
Hành trình
của
linh hồn
TS. MICHAEL NEWTON

JOURNEY OF SOULS

Michael Newton, Ph.D.

HÀNH TRÌNH CỦA LINH HỒN

NXB Llwelyn. USA. In lần thứ nhất, 1995.
Dịch theo bản in lần thứ 33. Năm 2013.

Bản dịch: Đỗ Tư Nghĩa

[Không thể in tại Việt Nam, vì Thaihabooks đã mua bản quyền]

VÀI GHI CHÚ NHỎ CỦA NGƯỜI DỊCH:

1. Cuốn sách này đưa ra một số chi tiết, những điều "khác lạ," khó tin, về thế giới linh hồn. Do vậy, chúng ta không cần phải "tin" tất cả những điều đó.
2. Chú ý: cuốn sách này **có nhiều cái rất khác với những cuốn sách về "kinh nghiệm cận tử."** Chúng ta cần biết: những người chết đi, rồi sống lại, là những người chưa "chết hẳn," do vậy, [thường khi] **họ chưa thực sự đi sâu vào thế giới linh hồn**. Trái lại, cuốn sách này thực sự trình bày cặn kẽ về thế giới linh hồn, được những thân chủ [trong cơn thôi miên] tường thuật lại những kiếp quá khứ của họ, với tư cách là những linh hồn, khi cơ thể vật lý của họ đã "chết hẳn."
3. Riêng với bản thân người dịch, thì đây là một cuốn sách rất bổ ích. Nó đã làm thay đổi quan niệm của tôi về thế giới linh hồn. Dĩ nhiên, có một số người không phải là đối tượng của cuốn sách này. Mọi sự, tùy thuộc vào "duyên" !
4. Tất cả những chú thích [notes] trong văn bản, đều là của tác giả. Trái lại, tất cả những cước chú [footnote] – ở cuối trang – trong bản dịch này, đều là của người dịch. Chúng tôi có chua thêm một số từ tiếng Anh, để bạn đọc có thể tham khảo. Hầu hết những chỗ in đậm trong bản dịch, là của người dịch.
5. Trong quá trình dịch, tôi đã cố bám sát nguyên tác tối đa, như có thể. Tuy nhiên, có một số chỗ, chúng tôi chỉ dịch thoát ý, cho câu văn được rõ nghĩa hơn.
6. Dù đã cố gắng nhiều, nhưng chắc chắn không tránh khỏi những sai sót. Rất mong bạn đọc góp ý, để bản dịch được hoàn thiện hơn. Xin chân thành cám ơn.

Đỗ Tư Nghĩa
20.9. 2016.

NỘI DUNG:

Chương 1: Cái chết và sự khởi hành.
Chương 2: Cổng vào thế giới của linh hồn.
Chương 3: Trở về nhà.
Chương 4: Linh hồn "lưu vong."[1]
Chương 5: Sự định hướng.
Chương 6: Sự chuyển tiếp.
Chương 7: Việc xếp chỗ.[2]
Chương 8: Những vị hướng đạo của chúng ta.
Chương 9: Linh hồn sơ cấp [beginner].
Chương 10: Linh hồn trung cấp [intermediate].
Chương 11: Linh hồn cao cấp [advanced].
Chương 12: Việc chọn lựa sinh mệnh [life selection].
Chương 13: Chọn một cơ thể mới.
Chương 14: Sự chuẩn bị cho việc xuống tàu.[3]
Chương 15: Sự tái sinh.
Kết luận

[1] Displaced souls.

[2] Placement: Việc xếp chỗ, hay còn gọi là "việc xếp nhóm." Sau khi bước vào thế giới linh hồn, và trải qua một vài "thủ tục," thì những linh hồn sẽ được xếp thành nhóm – tùy theo mức phát triển tâm linh của chúng – để "học tập" cùng nhau. Về sau, sẽ rõ hơn.

[3] Embarkation.

Bạn sẽ biết lãnh vực bị ẩn giấu
nơi mà mọi linh hồn cư ngụ.
Con đường của cuộc hành trình nằm
xuyên qua cái đầm lầy mù mịt của sự chết.
Bên trong lối đi phi thời gian này,
một làn ánh sáng chỉ đạo nhảy múa,
Bị che khuất khỏi trí nhớ hữu thức,
nhưng khả thị trong cơn thôi miên xuất thần.

Michael Newton

DẪN NHẬP

Bạn có sợ chết không? Bạn có tự hỏi, cái gì sẽ xảy ra sau khi bạn chết? Phải chăng bạn có một linh hồn vốn đến từ một nơi nào khác, và sẽ trở lại đó sau khi thân xác bạn chết, hay đây chỉ là một ý tưởng phát xuất từ ước muốn và sợ hãi?

Thật nghịch lý: trong mọi sinh vật của Cõi Trần,[4] thì chỉ duy nhất con người là loài phải đè nén nỗi sợ chết để sống cuộc sống bình thường. Thế nhưng, bản năng sinh học không bao giờ cho phép chúng ta quên đi cái hiểm họa tối hậu này đối với tồn tại [being] của mình.

Khi tuổi đời chồng chất, cái bóng ma của sự chết nổi lên trong ý thức ta. Ngay cả những người có niềm tin tôn giáo cũng sợ rằng, cái chết sẽ kết thúc cái bản vị cá nhân của họ [personhood]. Lý do chủ yếu khiến chúng ta sợ chết, là bởi vì chúng ta nghĩ rằng chết là hết: nó chấm dứt mọi liên hệ của ta với gia đình và bạn hữu. Cái chết khiến cho tất cả mục đích trần thế của ta có vẻ như vô ích.

Nếu cái chết là sự kết thúc của mọi sự, thì cuộc sống sẽ là vô nghĩa. Tuy nhiên, sức mạnh nào đó bên trong chúng ta cho phép chúng ta có thể quan niệm một "đời sau,"[5] và cảm thấy mình được kết nối với một sức mạnh cao hơn và thậm chí, với một linh hồn vĩnh cửu. Nếu chúng ta thực sự có một linh hồn, thì nó sẽ đi đâu sau cái chết? Có chăng một loại thiên đường nào đó, đầy những linh hồn thông minh, bên ngoài vũ trụ vật lý của chúng ta? Nó trông ra làm sao? Chúng ta sẽ làm gì khi đến đó? Có chăng một hữu thể cai quản cái thiên đường này? Những câu hỏi này thì xưa như trái đất, và vẫn là một bí mật đối với phần lớn chúng ta.

Những câu trả lời đúng cho cái bí mật của sự sống sau cái chết, vẫn còn bị khóa kín đằng sau một cánh cửa "tâm linh" đối với hầu hết mọi người. Sở dĩ như vậy, là bởi vì chúng ta có bệnh mất trí nhớ bẩm

---

[4] The Earth: Trái Đất. Tạm dịch như trên. Trong một vài ngữ cảnh, nó sẽ được dịch là "Trái Đất."

[5] Afterlife. Tạm dịch như trên, nhưng trong ngữ cảnh này, nó có nghĩa là "thế giới linh hồn", chứ không phải là "kiếp sau ở cõi trần".

sinh[6] về "lý lịch linh hồn"[7] của chúng ta, mà trên bình diện ý thức, nó trợ giúp ta hợp nhất linh hồn và bộ não người. Trong vài năm qua, công chúng rộng rãi đã nghe nói về những người chết tạm thời rồi sống lại.[8] Họ kể về việc thấy một đường hầm dài, những làn ánh sáng rực rỡ, và thậm chí, những gặp gỡ ngắn ngủi với những linh hồn thân thiện. Nhưng trong số những bản tường thuật được viết ra về sự đầu thai, thì không có bản nào cung cấp cho chúng ta một cái gì nhiều hơn là một thoáng nhìn về sự sống sau cái chết.

Cuốn sách này là một "biên bản cặn kẽ"[9] về thế giới linh hồn. Nó cung cấp một loạt những "hồ sơ cá nhân"[10] của những chủ thể đang sống. Bằng những chi tiết tường minh, nó tiết lộ những gì xảy ra cho chúng ta khi sự sống ở Cõi Trần chấm dứt. Bạn sẽ được mang đi qua khỏi cái đường hầm "tâm linh" và bước vào chính thế giới linh hồn, để biết những gì xảy ra cho những linh hồn, trước khi chúng [sau cùng] xuống Cõi Trần trong một kiếp sống khác.

Trong bản chất, tôi là một kẻ hoài nghi,[11] mặc dù, nếu căn cứ vào nội dung của cuốn sách này, thì dường như không phải vậy. Với tư cách là một cố vấn và bác sĩ chữa bệnh bằng thuật thôi miên, tôi chuyên về "sự cải tiến hành vi"[12] nhằm điều trị những nhiễu loạn tâm lý. Một phần lớn công việc của tôi với những thân chủ, bao gồm việc tái cấu trúc ngắn hạn về nhận thức,[13] bằng cách giúp họ kết nối những ý tưởng với những cảm xúc, để phát huy hành vi lành mạnh. Cùng nhau, chúng tôi khám phá ra ý nghĩa, chức năng và những hậu quả gây ra bởi những niềm tin của họ, bởi vì tôi khởi đi từ tiền đề rằng, không có vấn đề tâm thần[14] nào là do tưởng tượng.

---

[6] Built-in amnesia: Bệnh mất trí nhớ "được cài đặt sẵn." Khi đầu thai xuống Cõi Trần, **con người không còn nhớ gì về kiếp trước của mình, cũng như về thế giới linh hồn**. Tại sao như vậy? Cứ đọc tiếp, bạn đọc sẽ có câu trả lời.

[7] Soul identity. Từ này rất khó dịch, có thể dịch nhiều cách khác nhau, tùy từng ngữ cảnh. Từ "identity" có nhiều nghĩa: a/ lý lịch. b/ dấu vết riêng để nhận dạng. c/ bản sắc. d/ căn tính. e/ tính đồng nhất. G. Căn cước.

[8] Có một thuật ngữ thông dụng cho hiện tượng này: "kinh nghiệm cận tử" [near-death experience].

[9] Intimate journal.

[10] Case histories.

[11] Cần chú ý: Tác giả vốn **không phải là người có đức tin tôn giáo**.

[12] Behavior modification.

[13] Short-term cognitive reconstructing.

[14] Mental.

Trong giai đoạn đầu tiên, khi tôi mới hành nghề, nhiều thân chủ muốn biết những kiếp quá khứ của họ, nhưng tôi từ chối. Tôi đi theo định hướng của trị liệu pháp truyền thống, vốn không có chuyện "soi kiếp." Trong khi tôi dùng thôi miên và những kỹ thuật "lùi dần về quá khứ" để xác định những nguồn gốc của những ký ức gây khó chịu và chấn thương tâm lý thời thơ ấu, thì tôi cảm thấy rằng, bất cứ nỗ lực nào nhằm vươn tới một kiếp sống quá khứ, đều phi chính thống và phi lâm sàng. Mối quan tâm của tôi về sự đầu thai và siêu hình học, chỉ là sự tò mò tri thức, cho đến khi tôi làm việc với một chàng trai, để chữa trị bệnh đau nhức.

Thân chủ này than phiền rằng, suốt đời, anh ta bị đau nhức kinh niên bên hông phải của mình. Một trong những phương pháp của thôi miên liệu pháp để chữa trị sự đau nhức, là hướng dẫn thân chủ làm cho sự đau nhức tăng lên, để cho người ấy học cách làm giảm nhẹ sự đau nhức, và như thế, chế ngự nó. Trong một phiên thôi miên, chàng trai này dùng hình tượng bị chém để tái tạo sự đau nhức của mình. Truy tìm những nguồn gốc của hình ảnh này, sau cùng, tôi phát hiện ra rằng, trong kiếp trước, anh ta là một người lính trong Thế chiến II, bị giết tại Pháp bởi một lưỡi lê – và sau khi phát hiện ra điều đó, thì sự đau nhức của anh ta đã được loại bỏ hoàn toàn.

Được những thân chủ động viên, tôi bắt đầu thí nghiệm bằng việc di chuyển cùng vài người trong số họ lùi lại xa hơn trong thời gian, trước lần tái sinh vừa qua của họ ở Cõi Trần. Ban đầu, tôi quan ngại rằng, những nhu cầu hiện tại, những niềm tin, và những nỗi sợ hãi hiện tại của thân chủ, sẽ tạo ra những "điều tưởng tượng"[15] trong sự hồi tưởng của họ. Tuy nhiên, chẳng bao lâu sau, tôi nhận thức rằng, những ký ức có gốc rễ sâu xa của chúng ta cung cấp một loạt những kinh nghiệm quá khứ, vốn quá thực và quá được nối kết, đến nỗi, chúng khó lòng bị phớt lờ đi. Tôi bắt đầu hiểu được rằng, cái "gạch nối"[16] – giữa cơ thể và những biến cố trong những kiếp trước của chúng ta với con người mà chúng ta là hôm nay – nó quan trọng ra sao cho việc trị liệu.

Rồi tôi tình cờ phát hiện ra một điều vô cùng quan trọng: Tôi thấy, có thể nhìn sâu vào trong thế giới [của] linh hồn thông qua "tâm nhãn"

[15] Fantasies.
[16] Link.

[mind's eye] của một chủ thể bị thôi miên, người ấy có thể tường trình cho tôi về cuộc sống trong thế giới của linh hồn. Trường hợp [case] mà đã mở cho tôi cánh cửa vào thế giới linh hồn, là một phụ nữ ở độ tuổi trung niên; trong cơn thôi miên, cô ta là một chủ thể đặc biệt dễ thụ cảm [receptive]. Cô nói với tôi về những cảm giác cô đơn và cô lập trong cái giai đoạn tế nhị, khi một chủ thể[17] đã hoàn tất việc hồi tưởng lại kiếp sống quá khứ gần nhất của mình. Cá nhân khác thường này trượt vào trong trạng thái "siêu thức" hầu như bởi chính mình. Không nhận thức rằng, tôi đã đưa ra một mệnh lệnh quá ngắn cho hành động này, tôi gợi ý cô đi tới mạch nguồn của sự mất mát tình bạn của cô. Đồng thời, tôi vô tình dùng một trong những "từ châm ngòi"[18] cho sự hồi ức tâm linh. Tôi cũng hỏi, phải chăng cô có một nhóm bạn đặc biệt mà cô nhớ nhung? Bỗng nhiên, thân chủ tôi bắt đầu kêu khóc. Khi tôi yêu cầu cô cho tôi biết, có cái gì bất ổn, thì cô thốt ra: "Tôi nhớ vài người bạn trong nhóm[19] của tôi, và đó là lý do tại sao tôi trở nên quá cô đơn ở Cõi Trần." Tôi bối rối và hỏi cô thêm, nhóm bạn này thực sự đang ở đâu. "Ở đây, tại ngôi nhà vĩnh cửu của tôi," cô trả lời một cách giản dị, "và ngay bây giờ, tôi đang nhìn mọi người trong bọn họ!"

Sau khi làm việc xong với thân chủ này và nghe lại những băng ghi âm, thì tôi nhận thức rằng, việc phát hiện thế giới linh hồn đòi hỏi phải nới rộng việc "lùi về những kiếp quá khứ." [past life regression]. Có nhiều cuốn sách về những kiếp quá khứ, nhưng tôi không thể tìm thấy cuốn nào nói về sự sống ở dạng thức [với tư cách là] linh hồn, hay, làm cách nào để tiếp cận một cách thích hợp với những hồi ức tâm linh của một chủ thể. Tôi quyết định tự mình làm cuộc nghiên cứu, và qua thực hành, tôi thủ đắc kỹ năng lớn hơn trong việc bước vào thế giới linh hồn, thông qua những thân chủ của tôi. Tôi cũng học được rằng, việc tìm thấy cái nơi chốn của họ trong thế giới linh hồn thì có ý nghĩa nhiều hơn rất nhiều đối với con người, so với việc ôn lại những kiếp sống trước đây của họ ở Cõi Trần.[20]

---

[17] Subject: Chủ thể. Từ này dùng để chỉ một người trải qua cơn thôi miên, thường là "thân chủ" của tác giả, nhưng cũng có lúc người này không phải là thân chủ.

[18] Trigger words: "Từ châm ngòi," là từ có tác dụng khêu gợi hồi ức về một cái gì đó.

[19] Chú ý: "Nhóm" ở đây, là "nhóm học tập" của chủ thể trong thế giới linh hồn.

[20] Cần chú ý: Thế giới linh hồn rất khác với **"kiếp sau**" – từ "kiếp sau" thường chỉ "kiếp sống kế tiếp **ở Cõi Trần**."

Làm thế nào có thể "vươn tới" linh hồn thông qua thuật thôi miên? Hãy hình dung "tâm trí" [the mind] với 3 vòng tròn đồng tâm – chỉ bị cách ly bởi những tầng của "ý thức", [những tầng này] được kết nối với nhau. Tầng thứ nhất, ở phía ngoài, đại diện cho **ý thức**,[21] có chức năng phê phán, lý luận, phân tích. Tầng thứ hai, là **tiềm thức**, nơi mà ban đầu trong cơn thôi miên, ta đi vào trong cái "kho chứa" để thu nhận tất cả những hồi ức về những gì đã từng xảy ra với ta trong kiếp sống này và những kiếp trước. Tầng thứ ba, cái lõi sâu nhất, là cái mà bây giờ ta gọi là "**siêu thức**." Cái tầng này phô bày cái trung tâm cao nhất của "Bản Ngã" [the Self], nơi mà chúng ta là một sự biểu đạt của một quyền lực cao hơn.

Siêu thức chứa đựng cái "lý lịch/căn nguyên đích thực" [real identity] của chúng ta, được tăng cường bởi cái tiềm thức vốn chứa đựng những hồi ức của nhiều "bản ngã" [alter-ego][22] của chúng ta – mỗi "bản ngã" chiếm giữ một "cơ thể vật lý" trong những kiếp trước của mình. Siêu thức có thể không phải là một "tầng," **mà chính là linh hồn**. Siêu thức đại diện cho cái trung tâm cao nhất của minh triết và viễn cảnh [perspective] – và tất cả thông tin của tôi về cuộc sống sau cái chết, đều phát xuất từ cái nguồn năng lượng thông minh này.

Việc sử dụng thuật thôi miên để vén mở sự thật, có độ tin cậy tới mức nào? **Chủ thể bị thôi miên không đang mơ hay đang có ảo giác**.[23] Chúng ta không mơ theo trình tự thời gian [có tính biên niên], cũng không có ảo giác trong trạng thái bị thôi miên. Khi một chủ thể được đưa vào cơn thôi miên, thì những sóng não của họ chậm lại từ trạng thái "tỉnh/thức," Beta, và tiếp tục thay đổi mức độ "rung động" xuống từ giai đoạn Alpha [của thiền định] sang những mức độ khác nhau bên trong cấp độ Theta. Theta là trạng thái bị thôi miên – chứ không phải là giấc ngủ. Khi chúng ta ngủ, chúng ta đi sang trạng thái sau cùng của sóng Delta, nơi mà những thông điệp từ não bộ rơi xuống vào trong tiềm thức và sẽ "trồi lên" [biểu lộ] thông qua những giấc mơ. Tuy nhiên, **ở**

---

[21] The conscious mind.

[22] Alter ego: Bạn chí cốt; người thay thế tôi hoàn toàn. Bạn đọc chú ý: theo cuốn sách này, thì mỗi linh hồn có nhiều "bản ngã" khác nhau – trong những kiếp sống khác nhau, với những cơ thể vật lý khác nhau – nhưng nó đều **có một "lý lịch" [căn cước] chung cho những "bản ngã " đó**.

[23] Đây là một nhận xét rất quan trọng: Bởi vì, nếu những gì xuất hiện trong cơn thôi miên **đều chỉ là ảo giác, thì phương pháp trị bệnh bằng thuật thôi miên, và những điều được viết ra trong cuốn sách này, sẽ mất hết giá trị.**

sóng Theta, tâm trí không hoàn toàn bất-thức [unconscious], do vậy, chúng ta có thể nhận hoặc gửi những thông điệp, với mọi kênh ký ức được mở ra.

Khi đã ở trong trạng thái bị thôi miên, người ta tường thuật y nguyên những gì mà họ thấy và nghe, một cách không thêm bớt. Khi trả lời những câu hỏi, những chủ thể **không thể nói dối**,[24] nhưng họ có thể thuyết minh sai một cái gì đó được nhìn thấy trong cơn thôi miên của họ – điều này cũng thường xảy ra trong trạng thái hữu thức. Trong trạng thái bị thôi miên, người ta cảm thấy bối rối khi gặp phải bất cứ cái gì mà họ không tin là [sự] thật.

Một số người chỉ trích phương pháp thôi miên. Họ tin rằng, chủ thể trong cơn thôi miên sẽ "phịa ra" những hồi ức và "uốn nắn" những câu trả lời của họ để phù hợp với bất cứ "khung lý thuyết" nào được nhà thôi miên gợi ý. Tôi thấy sự khái quát hóa này là một tiền đề sai. Trong công việc của tôi, tôi xử lý mỗi trường hợp như thể tôi đang nghe thông tin đó lần đầu tiên. Nếu một chủ thể, một cách nào đó, có thể chế ngự được "thủ tục thôi miên" và cố ý dựng lên một điều tưởng tượng [fantasy] về thế giới linh hồn, hoặc "liên tưởng tự do" từ những định kiến của họ về "sự sống sau cái chết vật lý,"[25] thì những câu trả lời của họ, chẳng bao lâu, sẽ trở **nên thiếu nhất quán** với những bản tường thuật trong những ca [case] khác của tôi.[26] Trong công việc của mình, tôi đã sớm học được giá trị của sự thẩm vấn [cross-examination], và tôi không tìm thấy bằng chứng nào về bất cứ ai giả mạo [faking] kinh nghiệm "tâm linh" của họ, để chiều lòng tôi. Thực ra, những chủ thể bị thôi miên không ngần ngại sửa chữa những thuyết minh sai của tôi về những phát biểu của họ.

Khi số lượng hồ sơ của tôi tăng lên, bằng phương pháp "thử và sai" [trial and error], tôi đặt những câu hỏi về thế giới linh hồn trong một trình tự thích đáng. Những chủ thể trong trạng thái siêu thức, thì không tình nguyện đưa thông tin về toàn bộ kế hoạch của cuộc sống linh hồn trong thế giới linh hồn. Người ta phải có một chùm chìa khóa đúng để mở những cánh cửa cụ thể. Sau cùng, tôi có thể hoàn thiện một phương

[24] Nếu trong cơn thôi miên, mà chủ thể "nói dối," hoặc "phịa ra" một cái gì đó, thì những ca trong cuốn sách này sẽ không còn giá trị gì nữa !

[25] Bạn đọc lưu ý: "Cái chết", thực ra, chỉ là "cái chết của cơ thể vật lý", nhưng linh hồn thì vẫn tiếp tục "sống".

[26] Cần lưu ý nhận xét này.

pháp đáng tin cậy, để tiếp cận ký ức về những vùng khác nhau của thế giới linh hồn, bằng cách biết phải mở cánh cửa nào ở thời điểm thích hợp, trong suốt một phiên thôi miên.

Với mỗi phiên thôi miên, tôi càng tự tin hơn, và càng có nhiều thân chủ cảm nhận rằng, tôi "thoải mái" với thế giới linh hồn và cảm thấy an tâm để nói với tôi về nó. Trong số những thân chủ của tôi, có một số đàn ông và phụ nữ rất mộ đạo, trong khi những người khác, thì không có tín ngưỡng tâm linh đặc thù nào cả. Phần lớn rơi vào một nơi nào đó ở giữa, với những triết lý cá nhân khác nhau về cuộc đời. Khi tôi đi sâu thêm trong việc khảo cứu của mình, thì điều sửng sốt mà tôi phát hiện, là: một khi những chủ thể được đưa lùi về "dạng thức linh hồn" [as a soul] của họ, thì tất cả họ đều biểu lộ một sự **nhất quán** đáng chú ý khi trả lời những câu hỏi về thế giới linh hồn. Thậm chí, họ còn dùng cùng những từ và những mô tả có hình ảnh sống động trong ngôn ngữ thường đàm, khi thảo luận về những kiếp sống của họ.

Mặc dù sự nhất quán trong những câu trả lời của họ, tôi vẫn phải liên tục cố gắng kiểm chứng những phát biểu của họ và những hoạt động đặc biệt, có tính chức năng, của những linh hồn. Có một vài khác biệt trong nội dung [tường thuật] giữa những ca [case], nhưng sự khác biệt này là **do cái cấp độ tiến hóa của linh hồn nhiều hơn**. Về cơ bản, họ giống nhau trong cách nhìn thế giới linh hồn.

Cuộc khảo cứu tiến hành một cách vất vả, chậm chạp, nhưng khi số lượng hồ sơ tăng lên, thì sau cùng, tôi đã có một "mô hình giả thiết " [working model] của cái thế giới vĩnh hằng, nơi mà linh hồn chúng ta "sống." Tôi phát hiện rằng, những ý tưởng về thế giới linh hồn bao gồm những chân lý phổ quát – những chân lý được thừa nhận bởi [linh hồn của] những người sống ở Cõi Trần. Chính những tri giác [giống nhau] của quá nhiều loại người khác nhau, mà đã khiến cho tôi xác tín rằng, những phát biểu của họ là **có thể tin được**.[27] Tôi không phải là một người có đức tin tôn giáo, nhưng tôi phát hiện rằng, cái nơi mà chúng ta đi đến sau cái chết, là một nơi **có trật tự và có chiều hướng** [direction], và tôi đi tới chỗ nhận biết rằng, **có một "thiết kế vĩ đại"** [grand design] cho cuộc sống [ở cõi trần] và cuộc sống trong thế giới linh hồn.

[27] Với tư cách là người đọc, người dịch cũng có xác tín như tác giả .

Khi tôi xem xét, làm thế nào để trình bày những khám phá của mình một cách tốt nhất, thì tôi xác định rằng, phương pháp "nghiên cứu tình huống" là thích hợp và hữu hiệu nhất – qua phương pháp này, người đọc có thể đánh giá sự hồi tưởng của các chủ thể về "sự sống sau cái chết." Mỗi ca mà tôi tuyển chọn, trình bày một cuộc đối thoại trực tiếp giữa tôi và một chủ thể. Những bằng chứng được lấy từ những băng thu âm, ghi lại những phiên thôi miên do tôi chủ trì. Cuốn sách này không dự định nói về những kiếp sống trước đây của những thân chủ của tôi, mà đúng hơn, nó là một tư liệu [có bằng chứng] về những kinh nghiệm của họ trong thế giới linh hồn, có liên quan đến những kiếp sống đó.

Đối với những bạn đọc nào có thể có khó khăn trong việc khái niệm hóa linh hồn chúng ta như là những đối tượng phi vật chất, thì những "hồ sơ tình huống" [case histories] được liệt kê trong những chương đầu, sẽ giải thích những linh hồn "hiện ra" như thế nào và cái cách mà chúng vận hành. Mỗi hồ sơ tình huống được rút ngắn ở mức độ nào đó – để cho cuốn sách không quá dày, và cũng để cho bạn đọc thấy rằng, hoạt động của linh hồn được [một bàn tay nào đó] sắp xếp một cách có trật tự. Những chương được thiết kế để cho thấy sự di chuyển tiệm tiến bình thường của linh hồn vào trong và ra khỏi thế giới linh hồn, bên cạnh những thông tin tâm linh khác.

Đề tài về sự du hành của linh hồn từ lúc chết đến lần đầu thai kế tiếp, đã đến với tôi từ trên 30 năm hành nghề theo liệu pháp thôi miên và nghiên cứu về sự sống [của linh hồn] giữa những kiếp sống. Những cuộc du hành của những linh hồn từ lúc chết tới lần đầu thai kế tiếp của chúng đã thu hút sự nghiên cứu của tôi từ những năm 1970, gia tăng với mỗi thập niên. Tuy nhiên, phần lớn những ca [case] trong cuốn sách này được tập hợp trong vòng 10 năm vừa qua. Ban đầu, tôi ngạc nhiên thấy rằng, có những thân chủ [mà] những phần của cuộc sống linh hồn họ trong những kiếp sống quá khứ xa xăm, thì được họ nhớ lại rõ ràng hơn, so với [ký ức của họ về] những kiếp sống quá khứ gần đây. Thế nhưng, vì lý do nào đó, không có thân chủ nào có thể nhớ lại, theo thứ tự thời gian, toàn bộ những hoạt động của linh hồn mà tôi đã trình bày trong cuốn sách này. Những phần nào đó của cuộc sống linh hồn họ được nhớ lại một cách khá sinh động, trong khi những kinh nghiệm khác, lại mơ hồ đối với họ. Do vậy, tôi thấy, ngay cả với 29 ca này, tôi không thể cung cấp cho bạn

đọc toàn bộ thông tin mà tôi đã thu thập về thế giới linh hồn. Như thế, những chương sách của tôi chứa đựng những chi tiết từ nhiều ca hơn là chỉ 29 ca được liệt kê.

Bạn đọc có thể cho rằng, trong việc "thẩm vấn" những [chủ thể trong] ca nào đó, tôi đã đặt yêu cầu quá cao. Trong thôi miên, cần phải giữ cho thân chủ tiến hành theo kế hoạch đã định. Khi làm việc trong lãnh vực tâm linh, một nhà thôi miên có những yêu cầu cao hơn, chứ không chỉ bó hẹp trong việc giúp chủ thể nhớ lại những kiếp quá khứ. Trong cơn thôi miên, chủ thể trung bình có khuynh hướng để cho linh hồn mình đi lang thang trong khi quan sát những cảnh hấp dẫn đang diễn ra. Họ muốn tôi ngừng nói chuyện, để, [với tư cách là linh hồn] tận hưởng những kinh nghiệm quá khứ của họ. Tôi cố dịu dàng và không quá cứng nhắc theo kế hoạch, song những phiên thôi miên của tôi thường là những phiên kéo dài 3 tiếng đồng hồ và có nhiều cái để tường thuật. Những thân chủ có thể đến từ những nơi rất xa để gặp tôi và không thể trở lại lần thứ hai.

Tôi thấy rất bõ công khi quan sát cái vẻ kinh ngạc thích thú trên khuôn mặt thân chủ tôi, khi phiên thôi miên chấm dứt. Đối với những ai trong chúng ta – mà đã có cơ hội thực sự thấy sự bất tử của mình – thì họ cảm thấy việc tự hiểu mình đạt tới một chiều sâu mới, và họ cũng trở nên mạnh mẽ hơn.[28] Trước khi đánh thức những thân chủ ra khỏi cơn thôi miên, tôi thường "cấy" vào [tiềm thức] họ những những gợi ý thích hợp. Một kiến thức [hữu thức] về cuộc sống linh hồn trong thế giới linh hồn và một kiến thức về lịch sử của sự hiện hữu vật lý trên những hành tinh, sẽ mang đến cho họ một cảm thức mạnh mẽ về chiều hướng và năng lượng cho cuộc sống.

Sau cùng, tôi muốn nói rằng, những cái mà bạn sắp đọc, **có thể gây ra một cú sốc cho những thành kiến của bạn về cái chết**. Cái tài liệu được trình bày ở đây, **có thể đi ngược lại với những niềm tin triết học và tôn giáo của bạn**. Sẽ có những bạn đọc tìm thấy [trong cuốn sách này] chỗ dựa cho những quan niệm đang hiện hữu của họ. Đối với những

[28] Lưu ý: Có người nghĩ rằng, thế giới linh hồn chỉ là chuyện "viển vông," xa rời thực tế, không ăn nhập gì tới cuộc sống hiện tại của họ. Nhưng thực ra, nếu suy ngẫm kỹ, ta sẽ thấy, một sự hiểu biết sâu xa về thế giới linh hồn, **có thể thay đổi toàn bộ quan niệm sống của ta** – nó giúp ta sống tốt hơn, bao dung, nhân ái hơn… Và rất nhiều lợi lạc khác, không kể xiết.

người khác, thì thông tin được cung cấp trong những ca này sẽ có vẻ như là những câu chuyện giả tưởng. Bất luận bạn phản ứng ra sao sau khi đọc cuốn sách này, tôi hy vọng bạn sẽ suy tưởng về những hệ quả đối với nhân loại, nếu những cái mà những thân chủ của tôi nói về cuộc sống sau cái chết là chính xác.[29]

Michael Newton

[29] Đây cũng chính là mục đích của người dịch, khi chia sẻ với bạn đọc bản dịch này.

CHƯƠNG I
CÁI CHẾT VÀ CUỘC KHỞI HÀNH

CA 1:

+ Chủ thể : [CT]] Ôi, Chúa ơi! Tôi không thực sự chết – phải không? Tôi muốn nói, thân thể tôi chết – ***tôi có thể thấy nó bên dưới tôi – nhưng tôi đang trôi bồng bềnh****…Tôi có thể nhìn xuống và thấy thân thể tôi đang nằm dài trên giường bệnh viện.*[30] *Mọi người xung quanh tôi đều nghĩ rằng tôi đã chết, nhưng tôi không chết. Tôi muốn quát to: "Ô kìa, tôi không thực sự chết mà!" Điều này quá khó tin… những cô y tá đang kéo một tấm khăn trải giường qua đầu tôi…những người mà tôi quen biết, đang khóc. Tôi bị xem như đã chết, nhưng tôi vẫn còn sống! Thật kỳ lạ, bởi vì thân thể tôi tuyệt đối chết* ***trong khi tôi đang di chuyển xung quanh nó từ trên cao****. Tôi vẫn còn sống!*

Đây là những lời được nói ra bởi một người đàn ông ở trong cơn thôi miên sâu, đang trải nghiệm lại một kinh nghiệm chết. Những lời này được thốt ra trong những cơn bùng nổ ngắn, bị kích động và đầy sợ hãi, trong khi anh ta thấy và cảm thấy, như thế nào là một linh hồn vừa mới bị cách ly khỏi một cơ thể vật lý. Người đàn ông này là một thân chủ của tôi, và tôi vừa mới trợ giúp anh ta tái tạo một cảnh chết quá khứ, trong khi anh ta nằm ngửa trong một ghế dựa thoải mái. Trước đó một chút, [khi đã ở trong cơn thôi miên] theo những hướng dẫn của tôi, thân chủ này đã lùi lại về những ký ức ấu thơ. Những tri giác tiềm thức của anh ta dần dần hợp nhất, trong khi chúng tôi làm việc cùng nhau để vươn tới tử cung của mẹ anh ta.

---

[30] Những chi tiết ở đây rất giống với những "kinh nghiệm cận tử," nhưng đó chỉ là một giai đoạn ngắn sau cái chết. Nếu kiên nhẫn đọc tiếp, thì càng về sau, ta càng thấy nhiều cái "rất lạ," **không còn giống với kinh nghiệm cận tử nữa.**

Rồi tôi chuẩn bị cho anh ta nhảy lui vào trong những làn sương của thời gian, bằng cách dùng một "cái lá chắn bảo vệ."[31] Khi chúng tôi hoàn tất cái bước quan trọng này, tôi di chuyển thân chủ tôi xuyên qua một đường hầm thời gian tưởng tượng, tới kiếp sống vừa qua của anh ta ở Cõi Trần. Đó là một kiếp sống ngắn, bởi vì anh ta chết đột ngột vì trận dịch cúm của năm 1918.

Khi cú sốc ban đầu – do việc thấy chính anh ta chết và cảm thấy linh hồn mình trôi bồng bềnh ra khỏi thân thể – bắt đầu giảm bớt một chút, thì thân chủ tôi thích nghi nhanh chóng hơn với những hình ảnh trong tâm trí mình. Bởi vì một phần nhỏ của ý thức – cái phần biết phê phán của tâm trí – vẫn còn vận hành, nên thân chủ nhận thức rằng, anh ta đang tái tạo một kinh nghiệm quá khứ. Việc tái tạo đó phải mất một thời gian lâu hơn một chút so với thường lệ, bởi vì linh hồn của thân chủ này trẻ hơn và không quen với những chu kỳ sinh tử và tái sinh như nhiều linh hồn của những thân chủ khác của tôi.

Thế nhưng, trong vòng vài phút, anh ta bình tĩnh lại, và bắt đầu đáp ứng với lòng tự tin lớn hơn, trước những câu hỏi của tôi. Tôi nhanh chóng nâng trạng thái bị thôi miên của anh ta, từ cấp độ **tiềm thức** lên cấp độ **siêu thức**. Bây giờ, anh ta sẵn sàng trò chuyện với tôi về thế giới linh hồn, và tôi hỏi, cái gì đang xảy ra cho anh ta.

** Chủ thể* : *[CT] Vâng…Tôi đang bay cao hơn…vẫn trôi bồng bềnh…đang nhìn xuống thân thể tôi. Giống như đang xem một phim, chỉ có điều là, tôi ở trong cái phim đó! Vị bác sĩ đang an ủi vợ tôi và con gái tôi. Cô ấy đang khóc nức nở* [thân chủ ngọ nguậy một cách bất an trong ghế]. ***Tôi đang cố vươn tới tâm trí cô ấy****…để bảo cô ấy rằng, mọi sự đều ổn với tôi. Cô ấy quá bị chế ngự bởi sầu muộn, đến nỗi tôi không thể truyền thông với cô ấy. Tôi muốn cô ấy biết rằng, sự đau khổ của tôi đã qua đi…Tôi đã thoát khỏi thân thể mình…Tôi không còn cần đến nó nữa…rằng tôi sẽ đợi cô ấy. Tôi muốn cô ấy biết điều đó…nhưng cô ấy… không lắng nghe tôi. Ồ, bây giờ, tôi đang di chuyển ra xa…*

[31] Lá chắn bảo vệ [protective shield] : Có lẽ đây là một kỹ thuật nhằm xoa dịu sự kích động của một chủ thể bị thôi miên. Chúng tôi chỉ dịch sát nguyên văn, nhưng cũng chưa rõ lắm về kỹ thuật này.

Và như thế, được hướng dẫn bởi một loạt những mệnh lệnh, thân chủ tôi bắt đầu tiến trình di chuyển vào trong thế giới linh hồn. Đó là một con đường mà nhiều thân chủ khác của tôi đã du hành, trong sự an toàn tại phòng mạch của tôi. Thường thường, khi những ký ức trong trạng thái siêu thức nới rộng thêm, thì những thân chủ [bị thôi miên] trở nên càng được kết nối với đường đi của linh hồn. Trong khi phiên thôi miên tiến hành, thì những bức tâm ảnh của thân chủ càng dễ dàng được "dịch" sang lời nói. Những câu nói có tính mô tả, ngắn, dẫn đến những giải thích chi tiết, cho thấy như thế nào là bước vào thế giới linh hồn.

Chúng tôi có nhiều tư liệu, kể cả những nhận xét từ nhân viên y tế, mô tả những kinh nghiệm cận tử, việc xuất hồn của những người bị trọng thương do tai nạn. Những người này được xem là chết lâm sàng, trước khi những nỗ lực y học mang họ trở lại từ cõi chết. Những linh hồn hoàn toàn có thể rời bỏ và trở lại cái "cơ thể chủ" [host body] của mình, nhất là trong những tình huống mà sự sống bị đe dọa, khi mà thân thể "đang chết." Người ta kể về việc thấy mình bay lượn trên chính thân thể họ, nhất là trong bệnh viện, quan sát những vị bác sĩ đang thực hiện những quy trình cấp cứu trên thân thể họ. Theo thời gian, những ký ức này phai nhạt đi sau khi họ sống lại.

Trong những giai đoạn đầu của việc lùi lại [trong cơn thôi miên] vào trong những kiếp quá khứ, thì những mô tả của những thân chủ về những cái chết quá khứ của họ, **không mâu thuẫn** với những phát biểu của những người [mà] đã thực sự chết một vài phút trong kiếp này. Sự khác biệt giữa hai nhóm này,[32] là: những chủ thể bị thôi miên đang sống lại những kinh nghiệm về **"cái chết thực"** [trong kiếp trước] của họ, chứ không phải là **cái chết tạm thời.** Những người trong trạng thái thôi miên sâu có thể mô tả, sau khi cơ thể vật lý đã chết hẳn, thì "sự sống" [của linh hồn] sẽ như thế nào.

Đâu là những cái tương tự giữa sự hồi tưởng về sự sống sau cái chết [aftelife] của những người có "kinh nghiệm cận tử" – do một chấn thương vật lý tạm thời – và một chủ thể trong cơn thôi miên, nhớ lại cái "chết thực" [của mình] trong một kiếp quá khứ? Cả hai đều thấy chính

[32] Bạn đọc lưu ý: sự khác biệt này là rất quan trong. Những người có kinh nghiệm cận tử (chết tạm thời, rồi sống lại) chưa thực sự là "chết" – do vậy, họ chưa thực sự đi sâu vào "thế giới linh hồn." Trái lại, cuốn sách này trình bày cặn kẽ những gì diễn ra **trong thế giới linh hồn – rất khác** với những cuốn sách về kinh nghiệm cận tử.

mình trôi bồng bềnh xung quanh cơ thể họ trong một thể cách kỳ lạ, cố sờ vào những vật thể cứng chắc, mà đã "phi vật chất hóa" phía trước họ. Cả hai đều nói rằng, họ cố hết sức để nói chuyện với những người đang sống, nhưng thất bại – bởi vì những người này không đáp ứng. Cả hai đều phát biểu rằng, họ có cảm giác bị kéo ra khỏi cái nơi mà họ chết và trải nghiệm sự thư giãn và sự hiếu kỳ hơn là sợ hãi.

Tất cả những người này [cả 2 trường hợp] đều tường thuật rằng, họ có một **cảm thức ngây ngất** [euphoric] **về sự tự do và ánh sáng rực rỡ xung quanh họ**. Vài thân chủ của tôi thấy màu trắng rực rỡ, hoàn toàn bao quanh họ vào khoảnh khắc chết, trong khi những thân chủ khác, lại thấy màu trắng ở xa xa, cách xa một khu vực không gian tối đen hơn, mà xuyên qua nó, họ đang bị kéo đi. Cái này thường được nói đến như là hiệu ứng đường hầm [tunnel effect], mà công chúng đã biết rõ.

Ca thứ 2 của tôi sẽ đưa chúng ta lùi xa hơn vào trong kinh nghiệm chết nhiều hơn so với ca 1. Chủ thể ở đây là một người đàn ông ở độ tuổi 60, mô tả cho tôi những biến cố xung quanh cái chết của ông ta trong kiếp vừa qua – trong kiếp đó, ông là một phụ nữ trẻ tên là Sally, bị giết bởi những tên Da Đỏ Kiowa, chúng tấn công một cỗ xe ngựa chở hàng vào năm 1866. Mặc dù ca này và ca vừa rồi kể lại những kinh nghiệm chết trong những kiếp sống quá khứ gần nhất của họ, nhưng việc mới chết, hay chết đã lâu, không ảnh hưởng đến việc nhớ lại một kinh nghiệm chết. Việc hồi tưởng sinh động về những kiếp quá khứ – bất luận ở thời cổ đại hay thời hiện đại – không có khác biệt quan trọng nào; cái chất lượng của những bài học cần phải học, cũng vậy.

Tôi cũng sẽ nói rằng, [trong cơn thôi miên] chủ thể trung bình có một khả năng kỳ lạ : họ có thể nhớ lại những nhật-kỳ và những địa điểm cụ thể của nhiều kiếp sống quá khứ. Điều này đúng, ngay cả trong những giai đoạn xa xưa của nền văn minh nhân loại, khi mà những biên giới quốc gia và những địa danh thì khác xa với ngày hôm nay. Có thể, có vài kiếp quá khứ mà những cái tên, những nhật-kỳ, và những địa điểm trong đó không được nhớ lại, song những mô tả về việc trở lại thế giới linh hồn và cuộc sống trong thế giới đó, thì sinh động một cách nhất quán.

Cái cảnh trong ca 2 xảy ra trên những bình nguyên miền Nam nước Mỹ, ngay sau khi một mũi tên đã bắn trúng cổ Sally, ở cự ly rất gần. Tôi luôn luôn cẩn thận với những cảnh chết [trong quá khứ] kèm

theo chấn thương dữ dội, bởi vì tâm trí tiềm thức thường vẫn lưu giữ những kinh nghiệm này. Chủ thể trong ca này đến với tôi, bởi vì suốt đời ông **bị khó chịu nơi cổ họng**. Thường khi, những ca này cần phải dùng liệu pháp "xả bỏ"[33] và "gỡ bỏ chương trình cũ."[34] Khi chủ thể hồi tưởng về kiếp sống quá khứ, thì tôi dùng thời gian xung quanh cái chết [của người ấy] cho việc "ôn lại thầm lặng" và đặt chủ thể vào vị thế "người quan sát" để làm giảm cơn đau nhức và cảm xúc mạnh mẽ của đương sự.

CA 2:

** TS N: Mũi tên có làm cô [35] đau nhiều không?*

+ CT: Vâng ... Nó đã xé rách cổ họng tôi…Tôi đang hấp hối [chủ thể bắt đầu nói thì thầm trong khi đưa hai tay nắm lấy cổ họng mình]. *Tôi đang ngộp thở …máu đang chảy xuống…Chồng tôi đang ôm lấy tôi…đau nhức…khủng khiếp… Bây giờ tôi đang đi ra … Dù sao, mọi sự đã qua rồi.*

CHÚ THÍCH: Linh hồn thường rời thân thể vài khoảnh khắc trước khi thân thể "chết hẳn,"[36] khi mà cơ thể đang ở trong cơn đau đớn dữ dội. Ai có thể trách cứ nó? Tuy nhiên, linh hồn thực sự lưu lại kề sát bên cái cơ thể đang chết. Sau những kỹ thuật nhằm xoa dịu trạng thái bị kích động của thân chủ, tôi nâng thân chủ từ cấp độ tiềm thức lên tới cấp độ siêu thức, để chuyển tiếp sang những ký ức về thế giới linh hồn.

** Tiến sĩ Newton [TS N]: Tốt, Sally, cô đã chấp nhận rằng cô bị giết bởi những người Da Đỏ này. Làm ơn mô tả cho tôi cảm giác chính xác mà cô cảm thấy vào thời điểm chết.*

---

[33] Release therapy.

[34] Deprogramming: "gỡ bỏ chương trình." Trong ngữ cảnh này, là gỡ bỏ những ký ức đau đớn của linh hồn chủ thể, về một kiếp trước nào đó. Chính những ký ức này là **nguyên nhân tạo ra căn bệnh hiện nay** của chủ thể.

[35] Kiếp trước, người đàn ông này là một phụ nữ.

[36] Chú ý: Theo một số tư liệu khác mà chúng tôi đọc được, thì **linh hồn thường rời thể xác một vài khoảnh khắc trước khi thể xác "chết hẳn,"** do vậy, nó thường **không** cảm thấy sự đau đớn nơi cơ thể vật lý – trừ ra một vài trường hợp ngoại lệ: khi linh hồn "tự nguyện" trải nghiệm cơn đau đớn thể xác, để... "học hỏi" !

+ Chủ thể [CT] : Giống như ...một lực ...nào đó ... kéo tôi lên ra khỏi thân thể tôi.

** TS N: Kéo cô? Ra khỏi chỗ nào?*

+ CT: Tôi bị tống ra khỏi đỉnh đầu mình.

** TS N: Và cái gì bị đẩy ra?*

+ CT: Ồ – tôi!

** TS N: Hãy mô tả, "tôi" nghĩa là gì. Cái nom giống như cô, đi ra khỏi cái đầu của cơ thể cô?*

+ CT: [ngừng một chút] *Giống như một…tia ánh sáng nhỏ như mũi kim…phát sáng…*

** TS N: Cô phát ra ánh sáng bằng cách nào?*

*+ CT: Từ…**năng lượng** của tôi. Dường như tôi có màu trắng trong suốt…linh hồn tôi!*

** TS N: Và cái ánh sáng /năng lượng này có giữ nguyên sau khi nó rời bỏ thân thể cô?*

+ CT: [ngừng một chút] *"Tôi" có vẻ tăng trưởng một chút…trong khi tôi di chuyển.*

** TS N: Nếu ánh sáng của cô giãn nở ra, thì bây giờ nom "cô" ra làm sao?*

+ CT: Một…sợi dây[37]…mỏng …treo lơ lửng…

** TS N : Và cái tiến trình di chuyển ra khỏi thân xác, cô thực sự cảm thấy nó như thế nào?*

+ CT : Ồ, nó như thể tôi lột da mình…lột vỏ một quả chuối. Tôi đơn giản mất thân thể mình trong một tiếng sột soạt!

** TS N : Cái cảm nhận đó có khó chịu không?*

*+ CT: Ồ, không ! **Thật là tuyệt vời khi cảm thấy quá tự do, không còn sự đau đớn, nhưng…tôi bị mất hướng**…Tôi không muốn chết…*[nỗi buồn đang len vào giọng nói của thân chủ tôi và tôi muốn ông ta tập trung trên linh hồn mình thêm một phút, hơn là [tập trung vào] những gì đang diễn ra trên đất với thân thể Sally].

** TS N : Tôi hiểu, Sally. Cô đang cảm thấy mất hướng một chút tại khoảnh khắc [cô] trở thành một linh hồn. Đây là điều bình thường trong tình huống của cô, do những gì mà cô đã kinh qua. Hãy lắng nghe và trả*

[37] Sợ dây mỏng: Theo một số tài liệu, thì đây là "sợi dây bạc" nối kết linh hồn [thần thức] với cơ thể.

lời những câu hỏi của tôi. Cô nói rằng, cô đang trôi bồng bềnh. Cô có thể di chuyển một cách tự do ngay sau cái chết?

+ CT: Thật kỳ lạ…Nó như thể tôi đang lơ lửng trong không trung, nhưng đó không phải là không khí…không có mốc giới hạn nào…không trọng lực…tôi không có trọng lượng.

** TS N : Cô muốn nói, đối với cô, nó hơi giống như ở trong một khoảng chân không* [vacuum]*?*

+ CT: Vâng…xung quanh tôi, không có gì là một khối rắn chắc. Không có chướng ngại vật nào [để mà va vào] *…Tôi đang trôi dạt…*

** TS N : Cô có thể kiểm soát những cử động của mình ? Cô đang đi đâu?*

+ CT: Vâng…Tôi kiểm soát được chút đỉnh…nhưng có một…sức kéo…vào trong một vùng trắng rực rỡ…nó quá chói chang!

** TS N: Cái cường độ của màu trắng có như nhau ở mọi nơi?*

+ CT: Cách tôi một khoảng xa, thì nó…chói chang hơn …nó màu…xám…theo hướng của cơ thể tôi…[bắt đầu khóc] *ồ, thân thể đáng thương của tôi…Tôi chưa sẵn sàng ra đi.* [chủ thể ngả người ra phía sau trong ghế, như thể ông đang chống cự lại một cái gì đó]**.**

** TS N: Không sao đâu, Sally. Tôi đang ở bên cạnh cô. Tôi muốn cô thư giãn và nói cho tôi biết, cái lực đưa cô ra khỏi cái đầu cô vào lúc chết, nó vẫn còn kéo cô đi? Và cô có thể ngăn chặn nó không?*

+ CT: [im lặng một lúc] *Khi tôi tự do thoát khỏi thân thể mình, thì cái lực kéo giảm dần. Bây giờ tôi cảm thấy một cú hích nhẹ …kéo tôi khỏi thân thể tôi…Tôi chưa muốn đi…nhưng, một cái gì đó muốn tôi đi sớm…*

** TS N: Tôi hiểu, Sally, nhưng tôi đoán, cô đang biết rằng cô có yếu tố kiểm soát nào đó. Cô có thể mô tả cái mà đang kéo cô, nó như thế nào không?*

+ CT: Một…loại lực có từ tính…nhưng tôi muốn lưu lại lâu hơn một chút…

** TS N: Linh hồn cô có thể chống cự cảm giác bị kéo này lâu như cô muốn?*

+ CT: [có một khoảng im lặng dài trong khi chủ thể có vẻ như đang thực hiện một cuộc tranh cãi bên trong với chính mình trong kiếp trước, khi ông còn là Sally]*. Vâng, tôi có thể, nếu tôi thực sự muốn lưu lại.* [chủ thể bắt đầu khóc]*. Ồ, thật là khủng*

khiếp, những gì mà những tên dã man đó đã làm với cơ thể tôi. Có máu khắp cái váy xanh da trời xinh đẹp của tôi…chồng tôi, Will, đang cố ôm tôi và vẫn đang cùng các bạn của chúng tôi chiến đấu chống lại bọn Da Dỏ Kiowa.

CHÚ THÍCH: Tôi tăng cường cái "lá chắn bảo vệ" nhằm xoa dịu linh hồn Sally. Linh hồn cô vẫn bay lượn trên thân thể cô sau khi tôi di chuyển cái cảnh [scene] đó về phía trước trong thời gian, tới khi mà những tên Da Đỏ bị đuổi đi bởi những tay súng từ cỗ xe ngựa chở hàng.

** TS N: Sally, chồng cô đang làm gì ngay sau cuộc tấn công?*
+ CT: Ồ, tốt. Anh ấy không bị thương…nhưng [buồn bã] *anh ấy đang ôm thân thể tôi…khóc trên xác tôi…anh ấy không thể làm gì cho tôi, nhưng dường như anh ấy chưa nhận thức được điều ấy. Thể xác tôi đã lạnh, nhưng hai bàn tay anh ấy vuốt ve xung quanh mặt tôi…đang hôn tôi.*
** TS N: Và cô đang làm gì khoảnh khắc này?*
+ CT: Tôi ***đang ở trên đầu Will. Tôi đang cố an ủi anh ấy.*** *Tôi muốn anh ấy cảm thấy rằng, tình yêu của tôi không thực sự mất đi…Tôi muốn anh ấy biết là anh ấy chưa mất tôi mãi mãi và rằng, tôi sẽ lại gặp anh ấy.*
** TS N: Những thông điệp của cô có tới được anh ta không?*
+ CT: Có quá nhiều nỗi sầu muộn, nhưng anh ấy…cảm nhận linh hồn tôi…Tôi biết điều đó. Những người bạn của chúng tôi ở xung quanh anh ấy…và sau cùng, họ cách ly chúng tôi…họ muốn sửa chữa những cái wagon xe ngựa để khởi hành tiếp.
** TS N: Và bây giờ, cái gì đang diễn ra với linh hồn cô?*
+ CT: Tôi vẫn đang kháng cự lại cảm giác bị kéo đi…Tôi muốn lưu lại.
** TS N: Tại sao vậy?*
+ CT: Ồ, ***tôi biết tôi đã chết…nhưng tôi chưa sẵn sàng rời Will và…tôi muốn quan sát họ chôn cất tôi****.*
** TS N: Cô có thấy hay cảm nhận bất cứ thực thể tâm linh nào xung quanh cô vào khoảnh khắc này không?*

+ CT: [im lặng một lát] *Họ ở gần đây…Tôi sẽ sớm gặp họ…Tôi cảm nhận tình yêu của họ và tôi muốn Will cảm nhận tình yêu của tôi…họ đang đợi cho đến khi tôi sẵn sàng.*
** TS N: Sau cùng, cô có thể an ủi Will không?*
+ CT: Tôi đang cố đi vào bên trong tâm trí anh ấy.
** TS N : Cô có thành công không?*
+ CT: [im lặng một lát] *Tôi…nghĩ, một chút…anh ấy cảm nhận …anh ấy nhận thức…tình yêu…*

** TS N: Được rồi, Sally, bây giờ chúng ta sắp di chuyển về đằng trước trong thời gian tương đối, một lần nữa. Cô có thấy những người bạn trên xe ngựa của cô đang đặt xác cô vào một loại nấm mồ nào đó?*

+ CT: [giọng nói tự tin nhiều hơn] *Vâng, họ đã chôn cất tôi. Đã đến lúc tôi phải đi…**người ta đang đến đón tôi**, bây giờ…tôi đang di chuyển…vào trong một vùng ánh sáng rực rỡ hơn…*

Trái với những điều mà người ta tin tưởng, những linh hồn thường ít quan tâm đến cái xảy ra cho thân xác chúng một khi nó [xác] đã chết về mặt vật lý. Đây không phải là sự vô cảm [của linh hồn] đối với những tình huống cá nhân và những người mà nó bỏ lại đằng sau ở Cõi Trần, nhưng đó chỉ là sự công nhận rằng, thân xác của nó đã thực sự chết. Nó muốn vội vàng khởi hành trở lại cái thế giới xinh đẹp của linh hồn.

Tuy nhiên, **nhiều linh hồn khác muốn lưu lại thêm một vài ngày ở Cõi Trần, bay lượn xung quanh cái nơi mà thân xác chúng chết, thường là cho đến sau tang lễ**. Rõ ràng, thời gian được tăng tốc đối với những linh hồn, và **những ngày ở Cõi Trần có thể chỉ là một vài phút đối với chúng**.[38] Có nhiều lý do tại sao một số linh hồn chưa muốn rời bỏ Cõi Trần. Chẳng hạn, một người bị ám sát hay bị giết chết một cách đột ngột trong một tai nạn, thường **không muốn rời bỏ Cõi Trần ngay lập tức**. Tôi thấy những linh hồn này thường xuyên bị ngỡ

[38] Chú ý: Khái niệm về thời gian sẽ thay đổi, khi linh hồn đã rời thể xác. Theo đạo Phật, thì mỗi "cảnh giới" đều có thời gian khác nhau – chẳng hạn, một trăm năm của cõi nhân gian chúng ta chỉ là một ngày một đêm ở cõi trời Đao Lợi.

ngàng hay giận dữ. Hội chứng linh hồn bay lượn trên xác của nó, thì đặc biệt đúng với những **cái chết của những người trẻ**.

Việc đột ngột tách rời khỏi một cơ thể người, ngay cả sau một cơn bệnh dài, vẫn là một cú sốc đối với linh hồn trung bình[39] và điều này cũng khiến cho linh hồn miễn cưỡng ra đi vào khoảnh khắc của cái chết. Tang lễ thường kéo dài từ 3 đến 5 ngày, điều này cũng có một cái gì đó mang tính biểu tượng. Những linh hồn thực sự không có sự hiếu kỳ bệnh hoạn muốn thấy chính thân thể chúng được chôn cất, bởi vì những cảm xúc trong thế giới linh hồn thì không giống hệt như chúng ta trải nghiệm ở đây, Cõi Trần. Thế nhưng, tôi thấy những thực thể linh hồn đánh giá cao việc tưởng nhớ mà những thân thích và bạn hữu còn sống dành cho cái cuộc sống vật lý của chúng.

Như chúng ta đã thấy trong ca vừa rồi, có một lý do tại sao linh hồn không muốn ngay lập tức rời bỏ nơi mà cái chết vật lý của nó diễn ra. Điều này xuất phát từ một mong ước: **muốn vươn ra [bằng thần thức] để an ủi những kẻ thân yêu**, trước khi tiến xa hơn vào trong thế giới linh hồn. Những người vừa mới chết không bị choáng váng bởi cái chết của họ, bởi vì họ biết[40] rằng, những người bị bỏ lại ở Cõi Trần, sẽ lại gặp họ trong thế giới linh hồn, và, rất có thể, về sau, trong những kiếp sống khác nữa. Trái lại, những người thân tại tang lễ thường cảm thấy rằng, họ đã mất đi một kẻ thân yêu mãi mãi.

Trong cơn thôi miên, những thân chủ của tôi thực sự nhớ lại rằng, họ phẫn chí vì đã không thể sử dụng hữu hiệu năng lượng của họ, để [bằng thần thức] chạm vào kẻ thân yêu đã mất khả năng thụ cảm do bị sốc và sầu muộn. Chấn thương cảm xúc của người sống có thể tràn ngập "tâm trí nội tại" [inner [mind] của họ, tới mức **nó ngăn chặn năng lực truyền thông của họ với linh hồn [người quá cố]**. Khi một linh hồn vừa mới rời khỏi xác đã tìm thấy một cách để an ủi người sống – dù ngắn ngủi đến đâu – thì nó thường thỏa mãn và muốn nhanh chóng di chuyển xa khỏi cái vùng trung giới [astral plane] của Cõi Trần.

Tôi có một thí dụ điển hình về sự "an ủi tâm linh" trong chính đời tôi. Mẹ tôi chết đột ngột do một cơn đau tim. Trong lễ mai

[39] Linh hồn có nhiều mức phát triển: sơ cấp, trung cấp, cao cấp… [về sau, sẽ rõ hơn]

táng, chị tôi và tôi quá buồn bã, đến nỗi tâm trí chúng tôi bị tê liệt. Một vài giờ sau đó, tất cả chúng tôi trở lại ngôi nhà vắng vẻ của mẹ tôi và quyết định có một thời gian nghỉ ngơi cần thiết. Chị tôi và tôi chắc hẳn đã đạt tới trạng thái Alpha gần như đồng thời. Hiện ra trong 2 căn phòng tách biệt nhau, mẹ tôi đến xuyên qua tâm trí tiềm thức của chúng tôi như là một tia ánh sáng trắng, nửa hư nửa thực, phía trên đầu chúng tôi. Bà mỉm cười, biểu lộ sự chấp nhận cái chết và tình trạng an vui hiện tại. Rồi bà trôi bồng bềnh đi xa. Kéo dài chỉ vài dây, hành vi này là một hình thức có ý nghĩa của sự kết thúc, khiến cho cả hai chúng tôi đều chìm vào trong một giấc ngủ say của trạng thái Delta.

Chúng ta có thể cảm nhận sự có mặt đầy an ủi của linh hồn của một kẻ thân yêu đã mất, nhất là trong tang lễ hay ngay sau đó. Trong cú sốc của sầu muộn, để cho linh hồn có thể truyền thông với chúng ta, thì **chúng ta cần phải cố thư giãn và dẹp bỏ những tạp niệm, ít nhất, trong những giai đoạn ngắn.**[41] Vào những khoảnh khắc [thư giãn] này, khả năng thụ cảm của chúng ta đối với một kinh nghiệm "siêu hình" [paranormal] mở rộng nhiều hơn, để tiếp nhận những truyền thông tích cực : tình yêu, sự tha thứ, niềm hy vọng, sự động viên, và sự an tâm rằng, kẻ thân yêu của ta đang ở một nơi tốt đẹp.

Khi một góa phụ có những đứa con nhỏ nói với tôi: "Chồng tôi thường đến với tôi trong suốt những lúc khó khăn," thì tôi tin bà. Những thân chủ của tôi bảo tôi rằng, với tư cách là linh hồn, họ có thể giúp đỡ những người ở Cõi Trần kết nối cái "tâm trí nội tại/sâu kín" [inner mind] của họ với chính thế giới linh hồn. Có một câu nói đầy minh triết: *"Người ta không thực sự 'chết,' bao lâu mà họ còn được tưởng nhớ bởi những ai còn sống ở Cõi Trần."* Trong những chương sắp đến, chúng ta sẽ thấy, như thế nào mà ký ức cá nhân là một phản ánh [reflection] của chính linh hồn chúng ta, trong khi những ký ức tập thể, là những nguyên tử của năng lượng thuần túy cho mọi linh hồn. Cái chết không phá vỡ sự liên tục của chúng ta với cái linh hồn bất tử của những ai mà chúng ta yêu, cho dẫu họ đã mất đi cái "thân vật lý" hữu-tử. Mặc dù họ có nhiều

41. Chú ý: Muốn "bắt được sóng," thì cái radio hoặc TV phải **không "bị nhiễu."** Tâm trí chúng ta cũng vậy: khi nó bị nhiễu (do bị sốc, sầu muộn thái quá, hay nhiều tạp niệm…), thì nó cũng **khó mà "bắt được sóng"** của những linh hồn. Do vậy, người ở trong **thiền định sâu**, có thể bắt được nhiều loại sóng mà người bình thường không bắt được.

sinh hoạt, song những linh hồn đã ra đi này vẫn có thể vươn tới chúng ta, nếu có lời kêu gọi.

Thỉnh thoảng, một linh hồn bị nhiễu loạn không muốn rời Cõi Trần sau cái chết vật lý. Lý do: **một vấn đề chưa được giải quyết nào đó**, đã có một tác động nghiêm trọng trên ý thức của nó. Trong những ca bất thường này, linh hồn có thể được trợ giúp bởi những thực thể cao hơn – những thực thể ân cần này có thể trợ giúp trong tiến trình thích nghi, từ "phía bên kia." Chúng ta, ở Cõi Trần, cũng có những phương tiện để hỗ trợ những linh hồn bị nhiễu loạn trong việc buông bỏ.[42] Tôi sẽ nói nhiều hơn về những linh hồn bị nhiễu loạn này trong chương 4, nhưng cái bí ẩn về những hồn ma được mô tả trong những cuốn sách và những bộ phim, thì đã bị thổi phồng quá nhiều.

Đâu là cách tốt nhất để chuẩn bị cho cái chết của chính mình? Đời chúng ta có thể ngắn hay dài, mạnh khỏe hay bệnh hoạn, nhưng sẽ có một thời điểm, khi mà tất cả chúng ta đều phải đối mặt với cái chết trong một cách thức phù hợp với chúng ta. Nếu chúng ta có một cơn bệnh dài dẫn đến cái chết, thì có một thời gian để chuẩn bị tâm trí một cách thích đáng, một khi cái cú sốc ban đầu, sự kháng cự, và sự phiền muộn đã đi qua. Tâm trí đi theo con đường tắt xuyên qua loại diễn tiến này, khi chúng ta đối mặt với cái chết một cách đột ngột. Trong khi sự kết thúc của cuộc sống vật lý của chúng ta đến gần, thì mỗi chúng ta đều có năng lực để hợp nhất với cái "ý thức cao hơn" của mình. Phút lâm chung là giai đoạn dễ dàng nhất trong đời chúng ta cho "sự nhận biết tâm linh," khi chúng ta có thể cảm nhận rằng, linh hồn mình được nối kết với cái vĩnh cửu của thời gian.

Mặc dù có những người hấp hối thấy sự chấp nhận [cái chết] là khó khăn hơn sự cam chịu, song những điều dưỡng viên đang làm việc xung quanh kẻ hấp hối nói rằng, phần lớn mọi người thủ đắc một sự xả ly [detachment] bình an khi sắp trút hơi thở cuối cùng. Tôi tin rằng, kẻ hấp hối được tiếp cận với một sự hiểu biết tối cao về "ý thức vĩnh cửu,"[43] và điều này thường xuyên biểu lộ ra trên nét mặt họ. Nhiều trong

[43] Eternal consciousness.

số những người này nhận thức rằng, một cái gì đó phổ quát đang hiện diện ở đó, "ngoài kia," đang chờ đợi họ và mọi sự sẽ tốt đẹp.

Những người hấp hối đang trải qua một sự hóa thân: linh hồn họ đang tách khỏi một cơ thể tạm bợ. Người ta thường xem cái chết như là việc đánh mất sinh lực [life force] của mình, trong khi phải nói ngược lại thì mới thực sự đúng. Chúng ta đánh mất cơ thể mình trong cái chết, nhưng năng lượng sống vĩnh cửu của chúng ta hợp nhất với lực của một "linh hồn tối cao" thiêng liêng.[44] Cái chết không phải là bóng tối, mà là ánh sáng.

Những thân chủ của tôi nói rằng, sau khi nhớ lại những kinh nghiệm chết quá khứ, họ quá tràn ngập sự tự do được khám phá – thoát khỏi cái thân xác hệ lụy của Cõi Trần – đến nỗi, họ nóng lòng muốn khởi hành trên chuyến đi tâm linh đến một nơi chốn bình an và quen thuộc. Trong những ca tiếp sau đây, chúng ta sẽ biết, linh hồn sẽ vận hành ra sao, sau khi cơ thể vật lý chết đi.

* * * * * * * *

[44] Divine oversoul.

CHƯƠNG II
CỔNG VÀO THẾ GIỚI LINH HỒN

Trong hàng ngàn năm, những người của vùng Lưỡng Hà[45] tin rằng, những cánh cổng vào và ra của thiên đường nằm ở hai đầu đối nghịch nhau của đường cong lớn của Ngân Hà, gọi là *Con sông của những Linh hồn.* Sau cái chết, những linh hồn phải đợi con đường của chòm sao *Nhân Mã* [Sagittarius] "mọc lên" và thu phân, khi ngày và đêm dài bằng nhau. Sự tái sinh [đầu thai] trở lại Cõi Trần diễn ra trong suốt xuân phân, qua sự xuất hiện của chòm sao Gemini trên bầu trời đêm.

Những thân chủ của tôi nói với tôi rằng, sự di trú của linh hồn thì thực sự dễ dàng hơn nhiều. Cái hiệu ứng đường hầm, mà họ trải nghiệm khi rời Cõi Trần, là cánh cửa vào trong thế giới linh hồn. Mặc dù những linh hồn rời thân xác của chúng một cách nhanh chóng, đối với tôi, có vẻ như việc đi vào trong thế giới linh hồn là một quá trình được hoạch định cẩn thận. Về sau, khi chúng ta trở lại Cõi Trần trong một kiếp sống khác, thì lộ trình trở lại được mô tả như là nhanh chóng hơn.

Trong những bản tường thuật của những thân chủ tôi, thì cái địa điểm của đường hầm, trong quan hệ với Cõi Trần, có vài "biến thể." Một vài người mới chết, thấy nó mở tung ra ngay bên cạnh họ, phía trên thân xác họ, trong khi những người khác nói rằng, họ di chuyển lên cao phía trên Cõi Trần trước khi bước vào đường hầm. Tuy nhiên, trong mọi ca, thì một khi linh hồn rời Cõi Trần, thì khoảng thời gian để tới cái đường hầm là không đáng kể. Sau đây là những nhận xét của một cá nhân khác [khi đang ở] trong cái cái địa điểm tâm linh này.

[45] Mesopotamia: Lưỡng Hà.

CA 3:

** TS N: Bây giờ cô đang rời bỏ thân xác cô. Hãy tự nhìn chính mình di chuyển mỗi lúc một xa hơn, cách xa nơi mà cô chết, xa khỏi cái không gian của Cõi Trần. Hãy tường thuật cho tôi những gì mà cô đang trải nghiệm.*

+ CT: Ban đầu…nó rất chói chang…gần kề Cõi Trần… bây giờ thì nó tối hơn một chút, bởi vì tôi đã đi vào trong một đường hầm.

** TS N: Hãy mô tả đường hầm này cho tôi.*

+ CT: Nó…là một lỗ thông hơi lõm, mờ tối …và có một vòng tròn ánh sáng nhỏ ở cuối phía bên kia.

** TS N: Tốt, cái gì kế tiếp xảy ra với cô?*

+ CT: Tôi cảm nhận một cái giật mạnh…một lực kéo nhẹ…Tôi nghĩ, tôi phải trôi dạt xuyên qua cái đường hầm này… và tôi làm thế. Bây giờ nó xám nhiều hơn đen sẫm, bởi vì cái vòng tròn rực rỡ đang giãn ra phía trước tôi. Nó như thể… [ngừng nói].

** TS N: Hãy tiếp tục.*

+ CT: Người ta đang gọi tôi đi về phía trước…

** TS N: Hãy để cho cái vòng tròn ánh sáng giãn ra phía trước cô tại cuối đường hầm và tiếp tục giải thích cái đang xảy ra với cô.*

+ CT: Cái vòng tròn ánh sáng tăng trưởng rất rộng và… Tôi đang ra khỏi đường hầm. Có một…làn ánh sáng chiếu qua…một làn sương mù nhẹ. Tôi đang trôi xuyên qua nó.

** TS N: Trong khi cô rời đường hầm, cái gì khác nổi bật trong tâm trí cô ngoài ánh sáng lờ mờ?*

+ CT: [Giọng thấp hơn] *Nó quá…yên tĩnh…quá lặng lẽ…Tôi đang ở trong nơi chốn của những linh hồn…*

** TS N: Với tư cách là một linh hồn, cô có ấn tượng nào khác vào khoảnh khắc này?*

+ CT: Tư tưởng ! Tôi cảm nhận…sức mạnh của tư tưởng [thought] *khắp xung quanh tôi. Tôi…*

** TS N: Hãy thư giãn hoàn toàn và hãy để cho những ấn tượng của cô đến một cách dễ dàng, khi cô tiếp tục tường thuật cho tôi một cách chính xác những gì đang xảy ra với cô. Làm ơn tiếp tục.*

+ CT: Vâng, thật khó diễn tả thành lời. Tôi cảm thấy… những ý tưởng về tình yêu…tình bạn…sự thấu cảm… và tất cả được kết hợp với…sự mong đợi [anticipation] *…như thể những người khác đang…đợi tôi.*

** TS N: Cô có một cảm thức về an ninh, hay cô có chút sợ hãi?*

+ CT: Tôi không sợ hãi. Khi tôi ở trong đường hầm, tôi bị…mất hướng nhiều hơn. Vâng, [bây giờ] *thì tôi cảm thấy an toàn…Tôi nhận biết rằng, những ý tưởng đang vươn ra với tôi… về sự chăm sóc…nuôi dưỡng. Thật kỳ lạ, nhưng xung quanh tôi có những "thực thể," họ biết tôi là ai, và tại sao bây giờ tôi ở đây.*

** TS N: Cô có thấy bằng chứng nào về điều này ở xung quanh cô không?*

+ CT: [hạ giọng] *Không, tôi chỉ cảm nhận nó – một sự hòa điệu của ý tưởng khắp mọi nơi.*

** TS N: Cô nói đến những chất liệu giống như mây xung quanh cô ngay sau khi rời đường hầm. Có phải cô ở trong một bầu trời phía trên Cõi Trần?*

+ CT: [im lặng một lát] *Không – không phải thế – nhưng có vẻ như tôi đang trôi bồng bềnh xuyên qua một cái gì như đám mây, khác với Cõi Trần.*

** TS N: Cô có thấy Cõi Trần không? Nó có ở phía dưới cô không?*

+ CT: Có lẽ như vậy, nhưng tôi chưa thấy nó từ khi tôi đi vào trong đường hầm.

** TS N: Cô có cảm nhận rằng, cô vẫn còn được nối kết với Cõi Trần, có lẽ, qua một chiều không gian khác?*

+ CT: Đó là một khả tính – vâng. Trong tâm trí tôi, Cõi Trần có vẻ như gần kề…và tôi vẫn cảm nhận mình được nối kết

với Cõi Trần…nhưng tôi biết rằng, tôi đang ở trong một không gian khác.

** TS N: Cô có thể nói thêm về cái địa điểm hiện tại của cô không?*

+ CT: Nó vẫn còn…mù mịt một chút… Tôi đang di chuyển ra khỏi chỗ này.

Vị thân chủ này – đã được mang đi xuyên qua kinh nghiệm chết và đường hầm – tiếp tục, một cách trầm tĩnh, làm những điều chỉnh để thích nghi với trạng thái không thân xác của cô, trong khi đi xa hơn vào trong thế giới linh hồn. Sau một chút bỡ ngỡ ban đầu, thì những ấn tượng đầu tiên của cô phản ánh một cảm thức an vui, mời gọi. Đây là một cảm nhận chung được chia sẻ bởi những thân chủ của tôi.

Một khi ra khỏi đường hầm, linh hồn chúng ta đã băng qua cái cổng đầu tiên của cuộc hành trình của nó vào trong thế giới linh hồn. Bây giờ, phần lớn chủ thể nhận thức đầy đủ rằng, họ không thực sự chết, mà chỉ rời bỏ cái gánh nặng của một thân xác Cõi Trần. Với sự nhận biết này, sự chấp nhận [cái chết] đến trong những cấp độ khác nhau, tùy theo từng linh hồn. Vài thân chủ nhìn vào những môi trường mới này với niềm kinh ngạc liên tục, trong khi những người khác thì thản nhiên hơn khi tường thuật cho tôi những gì mà họ thấy. Sự khác biệt này tùy thuộc rất nhiều vào mức độ trưởng thành [tâm linh] của họ và những kinh nghiệm về kiếp sống mới đây của họ. Loại phản ứng phổ biến nhất mà tôi nghe, là một tiếng thở phào nhẹ nhõm, theo sau là một câu nói như : *"Ồ, thật tuyệt vời, tôi lại trở về nhà, cái nơi chốn xinh đẹp này."*

Có những linh hồn tiến hóa cao, chúng di chuyển quá nhanh ra khỏi thân xác mình, đến nỗi, nhiều trong số những cái mà tôi đang mô tả ở đây, chỉ là một vết mờ khi chúng trở lại cái "đích đến tâm linh" của chúng. Có những linh hồn tiến hóa cao, và theo ý tôi, chúng là một thiểu số "tinh hoa" ở Cõi Trần. Linh hồn trung bình thì không di chuyển nhanh như vậy, và một vài

linh hồn rất lưỡng lự. Ngoài những ca hiếm hoi – những linh hồn bị nhiễu loạn cao độ, chiến đấu để lưu giữ sự nối kết với cái tử thi của chúng – tôi thấy chính những **linh hồn trẻ** hơn, với ít kiếp sống quá khứ hơn, là những linh hồn vẫn quyến luyến môi trường Cõi Trần ngay sau khi chết.

Phần lớn trong số những thân chủ của tôi tường thuật rằng, khi họ ra khỏi đường hầm, thì trong một lát, những sự vật vẫn không rõ ràng. Tôi nghĩ, điều này là do sự dày đặc [the density] của cái tầng trung giới [astral plane] gần nhất bao quanh Cõi Trần, gọi là Kamaloca[46] bởi những nhà Thông Thiên Học. Ca kế tiếp mô tả khu vực này với nhiều chi tiết hơn. Linh hồn của cá thể này đưa ra những mô tả đáng chú ý, chi tiết, về hình dáng, màu sắc, và cấp độ rung động. Bình thường, những mô tả sinh động, có tính vật lý như thế, chỉ xuất hiện khi [linh hồn] đi vào sâu hơn trong thế giới linh hồn, sau khi linh hồn đã quen với môi trường xung quanh nó.

CA 4:

** TS* N: *Trong khi bạn di chuyển xa khỏi đường hầm, hãy mô tả những gì mà bạn thấy xung quanh bạn, càng chi tiết càng tốt.*

+ CT: Những vật thể…đều được xếp thành nhiều tầng.

** TS N: Việc xếp tầng như thế nào?*

+ CT: Hơi giống như một…cái bánh Sinh nhật.

** TS N: Dùng cái bánh Sinh nhật như một mô hình, hãy giải thích, bạn muốn ngụ ý cái gì?*

+ CT: Tôi muốn nói, vài cái bánh Sinh nhật có những cái chóp nhỏ và rộng ở đáy. Nó không giống như thế khi tôi đi xuyên qua cái đường hầm. Bây giờ tôi thấy những tầng…những

[46] Thế giới của Dục Vọng. [Dục giới]

cấp độ ánh sáng…chúng hiện ra với tôi…mờ mờ…lồi lõm không đều…

** TS N: Bạn có thấy thế giới linh hồn ở đây được tạo thành bởi một cấu trúc rắn chắc không?*

+ CT: Đó là cái mà tôi đang cố giải thích. Nó không rắn chắc, mặc dù ban đầu, bạn có thể nghĩ là như vậy. Nó có nhiều tầng – những cấp độ ánh sáng, tất cả đều được bện lại với nhau trong…những sợi xếp thành tầng. Những vật thể có vẻ như không đối xứng, nhưng thực ra, chúng đối xứng. Nhưng tôi thấy những biến thể trong độ dày và khúc xạ màu sắc trong những tầng. Chúng cũng dịch chuyển lui tới. Tôi luôn luôn nhận thấy hiện tượng này trong khi tôi du hành xa khỏi Cõi Trần.

** TS N: Tại sao bạn nghĩ nó là như thế?*

+ CT: Tôi không biết. Tôi không thiết kế nó.

** TS N: Từ sự mô tả của bạn, tôi hình dung thế giới linh hồn như là một bậc thang khổng lồ với những tầng của những khu vực bị che khuất, từ đỉnh tới đáy.*

+ CT: Vâng, và những khu vực đều có hình cầu – chúng di chuyển theo đường cong xa khỏi tôi trong khi tôi trôi bồng bềnh xuyên qua chúng.

** TS N: Từ vị trí quan sát của bạn, bạn có thể nói cho tôi biết về những màu sắc khác nhau của những tầng?*

+ CT: Tôi không nói rằng những tầng có những gam màu chủ yếu nào. Tất cả chúng đều là những biến thể của màu trắng. Nơi mà tôi đang đi tới thì rực rỡ hơn là nơi mà tôi đã có mặt. Xung quanh tôi bây giờ là một màu trắng mơ hồ, sáng hơn nhiều so với cái đường hầm.

** TS N: Trong khi bạn trôi bồng bềnh, xuyên qua những tầng này, thì linh hồn bạn đang di chuyển lên hay xuống?*

+ CT: Không lên, không xuống. Tôi đang di chuyển theo chiều ngang.

** TS N: Vậy, bạn thấy thế giới linh hồn vào khoảnh khắc này trong những chiều* [kích] *tiếp tuyến của những đường vạch* [lines] *và những góc khi bạn di chuyển theo chiều ngang?*

+ CT: [im lặng một lát] *Đối với tôi, nó chủ yếu là năng lượng phi vật chất, đang lao nhanh, bị vỡ thành những tầng bởi những biến thể về màu sắc và ánh sáng. Tôi nghĩ, một cái gì đó…đang kéo tôi sang mức di chuyển thích hợp của tôi, và đang cố làm cho tôi thư giãn, nữa…*

** TS N: Bằng cách nào?*

+ CT: Tôi đang nghe những âm thanh.

** TS N: Những âm thanh gì vậy?*

+ CT: Một…vọng âm của âm nhạc…tiếng ù ù du dương… những hồi chuông gió…đang rung động hòa nhịp với những cử động của tôi…quá thư giãn.

** TS N: Những người khác đã định nghĩa những âm thanh này như là sự rung động trong thiên nhiên, tương tự như dư âm từ một cái âm thoa.*[47] *Bạn đồng ý hay bất đồng với sự mô tả này?*

+ CT: [gật đầu đồng ý] *Vâng, nó là như thế…và tôi có một ký ức về mùi và vị nữa.*

** TS N: Có phải điều này có nghĩa là, những giác quan vật lý của chúng ta vẫn lưu lại với chúng ta sau cái chết?*

+ CT: Vâng, ký ức về chúng…những làn sóng của những nốt nhạc du dương ở đây thì quá đẹp…những tiếng chuông… những dây đàn …thanh thản quá.

Nhiều kẻ du hành vào thế giới linh hồn tường thuật cho tôi những cảm giác thư giãn, tạo ra bởi những rung động đầy nhạc tính. Những cảm giác về tiếng động bắt đầu khá sớm, sau cái chết. Vài thân chủ kể rằng, họ nghe những tiếng vo vo và ù ù sau khi rời bỏ thân xác vật lý của họ. Cái này tương tự như tiếng ồn mà người ta nghe khi đứng gần đường dây điện thoại, và nó có thể thay đổi âm lượng trước khi những linh hồn trôi xa khỏi vùng trung giới của Cõi Trần. Người ta nói rằng, họ nghe những âm thanh hệt như vậy, khi ở tình trạng được gây mê toàn phần.

[47] Tuning fork: Âm thoa.

Những âm thanh đều đều, ù ù này trở nên du dương khi chúng ta rời đường hầm. Loại "âm nhạc" này đã được gọi một cách thích đáng là năng lượng của vũ trụ, bởi vì nó phục sinh [revitalize] linh hồn.

Với những chủ thể nói về các tầng tâm linh, tôi đưa ra khả tính rằng, có thể họ đang nhìn thấy những tầng của cõi trung giới. Những tác phẩm siêu hình học nói nhiều về những tầng phía bên trên Cõi Trần. Theo những kinh điển Ấn Độ cổ xưa, gọi là Kinh Vedas, theo sau bởi những kinh điển phương Đông về sau, thì những tầng trung giới bao gồm một loạt những chiều [không gian] ở bên trên thế giới vật lý hay thế giới hữu hình, vốn hòa lẫn vào thế giới linh hồn. Suốt hàng ngàn năm, những vùng bất khả thị này đã được trải nghiệm bởi nhiều người, thông qua những quan sát của "tâm" trong thiền định, trong trạng thái xuất hồn. Những tầng trung giới cũng từng được mô tả như là ít dày đặc hơn, trong khi người ta di chuyển xa hơn khỏi những ảnh hưởng nặng nề của Cõi Trần.

Ca kế tiếp trình bày một linh hồn vẫn còn bị nhiễu loạn sau khi băng qua đường hầm tâm linh. Đây là một người ở tuổi 36, chết vì một cơn đau tim trên đường phố Chicago vào năm 1902. Anh ta bỏ lại một gia đình đông con – nhiều đứa con nhỏ và một người vợ mà anh ta yêu tha thiết. Họ rất nghèo.

CA 5 :

**TS N: Anh có thấy rõ ràng khi anh du hành qua bên kia đường hầm?*

+ CT: Tôi vẫn đang băng qua những…đám mây giống như bọt xung quanh tôi.

** TS N: Tôi muốn anh di chuyển suốt con đường băng qua cái này và nói cho tôi biết về những gì mà anh thấy bây giờ.*

+ CT: [im lặng một lát] *Ồ…Tôi đang ở ngoài nó… Chúa ơi, nơi này rất to lớn! Nó quá chói chang và sạch sẽ – thậm chí,*

nó còn có mùi thơm. Tôi đang nhìn vào một cung điện tráng lệ, xây bằng tuyết.

** TS N : Hãy kể thêm.*

+ CT: [kinh ngạc] *Nó to lớn lạ thường…nó giống như thủy tinh rực rỡ, lấp lánh…những hòn đá có màu đang chiếu sáng xung quanh tôi.*

** TS N: Khi anh nói giống thủy tinh, tôi nghĩ đến một màu sắc trong suốt.*

+ CT: Vâng, chủ yếu là những màu xám và trắng… nhưng khi tôi trôi bồng bềnh về phía trước, tôi thực sự thấy những màu khác…khảm vào nhau …tất cả đều lóng lánh.

** TS N: Hãy nhìn ra xa, từ bên trong cái cung điện bằng tuyết này – anh có thấy ranh giới nào ở nơi đâu không?*

+ CT: Không, không gian này thì vô hạn…quá uy nghiêm…và bình yên.

** TS N: Anh đang cảm thấy gì ngay bây giờ?*

+ CT: Tôi…không thể tận hưởng nó một cách trọn vẹn… Tôi không muốn đi xa hơn… Maggie… [người vợ góa của thân chủ].

** TS N: Tôi có thể thấy rằng, anh vẫn còn bị nhiễu loạn bởi cuộc sống tại Chicago, nhưng điều này có ngăn trở tiến độ của anh vào trong thế giới linh hồn?*

+ CT: [thân chủ giật nảy người lên trong ghế] *Tốt! Tôi thấy* ***vị hướng đạo***[48] [guide] *của tôi đang đi về phía tôi – bà ấy biết tôi cần cái gì.*

** TS N : Hãy kể cho tôi về những gì diễn ra giữa anh và vị hướng đạo của anh.*

+ CT: Tôi bảo bà ấy rằng, tôi không thể tiếp tục đi …rằng tôi cần biết, liệu Maggie và các con tôi có sẽ ổn không.

** TS N: Và vị hướng đạo của anh trả lời như thế nào?*

+ CT: Bà ấy đang an ủi tôi – nhưng tâm hồn tôi quá nặng trĩu ưu phiền.

** TS N: Anh nói gì với bà ấy?*

[48] Guide: Vị hướng đạo; người hướng dẫn; cố vấn... Đây là một thực thể rất quan trọng, sẽ trợ giúp linh hồn rất nhiều. Về sau, ta sẽ biết rõ hơn về vị này.

+ CT: [quát to] *Tôi nói với bà ấy: "Tại sao bà để cho việc này xảy ra? Tại sao bà xử tệ với con như vậy? Bà bắt con trải qua sự đau đớn và gian truân như thế với Maggie, và bây giờ, cắt đứt đời chúng con."*

** TS N: Vị hướng đạo của anh làm gì?*

+ CT: Bà ấy đang cố xoa dịu tôi. Bảo tôi rằng, tôi đã làm một công việc tốt và rằng, tôi sẽ thấy đời tôi đi theo cái cái lộ trình đã hoạch định của nó.

** TS N: Anh có chấp nhận những gì bà ấy nói không?*

+ CT: [im lặng một lát] *Trong tâm trí tôi…thông tin đến với tôi…về cái tương lai ở Cõi Trần…rằng gia đình tôi đang sống bình thường dù không có tôi…chấp nhận rằng, tôi đã ra đi…họ sắp thích nghi với tình huống mới…và chúng tôi, tất cả, sẽ gặp lại nhau.*

** TS N: Và điều này khiến cho anh cảm thấy thế nào?*

+ CT: Tôi cảm thấy…bình an [thở dài] *… Bây giờ, tôi sẵn sàng tiếp tục đi.*

Trước khi nói đến ý nghĩa của việc [chủ thể] ca 5 gặp vị hướng đạo của anh ta ở đây, tôi muốn nói đến việc xuất hiện của một cung điện bằng tuyết [trong thế giới linh hồn]. Đi xa hơn vào thế giới linh hồn, những thân chủ của tôi thường nói về việc thấy những tòa nhà và ở trong những căn phòng có đồ đạc. Trạng thái bị thôi miên, chỉ một mình nó, không tạo ra những hình ảnh này. Một cách logic, trong một thế giới phi vật chất, người ta sẽ không hồi tưởng lại những cấu trúc vật lý như thế. Rất có thể, môi trường tự nhiên của Cõi Trần xuất hiện – do ý muốn của "ai đó" – nhằm trợ giúp sự chuyển tiếp và thích nghi của linh hồn sau một cái chết vật lý. Những cảnh này có ý nghĩa cá nhân đối với mọi linh hồn truyền thông với tôi – tất cả trong số chúng, đều bị tác động bởi những kinh nghiệm của chúng ở Cõi Trần.

Trong thế giới linh hồn, không phải ngẫu nhiên mà một linh hồn thấy những hình ảnh vốn có quan hệ với những nơi

chốn mà nó đã sống và viếng thăm ở Cõi Trần. Những linh hồn có thể thấy một ngôi trường, khu vườn, núi, hay bờ biển, bởi vì một lực tâm linh nhân từ khiến cho những hình ảnh Cõi Trần hiện ra, để an ủi chúng ta bằng sự quen thuộc của chúng.[49] Những ký ức về địa cầu [Cõi Trần] của chúng ta không bao giờ chết – chúng thì thầm mãi mãi trong "linh hồn" [50] [soul-mind] của những thực thể trong thế giới linh hồn trên những ngọn gió của những giấc mơ huyền thoại, hệt như những hình ảnh của thế giới linh hồn vẫn thì thầm bên trong "tâm trí" con người [human mind] ở Cõi Trần.

Tôi thích nghe những thân chủ nói về những hình ảnh đầu tiên mà họ thấy, khi mới bước vào thế giới linh hồn. Người ta có thể thấy những cánh đồng hoa dại, những tòa tháp lâu đài hiện lên ở đằng xa, hay những cầu vồng dưới một bầu trời mở rộng khi trở lại nơi này, mà họ yêu mến, sau một thời gian vắng mặt. Đối với một linh hồn "đang trở lại" [thế giới linh hồn], thì những cảnh đầu tiên giống với những cảnh Cõi Trần mà nó thấy, có vẻ như không thay đổi nhiều qua một giai đoạn ngắn [span] của những kiếp sống, mặc dù mỗi thân chủ đều mô tả một cách khác nhau. Tôi phát hiện rằng, một khi thân chủ [trong trạng thái bị thôi miên] tiếp tục tiến xa hơn vào trong thế giới linh hồn – để mô tả những khía cạnh có tính chức năng của cuộc sống linh hồn – thì những bình luận của họ trở nên giống nhau hơn.

Cái ca mà tôi vừa mới duyệt lại, có thể được mô tả như là một linh hồn khá bất ổn, gắn bó một cách thắm thiết với bạn linh hồn [soulmate] của anh ta, Maggie, bị bỏ lại đằng sau. Không nghi ngờ gì rằng, vài linh hồn thực sự mang hành lý tiêu cực của một kiếp quá khứ lâu hơn những linh hồn khác, mặc dù

[49] Chú ý: Khi mới bước vào thế giới linh hồn, chủ thể có thể thấy một số hình ảnh quen thuộc với mình ở Cõi Trần, nhưng **đó không phải là những sự vật của thế giới linh hồn**, mà chúng chỉ tạm thời "hiện ra" với linh hồn trong giai đoạn chuyển tiếp, để nó bớt bỡ ngỡ khi mới bước vào một môi trường mới.

[50] Soul-mind: "Tâm trí của linh hồn," để phân biệt với "body mind," (hay human mind)," tâm trí của cơ thể," của con người. Có thể tạm hiểu như sau: "Tâm trí con người," bị tác động bởi **bộ não** trong một cơ thể người, nên nó thường bị "ô nhiễm," và bị hạn chế về nhiều mặt. Trái lại, "tâm trí của linh hồn," thì không bị tác động bởi bộ não, do vậy, nó thanh khiết và tự do nhiều hơn.

trong thế giới linh hồn, chúng được xoa dịu bởi nhiều nguồn trợ lực. Người ta có khuynh hướng nghĩ rằng, khi thân xác vật lý chết đi, thì mọi linh hồn đều trở thành toàn trí [omniscent]. Điều này không hoàn toàn đúng, bởi vì những giai đoạn thích nghi đều khác nhau. **Thời gian thích nghi của linh hồn tùy thuộc vào hoàn cảnh chết, sự luyến chấp của linh hồn vào những ký ức của kiếp sống vừa kết thúc, và mức độ tiến hóa của nó**.

Trong suốt quá trình [thân chủ] lùi về quá khứ, tôi thường xuyên chứng kiến sự giận dữ, khi đời một người trẻ chấm dứt một cách đột ngột. Những linh hồn bước trở lại vào trong thế giới linh hồn dưới những điều kiện này, thường bị ngỡ ngàng và bối rối vì phải rời bỏ những người họ yêu mến mà không báo trước. Họ không được chuẩn bị cho cái chết, và một vài linh hồn cảm thấy buồn và mất mát ngay sau khi rời bỏ thể xác mình.

Nếu một linh hồn bị chấn thương tâm lý và chưa hoàn tất công việc của mình, thì thực thể mà nó thường thấy ngay sau cái chết, là **vị hướng đạo** của nó. Những vị thầy tâm linh tiến hóa cao này chuẩn bị để loại bỏ cường độ phẫn chí ban đầu của một linh hồn, theo sau một cái chết không đúng lúc. Sau cùng, chủ thể ca 5 sẽ làm một sự thích nghi lành mạnh với thế giới linh hồn, bằng cách cho phép vị hướng đạo trợ giúp anh ta tìm lại thế quân bình của chuyến đi vào trong thế giới linh hồn.

Tuy nhiên, tôi đã phát hiện rằng, tại cánh cổng của thế giới linh hồn, thì những vị hướng đạo không động viên việc giải quyết trọn vẹn mọi nhiễu loạn về tư tưởng. Có thêm nhiều thời gian và những nơi chốn thích hợp để [linh hồn] ôn lại một cách chi tiết những bài học về nghiệp báo – bao gồm sinh và tử, mà tôi sẽ mô tả sau này. Vị hướng đạo trong ca 5 cho ta một hình dung ngắn gọn về thời gian tăng tốc của Cõi Trần như là một phương tiện để xoa dịu người đàn ông này về tương lai của vợ và các con anh ta, để anh ta có thể tiếp tục cuộc hành trình của mình với nhiều sự chấp nhận hơn.

Bất luận trạng thái "tâm hồn" của họ ra sao ngay sau khi chết, thì những thân chủ của tôi đều xuýt xoa kinh ngạc về

những cái kỳ diệu được thu hồi lại[51] của thế giới linh hồn. Thường khi, cảm nhận này được kết hợp với niềm hân hoan tột cùng – khi thấy rằng, tất cả những lo lắng trần thế của họ đã được bỏ lại đằng sau, nhất là sự đau đớn thể xác. Trên mọi thứ khác, thế giới linh hồn đại diện cho một nơi chốn của sự yên tĩnh tối cao [supreme quiescence] đối với linh hồn đang du hành. Mặc dù, ban đầu có vẻ như chúng ta đơn độc ngay sau cái chết, nhưng chúng ta không bị cô lập hay hoàn toàn bơ vơ. Những lực thông minh, ở dạng năng lượng, hướng dẫn chúng ta đi xuyên qua cánh cổng.

Những linh hồn mới đi vào trong thế giới linh hồn có ít thời gian để trôi bồng bềnh chỗ này chỗ kia, tự hỏi chúng đang ở đâu và cái gì sẽ xảy ra tiếp theo với chúng. Những vị hướng đạo của chúng ta và một số những "bạn linh hồn" [soul mate] và bạn hữu đợi chúng ta ở kề sát cổng vào để chào đón chúng ta, bày tỏ lòng cảm mến, và để trấn an rằng, mọi sự sẽ ổn, không sao cả. Thực ra, chúng ta cảm thấy sự hiện diện của họ từ khoảnh khắc chết, bởi vì sự tái thích nghi của [linh hồn] chúng ta tùy thuộc nhiều vào cái ảnh hưởng của những thực thể từ ái này.

* * * * * * * * *

[51] Recovered: Được thu hồi lại – chú ý chữ "lại," – bởi vì linh hồn đã từng ở trong thế giới linh hồn, nhưng khi đầu thai xuống Cõi Trần, thì nó đã "quên đi" hết. Do vậy, khi trở lại thế giới linh hồn, nó phải "làm lại" từ đầu.

CHƯƠNG III
TRỞ VỀ NHÀ

Việc gặp gỡ những linh hồn thân thiện của chúng ta sau cái chết là rất quan trọng, nhưng làm thế nào chúng ta nhận ra họ? Những linh hồn hiện ra với nhau ra sao, trong thế giới linh hồn? Tôi thấy, trong trạng thái bị thôi miên, thì những thân chủ của tôi đều có những ý kiến giống nhau về vấn đề này. Một linh hồn có thể hiện ra như một khối năng lượng, nhưng rõ ràng, năng lượng linh hồn phi vật chất cũng có thể biểu lộ những đặc tính con người. Khi truyền thông với nhau, những linh hồn thường sử dụng năng lực của chúng để "biến thành" những hình thể kiếp trước của chúng. Một hình thể con người, chỉ là một trong những trong số rất nhiều hình thể mà linh hồn biến thành, từ năng lượng căn bản của nó. Về sau, trong chương 6, tôi sẽ thảo luận một khía cạnh khác của "bản sắc" [soul identity] – việc sở hữu một màu hào quang đặc thù nào đó.

Phần lớn trong số những thân chủ của tôi tường thuật rằng, người đầu tiên mà họ thấy trong thế giới linh hồn, là vị hướng đạo riêng [personal] của họ. Tuy nhiên, sau bất cứ kiếp sống nào, chúng ta có thể được chào đón bởi một "bạn linh hồn" [soul mate]. Những vị hướng đạo và bạn linh hồn không phải là một. Nếu một kẻ thân thích hay người bạn thân trong kiếp trước hiện ra với linh hồn đang trở lại, thì vị hướng đạo "chính quy" của họ có thể vắng mặt. Tôi phát hiện rằng, những vị hướng đạo thường ở một nơi nào đó rất gần, đang theo dõi đường đi nước bước của "kẻ mới đến" trong cách riêng của họ. Trong ca kế tiếp của tôi, linh hồn vừa mới đến xuyên qua cánh cổng của thế giới linh hồn và được đón chào bởi một thực thể tiến hóa cao,

mà hiển nhiên đã có những nối kết chặt chẽ với thân chủ qua một loạt liên tục của những kiếp quá khứ. Mặc dù thực thể "tri âm" này không phải là vị hướng đạo chủ yếu của thân chủ tôi, ông ta ở đó để chào đón và mang đến sự động viên trìu mến cho cô ấy.

CA 6 :

* TS N: *Cô thấy cái gì xung quanh cô?*

+ CT: Như thể là…tôi đang trôi dạt về phía trước…cát trắng tinh…đang dịch chuyển xung quanh tôi…và tôi đang ở dưới một cái ô khổng lồ – với những tấm pa-nô sặc sỡ – tất cả tan thành hơi, nhưng cũng được niềng lại với nhau…

** TS N: Có ai ở đây để gặp cô không?*

+ CT: [im lặng một lát] *Tôi nghĩ rằng…tôi cô độc…nhưng* [lưỡng lự một hồi lâu] *ở đằng xa...vâng…ánh sáng… đang di chuyển nhanh về phía tôi…ồ, Chúa ơi!*

** TS N: Nó là cái gì thế?*

+ CT: [bị kích động] *Chú Charlie!* [nói to] ***Chú Charlie, cháu đang ở đây nè!***

** TS N: Tại sao người này đến gặp cô đầu tiên?*

+ CT: [giọng xa vắng, bận rộn] ***Chú Charlie, cháu nhớ chú nhiều lắm.***

** TS N:* [Tôi lặp lại câu hỏi]

+ CT: Bởi vì, trong số những thân thích của tôi, tôi yêu mến ông hơn bất cứ ai khác. Ông chết khi tôi còn là một đứa bé và tôi không bao giờ nguôi ngoai về sự ra đi của ông [trên một nông trại ở Nebraska trong kiếp quá khứ gần đây nhất của thân chủ này].

** TS N: Tại sao cô biết đó là Chú Charlie? Có phải, ông ta có những nét mà cô nhận ra?*

+ CT: [thân chủ đang vặn vẹo một cách phấn chấn trong ghế] *Chắc chắn rồi, chắc chắn vậy – hệt như ký ức của tôi về ông – vui vẻ, nhân ái, đáng yêu – ông ở sát bên tôi.* [cười khúc khích]

** TS N: Có cái gì buồn cười thế ?*

+ CT: Chú Charlie vẫn mập như xưa kia ông vốn vậy.

** TS N: Và kế tiếp, ông ta làm gì?*

+ CT: Ông đang mỉm cười và đang chìa tay ra với tôi…

** TS N: Có phải điều này ngụ ý rằng, ông ta có một thân xác thuộc loại nào đó, với hai bàn tay?*

+ CT: [cười to] *Ồ, đúng và không đúng. Tôi đang trôi bồng bềnh và ông cũng vậy. Nó…ở trong tâm trí tôi…ông đang phô bày những đường nét của chính mình cho tôi…và cái mà tôi nhận biết rõ nhất…là bàn tay ông chìa ra với tôi.*

** TS N: Tại sao ông ta đang chìa bàn tay ra với cô trong một thể cách có tính vật lý?*

+ CT: [im lặng một lát] *Để…an ủi tôi…dẫn tôi đi xa hơn vào trong ánh sáng.*

** TS N: Và cô làm gì?*

+ CT: Tôi đang đi với ông và chúng tôi đang nghĩ về những thời gian vui vẻ mà chúng tôi đã trải qua cùng nhau – chơi đùa trên đống cỏ khô trên nông trại.

** TS N: Và ông ta đang để cho cô thấy mọi thứ này trong tâm trí cô, để cô sẽ biết ông ta là ai?*

+ CT: Vâng…như tôi đã biết ông trong kiếp trước của tôi…nên tôi sẽ không sợ. Ông biết, tôi vẫn hơi bị sốc vì cái chết của tôi [thân chủ đã chết đột ngột trong một tai nạn ô tô]**.**

** TS N: Vậy thì, ngay sau khi chết – bất luận bao nhiêu cái chết mà chúng ta có thể đã trải nghiệm trong những kiếp sống khác – cái chết vẫn có thể hơi đáng sợ, cho đến khi chúng ta trở nên quen với thế giới linh hồn một lần nữa?*

+ CT: Nó không thực sự là sợ hãi. Đúng hơn, có lẽ, tôi lo lắng. Với tôi, mỗi lần, nó mỗi khác. Vụ đụng xe xảy ra quá bất ngờ, tôi không kịp chuẩn bị. Tôi vẫn hơi bị lẫn lộn.

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy đi về phía trước thêm một chút. Bây giờ Chú Charlie đang làm gì?*

+ CT: Ông đang đưa tôi đến…nơi tôi phải đến…

** TS N: Khi tôi đếm đến 3, chúng ta hãy đi tới đó. Một, hai, ba! Hãy kể cho tôi, cái gì đang xảy ra?*

+ CT: [im lặng lâu] *Có…những người khác quanh đây…và họ nom có vẻ…thân thiện…khi tôi đến gần…dường như họ muốn tôi nhập bọn với họ…*

** TS N: Hãy tiếp tục di chuyển về phía họ. Cô có ấn tượng rằng, có thể, họ đang đợi cô?*

+ CT: Vâng! Thực vậy, tôi nhận thức rằng, tôi đã từng ở cùng họ trước đây…[im lặng] ***Không, xin đừng bỏ đi!***

** TS N: Bây giờ cái gì đang xảy ra?*

+ CT: [rất thất vọng] *Chú Charlie đang rời bỏ tôi. Tại sao ông lại bỏ đi chứ?*

** TS N:* [Tôi ngừng cuộc đối thoại để dùng vài "kỹ thuật xoa dịu" trong những hoàn cảnh này, và rồi chúng tôi tiếp tục] *Hãy nhìn sâu vào "tâm trí sâu kín"* [inner mind] *của cô. Chắc hẳn cô nhận biết tại sao Chú Charlie lại rời bỏ cô vào thời điểm này?*

+ CT: [thư giãn hơn, nhưng tiếc rẻ] *Vâng…ông thường trú trong một nơi chốn khác với nơi chốn của tôi…ông chỉ đến để gặp tôi…để đưa tôi đến đây.*

** TS N: Tôi nghĩ rằng, tôi hiểu. Chú Charlie là người đầu tiên đến gặp cô sau cái chết của cô và xem cô có ổn không – công việc của ông chỉ có vậy. Tôi muốn biết, bây giờ cô có thấy dễ chịu hơn và thoải mái hiều hơn?*

+ CT: Vâng, dễ chịu và thoải mái hơn. Đó là lý do tại sao Chú Charlie đã để tôi lại với những người khác.

Một hiện tượng khó hiểu về thế giới linh hồn, là những người quan trọng trong đời chúng ta luôn luôn có thể chào đón chúng ta, **cho dẫu họ có thể đang sống một kiếp sống khác, trong một cơ thể mới.**[52] Điều này sẽ được giải thích trong chương 6. Trong chương 10, tôi sẽ xem xét khả năng của linh

[52] Làm thế nào họ có thể chào đón chúng ta, khi họ đã "ở trong một cơ thể mới"? Đây là điều thật khó tin. Ở một chỗ khác, tác giả đã giải thích như sau: Khi một linh hồn đầu thai vào trong một cơ thể mới, thì **nó để lại thế giới linh hồn một phần năng lượng của nó, và chính cái phần năng lượng này sẽ "hóa thân" thành một thực thể để chào đón linh hồn mới trở lại**. Và có lẽ, chính nhờ cái phần năng lượng "dự trữ" này, mà linh hồn vẫn có thể, bằng cách nào đó, **"phù hộ"** cho những thân nhân đang sống ở Cõi Trần?

hồn trong việc "phân thân" : nó có thể, cùng một lúc, ở trong nhiều hơn một thân xác ở Cõi Trần.[53]

Thường khi, vào thời điểm quan trọng này trong sự di chuyển của linh hồn, thì hành lý, những gánh nặng tinh thần và thể xác của Cõi Trần đang giảm xuống, vì 2 lý do. Thứ nhất, bằng chứng về một trật tự và sự hài hòa được chỉ đạo cẩn thận trong thế giới linh hồn. Bằng chứng đó khiến chúng ta nhớ lại những gì mà chúng ta bỏ lại đằng sau [trong thế giới linh hồn] trước khi chúng ta chọn cuộc sống ở dạng thức vật lý. Thứ hai, việc thấy những người mà chúng ta nghĩ rằng mình sẽ không bao giờ gặp lại sau khi họ chết, có một tác động rất to lớn. Đây là một thí dụ khác.

CA 7:

** TS N: Bây giờ, cô đã có cơ hội để thích nghi với môi trường của cô trong thế giới linh hồn, hãy nói cho tôi biết, cái nơi này tác động lên cô như thế nào?*

+ CT: Thật…ấm áp và dễ chịu. Thật là nhẹ nhõm khi được xa rời Cõi Trần. Tôi chỉ muốn lưu lại ở đây [thế giới linh hồn] *mãi mãi. Không có sự căng thẳng, lo lắng, chỉ có một cảm thức an vui. Tôi đang trôi bồng bềnh…đẹp biết bao…*

** TS N: Khi cô tiếp tục trôi bồng bềnh, đâu là ấn tượng chủ yếu kế tiếp của cô, khi cô băng qua cổng vào thế giới linh hồn?*

+ CT: [im lặng một lát] *Sự quen thuộc.*

** TS N: Cái gì quen thuộc?*

---

[53] Một linh hồn có thể, cùng một lúc, đầu thai vào 2 cơ thể khác nhau? Điều này thật khó tin. Nhưng trong cuốn *Destiny of Souls*, cũng của Michael Newton, tác giả cho biết: một linh hồn có thể "phân chia" năng lượng của nó, để "nhập vào" nhiều cơ thể cùng một lúc – nhưng điều này là khá bất thường. Một vài chủ thể nói rằng, việc này làm cho năng lượng của linh hồn họ bị phân tán, nên nó bị thiếu năng lượng để hoạt động có hiệu quả trong một cơ thể nào đó.

+ CT: [sau một chút lưỡng lự] *Nhiều người…những người bạn…đều ở đây, tôi nghĩ vậy.*

** TS N: Những người này là những người quen thuộc với cô ở Cõi Trần?*

+ CT: Tôi…có một cảm giác về sự hiện diện của họ… những người mà tôi biết…

** TS N: Tốt, hãy tiếp tục di chuyển vừa phía trước. Cô thấy cái gì kế tiếp?*

+ CT: Những làn ánh sáng…mềm…giống như mây.

** TS N: Trong khi cô di chuyển, làn ánh sáng này có tiếp tục nom như cũ không?*

+ CT: Không, chúng đang phát triển…những giọt năng lượng…và tôi biết, đó là những con người!

** TS N: Cô đang di chuyển về phía họ, hay họ đang tiến về phía cô?*

+ CT: Chúng tôi đang trôi dạt về phía nhau, nhưng tôi đang trôi chậm hơn họ, bởi vì…tôi không biết chắc chắn phải làm cái gì…

** TS N: Hãy thư giãn và tiếp tục trôi trong khi tường thuật cho tôi mọi sự mà cô thấy.*

+ CT: [im lặng một lát] *Bây giờ tôi đang thấy những hình thể con người, một nửa người – chỉ từ thắt lưng trở lên. Hình dáng đại cương* [outlines] *của họ thì cũng trong suốt…tôi có thể thấy xuyên qua họ.*

** TS N : Cô thấy loại đường nét nào trong những hình thể* [shapes] *này?*

+ CT: [bồn chồn] *Những con mắt!*

** TS N: Cô chỉ thấy những con mắt?*

+ CT: Chỉ có một dấu vết của một cái miệng – nó không là gì cả [hốt hoảng] *Bây giờ, thì những con mắt đang ở khắp xung quanh tôi…đang đến gần hơn…*

** TS N: Có phải mỗi thực thể có hai con mắt?*

+ CT: Đúng vậy.

** TS N : Những con mắt này có vẻ bề ngoài của mắt người, với một tròng đen và con ngươi?*

+ CT: Không…khác…chúng…lớn hơn…những hình cầu màu đen…ánh sáng phát xạ…về phía tôi…ý nghĩ… [rồi với một tiếng thở phào nhẹ nhõm] *Ồ!*

** TS N: Hãy tiếp tục.*

+ CT: Tôi đang bắt đầu nhận ra họ – họ đang gửi những hình ảnh vào trong tâm trí tôi – những ý tưởng về chính họ và… những hình thể đang thay đổi…thành những con người!

** TS N: Những con người với những đường nét của con người?*

+ CT: Vâng. Ồ…trông kìa! Đó là anh ấy!

** TS N: Cô thấy cái gì?*

+ CT: [bắt đầu cười và khóc cùng một lúc] *Tôi nghĩ, đó là…vâng, đó là Larry – anh ấy ở phía trước mọi người khác – anh ấy là người đầu tiên mà tôi thực sự thấy…**Larry, Larry!***

** TS N:* [sau khi cho thân chủ một cơ hội để bình tĩnh lại một chút] *Thực thể linh hồn gọi là Larry đang ở phía trước một nhóm người mà cô biết?*

+ CT: Vâng, tôi biết rằng những người mà tôi muốn gặp nhất, thì đang ở phía trước…một vài người bạn khác của tôi, ở phía sau.

** TS N: Cô có thể thấy tất cả họ một cách rõ ràng à ?*

*+ CT: Không, những người ở phía sau thì…mờ mờ…xa xôi…nhưng, tôi có cảm giác về sự hiện diện của họ. Larry ở phía trước…đang đến gần tôi…**Larry!***

** TS N: Larry là người chồng trong kiếp vừa qua của cô, mà cô đã nói với tôi trước đây?*

+ CT: [sôi nổi] *Vâng, chúng tôi đã có một cuộc đời tuyệt vời cùng nhau. Gunther thì quá mạnh mẽ – mọi người trong gia đình anh chống lại cuộc hôn nhân của chúng tôi. Jean đào ngũ khỏi hải quân để cứu tôi thoát khỏi cuộc sống tồi tệ mà tôi đang sống lúc ấy tại Marseilles – anh ấy luôn luôn muốn có tôi…*

Thân chủ này quá bị kích động, đến nỗi những kiếp sống quá khứ của cô xuất hiện liên tiếp, kiếp này chồng lên kiếp kia. Larry, Gunther, và Jean đều là những người chồng trong những

kiếp trước, nhưng họ đều là bạn linh hồn của cô. May thay, trong những phiên thôi miên trước đây, tôi đã có một cơ hội để biết những người này là ai. Ngoài Larry, người chồng Mỹ gần đây, thì Jean là một thủy thủ người Pháp trong thế kỷ 19 và Gunther là chàng trai thuộc dòng dõi quý tộc, sống trong thế kỷ 18.

** TS N: Cô và Larry đang làm gì ngay bây giờ?*

+ CT: Đang ôm nhau.

** TS N: Lúc này, nếu một người thứ ba nhìn hai người đang ôm nhau, thì họ sẽ thấy cái gì*?

+ CT: *Họ sẽ thấy…hai khối ánh sáng rực rỡ đang xoay tít xung quanh nhau, tôi đoán thế…*[thân chủ bắt đầu bình tĩnh lại và tôi giúp cô lau những giọt nước mắt trên mặt cô với một cái khăn giấy].

** TS N: Và cái này nói lên điều gì?*

+ CT: Chúng tôi đang ôm ghì nhau…bày tỏ tình yêu…nối kết với nhau…nó khiến cho chúng tôi hạnh phúc…

** TS N: Sau khi cô gặp bạn linh hồn* [soulmate] *của mình, thì cái gì xảy ra kế tiếp?*

+ CT: [bám chặt vào ghế dựa] *Ồ – tất cả họ đều ở đây – trước đây, tôi chỉ cảm nhận sự có mặt của họ. Bây giờ họ đang đến gần tôi hơn.*

** TS N: Và điều này xảy ra sau khi chồng cô đến gần cô?*

*+ CT: Vâng…**Mẹ!** Bà đang đến gần tôi…Tôi vô cùng nhớ bà … **Ồ, Mẹ**…* [thân chủ tôi lại bắt đầu khóc]

** TS N: Được rồi …*

+ CT: Ồ, bây giờ xin đừng hỏi tôi câu hỏi nào – tôi muốn tận hưởng cuộc gặp gỡ này [thân chủ tôi có vẻ như đang trò chuyện thầm lặng với người mẹ của cô trong kiếp sống vừa qua]

** TS N:* [tôi đợi một phút] *Bây giờ, tôi biết cô đang tận hưởng cuộc gặp gỡ này, nhưng tôi cần cô giúp tôi biết, cái gì đang diễn ra.*

+ CT: [giọng xa xôi] *Chúng tôi…chỉ đang ôm nhau... thật dễ chịu lại được ở cùng bà…*

** TS N: Làm sao hai người có thể ôm nhau, mà không có thân xác?*

+ CT: [với một tiếng thở dài bực bội về câu hỏi của tôi] *Chúng tôi bao phủ nhau trong ánh sáng, dĩ nhiên.*

** TS N: Hãy nói cho tôi biết, đối với những linh hồn, thì cái đó ra làm sao?*

+ CT: Giống như được bao phủ trong một tấm chăn ánh sáng rực rỡ của tình yêu.

** TS N: Tôi hiểu, rồi...*

+ CT: [bất giác cười nắc nẻ] ***Tim!****…đó là em trai tôi – em chết quá trẻ* [bị chết đuối khi mới 14 tuổi, trong kiếp vừa qua của cô] *Thật tuyệt vời được gặp lại em ở đây.* [chủ thể vẫy cánh tay] *Và có cô bạn gái thân nhất của tôi, Wilma – bạn láng giềng, ở sát cạnh nhà tôi – chúng tôi đang cùng nhau cười khi nói về bọn con trai, giống như chúng tôi đã làm trong khi ngồi trên căn gác xép của cô.*

** TS N:* [sau khi thân chủ nhắc đến bà dì của cô và vài người bạn khác] *Mọi người này đến để chào đón cô theo một trình tự nhất định. Theo cô, cái gì quy định cái trình tự đó?*

+ CT: [im lặng một lát] *Tại sao à? Chúng tôi có ý nghĩa nhiều đối với nhau – cái gì khác nữa chứ?*

** TS N: Và với một số người, cô đã sống với họ nhiều kiếp sống, trong khi với những người khác, có lẽ, chỉ một hay hai kiếp sống?*

+ CT: Vâng…Tôi đã sống với chồng tôi nhiều nhất.

** TS N: Cô có thấy vị hướng đạo của cô ở nơi nào đó gần đây không?*

+ CT: Ông ấy ở đây. Tôi thấy ông trôi dạt sang một bên. Ông cũng biết vài trong số những người bạn của tôi…

** TS N: Tại sao cô gọi vị hướng đạo của mình là "ông"?*

+ CT: ***Tất cả chúng tôi phô bày tất cả những gì về chính mình mà chúng tôi muốn****.* [54] *Trong quan hệ với tôi, ông luôn luôn muốn xuất hiện như một nam nhân. Nó phù hợp và tự nhiên.*

---

[54] Cần chú ý chi tiết này.

** TS N: Và ông theo dõi, chăm sóc cô trong mọi kiếp sống của cô?*

+ CT: Chắc chắn rồi, và cả sau cái chết…ở đây, và ông luôn luôn là người che chở tôi.

Khi chúng ta bước vào thế giới linh hồn, "ban tiếp tân" được hoạch định trước để đón tiếp chúng ta. Ca này cho thấy, những khuôn mặt quen thuộc có thể mang đến niềm khích lệ to lớn ra sao, đối với một linh hồn trẻ mới bước vào thế giới linh hồn. Tôi phát hiện rằng, cứ sau mỗi kiếp sống, thì "ban tiếp tân" lại có một số thực thể khác nhau. Mặc dù dạng thức [format] của ban tiếp tân này có thể thay đổi – tùy theo những nhu cầu đặc biệt của mỗi linh hồn – nhưng tôi đã học được rằng, không nghi ngờ gì, những thực thể này biết chính xác khi nào chúng ta đến và họ sẽ gặp chúng ta ở đâu, ngay khi chúng ta đến thế giới linh hồn.

Thường thường, một thực thể có ý nghĩa với chúng ta sẽ đang đợi phía trước những người khác một chút: họ muốn chờ sẵn khi chúng ta đến xuyên qua cánh cổng. Kích cỡ của "ban tiếp tân" không chỉ thay đổi với mọi người sau mỗi kiếp sống, mà còn giảm mạnh, xuống tới hầu như con số không, đối với một linh hồn tiến hóa cao [advanced] – nơi mà sự an ủi tâm linh trở nên bớt cần thiết. Ca 9, ở cuối chương này, là một thí dụ về loại này.

Ca 6 và 7, cả hai đều đại diện cho một trong 3 cách mà những linh hồn mới đến được tiếp nhận trở lại thế giới linh hồn. Sau cái chết, hai linh hồn này được đón tiếp một cách ngắn gọn bởi một thực thể trọng yếu, theo sau bởi những người khác có ảnh hưởng nhỏ hơn. Ca 7 nhận ra những người đón tiếp mình nhanh chóng hơn ca 6. Khi chúng ta gặp những linh hồn như thế ngay sau cái chết, chúng ta thấy rằng, họ đã từng là bạn đời, bố mẹ, ông bà, anh chị em, chú, cô, anh chị em họ, và những người bạn thân thiết trong những kiếp quá khứ. Tôi đã chứng kiến vài

cảnh xé lòng, cảm động, với những thân chủ ở giai đoạn này trong cuộc hành trình của họ.

Những gặp gỡ xúc động diễn ra giữa những linh hồn tại "trạm dừng" này trong một chuyến đi tâm linh, chỉ là một "khúc dạo đầu" cho việc sắp xếp về sau, bên trong một nhóm đặc biệt bao gồm những thực thể ở cùng mức tiến hóa với linh hồn. Những cuộc gặp gỡ này cung cấp một cảm xúc mạnh mẽ khác cho một chủ thể trong việc hồi tưởng ở mức độ siêu thức. Những sắp xếp tâm linh, có tính tổ chức – gồm có việc hình thành những nhóm, và sự tương thích với những thực thể khác ra sao – sẽ được mô tả trong những chương tiếp theo.

Ngay bây giờ, cần thiết phải hiểu rằng, những thực thể trong ban tiếp tân, có thể sẽ không ở trong "nhóm học tập" đặc thù của riêng chúng ta trong thế giới linh hồn. Sở dĩ như vậy, là bởi vì tất cả những người vốn gần gũi với chúng ta trong đời ta, thì không ở cùng một cấp độ tiến hóa. Họ chọn việc gặp chúng ta ngay sau cái chết, chỉ vì tình yêu và lòng nhân ái, nhưng không có nghĩa là họ sẽ là thành phần của "nhóm học tập" của chúng ta, khi chúng ta đến cái đích đến sau cùng của cuộc hành trình này.

Chẳng hạn, trong ca 6, Chú Charlie rõ ràng là một linh hồn tiến hóa cao [advanced] hơn thân chủ tôi, và thậm chí, có thể đã và đang đóng vai trò của một vị hướng đạo linh hồn. Tôi thấy rõ rằng, một trong những nhiệm vụ đầu tiên của linh hồn Chú Charlie, là giúp ca 6 – một đứa trẻ trong kiếp sống vừa mới kết thúc – và trách nhiệm của ông vẫn tiếp tục ngay sau cái chết của thân chủ tôi. Với ca 7, sự tiếp xúc quan trọng đầu tiên là Larry, một bạn linh hồn thực thụ ở cùng mức tiến hóa với chủ thể này. Cũng cần lưu ý : trong ca 7, vị hướng đạo của thân chủ tôi thì không dễ nhận diện [conspicuous] trong số những thân thích và bạn hữu kiếp trước. Tuy nhiên, trong khi sự việc diễn tiến, thì có những dấu hiệu cho thấy một vị hướng đạo linh hồn đang điều phối toàn bộ quá trình gặp gỡ, trong khi vẫn lưu lại đằng sau hậu trường. Tôi thấy điều này trong nhiều ca.

Thể cách thứ hai, mà trong đó chúng ta được đón chào ngay sau cái chết, bao gồm một cuộc gặp gỡ thầm lặng, đầy ý nghĩa với vị hướng đạo của mình: không ai khác có mặt trong vùng lân cận gần nhất, như trong ca 5. Ca 8 minh họa thêm loại gặp gỡ này. Việc chúng ta có cuộc gặp gỡ như thế nào sau cái chết, dường như tùy thuộc vào loại vị hướng đạo đặc thù và tính cách riêng của chúng ta. Tôi thấy, thời lượng của cuộc gặp đầu tiên với vị hướng đạo của chúng ta thay đổi sau mỗi kiếp sống, tùy thuộc vào hoàn cảnh của kiếp sống đó.

Ca 8 cho thấy những mối quan hệ rất gắn bó giữa linh hồn và vị hướng đạo của nó. Nhiều vị hướng đạo có những cái tên rất kỳ lạ, trong khi những người khác, thì khá quy ước. Thật thú vị khi thấy rằng, cái thuật ngữ tôn giáo, "thiên thần bảo hộ," thì bây giờ được dùng một cách ẩn dụ, để chỉ một linh hồn thấu cảm. Thành thật mà nói, đây là một thuật ngữ mà đã có lần tôi đã xem thường, vì cho rằng, đó chỉ là ý tưởng vớ vẩn, khờ khạo: nó đại diện cho một huyền thoại lỗi thời, lạc điệu với thế giới hiện đại. Bây giờ tôi đã có một cái nhìn khác về "thiên thần bảo hộ."

Tôi được cho biết, một cách lặp đi lặp lại, rằng linh hồn, chính nó, thì lưỡng tính [androgynous], và thế nhưng, đồng thời, những thân chủ tuyên bố rằng, giới tính không phải là một yếu tố không quan trọng. Tôi đã học được rằng, **mọi linh hồn đều có thể hiện ra với những thực thể khác dưới dạng nam nhân hoặc nữ nhân, tùy theo sở thích của chúng**.[55] Ca 6 và 7 cho thấy, đối với những linh hồn mới đến, thì việc nhận diện những khuôn mặt quen thuộc nhờ vào giới tính, nó quan trọng ra sao. Điều này cũng đúng với ca kế tiếp. Một lý do khác tại sao tôi chọn ca 8, là để cho thấy, như thế nào và tại sao [trong thế giới linh hồn] những linh hồn lại chọn xuất hiện ra với những người khác trong hình dáng con người.

CA 8 :

[55] Đây là điểm cần chú ý.

** TS N: Bây giờ, cô đã thực sự rời cái vùng trung giới của Cõi Trần, và đang di chuyển ngày càng xa hơn vào trong thế giới linh hồn. Tôi muốn cô nói cho tôi biết, cô cảm thấy những gì.*

+ CT: Sự im lặng…quá bình an…

** TS N: Có ai đang đến để gặp cô không?*

+ CT: Vâng, đó là bạn tôi, Rachel. Cô ấy luôn luôn ở đây đợi tôi khi tôi chết.

** TS N: Có phải Rachel là một "bạn linh hồn" vẫn luôn ở cùng cô trong những kiếp sống khác, hay cô ta luôn lưu lại ở đây?*

+ CT: [khá phẫn nộ] *Cô ấy không luôn luôn lưu lại đây. Không, cô ấy hiện ra với tôi nhiều lần – trong tâm trí tôi – khi tôi cần cô ấy. Cô ấy là người bảo hộ của riêng tôi* [với giọng tự hào có tính chiếm hữu].

CHÚ THÍCH: Những thuộc tính của những vị hướng đạo thì rất khác biệt với những thuộc tính của những "bạn linh hồn" và những thực thể hỗ trợ khác. Vấn đề này sẽ được xem xét trong chương 8.

** TS N: Tại sao cô gọi thực thể này là "cô ấy" ? Há chẳng phải những linh hồn được cho là phi giới tính?*

+ CT: Điều đó đúng – theo nghĩa đen, bởi vì chúng tôi có thể có cả hai thuộc tính. ***Rachel muốn hiện ra ra với tôi như là một phụ nữ để tôi dễ nhận ra cô****, và nó cũng có ý nghĩa tinh thần đối với cô.*

** TS N: Có phải người ta bị khóa chặt vào trong những thuộc tính nam hay nữ trong sự hiện hữu họ trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Không. Với tư cách là linh hồn, có những giai đoạn trong hiện hữu chúng tôi, khi chúng tôi thiên về giới tình này hơn giới tính kia. Sau cùng, sở thích tự nhiên này trở nên bão hòa.

** TS N: Làm ơn mô tả, linh hồn Rachel nom ra sao với cô vào khoảnh khắc này.*

+ CT: [nói khẽ] *Một phụ nữ tre trẻ…vẫn như xưa…nhỏ bé, với những đường nét thanh tú…nét cương quyết trên khuôn mặt cô ấy…quá nhiều sự hiểu biết và tình yêu.*

** TS N: Vậy, cô đã biết Rachel lúc còn ở Cõi Trần ?*

+ CT: [hoài cảm] *Xưa kia, cách đây đã lâu, cô ấy thân thiết với tôi trong cuộc đời…và bây giờ, cô ấy là người bảo hộ của tôi.*

** TS N: Và cô cảm thấy thế nào khi cô nhìn cô ấy?*

+ CT: Một sự bình an…sự thanh thản…tình yêu…

** TS N: Cô và Rachel có nhìn nhau với đôi mắt, như cách con người ở Cõi Trần vẫn làm?*

+ CT: [lưỡng lự] *Gần như vậy... Nhưng khác. Bạn thấy tâm trí đằng sau cái mà chúng ta cho là đôi mắt, bởi vì ở Cõi Trần, đôi mắt là "cửa sổ" của linh hồn. Dĩ nhiên, chúng tôi cũng có thể làm cái tương tự như những con người ở Cõi Trần…*

** TS N: Những gì đôi mắt có thể làm ở cõi trần, thì chúng cũng có thể làm trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Ở Cõi Trần, khi bạn nhìn vào trong đôi mắt của một người nào đó – thậm chí những người mà bạn vừa mới gặp – và thấy một làn ánh sáng mà bạn đã biết trước đây…vâng, cái đó nói cho bạn biết một cái gì đó về người ấy. Như là con người, bạn không biết tại sao – nhưng linh hồn bạn biết và nhớ lại.

CHÚ THÍCH: Tôi đã nghe nói đến làn ánh sáng của "bản sắc linh hồn" [spiritual identity] được phản chiếu trong đôi mắt người của "bạn linh hồn" – được nhiều thân chủ của tôi diễn tả bằng nhiều cách khác nhau. Về phần tôi, tôi đã, một cách hữu thức, trải nghiệm sự "nhận ra tức thì"[56] chỉ một lần trong đời mình, vào khoảnh khắc mà lần đầu tiên tôi thấy người vợ của chính tôi. Cái sự "nhận ra" đó gây ra một cảm giác thảng thốt và cũng khá huyền bí.

[56] Instant recognition.

** TS N: Có phải cô đang nói rằng, đôi khi ở Cõi Trần, khi hai người nhìn nhau, họ có thể cảm thấy rằng họ đã biết nhau trước đây?*

+ CT: Vâng, đúng vậy.

** TS N: Chúng ta hãy quay trở lại với Rachel trong thế giới linh hồn. Nếu người bảo hộ của cô không hiện ra với cô trong hình dáng con người, thì cô có nhận ra cô ấy không?*

+ CT: Vâng, đương nhiên, chúng tôi luôn luôn có thể nhận ra nhau bằng tâm trí. Nhưng, theo cách này thì dễ chịu hơn. Tôi biết, nó có vẻ điên rồ, nhưng nó là một…điều có tính xã hội…việc thấy một khuôn mặt quen, khiến cho ta thoải mái.

** TS N: Vậy thì, việc thấy những đường nét con người của những người mà chúng ta quen biết trong những kiếp quá khứ, là một điều tốt, nhất là, trong giai đoạn tái thích nghi ngay sau khi rời Cõi Trần?*

+ CT: Vâng, nếu không, bạn cảm thấy một chút lạc lõng ban đầu… cô đơn…và cũng có thể bối rối nữa…việc thấy những người như họ đã là, giúp tôi trở nên quen với những sự thể ở đây nhanh hơn, khi lần đầu tiên tôi trở lại, và việc thấy Rachel luôn luôn là một nguồn động viên lớn.

** TS N: Ngay sau mỗi cái chết của cô ở Cõi Trần, có phải Rachel hiện ra với cô trong hình dáng con người, là để giúp cô dễ tái thích nghi với thế giới linh hồn?*

+ CT: [tha thiết] *Ồ, vâng – đúng vậy! Và cô ấy cho tôi sự an tâm. Tôi cũng cảm thấy dễ chịu hơn khi tôi thấy những người khác mà tôi đã biết trước đây…*

** TS N: Và cô có nói chuyện với những người này không?*

+ CT: Không ai nói thành lời, chúng tôi truyền thông ***bằng tâm trí****.*

** TS N: Thần giao cách cảm?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Những linh hồn có thể có những cuộc trò chuyện riêng tư mà những người khác không thể nghe được, dù là bằng "thần giao cách cảm" ?*

+ CT: [im lặng một lát] *… Đối với những chuyện thầm kín – vâng.*

** TS N: Việc này được làm như thế nào?*

+ CT: Bằng sự xúc chạm – nó được gọi là "truyền thông bằng xúc chạm."

CHÚ THÍCH: Những thân chủ tôi nói rằng, khi hai linh hồn đến quá kề sát nhau, đến nỗi chúng được nối kết với nhau, thì chúng có thể gửi những ý tưởng riêng tư bằng xúc chạm, vốn qua lại giữa chúng như "những xung lực âm thanh điện từ." Trong phần lớn trường hợp, những chủ thể [trong cơn thôi miên] không thích nói với tôi về những chuyện thầm kín cá nhân này.

** TS N: Làm ơn giải thích rõ cho tôi, bằng cách nào mà, với tư cách là linh hồn, cô có thể "biến ra" những đường nét con người ?*

*+ CT: Từ...khối năng lượng của tôi...Tôi chỉ cần **nghĩ về** những sắc thái mà tôi đã là, nhưng, tôi không thể nói với ông, cái gì cho tôi khả năng để làm việc này.*

** TS N: Vậy, cô có thể nói cho tôi biết, tại sao cô và những linh hồn khác "biến ra" những sắc thái nào đó ở những thời gian khác nhau?*

+ CT: [im lặng lâu] *Nó tùy thuộc vào việc bạn ở đâu trong những chuyển động của bạn xung quanh đây...bạn gặp nhau lúc nào...và trạng thái tâm trí của bạn lúc đó.*

** TS N: Đó là cái mà tôi muốn biết. Hãy nói thêm về việc nhận ra nhau.*

+ CT: Ông thấy đó, sự nhận ra tùy thuộc vào...những cảm nhận của mỗi người...khi bạn gặp họ ở đây. Họ sẽ cho bạn thấy cái mà họ muốn bạn thấy ở họ và cái mà họ nghĩ là bạn muốn thấy. Nó cũng tùy thuộc vào những hoàn cảnh mà trong đó bạn gặp họ.

** TS N: Cô có thể nói cụ thể hơn? Những hoàn cảnh khác nhau nào có thể khiến cho những dạng năng lượng trở nên vật chất hóa trong cách nào đó đối với những linh hồn khác?*

+ CT: Đó là sự khác biệt giữa việc bạn ở trong "nơi chốn" của họ, hay [ở trong] *nơi chốn của bạn. Mỗi nơi mỗi khác: nơi này, họ có thể cho bạn thấy một chuỗi những sắc thái nào đó; nơi khác, bạn có thể thấy những sắc thái khác.*

CHÚ THÍCH: "Lãnh thổ" linh hồn sẽ được giải thích khi chúng ta tiến xa hơn vào trong thế giới linh hồn.

** TS N: Có phải cô đang nói với tôi rằng, tại cổng vào của thế giới linh hồn, một linh hồn có thể cho cô thấy một khuôn mặt, và về sau, một khuôn mặt khác, trong một tình huống khác?*

+ CT: Đúng vậy.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Như tôi đang nói với ông, việc chúng ta tự trình diện chính mình với nhau, tùy thuộc nhiều vào cái mà chúng ta đang cảm thấy ngay lúc đó…tính chất của mối quan hệ mà chúng ta có với một người nhất định và nơi mà chúng ta đang ở.

** TS N: Làm ơn nói cho tôi biết, liệu tôi có hiểu đúng mọi thứ này hay không. Cái "bản sắc"* [identity] *mà những linh hồn "phóng ra" cho nhau, tùy thuộc vào thời gian và địa điểm trong thế giới linh hồn, cũng như* [tùy thuộc] *tâm trạng, và có thể, những trạng thái tâm lý khi chúng gặp nhau?*

+ CT: Chắc chắn rồi, và nó vận hành theo cả hai cách…chúng có quan hệ hỗ tương với nhau.

** TS N: Vậy, làm thế nào những linh hồn nhận ra nhau, khi mỗi lúc, chúng hiện ra dưới một khuôn mặt khác nhau?*

+ CT: [cười] *Cái hình ảnh mà bạn "phóng ra," không bao giờ che giấu con người thực của bạn. Dù sao đi nữa, nó không cùng loại cảm xúc mà chúng ta trải nghiệm ở Cõi Trần. Ở đây, nó…trừu tượng hơn. Lý do tại sao chúng tôi phóng ra những sắc thái và ý tưởng nào đó…đặt nền trên…một xác nhận về những ý kiến.*[57]

** TS N: Những ý kiến? Có phải bạn muốn nói, những tình cảm vào lúc đó?*

+ CT: Vâng…gần như vậy…bởi vì những sắc thái con người này là thành phần của cuộc sống vật lý của chúng ta ở những nơi khác, khi

[57] A confirmation of ideas.

mà chúng ta khám phá những sự thể…và phát triển những ý tưởng…tất cả là một…"thể liên tục" [continuum] *để chúng ta dùng ở đây.*

TS N: Trong những kiếp quá khứ của mình, nếu mỗi kiếp chúng ta có một khuôn mặt khác nhau, thì chúng ta "khoác vào" khuôn mặt nào khi chúng ta trở lại thế giới linh hồn?

+ CT: Chúng ta hòa trộn chúng với nhau. Bạn "phóng ra" những đường nét nào mà người bạn gặp sẽ nhận ra bạn dễ nhất, tùy thuộc vào việc bạn muốn truyền thông cái gì.

** TS N: Còn về việc truyền thông mà không phóng ra những đường nét, thì thế nào?*

+ CT: Chắc chắn rồi, chúng tôi vẫn làm như thế – đó là chuyện bình thường – nhưng tôi tiếp cận với người khác nhanh hơn, qua những đường nét.

** TS N: Có phải cô thích phóng ra một loạt đường nét nhất định nào đó trên khuôn mặt?*

+ CT: Tôi thích khuôn mặt có râu mép…có một cái quai hàm cứng như sắt …

** TS N: Cô muốn nói, khi cô còn là Jeff Tanner, gã cao-bồi ở Texas trong kiếp sống mà chúng ta đã thảo luận trước đây?*

+ CT: [cười thành tiếng] *Chính thế! Và tôi đã có những khuôn mặt giống như của Jeff trong những kiếp sống khác, nữa.*

** TS N: Nhưng, tại sao lại là Jeff? Có phải chỉ vì anh ta đã là cô trong kiếp vừa qua của cô?*

+ CT: Không, tôi cảm thấy thoải mái khi còn là Jeff. Đó là một kiếp sống hạnh phúc, không phức tạp. Mẹ kiếp, nom tuyệt cú mèo ! Khuôn mặt của tôi giống như trong những tấm bảng quảng cáo thuốc lá mà bạn thường thấy dọc theo xa lộ. [cười khúc khích] *Khi còn là Jeff, tôi thích phô bày cái bộ râu mép vễnh lên của mình.*

** TS N: Nhưng đó chỉ là một kiếp sống. Những người không giao du với cô trong kiếp sống đó, có thể không nhận ra cô ở đây.*

+ CT: Ồ, họ sẽ nhận ra đó là tôi, khá sớm. Tôi có thể thay đổi thành một cái gì khác, nhưng ngay bây giờ, tôi thích nhất mình có hình dáng của Jeff.

** TS N: Như thế, điều này nhất quán với những gì mà cô đang nói: tất cả chúng ta thực sự có chỉ một "bản sắc" bất luận số lượng những*

đường nét trên khuôn mặt mà chúng ta có thể phóng ra, với tư cách là linh hồn?

+ CT: Vâng, ta thấy mọi người như họ thực sự là vậy. Một vài người chỉ muốn phô bày cái phía tốt nhất của họ – họ muốn ta nghĩ tốt về họ – nhưng họ không nhận thức đầy đủ rằng, cái mà ta đang phấn đấu đạt tới, mới là cái quan trọng, chứ không phải việc ta hiện ra như thế nào. Chúng tôi thấy rất buồn cười, rằng những linh hồn nghĩ họ nên hiện ra như thế nào, thậm chí, "khoác vào" những khuôn mặt mà họ không bao giờ có ở Cõi Trần, nhưng điều đó cũng không sao.

** TS N: Vậy, có phải chúng ta đang nói về những linh hồn kém tiến hóa hơn?*

+ CT: Vâng, thường khi. Họ có thể bị kẹt…nhưng chúng tôi không phán xét…cuối cùng, họ sẽ ổn.

** TS N: Tôi nghĩ về thế giới linh hồn như là một nơi chốn của "ý thức" thông minh, toàn trí, nhưng theo tường thuật của cô, thì có vẻ như những linh hồn cũng có những tâm trạng và niềm kiêu ngạo vô lối như thể họ đang ở ở Cõi Trần?*

+ CT : [bật cười] *Con người vẫn là con người, bất luận họ nom ra sao trong những thế giới vật lý của họ.*

** TS N: Ồ, cô có thấy những linh hồn đi tới những hành tinh khác ngoài Cõi Trần?*

+ CT: [im lặng một lát] *Thỉnh thoảng …*

** TS N: Những linh hồn từ những hành tinh khác, ngoài Cõi Trần, phô bày ra với cô những đường nét gì?*

+ CT: [một cách né tránh] *Với những người* [quen biết] *của riêng tôi, thì tôi "phóng ra" những đường nét con người, nhưng* ***chúng tôi có thể "khoác lên" bất cứ đường nét nào mà chúng tôi muốn truyền thông****…*

CHÚ THÍCH: Trong các thân chủ của tôi, một số người có khả năng hồi tưởng những kiếp sống vật lý quá khứ, mà ở đó, họ đã sống trong hình dáng "phi nhân trạng" [non-human] trong những thế giới khác. Nhưng việc thu thập thông tin từ họ là rất khó khăn, thách thức. Sự nhớ lại những kinh nghiệm này thường chỉ giới hạn vào những linh hồn "già" hơn, tiến hóa hơn, như chúng ta sẽ thấy về sau.

** TS N: Có phải khả năng này – khả năng truyền đạt những đường nét cho nhau – là một món quà mà Tạo Hóa đã ban cho chúng ta, dựa trên nhu cầu của linh hồn?*

+ CT: Làm thế nào tôi biết được – tôi không phải là Thượng đế!

Khái niệm rằng linh hồn có thể sai lầm, khiến cho một số người ngạc nhiên. Những phát biểu của ca 8 và tất cả những thân chủ khác của tôi, cho thấy rằng, phần lớn chúng ta còn xa mới là những hữu thể toàn thiện trong thế giới linh hồn. **Mục đích cốt yếu của việc đầu thai, là để tự cải thiện mình**. Những kết quả bất ngờ của ngành tâm lý học về sự phát triển của chúng ta, cả trong lẫn ngoài thế giới linh hồn, là nền tảng của công trình của tôi.

Chúng ta đã thấy tầm quan trọng của việc gặp những thực thể khác trong khi bước vào thế giới linh hồn. Ngoài việc gặp gỡ những vị hướng đạo của chúng ta và những hữu thể quen thuộc khác, tôi đã đề cập tới một dạng thứ ba : Đây là một tình huống khá bối rối, mà trong đó, một linh hồn không có ai chào đón.

Mặc dù đó là một sự việc bất thường đối với phần lớn những thân chủ của mình, tôi vẫn cảm thấy một chút ái ngại cho một số thân chủ : họ mô tả, họ hoàn toàn cô độc, bị kéo đi bởi những lực vô hình, tới cái đích đến sau cùng của họ, nơi mà họ tiếp xúc với những người khác. Điều này tương tự như việc đặt chân xuống một nước ngoài, nơi mà họ đã từng có mặt trước đó, nhưng không có những phu khuân vác, hay một bàn tiếp tân, để trợ giúp họ với những lời chỉ dẫn. Tôi cho rằng, cái làm cho tôi ái ngại nhất về loại linh hồn này, là rõ ràng, họ hoàn toàn thiếu khả năng thích nghi.

Tuy nhiên, sự ái ngại đó không được chia sẻ bởi những linh hồn [mà họ] chọn việc đi một mình. Thực ra, những người trong phạm trù này là những kẻ du hành giàu kinh nghiệm. Đây là những linh hồn "già" hơn, chín chắn hơn, nên dường như họ không cần hệ thống hỗ trợ ban đầu nào. Họ biết chính xác cái nơi mà họ sẽ đi tới sau cái chết. Tôi đoán rằng, đối với họ, cái tiến trình cũng được tăng tốc, bởi vì họ có thể

nhanh chóng đi tới cái nơi mà họ thuộc về, so với những linh hồn dừng lại để gặp những người khác.

Ca 9 là một thân chủ đã có nhiều kiếp sống quá khứ, trải qua hàng ngàn năm. Kể từ vào khoảng 8 kiếp sống trước kiếp sống hiện nay của mình, sau cùng, không còn ai đón chào anh ta tại cổng vào thế giới linh hồn.

CA 9:

** TS N: Cái gì xảy ra cho anh ở khoảnh khắc chết?*

+ CT: Tôi cảm thấy được trút gánh nặng và tôi di chuyển nhanh.

** TS N: Sự khởi hành của anh từ Cõi Trần vào trong thế giới linh hồn có những nét đặc trưng nào ?*

+ CT: Tôi bắn lên giống như một cột ánh sáng và tôi đang trên đường đi.

** TS N: Đối với anh, nó có luôn luôn nhanh như thế không?*

+ CT: Không, chỉ sau chuỗi kiếp sống quá khứ của tôi.

** TS N: Tại sao vậy?*

*+ CT: Tôi **biết lối đi**, tôi không cần gặp bất cứ ai – **tôi muốn đi ngay**.*

** TS N: Và anh không bận tâm về việc không có ai chào đón anh ?*

+ CT: [cười] *Có một thời gian, thì sự đón tiếp là tốt, nhưng bây giờ, tôi không còn cần đến nó nữa.*

** TS N: Ai quyết định cho phép anh bước vào thế giới linh hồn mà không có sự hỗ trợ?*

+ CT: [im lặng một lát, rồi nhún vai] *Đó là một quyết định… chung…giữa vị hướng đạo của tôi và tôi…khi tôi đã biết rằng tôi có thể xử lý sự việc một mình.*

** TS N: Và ngay bây giờ, anh không cảm thấy hơi lạc lõng và cô đơn ?*

+ CT: Ông đang đùa hả? Tôi không cần ai nắm tay mình nữa. Tôi biết nơi tôi đang đi tới, và tôi sốt ruột muốn tới đó. Tôi đang được kéo bởi một từ -lực và tôi đơn giản tận hưởng chuyến đi.

** TS N: Hãy giải thích cho tôi, tiến trình kéo này – mà sẽ đưa anh tới đích đến của anh – nó vận hành ra sao ?*

+ CT: Tôi đang cưỡi trên một con sóng…một chùm ánh sáng.

** TS N: Cái chùm này có điện từ tính, hay cái gì khác?*

+ CT: Vâng, nó tương tự như những băng-tần của một cái radio, với một "ai đó" đó đang dò và tìm thấy tần số đúng cho tôi.

** TS N: Anh nói rằng, anh đang được hướng dẫn bởi một lực vô hình và không có nhiều sự kiểm soát của ý chí cá nhân, và rằng, anh không thể đẩy nhanh tốc độ như lúc ngay sau cái chết?*

+ CT: Vâng. Tôi phải đi với những tần số của sóng ánh sáng … những làn sóng có chiều hướng và tôi đang trôi với nó. Thật dễ dàng. Họ làm mọi sự cho bạn.

** TS N: Ai làm nó cho bạn?*

+ CT: Kẻ đang điều khiển…tôi không rõ.

** TS N: Vậy, anh không ở trong thế chủ động. Anh không có trách nhiệm phải tìm kiếm đích đến riêng của mình.*

+ CT: [im lặng một lát] *Tâm trí tôi hòa điệu với sự di chuyển… Tôi trôi với cái vọng âm …*

** TS N: Vọng âm ? Anh nghe những âm thanh?*

+ CT: Vâng, chùm ánh sáng…rung động…Tôi cũng bị khóa vào trong chùm ánh sáng này..

** TS N: Chúng ta hãy đi trở lại phát biểu của anh về cái radio. Cuộc du hành tâm linh của anh có bị ảnh hưởng bởi những tần số rung động như cao, trung bình, thấp?*

+ CT: [cười] *Ý kiến của ông cũng không tệ! Vâng, tôi đang ở trên một đường vạch, giống như ngọn hải đăng chỉ đường bằng âm thanh và ánh sáng…và nó là bộ phận của "kiểu âm điệu" của riêng tôi – tần số của tôi.*

** TS N: Tôi không chắc là tôi hiểu, bằng cách nào mà ánh sáng và sự rung động kết hợp lại để thiết lập những tần số có tính định hướng.*

+ CT: Hãy nghĩ về một âm thoa khổng lồ bên trong một làn ánh sáng nhấp nháy.

** TS N: Ồ, vậy thì có năng lượng ở đây?*

+ CT: Chúng ta có năng lượng – bên trong một trường năng lượng. Do vậy, chúng ta không chỉ du hành trên những đường vạch … mà chúng ta, chính mình, còn làm phát sinh năng lượng…chúng ta có thể dùng những lực tùy theo kinh nghiệm của mình.

** TS N: Vậy, mức độ trưởng thành của anh thực sự cho anh yếu tố kiểm soát nào đó trong tốc độ và chiều hướng của việc du hành.*

+ CT: Vâng, nhưng không ngay ở đây. Về sau, khi tôi ổn định, tôi có thể di chuyển chỗ này chỗ kia nhiều hơn, theo ý mình. Bây giờ, tôi đang bị kéo đi và tôi phải đi với nó.

** TS N: Được rồi, hãy lưu lại với cái này và mô tả cho tôi, cái gì xảy ra kế tiếp.*

+ CT: [im lặng ngắn] *Tôi đang di chuyển một mình …đang được đưa trở lại cái không gian phù hợp của tôi…đang đi tới cái nơi mà tôi thuộc về.*

Trong cơn thôi miên, cái tâm trí hữu-thức [phân tích] làm việc phối hợp với với cái tâm trí bất-thức để tiếp nhận và gửi những thông điệp tới những [vùng] ký ức ăn sâu bắt rễ của chúng ta. Chủ thể trong ca 9 là một kỹ sư điện và do vậy, anh ta sử dụng vài mô tả kỹ thuật để diễn tả những cảm giác tâm linh của mình. Chủ thể này giải thích cuộc du hành của linh hồn anh ta bằng những thuật ngữ kỹ thuật, là do được động viên, nhưng không được ra lệnh, bởi những gợi ý của tôi. Mọi thân chủ đều sử dụng vốn kiến thức riêng của mình để trả lời những câu hỏi của tôi về thế giới linh hồn. Ca này dùng những qui luật vật lý quen thuộc với anh ta để mô tả sự chuyển động, trong khi một người khác, có thể đã nói rằng, những linh hồn di chuyển trong không gian này bên trong một khoảng chân không.

Trước khi tiếp tục với sự di chuyển của linh hồn vào trong thế giới linh hồn, tôi muốn thảo luận về những thực thể mà hoặc chưa tiến xa sau cái chết vật lý, hoặc sẽ bị chệch khỏi lộ trình [du hành] bình thường.

* * * * * * * *

CHƯƠNG IV
LINH HỒN "LƯU VONG."

Có những linh hồn bị tàn phá quá trầm trọng, đến nỗi chúng bị tách khỏi cái xu hướng chủ đạo [mainstream] của những linh hồn đang đi trở lại một ngôi nhà tâm linh. Nhìn chung, thì số lượng những linh hồn bất bình thường này không lớn. Tuy nhiên, cái đã xảy ra cho chúng ở Cõi Trần rất là quan trọng, bởi vì những cái đó tác động nghiêm trọng lên những linh hồn "nhập thể"[58] [incarnated] khác.

Có hai loại linh hồn "lưu vong": 1/ Những linh hồn không chấp nhận sự kiện rằng thân thể vật lý của chúng đã chết, và chống lại việc trở lại thế giới linh hồn vì những lý do cá nhân nào đó. 2/ Những linh hồn đã bị sa đọa bởi, hoặc đồng lõa với, những khuynh hướng vô đạo đức khi chúng còn tạm trú trong một thân xác con người. Trong trường hợp thứ nhất, sự cô lập là do sự lựa chọn của chính linh hồn, trong khi trường hợp thứ hai, thì những vị hướng đạo linh hồn cố ý không cho những linh hồn này tiếp xúc lâu hơn với những thực thể khác, trong một giai đoạn không xác định. Trong cả hai tình huống, những vị hướng đạo này đều quan tâm đến việc "cải tạo" linh hồn, nhưng bởi vì mỗi loại linh hồn bị cô lập có những hoàn cảnh riêng, nên tôi sẽ thảo luận chúng một cách riêng rẽ.

Loại thứ nhất, chúng ta gọi là **"ma."** Những linh hồn này từ chối đi về "nhà" [thế giới linh hồn. ND] sau cái chết vật lý, và thường có những ảnh hưởng khó chịu trên những người đang sống ở Cõi Trần. Những linh hồn vất vưởng này, đôi khi được gọi, một cách sai lầm, là "quỷ," bởi vì chúng bị cáo buộc là thường xâm nhập tâm trí của con người với ý đồ xấu xa. Chủ thể của những linh hồn tiêu cực này đã làm phát sinh những

[58] Linh hồn nhập thể: linh hồn đã đầu thai vào một cơ thể mới, hiện đang sống ở Cõi Trần.

điều nghiên nghiêm túc trong lãnh vực cận tâm lý học. Rủi thay, lãnh vực tâm linh này thường bị những kẻ bất chính đánh đồng [nó] với "cái huyền bí," [the occult] lợi dụng sự mê tín của công chúng để trục lợi.

Những linh hồn "lưu vong" là những thực thể chưa tiến hóa và chưa kịp hoàn tất công việc của chúng trong một kiếp quá khứ ở Cõi Trần. Những người đang sống bị chúng quấy rối, có thể không có quan hệ gì với chúng. Đúng là, vài người là con kênh thuận lợi [và dễ thụ cảm] cho những linh hồn tiêu cực – chúng mong ước biểu lộ cái bản chất gắt gỏng của chúng. Điều này có nghĩa là, một kẻ trong trạng thái thiền định [meditative] của ý thức, có thể thỉnh thoảng bắt được những "kiểu tín hiệu" khó chịu từ một thực thể không có thân xác vật lý [discarnated] mà những truyền thông của họ có thể đi từ cái tầm phào đến cái khiêu khích. Những thực thể bất ổn định này không phải là những vị hướng đạo linh hồn. Những vị hướng đạo đích thực mang đến sự chữa trị và không quấy rầy chúng ta bằng cách gửi những thông điệp khó chịu.

Thường khi, những linh hồn "vất vưởng" [haunted] này bị cột vào một vị trí địa lý đặc thù. Những nhà khảo cứu chuyên về những hiện tượng ma, chỉ ra rằng, những thực thể vất vưởng này bị kẹt trong một "vành đai trắng" [no man's land] ở những tầng trung giới thấp hơn giữa Cõi Trần và thế giới linh hồn. Theo sự khảo cứu của tôi, thì tôi không tin rằng, những linh hồn này bị lạc trong không gian, chúng cũng không phải là "quỷ." Chúng chọn việc ở lại bên trong không gian Cõi Trần sau cái chết vật lý một thời gian, bởi ý chí riêng của mình, do một mức độ bất mãn cao. Theo ý tôi, đó là những linh hồn bị tổn thương, bởi vì chúng biểu lộ sự bối rối, tuyệt vọng, và thậm chí, sự thù địch, tới một mức mà chúng **không muốn tiếp xúc với những vị hướng đạo của mình**. Chúng ta biết, một linh hồn tiêu cực, bị lưu vong, có thể được tiếp cận và xử lý bằng nhiều biện pháp khác nhau, như trù ếm, buộc chúng phải ngừng can thiệp vào chuyện của con người. Những linh hồn này thường "nhập" vào một thân xác nào đó, và có thể được thuyết phục rời bỏ cái thân xác mà chúng đã nhập vào, và sau cùng, làm một chuyển tiếp thích đáng vào trong thế giới linh hồn.

Nếu thế giới linh hồn được cai quản một cách có trật tự – với những vị hướng đạo ân cần chăm sóc chúng ta – thì làm thế nào mà những linh hồn kém thích nghi, áp đặt năng lượng tiêu cực lên những

hữu thể "nhập thể,"[59] được phép hiện hữu? Một lời giải thích, là chúng ta vẫn có ý chí tự do, ngay cả trong cái chết. Một giải thích khác, là bởi vì chúng ta chịu quá nhiều biến động trong vũ trụ vật lý của mình, nên những cái bất qui tắc và chệch khỏi sự "di cư" bình thường của những linh hồn cũng nên được dự kiến. Những hồn ma cũng chỉ đại diện cho một phần nhỏ trong năng lượng[60] của một linh hồn lưu vong, **trong khi phần còn lại, đã trở lại thế giới linh hồn cho việc tái đoàn tụ**.[61] Những linh hồn đã lìa khỏi xác, bất hạnh, tự đánh bẫy chính mình, có thể là bộ phận của một "thiết kế vĩ đại."[62] Khi chúng sẵn sàng, thì những linh hồn này sẽ được nắm tay, dắt ra khỏi vùng trung giới của Cõi Trần, và được hướng dẫn vào trong cái nơi phù hợp của chúng trong thế giới linh hồn.

Bây giờ, tôi chuyển sang loại linh hồn bị nhiễu loạn thứ hai, phổ biến hơn. Đây là những linh hồn có dính dáng đến những hành vi xấu ác. Trước hết, chúng ta nên xem xét, liệu một linh hồn có nên được xem là có tội, hay vô tội, khi nó "chiếm cứ" bộ não của kẻ phạm tội? "Tâm trí linh hồn" [the soul mind][63] hay "bản ngã con người" [human ego] phải chịu trách nhiệm, hay cả hai chỉ là một? Thỉnh thoảng, một thân chủ thường nói với tôi: "Tôi cảm thấy bị xâm chiếm bởi một lực nội tại, nó bảo tôi làm những điều xấu." Đây là những người bệnh tâm thần, họ cảm thấy bị đưa đẩy bởi những lực đối kháng của thiện và ác, mà họ tin rằng họ hoàn toàn không thể kiểm soát.

Sau khi làm việc nhiều năm với siêu thức của những người ở trong cơn thôi miên, tôi đã đi tới kết luận rằng, con người 5 giác quan có thể tác động tiêu cực lên cái "thần thức" [psyche] của một linh hồn. Chúng ta biểu hiện cái "bản ngã vĩnh cửu" [eternal self] của chúng ta thông qua những nhu cầu sinh vật học chủ yếu và những áp lực của những kích thích môi trường, vốn có tính tạm thời đối với những linh hồn đã nhập thể [incarnated]. Mặc dù không có cái bản ngã xấu xa nào ẩn giấu bên

---

[59] Incarnated being: Hữu thể đã "nhập thể" – tức là những người đang sống ở Cõi Trần.

[60] Cần chú ý điểm này. Khi một cơ thể vật lý đã "chết hẳn," thì linh hồn của nó sẽ trở lại thế giới linh hồn. Sau một thời gian "học tập" trong thế giới linh hồn, nó sẽ đầu thai xuống Cõi Trần. **Khi đầu thai, nó để lại thế giới linh hồn một phần năng lượng của nó.**

[61] "Tái đoàn tụ": Trong ngữ cảnh này, là "đoàn tụ" với cái phần năng lượng mà nó để lại trong thế giới linh hồn khi đầu thai xuống Cõi Trần.

[62] Ý nói: có một "bàn tay vô hình nào đó" đã thiết kế sự việc này, chứ không phải là ngẫu nhiên.

[63] Soul mind: "Tâm trí của linh hồn," để phân biệt với "body mind": tâm trí của thể xác.

trong cái cơ thể người của chúng ta, nhưng một vài linh hồn thì không đồng hóa trọn vẹn. Những người không hòa điệu với thân xác họ, cảm thấy bị tách rời khỏi [detached from] chính họ trong đời sống.

Điều kiện này không phải là cái cớ, để cho những linh hồn không cố hết sức để tránh những hành vi xấu ác ở Cõi Trần. Chúng ta thấy điều này trong lương tâm con người. Phân biệt được cái gì đang tác động một lực tiêu cực lên tâm trí chúng ta, và cái gì không, là điều quan trọng. Khi chúng ta nghe một âm thanh nội tại – mà có thể xúi giục sự tự hủy hoại chính chúng ta hay một ai khác – thì nó không phát xuất từ một thực thể gọi là "quỷ," một sự có mặt xa lạ, cũng không phải từ một vị hướng đạo suy đồi, có ác ý. **Những lực tiêu cực đó phát xuất từ chính chúng ta**.

Tiềm ẩn bên dưới những xáo trộn cảm xúc, là những xung lực hủy diệt, mà nếu để yên không xử lý, thì chúng sẽ ngăn cản sự phát triển của linh hồn. Trong chúng ta, những ai đã trải nghiệm những chấn thương tâm lý cá nhân không được giải quyết trong đời mình, thì họ mang những hạt giống mà chúng sẽ hủy diệt chính họ. Sự thống khổ này tác động lên linh hồn chúng ta quá mạnh mẽ, đến nỗi dường như chúng ta không còn "toàn bộ" [nguyên vẹn - whole] nữa. Chẳng hạn, sự khao khát thái quá và hành vi nghiện ngập – vốn là hệ quả của sự đau đớn cá nhân – ngăn trở sự biểu hiện của một linh hồn lành mạnh và thậm chí, có thể trói buộc một linh hồn vào cái "cơ thể chủ"[64] của nó.

Phải chăng cái mức bạo động đương đại có nghĩa là, hôm nay có nhiều những linh hồn "đi sai đường" hơn, so với trong quá khứ? Nếu không có lý do nào khác, thì tình trạng nhân mãn và nền văn hóa của chúng ta, đang bị ma túy tác hại, sẽ ủng hộ kết luận này. Ở khía cạnh tích cực, thì hiện nay, trên quy mô toàn cầu, ý thức của con người về sự đau khổ, dường như ngày càng gia tăng.

Tôi đã được cho biết rằng, trong mọi kỷ nguyên của lịch sử đẫm máu của Cõi Trần, luôn luôn có một số lượng đáng kể những linh hồn không thể kháng cự cái ác và [không thể kháng cự] sự tàn nhẫn. Những linh hồn nào đó – mà "thân xác chủ" của chúng có bộ não [với gene] bất thường – thì đặc biệt "dễ bị lây nhiễm" trong một môi trường bạo động. Chúng ta thấy, có những đứa trẻ quá bị tổn thương bởi sự bạo hành vật

66. Host body: "Cơ thể /thân xác chủ" – trong mỗi kiếp sống, linh hồn có một cơ thể riêng, cái cơ thể đó gọi là "cơ thể chủ" của nó.

lý và bạo hành cảm xúc trong gia đình, đến nỗi, khi trưởng thành, chúng làm những hành vi tàn nhẫn một cách cố ý, mà không hề có cảm thấy hối hận. Bởi vì, từ khi mới được tạo dựng, linh hồn vốn không hoàn hảo, nên bản chất của nó có thể bị ô nhiễm trong một môi trường xấu.

Nếu những vi phạm của chúng ta đặc biệt nghiêm trọng, thì chúng ta gọi chúng là xấu ác. Những thân chủ của tôi nói với tôi rằng, không có linh hồn nào xấu ác một cách bẩm sinh, mặc dù nó có thể thủ đắc cái "nhãn hiệu" này trong kiếp sống con người. Điều xấu ác có tính bệnh lý trong những con người, thì được đặc trưng hóa bởi những cảm nhận về sự bất lực và khuyết điểm cá nhân, vốn có ở những nạn nhân bất lực. Những linh hồn có dính dáng tới những hành vi thực sự xấu ác, thường được xem như là ở mức tiến hóa thấp. Mặc dù vậy, sự phát triển kém của linh hồn không tự động dẫn đến hành vi xấu ác, ngay cả đối với một con người bị tổn thương. Sự tiến hóa của linh hồn bao gồm một sự chuyển dịch từ sự bất toàn sang sự toàn thiện, đặt nền trên việc khắc phục nhiều trở ngại gây ra do những "thân xác chủ," trong suốt những kiếp sống có định hướng[65] của chúng, với những nhiệm vụ phải thực hiện. Những linh hồn cũng có thể có khuynh hướng muốn chọn những môi trường nơi mà chúng luôn luôn thất bại, hay bị sa đọa. Như thế, những linh hồn có thể phá hoại cái "bản sắc" [identity] của chúng do những chọn lựa xấu trong cuộc đời. Tuy nhiên, mọi linh hồn đều phải chịu trách nhiệm về cách hành xử của chúng trong những thân xác mà chúng "tạm trú."

Trong chương kế tiếp, chúng ta sẽ thấy, như thế nào mà những linh hồn tiếp nhận một "cuộc ôn lại sơ khởi" về kiếp quá khứ vừa qua của chúng với những vị hướng đạo, trước khi tiếp tục di chuyển để nhập bọn với những người bạn của chúng. Nhưng cái gì xảy ra cho những linh hồn mà, qua thân xác "chủ" của chúng, đã gây khổ đau thái quá cho một người khác? Nếu một linh hồn không có khả năng sửa chữa những xung lực bạo động nhất trong "thân xác chủ" của nó, thì làm thế nào nó phải chịu trách nhiệm trong "cuộc sống sau cái chết"? Điều này đặt ra vấn đề lên thiên đường hay xuống địa ngục, tùy theo những hành động tốt hay

[65] Task-oriented lives. Khi đầu thai xuống Cõi Trần, mỗi linh hồn đều có những "nhiệm vụ" riêng của nó, để học những bài học nào đó.

xấu – bởi vì vấn đề chịu trách nhiệm đã từ lâu là một phần của những truyền thống tôn giáo của chúng ta.

Trên tường phòng mạch của tôi có treo bức tranh Ai Cập, "Cảnh Phán Xét," như được trình bày trong Tử Thư Ai Cập,[66] vốn là một nghi thức [có tính] huyền thoại về cái chết, đã có cách đây 7000 năm. Những người Ai Cập cổ đại có một nỗi ám ảnh về cái chết và thế giới bên kia nấm mồ, bởi vì, trong đền thờ bách thần của họ,[67] cái chết giải thích sự sống. Bức họa cho thấy một người mới chết đến một nơi tọa lạc giữa vùng đất của người sống và vương quốc của người chết. Ông ta đứng bên cạnh một cái cân, sắp bị phán xét về những hành động của ông ở Cõi Trần. Vị chủ tế là thần Anubis, cẩn thận cân trái tim của người đàn ông này trên một đĩa cân, đĩa bên kia, là cái lông chim trĩ đại diện cho sự thật. Đối với những người Ai Cập cổ đại, thì trái tim, không phải cái đầu, đại diện cho sự hiện thân của linh hồn-lương tâm của một người. Đó là một khoảnh khắc căng thẳng. Một con quái vật đầu cá sấu đang nằm gần đó, miệng mở to, sẵn sàng vồ lấy trái tim đương sự, nếu những cái ác của người đàn ông này nặng hơn những cái thiện mà ông ta đã làm trong kiếp sống vừa qua. Nếu đĩa cân nghiêng về cái xấu ác, thì linh hồn này sẽ bị kết liễu.

Đối với bức họa này, những thân chủ của tôi có những bình luận khác nhau. Một người có khuynh hướng siêu hình học, sẽ nhấn mạnh rằng, không ai bị cấm bước vào vương quốc của linh hồn [sau cái chết], cho dẫu cái cân nghiêng về phía cái xấu ác. Niềm tin này có đúng không? Có phải mọi linh hồn đều được ban cho cơ hội trở lại vào trong thế giới linh hồn, bất luận trong kiếp vừa qua, chúng mang một cơ thể vật lý như thế nào đi nữa?

Để trả lời câu hỏi này, trước hết, tôi sẽ nói rằng, đa số người tin rằng mọi linh hồn không đi đến cùng một nơi chốn. **Nền thần học ôn hòa hơn, không còn nhấn mạnh ý tưởng về lửa địa ngục dành cho những kẻ tội lỗi**. Tuy nhiên, nhiều giáo phái khẳng định một sự cộng tồn của hai trạng thái tinh thần về thiện và ác. Về linh hồn "xấu ác," nhiều triết gia cho rằng, sau cái chết, linh hồn tội lỗi sẽ chịu hình phạt bằng cách bị ly cách khỏi "yếu tính của Thượng đế" [God-Essence].

---

[66] Bạn đọc lưu ý: có 2 cuốn Tử Thư nổi tiếng: Tử Thư Ai Cập và Tử Thư Tây Tạng.

[67] Cosmic pantheon: Đền thờ tất cả những vị thần, ở Hy Lạp và La Mã cổ đại.

Tử Thư Tây Tạng – một cội nguồn của niềm tin tôn giáo có trước Kinh Thánh hàng ngàn năm – mô tả trạng thái Bardo [của "thân trung ấm"] như là một thời gian khi mà "sự ác mà chúng ta đã phạm, đẩy chúng ta vào trong sự ly cách tâm linh." Nếu những dân tộc phương Đông tin vào một địa điểm tâm linh đặc biệt dành cho những kẻ làm điều ác, thì phải chăng ý tưởng này tương tự với khái niệm về luyện ngục [purgatory] trong thế giới phương Tây?

Từ những khởi đầu xa xưa của nó, giáo lý Ki-tô giáo định nghĩa nơi luyện ngục như là một trạng thái bị trục xuất tạm thời dành cho những tội lỗi tương đối nhẹ. Luyện ngục Ki-tô giáo được xem như là một nơi đền tội – ở đó, linh hồn bị cô lập và chịu đau khổ. Khi toàn bộ nghiệp tiêu cực được cất bỏ, thì sau cùng, những linh hồn này được cho phép vào thiên đường. Trái lại, những linh hồn phạm trọng tội, sẽ bị kết án xuống địa ngục và ở đó mãi mãi.

Có phải địa ngục hiện hữu để vĩnh viễn ly cách những linh hồn thiện lành ra khỏi những linh hồn xấu ác? Toàn bộ công việc của tôi với những linh hồn của những thân chủ của tôi, đã cho tôi xác tín rằng, **không có nơi nào [như hỏa ngục, chẳng hạn. ND], mà ở đó, những linh hồn phải chịu đau khổ khủng khiếp,[68] trừ ra ở Cõi Trần**. Tôi được cho biết rằng, sau cái chết, mọi linh hồn đều đi tới *một* [one] thế giới linh hồn, nơi mà mọi người được đối xử với lòng kiên nhẫn và tình yêu.

Tuy nhiên, tôi đã học được rằng, có một số linh hồn thực sự kinh qua sự "cô lập" [ly cách] trong thế giới linh hồn, và điều này xảy ra vào thời gian khi mà chúng làm việc với những vị hướng đạo của mình, để tái định hướng. Chúng không được đi theo cùng những lộ trình như những linh hồn khác. Những người trong số thân chủ tôi – mà đã bị ngăn trở bởi cái xấu ác – tường thuật rằng, những linh hồn quá yếu, không thể chế ngự một xung lực muốn làm hại kẻ khác, sẽ bị cô lập ngay khi trở lại thế giới linh hồn. Trong một thời gian khá dài, những linh hồn này có vẻ như không giao tiếp với những thực thể khác – đây là điều khác biệt, so với những linh hồn bình thường.

Tôi cũng ghi nhận rằng, những linh hồn "sơ cơ" [beginner souls] – vốn có thói quen hành xử quá tiêu cực trong chuỗi kiếp sống đầu tiên

[68] Chú ý: nhận xét này trái với khái niệm về "địa ngục" của nhiều tôn giáo lớn. Hiện nay, có nhiều vị tu sĩ cho rằng không có địa ngục, trong đó có thầy Thích Nhật Từ. Đây là vấn đề đang có nhiều tranh cãi.

của chúng – phải nhận chịu sự cô lập tâm linh [cá nhân]. Sau cùng, chúng được xếp cùng nhau trong nhóm dành riêng cho chúng, để tăng cường việc học hỏi dưới sự giám sát chặt chẽ. **Đây không phải là sự trừng phạt, mà đúng hơn, là một loại luyện ngục, để giúp những linh hồn này tái cấu trúc khả năng tự nhận biết của chúng.**

Bởi vì ở Cõi Trần, sự sai trái có nhiều hình thức, nên những linh hồn cũng bị cô lập một cách khác nhau, sự giáo huấn tâm linh cũng khác nhau. Rõ ràng là, bản chất của những biến thể [khác biệt] này được cân nhắc trong giai đoạn định hướng ở cuối [của] mỗi kiếp sống. Thời gian tương đối của sự cô lập và sự "cải tạo lại" thì cũng không nhất quán. Chẳng hạn, tôi đã có những bản tường thuật về những linh hồn kém thích nghi, sau một giai đoạn bị cô lập, chúng đã trở lại Cõi Trần ngay lập tức, để tự xóa bỏ con người cũ của mình càng sớm càng tốt, bằng những thành tích. Đây là một thí dụ, được kể cho tôi bởi một linh hồn, mà đã quen biết một trong những linh hồn này.

CA 10:

** TS N: Những linh hồn có chịu trách nhiệm về sự dính líu của chúng với những con người tội lỗi vốn đã làm tổn thương những kẻ khác ở Cõi Trần không?*

+ CT: Vâng, những kẻ đã làm hại những người khác một cách dã man trong một kiếp sống – tôi biết một trong những linh hồn đó.

** TS N: Bạn biết gì về thực thể này? Cái gì đã xảy ra sau khi linh hồn này trở lại thế giới linh hồn theo sau kiếp sống đó?*

+ CT: Anh ấy đã…làm tổn thương một cô gái…một cách kinh khủng…và không được phép trở lại nhóm chúng tôi. Có một chương trình học quy mô dành riêng cho anh ấy, bởi vì anh ấy hành xử quá tệ trong khi ở trong thân xác đó.

** TS N: Anh ta chịu mức hình phạt nào?*

+ CT: Nói "hình phạt" thì …không đúng …đó là sự cải tạo. Đây là trách nhiệm của vị thầy. Với những linh hồn đã từng có những hành vi tàn nhẫn, thì vị thầy sẽ nghiêm khắc hơn.

** TS N: Chữ "nghiêm khắc hơn" có ý nghĩa gì với bạn trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Vâng, bạn tôi không được phép trở lại nhóm chúng tôi… những người bạn của anh ấy…sau kiếp sống buồn bã này, nơi mà anh ấy đã làm tổn thương cô gái này.

** TS N: Khi anh ta chết, anh ta có đi qua cùng cánh cổng thế giới linh hồn như chính bạn không?*

+ CT: Vâng, nhưng anh ấy không gặp gỡ ai…mà đi trực tiếp vào một nơi mà ở đó, chỉ có anh ấy với vị thầy.

** TS N: Và cái gì đã xảy ra cho anh ta?*

+ CT: Sau một thời gian…không lâu…anh ấy sẽ trở lại Cõi Trần trong ***thân xác một phụ nữ****…vào một nơi mà người ta tàn nhẫn…bạo hành thể xác…đó là một* ***lựa chọn cố ý***[69]*…bạn tôi cần trải nghiệm cái đó…*

** TS N: Bạn có nghĩ rằng, linh hồn này trách cứ cái bộ não người của cái "thân xác chủ" của mình trong kiếp trước, về việc đã làm tổn thương cô gái?*

+ CT: Không, anh ấy tự giác thừa nhận những gì mà anh ấy đã làm…anh ấy trách cứ chính mình về việc thiếu kỹ năng khắc phục những khuyết điểm. Anh ấy tự giác yêu cầu [70] *rằng, trong kiếp sống kế tiếp, mình được trở thành một phụ nữ bị bạo hành, để thủ đắc sự hiểu biết… để nhận thức rõ, là anh ấy đã làm tổn thương cô gái như thế nào.*

** TS N: Nếu người này không thủ đắc sự hiểu biết, và tiếp tục dính líu với những kẻ bất lương, thì linh hồn anh ta có thể bị tiêu diệt bởi một ai đó trong thế giới linh hồn không?*

+ CT: [im lặng hồi lâu] *Nói chính xác, thì không thể nào hủy diệt được năng lượng…nhưng nó có thể được cải tạo…tính tiêu cực bất trị… trong nhiều kiếp sống…có thể được điều chỉnh.*

** TS N: Bằng cách nào?*

+ CT: [một cách mơ hồ] *Không phải bằng sự hủy diệt…mà* [bằng việc] *thiết kế lại…*

---

[69] Chú ý cụm từ **"lựa chọn cố ý."**

[70] Cần chú ý chữ "tự giác yêu cầu." Điều này **hơi khác với quan niệm về nghiệp báo (Karma) của đạo Phật**: nghiệp lực dẫn ta đi trong 6 nẻo luân hồi, chứ không phải ta "tự giác yêu cầu" như trong ca này.

Ca 10 không muốn trả lời thêm trước những câu hỏi thuộc loại này, và những chủ thể khác – họ biết một cái gì đó về những linh hồn bị tổn thương này – cũng chỉ cung cấp một vài thông tin ít ỏi. Về sau, chúng ta sẽ biết nhiều hơn một chút về sự hình thành và sự phục hồi năng lượng thông minh.

Phần lớn những linh hồn lầm lạc có thể giải quyết những vấn đề của riêng chúng về sự ô nhiễm [tâm linh]. Cái giá mà chúng ta trả cho những việc làm sai trái của chúng ta và những phần thưởng nhận được cho cách ứng xử tốt của chúng ta, xoay xung quanh **những quy luật của karma** [nghiệp]. Những kẻ làm hại kẻ khác sẽ đền tội bằng cách tự đặt mình vào vị trí của những nạn nhân tương lai trong một vòng luân hồi vay trả, trả vay. Kinh Bhagavad Gita – một kinh điển cổ xưa của phương Đông, mà đã vượt qua sự trắc nghiệm của hàng ngàn năm – có một đoạn nói, "những linh hồn gieo nhân xấu, phải gặt quả xấu."

Không sự nghiên cứu nào về sự sống sau cái chết sẽ có bất cứ ý nghĩa nào, nếu không nói đến việc karma có quan hệ như thế nào với nhân quả và sự công bằng cho mọi linh hồn. Karma, chính nó, có thể là những hành vi xấu hay tốt. Đúng hơn, nó là kết quả của những hành động tiêu cực và tích cực của chúng ta trong đời. "Không có sự ngẫu nhiên nào trong đời chúng ta," là một phát biểu nói lên tính nhân quả – nhưng không có nghĩa là karma, chính nó, có tính cưỡng bách một máy móc. Cái mà nó làm, là đẩy chúng ta tiến về phía trước bằng cách dạy những bài học. Vận mệnh tương lai của chúng ta bị ảnh hưởng bởi một quá khứ mà từ đó chúng ta không thể trốn thoát, nhất là khi chúng ta làm tổn thương những người khác.

Chìa khóa của sự phát triển tâm linh, là sự hiểu biết rằng, chúng ta được ban cho cái khả năng làm những sửa chữa "giữa dòng" [mid-course] trong đời ta và có lòng can đảm để làm những thay đổi cần thiết, khi những gì ta đang làm không mang đến sự tốt lành cho đời ta. Bằng cách chinh phục sợ hãi và dám đánh liều, **cái nghiệp lực [karmic pattern] của chúng ta sẽ chuyển đổi phù hợp với những kết quả của những chọn lựa mới**. Ở cuối mọi kiếp sống, thay vì có một con quái vật đang đợi để ngấu nghiến linh hồn chúng ta, chúng ta tự đóng vai trò một nhà phê bình nghiêm khắc nhất trước những vị thầy-hướng đạo. Đây là lý do tại sao karma vừa công bằng, vừa nhân từ. Với sự giúp đỡ của

những vị cố vấn tâm linh và những người có cùng mức tiến hóa như chúng ta, chúng ta quyết định chọn kiểu hành xử thích đáng, phù hợp với lẽ công bằng.

Một vài người tin vào sự đầu thai cũng nghĩ rằng, nếu trong những kiếp sống, những linh hồn tiêu cực không học những bài học của chúng trong một khoảng thời gian hợp lý, thì chúng sẽ bị loại bỏ và thay thế bởi những linh hồn sốt sắng hơn. Những thân chủ của tôi phủ nhận cái tiền đề này.

Trong việc tự khám phá, không có con đường nào cố định, được thiết kế cho mọi linh hồn. Như một thân chủ của tôi đã bảo tôi, "những linh hồn được đưa trở lại Cõi Trần để phấn đấu." Điều này có nghĩa là, những linh hồn được ban cho thời gian và cơ hội để làm những thay đổi cho sự tăng trưởng [tâm linh]. Những linh hồn nào tiếp tục biểu lộ những thái độ tiêu cực thông qua cái "thể xác chủ" của chúng, phải khắc phục những khó khăn bằng cách liên tục nỗ lực để thay đổi. Theo những gì mà tôi đã thấy, thì không nghiệp tiêu cực nào còn có thể trói buộc một linh hồn sẵn sàng học hỏi và tự cải thiện trong nhiều kiếp sống của nó ở Cõi Trần này.

Liệu một linh hồn có phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về những hành vi điên rồ, lệch chuẩn, và có tính hủy hoại của con người? Đây là một câu hỏi còn bỏ ngỏ. Những linh hồn phải học cách đương đầu bằng những cách khác nhau với mỗi thân xác mới, mà chúng "nhập thể." Cái "bản sắc thường hằng" [permanent identity] của một linh hồn đóng con dấu lên tâm trí con người với một tính cách riêng, khu biệt nó với những linh hồn khác. Tuy nhiên, tôi thấy có một bản chất kép [dual] giữa tâm trí-linh hồn [soul-mind] và bộ não người. Tôi sẽ thảo luận khái niệm này thêm trong những chương về sau, sau khi bạn đọc đã biết nhiều hơn về sự hiện hữu của linh hồn trong thế giới linh hồn.

* * * * * * * * *

CHƯƠNG V

SỰ ĐỊNH HƯỚNG

Sau khi những thực thể mà đã gặp chúng ta [tại cổng vào thế giới linh hồn] đã giải tán, thì chúng ta sẵn sàng được đưa tới một không gian dành cho việc chữa trị. Sau đó, chúng ta sẽ được đưa tới một "trạm dừng," để tái định hướng linh hồn, giúp nó thích nghi với một môi trường tâm linh mới. Tại nơi này, chúng ta **được "thẩm vấn" [examined] bởi vị hướng đạo của mình**.

Tôi có khuynh hướng gọi mọi địa điểm tâm linh như là những nơi, hoặc những không gian, là chỉ để cho dễ hiểu – bởi vì chúng ta đang nói đến một vũ trụ **phi vật lý**. Sự tương tự của những mô tả trong số những thân chủ của tôi – về những gì mà họ làm khi ở dạng thức linh hồn, tại 2 trạm liên hợp kế tiếp – là rất đáng chú ý, mặc dù họ thực sự gọi chúng bằng những cái tên khác nhau. Tôi nghe những thuật ngữ như: phòng, bến tàu, và "những trạm dừng," nhưng, thông dụng nhất, là "nơi chữa trị."

Tôi nghĩ về những trạm chữa trị như là một **bệnh viện dã chiến** dành cho những linh hồn bị bầm giập, đến từ những bãi chiến trường của Cõi Trần. Tôi đã chọn một thân chủ khá tiến hóa, đã và đang kinh qua quá trình phục hồi này nhiều lần, để mô tả bản chất của cái trạm dừng kế tiếp này.

CA 11:

** TS N: Sau khi bạn rời những người thân thiết mà đã chào đón bạn theo sau cái chết của bạn, thì kế tiếp, linh hồn bạn đi đâu, trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Trong một lát, tôi ở một mình…di chuyển xuyên qua những khoảng cách bao la …

** TS N: Rồi, kế tiếp, cái gì xảy ra với bạn?*

+ CT: Tôi đang được hướng dẫn bởi một lực mà tôi không thể thấy, vào trong một không gian đóng kín hơn [enclosed] *– mở vào trong một nơi chứa đựng năng lượng thuần túy.*

** TS N: Khu vực này như thế nào?*

+ CT: Đối với tôi…nó là ***"phòng tắm chữa trị."***

** TS N: Hãy cho tôi càng nhiều chi tiết càng tốt, về những gì mà bạn trải nghiệm ở đây.*

+ CT: Tôi được đẩy vào và tôi thấy một chùm ánh sáng rực rỡ, ấm áp. Nó vươn ra với tôi như là một dòng suối năng lượng lỏng. Thoạt tiên, có một làn hơi nước đang xoay vòng xung quanh tôi…rồi nhẹ nhàng chạm vào linh hồn tôi. Rồi nó được thẩm thấu vào trong tôi như lửa, và tôi ***được tắm gội và rửa sạch những thương tích, những nỗi đau đớn của mình****.*

** TS N: Có phải ai đó đang tắm gội bạn, hay chùm ánh sáng này, đang bao phủ bạn, không đến từ nơi nào cả?*

+ CT: Tôi ở một mình, nhưng mọi sự được chỉ đạo. "Yếu tính" của tôi [my essence] *đang được tắm gội…phục hồi tôi sau những ngày "bụi bặm" ở Cõi Trần.*

** TS N: Tôi nghe nói rằng, nơi này tương tự như một "vòi sen" mát mẻ sau một ngày làm việc vất vả.*

+ CT: [cười] *Sau một đời lao động. Nhưng nó tốt hơn, vì bạn không bị ướt.*

** TS N: Bạn cũng không còn một thân xác vật lý, vậy, làm thế nào cái "sòi sen năng lượng" có thể chữa trị một linh hồn?*

+ CT: Bằng cách thẩm nhập vào…bản thể của tôi. Tôi quá mệt mỏi với kiếp sống vừa qua và với cái cơ thể mà tôi đã có.

** TS N: Có phải bạn đang nói rằng, những tàn phá gây ra cho cái cơ thể vật lý và tâm trí của con người* [ở Cõi Trần]*, để lại một dấu ấn cảm xúc trên linh hồn sau cái chết?*

+ CT: Lạy Chúa, vâng. Sự biểu hiện của chính tôi – con người tôi với tư cách là một hữu thể [being] *– bị tác động bởi bộ não và cái cơ thể mà tôi đã chiếm giữ.*

** TS N: Cho dẫu bây giờ bạn đã bị tách rời khỏi cái thân thể đó mãi mãi?*

+ CT: Mỗi cơ thể để lại…một dấu ấn…trên bạn, ít ra, trong một thời gian. Có vài "cơ thể chủ" của tôi, mà tôi không bao giờ có thể thoát khỏi hoàn toàn. Cho dẫu bạn thoát khỏi chúng, thì bạn vẫn giữ một vài trong số những ký ức nổi bật về những cơ thể của bạn trong những kiếp sống nào đó.

** TS N: Được rồi, bây giờ, tôi muốn bạn hoàn tất "cuộc tắm gội," và nói cho tôi biết, bạn cảm thấy ra sao.*

*+ CT: Tôi treo lơ lửng trong làn ánh sáng đó…nó ngấm vào xuyên suốt linh hồn tôi…**loại bỏ phần lớn những con virus tiêu cực**. Nó cho phép tôi buông bỏ những ràng buộc của kiếp sống vừa qua…đem lại sự chuyển hóa, để tôi có thể trở thành "nguyên vẹn"* [whole] *một lần nữa.*

** TS N: "Vòi sen năng lượng" có cùng tác động trên mọi người?*

+ CT: [im lặng một lát] *Khi tôi "trẻ" hơn, và ít kinh nghiệm hơn, tôi đã đến đây, bị tàn phá nhiều hơn – cái năng lượng ở đây có vẻ ít hiệu quả hơn, bởi vì tôi không biết cách sử dụng nó để thanh tẩy một cách triệt để sự tiêu cực. Tôi đã mang những vết thương cũ với tôi lâu hơn, mặc dù được chữa trị bởi năng lượng.*

** TS N: Tôi nghĩ rằng tôi hiểu. Vậy, bây giờ bạn làm gì?*

+ CT: Khi tôi được phục hồi, tôi sẽ rời bỏ nơi này và đi tới một nơi yên tĩnh hơn để nói chuyện với vị hướng đạo của tôi.

Cái nơi này – mà tôi đã gọi là "phòng tắm chữa trị," – chỉ là một khúc dạo đầu cho sự hồi phục của những linh hồn đang trở lại. Ngay sau đó, là giai đoạn định hướng – đặc biệt dành cho những linh hồn trẻ dại hơn – bao gồm một phiên tư vấn trọng yếu với vị hướng đạo linh hồn. Tắm gội xong, linh hồn đến cái trạm này để trải qua một **"cuộc phỏng vấn"** [debriefing] về cuộc đời vừa mới kết thúc. Cuộc phỏng vấn sẽ mang đến sự giải tỏa [release] nhiều hơn về cảm xúc và sự tái thích nghi với thế giới linh hồn.

Khi những thân chủ thảo luận loại tư vấn mà diễn ra trong suốt giai đoạn định hướng, họ nói rằng, những vị hướng đạo của họ rất dịu dàng nhưng các vị "điều tra" rất kỹ lưỡng. Hãy tưởng tượng vị thầy tiểu học ưa thích của bạn và bạn sẽ hiểu. Hãy nghĩ về một thực thể cương quyết nhưng quan tâm đến sự an vui của bạn, biết mọi sự về những thói quen

học tập của bạn, những ưu và khuyết điểm của bạn, những sợ hãi của bạn, và luôn sẵn sàng làm việc với bạn bao lâu mà bạn cố gắng. Khi bạn không cố gắng, thì sự phát triển của bạn sẽ giẫm chân tại chỗ. Những học trò không thể giấu giếm những vị thầy tâm linh bất cứ điều gì. Không có thủ đoạn hay sự lừa gạt trong một thế giới thần giao cách cảm.

Có rất nhiều khác biệt trong những "cảnh" định hướng, tùy thuộc vào cái bản chất của linh hồn cá nhân và trạng thái tâm trí của nó sau kiếp sống vừa mới chấm dứt. Những linh hồn tường thuật rằng, sự định hướng của chúng diễn ra trong một căn phòng. Những đồ đạc của những bối cảnh này và cường độ của buổi "hội ý" đầu tiên này có thể thay đổi sau mỗi kiếp sống. Ca dưới đây cho một thí dụ ngắn gọn về một cảnh định hướng, mà chứng thực rằng, những lực [sức mạnh] cao hơn mong muốn đem lại sự an ủi cho linh hồn đang trở lại.

CA 12:

+ CT: Tại trung tâm của nơi này, tôi thấy lại cái giường ngủ của mình, nơi mà tôi đã hạnh phúc khi còn bé. Tôi thấy giấy hoa dán tường màu hồng và cái giường với những cái lò xo cót két dưới một tấm chăn dày màu hồng, được bà tôi may cho tôi. Bất cứ khi nào tôi phiền muộn, tôi thường tâm sự với bà, và bây giờ bà cũng đang ở đây – ngồi trên mép giường của tôi với những con vật nhồi bông ưa thích của tôi xung quanh bà – đang đợi tôi. Khuôn mặt nhăn nheo của bà biểu lộ tình yêu, như bao giờ. Sau một lát, tôi thấy bà thực sự là vị hướng đạo của tôi, Amephus. Tôi nói chuyện với bà về những quãng đời vui buồn trong kiếp sống vừa qua. Tôi biết, tôi đã phạm những lỗi lầm, nhưng bà vô cùng tử tế với tôi. Chúng tôi cười và khóc cùng nhau trong khi tôi hồi tưởng lại. Rồi chúng tôi thảo luận mọi thứ tôi đã không làm, mà lẽ ra, tôi nên làm với cuộc đời tôi. Nhưng cuối cùng, mọi sự đều ổn. Bà biết rằng, tôi phải nghỉ ngơi trong cái thế giới xinh đẹp này. Tôi sẽ thư giãn. Tôi không quan tâm, liệu tôi có bao giờ quay trở lại Cõi Trần hay không, bởi vì ***ngôi nhà đích thực của tôi là ở đây****.*

Rõ ràng, những linh hồn tiến hóa hơn không cần bất cứ sự định hướng nào vào giai đoạn này. Điều này không có nghĩa là, 10 phần trăm trong số những thân chủ của tôi trong phạm trù này chỉ đơn giản "dong thuyền" trên một con sóng với vị hướng đạo của họ, ngay khi họ trở lại từ Cõi Trần. Mọi người đều phải chịu trách nhiệm về những kiếp quá khứ của họ. "Thành tích" được phán xét dựa trên việc mỗi cá nhân thuyết minh như thế nào và hành động như thế nào trên những vai trò của họ trong kiếp sống vừa qua. Về sau, những cuộc phỏng vấn dành cho những linh hồn tiến hóa được chủ trì bởi những vị thầy ở đẳng cấp "tôn sư" [master teacher]. Những thực thể ít kinh nghiệm hơn, thường được chú ý đặc biệt bởi những cố vấn, bởi vì sự chuyển tiếp đột ngột từ dạng thức vật lý sang dạng thức linh hồn, thì khó khăn hơn đối với họ.

Ca kế tiếp mà tôi chọn, có một sự định hướng mang tính trị liệu chuyên sâu [in-depth]. Công việc tiêu biểu của những vị hướng đạo, là khám phá những thái độ và cảm xúc [của linh hồn], nhằm tái định hướng hành vi tương lai. Thân chủ trong ca 13 là một phụ nữ 32 tuổi, mạnh mẽ, đường bệ, có chiều cao và trọng lượng trên trung bình. Mang ủng, mặc quần jeans và áo dài tay rộng thùng thình, Hester đến phòng mạch của tôi trong một trạng thái hoảng loạn.

Những vấn đề mà cô trình bày, có 3 phần. Cô không thỏa mãn với đời mình như là một người môi giới bất động sản thành công – bởi vì nó quá "nặng về vật chất" và không thỏa nguyện. Hester cũng cảm thấy cô thiếu nữ tính. Cô bảo rằng, cô có một tủ đầy y phục đẹp, mà "*ghét không muốn mặc."* Thân chủ này nói với tôi, suốt đời mình, cô đã sai khiến đàn ông dễ dàng, bởi vì cô *"có một sự gây hấn nam tính, mà cũng làm cho tôi cảm thấy bất hoàn chỉnh như là một phụ nữ."* Khi còn là một cô gái trẻ, cô không ưa mặc váy và chơi búp bê, bởi vì cô thích những môn thể thao có tính cạnh tranh với lũ con trai hơn.

Những cảm xúc nam tính của cô đã không thay đổi với tuổi tác, mặc dù cô đã tìm thấy một người đàn ông mà đã trở thành chồng cô, bởi vì anh ta chấp nhận sự thống trị của cô trong mối quan hệ của họ. Hester nói rằng, cô tận hưởng tình dục với anh ta bao lâu mà cô ở thế chủ động về thể xác, và rằng, anh ta thấy điều này là "hào hứng." Thêm vào đó, thân chủ tôi than phiền về những cơn nhức đầu ở bên phải đầu cô, trên

tai, mà sau những cuộc khám nghiêm y học kỹ lưỡng, những bác sĩ đã cho rằng nguyên nhân là do *stress*.

Trong phiên thôi miên của chúng tôi, tôi biết được rằng, trong những kiếp gần đây, thân chủ này đều có thân xác đàn ông, cực điểm là một kiếp sống ngắn như là một công tố viên tên là Ross Feldon tại tiểu bang Oklahoma, trong những năm 1880. Như là Ross, thân chủ của tôi đã tự tử ở tuổi 33 trong một căn phòng khách sạn, bằng cách tự bắn vào đầu. Ross tuyệt vọng về cái hướng đi mà anh ta đã chọn, như là một công tố viên tại pháp đình.

Khi cuộc đối thoại diễn tiến, bạn đọc sẽ nhận thấy những biểu lộ cảm xúc mãnh liệt. Những nhà liệu pháp chữa trị bằng cách đưa thân chủ "lùi về quá khứ" gọi "phản ứng dữ dội" này là một trạng thái nhằm vào việc "tạo ra cuộc sống mới" – đối nghịch với trạng thái thôi miên mà trong đó, những thân chủ là những quan sát viên-tham dự viên.

CA 13:

* TS N: *Bây giờ, cô đã rời "phòng tắm gội," cô đang đi đâu?*

+ CT: [lo lắng] *Đi gặp vị cố vấn của tôi.*

** TS N: Là ai vậy?*

CT: [im lặng một lát] *…Dees…không…tên ông ấy là Clodees.*

** TS N: Cô đã nói chuyện với Clodees khi cô bước vào* [cổng] *thế giới linh hồn?*

+ CT: Lúc ấy, tôi chưa sẵn sàng. Tôi chỉ muốn gặp bố mẹ tôi.

** TS N: Tại sao bây giờ cô đang đi gặp Clodees?*

+ CT: Tôi…sắp phải làm một loại báo cáo nào đó…về chính tôi. Sau tất cả mọi kiếp sống của tôi, chúng tôi đều kinh qua việc này… nhưng lần này, tôi thực sự gặp rắc rối.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Bởi vì tôi quyên sinh.

** TS N: Khi một người quyên sinh ở Cõi Trần, phải chăng điều này có nghĩa là, khi vào thế giới linh hồn, người ấy sẽ nhận một loại hình phạt nào đó?*

*+ CT: Không, **ở đây không có cái gì như là sự trừng phạt** – đó là một quy định của Cõi Trần. Clodees sẽ thất vọng rằng, tôi đã bỏ đi quá sớm và không có can đảm để đương đầu với những khó khăn của mình. Việc chọn cái chết, như tôi đã làm, có nghĩa là, về sau, tôi sẽ phải trở lại* [cõi trần] *và xử lý cùng một sự thể lại từ đầu trong một kiếp sống khác.[71] Bằng cách bỏ đi sớm, tôi chỉ phung phí nhiều thời gian.*

** TS N: Như vậy, sẽ không ai kết án chúng ta về việc quyên sinh?*

+ CT: [suy tư một lát] *Vâng, song những người bạn của tôi cũng sẽ không khen ngợi tôi – tôi cảm thấy buồn về những việc tôi đã làm.*

CHÚ THÍCH: Đây là thái độ tâm linh thông thường đối với sự quyên sinh, nhưng tôi muốn nói thêm rằng, những ai chạy trốn khỏi sự đau đớn kinh niên hay sự bất lực toàn triệt ở Cõi Trần bằng cách quyên sinh, không cảm thấy hối hận khi họ trở thành linh hồn. Những vị hướng đạo của họ và những người bạn của họ cũng có một quan điểm khoan dung hơn đối với động cơ quyên sinh này.

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy tiến vào cuộc hội kiến với Clodees. Trước hết, hãy mô tả cái môi trường xung quanh cô, khi cô bước vào không gian này để gặp người cố vấn của mình.*

+ CT: Tôi đi vào một căn phòng – với những bức tường…[cười thành tiếng] *Ồ, nó là Buckhorn!*

** TS N: Đó là cái gì vậy?*

+ CT: Một cái quán bar lớn của người chăn nuôi đại gia súc tại Oklahoma – những bức tường ván đẹp – những chiếc ghế nhồi lông chim. [im lặng một lát] *Tôi thấy Clodees đang ngồi ở một trong những cái bàn, đang đợi tôi. Bây giờ, chúng tôi sắp nói chuyện với nhau.*

** TS N: Cô giải thích như thế nào về một quán bar tại Oklahoma trong thế giới linh hồn?*

---

73. Câu này rất đáng suy ngẫm: nếu thực sự có "vòng luân hồi," thì việc quyên sinh sẽ không giải quyết được vấn đề nào cả!

+ CT: Đó là một trong những cái dễ thương mà người ta làm cho bạn để trấn tĩnh tâm trí bạn, nhưng mà nó chấm dứt ở đó. [thở dài thườn thượt] *Cuộc nói chuyện này sẽ không giống như một bữa tiệc tại quán bar.*

** TS N: Cô có vẻ như hơi chán nản trước viễn tượng của một cuộc đàm thoại riêng tư với vị hướng đạo của cô về kiếp sống vừa qua của mình?*

+ CT: [thủ thế] *Bởi vì tôi đã hủy hoại nó! Tôi phải gặp ông ấy để giải thích tại sao những sự việc đã không xuôi chèo mát mái. Cuộc sống quá khó khăn ! Tôi cố chỉnh đốn nó…nhưng…*

** TS N: Chỉnh đốn cái gì?*

+ CT: [thống khổ] *Tôi đã thỏa thuận với Clodees, là vạch ra những mục tiêu và rồi theo chúng đến cùng. Ông ấy đã có những kỳ vọng về Ross. Mẹ kiếp! Bây giờ, tôi phải đối mặt với ông ấy về chuyện này…*

** TS N: Cô không cảm thấy cô thực hiện đúng cái hợp đồng với cố vấn của mình – về những bài học phải học với tư cách là Ross?*

+ CT: [mất kiên nhẫn] *Không, tôi thật quá tệ. Và, dĩ nhiên, tôi sẽ phải làm mọi sự lại từ đầu. Dường như chúng tôi chưa bao giờ thực hiện hợp đồng một cách hoàn hảo* [im lặng một lát] *Ông biết, nếu không vì cái đẹp của Cõi Trần – chim chóc, hoa, cây cỏ – thì tôi sẽ không bao giờ đi trở lại nơi đó. Nó quá nhiều phiền nhiễu.*

** TS N: Tôi có thể thấy rằng, cô bị mất bình tĩnh, nhưng cô không nghĩ rằng…*

+ CT: [ngắt lời, bị kích động mạnh] *Bạn không thể chạy trốn một cái gì. Mọi người ở đây biết bạn quá rõ. Tôi không thể giấu giếm Clodees điều gì.*

** TS N: Tôi muốn cô hít vào một hơi thở sâu và đi xa hơn vào trong cái quán bar Backhorn và kể cho tôi, cô làm cái gì.*

+ CT: [thân chủ thở dồn dập và so vai] *Tôi trôi vào và ngồi xuống, đối diện với Clodees, ở một cái bàn tròn gần phía trước cái quán bar.*

** TS N: Bây giờ, ở gần Clodees, cô có nghĩ rằng, ông ta cũng bị thất vọng như cô về kiếp sống quá khứ này?*

+ CT : Không, tôi thất vọng về chính mình – về những gì mà tôi đã làm và không làm, và ông ấy biết điều đó. Những người cố vấn có thể

không hài lòng, nhưng họ không làm nhục chúng ta – cái đó không xứng với đẳng cấp của họ.

Trong quá trình chữa trị, thì sự cố vấn của vị hướng đạo cung cấp một nguồn động viên trong việc định hướng, nhưng cái đó không có nghĩa rằng, những rào cản tự vệ đã bị loại bỏ hoàn toàn. Những ký ức cảm xúc đau đơn từ quá khứ [của chúng ta] không dễ dàng chết đi như thể xác chúng ta. Hester phải thấy rõ ràng "kịch bản" về kiếp quá khứ tiêu cực của cô ta trong thân xác của Ross – với cái nhìn không bị bóp méo.

Trong phiên thôi miên, việc tái tạo những cảnh định hướng tâm linh trợ giúp tôi với tư cách là một nhà trị liệu. Tôi đã phát hiện rằng, những kỹ thuật "nhập vai"[72] là rất hữu ích trong việc phô bày những cảm nhận và những niềm tin cũ có liên quan đến hành vi hiện tại. Ca 13 đã có một cuộc định hướng dài mà tôi đã cô đọng lại.

Tại điểm trọng yếu của ca này, tôi đã chuyển dịch sự "thẩm vấn" của tôi, để bao gồm cả vị hướng đạo của thân chủ. Trong khi những diễn biến của đời Ross Feldon dần dần tái hiện, tôi sẽ đóng vai của một thành phần thứ ba, trung gian giữa Ross và Clodees. Tôi cũng muốn đưa vào một sự "chuyển đổi vai"[73] [role transference] : Hester-Ross sẽ nói lên những ý tưởng của Clodees. Việc tích hợp [integration] một thân chủ với vị hướng đạo của họ, là một phương tiện để tìm kiếm sự trợ giúp từ những thực thể cao hơn này, và đưa những vấn đề tới một tiêu điểm rõ nét hơn. Đôi khi, tôi cảm nhận rằng, thậm chí, vị hướng đạo của chính tôi [my own guide] cũng đang "chỉ đạo" trong những phiên thôi miên này. Tôi cẩn thận, chỉ "triệu hồi" những vị hướng đạo khi nào có lý do chính đáng. Việc tạo điều kiện để truyền thông một cách trực tiếp với vị hướng đạo của thân chủ, luôn có một kết quả bấp bênh. Nếu sự "can thiệp" [intrusion] của tôi vụng về hay không cần thiết, thì những vị hướng đạo sẽ ngăn chặn câu trả lời của thân chủ bằng sự im lặng hay dùng ngôn ngữ ẩn dụ, vốn rất tối tăm. Tôi đã gặp những vị hướng đạo

[72] psychodramatic role playing.
[73] Đoạn này hơi "phức tạp," cần đọc kỹ thì mới khỏi bị lẫn lộn.

nói thông qua thanh quản của thân chủ, bằng giọng cáu kỉnh, chói tai, đến nỗi tôi khó lòng hiểu những câu trả lời cho những câu hỏi. Khi những thân chủ nói thay cho những vị hướng đạo của họ – thay vì những vị hướng đạo tự mình nói thông qua thân chủ – thường thì cái nhịp điệu của lời nói không bị ngắt quãng như vậy. Trong trường hợp này, Clodees đến thông qua Hester-Ross một cách dễ dàng và cho tôi một mức độ tự do nào đó, khi làm việc với thân chủ.

* TS *N: Ross,* [74] *cả hai chúng ta đều cần hiểu cái gì đang xảy ra về mặt tâm lý cho anh, ngay từ khởi đầu của sự định hướng của anh với Clodees. Tôi muốn anh giúp tôi. Anh có sẵn lòng làm việc này không?*

+ CT : Vâng, tôi sẵn lòng.

** TS N: Tốt, và bây giờ, có thể anh sắp làm một cái khá bất thường. Khi tôi đếm ba, anh sẽ có khả năng* ***đảm nhận hai "vai trò"****: một, của Clodees, và một, của chính anh. Khả năng này sẽ cho phép anh nói với tôi về những ý nghĩ của anh và những ý nghĩ của vị hướng đạo của anh nữa. Khi tôi hỏi anh, thì anh sẽ thực sự "đóng vai" vị hướng đạo của anh. Anh sẵn sàng chưa?*

+ CT : [lưỡng lự] *Tôi…nghĩ như vậy.*

** TS N:* [nhanh chóng] *Một – hai – ba !* [tôi đặt lòng bàn tay lên trán thân chủ để kích thích sự "đổi vai"]. *Bây giờ, Clodees, hãy nói những ý nghĩ của ông thông qua Ross. Ông đang ngồi tại một cái bàn đối diện với linh hồn của Ross Feldon. Ông nói gì với Ross? Nhanh lên! [Tôi muốn thân chủ phản ứng mà không phê phán cái mệnh lệnh "rắc rối" của tôi].*

+ CT: [phản ứng chậm chạp, nói trong vai vị hướng đạo của Ross] Con biết đó…Con đã có thể làm tốt hơn.

** TS N: Nhanh lên, bây giờ đến lượt Ross Feldon. Hãy di chuyển sang phía bên kia bàn và trả lời Clodees.*

+ CT: Con…đã cố gắng…nhưng con thất bại.

** TS N: Hãy thay đổi vai. Hãy trở thành Clodees và trả lời Ross. Nhanh lên!*

---

[74] Xin chú ý: Ross chính là Hester trong kiếp vừa qua của cô ta. Ross là một người đàn ông, Hester [trong kiếp hiện tại] là một phụ nữ. Do vậy, việc xưng hô trở thành lộn xộn. Chúng tôi chọn cách xưng hô nào dễ hiểu nhất đối với bạn đọc. Phải đọc kỹ, mới khỏi bị lẫn lộn.

+ CT: Nếu con có thể thay đổi một cái gì đó về đời con, thì nó sẽ là cái gì?

** TS N: Hãy đóng vai Ross, rồi trả lời.*

+ CT: Không…bị thoái hóa…bởi quyền lực và tiền bạc.

** TS N: Hãy đóng vai Clodees, rồi trả lời.*

+ CT: Tại sao con để cho những cái này đi chệch khỏi sự cam kết ban đầu của con?

** TS N:* [hạ giọng] *Anh đang làm tốt. Hãy tiếp tục thay đổi những cái ghế lui tới tại bàn. Bây giờ, hãy trả lời câu hỏi của vị hướng đạo của anh.*

+ CT: Con muốn thuộc về…cảm thấy quan trọng trong cộng đồng…vượt lên cao, khỏi những người khác và được ái mộ…về sức mạnh của mình.

** TS N: Hãy trả lời như là Clodees.*

+ CT: Nhất là bởi phụ nữ. Ta quan sát thấy, con cố thống trị họ cả về tình dục, làm những chinh phục mà không gắn bó.

** TS: Hãy nói như là Ross.*

+ CT: Vâng…đúng vậy…[lắc đầu từ bên này sang bên kia] *Con không cần phải giải thích – nói gì đi nữa, thì "bố"* [75] *biết mọi sự rồi.*

** TS N: Hãy trả lời như là Clodees.*

+ CT: Ồ, nhưng con phải giải thích. Con phải sử dụng sự tự ý thức của mình để xử lý những vấn đề này.

** TS N: Hãy trả lời như là Ross.*

+ CT: [thách thức] *Nếu con không sử dụng quyền lực trên những người này, thì có lẽ họ đã kiểm soát con.*

** TS N: Hãy trả lời trong vai Clodees.*

+ CT: Điều này là thiếu đạo đức và không xứng đáng với con. Con đã có một khởi đầu tốt đẹp, nhưng về sau, lại trở thành một con người khác hẳn. Chúng ta chọn bố mẹ cho con một cách cẩn thận.

[75] Vị hướng đạo có thể xem là một "người cha tinh thần". Tạm dịch như trên.

CHÚ THÍCH: Gia đình Ross Feldon là những nông dân nghèo nhưng lương thiện. Họ đã nhẫn nại và hy sinh nhiều để Ross có thể học luật.

** TS N: Hãy trả lời trong vai Ross.*

+ CT: [vội vàng] *Vâng – con biết – họ nuôi dạy con thành người lý tưởng chủ nghĩa – để giúp đỡ những người thấp cổ bé họng và con cũng muốn điều này, nhưng con thất bại…Cái gì xảy ra, bố đã thấy rồi. Khi bắt đầu làm luật sư, con bị nợ nần…không có hiệu quả…không làm được gì. Con không muốn nghèo nữa, không muốn bênh vực cho những người không thể chi trả cho con. Con ghét nông trại – những con lợn và bò cái. Con thích gần gũi những người có quyền thế, và khi con trở thành một công tố viên, con có ý muốn cải tổ hệ thống* [pháp luật] *và giúp đỡ dân chúng. Chính cái hệ thống bị hỏng.*

** TS N: Hãy trả lời trong vai Clodees.*

+ CT: À, con bị suy thoái bởi cái hệ thống – Hãy giải thích cho ta.

** TS N: Hãy trả lời trong vai Ross.*

+ CT: [giận dữ] *Người ta phải trả những món tiền phạt mà họ không thể trả – những người khác, thì con đưa họ vào tù vì những tội danh mà họ không cố ý phạm – những người khác, con treo cổ họ* [giọng vỡ ra]*. Con trở thành một kẻ giết người hợp pháp.*

** TS N: Hãy trả lời trong vai Clodees.*

+ CT: Tại sao con cảm thấy có trách nhiệm về việc truy tố những phạm nhân có tội, những kẻ làm hại kẻ khác?

** TS N: Hãy trả lời trong vai Ross.*

+ CT: Chỉ vài người có tội…phần lớn…chỉ là những người bình thường như bố mẹ con, họ bị kẹt trong hệ thống…cần tiền để sống còn… và có những người bị tâm thần.

** TS N: Chuyển sang vai Clodees.*

+ CT: Còn về những nạn nhân bị con tuy tố thì thế nào? Há chẳng phải con chọn ngành tư pháp, là để giúp xã hội và làm cho những nông trại và thị trấn an toàn hơn, với sự công bằng?

** TS N: Chuyển sang vai Ross.*

+ CT: [nói to] *Há bố không thấy, nó không giúp con được gì – Con bị biến thành một kẻ sát nhân bởi một xã hội bán khai!*

** TS N: Chuyển sang vai Clodees.*

+ CT: Và do vậy, con tự vẫn?

** TS N: Chuyển sang vai Ross.*

+ CT: Con lạc lối…Con không thể đi trở lại, thành một kẻ vô danh…và con cũng không thể đi về phía trước.

**TS N: Chuyển sang vai Ross.*

+ CT: Người ta dễ dàng trở thành kẻ đồng lõa với những kẻ mà động cơ của họ là tư lợi cá nhân và những ý đồ mờ ám. Cái này đi ngược lại với bản chất của con. Tại sao con tự che giấu chính mình?

** TS N: Chuyển sang vai Ross.*

+ CT: [giận dữ] *Tại sao bố không giúp con thêm – khi con bắt đầu làm công tố viên?*

** TS N: Chuyển sang vai Clodees.*

+ CT: Con nghĩ rằng, ta phải cố vấn cho con mọi nơi, mọi lúc ư?

** TS N:* [Tôi yêu cầu Hester trả lời trong vai Ross, nhưng khi cô ta giữ im lặng sau câu hỏi vừa rồi, thì tôi xen vào] *Ross, xin phép được ngắt lời – tôi tin rằng, Clodess đang muốn biết, anh được lợi lạc gì từ cả sự đau đớn mà anh cảm thấy bây giờ, lẫn từ việc trách cứ ông ta về kiếp sống vừa qua của anh.*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi muốn sự đồng cảm…tôi đoán thế.*

** TS N: Được rồi. Hãy chuyển sang vai Clodees, trả lời ý tưởng này.*

+ CT: [rất chậm] *Con muốn ta sẽ làm gì thêm cho con?* ***Con chưa vươn xa được vào bên trong chính mình. Ta đặt vào tâm trí con những ý tưởng*** *về tiết độ, chừng mực, trách nhiệm, những mục tiêu nguyên thủy, tình yêu của bố mẹ con – nhưng con phớt lờ hết những ý tưởng này và bướng bỉnh, không chịu thay đổi.* [76]

[76] Chú ý: Khi tâm trí ta "bị nhiễu," thì ta không thể nhận được những "tin nhắn" từ vị hướng đạo của mình (hay từ một nguồn nào khác).

+ CT: [Ross trả lời, không cần mệnh lệnh của tôi] *Con biết con không nhận được những tín hiệu mà bố đã gửi cho con*[77]*... Con phung phí những cơ hội…Con sợ…*

** TS N: Chuyển sang vai Clodees, rồi trả lời.*

+ CT: Con đánh giá cao nhất cái gì trong con người mình?

** TS N: Hãy trả lời vị hướng đạo của anh.*

+ CT: Đó là ước mơ thay đổi những sự thể ở Cõi Trần. Con khởi sự với ước muốn tạo ra một sự khác biệt cho con người ở Cõi Trần.

** TS N: Chuyển sang vai Clodees, rồi trả lời.*

+ CT: Con đã sớm rời bỏ cái lý tưởng đó, và bây giờ ta thấy con lại bỏ qua những cơ hội, sợ phải đánh liều, đi theo những lối đi vốn hủy hoại con, cố trở thành một ai đó không phải là con, và lại buồn bã.

Việc tái tạo giai đoạn định hướng thực sự tạo ra những chuyển tiếp đột ngột trong suốt những phiên thôi miên của tôi. Trong khi ca 13 đang phát biểu trong vai Clodees, hãy chú ý: những câu trả lời trở nên minh bạch và dứt khoát hơn – vốn khác biệt với thân chủ Hester của tôi hay cái bản ngã trước kia của cô là Ross. Trong những "cuộc định hướng tâm linh" trước đây, những thân chủ của tôi không luôn luôn "dịch" những bình luận của những vị hướng đạo của họ một cách quá minh mẫn như vậy.

Tuy nhiên, những ký ức về kiếp sống quá khứ thường hay "tràn vào" trong những vấn đề đương đại, trong bất cứ bối cảnh tâm linh nào được tuyển chọn.

Trong khi tôi di chuyển cái "khung thời gian," thì việc ai thực sự hướng dẫn cuộc đàm thoại tại quán bar ở Buckhorn – thân chủ của tôi hay vị hướng đạo của cô ấy – cái đó không quan trọng với tôi. Nói gì đi nữa, thì Ross Feldon, với tư cách là một con người, đã chết. Nhưng Hester bị kẹt trong cùng một vũng lầy, và tôi muốn làm bất cứ cái gì có thể, để phá vỡ cái khuôn mẫu hành vi có tính hủy hoại này. Tôi trải qua một vài phút, duyệt lại với chủ thể này những gì mà vị hướng đạo của cô ta đã chỉ ra : việc thiếu "khái niệm về mình" [self-concept], sự vong

[77] Tại sao chủ thể này không nhận được những tín hiệu từ vị hướng đạo của mình? Chắc chắn là bởi vì tâm trí anh ta "bị nhiễu."

thân, và việc đánh mất những giá trị. Sau khi yêu cầu Clodees tiếp tục trợ giúp, tôi "đóng lại" cảnh định hướng và ngay lập tức đưa Hester tới một giai đoạn muộn hơn, ngay trước khi cô tái sinh trong kiếp này.

** TS N: Với toàn bộ sự hiểu biết – về việc cô là ai trong vai Ross, và hiểu biết nhiều hơn về cái thực thể tâm linh đích thực của cô sau khi lưu lại trong thế giới linh hồn – tại sao cô chọn cái cơ thể hiện nay của cô?*

+ CT: Tôi chọn làm phụ nữ, để cho người ta sẽ không sợ tôi.

** TS N: Vậy sao? Nhưng tại sao cô chọn cái cơ thể của một người phụ nữ mạnh mẽ, cường tráng, trong thế kỷ 20?*

+ CT: Người ta sẽ không [còn] *thấy một công tố viên vận đồ đen trong một pháp đình – lần này, tôi là một sự bất ngờ!*

** TS N: Sự bất ngờ? Cái đó nghĩa là gì?*

+ CT: Với tư cách là một phụ nữ, tôi biết tôi sẽ ít đe dọa hơn với những con người. Tôi có thể khiến họ bị bất ngờ, và dọa cho họ chết khiếp.

** TS N: Loại người nào vậy?*

+ CT: Những gã tai to mặt lớn – cấu trúc quyền lực trong xã hội – "chụp bắt" họ khi họ bị ru ngủ vào một cảm thức an toàn giả tạo bởi vì tôi là một phụ nữ.

** TS N: Chụp bắt họ và làm gì?*

+ CT: [đưa nắm đấm bên phải của cô ta vào lòng bàn tay trái] *Đóng đinh chúng để cứu những kẻ thấp cổ bé họng khỏi những con cá mập nuốt hết tất cả những con cá nhỏ trên thế giới này.*

** TS N:* [Tôi đưa thân chủ tôi về khoảnh khắc hiện tại trong khi cô ta vẫn ở trong trạng thái siêu thức] *Hãy cho tôi hiểu lý do cô chọn làm phụ nữ trong kiếp này. Cô muốn giúp loại người mà cô đã không thể giúp đỡ với tư cách là đàn ông trong kiếp trước của cô – đúng thế không?*

+ CT: [buồn bã] *Vâng, nhưng đó không phải là cách tốt nhất. Nó không thành công như tôi nghĩ. Tôi vẫn còn quá mạnh mẽ và quá "ngầu." Năng lượng đang chảy ra khỏi tôi sai hướng.*

** TS N: Sai hướng như thế nào?*

+ CT: [đăm chiêu] *Tôi đang rơi vào thói quen cũ. Ngược đãi những con người. Tôi đã chọn cơ thể của một người phụ nữ để đe dọa đàn ông và tôi không cảm thấy mình là phụ nữ.*

** TS N: Hãy cho tôi một thí dụ được không?*

+ CT: Về tình dục và trong kinh doanh. Tôi lại đang ở trong trò chơi quyền lực…đẩy sang một bên những nguyên tắc…chệch đường như trước đây [là Ross]*. Lần này tôi thao túng những thương vụ bất động sản. Tôi quá thích kiếm tiền. Tôi muốn địa vị.*

** TS N: Và cái này gây tổn thương cho cô ra sao, Hester?*

+ CT: Ảnh hưởng của tiền bạc và địa vị là thuốc phiện đối với tôi, như trong kiếp sống vừa qua của tôi. Tình trạng phụ nữ của tôi bây giờ đã không làm gì để thay đổi ước vọng muốn kiểm soát người khác [của tôi]*. Quá…ngu xuẩn…*

** TS N: Vậy, cô có nghĩ rằng, những động cơ của cô là sai lầm khi chọn làm phụ nữ?*

+ CT: Vâng, tôi thực sự cảm thấy tự nhiên hơn, nếu sống như đàn ông. Nhưng tôi đã ngỡ rằng, lần này, là phụ nữ, tôi sẽ…tế nhị hơn. Tôi đã muốn dùng cơ hội này để thử nghiệm lại trong trong thân xác phụ nữ, và Clodees cho phép cho tôi làm như thế . [thân chủ ngồi phịch xuống ghế] *Thật là một sai lầm nghiêm trọng.*

** TS N: Hester, cô không nghĩ, cô đã hơi khắc nghiệt với chính mình? Tôi có cảm thức rằng, cô cũng chọn làm phụ nữ bởi vì cô muốn có linh tính và trực giác phụ nữ để cho cô một viễn ảnh khác, để xử trí những bài học của cô. Cô có thể có năng lượng nam giới, nếu cô muốn gọi nó là thế, và vẫn là người nữ.*

Trước khi hoàn tất ca này, tôi sẽ nói sơ qua về vấn đề đồng tính. Phần lớn những thân chủ của tôi chọn thân thể của một người nam [hay nữ] khoảng 75 % thời gian, so với giới tính kia. Mẫu mực [pattern] này thì đúng cho tất cả, trừ ra những linh hồn "tiến hóa cao," họ duy trì một sự cân bằng trong việc chọn giới tính nam hay nữ. Những linh hồn còn hệ lụy nhiều với Cõi Trần, chọn thân thể người nam [hay nữ] khoảng 75% thời gian, nhưng không có nghĩa là họ không hạnh phúc trong 25% trường hợp còn lại, như là đàn ông hay đàn bà.

Hester không nhất thiết là đồng tính [gay] hay lưỡng tính [bi-sexual] do sự lựa chọn cơ thể của cô ta. Những người đồng tính có thể thoải mái hay không [thoải mái] với cơ thể vật lý của họ. Khi tôi thực sự có một thân chủ đồng tính, họ thường hay hỏi, liệu có phải sự đồng tính của họ là kết quả của việc chọn "nhầm giới tính" trong kiếp này hay không. Khi những phiên thôi miên của họ đã xong, câu hỏi này thường được trả lời. Tùy thuộc vào từng hoàn cảnh, mà linh hồn lựa chọn giới tính này hay giới tính kia. Nhưng bất luận hoàn cảnh nào đi nữa, thì quyết định này được làm trước khi linh hồn đến Cõi Trần. Đôi khi tôi thấy rằng, trước kiếp sống hiện nay của họ, những người đồng tính đã chọn việc thử nghiệm với một giới tính mà trong những kiếp trước họ chưa từng trải nghiệm.

Trong xã hội chúng ta, thì tình trạng đồng tính là một điều ô nhục, gây ra nhiều khó khăn cho cuộc đời người đồng tính. Khi con đường này được chọn bởi một trong những thân chủ của tôi, thì nó thường có thể được quy về một nhu cầu có tính nghiệp báo, nhằm đẩy nhanh sự hiểu biết cá nhân về những khác biệt phức tạp giữa giới tính này và giới tính kia, có liên quan đến những biến cố nào đó trong quá khứ của họ. Ca 13 chọn làm một phụ nữ trong kiếp này để phấn đấu vượt qua những trở ngại được trải nghiệm như là Ross Feldon.

Phải chăng, nếu từ khi mới ra đời, Hester đã biết rằng, kiếp trước cô là Ross, thì sẽ có lợi hơn cho cô, thay vì phải đợi 30 năm và trải qua một phiên thôi miên? Không có ký ức hữu thức về những kiếp trước, được gọi là "sự mất trí nhớ." Đối với những người bị nghiệp lực dẫn đi đầu thai, thì bệnh mất trí nhớ này thật là khó hiểu. Tại sao chúng ta phải mò mẫm trong đời, cố tìm ra chúng ta là ai, chúng ta có bổn phận phải làm gì và tự hỏi, liệu có thực thể thiêng liêng nào đó quan tâm đến chúng ta? Tôi khép lại buổi thôi miên của tôi với người phụ nữ này, bằng cách hỏi cô ta về cái bệnh mất trí nhớ [78] của cô.

** TS N: Tại sao cô nghĩ rằng, cô không có ký ức hữu thức nào về kiếp trước của cô như là Ross Feldon?*

[78] Tại sao, khi một linh hồn đầu thai xuống Cõi Trần, thì nó **không thể nhớ kiếp trước nó "là ai"** ? Trong đoạn dưới đây, vị thân chủ này sẽ đưa ra những lời giải thích rất đáng suy ngẫm.

+ CT: Khi chúng ta chọn một cơ thể và làm một kế hoạch trước khi trở lại Cõi Trần, ***có một sự thỏa thuận với những cố vấn của chúng ta****.*

** TS N: Một thỏa thuận về cái gì?*

+ CT: Chúng tôi thỏa thuận…không nhớ…những kiếp sống khác.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Học hỏi từ một tấm bảng trắng, thì tốt hơn là biết trước những gì có thể xảy ra cho chúng ta vì những gì mà chúng ta đã làm trước kia.

** TS N: Nhưng há chẳng phải, việc biết về những lỗi lầm kiếp trước của cô, sẽ rất có lợi trong việc tránh cùng những cạm bẫy đó trong kiếp này?*

+ CT: Nếu người ta biết về quá khứ của họ, thì nhiều người có thể chú ý quá nhiều đến nó, thay vì thử những phương pháp mới cho cùng vấn đề đó. Cuộc sống mới phải được…xem trọng.

** TS N: Có những lý do nào khác không?*

+ CT: [ngừng một lát] *Những cố vấn của chúng tôi nói, không có những ký ức cũ, thì sẽ có ít sự bận tâm đối với việc…cố…trả thù quá khứ… trả thù những điều bất công mà bạn đã nhận chịu.*

** TS N: Vâng, tôi thấy, có vẻ như, từ trước tới nay, điều này đã từng là một phần của động cơ và cách hành xử trong đời cô như là Hester.*

+ CT: [hùng hồn] *Đó là lý do tại sao tôi đến với ông.*

** TS N: Và cô vẫn nghĩ, ở Cõi Trần, thì một "sự vô minh toàn diện" về cuộc sống tâm linh vĩnh cửu* [eternal spritual life] *là cốt yếu cho sự tiến bộ?*

+ CT: Bình thường, vâng, nhưng nó không phải là một "vô minh toàn diện." Chúng ta có những lóe sáng từ những giấc mơ…trong những lúc khủng hoảng…khi cần thiết, người ta có sự hiểu biết nội tại về cái hướng nào phải chọn. Và đôi khi, những người bạn của chúng ta có thể giúp qua loa chút đỉnh.

** TS N: Với từ "những người bạn," cô muốn nói đến những thực thể từ thế giới linh hồn?*

+ CT: Vâng…họ cho ta những lời bóng gió, bằng những ý tưởng lóe lên – tôi cũng đã làm cái đó.

** TS N: Tuy nhiên, cô đã đến với tôi để mở khóa cái "bệnh mất trí nhớ" về những kiếp trước của cô đó thôi.*

+ CT: [ngừng một chút] *Chúng ta có…năng lực để biết, khi cần thiết. Khi tôi nghe nói về ông, tôi đã sẵn sàng cho sự thay đổi.* ***Clodees cho phép tôi thấy quá khứ với sự trợ giúp của ông, vì nó có lợi cho tôi.***

** TS N: Nếu không, thì cái bệnh mất trí nhớ của cô sẽ vẫn y nguyên?*

+ CT: Vâng, cái đó sẽ có nghĩa là, tôi ***chưa được phép biết*** *một số điều nào đó.*

Theo ý tôi, khi những thân chủ không có khả năng đi vào trạng thái thôi miên ở một thời gian nhất định nào đó – hay nếu trong cơn thôi miên, họ chỉ có những ký ức sơ sài – thì sự ngăn chặn này có một lý do. Điều này không có nghĩa rằng, người ta không có những ký ức quá khứ, nhưng chỉ có điều, là họ không sẵn sàng để cho chúng được phơi bày. Thân chủ của tôi biết rằng, một cái gì đó đang ngăn trở sự phát triển của cô ta và muốn nó được phát lộ. Siêu thức của linh hồn liên tục cất giữ ký ức, bao gồm những mục tiêu. Khi đời ta đến một thời điểm thích hợp, thì chúng ta phải làm cho những nhu cầu vật chất của thể xác hòa điệu với với mục đích của linh hồn về sự có mặt của chúng ta ở đây. Tôi áp dụng một phương pháp "thường tình" [common sense] nhằm đưa những kinh nghiệm quá khứ và hiện tại về một mối. Cái thực thể vĩnh cửu của chúng ta không bao giờ để chúng ta cô độc trong cái cơ thể mà chúng ta chọn, dù cái tình trạng hiện tại của chúng ta có ra sao đi nữa. Trong suy tư, thiền định, hay cầu nguyện, thì những ký ức về con người thực của ta được "lọc xuống" chúng ta trong ý tưởng [có tính] chọn lọc mỗi ngày. Bằng sự nhận biết [có tính] trực giác về những điều bé nhỏ – xuyên qua đám mây của sự mất trí nhớ – chúng ta được ban cho những đầu mối để biện minh cho sự tồn tại của mình.

Sau khi "giải mẫn cảm"[79] nguồn gốc của những cơn nhức đầu của cô ta, tôi hoàn tất phiên thôi miên với Hester bằng cách củng cố "sự lựa chọn làm phụ nữ" của cô vì những lý do [chính đáng] khác, chứ không

80. Desensitizing: "giải mẫn cảm" – làm cho không còn mẫn cảm với một cái gì đó, ở đây, là nguồn gốc tạo ra cơn nhức đầu của chủ thể.

phải để đe dọa đàn ông. Tôi làm cho cô ta giảm bớt sự tự vệ của cô một chút và bớt gây hấn. Chúng tôi thảo luận những tùy chọn cho việc tái cấu trúc những mục tiêu nghề nghiệp, nhằm tiến tới những nghề nghiệp có mục đích giúp đời, và những khả tính của công tác thiện nguyện. Sau cùng, cô có thể thấy đời cô như là một cơ hội lớn cho việc học hỏi hơn là một thất bại của việc chọn giới tính.

Sau khi một ca hoàn tất, tôi không bao giờ thôi ngưỡng mộ cái sự trung thực "tàn nhẫn" [brutal honesty] của những linh hồn. Khi một linh hồn đã sống một cuộc đời hữu ích, có lợi cho chính nó và những người xung quanh, thì tôi nhận thấy, nó trở lại thế giới linh hồn một cách đầy nhiệt huyết. Tuy nhiên, đối với những thân chủ đã lãng phí một kiếp quá khứ – nhất là do tự tử sớm – thì họ mô tả việc trở lại [thế giới linh hồn] là khá chán nản, thất vọng.

Khi sự định hướng làm đảo lộn một chủ thể, tôi phát hiện ra một lý do tiềm ẩn, đó là sự đột ngột mà một linh hồn trải nghiệm, khi một lần nữa, nó sở hữu đầy đủ toàn bộ sự hiểu biết về quá khứ. Sau cái chết vật lý, không bị cồng kềnh bởi một cơ thể con người, thì linh hồn được soi sáng bởi một tuệ giác bất ngờ. Những điều ngu xuẩn mà chúng ta đã làm trong đời, chúng "đánh" chúng ta rất đau trong giai đoạn định hướng. Tôi thấy "tâm trí" của những thân chủ trở nên thư giãn và sáng tỏ nhiều hơn, khi tôi di chuyển họ xa hơn vào trong thế giới linh hồn.

Những linh hồn được sáng tạo ra trong một mạng lưới tích cực của tình yêu và minh triết. Do vậy, khi một linh hồn khởi sự đến một hành tinh giống như Trái Đất [cõi trần] và nhập bọn với những hữu thể có thân xác vốn đã tiến hóa từ một tình trạng bán khai, thì bạo động là một cú sốc. Những cảm xúc thô thiển, tiêu cực của con người như giận dữ và sân hận, là một hệ quả của sự sợ hãi và đau đớn của họ có liên quan đến sự sinh tồn, còn sót lại từ thời kỳ Đồ Đá. Cả linh hồn lẫn "thân xác chủ" đều có những cảm xúc tiêu cực và tích cực – cả hai loại cảm xúc đều có lợi cho thể xác và linh hồn. Nếu một linh hồn chỉ biết tình yêu và sự an bình, thì nó sẽ không có được tuệ giác [insight] nào, và không bao giờ thực sự hiểu được giá trị của những cảm xúc tích cực này. Trắc nghiệm để cho một linh hồn đầu thai, trở lại Cõi Trần, là sự chế ngự nỗi sợ hãi trong một cơ thể con người. Bởi vì một linh hồn phát triển bằng cách chế ngự tất cả những cảm xúc tiêu cực – được kết nối với sợ hãi, thông qua

sự kiên nhẫn trong nhiều kiếp sống – nên nó thường trở lại thế giới linh hồn, bầm giập hay bị thương tổn, như ca 13 đã chỉ ra. Một số tiêu cực này có thể được giữ lại, ngay cả trong thế giới linh hồn, và có thể tái xuất hiện trong một kiếp sống khác với một cơ thể mới. Mặt khác, có một sự bù đắp tương xứng [trade-off]. Chính là qua niềm vui hồn nhiên trên khuôn mặt của một con người hạnh phúc [ở Cõi Trần], mà bản chất thật của một linh hồn cá thể được phát lộ. Những cuộc "hội ý" có tính định hướng với những vị hướng đạo của chúng ta, cho phép chúng ta bắt đầu quá trình lâu dài của việc tự đánh giá trong thế giới linh hồn [giữa những kiếp sống]. Chẳng bao lâu, chúng ta sẽ có một cuộc hội ý khác, lần này, có nhiều vị "tôn sư" [master beings] tham dự. Trong chương vừa rồi, tôi có nhắc đến truyền thống Ai Cập cổ đại, theo đó, những linh hồn mới chết được đưa vào Phòng Phán Xét để giải trình về kiếp trước của họ. Trong một hình thức này hay hình thức khác, khái niệm về một phiên tòa "tra tấn" đang đợi chúng ta ngay sau cái chết, đã từng là một phần của hệ thống niềm tin tôn giáo của nhiều nền văn hóa. Thỉnh thoảng, một cá nhân mẫn cảm trong một tình huống khủng hoảng tinh thần sẽ nói rằng, họ có một kinh nghiệm xuất hồn với những hình ảnh [visions] kinh hoàng, bị những ác quỷ dễ sợ bắt đưa vào trong một thế giới của bóng tối, nơi mà họ bị kết án trước những quan tòa hung ác. Trong những trường hợp này, tôi cho rằng, đây là hậu quả của một **hệ thống niềm tin bị quy định trước về hỏa ngục**.[80]

Trong trạng thái yên tĩnh, thư giãn của cơn thôi miên, với sự liên tục trên mọi cấp độ tâm thần, những thân chủ của tôi tường thuật rằng, phiên định hướng đầu tiên với những vị hướng đạo của họ, chuẩn bị cho họ đi tới một hội đồng gồm những hữu thể cao hơn. Tuy nhiên, các từ "pháp đình" và "phiên tòa" không được dùng để mô tả những thủ tục này. Một số [thân chủ] trong các ca của tôi, đã gọi những hữu thể khôn ngoan này là những "người chỉ đạo," và thậm chí quan tòa, nhưng thường nhắc tới họ như là một Hội đồng Tôn sư [81] hay Trưởng lão. Ban xét duyệt này thường gồm có khoảng 3 hay 7 thành viên, và bởi vì

[80] Ý tác giả muốn nói: khi một chủ thể thấy "hỏa ngục," thì **chưa chắc là có hỏa ngục thật**, mà bởi vì, khi ở Cõi Trần, chủ thể bị "nhồi sọ" quá mạnh mẽ bởi niềm tin về hỏa ngục, nên "tâm" của đương sự tự động tạo ra hình ảnh địa ngục. Theo đạo Phật, đây là sự "chiêu cảm" gây ra bởi nghiệp lực.

[81] Council of Masters or Elders.

những linh hồn trình diện trước họ sau khi đến "nhà" của chúng, tôi sẽ bàn về hội nghị này một cách chi tiết hơn trong chương kế tiếp.

Mọi hội nghị để đánh giá linh hồn – bất luận là với những vị hướng đạo của chúng ta, những người cùng mức tiến hóa, hay một hội đồng gồm những vị tôn sư – đều có một cái chung. Sự phản hồi và những phân tích về kiếp quá khứ, nói chung là sự phán xét của hội nghị này, được đặt nền trên cái ý định [intent] nguyên thủy của những lựa chọn của chúng ta, cũng như những hành động của ta trong một kiếp sống. Những động cơ của chúng ta được tra vấn và phê phán, nhưng chúng không bị kết án trong một thể cách để làm cho chúng ta đau khổ. Như tôi đã giải thích trong chương 4, cái này không có nghĩa rằng, những linh hồn được xá tội về những hành vi tội ác của chúng, chỉ vì chúng đã ăn năn hối hận. Sự "trả nghiệp" sẽ đến trong một kiếp tương lai. Tôi từng được nói cho biết rằng, những bậc tôn sư tâm linh thường trực nhắc nhở chúng ta rằng, **bộ não người không có một cảm thức bẩm sinh về đức lý; do vậy, lương tâm phải chịu trách nhiệm về linh hồn**.

Tuy nhiên, thế giới linh hồn tràn ngập sự tha thứ. Thế giới này là không có tuổi, và những nhiệm vụ học hỏi của ta cũng vậy. Chúng ta sẽ được ban cho những cơ hội khác trong cuộc chiến đấu của chúng ta cho sự phát triển. Khi cuộc hội kiến đầu tiên với những vị hướng đạo của chúng ta đã xong, thì chúng ta rời cái nơi định hướng và gia nhập một dòng sinh hoạt có tính phối hợp, bao gồm sự chuyển tiếp của những số lượng lớn những linh hồn khác vào trong một loại "trạm tiếp nhận trung tâm."

* * * * * * * * *

CHƯƠNG VI

SỰ CHUYỂN TIẾP

Mọi linh hồn, bất luận kinh nghiệm của chúng ra sao, sau cùng chúng sẽ đến một "phi cảng" trung tâm trong thế giới linh hồn, mà tôi tạm gọi là **"khu vực tập kết."** Tôi đã nói, có nhiều biến thể trong tốc độ di chuyển của linh hồn ngay sau cái chết, tùy thuộc vào mức độ tiến hóa tâm linh của chúng. Một khi qua khỏi "trạm định hướng," có vẻ như không có thêm khúc ngoặt nào cho bất cứ ai bước vào không gian này của thế giới linh hồn. Rõ ràng là, một số lượng lớn những linh hồn đang trở lại được vận chuyển hàng loạt, trong một chuyến "quá cảnh" tâm linh.

Đôi khi, những linh hồn được hộ tống bởi những vị hướng đạo của chúng tới khu vực này. Tôi nhận thấy điều nói trên đặc biệt đúng cho những linh hồn trẻ dại. Những linh hồn khác được hướng dẫn bởi một lực vô hình, kéo chúng vào trong khu vực tập kết và rồi xa hơn, tới những thực thể đang chờ đợi.

Từ những gì mà tôi có thể xác định, thì việc hộ tống tùy thuộc vào ý chí của vị hướng đạo của mỗi linh hồn. Trong hầu hết mọi trường hợp, thì những linh hồn không cần phải vội vàng, song chúng không "la cà" ở chặng đường này, trên chuyến đi của chúng. Những cảm nhận mà chúng ta có dọc theo lối đi này, tùy thuộc vào trạng thái tâm trí của chúng ta sau mỗi kiếp sống.

Sự tập kết và thuyên chuyển của những linh hồn thực sự bao gồm 2 giai đoạn. "Khu vực tập kết" không phải là một không gian cắm trại. Những linh hồn được mang vào, tập hợp, và rồi được "phóng ra" tới điểm đến sau cùng, thích hợp của chúng. Khi tôi nghe những thân chủ tường thuật về cái địa điểm đặc thù này, tôi hình dung chính mình đang bước đi cùng với những số lượng lớn những kẻ du hành xuyên qua nhà ga sân bay của một phi cảng lớn, nơi mà chúng ta có thể đáp máy bay đi về mọi hướng.

Một trong những thân chủ của tôi mô tả khu vực tập kết này: *"Nó giống như cái trục của một bánh xe ngựa lớn, nơi mà chúng ta được chuyên chở từ một trung tâm dọc theo những cái nan hoa* [spokes], *tới những nơi mà chúng ta được chỉ định phải đến."*

Những thân chủ của tôi nói rằng, tại vùng này, họ thấy một số lượng lớn những linh hồn lạ mặt di chuyển ra, vào cái "trục" một cách dễ dàng, không bị ùn tắc. Một người khác, gọi cái này là "Xa Lộ Los Angeles mà không có sự tắc nghẽn giao thông." Trong thế giới linh hồn, có thể có những "trục bánh xe" tương tự khác, chốc chốc, có những đoạn đường dốc thoai thoải như trên xa lộ, nhưng mỗi thân chủ xem lộ trình của chính họ, đến và đi từ trung tâm này, là một lộ trình duy nhất.

Những nhận xét mà tôi nghe về bản chất của thế giới linh hồn khi bước vào khu vực tập kết, đã thay đổi một cách rõ rệt, so với những ấn tượng đầu tiên về cái "sự xếp tầng" mơ hồ. Nó như thể là bây giờ linh hồn đang du hành xuyên qua những "vòng tay ôm" lỏng lẻo của một đám mây hùng vĩ của dải Ngân Hà, vào trong một thiên cầu có tính hợp nhất hơn. Trong khi linh hồn họ bay lượn trong không gian rộng mở của khu vực tập kết, chuẩn bị cuộc du hành xa hơn tới những không gian đã định trước, tôi thích lắng nghe sự hào hứng trong giọng nói của những thân chủ của tôi.

Họ bị lóa mắt bởi một thế giới vĩnh hằng trải ra đằng trước họ và tin rằng, một nơi nào bên trong, tiềm ẩn những hạt nhân của sự sáng tạo.[82] Khi họ nhìn vào cái "mái che" [canopy] mở ra một cách trọn vẹn xung quanh họ, thì những thân chủ thường phát biểu rằng, thế giới linh hồn dường như phát quang, với nhiều màu sắc đa dạng. Tôi không nghe nói gì về cái tối đen như mực mà chúng ta thường liên tưởng khi nghĩ về một không gian sâu thẳm. Những cuộc tụ họp của những linh hồn mà những thân chủ thấy tại "cận ảnh" [foreground] trong cái "thao trường" [amphitheater] này hiện ra như những ánh sao xếp thành hình kim tự tháp, tất cả đang đi theo những hướng khác nhau. Một vài linh hồn di chuyển nhanh, trong khi những linh hồn khác thì trôi dạt chầm chậm.

Những khối năng lượng ở xa hơn, được mô tả như là "những hòn đảo mờ mờ, không rõ." Tôi được cho biết rằng, một đặc điểm nổi bật

[82] Creation: "sự sáng tạo" – ở đây là sự sáng tạo ra vũ trụ và con người.

của thế giới linh hồn, là cảm nhận liên tục về một lực tâm linh hùng mạnh đang chỉ đạo mọi sự trong một sự hài hòa bí ẩn. Người ta nói rằng, đây là nơi của ý tưởng thuần túy. Ý tưởng mặc lấy nhiều hình thức. Chính là tại cái điểm thuận lợi này trong sự trở lại của linh hồn, mà nó bắt đầu dự kiến việc gặp gỡ những người khác đang đợi nó. Một ít trong số những người này có thể đã được nhìn thấy tại cổng vào, nhưng phần lớn, có thể là chưa.

Không có ngoại lệ, những linh hồn nào mong muốn tiếp xúc với nhau, nhất là khi đang di chuyển, thì chúng **chỉ cần nghĩ về thực thể mà chúng muốn tiếp xúc**. Bỗng nhiên, cá nhân được "nhớ đến" sẽ xuất hiện trong "tâm trí" của kẻ du hành. Những truyền thông thần giao cách cảm bằng năng lượng của mọi thực thể linh hồn cho phép một ái lực phi thị giác [non-visual]; mặt khác, khi hai hình thức năng lượng nào thực sự đến gần nhau, thì chúng cung cấp một sự nối kết trực tiếp hơn. Trong những bản tường thuật của những thân chủ, có một sự giống nhau về thể cách du hành của họ, những lộ trình, và những đích đến của họ, mặc dù những cái mà họ thấy dọc theo lối đi, thì đặc thù ở mỗi người.

Tôi lục lọi qua những hồ sơ của mình để tìm một thân chủ mà những kinh nghiệm của người ấy – dọc theo lộ trình này tới một đích đến tâm linh tối hậu – vừa có tính mô tả, vừa đại biểu cho những gì mà những thân chủ khác đã nói với tôi. Tôi chọn một nhà thiết kế đồ họa 34 tuổi, sâu sắc – đây là một linh hồn tiến hóa cao. Linh hồn người đàn ông này đã du hành qua lộ trình này nhiều lần, sau nhiều kiếp sống của ông.

CA 14:

* TS N: *Bây giờ, anh sẵn sàng bắt đầu phần cuối cùng của chuyến du hành về nhà, về phía cái nơi mà linh hồn anh thuộc về, trong thế giới linh hồn. Khi tôi đếm 3, mọi chi tiết về cái chặng cuối cùng này sẽ trở nên rõ ràng với anh. Anh sẽ dễ dàng tường thuật mọi sự mà anh thấy, bởi vì anh đã quen thuộc với cái lộ trình này. Anh đã sẵn sàng chưa?*

+ CT: Vâng.

** TS N:* [cao giọng lên để ra lệnh] *Một – chúng ta đang khởi động. Hai, bây giờ linh hồn anh đã di chuyển ra khỏi khu vực định hướng. Ba ! Nhanh lên, ấn tượng đầu tiên của anh là gì?*

+ CT: Những khoảng cách thì…không giới hạn…không gian vô tận…vĩnh viễn…

** TS N: Vậy, có phải anh đang bảo tôi rằng, thế giới linh hồn là vô tận?*

+ CT: [ngừng lâu] *Thành thật mà nói – từ nơi mà tôi đang trôi bồng bềnh – nó trông có vẻ vô tận. Nhưng khi tôi bắt đầu thực sự di chuyển, thì nó thay đổi.*

** TS N: Nó thay đổi ra sao?*

+ CT : Ờ…mọi sự vẫn…không hình thù…khi tôi đang…trượt đi nhanh hơn…tôi thấy rằng, tôi đang di chuyển bên trong một cái bát bị lật ngược. Tôi không biết những cái miệng bát ở đâu, hay thậm chí, có cái nào hay không.

** TS N: Vậy, sự chuyển động cho anh cảm thức rằng, thế giới linh hồn có hình cầu?*

+ CT: Vâng, nhưng nó chỉ là một cảm nhận về…sự "đồng phục" [giống nhau] *đóng kín…khi tôi đang di chuyển nhanh.*

** TS N: Tại sao sự di chuyển nhanh – tốc độ của anh – cho anh cảm nhận rằng, anh đang ở trong một cái bát?*

+ CT: [ngừng lâu] *Thật kỳ lạ. Mặc dù khi linh hồn tôi đang trôi dạt, nó có vẻ như đi theo đường thẳng…nhưng khi tôi đang di chuyển nhanh trên một đường "đường tiếp xúc"* [line of contact]*, thì tôi lại có cảm nhận rằng mình đang đi theo một đường tròn.*

** TS N: "Đường tiếp xúc" là gì vậy?*

+ CT: Về phía một đích đến đặc thù.

** TS N: Việc di chuyển với tốc độ cao trên một tuyến đường chỉ định trước làm thay đổi tri giác, cho cảm tưởng rằng, thế giới linh hồn có hình cầu?*

+ CT: Bởi vì, với tốc độ, thì những đường vạch [lines] *có vẻ như… cong lại. Chúng uốn cong trong một hướng rõ ràng hơn đối với tôi, và khiến cho sự di chuyển của tôi ít tự do hơn.*

CHÚ THÍCH: Những thân chủ khác – cũng có khuynh hướng đưa ra những mô tả tuyến tính – nói về việc du hành dọc theo những tuyến đường có chiều hướng, với những thuộc tính không gian của "hệ thống mạng lưới" [grid system]. Một người gọi chúng là "những chùm rung động."

** TS N: "Ít tự do," có phải là ít sự kiểm soát cá nhân không?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Anh có thể mô tả chính xác hơn, sự di chuyển của linh hồn anh dọc theo những "đường tiếp xúc cong"?* [curving contact lines]

+ CT: Nó chỉ có tính mục đích hơn – khi linh hồn tôi đang được chỉ đạo ở một nơi nào đó trên một tuyến đường. Giống như tôi đang ở trong một dòng nước trắng – chỉ có điều là, nó không dày đặc như nước – bởi vì nó nhẹ hơn không khí.

** TS N: Vậy, trong cái bầu khí tâm linh này, anh không có cảm thức về sự dày đặc* [density] *như trong nước?*

+ CT: Không, tôi không có cái cảm thức đó, nhưng cái mà tôi đang cố nói, là tôi đang bị cuốn đi, như thể tôi đang ở trong một dòng nước ngầm.

** TS N: Tại sao anh nghĩ rằng nó như thế?*

+ CT: Vâng, nó như thể là tất cả chúng tôi đang bơi – bị cuốn đi – trong một dòng nước chảy xiết mà chúng tôi không thể kiểm soát…dưới sự điều khiển của một ai đó, lên và xuống khỏi nhau trong không gian… không có gì cứng chắc xung quanh chúng tôi.

** TS N: Anh có thấy những linh hồn khác đang du hành một cách có mục đích, ở phía trên và phía dưới anh?*

+ CT: Vâng, nó như thể là chúng tôi khởi hành trong một dòng suối và rồi, tất cả chúng tôi đang bị kéo vào trong một con sông lớn cùng với nhau.

** TS N: Khi nào số lượng những linh hồn đang trở lại, có vẻ như cao nhất với anh?*

+ CT: Khi những con sông hội tụ lại vào trong…tôi không thể mô tả nó.

** TS N: Làm ơn hãy cố.*

+ CT: [ngừng một lát] *Chúng tôi được quy tụ vào trong…một đại dương…nơi mà tất cả chúng tôi xoay vòng chỗ này chỗ kia…di chuyển chầm chậm. Rồi, tôi cảm thấy như thể tôi lại đang bị kéo tới một chi lưu nhỏ và mọi sự yên lặng hơn…xa khỏi những ý tưởng của quá nhiều tâm trí…đi tới những người mà tôi biết.*

** TS N: Về sau, trong những chuyến du hành bình thường của anh với tư cách là một linh hồn, nó có giống như bị kéo đi trong những dòng nước và những con sông như anh vừa mới mô tả?*

+ CT: Không, không hề. Cái này thì khác. Chúng tôi giống như con cá hồi đang trở lại quê hương để đẻ trứng. Khi chúng tôi đến đó, chúng tôi không bị đẩy đưa theo cách này. Lúc đó, chúng tôi có thể trôi dạt tự do.

** TS N: Ai đang làm cái việc đẩy trong khi anh đang được đưa về nhà?*

+ CT: ***Những thực thể cao hơn****. Những người có trách nhiệm về những di chuyển của chúng tôi, để đưa chúng tôi trở lại nhà.*

** TS N: Chẳng hạn như vị hướng đạo của anh?*

+ CT: Tôi nghĩ, họ ở [đẳng cấp] *trên ông ấy.*

** TS N: Anh đang cảm thấy gì khác vào khoảnh khắc này?*

+ CT: Sự bình an. Có sự bình an mà tôi sẽ không bao giờ rời bỏ một lần nữa.

** TS N: Còn gì nữa không?*

+ CT: Ồ, tôi cũng có một niềm trông đợi nào đó, trong khi di chuyển chầm chậm với dòng năng lượng.

** TS N: Tốt, bây giờ tôi muốn anh tiếp tục di chuyển xa hơn dọc theo dòng năng lượng, tiến gần đến cái khu vực mà anh phải đến. Hãy nhìn xung quanh cẩn thận và nói cho tôi biết, anh thấy cái gì.*

+ CT: Tôi thấy…nhiều loại ánh sáng…những mảng ánh sáng…bị tách rời khỏi nhau bởi…những hành lang …

** TS N: "Những hành lang," có phải là một loạt những hàng rào bao quanh* [enclosures] *?*

+ CT: Vâng…giống một hành lang hơn…nhô ra tại nhiều nơi … trải ra xa khỏi tôi…

** TS N: Và những làn ánh sáng?*

+ CT: Họ là những con người. Những linh hồn của những người bên trong những hành lang nhô ra, phản chiếu ánh sáng về phía tôi. Đó là cái mà tôi đang nhìn – những mảng ánh sáng nhấp nhô chỗ này chỗ kia.

** TS N: Có phải đây là những cụm người, bị tách khỏi nhau theo một cấu trúc nào đó trong những chỗ nhô ra dọc theo hành lang?*

+ CT: Không, không có bức tường nào ở đây. Không có gì có tính cấu trúc, với những góc [angles] *và ngóc ngách* [corners]*. Thật khó giải thích một cách chính xác…*

** TS N: Anh đang mô tả rất tốt, rất cụ thể. Bây giờ, tôi muốn anh nói cho tôi biết, cái gì tách những cụm ánh sáng khỏi nhau dọc theo cái hành lang này mà anh đang mô tả.*

+ CT: Những con người…bị phân chia bởi…những sợi mỏng, nhỏ nhắn…khiến cho ánh sáng trở thành trắng như sữa, trong suốt như tấm kiếng phủ tuyết. Có một làn ánh sáng đỏ rực từ năng lượng của họ khi tôi băng qua.

** TS N: Anh thấy mỗi cá thể linh hồn bên trong những cụm này hiện ra như thế nào?*

+ CT: [ngừng một chút] *Như là một chấm ánh sáng. Tôi thấy những khối gồm những cái chấm* [dots] *treo thành những "cụm" như những trái nho treo, tất cả đều được thắp sáng.*

** TS N: Có phải những "cụm" này đại diện cho những nhóm khác nhau của những khối năng lượng linh hồn, cách nhau bởi những khoảng không gian?*

+ CT: Vâng…họ được cách ly thành những nhóm nhỏ…Tôi đang đi tới cái "cụm" của chính tôi.

** TS N: Anh cảm thấy gì khác về họ khi anh băng qua trên đường tới cụm của mình?*

+ CT: Tôi có thể cảm nhận những ý nghĩ của họ vươn ra…quá đa dạng…nhưng cũng hòa hợp…rất hòa điệu... nhưng…[ngừng lại]

** TS N: Hãy tiếp tục.*

+ CT: Tôi không [quen] *biết những người mà tôi đang băng qua bây giờ…nhưng điều đó không quan trọng.*

** TS N: Được rồi, hãy tiếp tục băng qua những cụm này, mà có vẻ như nhô ra dọc theo một hành lang. Nhìn từ xa, mọi thứ này nom ra sao? Hãy cho tôi một thí dụ.*

+ CT: [cười] *Một con đom đóm dài, những cái mép của nó thụt vào thụt ra…sự di chuyển thì…nhịp nhàng.*

** TS N: Anh muốn nói, cái hành lang, chính nó, có vẻ như di chuyển?*

+ CT: Vâng, những phần của nó…lắc lư như một dải ruy-băng trong cơn gió nhẹ trong khi tôi đi ra xa hơn.

** TS N: Hãy tiếp tục trôi bồng bềnh và nói cho tôi biết, cái gì xảy ra kế tiếp cho anh.*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi đang ở bờ mép của một hành lang khác…Tôi đang trôi chậm lại.*

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: [trở nên phấn khởi] *Bởi vì…ồ, tốt! Tôi đang đi về phía cái địa điểm nơi mà những người của tôi đang "lưu trú."*

** TS N: Và anh cảm thấy thế nào khoảnh khắc này?*

+ CT: Tuyệt vời [fantastic] *! Có một lực kéo quen thuộc của những tâm trí…vươn ra tới tôi…Tôi đang chụp bắt cái đuôi của con diều* [kite] *của họ…kết hợp với họ trong ý nghĩ…tôi đang* ***về lại nhà!***

** TS N: Có phải "cụm" đặc thù này bao gồm những người bạn của anh, bị cô lập khỏi những nhóm linh hồn khác đang "sống" trong những hành lang khác?*

+ CT: Không ai thực sự bị cô lập, mặc dù vài trong số những linh hồn trẻ dại có thể nghĩ thế. Tôi đã từng du hành đó đây một thời gian dài, và tôi có nhiều kết nối [nói với niềm tự tin khiêm tốn]*.*

** TS N: Như vậy, anh cảm thấy những nối kết với những hành lang khác, thậm chí với những linh hồn trong đó mà anh có thể không biết từ kinh nghiệm quá khứ?*

+ CT: Vâng, do những nối kết mà tôi đã có. Có một "tính nhất thể" [oneness] *ở đây.*

** TS N: Khi anh đang di chuyển với tư cách là một linh hồn, đâu là sự khác biệt chính yếu trong những tương tác với những linh hồn khác, so với khi anh còn ở trong hình dáng con người* [human form] *ở Cõi Trần?*

+ CT: Ở đây không ai là một kẻ xa lạ. Hoàn toàn không có sự thù địch đối với bất cứ ai.

** TS N: Anh muốn nói, mọi linh hồn đều thân thiện với mọi linh hồn khác, bất luận những kết giao của chúng ra sao, trong nhiều bối cảnh khác nhau?*

+ CT: Đúng rồi, và còn hơn chỉ là thân thiện nữa.

** TS N : Anh nói rõ hơn được không?*

+ CT: Chúng tôi nhận ra một sợi dây ràng buộc đại đồng giữa chúng tôi, vốn làm cho tất cả chúng tôi là một. Không có sự nghi ngờ nào đối với nhau.

** TS N: Thái độ này tự biểu hiện ra sao giữa những linh hồn gặp nhau lần đầu?*

+ CT: Bằng sự cởi mở và sự chấp nhận hoàn toàn.

** TS N: Vậy, bất cứ linh hồn nào trở lại Cõi Trần, đều gặp khó khăn?*

+ CT: Đúng vậy, đối với những người "mới" hơn, bởi vì họ đi tới Cõi Trần với niềm mong đợi được đối xử một cách công bằng. Khi họ không được đối xử như vậy, đó là một cú sốc. Đối với vài linh hồn, phải mất vài kiếp sống để trở nên quen với cơ thể [vật lý] *Cõi Trần.*

** TS N: Và nếu những linh hồn "mới hơn" đang tranh đấu với những điều kiện Cõi Trần này, thì chúng ít thành công khi làm việc bên trong tâm trí con người?*

+ CT: Tôi sẽ phải nói vâng, bởi vì bộ não đẩy nhiều sợ hãi và bạo động vào trong linh hồn chúng ta. Nó gây khó khăn cho chúng ta, nhưng đó là lý do tại sao chúng ta đến Cõi Trần…để khắc phục…

** TS N: Theo ý anh, thì những linh hồn mới hơn có thể dễ bị thương tổn hơn và cần sự hỗ trợ của nhóm khi mới trở lại cụm của chúng?*

+ CT: Điều đó tuyệt đối đúng. Tất cả chúng tôi đều muốn trở lại nhà. Làm ơn cho phép tôi ngừng nói chuyện, để tôi có thể gặp các bạn tôi.

Tôi đã nói sơ qua về sự giống nhau trong cách sử dụng từ của những thân chủ khác nhau để mô tả những hiện tượng tâm linh. Ca 14 cung cấp thêm một vài thí dụ. Cùng một sự việc, nhưng nó có thể được diễn tả một cách khác nhau. Chẳng hạn: "Những con đom đóm nhô ra chỗ này chỗ kia" cũng chính là "những chiếc bong bóng trôi bồng bềnh." "Những cụm bóng đèn tròn khổng lồ, lờ mờ," trong một ca, trở thành "những chùm bóng bóng nước trong suốt" từ một thân chủ khác. Tôi thường nghe những từ chỉ nước như là "những dòng" [currents] và những dòng suối được dùng để giải thích một di chuyển trôi chảy và có chiều hướng; từ chỉ bầu trời "giống như đám mây" nói lên sự tự do về chuyển động có liên hệ tới sự trôi dạt. Những hình ảnh thị giác – vốn gợi lên những diễn đạt về khối năng lượng – và từ "cụm" dùng để chỉ chính những linh hồn, thì đặc biệt phổ biến. Chính tôi cũng đã áp dụng vài trong số những từ ngữ tâm linh này.

Tại khu vực "lên bờ" [debarkation] sau cùng dành cho linh hồn mới đến, những "nhóm cụm" [cluster group] đang chờ đợi gồm có những thực thể quen thuộc. Những nhóm này có thể lớn hay nhỏ, tùy thuộc vào mức độ tiến hóa [của linh hồn] và những yếu tố khác mà tôi sẽ thảo luận trong khi chúng ta đi xa hơn một chút. So với ca 14, thì ca kế tiếp trình bày một tri giác "thiển cận" [insular] hơn về thế giới linh hồn từ một linh hồn ít tiến hóa hơn.

Trong ca 15, thì sự chuyển tiếp của linh hồn này từ "khu vực tập kết" tới "cụm nhà"[83] [home cluster] của cô là khá nhanh chóng trong tâm trí cô. Ca này giàu thông tin, bởi vì nó trình bày sự thoải mái được cảm thấy bởi một linh hồn đối với một không gian được chỉ định, cũng như sự tuân phục đối với những kẻ quản lý hệ thống đó. Bởi vì thân chủ này thiếu kinh nghiệm hơn và hơi khó chịu trước cái mà cô thấy mình phải tuân phục, chúng ta được cung cấp một thuyết minh khác về những đường lối chỉ đạo cho việc xếp nhóm.

CA 15:

[83] Home cluster: "cụm nhà."

** TS N: Tôi muốn nói chuyện với cô về chuyến đi của cô vào trong cái nơi mà bình thường cô lưu lại, trong thế giới linh hồn. Bây giờ linh hồn cô đang di chuyển về phía cái đích đến này. Hãy giải thích những gì mà cô thấy vả cảm thấy.*

+ CT: [hoảng sợ] *Tôi đang…đi…ra phía ngoài, bằng cách nào đó...*

** TS N: Ra phía ngoài à?*

+ CT: [bối rối] *Tôi đang…trôi bồng bềnh…trong một sợi xích thuộc loại nào đó. Như thể là tôi đang len lỏi xuyên qua một loạt…những mắt xích…một mê cung lờ mờ…rồi…nó mở ra… ồ!*

** TS N: Nó là cái gì vậy?*

+ CT: [kinh hãi] *Tôi đã đi vào…một khu vực rộng lớn…Tôi thấy nhiều người khác…đang di chuyển theo đường chéo* [criss-crossing] *xung quanh tôi…*[thân chủ trở nên không thoải mái]

** TS N: Hãy thư giãn – bây giờ cô đang ở khu vực tập kết. Cô vẫn thấy vị hướng đạo của cô chứ?*

+ CT: [lưỡng lự] *Vâng…gần đây…nếu không, thì tôi sẽ bị lạc đường…nó quá…bao la…*

** TS N:* [Tôi đặt bàn tay lên trán thân chủ] *Hãy tiếp tục thư giãn và nhớ rằng, cô đã từng ở đây trước kia, mặc dù mọi sự có vẻ như mới mẻ với cô. Cô làm gì bây giờ?*

+ CT: Tôi đang…bị cuốn về phía trước…nhanh chóng…ngang qua những người khác…rồi tôi đang ở trong một không gian trống rỗng…lộ thiên.

** TS N: Có phải cái khoảng chân không* [void] *này có nghĩa là, mọi sự tối đen xung quanh cô?*

+ CT: Ở đây không bao giờ tối đen …ánh sáng…chỉ thu nhỏ lại thành những cái bóng sẫm hơn do tốc độ của tôi. Khi tôi chậm lại, mọi sự trở nên sáng sủa hơn [những người khác xác nhận nhận xét này]**.**

** TS N: Hãy tiếp tục đi và tường thuật cho tôi những gì mà cô thấy kế tiếp.*

+ CT: Sau một lát, tôi thấy…những cái "tổ" [nest] *người.*

** TS N: Cô muốn nói, những nhóm người?*

+ CT: Vâng – giống như những tổ ong – tôi thấy chúng giống như những chùm ánh sáng di động …những con đom đóm.

** TS N: Được rồi, hãy tiếp tục di chuyển và nói cho tôi biết cô thấy những gì.*

+ CT: Hơi ấm…tình bạn…sự đồng cảm…nó mơ hồ như trong giấc mộng … Ồ…

** TS N: Nó là cái gì vậy?*

+ CT: Tôi đã trôi chậm lại – mọi sự khác đi.

** TS N: Khác thế nào?*

+ CT: Rõ nét hơn nhiều [ngừng một lát] – ***Tôi biết nơi này.***

** TS N: Cô đã tới cái "tổ ong" của chính cô chưa?*

+ CT: [ngừng lâu] *Chưa, tôi đoán thế.*

** TS N: Hãy nhìn xung quanh cô và tường thuật cho tôi chính xác những gì mà cô thấy và cảm thấy.*

+ CT: [thân chủ bắt đầu run rẩy] *Có…những chùm người…cùng nhau…mãi tận đằng xa…nhưng…trông kìa!*

** TS N: Cô thấy cái gì vậy?*

+ CT: [sợ hãi] *Những người mà tôi biết…một vài người trong gia đình tôi…ở đằng xa…nhưng…* [một cách khổ sở] *có vẻ như tôi không thể vươn tới họ!*

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: [trong sự ngỡ ngàng ràn rụa nước mắt] *Tôi không biết! Lạy Chúa, họ không biết tôi ở đây?* [thân chủ bắt đầu vùng vẫy trên ghế, và rồi nới rộng vòng tay cô và bàn tay mở ra về phía bức tường phòng mạch của tôi] *Tôi không thể vươn tới cha tôi!*

CHÚ THÍCH: Tôi ngừng hỏi một lát. Cha vị thân chủ này có ảnh hưởng rất lớn trên cô trong kiếp sống gần đây nhất, và cô cần thêm những kỹ thuật để xoa dịu. Tôi cũng quyết định tăng cường cái "lá chắn bảo vệ" của cô trước khi tiếp tục.

** TS N: Cô có biết, do đâu mà cha cô ở đằng xa, nên cô không thể vươn tới ông?*

+ *CT:* [im lặng một hồi. Tôi dùng thời gian này để lau khô khuôn mặt thân chủ tôi, đầm đìa nước mắt và đẫm mồ hôi] *Tôi không biết…*

* *TS N:* [tôi đặt bàn tay lên trán thân chủ và ra lệnh] *Hãy kết nối với cha cô – bây giờ!*

+ *CT:* [sau khi ngừng một lát, thân chủ thư giãn] *Tốt…ông đang bảo tôi nên kiên nhẫn và mọi sự sẽ trở nên rõ ràng với tôi…Tôi muốn đi tới đằng kia và ở gần ông.*

* *TS N: Và ông nói gì với cô về điều đó?*

+ *CT:* [buồn bã] *Ông nói…rằng ông luôn có thể ở trong tâm trí tôi nếu tôi cần ông và …Rằng tôi sẽ học cách làm việc này tốt hơn (bằng thần giao cách cảm), nhưng ông phải lưu lại nơi ông đang ở …*

* *TS N: Cô nghĩ, do đâu mà cha cô phải lưu lại nơi đó?*

+ *CT:* [ràn rụa nước mắt] *Ông không thuộc về "tổ ong" của tôi.*

* *TS N: Còn lý do nào khác không?*

+ *CT: Những…người chỉ đạo…họ không…*[lại khóc thành tiếng] *Tôi không chắc…*

CHÚ THÍCH: Bình thường, tôi cố tránh can thiệp quá nhiều, khi những thân chủ đang mô tả những chuyển tiếp tâm linh của họ. Nhưng trong trường hợp này, thân chủ tôi bị bối rối và mất định hướng, nên tôi cung cấp một chút hướng dẫn của chính tôi.

* *TS N: Chúng ta hãy phân tích lý do tại sao mà cô không thể vươn tới địa điểm của cha cô ngay bây giờ. Phải chăng, có thể là, sự ly cách này là bởi vì những "thực thể cao hơn" tin rằng, đây là thời gian để cô có những suy nghĩ cá nhân, và rằng, bây giờ cô chỉ nên tiếp cận những linh hồn khác cùng mức độ phát triển như cô?*

+ *CT:* [thân chủ đã tạm hồi phục] *Vâng, những thông điệp đó đang đến. Tôi phải tự giải quyết những sự việc cho chính mình…với những người khác cùng mức phát triển giống như tôi. Những người chỉ đạo khuyến khích chúng tôi…và cha tôi cũng đang giúp tôi hiểu điều đó.*

* *TS N: Cô có thỏa mãn với cái "thủ tục" này không?*

+ *CT:* [ngừng một lát] *Vâng.*

** TS N: Tốt, làm ơn tiếp tục với sự di chuyển của cô từ khoảnh khắc cô thấy vài người trong gia đình cô ở đằng xa. Cái gì xảy ra kế tiếp?*

+ CT: Vâng, tôi vẫn đang trôi chậm lại…di chuyển từ từ…Tôi đang được đưa đi theo một lộ trình mà tôi chưa từng đi trước kia. Tôi đang băng qua những "chùm người" khác. Rồi, tôi dừng lại.

CHÚ THÍCH: Sự chuyển tiếp sau cùng vào bên trong [thế giới linh hồn] thì đặc biệt quan trọng cho những linh hồn trẻ dại. Một thân chủ, ngay khi tỉnh dậy, mô tả cảnh này như sau: nó cho anh ta cảm thức rằng, anh ta đang trở về nhà vào buổi hoàng hôn, sau một chuyến đi xa dài. Sau khi đi từ vùng quê tới thị trấn của mình, sau cùng, anh ta tới con phố xưa quen thuộc. Có ánh đèn hắt ra từ cửa sổ những ngôi nhà hàng xóm, và anh ta có thể thấy những người bên trong, khi anh ta lái xe chầm chậm ngang qua, trước khi tới cái đường dành cho xe hơi [driveway] dẫn vào ngôi nhà của chính mình.

Mặc dù những người ở trong cơn thôi miên có thể dùng những từ như "cụm," và "tổ ong," để mô tả không gian "quê nhà" [home] của họ từ đằng xa, nhưng cái hình ảnh này trở nên cụ thể hơn, một khi họ đã đi vào trong mỗi "cụm." Môi trường tâm linh của những thân chủ có liên quan với những thị trấn, trường học, và những khu vực dân cư khác gắn liền với những bảng chỉ đường ở Cõi Trần – những cái này gợi lên cảm giác an ninh và niềm vui.

** TS N: Bây giờ, cô đang đứng yên* [stationary]*, cô có những ấn tượng gì?*

+ CT: Nó là…sinh hoạt có quy mô lớn…có nhiều người ở vùng lân cận. Vài người quen thuộc với tôi, những người khác, thì không.

** TS N: Cô có thể đến gần tất cả họ hơn một chút không?*

+ CT: [đột nhiên thân chủ tôi cao giọng, phẫn nộ] *Ông không hiểu gì cả! Tôi không đi tới đằng kia.* [trỏ một ngón tay về phía bức tường phòng mạch]

** TS N: Có chuyện gì vậy?*

+ CT: Tôi không được phép. Không thể rời chỗ này để đi đâu cả.

** TS N: Nhưng, cô đã tới nơi cô phải đến rồi chứ?*

+ CT: Cái đó không quan trọng. Tôi không đi tới đằng kia . [lại trỏ một ngón tay vào bức tâm ảnh của cô]

** TS N: Có phải điều này phù hợp với những thông điệp mà cô đã nhận về cha cô?*

+ CT: Vâng, đúng thế.

** TS N: Có phải cô đang bảo tôi rằng, năng lượng linh hồn cô không thể tùy tiện trôi đi bất cứ nơi nào khác, ngoài nhóm của cô?*

+ CT: [chỉ ra ngoài] *Ở đằng kia, họ không ở trong nhóm của tôi.*

** TS N: "Đằng kia" là gì vậy?*

+ CT: [giọng nghiêm trọng] *Những người khác kế cận – đó là nơi của họ.* [chỉ xuống sàn nhà] *Đây là chỗ của chúng tôi. Chúng tôi ở đây.* [tự gật đầu để minh họa phát biểu của cô].

** TS N: Họ là ai?*

+ CT: Vâng, những người khác, những người không ở trong nhóm của tôi. [bật cười, bồn chồn] *Ồ, trông kìa!...những người thuộc nhóm của chính tôi, thật tuyệt vời lại được nhìn thấy họ. Họ đang tiến về phía tôi!*

** TS N:* [tôi làm ra vẻ như thể tôi đang nghe thông tin này lần đầu, để động viên những câu trả lời tự phát] *Vậy sao? Thật là tuyệt vời. Có phải đây là những người có quan hệ với cô trong kiếp trước* [của cô] *không?*

+ CT: Hơn một kiếp sống, tôi có thể nói như vậy. [tự hào] *Đây là những người thân thiết với tôi!*

** TS N: Những người này là thành viên trong nhóm của cô?*

+ CT: Dĩ nhiên, vâng, tôi đã ở với họ quá lâu. Ồ, thật là vui được thấy lại tất cả họ. [thân chủ quá vui sướng và tôi cho cô vài khoảnh khắc với tâm ảnh này]

** TS N: Tôi thấy có khá nhiều thay đổi trong sự hiểu biết của cô, chỉ trong một thời gian ngắn kể từ khi cô tới đây. Hãy nhìn ra đằng xa, vào những người khác xung quanh không gian này. Nơi họ "sống," nó ra sao?*

+ CT: [bị kích động] *Tôi không muốn biết. Đó là công việc của họ. Ông không thấy sao? Tôi không gắn bó với họ. Tôi quá bận rộn với những người mà tôi được phép ở cùng, tại đây. Những người mà tôi biết và yêu thương.*

** TS N: Tôi thực sự hiểu, nhưng cách đây vài phút, cô hoàn toàn sầu muộn vì không thể đến gần cha cô.*

+ CT: Bây giờ tôi biết rằng, ông có nơi "thường trú" của riêng ông, với những người khác.

** TS N: Tại sao cô không biết điều đó khi mới đến đây?*

+ CT: Tôi không chắc. Tôi thừa nhận rằng, thoạt tiên, nó là một cú sốc. Bây giờ tôi biết cái "tập tục" ở đây. Tôi đang nhớ lại tất cả.

** TS N: Tại sao vị hướng đạo của cô không đến để giải thích mọi thứ này cho cô trước khi cô thấy cha cô?*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi không biết.*

** TS N: Rất có thể, ngoại trừ cha cô, thì những người khác mà cô đã biết và yêu mến, đều ở trong những nhóm này. Có phải, cô đang nói rằng, cô không có tiếp xúc nào với họ, vì bây giờ cô đang ở tại nơi dành cho cô trong thế giới linh hồn?*

+ CT: [bực mình với tôi] *Không, tôi tiếp xúc bằng tâm trí tôi. Tại sao ông lại không hiểu được ? Tôi phải lưu lại đây.*

** TS N:* [tôi "nói khích" thân chủ thêm một lần nữa, để kiếm thông tin bổ sung] *Và cô không trôi dạt tới những nhóm khác chỉ để viếng thăm họ?*

+ CT: Không! Chúng ta không làm cái đó! Chúng ta không đi vào những nhóm của họ và can thiệp vào năng lượng của họ.

** TS N: Nhưng sự tiếp xúc bằng tâm trí không can thiệp vào năng lượng của họ chứ?*

+ CT: Vào lúc thích hợp. Khi họ tự do làm cái này với tôi…

** TS N: Như vậy, cô đang nói với tôi rằng, mọi người ở đây lưu trú trong những không gian dành cho nhóm của chính họ, và các bạn không đi lang thang thăm viếng hay làm quá nhiều sự tiếp xúc* [bằng tâm trí] *vào những lúc không thích hợp?*

+ CT: [trầm tĩnh lại] *Vâng, họ ở trong những không gian của chính họ, và việc giáo huấn đang diễn tiến. Chính những "kẻ chỉ đạo" mới chủ yếu là những người di chuyển chỗ này chỗ kia …*

** TS N: Cám ơn cô đã làm sáng tỏ mọi thứ này cho tôi. Cô muốn tôi biết rằng, cô và những người bạn cùng nhóm tránh xâm phạm không gian của những người khác?*

+ CT: Đúng thế. Ít ra, mọi sự là như thế xung quanh không gian của tôi.

** TS N: Và cái tập tục này không làm cô cảm thấy tù túng chứ?*

+ CT: Ồ, không, có những khoảng không gian bao la và cảm thức tự do ở đây, chừng nào mà chúng tôi chú ý đến những quy tắc.

** TS N: Và nếu cô không tuân theo các quy tắc? Ai quyết định cái nơi chốn cho mỗi nhóm linh hồn?*

+ CT: [ngừng một lát] *Những vị thầy giúp đỡ chúng tôi, nếu không, chúng tôi sẽ bị lạc đường.*

** TS N: Tôi thấy, dường như cô bị lạc đường khi thoạt tiên đến đây?*

+ CT: [không chắc] *Tôi đã không kết nối…Tôi không "bắt được tần số"…Tôi bị rối tung cả lên…Tôi nghĩ là ông nhận thức rằng, không gian xung quanh đây nó to lớn ra sao.*

** TS N: Hãy nhìn xung quanh cô, vào mọi không gian có "cư dân." Há chẳng phải, thế giới linh hồn chật ních những linh hồn?*

+ CT: [cười] *Đôi khi, chúng tôi thực sự bị lạc đường – đó là lỗi của chúng tôi – không gian này vô cùng rộng lớn! Đó là lý do tại sao nó không bao giờ trở nên đông đúc.*

Hai ca trong chương này đại diện cho những phản ứng khác nhau của một linh hồn "sơ cấp" [beginner] và một linh hồn tiến hóa hơn – trong chặng sau cùng của chuyến du hành trở về thế giới linh hồn của chúng. Mọi linh hồn trải qua kinh nghiệm này, đều có sự thuyết minh riêng về cái nhìn toàn cảnh từ khu vực tập kết đến "trạm cuối," khi mà họ trở lại "nhóm" của họ. Vài thân chủ của tôi thấy sự chuyển tiếp từ cổng vào đến "nơi xếp nhóm" là quá nhanh, đến nỗi khi đến đó, họ cần thời gian để thích nghi.

Khi nhớ lại những ký ức của họ giữa việc trở lại nhà và việc xếp nhóm, thì những thân chủ của tôi đôi khi diễn đạt sự quan ngại rằng, một "cá thể quan trọng" không hiện diện trong hình thức ánh sáng hay không truyền thông với họ bằng thần giao cách cảm. Thường khi, đây là một người cha [mẹ] hay người phối ngẫu trong kiếp sống vừa mới kết thúc. Vào cuối giai đoạn chuyển tiếp, lý do thường trở nên rõ ràng.

Thường khi, nó có liên hệ tới "sự nhập thể" [embodiment]. Chúng ta đã thấy, linh hồn trung bình đang trở lại, đều bị tràn ngập bởi niềm vui sướng. Những hữu thể được xếp thành cụm cùng nhau trong những khối

ánh sáng nhấp nhô, rực rỡ. Thỉnh thoảng, những âm thanh du dương, vang vọng với những hợp âm đặc biệt, hướng dẫn linh hồn đang du hành. Một thân chủ nhận xét: "*Khi tôi đến gần nơi của tôi, có một âm thanh đều đều của nhiều giọng nói, phát âm chữ "a," giống như "aaa," để cho thấy rằng họ nhận ra tôi, và tôi có thể thấy tất cả họ đều rung động nhanh với năng lượng ấm, rực rỡ, và tôi biết rằng, đây là những linh hồn vừa mới lìa khỏi xác ngay bây giờ."*

Điều này cũng có nghĩa là, những linh hồn mới "nhập thể' [currently incarnated] trong một hay nhiều cơ thể hơn vào khoảnh khắc đó, có thể không chủ động chào đón bất cứ ai trở lại.[84] Một thân chủ khác giải thích: *"Như thể là họ đang ngủ trên "phi cơ tự động" [autopilot] – chúng tôi luôn luôn biết ai ra và ai vào."* Những linh hồn chưa hoàn toàn lìa khỏi xác [not totally discarnated] phát ra ánh sáng lờ mờ với những "kiểu năng lượng thấp, thoi thóp" và có vẻ như không truyền thông nhiều với bất cứ ai. Ngay cả như thế, những linh hồn này có thể chào đón linh hồn đang trở lại một cách thầm lặng bên trong bối cảnh nhóm [group setting].[85]

Cảm thức về một rào cản giữa những nhóm khác nhau, như được trải nghiệm bởi ca 15, có những phiên bản khác nhau trong số những thân chủ của tôi, tùy thuộc vào tuổi của linh hồn. Tôi sẽ có một cách nhìn nhận [perspective] khác về sự chuyển động [mobility] trong ca kế tiếp. Linh hồn trung bình với nhiều công việc căn bản để làm, cho rằng, sự ly cách của nhóm họ khỏi những nhóm khác, cũng tương tự như việc ở trong những phòng học khác nhau tại cùng một trường. Tôi cũng có những thân chủ mà họ cảm thấy rằng, họ hoàn toàn bị ly cách trong ngôi trường của chính họ. Cụm từ "những trường học tâm linh" được hướng

---

[84] Đoạn này và đoạn trên đó một chút, hơi tối nghĩa. Theo chúng tôi, có thể hiểu như sau: Khi một linh hồn vừa qua khỏi cánh cổng thế giới linh hồn, thì nó được "tiếp đón" một cách nồng nhiệt, bởi những linh hồn trong thế giới linh hồn. Nhưng có những thực thể sẽ không tích cực đón tiếp linh hồn vừa trở lại, vì những thực thể này đang ở trong trạng thái "chuyển tiếp": a/ Những linh hồn cũng vừa **mới đến** thế giới linh hồn. b/ Những linh hồn vừa **mới rời bỏ** thế giới linh hồn để xuống Cõi Trần. Hai trường hợp này đều ở trong tình huống "chưa ổn định," nên chưa rảnh tay để đón tiếp. Có một vấn đề khó hiểu, là làm thế nào một thực thể đã rời bỏ thế giới linh hồn, (trường hợp b), mà lại có thể đón tiếp một linh hồn khác, vừa đến thế giới linh hồn? Xin nhắc lại: **khi một linh hồn đầu thai xuống Cõi Trần, nó để lại thế giới linh hồn một phần năng lượng của nó; chính phần năng lượng này sẽ "hóa thành" một thực thể để đón tiếp linh hồn mới đến.** Linh hồn nào ở trong giai đoạn "chuyển tiếp," thì nó chưa "rảnh tay."

dẫn bởi những giáo viên-hướng đạo được dùng quá thường xuyên bởi những người trong cơn thôi miên, đến nỗi nó khiến cho tôi cũng có thói quen dùng cùng thuật ngữ này.

Như tôi đã nói trước đây, sau khi những linh hồn đã trở lại nhóm linh hồn của chúng, thì chúng được triệu hồi ra trước một Hội đồng Trưởng Lão. Mặc dù Hội Đồng này không có tính truy tố, nhưng các vị thực sự đích thân xem xét những hoạt động của linh hồn trước khi trả [nó] trở lại nhóm của nó. Bình thường, những thân chủ của tôi gặp khó khăn nhất định [nào đó] trong việc cung cấp cho tôi những chi tiết đầy đủ về những gì diễn ra tại những "phiên thẩm vấn" này, và tôi chắc rằng, những ngăn chặn này là cố ý.

Đây là một bản tường trình từ một ca: *"Sau khi tôi gặp gỡ với những người bạn của tôi, thì vị hướng đạo của tôi, Veronica,* [cô giáo trẻ hơn của thân chủ] *đưa tôi đến một chỗ khác để gặp Hội Đồng Trưởng Lão. Cô ấy ở bên cạnh tôi với tư cách là một thông dịch viên – để giải thích những gì mà tôi không hiểu và* [để] *cung cấp sự hỗ trợ cho những lời giải thích của tôi về cách hành xử trong kiếp trước. Đôi khi, cô phát biểu thay cho tôi, như một luật sư bào chữa, nhưng Quazel* [vị hướng đạo "cao cấp" của thân chủ, đã đến trước Veronica] *là người có trọng lượng nhất trước hội đồng.*

"Luôn luôn có 6 vị Trưởng Lão ấy đằng trước tôi, mặc áo thụng dài trắng. Với khuôn mặt nhân ái, họ đánh giá những tri giác của tôi về kiếp sống mà tôi vừa sống, và với những tài năng của mình, tôi đã có thể làm tốt hơn như thế nào, và tôi đã làm được cái gì lợi lạc. Tôi được tự do diễn đạt những điều phẫn chí và những ước mơ của mình. Tất cả các vị Trưởng Lão đều quen thuộc với tôi, nhưng đặc biệt, 2 người trong số họ ngỏ lời với tôi nhiều hơn những người khác và trông có vẻ trẻ hơn số còn lại. Tôi nghĩ, tôi có thể phân biệt qua ngoại hình, ai là đàn ông, ai là phụ nữ. Mỗi người có một nét đặc biệt trong cách mà họ thẩm vấn tôi, nhưng họ đều đáng kính và chân thật, và tôi luôn được đối xử một cách công bằng. Tôi không thể giấu họ điều gì, nhưng đôi khi tôi không theo kịp, khi họ truyền đạt những ý tưởng của họ quá nhanh chóng. Khi tôi không kịp hiểu, thì Veronica "dịch" những gì mà họ đang nói về tôi, mặc dù tôi có cảm nhận rằng, cô không nói hết cho tôi. Trước khi tôi trở lại Cõi Trần, họ muốn gặp tôi một lần thứ hai."

Khi một linh hồn đã tái gia nhập những "bạn cùng lớp" quen thuộc của nó, trong nhóm phù hợp với nó, thì nó tự xem như mình "đã về nhà." Sự có mặt của nó ở đây với những linh hồn nhất định, rất giống một hệ thống "xếp lớp" trong giáo dục, xét về hình thức và chức năng. Tiêu chuẩn cho việc xếp nhóm, đặt nền trên kiến thức và một mức phát triển nhất định. Như trong bất cứ tình huống nào của một lớp học, thì một số học sinh có quan hệ tốt với những giáo viên, còn những học sinh khác, thì không tốt như vậy.

Chương kế tiếp sẽ xem xét cái quá trình lựa chọn để xếp linh hồn thành nhóm, và những linh hồn tự nhìn chính mình ra sao trong những "địa điểm" tâm linh của chúng.

* * * * * * * * *

CHƯƠNG VII
VIỆC XẾP NHÓM

Ấn tượng của tôi về những người tin rằng chúng ta thực sự có một linh hồn, là họ tưởng tượng rằng, rất có thể mọi linh hồn đều hòa nhập vào một cộng đồng lớn. Trước khi đi vào cơn thôi miên, nhiều người trong số những thân chủ của tôi cũng tin điều này. Thảo nào, sau khi tỉnh dậy, họ biểu lộ sự ngạc nhiên với sự hiểu biết rằng, trong thế giới linh hồn, mỗi người đều có một nơi [được chỉ định] dành cho họ. Khi tôi bắt đầu nghiên cứu về thế giới linh hồn với những thân chủ ở trong cơn thôi miên, tôi không được chuẩn bị để nghe về sự hiện hữu của những "nhóm" có tổ chức, mà trong đó, những linh hồn hỗ trợ nhau trong học tập. Tôi đã mường tượng rằng, sau khi rời Cõi Trần, thì những linh hồn chỉ đơn giản trôi bồng bềnh một mình, một cách không mục đích. Việc xếp nhóm được quy định bởi mức độ tiến hóa của linh hồn. Sau cái chết vật lý, chuyến đi "trở lại nhà" của một linh hồn kết thúc với "việc lên bờ" vào trong không gian dành riêng cho cái "làng" [colony] của chính nó – với điều kiện : nó không phải là một linh hồn rất trẻ bị cô lập vì những lý do khác đã đề cập trong chương 4. Những linh hồn được xếp vào những "nhóm," là những người bạn cũ thâm giao, có cùng mức độ nhận thức như nhau.

Khi những người ở trong cơn thôi miên nói rằng họ là thành phần của một "nhóm," thì họ đang nói về một đơn vị chính yếu nhỏ, bao gồm những thực thể vốn có sự tiếp xúc trực tiếp và thường xuyên, như chúng ta thường thấy trong một gia đình [ở cõi trần. ND]. Những thành viên ở cùng mức tiến hóa, thì dễ hiểu nhau, vượt xa khái niệm của chúng ta ở Cõi Trần. Nhóm thứ yếu, được sắp xếp trong hình thức của một nhóm hỗ trợ, có tính cộng đồng, ít thâm tình với nhau hơn. Nhóm thứ yếu, lớn hơn, thì được cấu thành bởi những chuỗi khổng lồ những cụm chính yếu, giống như lá bông súng [lily pads] trong một cái ao. Những cái ao tâm linh có vẻ như vô tận. Bên trong những ao này, tôi chưa bao giờ nghe thân chủ nói về một nhóm thứ yếu mà ước tính có ít hơn một ngàn [1000] linh hồn. Nhiều "cụm" chính yếu – vốn cấu thành một nhóm thứ

yếu – dường như có những mối quan hệ rời rạc, hay không có sự tiếp xúc nào giữa những "cụm." Tôi hiếm khi thấy những thành viên của 2 nhóm thứ yếu khác nhau, mà lại có dính líu với nhau, trong bất cứ thể cách có ý nghĩa nào – bởi vì số lượng linh hồn quá lớn, đến nỗi chuyện đó là không cần thiết. Những tiểu nhóm của "cụm chính yếu," nhỏ hơn, thay đổi về số lượng, chứa đựng từ 3 đến 25 linh hồn. Tôi được cho biết, nhóm trung bình là vào khoảng 15, vốn được gọi là "nhóm nòng cốt" [inner circle]. Bất cứ sự "tiếp xúc làm việc" nào giữa những thành viên của những "cụm" khác nhau, thì được chi phối bởi những bài học cần phải học trong một lần đầu thai.

Điều này có thể là do một sự nối kết trong kiếp quá khứ, hay "nét bản sắc" [identity trait] đặc thù của những linh hồn có liên quan. Những mối quen biết của linh hồn trong những "cụm" khác nhau, thường có liên quan đến những vai trò ngoại vi [của nó] ở Cõi Trần. Một thí dụ: một bạn cùng lớp ở trung học, mà xưa kia là một bạn thân, nhưng bây giờ chúng ta chỉ gặp trong những buổi họp mặt lớp.

Những thành viên của cùng một "cụm" thì được kết hợp chặt chẽ trong suốt vĩnh cửu. Những cụm khăng khít này thường bao gồm những linh hồn đồng thanh đồng khí, với những mục tiêu chung mà chúng liên tục thực hiện với nhau. Thường khi, chúng chọn những kiếp sống với nhau như thân thích và bạn thân trong những lần đầu thai của chúng ở Cõi Trần.

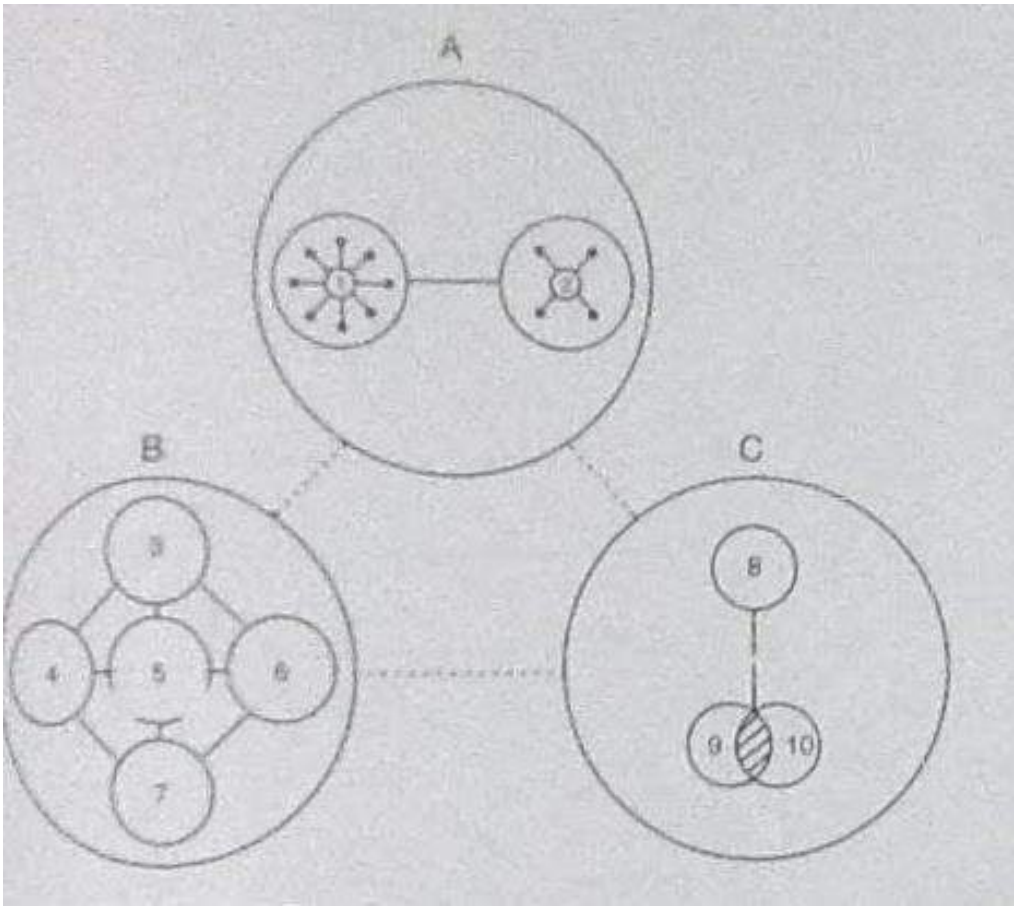
Trong cùng một "cụm," tôi thường tìm thấy một người anh hay chị từ những kiếp trước, hơn là những linh hồn đã từng là bố mẹ của họ. Những bậc bố mẹ có thể gặp chúng ta tại cổng vào thế giới linh hồn sau một cái chết ở Cõi Trần, nhưng chúng ta có thể không gặp [linh hồn] họ nhiều lần trong thế giới linh hồn. Điều này không phải do mức tiến hóa,[86] bởi vì một người bố [mẹ] có thể ít phát triển hơn hậu duệ của họ. Đúng hơn, bởi vì sự học hỏi sẽ tốt hơn giữa những anh chị em, vốn đồng thời trong một "khung thời gian." Mặc dù đối với một đứa trẻ, thì bố mẹ là những người đầu tiên có liên hệ về nghiệp lực, tốt hay xấu, nhưng thường thì, những mối quan hệ của chúng ta với người phối ngẫu, anh chị em, và những người bạn thân chọn lọc qua suốt toàn bộ một kiếp

[86] Câu này hơi tối nghĩa. Nguyên tác: "This circumstance exists not for reasons of maturity..."

sống, lại có ảnh hưởng lớn nhất trên sự phát triển cá nhân. Điều này không hề làm giảm sút tầm quan trọng của bố mẹ, cô dì, chú bác và ông bà, vốn trợ giúp chúng ta trên nhiều phương diện, mặc dù họ ở trong một thế hệ khác.

Đồ họa I và II tượng trưng cho một sự sắp xếp ngẫu nhiên [random] của những linh hồn. Trong đồ họa I, thì một linh hồn trong nhóm Chính yếu 1, nằm bên trong nhóm Thứ yếu A, lớn hơn, sẽ làm việc mật thiết với mọi linh hồn khác trong Nhóm 1. Tuy nhiên, vài linh hồn trong nhóm Chính yếu 9 và 10 [ghi rõ chi tiết trong đồ họa II] cũng có thể làm việc với nhau. Những linh hồn trẻ hơn bên trong nhóm Thứ yếu A, B và C rất có thể sẽ có ít, hay không có sự tiếp xúc nào với nhau trong thế giới linh hồn hay ở Cõi Trần. Sự giao du mật thiết giữa những linh hồn tùy thuộc vào sự gần gũi [proximity] với nhau – được sắp xếp trước – trong những "cụm," nơi mà có một sự tương tự về kiến thức và ái lực được tạo ra bởi những kinh nghiệm mà chúng đã chia sẻ với nhau ở Cõi Trần.

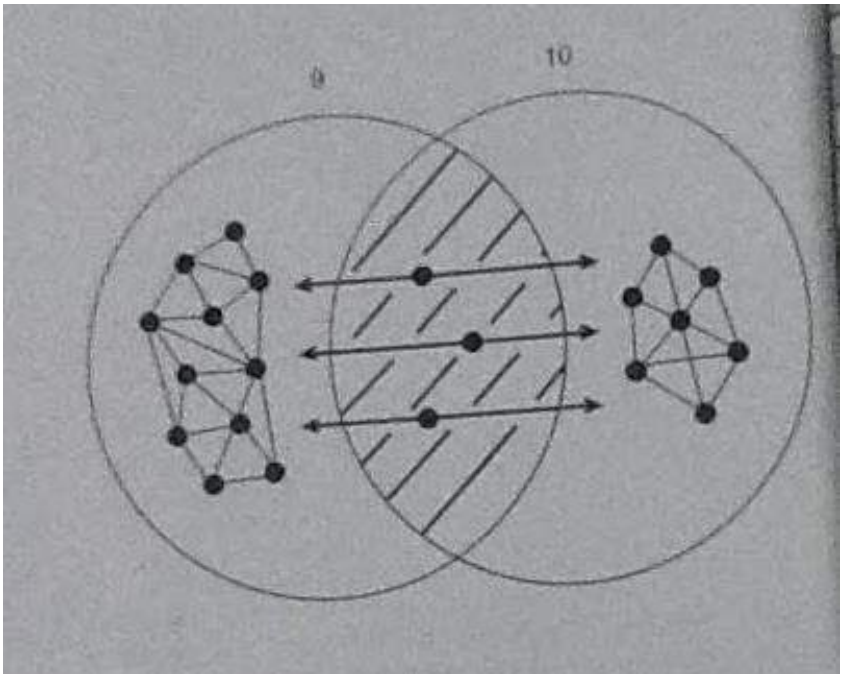
[Xem các đồ họa dưới đây]

_____ Sự tương tác mật thiết bên trong những cụm Chính yếu.
__ __ Sự tương tác không thường xuyên giữa những cụm Chính yếu bên trong một nhóm Thứ yếu.
…….. Hầu như không có sự tương tác nào giữa những nhóm Thứ yếu với những linh hồn kém tiến hóa hơn.

Đồ họa I. Sự tương tác xã hội giữa những nhóm Chính yếu và nhóm Thứ yếu.

Đồ họa này minh họa mối quan hệ tổng thể giữa những linh hồn trong những nhóm Chính yếu [1-10] và những nhóm Thứ yếu của chúng [A, B, C]. Tổng số của những nhóm và thành viên bên trong những nhóm này là có tính giả thiết, bởi vì cái biểu đồ sẽ thay đổi, tùy thuộc vào lời tường thuật của chủ thể về địa điểm của họ trong thế giới linh hồn.

Đồ họa II. Sự tương tác xã hội bên trong nhóm Chính yếu.

Đồ họa này cho thấy một sự nới rộng của "cụm" 9 và 10 [từ Đồ họa I] như là một thí dụ về sự gối lên nhau (ít phổ biến hơn) của hai "cụm." Ở đây có sự tiếp xúc hỗ tương giữa những linh hồn nào đó [bên trong khu vực được tô đậm], chúng làm việc một cách có chọn lọc với những linh hồn khác từ cả hai nhóm.

Ca kế tiếp là một bản tường thuật, cho thấy linh hồn trở lại "cụm" của mình ra sao, sau cái chết vật lý.

CA 16:

** TS N: Khi cô rời "khu vực tập kết" và đã đến không gian tâm linh dành cho cô, thì cô làm gì?*

*+ CT: Tôi **đi tới trường** với các bạn của tôi.*

** TS N: Cô muốn nói, cô ở trong một loại phòng học nào đó?*

+ CT: Vâng, nơi mà chúng tôi học tập.

** TS N: Tôi muốn cô đưa tôi qua ngôi trường này từ lúc cô đến, để tôi có thể hiểu rõ cái gì đang xảy ra cho cô. Trước hết, hãy kể cho tôi những gì cô thấy từ bên ngoài.*

+ CT: [không chút lưỡng lự] *Tôi thấy một ngôi đền vuông vức với những cái cột lớn, có hình điêu khắc – rất đẹp. Tôi nhận ra nó bởi vì đây là nơi tôi luôn trở lại sau mỗi chu kỳ sống.*

** TS N: Một ngôi đền Hy Lạp cổ đại đóng vai trò gì trong thế giới linh hồn?*

+ CT: [nhún vai] *Tôi không biết tại sao nó hiện ra với tôi theo cách đó, trừ ra, nó có vẻ tự nhiên…kể từ những kiếp sống của tôi tại Hy Lạp.*

** TS N: Tốt, chúng ta hãy tiếp tục. Có ai đến gặp cô không?*

+ CT: [toét miệng cười] *Cô giáo Karla của tôi.*

** TS N: Và cô ta hiện ra với cô như thế nào?*

+ CT: [tự tin] *Tôi thấy cô ấy đang đi ra khỏi cổng đền về phía tôi…như một nữ thần…dong dỏng cao…mặc một cái áo thụng dài lượt thượt …Một vai trần…tóc bới lên phía trên và buộc bằng một móc cài bằng vàng…Cô vươn ra với tôi.*

** TS N: Hãy nhìn xuống chính cô. Cô có ăn vận cùng những y phục ấy không?*

+ CT: Chúng tôi…tất cả có vẻ như ăn mặc giống nhau…chúng tôi chiếu ánh sáng lấp lánh…và chúng tôi có thể thay đổi…Karla biết tôi thích cái ngoại hình đó của cô.

** TS N: Những người khác ở đâu?*

+ CT: Karla đã đưa tôi đến trường học trong ngôi đền. Tôi thấy một thư viện lớn. Những nhóm người nhỏ đang nói chuyện bằng giọng thì thầm…tại những cái bàn. Bầu khí…trầm lặng…ấm áp…một cảm giác an toàn, vốn quá quen thuộc với tôi.

** TS N: Những người này có hiện ra như là những người đàn ông và đàn bà ?*

+ CT: Nhưng trong nhóm tôi, có nhiều phụ nữ hơn.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Bởi vì đó là cái "hóa trị" [valence] *khiến họ thoải mái nhất, ngay bây giờ.*

CHÚ THÍCH: Từ "hóa trị" – được dùng bởi thân chủ này, chỉ định sự ưa thích thiên về một giới tính nào đó – có vẻ như kỳ cục, nhưng nó thực sự phù hợp. Hóa trị trong hóa học là những thuộc tính âm hay dương [negative/positive] mà, khi kết hợp với những yếu tố khác, tạo ra sự cân xứng. Những linh hồn trong những nhóm có thể là nam hay nữ, hay pha trộn.

** TS N: Tốt, cô làm gì kế tiếp?*

+ CT: Karla dẫn tôi đến cái bàn gần nhất và những người bạn của tôi ngay lập tức chào tôi. Ồ, trở lại đây thật là quá tốt.

** TS N: Tại sao những con người đặc thù này ở đây với cô trong ngôi đền này?*

+ CT: Bởi vì tất cả chúng tôi đều ở trong cùng một nhóm học tập. Tôi không thể nói cho ông biết, tôi hạnh phúc ra sao được ở cùng họ một lần nữa. [thân chủ trở nên bị chia trí bởi cảnh này và tôi phải mất một phút để cho cô ta khởi động lại]

** TS N: Hãy cho tôi biết, có bao nhiêu người ở trong thư viện này với cô?*

+ CT: [ngừng nói, trong khi thầm đếm trong trí] *Vào khoảng 20.*

** TS N: Có phải cả 20 người này đều là bạn rất thân của cô?*

+ CT: Tất cả chúng tôi đều thân nhau – tôi đã biết họ từ rất lâu. Nhưng 5 người là những bạn thân nhất của tôi.

** TS N: Có phải tất cả trong số 20 người đó, đều ở cùng một mức "học lực" gần ngang nhau?*

+ CT: Vâng…hầu như vậy. Một vài người phát triển xa hơn những người còn lại một chút.

** TS N: Về kiến thức, cô tự xếp mình vào chỗ nào trong nhóm?*

+ CT: Khoảng giữa.

** TS N: Về học lực, cô ở mức nào, so với 5 người bạn thân nhất của cô?*

+ CT: Ồ, chúng tôi gần như cùng mức học lực – chúng tôi làm việc cùng nhau nhiều thời gian.

** TS N: Cô gọi họ là gì?*

+ CT: [cười khúc khích] *Chúng tôi có tên thân mật* [pet names] *cho nhau.*

** TS N: Tại sao các bạn có những biệt danh?*

+ CT: [ngập ngừng] *…để định nghĩa "yếu tính" của chúng tôi. Chúng tôi lấy những sự vật ở Cõi Trần để đặt biệt danh cho nhau.*

** TS N: Tên thân mật của cô là gì?*

+ CT: Cây gai [thistle]

** TS N: Và cái này nói lên thuộc tính cá nhân nào đó?*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi…được biết đến do…những phản ứng "sắc nhọn"* [sharp] *trước những tình huống mới trong những chu kỳ sống của tôi.*

** TS N: Thực thể mà cô cảm thấy gần gũi nhất được gọi là gì, và tại sao?*

+ CT: [cười nhẹ] *"Vòi xịt"* [Spray]*. Trong những chu kỳ sống của mình, anh ấy "đi hết tốc lực"…tiêu phí năng lượng của mình quá nhanh, đến nỗi nó tung tóe khắp mọi hướng, như nước mà anh ấy rất ưa thích ở Cõi Trần.*

** TS N: Nhóm của cô nghe ra rất "độc đáo." Bây giờ, làm ơn giải thích cho tôi, cô và các bạn của cô đang làm gì trong cái thư viện này?*

+ CT: Tôi đi đến bàn của tôi và tất cả chúng tôi nhìn vào những cuốn sách.

** TS N: Sách à? Loại sách gì vậy?*

+ CT: Những ***cuốn sách đời****.*

** TS N: Hãy mô tả chúng cho tôi, càng cụ thể càng tốt.*

+ CT: Chúng là những cuốn sách tranh – có mép dày, trắng. Dày 2-3 inch. Khá lớn…

** TS N: Hãy mở một trong những cuốn sách đời này cho tôi, và giải thích những gì mà cô và các bạn của cô thấy tại bàn.*

+ CT: [ngừng, trong khi hai bàn tay thân chủ cử động, như thể cô đang mở một cuốn sách] *Không có chữ viết. Mọi thứ mà chúng tôi thấy đều là những bức tranh sống.*

** TS N: Tranh chuyển động – khác với ảnh chụp?*

+ CT: Vâng, chúng đa chiều. Chúng di chuyển…dịch chuyển…từ một trung tâm…thủy tinh…mà thay đổi với làn ánh sáng được phản chiếu.

** TS N: Vậy, những tấm hình không phẳng, những làn sóng ánh sáng di động có chiều sâu?*

+ CT: Đúng rồi, chúng sống động.

** TS N: Hãy nói cho tôi biết, cô và các bạn cô sử dụng những cuốn sách này như thế nào?*

+ CT: Vâng, ban đầu, khi sách được mở, nó luôn luôn mờ mờ, không rõ. Rồi chúng tôi ***nghĩ về những gì mà chúng tôi muốn****, thì khối thủy tinh chuyển từ mờ tối sang ánh sáng…rõ nét. Rồi chúng tôi có thể thấy…tấm hình thu nhỏ…những kiếp quá khứ của chúng tôi và những "phương án thay thế"*[87] [alternatives]

** TS N: Thời gian được xử lý ra sao trong những cuốn sách này?*

+ CT: Bằng những cái khung…những trang…thời gian được nén lại trong những cuốn sách đời.

** TS N: Tôi không muốn bàn về quá khứ của cô ngay bây giờ, nhưng hãy nhìn vào cuốn sách và nói cho tôi biết cái đầu tiên mà cô thấy là cái gì.*

+ CT: Sự thiếu kỷ luật tự giác [self-discipline] *trong kiếp vừa qua của tôi, bởi vì đây là cái đang ở trong tâm trí tôi. Tôi thấy chính mình chết trẻ, trong một cuộc cãi vã với người yêu – sự kết thúc của tôi là vô ích.*

** TS N: Cô có thấy những kiếp tương lai trong cuốn sách đời ấy?*

+ CT: Chúng tôi có thể thấy những khả tính tương lai…một chút đỉnh…trong hình thức những bài học…chủ yếu, những tùy chọn này sẽ đến về sau, với sự giúp đỡ của những người khác. Những cuốn sách này chỉ nhấn mạnh những hành vi quá khứ của chúng tôi.

** TS N: Làm ơn cho tôi biết ấn tượng của cô về cái ý định* [intent] *đằng sau cái bầu khí thư viện này với "cụm" của cô.*

+ CT: Ồ, tất cả chúng tôi giúp nhau duyệt qua những sai lầm của chúng tôi trong chu kỳ này. Vị giáo viên của chúng tôi đi vào, đi ra, và như vậy, chúng tôi trải qua nhiều thời gian với nhau, thảo luận cái giá trị của những chọn lựa của mình.

** TS N: Có những phòng khác trong tòa nhà này, nơi mà người ta học tập?*

+ CT: Không, chỗ này dành cho nhóm chúng tôi. Có nhiều tòa nhà khác nhau, nơi mà những nhóm khác nhau học tập, gần chúng tôi.

---

[87] Alternatives: Những "phương án thay thế." Ở đây, ý nói: nếu trong một kiếp quá khứ nào đó, chủ thể đã có những hành vi nào đó không tốt, thì cuốn sách đời sẽ đưa ra một "phương án thay thế," tốt hơn.

CHÚ THÍCH: Bạn đọc có thể xem lại đồ họa I, vòng tròn B, như một thí dụ về cái gì muốn nói ở đây. Trong biểu đồ, những cụm 3-7 đại diện cho sự tương tác không thường xuyên giữa các nhóm, mặc dù chúng ở gần sát nhau trong thế giới linh hồn.

** TS N: Có phải những nhóm người học tập trong những tòa nhà đó, thì ít nhiều "tiến hóa" hơn hay kém phát triển hơn những người trong nhóm của cô?*

+ CT: Cả hai.

** TS N: Cô có được phép viếng thăm những tòa nhà khác này, nơi mà những linh hồn học tập?*

+ CT: [ngừng lâu] *Có một tòa nhà mà chúng tôi đi tới một cách đều đặn.*

** TS N: Tòa nhà nào vậy?*

+ CT: Một nơi dành cho những linh hồn "mới" hơn. Chúng tôi giúp họ khi vị giáo viên đi khỏi. Thật dễ chịu khi thấy mình có ích.

** TS N: Giúp họ như thế nào?*

+ CT: [cười] *Với bài tập về nhà của họ.*

** TS N: Nhưng há chẳng phải, đó là công việc của những giáo viên-vị hướng đạo?*

+ CT: Vâng, ông thấy đó, những giáo viên thì…trình độ quá cao… do vậy, nhóm này đánh giá cao sự trợ giúp của chúng tôi, bởi vì chúng tôi có thể quan hệ với họ một cách dễ dàng.

** TS N: À, như vậy, cô là "giáo sinh thực tập" với nhóm này?*

+ CT: Vâng, nhưng chúng tôi không làm cái đó bất cứ nơi nào khác.

** TS N: Tại sao không? Tại sao những nhóm "tiến hóa" hơn không thỉnh thoảng đến thư viện của cô để trợ giúp cô?*

+ CT: Họ không đến, bởi vì trình độ chúng tôi cao hơn những người mới hơn. Và, chúng tôi cũng không muốn quấy rầy các vị. Nếu tôi muốn kết nối với một vị nào đó, thì tôi làm cái đó ở ngoài trung tâm học tập.

** TS N: Cô có thể lang thang bất cứ nơi nào, miễn là cô không quấy rầy những linh hồn khác trong những khu vực học tập của họ?*

+ CT: [trả lời với sự lãng tránh nào đó] *Tôi thích lưu lại xung quanh vùng lân cận ngôi đền của tôi, nhưng tôi có thể vươn tới bất cứ ai.*

** TS N: Tôi có ấn tượng rằng, năng lượng linh hồn của cô bị hạn chế vào không gian tâm linh này, mặc dù cô có thể* [bằng tâm trí] *vươn ra xa hơn.*

+ CT: Tôi không cảm thấy bị hạn chế…chúng tôi có nhiều không gian để đi lại…nhưng tôi không bị lôi kéo bởi mọi người.

Phát biểu về sự không hạn chế của ca 16, có vẻ trái ngược với những ranh giới của không gian tâm linh được nhìn thấy bởi ca vừa rồi. Khi tôi bắt đầu đưa những thân chủ vào trong thế giới linh hồn, thì những hình ảnh mà họ thấy là tự phát, nhất là về kỷ luật tâm linh và chỗ của họ trong một cộng đồng của đời sống linh hồn. Mặc dù thân chủ trung bình có thể nói rằng, họ có những nơi riêng tư, để sống và làm việc, nhưng không ai thấy thế giới linh hồn là tù túng. Một khi cái sự hồi tưởng siêu thức của họ bắt đầu khởi động, thì phần lớn người ta có thể nói với tôi rằng, họ có tự do di chuyển và đi tới những không gian rộng mở, nơi mà những linh hồn thuộc nhiều trình độ tụ họp lại trong một bầu không khí vui chơi, giải trí.

Trong những khu vực cộng đồng này, những linh hồn trôi bồng bềnh, tham gia vào nhiều sinh hoạt có tính xã hội. Một vài linh hồn khá nghịch ngợm, như khi tôi nghe những linh hồn lớn tuổi hơn "trêu ghẹo" những linh hồn nhỏ tuổi hơn về cái nằm đằng trước họ [trong tương lai]. Một thân chủ nói: *"Chúng tôi đùa nghịch với nhau như một bầy trẻ con. Trong trò chơi trốn tìm, vài linh hồn nhỏ tuổi hơn bị lạc đường, và chúng tôi giúp họ tìm thấy vị trí hiện tại của họ."* Tôi cũng được cho biết, đôi khi "những khách mời" có thể xuất hiện trong những nhóm linh hồn để giúp vui và kể những câu chuyện, tương tự như những người hát rong của thời Trung Cổ. Một thân chủ khác nói rằng, nhóm cô rất thích xem một nhân vật nom kỳ cục, được biết đến như là "Chú Hề, xuất hiện và làm cho tất cả chúng tôi cười với những cử chỉ khôi hài của anh ta."

Thường khi, những người trong cơn thôi miên thấy khó mà giải thích rõ ràng những ý nghĩa kỳ lạ đằng sau sự giao du trộn lẫn của họ với tư cách là linh hồn. Một trò giải trí mà tôi nghe khá thường xuyên, là những linh hồn tạo thành một vòng tròn để hợp nhất trọn vẹn và phóng năng lượng tư tưởng của họ. Một nối kết với một sức mạnh cao hơn, luôn được tường thuật ở đây.

Vài người đã bảo tôi, *"Những tiết nhịp tư tưởng thì quá hòa điệu, đến nỗi, chúng tạo ra một cái giống như tiếng hát."* Những cuộc khiêu vũ duyên dáng và tinh tế cũng có thể diễn ra, khi những linh hồn xoay xung quanh nhau trong một hòa trộn năng lượng, hòa vào và tách ra trong những khuôn mẫu ánh sáng và màu sắc rất kỳ lạ.

Những vật thể vật chất như điện thờ, những con thuyền, thú vật, cây cối, hay những bãi biển, cũng có thể được "tái hiện" tại trung tâm của những cuộc khiêu vũ này. Những hình ảnh này có thể có ý nghĩa đặc biệt đối với những nhóm linh hồn như những biểu tượng về Cõi Trần, vốn tăng cường những ký ức tích cực về những kiếp trước mà trong đó, chúng đã sống cùng nhau.

Loại "tái hiện" vật chất này không nói lên sự buồn bã, tiếc nhớ của những linh hồn khao khát muốn ở trong trạng thái vật lý một lần nưa, nhưng là một sự hội thông vui sướng với những biến cố lịch sử mà đã giúp hình thành bản sắc cá nhân của chúng.

Đối với tôi, những diễn đạt có tính huyền thoại bởi những linh hồn, là có tính nghi lễ trong bản chất, và thế nhưng, chúng vượt quá nghi thức căn bản.

Mặc dù vài nơi nhất định nào đó trong thế giới linh hồn được [những thân chủ trong trạng thái siêu thức] mô tả như là có cùng chức năng, song những hình ảnh của các nơi trong mỗi vùng này có thể thay đổi. Như thế, một khu vực học tập được mô tả như là một ngôi đền Hy Lạp trong ca này, có thể được trình bày như là một ngôi trường hiện đại bởi một người khác. Những phát biểu khác có thể dường như mâu thuẫn hơn. Chẳng hạn, nhiều thân chủ du hành từ một địa điểm tới một nơi khác trong thế giới linh hồn, sẽ bảo tôi rằng, cái không gian xung quanh họ giống như một hình cầu, như chúng ta đã thấy trong chương vừa rồi, nhưng rồi họ nói thêm rằng, thế giới linh hồn không bị đóng kín, bởi vì nó "vô giới hạn." Tôi nghĩ, cái mà chúng ta phải giữ trong trí, là : [trong

trạng thái thôi miên] người ta có khuynh hướng xây dựng cái hệ quy chiếu của họ, căn cứ trên những gì mà tâm trí hữu thức của họ thấy và đã trải nghiệm ở Cõi Trần.

Khá nhiều người ra khỏi cơn thôi miên bảo tôi rằng, có quá nhiều điều về thế giới linh hồn, đến nỗi, họ không thể mô tả bằng những từ ngữ của Cõi Trần. Mỗi người "dịch" những kinh nghiệm trừu tượng của họ [trong thế giới linh hồn] thành những biểu tượng cụ thể có ý nghĩa đối với riêng họ.

Đôi khi, một thân chủ, thậm chí diễn đạt sự "bất tín" trước những hình ảnh mà họ thấy, khi lần đầu tiên tôi đưa họ vào một nơi tâm linh. Lý do: cái khu vực phê phán của tâm trí hữu thức của họ chưa ngừng "thả" những đơn vị tin nhắn. Nhưng chẳng bao lâu, những người ở trong cơn thôi miên thích nghi với những gì mà tâm trí bất thức của họ đang thu nhận.

Khi tôi bắt đầu thu thập thông tin về những linh hồn trong những nhóm, thì tôi có thể đoán là chúng thuộc về nhóm nào, căn cứ trên mức kiến thức của chúng. Nhưng nếu chỉ dùng tiêu chuẩn này để nhận diện, thì tôi khó mà nhanh chóng xếp loại một thân chủ. Ca 16 đến với tôi khá sớm trong những nghiên cứu của tôi về cuộc sống trong thế giới linh hồn. Nó là một ca có ý nghĩa, bởi vì trong suốt phiên thôi miên, tôi sẽ học hỏi về sự nhận diện linh hồn bằng màu sắc.

Trước ca này, tôi cũng đã lắng nghe những thân chủ tôi mô tả những màu sắc mà họ đang thấy trong thế giới linh hồn, nhưng tôi không đánh giá cao tầm quan trọng của thông tin này trong quan hệ với chính những linh hồn. Những thân chủ của tôi tường thuật về những sắc độ [shades] của khối năng lượng linh hồn, nhưng tôi không ráp những nhận xét này lại với nhau. Tôi đã không hỏi những câu hỏi thích hợp.

Tôi quen thuộc với tấm hình Kirlian [88] và những nghiên cứu trong ngành cận tâm lý tại U.C.L.A, nơi mà sự khảo cứu đã chỉ ra rằng, mỗi con người đang sống đều phóng ra cái "hào quang" [aura] có màu của họ. Trong hình thức con người, rõ ràng là chúng ta có một trường năng lượng i-ông hóa [ionized] chảy ra xung quanh cơ thể vật lý của chúng ta, được nối kết với một mạng lưới gồm những điểm tập trung sức mạnh

[88] Tấm hình Kirlian: Vakentina Kirlian là một nhà khoa học Nga, ông đã chụp được "hào quang," còn gọi là trường năng lượng, không chỉ của con người, mà còn của sinh vật, đồ vật.

gọi là những luân xa. Bởi vì những thân chủ đã cho tôi biết rằng, năng lượng linh hồn là một lực di chuyển, sống động, cho nên cái số lượng năng lượng điện từ được cần đến để giữ một linh hồn lại trên cái bình diện vật lý của chúng ta, có thể là một yếu tố khác trong việc tạo ra những màu sắc khác nhau của Cõi Trần.

Người ta cũng nói rằng, một "hào quang" của con người phản ánh những ý tưởng và cảm xúc, kết hợp với sức khỏe thể xác của một cá nhân. Tôi tự hỏi, phải chăng những "năng lượng hào quang" cá nhân này, phóng ra bởi những con người, có một sự nối kết trực tiếp với những gì mà tôi đang được nói cho biết về làn ánh sáng phát ra bởi những linh hồn trong thế giới linh hồn?

Với ca 16, tôi nhận thức rằng, những linh hồn hình dung cái ánh sáng mà họ phát ra, là không hoàn toàn màu trắng.

Trong tâm trí những thân chủ tôi, thì mỗi linh hồn phát ra một hào quang có màu riêng. Tôi tin rằng ca này giúp tôi giải mã ý nghĩa của những biểu hiện của năng lượng.

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy trôi bồng bềnh ra bên ngoài ngôi đền, nơi mà cô học tập. Cô thấy gì xung quanh mình hay ở tít đằng xa?*

+ CT: Những con người – những đám người lớn.

** TS N: Cô đoán là bao nhiêu?*

+ CT: [lưỡng lự] *Hmm…đằng xa…Tôi không thể đếm…hàng trăm và hàng trăm… Quá nhiều người.*

** TS N: Và cô có gắn bó với tất cả những linh hồn này không? – Cô có giao du với họ không?*

+ CT: Không – thậm chí, tôi không thể thấy tất cả trong số họ – nó khá …lờ mờ ở ngoài kia …nhưng nhóm của tôi thì ở gần tôi.

** TS N: Nếu tôi có thể gọi nhóm của cô, vào khoảng 20 linh hồn, là "nhóm chính yếu" của cô, thì cô có giao du với "nhóm thứ yếu" lớn hơn, xung quanh cô bây giờ?*

+ CT: Chúng tôi…tất cả đều nối kết với nhau – nhưng không trực tiếp. Tôi không biết những người đó…

** TS N: Cô có thấy những "sắc thái vật lý" của tất cả những linh hồn này trong cùng cách thức mà cô đã nhìn nhóm của chính cô trong ngôi đền?*

+ CT: Không, cái đó không cần thiết. Ở ngoài trời…thì tự nhiên hơn. Tôi thấy tất cả họ như là những linh hồn.

** TS N: Hãy nhìn ra đằng xa từ nơi mà bây giờ cô đang ở. Làm thế nào cô thấy mọi linh hồn này? Họ như thế nào?*

+ CT: Những làn ánh sáng khác nhau – bay vù vù đó đây như những con đom đóm.

** TS N: Cô có thể cho tôi biết, có phải những linh hồn mà làm việc với nhau, chẳng hạn như giáo viên và học trò, lưu lại cùng nhau suốt mọi thời gian?*

+ CT: Những người trong nhóm của tôi thì ở một cùng một nơi, song những giáo viên, chính họ, gần như ở cùng nhau khi nào họ không đang trợ giúp trong những bài học của chúng tôi.

** TS N: Cô có thấy vị giáo viên-hướng đạo nào từ nơi mà chúng ta đang ở bây giờ?*

+ CT: [ngừng một lát] *Vài người…vâng…Họ ít hơn chúng tôi, dĩ nhiên. Tôi có thể thấy Karla với 2 trong số những người bạn của cô ấy.*

** TS N: Và cô biết họ là những vị hướng đạo, cho dù không thấy bất cứ đường nét vật lý nào? Và chỉ cần nhìn vào những làn ánh sáng trắng rực rỡ, là cô có thể biết họ là những vị hướng đạo?*

+ CT: Chắc chắn rôi, chúng tôi có thể làm cái đó. Nhưng họ không hoàn toàn trắng.

** TS N: Cô muốn nói, không phải tất cả mọi linh hồn đều tuyệt đối màu trắng?*

+ CT: Cái đó đúng một phần – cái cường độ năng lượng của chúng tôi có thể làm cho chúng tôi bớt rực rỡ.

** TS N: Như vậy, Karla và 2 người bạn của cô ta phô bày những gam màu trắng khác nhau?*

+ CT: Không, họ không trắng chút nào.

** TS N: Tôi không hiểu ý cô.*

+ CT: Cô ấy và 2 người bạn, đều là giáo viên.

** TS N: Đâu là sự khác biệt? Cô muốn nói, năng lượng mà những vị hướng đạo này phát ra, không phải màu trắng?*

+ CT: Đúng thế.

** TS N: Vậy, họ màu gì?*

+ CT: Vàng, dĩ nhiên.

** TS N: Ồ…vậy, tất cả những vị hướng đạo đều phát ra năng lượng vàng?*

+ CT: Không, không phải vậy.

** TS N: Cái gì?*

+ CT: Thầy của Karla là Valairs. Ông ta màu thiên thanh. Đôi khi chúng tôi thấy ông ta ở đây. Rất dễ mến. Rất thông minh, sắc sảo.

** TS N: Màu thiên thanh? Làm thế nào chúng ta đạt tới màu thiên thanh?*

+ CT: Valairs phát ra một màu thiên thanh nhạt.

** TS N: Tôi không hiểu. Cô không nói gì về một giáo viên khác gọi là Valairs, là một thành viên trong nhóm của cô.*

+ CT: Ông đâu có hỏi tôi. Dù sao đi nữa, ông ấy không ở trong nhóm tôi. Karla cũng không. Họ có nhóm của chính họ.

** TS N: Và những vị hướng đạo này có những hào quang màu vàng và thiên thanh?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Cô thấy có bao nhiêu màu năng lượng khác trôi bồng bềnh xung quanh đây?*

+ CT: Không có màu nào.

** TS N: Tại sao không có những làn ánh sáng năng lượng đỏ và xanh lá cây?*

+ CT: Một vài làn ánh sán màu hơi đỏ, nhưng không có màu xanh lá cây.

** TS N: Tại sao không?*

+ CT: Tôi không biết, nhưng đôi khi, khi tôi nhìn xung quanh, nơi này được thắp sáng như một cây Giáng Sinh.

** TS N: Tôi khó hiểu về Valairs. Có phải mọi nhóm* [linh hồn] *đều có 2 giáo viên được cử đến, phụ trách nhóm?*

+ CT: Hmm…tùy trường hợp. Karla huấn luyện dưới quyền của Valairs, do vậy, chúng tôi có hai. Chúng tôi ít gặp ông ấy. Ngoài nhóm chúng tôi, ông còn làm việc với những nhóm khác.

** TS N: Như vậy, Karla, chính cô ta, đang "thực tập giảng dạy" với tư cách là một vị hướng đạo có đẳng cấp thấp hơn?*

+ CT: [hơi căm phẫn] *Cô ấy đủ trình độ để dạy tôi!*

** TS N: Được rồi, nhưng cô sẽ giải thích cho tôi về những loại màu sắc này chứ? Tại sao năng lượng của Karla phát ra màu vàng, và Valairs, màu thiên thanh?*

+ CT: Thật dễ. Valairs…vượt xa tất cả chúng tôi trong kiến thức và ông ấy phát ra một làn ánh sáng có cường độ đậm hơn.

** TS N: Có phải màu thiên thanh, so với màu vàng hay trắng toát, tạo ra một khác biệt giữa những linh hồn?*

+ CT: Tôi đang cố giải thích cho ông. Thiên thanh thì đậm hơn vàng và vàng thì đậm hơn trắng, tùy thuộc việc chúng ta phát triển xa bao nhiêu.

** TS N: Ồ, vậy, Valairs phát ra ánh sáng ít rực rỡ hơn Karla, và cô ta, thì ít rực rỡ hơn cô, bởi vì cô có mức phát triển thấp hơn?*

+ CT: [cười] *Thấp hơn nhiều. Cả hai đều có ánh sáng đậm và đều đặn hơn tôi.*

** TS N: Và màu vàng của Karla khác ra sao với màu trắng của cô, xét về mức phát triển hiện nay của cô?*

+ CT: [tự hào] *Tôi đang biến thành một màu trắng đỏ. Sau cùng, tôi sẽ có màu vàng nhạt. Gần đây, tôi nhận thấy Karla đang chuyển sang màu vàng đậm. Tôi đã đoán trước điều ấy. Cô ấy quá uyên bác và tử tế.*

** TS N: Vậy sao? Và rồi, sau cùng, cô ấy sẽ đưa mức năng lượng của mình sang màu thiên thanh đậm?*

+ CT: Không, thoạt tiên, sang màu thiên thanh nhạt. Sự thay đổi luôn diễn ra từ từ, khi năng lượng của chúng ta trở nên "đậm đặc" [dense] *hơn.*

** TS N: Như vậy, ba màu ánh sáng căn bản: trắng, vàng và thiên thanh đại diện cho những giai đoạn phát triển của linh hồn và mọi linh hồn đều thấy rõ điều ấy?*

+ CT: Đúng rồi, và những thay đổi thì rất chậm.

** TS N: Hãy lại nhìn xung quanh. Trong khu vực này, cô có thấy tất cả những màu năng lượng đại diện cho* [trình độ của] *những linh hồn?*

+ CT: Ồ, không ! Chủ yếu là trắng, một vài màu vàng, và ít màu thiên thanh.

** TS N: Cám ơn cô đã làm sáng tỏ điều này cho tôi.*

Tôi có thói quen tra vấn mọi thân chủ về những sắc độ màu của họ trong khi họ ở trong cơn thôi miên. Ngoài màu trắng chung của chính thế giới linh hồn, thì những thân chủ của tôi tường thuật rằng, họ thấy đa số những linh hồn khác phô bày những gam màu trắng.

Rõ ràng là, một màu trắng (hay xám) trung tính là điểm khởi đầu của sự phát triển. Rồi những linh hồn trộn những màu đỏ, vàng và thiên thanh với màu trắng. Một ít thân chủ thấy có những linh hồn phát ra hào quang với những sắc độ xanh lá cây trộn với vàng hay thiên thanh.

Việc đánh đồng những gì mà tôi đã nghe về năng lượng linh hồn với những quy luật vật lý – vốn chi phối tấm quang phổ màu sắc [color spectrum] mà chúng ta thấy trên bầu trời – chỉ có tính giả thiết. Tuy nhiên, tôi đã phát hiện ra những cái tương tự nhau.

Năng lượng [của] ánh sáng phát ra từ những ngôi sao "nguội" hơn trên bầu trời, có màu cam-đỏ, trong khi những ngôi sao nóng hơn, tăng lên từ màu vàng tới màu thiên thanh-trắng. Nhiệt độ tác động lên những làn sóng ánh sáng, vốn cũng là những rung động khả thị của tấm quang phổ với những tần số khác nhau. Con mắt người ghi nhận những làn sóng này như là một dải, từ những màu nhạt tới những màu đậm.

Rất có thể là, những màu năng lượng của linh hồn ít dính dáng tới những yếu tố như hydrogen và helium, nhưng có lẽ, có một liên quan với một trường năng lượng cao của điện từ. Tôi đoán rằng, mọi ánh sáng [của] linh hồn đều bị ảnh hưởng bởi chuyển động rung, hòa nhịp với một nhất thể tâm linh hài hòa của sự minh triết. Vài khía cạnh của vật lý lượng tử gợi ý rằng, vũ trụ được cấu thành bởi những làn sóng rung động, vốn ảnh hưởng đến những khối vật thể vật lý bởi một tương tác có những tần số khác nhau. Ánh sáng, chuyển động, âm thanh và thời gian, tất cả đều tương-liên trong không gian vật lý. Từ những ca của mình, tôi thường nghe những thân chủ áp dụng chính những mối quan hệ này vào vấn đề tâm linh. Sau cùng, tôi kết luận rằng, cả "ý thức tâm linh" [spiritual consciousness] lẫn "ý thức vật lý" [physical consciousness] của chúng ta, đều phóng ra và nhận năng lượng ánh sáng. Tôi tin rằng, những "mẫu" sóng rung động của cá nhân, đại diện cho mỗi hào quang

của linh hồn. Với tư cách là những linh hồn, thì sự đậm đặc [density], màu sắc, và hình thức ánh sáng mà chúng ta phát ra, tỷ lệ thuận với sức mạnh của kiến thức và tri giác của chúng ta – sức mạnh này có được bằng cách gia tăng sự tập trung của ánh sáng trong khi chúng ta phát triển.

Những "mẫu" [patern] năng lượng cá nhân không chỉ cho thấy ta là ai, mà còn chỉ định mức độ khả năng của ta trong viêc chữa lành những người khác và phục hưng chính chúng ta.

Những người bị thôi miên dùng những màu sắc để mô tả cách hiện ra của những linh hồn, nhất là ở đằng xa, khi chúng không có hình thù. Từ những ca của tôi, tôi đã học được rằng, những linh hồn tiến hóa cao phát ra những khối phân tử năng lương di động, vốn được tường thuật như là có màu thiên thanh, cao nhất là màu tía [purple]. Trong tấm quang phổ khả thị nơi Cõi Trần, thì màu thiên thanh-violet có bước sóng ngắn nhất, với năng lượng cực điểm trong màu cực tím, mắt thường không thấy được. Nếu sự "đậm đặc" của màu sắc là một phản ánh của minh triết, thì những bước sóng thấp hơn của màu trắng xuyên qua màu vàng, phát ra từ những linh hồn, phải cho thấy những tập trung thấp hơn của năng lượng rung động.

Đồ họa III, là một đồ biểu mà tôi đã thiết kế cho việc phân loại linh hồn bằng "mã màu sắc," như được tường thuật bởi những chủ thể của tôi. Cột 1, liệt kê tình trạng tâm linh của linh hồn, hay trình độ học lực. Cột cuối cùng, cho thấy đẳng cấp của vị hướng đạo [VHĐ] của chúng ta, và nói lên khả năng và sự sẵn sàng của chúng ta trong việc sử dụng cái năng lực đó để phục vụ những người khác – vấn đề này sẽ được giải thích rõ hơn trong chương kế tiếp. Việc học tập bắt đầu từ khi linh hồn chúng ta mới được tạo dựng, và rồi, tăng tốc với cơ thể vật lý đầu tiên. Với mỗi lần đầu thai, sự hiểu biết của chúng ta phát triển, mặc dù chúng ta có thể trượt lùi về phía sau trong những kiếp sống nào đó, trước khi lấy lại thăng bằng, và lại tiến lên. Tuy nhiên, từ những gì mà tôi có thể xác định, thì một khi linh hồn đạt tới một cấp độ tâm linh nào đó, thì nó lưu lại ở đó.

MÔ HÌNH PHÂN LOẠI NHỮNG CẤP ĐỘ PHÁT TRIỂN CỦA LINH HỒN

Giai đoạn học tập	Biên độ màu sắc	Đẳng cấp của VHĐ [guide]
+ Cấp độ I: Sơ cấp.	Trắng (sáng và đồng thể).	Không có
+ Cấp độ II : Trung cấp (bậc thấp)	Trắng nhạt (những gam màu đo đỏ, sau cùng chuyển sang một chút màu vàng).	Không có.
+ Cấp độ III : Trung cấp.	Vàng (không có chút màu trắng nào)	Không.
+ Cấp độ IV : Trung cấp (bậc cao)	Màu vàng đậm (sau cùng, chuyển sang một chút màu thiên thanh).	HĐ sơ cấp
+ Cấp độ V: Cao cấp.	Màu thiên thanh nhạt (không có chút vàng nào, sau cùng, chuyển sang một chút màu tía).	HĐ cao cấp
+ Cấp độ VI : Trên cao cấp.	Màu thiên thanh-tía (bao quanh bởi hào quang rực rỡ).	Bậc Tôn Sư

Đồ họa III

Trong Đồ họa III, tôi đưa ra 6 cấp độ của những linh hồn vẫn-còn-đầu-thai.[89] Mặc dù tôi thường đặt những thân chủ của tôi vào những phạm trù rộng: sơ cấp, trung cấp và cao cấp, nhưng có những khác biệt tế nhị giữa chúng, ở cấp độ II và IV.

[89] Chú ý: Những linh hồn "vẫn-còn-đầu-thai," là để phân biệt với những linh hồn "không-còn-đầu-thai." Trường hợp sau, để chỉ những linh hồn sẽ lưu lại mãi mãi trong thế giới linh hồn, và sẽ không bao giờ đầu thai xuống Cõi Trần nữa. Về sau, ta sẽ rõ hơn.

Thí dụ, để xác định xem, có phải một linh hồn đang khởi sự di chuyển ra khỏi giai đoạn "sơ cấp" [beginner] ở cấp độ I sang cấp độ II, tôi phải, không chỉ biết còn lại bao nhiêu năng lượng trắng, mà còn phân tích những câu trả lời của thân chủ cho những câu hỏi – chúng cho thấy trình độ của họ. Một bảng phả hệ [genealogy] về thành công quá khứ, những mong đợi về tương lai, tất cả tạo thành một trắc diện [profile] của sự tăng trưởng.

Một vài thân chủ của tôi phản bác việc tôi đặc trưng hóa thế giới linh hồn như là một nơi được cai quản bởi một cấu trúc có tính xã hội và sự quản lý có tính định chế. Nhưng mặt khác, tôi liên tục nghe chính những thân chủ này mô tả một quá tfnh có kế hoạch và có trật tự về sự tự phát triển, bị ảnh hưởng bởi người cùng mức phát triển và những giáo viên. Thế giới linh hồn thực sự giống một ngôi trường lớn với nhiều phòng học dưới sự hướng dẫn của những giáo viên, họ giám sát sự tiến bộ của chúng ta – như vậy, nó có cấu trúc. Đồ họa III trình bày một mô hình căn bản về việc "xếp chỗ" – nó chỉ là một mô hình có tính giả thiết, cho việc sử dụng của riêng tôi. Tôi biết nó có những bất toàn. Tôi hy vọng, trong những năm tương lai, sự khảo cứu tiếp theo bởi những nhà trị liệu theo phương pháp "lùi về kiếp trước," sẽ dựa trên sự khái niệm hóa của tôi, với những "mô phỏng" [replications] của riêng họ, để đo lường mức độ trưởng thành của linh hồn.

Chương này có thể cho bạn đọc ấn tượng rằng, những linh hồn bị cô lập, chia cách bởi mức ánh sáng trong thế giới linh hồn, như người ta bị chia cách bởi giai cấp trong những cộng đồng ở Cõi Trần. Nhưng không thể so sánh những điều kiện xã hội ở Cõi Trần với thế giới linh hồn. Những khác biệt trong tần số ánh sáng – đo lường kiến thức trong những linh hồn – tất cả đều xuất phát từ cùng một nguồn năng lượng. Những linh hồn đều được tích hợp trọn vẹn bởi tư tưởng. Nếu trong thế giới linh hồn, "thành tích học tập" của mọi linh hồn đều ngang nhau, thì đó là một hệ thống giáo dục tồi.

Khái niệm giáo dục cũ về ngôi trường ở Cõi Trần, mỗi lớp chiếm một phòng, có những hạn chế : học viên ở những độ tuổi khác nhau không thể học chung một lớp. Trong những nhóm cùng mức phát triển, thì những linh hồn làm việc ở mức phát triển của chúng, với cá nhân

khác giống như chúng. Những giáo viên-hướng đạo tiến hóa cao chuẩn bị cho những thế hệ kế tục chiếm "vị trí" của chúng.

Và như vậy, có những lý do thực tế tại sao trong thế giới linh hồn, có một hệ thống giáo dục được thiết kế để đo lường mức học tập và phát triển. Hệ thống này phát huy sự khai sáng và sau cùng, sự hoàn thiện của những linh hồn. Thật quan trọng để hiểu rằng, mặc dù chúng ta có thể chịu những hậu quả của những chọn lựa xấu trong những nhiệm vụ học tập của chúng ta, nhưng chúng ta luôn luôn được bảo vệ, hỗ trợ, và hướng dẫn bên trong hệ thống, bởi những tôn sư của chúng ta. Tôi xem điều này như là việc quản lý linh hồn.

Toàn bộ ý kiến về đẳng trật của những linh hồn đã từng là một phần của những nền văn hóa, cả Đông lẫn Tây trong nhiều thế kỷ. Plato nói về sự chuyển hóa của linh hồn từ thời kỳ thơ ấu sang thời kỳ trưởng thành, băng qua nhiều giai đoạn của lý tính đạo đức.

Những người Hy Lạp cảm thấy nhân loại di chuyển từ những hữu thể "phi đạo đức"[90] [amoral], non trẻ và bạo động qua nhiều kiếp sống, sang những con người mà sau cùng, được xã hội hóa với lòng thương xót, sự kiên nhẫn, sự tha thứ, sự lương thiện và tình yêu. Trong thế kỷ thứ II CN, nền thần học mới bị ảnh hưởng mạnh mẽ bởi Plotinus, mà theo vũ trụ quan tân Plato của ông, thì những linh hồn có một đẳng trật bao gồm những cấp độ tồn tại.

Hữu thể cao nhất, là Cái Một siêu việt, hay Thượng đế-Kẻ Sáng Tạo, từ đó, cái "bản ngã của linh hồn" [soul-self] được sinh ra, mà sẽ "chiếm cứ" một cơ thể vật lý.

Sau cùng, những linh hồn thấp hơn này sẽ trở lại, tái hợp nhất trọn vẹn với "linh hồn tối cao" [oversoul] đại đồng.

Sự phân loại của tôi về sự phát triển của linh hồn, không mang tính chất của "chủ nghĩa tinh hoa"[91] về mặt xã hội hay tri thức. Những linh

[90] Amoral: "phi đạo đức." Tạm dịch như thế, để phân biệt với từ "vô đạo đức" [immoral]. Theo từ điển Oxford, thì "vô đạo đức" là không tuân theo những tiêu chuẩn đạo đức đã được chấp nhận; trái lại, "phi đạo đức," là không quan tâm đến đạo đức. Người phi đạo đức có thể là người a/ có hành động trái với những tiêu chuẩn đạo đức quy ước, vì **không biết đến** những tiêu chuẩn đó [như trẻ con, những người bán khai…] b/ không theo những tiêu chuẩn đạo đức quy ước, nhưng họ có một **tiêu chuẩn riêng** của họ, thường là "cao hơn" tiêu chuẩn quy ước – đây là trường hợp của những con người xuất chúng, và đôi khi, sự "phi đạo đức" của họ mới chính là đạo đức đích thực. Trường hợp của Đức Phật, trong một tiền kiếp, đã **bố thí cả vợ, con của Ngài** – hành vi này có thể gọi là "phi đạo đức" (amoral)

[91] Elitist.

hồn phát triển cao, thường được tìm thấy trong những hoàn cảnh thấp hèn ở Cõi Trần. Trái lại, những người trong những giai tầng [strata] có thế lực trong xã hội con người, thì không hề có niềm hạnh phúc nội tại, vốn là hệ quả của một linh hồn tiến hóa cao. Thường khi, ngược lại thì mới đúng.

Việc "xếp chỗ" được đặt nền tảng trên mức phát triển của linh hồn, và tôi không thể nào diễn tả hết tầm quan trọng của những "nhóm tâm linh" của chúng. Chương 9, về những linh hồn "sơ cấp," [cấp độ I và II], sẽ xem xét kỹ càng hơn, một nhóm linh hồn vận hành ra sao.

Trước khi đi xa hơn, tôi muốn đúc kết lại những gì mà tôi đã học được về những nguyên tắc của việc xếp nhóm.

+ Bất luận một linh hồn được tạo dựng đã lâu hay mới được tạo dựng, thì sau khi giai đoạn "tập sự" của nó hoàn tất, mọi linh hồn sơ cấp đều được phân bổ vào một nhóm linh hồn mới, cùng mức hiểu biết như chúng.

+ Một khi một nhóm linh hồn mới [new] được thành lập, thì trong tương lai, không có thành viên mới nào được thêm vào.

+ Dường như có một thủ tục tuyển chọn có hệ thống cho việc xếp nhóm đối với những linh hồn "cùng trình độ" như nhau. Những tương đồng về ego [bản ngã], khả năng nhận thức [cognitive], sự diễn đạt, và ước muốn, là tất cả những cái phải tính đến.

+ Bất luận ở kích cỡ nào, những "cụm" không trực tiếp hòa lẫn với năng lượng của nhau, song những linh hồn có thể truyền thông với nhau băng qua những ranh giới của nhóm chính yếu và nhóm thứ yếu.

+ Những cụm chính yếu trong cấp độ I và II, có thể chia thành những tiểu nhóm cho việc học tập, nhưng không bị cách ly khỏi cái toàn bộ bất khả phân, bên trong một cụm linh hồn riêng lẻ.

+ Tốc độ phát triển của những thành viên cùng nhóm, cũng hơi chênh lệch với nhau. Một vài linh hồn nào đó sẽ tiến lên nhanh hơn những linh hồn khác trong một cụm, mặc dù những học viên này có thể không có năng lực và [không] đạt kết quả ngang nhau trong mọi lãnh vực của chương trình học của chúng. Khi đạt tới mức "trung cấp," thì những linh hồn tỏ ra có những tài năng đặc biệt [chữa trị, dạy học, sáng

tạo, vân vân], sẽ được phép tham gia vào những nhóm chuyên môn cho công việc "cao cấp" hơn, trong khi vẫn lưu lại với cụm của chúng.

+ Ở thời điểm khi mà những nhu cầu, động cơ và năng lực của những linh hồn nào được xét thấy là đủ tiêu chuẩn của cấp độ III, trong mọi lãnh vực của sự tự phát triển, thì chúng liền được tập hợp thành một "nhóm học tập độc lập," lỏng lẻo, làm việc với nhau. Thường khi, những vị hướng đạo cũ của chúng tiếp tục giám sát chúng thông qua một bậc "tôn sư"[92] [master teacher]. Như thế, một nhóm mới, bao gồm những thực thể đã "tốt nghiệp" cấp độ III, có thể được tập hợp lại với nhau từ nhiều "cụm" bên trong một hay nhiều nhóm thứ yếu.

+ Khi chúng tiến gần đến cấp độ IV, thì những linh hồn được trao cho nhiều sự độc lập hơn bên ngoài những hoạt động nhóm. Mặc dù kích cỡ của nhóm bị thu nhỏ lại trong khi những linh hồn tiến lên, nhưng sự tiếp xúc thâm tình giữa những thành viên của "nhóm gốc" không bao giờ bị đánh mất.

+ Những vị hướng đạo linh hồn có rất nhiều phương pháp giảng dạy khác nhau, tùy thuộc vào tính chất của mỗi nhóm.

* * * * * * *

[92] Master teacher: Từ này hơi khó dịch. Tạm dịch như trên.

CHƯƠNG VIII

NHỮNG VỊ HƯỚNG ĐẠO CỦA CHÚNG TA

Tôi chưa bao giờ làm việc với một thân chủ trong phiên thôi miên, mà họ không có một vị hướng đạo riêng. Trong phiên thôi miên, thì vài vị hướng đạo dễ nhận ra hơn những vị [hướng đạo] khác. Tôi có thói quen hỏi những thân chủ của mình, rằng họ có thấy hay cảm nhận sự hiện diện của một thực thể vô hình nào trong phòng hay không. Nếu họ có thấy, hay cảm thấy, thì thành phần thứ ba này thường là một vị hướng đạo. Thường khi, một thân chủ sẽ cảm nhận sự hiện diện của một nhân vật vô hình, trước khi hình dung ra một khuôn mặt hay nghe một giọng nói.

Đương nhiên, những người hành thiền miên mật, thì quen thuộc nhiều hơn với những "hiện hình" [vision] này hơn một người không bao giờ "kêu gọi" vị hướng đạo của mình. Việc nhận ra những vị thầy tâm linh này cho phép ta tiếp xúc với một sức mạnh ấm áp, đầy yêu thương và sáng tạo. Thông qua những vị hướng đạo của mình, chúng ta nhận thức sâu sắc hơn về sự liên tục của sự sống và cái "căn cước" [identity] của ta như là một linh hồn. Những vị hướng đạo là những nhân vật mang **hồng ân đến cho hiện hữu của chúng ta, bởi vì họ là một phần trong sự thành tựu số phận chúng ta**.

Những vị hướng đạo là những thực thể phức tạp, nhất là khi họ ở đẳng cấp "tôn sư" [master guides]. Ở chừng mực nào đó, thì tùy mức độ phát triển của linh hồn, mà nó sẽ có những vị hướng đạo tương ứng. Thực vậy, việc vị hướng đạo chỉ có một hay nhiều "học viên," dưới sự hướng dẫn của mình, tùy thuộc nhiều vào đẳng cấp của vị ấy.

Những vị hướng đạo có mức năng lực "cao cấp" [senior] hay cao hơn thế, thường làm việc với toàn bộ một nhóm linh hồn trong thế giới linh hồn và ở Cõi Trần. Những vị hướng đạo này có những thực thể khác trợ lý cho họ. Từ những gì mà tôi có thể thấy, thì mọi nhóm linh hồn đều có một hay nhiều "giáo viên" [teacher] khá mới, chưa có nhiều kinh

nghiệm giảng dạy. Do vậy, vài linh hồn có thể có nhiều hơn một vị hướng đạo giúp đỡ họ.

Những thân chủ của tôi thường gán cho những vị hướng đạo của họ những cái tên. Cái tên đó có thể là bình thường hay bốc đồng, ngộ nghĩnh, hay kỳ quặc. Thường khi, những cái tên này có thể được truy nguyên về một vị thầy đặc biệt trong kiếp quá khứ, đã từng chăm sóc một học viên. Vài thân chủ không thể phát âm tên của người hướng dẫn họ, bởi vì cái âm thanh đó không thể lặp lại, ngay cả khi họ thấy nó rõ ràng trong khi đang bị thôi miên. Tôi bảo những người này rằng, sẽ quan trọng hơn, nếu họ hiểu mục đích tại sao những vị hướng đạo nào đó được phân công phụ trách họ, hơn là biết tên các vị. Một thân chủ có thể đơn giản dùng một từ chung chung để chỉ vị hướng đạo của họ, chẳng hạn như: người chỉ đạo, cố vấn, người giáo huấn, hay chỉ là " bạn tôi."

Chúng ta phải cẩn thận về cách họ thuyết minh chữ "bạn." Thường thường, khi một người ở trong cơn thôi miên nói về một người bạn tâm linh, họ thường nói đến một "bạn linh hồn" [soul mate] hay "bạn cùng nhóm" hơn là một vị hướng đạo. Những thực thể là bạn chúng ta, hiện hữu trên những cấp độ không cao hơn hay thấp hơn chúng ta. Những người bạn này có thể mang đến nhiều sự động viên từ thế giới linh hồn, trong khi chúng ta đang sống ở Cõi Trần; nhưng họ cũng có thể ở với chúng ta như là những "bạn đường" có cơ thể vật lý trong khi chúng ta bước đi trên những con đường của cuộc sống.[93]

Một trong những khía cạnh quan trọng nhất của công việc trị liệu của tôi với những thân chủ, là trợ giúp họ, trên một cấp độ hữu thức,[94] nhận ra vai trò của những vị hướng đạo của họ trong đời. Những vị thầy này giúp tất cả chúng ta mở mang trí tuệ, với những kỹ thuật giáo huấn thiện xảo của họ. **Những ý kiến mà chúng ta khẳng định là của chính ta, có thể được phát sinh từ một vị hướng đạo**. Những vị hướng đạo cũng an ủi ta trong những giai đoạn thử thách trong đời ta, nhất là khi ta là những đứa trẻ cần sự an ủi. Tôi nhớ một nhận xét rất dễ thương của

[93] Chú ý: Những "người bạn" trong ngữ cảnh này có thể trợ giúp chúng ta bằng 2 cách: a/ Họ vẫn lưu lại trong thế giới linh hồn, nhưng thường xuyên theo dõi, "phù hộ" chúng ta ở Cõi Trần. b/ Tái sinh xuống Cõi Trần, và sống với chúng ta như là những người thân thiết với ta [con cái, anh chị, em, bạn bè thân thiết … của chúng ta].

[94] On a conscious level: "trên một cấp độ hữu thức," là để so sánh với "trên một cấp độ bất thức." Cấp độ hữu thức có thể hiểu là "ý thức" [thức thứ 6 trong Duy Thức học]. Trái lại, cấp độ "bất thức" – hay tạm gọi là "vô thức và tiềm thức " – là cấp độ nằm sâu hơn, mà "ý thức" không biết được.

một thân chủ, sau khi tôi hỏi, cô bắt đầu gặp vị hướng đạo của cô lúc nào trong kiếp này. "*Ồ, khi tôi đang mơ mộng*" [daydreaming], cô nói, "*Tôi nhớ rằng, vị hướng đạo của tôi xuất hiện vào ngày đầu tiên tôi đến trường, khi tôi thực sự sợ hãi. Cô ngồi cạnh bên tôi, để cho tôi đỡ lẻ loi, và rồi, chỉ cho tôi đường tới nhà vệ sinh khi tôi quá sợ, không dám hỏi giáo viên.*"

Khái niệm về những hữu thể tâm linh được "cá nhân hóa" [personalised], khái niệm đó đã có từ thời cổ đại – từ những nguồn gốc sớm sủa nhất của chúng ta như là những hữu thể biết suy nghĩ. Những nghiên cứu nhân chủng học tại hiện trường của những người tiền sử gợi ý rằng, những biểu tượng "vật tổ' [totemic] của họ tượng trưng cho sự che chở cá nhân. Về sau, cách đây khoảng 5000 năm, khi những thành quốc nổi lên, thì những vị thần chính thức trở nên đồng nhất hóa với những quốc giáo. Những vị thần này càng xa xôi hơn và thậm chí, làm phát sinh sợ hãi. Như thế, trong cuộc sống hằng ngày của con người, thì những vị thần cá nhân [personal] và gia đình có tầm quan trọng lớn, vì họ gần gũi với chúng ta hơn. Một vị thần cá nhân đóng vai trò như một thiên thần bảo hộ cho mỗi người hay gia đình, và trong cơn khủng hoảng, con người có thể cầu xin vị ấy phù hộ, độ trì. Truyền thống này đã được truyền xuống tới những nền văn hóa của chúng ta ngày nay.

Chúng ta có 2 thí dụ ở hai đối cực của Hoa Kỳ. Aumakua là vị thần cá nhân của người Hawaii. Những người Polynesia tin rằng, tổ tiên ta có thể "đóng vai" một vị thần cá nhân (chẳng hạn, với hình dáng con người, động vật, hay cá) đối với những thành viên còn sống của gia đình. Trong những giấc mơ và những "linh ảnh" [visions], Aumakua có thể trợ giúp hay trách mắng một cá nhân. Tại Đông Bắc Mỹ, những người Iriquois tin vào sức mạnh tâm linh nội tại của chính mỗi con người, gọi là Orenda, vốn được kết nối với một linh hồn [cá nhân] Orenda cao hơn. Vị thần bảo hộ này có thể chống cự lại những sức mạnh gây tổn hại và tai họa nhắm đến một cá nhân. Khái niệm về "những kẻ canh giữ linh hồn" [soul watchers], hoạt động như là vị hướng đạo, là một phần trong hệ thống niềm tin của nhiều nền văn hóa Bản Địa Mỹ. Những bộ lạc Zuni của miền Tây Nam có những truyền thống truyền khẩu trong huyền thoại của họ về những hữu thể giống như thần linh, với những kinh nghiệm cá nhân. Những vị này được gọi là "những kẻ tạo dựng và nắm

giữ những lối đi cuộc đời," và được xem là "những quản gia" [caretakers] của những linh hồn. Có những nền văn hóa khác khắp thế giới mà cũng tin rằng, có một ai đó, không phải Thượng đế, đang theo dõi họ, để đích thân can thiệp, bênh vực họ. Tôi tin rằng, loài người luôn luôn cần những nhân vật có nhân-trạng ở dưới một Thượng đế tối cao, để mô tả những sức mạnh tâm linh xung quanh họ. Khi người ta cầu nguyện hay thiền định, họ muốn vươn ra tới một thực thể mà họ quen biết, truyền cho họ cảm hứng. Sẽ dễ dàng hơn, khi cầu xin sự trợ giúp từ một nhân vật mà có thể nhận diện một cách rõ ràng trong tâm trí con người. Đối với nhiều người, thì việc thiếu hình tượng [cụ thể] về một vị Thượng đế tối cao, khiến cho họ khó lòng nối kết trực tiếp với Ngài. Bất kể những chọn lựa tôn giáo và những cấp độ khác nhau về đức tin, người ta cũng cảm thấy rằng, nếu có một vị Thướng đế tối cao, thì vị này quá bận rộn để bận tâm về những vấn đề cá nhân của họ. Người ta cũng phát biểu rằng, họ không "đủ tư cách" để liên hệ trực tiếp với Thượng đế. Do vậy, những tôn giáo lớn của thế giới đã dùng những ngôn sứ, vốn đã một lần sống ở Cõi Trần, như là những kẻ trung gian giữa chúng ta và Thượng đế.

Có thể, bởi vì một vài trong số những vị ngôn sứ này đã được nâng lên thành những "vị thần," nên họ đã không còn gần gũi với con người nữa. Tôi nói điều này mà không làm giảm sút tầm ảnh hưởng tâm linh trọng yếu của những ngôn sứ đối với những người tin theo họ. Hàng triệu người được hưởng lợi từ những lời dạy của những linh hồn hùng mạnh này, vốn đã đầu thai ở Cõi Trần như là những ngôn sứ mang nhục thân con người, trong quá khứ của chúng ta. Và thế nhưng, người ta biết trong trái tim họ – như họ vẫn luôn biểu lộ – rằng một ai đó, một thực thể cá nhân, vốn có tính cá thể đối với họ, thì luôn ở đó, đợi chờ lời kêu gọi của họ.

Tôi chủ trương rằng, với những người có đức tin tôn giáo mạnh mẽ, thì những vị hướng đạo xuất hiện ra như là những nhân vật [figures] của đức tin họ.[95] Trên truyền hình quốc gia, có một trường hợp như sau:

[95] Nguyên tác: "I have the theory that guides appear to peple who are vey religious as figures of their faith." Cần chú ý điểm này. Theo cách hiểu của chúng tôi thì, nếu ta có đức tin mạnh mẽ vào chúa Jesus, thì vị hướng đạo của ta sẽ "xuất hiện ra" với ta trong hình ảnh Chúa Jesus – nhưng đó **không phải thực sự là Chúa Jesus**, mà có thể là, **do cảm nhận "chủ quan,**" ta đã thấy vị hướng đạo của ta qua hình ảnh đó.

một đứa trẻ thuộc một gia đình Ki tô giáo mộ đạo trải qua một kinh nghiệm cận tử, và nói rằng, em thấy chúa Jesus. Khi được yêu cầu vẽ lại bằng bút chì màu những gì mà em thấy, thì cô bé vẽ một người đàn ông không hình thù, màu thiên thanh, đang đứng bên trong một vầng hào quang.

Những thân chủ của tôi đã cho tôi thấy, họ nương tựa bao nhiêu và hưởng lợi bao nhiêu từ những vị hướng đạo của họ, suốt cuộc đời. Tôi đã đi tới chỗ tin rằng, **chính các vị đó, chứ không phải Thượng đế,[96] mới là những người có trách nhiệm trực tiếp về chúng ta.** Những vị thầy thông thái này lưu lại với chúng ta qua suốt hàng ngàn năm Cõi Trần, để trợ giúp trong những thử thách của chúng ta, trước, trong, và sau vô số kiếp sống.[97]

Tôi nhận thấy rằng – không giống như những người đang bước đi trong một trạng thái hữu thức – những chủ thể trong cơn thôi miên không trách cứ Thượng đế về những bất hạnh của họ trong đời. Thường thường, khi chúng ta ở dạng thức linh hồn, thì vị hướng đạo của chúng ta chính là người làm giảm nhẹ cường độ của bất cứ sự bất toại nguyện nào. Tôi thường được hỏi, có phải những vị thầy-hướng đạo được chọn kỹ cho chúng ta, hay họ chỉ được "nhặt lên" một cách ngẫu nhiên. Đây là một câu hỏi khó trả lời. Dường như, trong thế giới linh hồn, những vị hướng đạo thực sự được phân bổ một cách có trật tự. Tôi đã đi tới chỗ tin rằng, những phương pháp giảng dạy cá nhân của họ, và những kỹ thuật quản lý của họ, hỗ trợ và phối hợp một cách đẹp đẽ với "linh hồn căn nguyên " [soul identity] vĩnh cửu của chúng ta.

Chẳng hạn, tôi đã nghe nói về những vị hướng đạo "trẻ hơn" – mà đã trải qua những kiếp quá khứ của họ, khắc phục những nét tính cách tiêu cực, khó vượt qua – được phân công phụ trách những linh hồn với mẫu hành vi tương tự. Có vẻ như, những vị hướng đạo đồng cảm này được đánh giá dựa trên việc họ làm những nhiệm vụ của họ tốt ra sao, để tạo ra sự thay đổi tích cực.

Mọi vị hướng đạo đều có lòng từ bi đối với "học trò" của họ, nhưng phương pháp thì khác nhau. Tôi thấy vài vị hướng đạo thường

---

[96] Đây là một điểm cần lưu ý: kẻ trợ giúp, "phù hộ" ta, thường là **vị hướng đạo của ta, chứ không phải là "Thượng đế."**

[97] Chú ý: Vị hướng đạo của chúng ta có thể dõi theo ta, chăm sóc ta qua **suốt hàng ngàn năm.**

trực tiếp giúp học trò của họ ở Cõi Trần, trong khi những người khác yêu cầu học trò của họ vận dụng những bài học, nhưng ít biểu lộ sự khích lệ công khai. Mức độ phát triển của linh hồn, dĩ nhiên, là một yếu tố. Chắc chắn là, những sinh viên tốt nghiệp có ít sự trợ giúp hơn những sinh viên năm thứ nhất. Ngoài mức phát triển, thì tôi thấy, cường độ của ước muốn cá nhân cũng có ảnh hưởng đến tần số xuất hiện và hình thức của sự trợ giúp, mà người ta nhận được từ vị hướng đạo của mình trong một kiếp sống.

Về giới tính của vị hướng đạo, thì tôi thấy rằng, không nhất thiết vị ấy phải cùng giới tính hay khác giới tính với linh hồn mà họ phụ trách. Trên đại thể, thì linh hồn chấp nhận cái giới tính của vị hướng đạo của mình, xem đó là điều hoàn toàn tự nhiên. Có thể biện luận rằng, sở dĩ như vậy, là bởi vì, qua những kỷ nguyên của thời gian tương đối [cõi trần], linh hồn đã từng là đàn ông và đàn bà, nên nó đã quen với tất cả mọi giới tính. Về giới tính của vị hướng đạo, thì những thân chủ không cho rằng, giới tính này thì hữu hiệu hơn giới tinh kia. Vài vị hướng đạo hiện ra lúc thì đàn ông, lúc thì đàn bà – để mang đến sự hỗ trợ cho những linh hồn nào thực sự "ái nam ái nữ"[98] [androgynous]. Một thân chủ bảo tôi, *"Vị hướng đạo của tôi đôi khi là Alexis hay Alex, đi vào đi ra cả hai giới tính, tùy thuộc vào việc tôi cần lời khuyên liên quan đến nữ giới hay nam giới."*

Từ những gì tôi có thể xác định, thì thủ tục tuyển chọn "giáo viên" được thực hiện cẩn thận trong thế giới linh hồn. Mọi hữu thể người có ít nhất một vị hướng đạo, ở trình độ "cao cấp," hay cao hơn – vị này được phân công phụ trách linh hồn từ khi nó được "tạo dựng" lần đầu tiên. Về sau trong đời, nhiều người trong chúng ta tiếp nhận thêm một vị hướng đạo thứ yếu [secondary], ít kinh nghiệm hơn, như Karla trong chương vừa rồi. Vì thiếu một từ tốt hơn, tôi đã tạm gọi những "giáo sinh" này là "những vị hướng đạo sơ cấp." [junior guides].

Những linh hồn đang mơ ước trở thành vị hướng đạo "sơ cấp," có thể dự kiến bắt đầu việc giảng dạy của họ ở gần cuối cấp độ III, khi họ tiến về những giai đoạn "cao trung" [upper intermediate] của sự phát triển.

[98] Androgynous: "Trung tính"; lưỡng tính; ái nam, ái nữ.

Thực ra, chúng ta bắt đầu việc giảng dạy của mình như là vị hướng đạo "trợ lý," lâu trước khi đạt tới mức IV. Trong những giai đoạn thấp hơn của sự phát triển, chúng ta có thể giúp đỡ những người khác trong đời [ở Cõi Trần][99] như là những người bạn, và trong thế giới linh hồn, trợ giúp những bạn cùng nhóm của chúng ta với lời khuyên nhủ. Những nhiệm vụ giảng dạy của vị hướng đạo "sơ cấp" hay "cao cấp," dường như phản ánh ý chí của vị hướng đạo ở đẳng cấp "tôn sư" [master guide] – vị này tạo ra một loại "ban chỉ đạo," tương tự như một "ban quản trị," để đôn đốc những vị hướng đạo trẻ hơn của thế giới linh hồn. Chúng ta sẽ thấy những thí dụ về quá trình phát triển của vị hướng đạo, trong chương 10 và 11, mà sẽ thảo luận những ca về những linh hồn tiến hóa hơn.

Có phải mọi vị hướng đạo đều có khả năng giảng dạy ngang nhau, và điều này có ảnh hưởng đến kích cỡ của cái nhóm mà chúng ta được xếp vào, trong thế giới linh hồn? Đoạn sau đây, được lấy từ hồ sơ của một linh hồn giàu kinh nghiệm, thảo luận câu hỏi này với tôi.

CA 17:

** TS N: Tôi tò mò muốn biết những nhiệm vụ của người "giáo viên" trong thế giới linh hồn, có liên hệ đến những khả năng của họ trong việc giúp những linh hồn chưa phát triển. Khi những linh hồn trở thành những vị hướng đạo, thì họ được phân công phụ trách khá nhiều linh hồn?*

+CT: Chỉ những người giàu kinh nghiệm giảng dạy hơn.

** TS N: Tôi tưởng tượng rằng, việc phụ trách những nhóm linh hồn đông đúc, có thể trở thành một trách nhiệm khá nặng nề cho một vị hướng đạo "cao cấp"– thậm chí với một trợ lý.*

+ CT: Họ có thể xử lý nó. Kích cỡ [của nhóm] *không thành vấn đề.*

** TS N: Tại sao không?*

[99] Bạn đọc chú ý điểm này: linh hồn, khi nó ở trong thế giới linh hồn, có thể trợ giúp cả những linh hồn khác **trong thế giới linh hồn**, lẫn những người **đang sống ở Cõi Trần**.

+ CT: Một khi bạn có năng lực và thành công trên cương vị giáo viên, thì số lượng linh hồn được giao cho bạn phụ trách, là không quan trọng. Vài nhóm có nhiều linh hồn và những nhóm khác, không nhiều.

** TS N: Như vậy, nếu bạn là một "linh hồn cao cấp"* [senior] *có hào quang màu thiên thanh nhạt, thì kích cỡ lớp học không thành vấn đề, bởi vì bạn có khả năng xử lý những số lượng lớn linh hồn?*

+ CT: Tôi không nói chính xác như thế. Nhiều cái tùy thuộc vào những loại linh hồn trong một nhóm và kinh nghiệm của những vị hướng đạo. Trong những cụm lớn hơn, họ cũng có sự trợ giúp nữa, ông biết đó.

** TS N: Ai được trợ giúp?*

+ CT: Những vị hướng đạo mà ông đang gọi là "cao cấp" [seniors].

** TS N: Vậy, ai trợ giúp họ?*

+ CT: Những giám thị [overseers]*. Các vị này là những kẻ chuyên nghiệp thực thụ.*

** TS N: Tôi nghe nói rằng, các vị này được gọi là các "bậc tôn sư."* [master teachers]

+ CT: Mô tả họ như thế, không tệ lắm.

** TS N: Họ phát ra màu năng lượng gì?*

+ CT: Nó màu … tim tím [purplish]**.**

CHÚ THÍCH: Như được chỉ rõ trong đồ họa III, trong chương vừa rồi, những biên độ [ranges] thấp hơn của cấp độ V, phát ra một năng lượng màu thiên thanh. Với sự phát triển đi lên, hào quang này trở nên đậm đặc hơn, trước hết, sang màu thiên thanh sẫm của lúc nửa đêm, và sau cùng, sang màu tím đậm, tượng trưng cho sự hoàn thiện của một vị tôn sư đã đạt tới cấp độ VI.

** TS N: Dường như những vị hướng đạo có những phương pháp giảng dạy khác nhau. Vậy, tất cả họ có cái gì chung?*

+ CT: Họ sẽ không là vị thầy, nếu họ không yêu nghề và ước mơ giúp chúng ta gia nhập vào hàng ngũ của họ.

** TS N: Hãy định nghĩa cho tôi, tại sao những linh hồn được tuyển chọn làm vị hướng đạo. Hãy đưa ra một vị hướng đạo tiêu biểu và nói cho tôi biết, những linh hồn tiến hóa cao có những phẩm chất gì.*

+ CT: Họ phải từ bi, mà không quá dễ dãi với bạn. Họ không phán xét. Bạn không phải làm theo cách của họ. Họ không câu thúc bạn bằng cách áp đặt những giá trị của họ lên bạn.

** TS N: Được rồi, đó là những điều mà những vị hướng đạo không làm. Nếu họ không chỉ đạo những linh hồn một cách quá chặt chẽ, thì đâu là những cái quan trọng mà họ làm, như anh thấy?*

+ CT: Uh…họ tạo ra khí thế trong những khu vực của họ, và truyền dần lòng tự tin – tất cả chúng tôi biết rằng, họ đã kinh qua nhiều trải nghiệm. Chúng tôi chấp nhận con người của chính mình như là những cá nhân, với cái quyền được phạm những sai lầm.

** TS N: Tôi phải nói, tôi đã phát hiện ra, những linh hồn rất trung thành với vị hướng đạo của họ.*

+ CT: Bởi vì họ không bỏ rơi bạn.

** TS N: Theo anh, thì thuộc tính quan trọng nhất của bất cứ vị hướng đạo nào là gì?*

+ CT: [không do dự] *Khả năng động viên bạn và truyền cho bạn lòng can đảm.*

Ca kế tiếp của tôi sẽ cung cấp một thí dụ về những hành động của một vị hướng đạo "vẫn-còn-đầu-thai"[100] [still-incarnating]. Vị hướng đạo này được gọi là Owa, và ông ta đại diện cho những phẩm chất của một vị thầy tận tụy, mà chủ thể ca vừa rồi đã nói đến. Rõ ràng là, những nhiệm vụ của ông với tư cách là vị hướng đạo, bao gồm việc chăm sóc "đệ tử" của mình một cách trực tiếp trong ca 18, và phương pháp của ông rõ ràng là đã không thay đổi.

Thân chủ tôi sửng sốt khi cô nhận ra sự đầu thai gần đây nhất của vị hướng đạo của cô. Owa xuất hiện lần đầu tiên trong quá khứ của thân chủ tôi, vào khoảng năm 50 t. CN. Ông ta được mô tả như là một cụ già

[100] Xin nhắc lại: Vị hướng đạo "vẫn-còn-đầu-thai," tức là những vị vẫn còn tái sinh xuống Cõi Trần, để phân biệt với những vị hướng đạo "không-còn-đầu-thai," nghĩa là họ vĩnh viễn lưu lại trong thế giới linh hồn – ở đây, họ vừa trợ giúp những linh hồn trong thế giới linh hồn, vừa có thể trợ giúp "học trò" của họ ở Cõi Trần.

sống trong một ngôi làng Judea, bị xâm chiếm bởi những người lính La Mã. Ca 18 lúc bấy giờ là một cô gái trẻ, bị mồ côi bởi một trận càn của người La Mã chống lại những kẻ bất phục tùng địa phương. Trong cảnh mở màn của kiếp quá khứ này, cô nói rằng, cô đang làm việc trong một quán rượu như là một nô lệ thật sự. Là một kẻ tôi tớ, cô thường trực bị chủ đánh đập và thỉnh thoảng bị hãm hiếp bởi những khách hàng La Mã. Cô chết ở tuổi 26, vì làm việc quá sức, bị ngược đãi và tuyệt vọng. Từ tâm trí tiềm thức của cô, vị thân chủ này nói về một cụ già trong làng cô: *"Tôi làm việc ngày đêm và cảm thấy tê dại vì đau đớn và tủi nhục. Cụ là người duy nhất tử tế với tôi – dạy tôi tin vào chính mình – có đức tin vào một cái gì cao hơn và đẹp hơn những người tàn nhẫn xung quanh tôi."*

Về sau, trong trạng thái siêu thức, thân chủ này mô tả chi tiết những phần của những kiếp sống khó khăn khác, mà trong đó, Owa hiện ra như là một người bạn tâm phúc, và một lần, như là một người anh. Trong tình trạng [siêu thức] này, cô thấy tất cả những người này đều cùng là một thực thể, và có thể gọi tên linh hồn này như là Owa, vị hướng đạo của cô. Có nhiều kiếp sống Owa không xuất hiện, và đôi khi sự tiếp xúc vật lý của ông chỉ thoáng qua, khi ông đến để giúp cô. Đột nhiên tôi hỏi, bây giờ, Owa có thể đang ở trong đời cô không? Sau một lúc do dự, thân chủ tối bắt đầu run rẩy không kiểm soát được. Nước mắt ứa ra và cô khóc to khi thấy cái "hình ảnh" [vision] trong tâm trí cô.

CA 18:

+ CT: Ồ, lạy Chúa – tôi biết mà ! Tôi biết có một cái gì đó khác biệt ở đứa bé.

** TS N: Là ai vậy?*

+ CT: Con trai tôi! ***Owa là con trai Brandon của tôi.***

** TS N: Con trai cô thực sự là Owa?*

+ CT: Vâng, vâng! [cười và khóc cùng một lúc] *Tôi biết điều đó! Tôi biết ngay từ ngày tôi sinh nó ra – một cái gì đó quen thuộc một cách tuyệt vời và đặc biệt với tôi – đó không chỉ là một hài nhi yếu đuối ...ồ*

** TS N: Cô biết gì vào cái ngày đứa bé ra đời?*

+ CT: Tôi không thực sự biết – tôi cảm thấy bên trong, một cái gì đó khác thường, chứ không chỉ là sự phấn chấn mà một người mẹ cảm thấy khi sinh đứa con đầu lòng. Tôi cảm thấy đứa bé đến đây để giúp đỡ tôi – ông không thấy sao? Ồ, thật quá tuyệt vời – đúng vậy – chính là ông ấy!

** TS N:* [tôi làm cho thân chủ tôi trầm tĩnh lại trước khi tiếp tục, bởi vì sự ngọ nguậy kích động của cô sắp đưa cô sang phía bên kia cái ghế dựa] *Tại sao cô nghĩ rằng Owa tái sinh làm Brandon, con trai của cô?*

+ CT: [bây giờ đã bình tĩnh hơn, nhưng vẫn khóc thút thít] *Để đưa tôi qua khỏi giai đoạn tồi tệ này…với những con người khắc nghiệt, họ không chấp nhận tôi. Ông ấy hẳn đã biết rằng, tôi đã ở trong một giai đoạn rắc rối dài, và quyết định đến với tôi như là con trai tôi. Chúng tôi đã không trao đổi chuyện này với nhau trước khi tôi ra đời…Thật là một ngạc nhiên tuyệt vời…*

CHÚ THÍCH: Vào thời điểm của phiên thôi miên này, thân chủ tôi đang ra sức để giành uy tín trong một thương vụ có tính cạnh tranh cao. Cô đang gặp những rắc rối về hôn nhân tại nhà, một phần, do cô là người lao động chính của gia đình. Kể từ đó, tôi biết rằng cô đã ly hôn.

** TS N: Cô có cảm nhận một cái gì đó khác thường nơi đứa bé sơ sinh, sau khi cô đưa nó về nhà?*

+ CT: Vâng, điều đó đã bắt đầu tại bệnh viện, và cảm nhận này chưa bao giờ rời bỏ tôi. Khi tôi nhìn vào đôi mắt nó, thì nó… xoa dịu tôi. Đôi khi, tôi về nhà, mệt nhoài, quá mệt và kiệt sức, đến nỗi tôi cáu kỉnh với nó khi người giữ trẻ ra về. Nhưng nó kiên nhẫn với tôi. Thậm chí, tôi không cần phải ẵm nó lên. Cách nó nhìn tôi thì…rất khôn ngoan. Cho đến nay, tôi không hoàn toàn hiểu điều này có nghĩa gì. Nhưng bây giờ, tôi biết! Ồ, thật là một phúc lành. Trước đây, thậm chí, tôi không chắc, liệu tôi có nên sinh con hay không – nhưng bây giờ, thì tôi hiểu mọi sự.

** TS N: Cô hiểu cái gì?*

+ CT: [bằng giọng cương quyết] *Trong khi tôi thăng tiến trong nghề nghiệp của mình, thì người ta đang trở nên…khắc nghiệt hơn…không chấp nhận những gì tôi biết và có thể làm. Chồng tôi và tôi đang lục đục. Anh ấy chỉ trích tôi về việc tôi quá cố sức…muốn thành đạt. Owa-Brandon ở đây – để giúp tôi có đủ nghị lực khắc phục khó khăn.*

** TS N: Và cô có nghĩ, thật tốt là chúng ta đã phát hiện rằng, vị hướng đạo của cô đang tái sinh làm Brandon trong kiếp này?*

+ CT: Vâng, ***nếu Owa không muốn tôi biết rằng ông ấy đã quyết định trở lại Cõi Trần, thì có lẽ tôi đã không đến gặp ông*** *– ý tưởng đó đã không xuất hiện trong tâm trí tôi.*

Ca khác thường này tiêu biểu cho cảm xúc choáng váng mà một thân chủ cảm thấy, khi được tiếp xúc với vị hướng đạo của mình, ngay ở Cõi Trần. Hãy chú ý : vai trò mà Owa chọn, không xâm phạm đến cái vai trò tiêu biểu nhất thường được nắm giữ bởi một "bạn linh hồn." Ông ấy không tái sinh để làm chồng cô, và không bao giờ, trong bất cứ kiếp quá khứ nào của cô. Chắc chắn là, bạn linh hồn có thể giữ những vai trò khác, trừ ra vai trò của người phối ngẫu. Nhưng một vị hướng đạo "vẫn-còn-đầu-thai" [incarnating] không giữ một vai trò mà có thể "vượt quá giới hạn" giữa 2 bạn linh hồn đang cùng nhau làm việc trong đời họ.

Bạn linh hồn của vị thân chủ này, tình cờ, là một bồ cũ [old flame] từ trường trung học. Dựa trên mọi thông tin mà tôi đã có thể thu thập, thì Owa có vẻ như đã di chuyển sang cấp độ của một vị hướng đạo "sơ cấp" trong 2000 năm qua. Có thể, ông ta sẽ "tốt nghiệp" ở mức [hào quang] thiên thanh của một vị hướng đạo "cao cấp" trước khi vị thân chủ này đủ tiêu chuẩn để tiến lên từ hào quang màu trắng sang màu vàng. Bất luận việc này[101] phải mất bao nhiêu thế kỷ, thì Owa sẽ vẫn là vị hướng đạo của cô, cho dẫu có thể ông ta không bao giờ đầu thai trở lại với cô trong một kiếp sống nào đó.

Có bao giờ chúng ta bắt kịp những vị hướng đạo của mình trong sự phát triển không? Sau cùng, có lẽ chúng ta sẽ bắt kịp họ; nhưng tôi có thể nói rằng, tôi chưa từng thấy bất cứ bằng chứng nào về điều này trong

[101] "Việc này," trong ngữ cảnh này, là việc thân chủ có đủ tiêu chuẩn để chuyển sang hào quang màu vàng.

những ca của mình. Những linh hồn nào [mà] phát triển tương đối nhanh, thì đó là những linh hồn tài ba, song những vị hướng đạo trợ giúp họ, cũng vậy.

Không phải là bất thường khi thấy hai vị hướng đạo tạo thành một cặp, làm việc với những người ở Cõi Trần, mỗi vị có những phương pháp giảng dạy riêng của mình. Trong những ca này, có một ca nổi bật hơn, mặc dù vị hướng đạo cao cấp giàu kinh nghiệm hơn có thể thực sự khó nhận diện hơn, trong những sinh hoạt thường nhật của những linh hồn do họ phụ trách. Tại sao hai vị hướng đạo được phân công phụ trách một linh hồn? Có hai lý do: a/ một trong hai vị, là vị hướng đạo sơ cấp, trợ lý cho một vị hướng đạo cao cấp, b/ Hai vị hướng đạo này đã kết giao với nhau quá lâu năm – với tư cách là một vị hướng đạo "cao cấp" [senior] với một "bậc tôn sư" [master] – đến nỗi, họ đã phát triển một mối quan hệ thường hằng. Vị hướng đạo cao cấp có thể đã có cụm linh hồn riêng của mình – cụm đó vẫn đang được giám sát bởi một vị tôn sư [master] trông coi một số nhóm linh hồn.

Những vị hướng đạo không can thiệp vào công việc của nhau, trong hay ngoài thế giới linh hồn. Tôi có một người bạn thân, mà những vị hướng đạo của anh ấy cho thấy, hai vị thầy làm việc với nhau, bổ sung cho nhau ra sao. Trong ca này, tôi đã quan sát thấy cái cách mà hai vị hướng đạo của người bạn này tương tác trong những hoàn cảnh khác nhau trong đời. Vị hướng đạo sơ cấp của bạn tôi xuất hiện dưới hình thức một nữ y sĩ Bản địa Mỹ, nhân ái, gọi là Quan. Ăn vận đơn giản trong y phục bằng da nai bó sát, mái tóc dài chải ra đằng sau, khuôn mặt mịn màng của cô tắm trong làn ánh sáng rực rỡ trong những "hiện hình" của cô.

Khi được kêu gọi, Quan cung cấp sự minh mẫn và sự hiểu biết về những biến cố và những cá nhân có liên hệ với những biến cố nào đó, vốn gây rắc rối cho bạn tôi. Ước muốn của Quan – làm nhẹ gánh nặng của cuộc sống hơi khó khăn mà bạn tôi đã chọn – thì được tiết chế bởi một nhân vật nam ưa thách thức, gọi là Giles. Giles rõ ràng là vị hướng đạo cao cấp, có thể gần đạt tới đẳng cấp "tôn sư" [master] trong thế giới linh hồn. Trên cương vị này, ông không xuất hiện thường xuyên như Quan. Khi Giles thực sự đi vào trong "ý thức cao hơn" của bạn tôi, thì ông ta đến hết sức đột ngột. Đây là một thí dụ tiêu biểu cho thấy một vị

hướng đạo cao cấp hoạt động một cách khác biệt ra sao với một vị hướng đạo sơ cấp.

CA 19:

** TS N: Khi bạn suy tư sâu về một vấn đề nghiêm trọng, thì Giles đến với bạn như thế nào?*
+ CT: [cười] *Không như Quan – tôi có thể nói với ông như thế. Thường khi, ban đầu, ông ấy thích…tự che giấu một chút…đằng sau một cái bóng…bằng hơi nước màu thiên thanh. Tôi nghe ông ấy cười khúc khích trước khi tôi thấy ông ấy.*
** TS N: Bạn muốn nói, ban đầu, ông ta xuất hiện dưới hình thức năng lượng thiên thanh?*
+ CT: Vâng…để tự che giấu mình một chút – ông ấy thích "bí mật," nhưng nó không kéo dài lâu.
** TS N: Tại sao vậy?*
+ CT: Tôi không biết – để chắc rằng, tôi thực sự cần ông ấy, tôi đoán thế.
** TS N: Vâng, khi ông ta xuất hiện, Giles nom ra sao với bạn?*
+ CT: Một vị thần Ái Nhĩ Lan.
** TS N: Ồ, vậy, ông ta là một người đàn ông nhỏ bé?*
+ CT: [lại cười] *Một vị thần tinh nghịch – mái tóc rối qua khuôn mặt nhăn nheo – ông ấy nom nhếch nhác và di chuyển liên tục khắp mọi hướng.*
** TS N: Tại sao ông ta làm thế?*
+ CT: Giles là một nhân vật tinh quái – nôn nóng, nữa – ông ấy chau mày nhiều lần trong khi ông ấy đi đi lại lại đằng trước tôi, hai cánh tay nắm chặt ra phía sau.
** TS N: Và bạn giải thích hành vi này như thế nào?*
+ CT: Giles thì không đĩnh đạc như vài vị hướng đạo… nhưng ông ấy rất thông minh…tinh quái [crafty].
** TS N: Bạn có thể nói rõ hơn, cách hành xử này có quan hệ với bạn ra sao?*

+ CT : [căng thẳng] *Giles đã khiến cho tôi nhìn những kiếp sống của mình như là một ván cờ, mà Cõi Trần là bàn cờ. Những nước cờ nào đó mang lại những kết quả nào đó, và không có giải pháp nào dễ dàng cả. Tôi đặt kế hoạch, và rồi, mọi sự "hỏng bét" suốt ván cờ trong đời tôi. Đôi khi tôi nghĩ, ông ấy đặt những cái bẫy trên bàn cờ để tôi tìm cách thoát ra.*

** TS N: Cái kỹ thuật này của Giles có giúp bạn thành công? Ông ta có trợ giúp trong việc giải quyết vấn đề của bạn trong ván cờ đời không?*

+ CT: [ngừng một lát] *Nhiều, về sau…ở đây* [trong thế giới linh hồn]… *nhưng, ông ấy bắt tôi làm việc quá vất vả ở Cõi Trần.*

** TS N: Bạn có thể loại bỏ ông ta và chỉ làm việc với Quan?*

+ CT: [mỉm cười một cách tiếc rẻ] *Ở đây, không có chuyện đó. Vả lại, ông ấy rất thông minh.*

** TS N: Như thế, chúng ta không phải chọn vị hướng đạo của mình?*

+ CT: Tuyệt đối không. Họ chọn chúng ta.

** TS N: Bạn có 2 vị hướng đạo, họ tiếp cận những vấn đề của bạn quá khác nhau trong cách mà họ giúp đỡ bạn. Bạn có biết tại sao không ?*

+ CT: Không, tôi không biết, nhưng tôi tự cho rằng mình rất may mắn. Quan rất…dịu dàng…và cô ấy luôn luôn hỗ trợ tôi.

CHÚ THÍCH: Những "nhập thể" [embodiments] của những người Mỹ Bản Địa mà đã một lần sống tại Bắc Mỹ, trở thành những vị hướng đạo tâm linh hùng mạnh cho những ai [trong chúng ta] theo họ để sống trên vùng đất này. Một số lượng lớn những người Mỹ tường thuật rằng, họ có những vị hướng đạo như thế. Điều ấy tăng cường niềm tin của tôi rằng, những linh hồn bị lôi cuốn tới những khung cảnh địa lý mà chúng đã biết trong những lần đầu thai trước kia.

** TS N: Bạn thích cái gì nhất trong những phương pháp giảng dạy của Giles?*

+ CT: [trầm tư] *Ồ, cái cách mà ông ấy trêu ghẹo tôi – hầu như giễu cợt, để tôi "chơi" tốt hơn trong trò chơi, và ngừng tự thương xót mình. Khi những sự việc trở nên đặc biệt khó khăn, thì ông ấy nói khích tôi để tôi không bỏ cuộc...động viên tôi sử dụng mọi khả năng của mình. Không có gì "dịu dàng"* [soft] *nơi Giles.*

** TS N: Và bạn cảm nhận cái sự "kềm cặp"* [coaching] *này ở Cõi Trần, ngay cả khi bạn và tôi không đang làm việc cùng nhau?*

+ CT: Vâng, khi tôi hành thiền và đi vào trong chính mình…hay trong những giấc mơ của tôi.

** TS N: Và Giles đến khi bạn cần ông ta?*

+ CT: [sau chút do dự] *Không…mặc dù có vẻ như tôi vẫn ở cùng ông ấy mãi mãi. Quan đến với tôi nhiều hơn. Tôi không thể "tóm lấy" Giles trong bất cứ tình huống nào mà tôi muốn, trừ phi những gì tôi đang xúc tiến, là thực sự nghiêm trọng. Ông ấy rất khó nắm bắt.*

** TS N: Hãy tóm tắt những cảm nhận của bạn về Quan và Giles cho tôi.*

+ CT: Tôi yêu thương Quan, xem cô ấy là một người mẹ, nhưng tôi đã không ở nơi tôi đang ở, nếu không có kỷ luật của Giles. Cả hai đều khéo léo, bởi vì họ để cho tôi hưởng lợi từ những sai lầm của mình.

Cả hai vị hướng đạo này hợp tác với nhau, đó là "thủ tục chuẩn" cho những ai có 2 vị hướng đạo. Trong ca này, Giles thích dạy những bài học về nghiệp báo [karma] bằng phương pháp của Socrates.[102] Không cung cấp những đầu mối trước, ông ta đoan chắc rằng, việc giải quyết những vấn đề quan trọng, thì không bao giờ dễ dàng cho bạn tôi. Quan, trái lại, cung cấp niềm an ủi và sự động viên dịu dàng.

Khi bạn tôi đến với tôi cho một phiên thôi miên, thì tôi nhận biết rằng, Quan vẫn lưu lại trong hậu trường khi Giles xuất hiện và năng động. Giles là một vị hướng đạo ân cần – mọi vị hướng đạo đều ân cần – nhưng ở Giles, không có một dấu vết nào của sự nuông chiều. Nghịch cảnh được phép xảy ra, đến những giới hạn tuyệt đối – nơi mà mà bạn

[102] Phương pháp của Socrates: Socrates dạy học trò bằng cách đối thoại: ông không đưa ra câu trả lời, mà chỉ đặt những câu hỏi – trong quá trình "hỏi/đáp" này, người học trò dần dần nhận ra những sai lầm của mình, và sau cùng, tự mình tìm thấy câu trả lời.

tôi không còn đủ sức đương đầu – trước khi những giải pháp đột nhiên mở ra. Thành thật mà nói, tôi thấy Giles là một "quản đốc" [taskmaster] độc ác. Quan điểm này không thực sự được chia sẻ bởi bạn tôi, vốn biết ơn về những thách thức được cung cấp bởi vị thầy phức tạp này. Một vị hướng đạo trung bình thì như thế nào? Theo kinh nghiệm của tôi, thì không có hai vị hướng đạo giống hệt nhau. Những thực thể "cao cấp," tận tụy này cho tôi ấn tượng rằng, họ có những thái độ "đong đưa" đối với tôi, từ phiên thôi miên này sang phiên kế tiếp, và thậm chí, bên trong cùng một phiên với một thân chủ. Họ có thể hợp tác hay ngăn trở, khoan dung hay thiếu nhiệt tình, né tránh hay cởi mở, hay hoàn toàn không quan tâm về bất cứ cái gì mà tôi làm với một thân chủ. Tôi hết sức kính trọng những vị hướng đạo, bởi vì những nhân vật hùng mạnh này đóng một vai trò quá quan trọng trong số phận chúng ta, nhưng tôi phải thừa nhận rằng, họ có thể làm hỏng những điều-nghiên của tôi. Tôi thấy họ bí ẩn, bởi vì không thể đoán trước là họ sẽ phản ứng ra sao, khi tôi đang đóng vai một "điều giải viên" [facilitator].

Đầu thế kỷ này, những "con đồng" làm việc với những người trong cơn thôi miên thường gọi bất cứ thực thể vô hình nào trong phòng là một "kiểm soát viên," bởi vì vị ấy chỉ đạo những truyền thông [tâm linh] diễn ra trong phiên thôi miên đó. Người ta nhận ra rằng, một "kiểm soát viên" [bất luận vị ấy có phải là một vị hướng đạo hay không] có những "mẫu" năng lượng vốn hòa điệu về cảm xúc, trí thức, và tâm linh với thân chủ. Tầm quan trọng của mẫu năng lượng hài hòa, giữa điều giải viên và những thực thể này cũng được biết đến. Nếu một "kiểm soát viên" đang ngăn chặn những điều tra của tôi với một thân chủ, thì tôi tìm kiếm lý do tại sao điều này đang xảy ra. Trong phiên thôi miên, thì nếu gặp vài vị hướng đạo ưa ngăn chặn, tôi phải "chiến đấu" cho mọi mảnh thông tin, trong khi những người khác cho tôi nhiều tự do hơn. Tôi không bao giờ quên rằng, những vị hướng đạo có mọi quyền để ngăn chặn, không cho tôi tiếp cận những vấn đề với những linh hồn ở dưới sự chăm sóc của họ. Dù sao đi nữa, thì những người của họ chỉ là thân chủ của tôi trong một thời gian ngắn thôi.

Thành thật mà nói, tôi thà không có sự tiếp xúc nào với vị hướng đạo của một thân chủ, còn hơn là làm việc với một vị hướng đạo "khó

tính": vị này có thể giúp tôi ở một thời điểm và rồi, ngăn chặn hồi ức của thân chủ, trong phần kế tiếp của một phiên thôi miên.

Tôi tin rằng, khi một vị hướng đạo ngăn chặn thông tin, thì vị ấy có một động cơ sâu xa, chứ không chỉ đơn thuần chống lại cái chiều hướng tâm lý học trước mắt, mà một phiên trị liệu đang đi theo. Tôi đang thường trực tìm kiếm những dữ liệu mới về thế giới linh hồn. Một vị hướng đạo vốn cho phép một thân chủ tự do nhớ lại những kiếp quá khứ, có thể do dự trước những câu hỏi quá sâu rộng của tôi về cuộc sống trên những hành tinh khác, về cấu trúc của thế giới linh hồn, hay về chính Cuộc Sáng Thế.[103] Đây là lý do tại sao mà tôi chỉ có thể sưu tập những bí mật tâm linh này từng chút một, từ một khối lượng lớn thông tin cung cấp bởi thân chủ – sự ngăn chặn phản ánh sự thận trọng của nhiều vị hướng đạo. Tôi cũng cảm thấy rằng, tôi đang tiếp nhận sự trợ giúp từ chính vị hướng đạo tâm linh của chính tôi trong những truyền thông với những thân chủ và những vị hướng đạo của họ.

Thỉnh thoảng, một thân chủ sẽ diễn đạt sự bất mãn với vị hướng đạo của chính mình. Điều này, thường chỉ là tạm thời. Ở bất cứ thời gian nào, người ta có thể tin rằng, vị hướng đạo của họ quá "khó tính" và không làm việc cho những quyền lợi tốt nhất của họ, hay không chú ý tới họ một cách thích đáng. Một lần, một thân chủ của tôi bảo tôi rằng, anh ta đã cố gắng một thời gian dài để có một vị hướng đạo khác. Anh ta nói: *"Vị hướng đạo của tôi đang ngăn trở tôi, cô ấy không tận tình với tôi như tôi mong muốn."* Người đàn ông này bảo tôi rằng, ước muốn thay đổi vị hướng đạo của anh ta không được tôn trọng. Tôi quan sát thấy rằng, anh ta trải qua thời gian đáng kể một mình, không có nhiều tương tác nhóm sau 2 kiếp sống vừa qua của anh ta, bởi ý anh ta không chịu xử lư những vấn đề của bản thân. Anh ta bày tỏ sự giận dữ đối với vị hướng đạo của mình, về việc không cứu anh ta thoát khỏi những tình huống tồi tệ.

Thực ra, những vị thầy không quá bực mình với chúng ta đến mức xa lánh chúng ta, nhưng tôi nhận thấy rằng, họ có một cách "lánh mặt" khi những học trò bất mãn trốn tránh việc giải quyết vấn đề một cách

103. Creation: Việc tạo dựng ra vũ trụ và con người. Có rất nhiều quan niệm về "Cuộc Sáng Thế." Và kẻ sáng tạo ra cuộc sáng thế cũng được gọi bằng nhiều tên khác nhau: Thượng đế, Đấng Sáng Tạo, Hóa Công, Đạo… tùy theo quan niệm của những trường phái triết học, những tôn giáo khác nhau.

nghiêm túc. Những vị hướng đạo chỉ muốn cái tốt nhất cho chúng ta và đôi khi điều này có nghĩa là, **họ muốn thấy chúng ta chịu đựng nhiều đau đớn để đạt tới những mục tiêu nào đó**. Những vị hướng đạo không thể trợ giúp chúng ta tiến bộ, cho đến khi chúng ta sẵn sàng làm những thay đổi cần thiết để tận dụng những Cơ Hội của đời.

Chúng ta có lý do để sợ những vị hướng đạo của mình không? Trong chương V, với ca 13, chúng ta thấy một linh hồn non trẻ, mà ngay sau cái chết, biểu lộ sự run sợ trước việc gặp vị hướng đạo Clodees cho cuộc "phỏng vấn." Bình thường, thì nỗi lo sợ này không kéo dài. Chúng ta có thể cảm thấy chán nản khi phải giải thích cho những vị hướng đạo của mình, tại sao những mục tiêu không đạt được, nhưng họ hiểu. Họ muốn chúng ta thuyết minh những kiếp quá khứ của mình, để có thể góp phần vào việc phân tích những sai lầm.

Những thân chủ của tôi biểu lộ mọi loại tình cảm về những vị hướng đạo của họ, nhưng sợ hãi thì không. Trái lại, người ta lo lắng hơn về việc bị những cố vấn bỏ rơi, ở những giai đoạn khó khăn trong đời họ. Mối quan hệ của chúng ta với những vị hướng đạo, là mối quan hệ thầy/trò, hơn là quan tòa /bị cáo. Khi bước vào cuộc sống vật lý, thì mọi linh hồn đều phải chịu sự ly cách và cô lập, bất luận chúng được gia đình yêu mến đến mức nào chăng nữa. Những vị hướng đạo giúp chúng ta đương đầu với sự ly cách và cô lập đó. Họ cũng cho chúng ta một khẳng định về "Bản Ngã" [Self] trong một thế giới đông đúc.

Người ta muốn biết, liệu những vị hướng đạo của họ có luôn luôn đến bất cứ khi nào họ kêu cứu hay không. Những vị hướng đạo không nhất quán trong cách thức mà họ chọn việc trợ giúp chúng ta, bởi vì họ cẩn thận đánh giá, **xem chúng ta cần đến họ tới mức nào**. Tôi cũng được hỏi, liệu thôi miên có phải là cách tốt nhất để tiếp xúc với vị hướng đạo của mình hay không. Tôi chọn phương pháp thôi miên, bởi vì tôi biết, cái phương tiện này công hiệu [potent] và hữu hiệu ra sao, trong việc thu lượm thông tin tâm linh chi tiết. Tuy nhiên, bình thường thì trong đời sống hằng ngày, thôi miên không thuận tiện so với thiền định, cầu nguyện, và có lẽ, việc truyền thông với một người khác.

Tự thôi miên, như là một hình thức thiền định sâu, là một thay thế rất tốt, và có thể được chọn bởi những ai sợ bị thôi miên bởi những

người khác, hay không muốn sự can thiệp của một "thành phần" thứ hai trong cuộc sống tâm linh của họ.

Bất luận phương pháp nào được dùng, thì tất cả chúng ta đều có năng lực gửi đi những làn sóng tư tưởng có tầm sâu và rộng, từ ý "thức cao hơn" của chúng ta. Đối với những vị hướng đạo, thì những ý tưởng của mọi người đại diện cho những dấu vân tay, "đánh dấu" chúng ta là ai, và đang ở đâu.

Trong suốt đời mình, nhất là **trong những giai đoạn bị stress trầm trọng, đa phần mọi người cảm thấy sự hiện diện của một ai đó đang dõi theo họ**. Có thể, chúng ta không có khả năng mô tả sức mạnh này, nhưng, nó ở đó. Vươn tới linh hồn chúng ta là bước đầu tiên trên cái thang dẫn đến việc tìm thấy cái sức mạnh cao hơn của mình. Mọi cách truyền thông [tâm linh] – mà chúng ta dùng để vươn tới một Hữu thể Tối cao [God-head][104] – đều được giám sát bởi những vị hướng đạo của chúng ta trên bước đi này. Chính họ cũng có những vị hướng đạo của họ, ở chỗ cao hơn trên cái thang. Toàn bộ cái thang được dùng như một "ống dẫn" không đứt đoạn, dẫn tới cội nguồn của mọi năng lượng thông minh, và mỗi bậc thang là một phần của cái toàn bộ.

Đức tin rằng, một lời nguyện cầu xin giúp đỡ, sẽ được đáp ứng bởi sức mạnh cao hơn của chính họ, là vô cùng thiết yếu cho mọi người. Đây là lý do tại sao **những vị hướng đạo thật quan trọng cho cuộc sống trong thế giới linh hồn và trong cuộc sống trần thế của chúng ta. Nếu chúng ta thư giãn, và ở trong một trạng thái tập trung "nhất điểm," thì ta nghe được giọng nói nội tại của mình.**[105] Và, ngay cả khi chúng ta không tự mình gửi đi thông điệp [cầu cứu], thì chúng ta cũng nên tin cậy những gì mà chúng ta nghe.

---

[104] God-head: Tạm dịch là "Hữu thể Tối cao," nhưng nó hơi khác với chữ "God," Thượng đế. Theo các từ điển tiếng Anh, thì "God-head" có nghĩa là "bản chất của Thượng đế," [the nature of God], hoặc "yếu tính của Thượng đế," [the essence of God].

105. Inner voice: "giọng nói nội tại" – tức là giọng nói đến từ nơi sâu thẳm trong "tâm thức" mỗi người. Giọng nói này rất quan trọng, bởi vì nó hướng dẫn ta phải làm cái gì, nhất là trong những cơn khủng hoảng, những tai họa, nghịch cảnh nào đó. Nhưng không dễ nghe được "giọng nói" đó – bởi vì nó thường bị **khuất lấp** bởi rất nhiều "tiếng ồn" trong tâm thức ta. Có rất nhiều loại tiếng ồn: những lo toan về cuộc sống, những tạp niệm đủ loại "hằm bà lằng" vốn thường trực nổi lên trong tâm thức ta. Do vậy, **muốn "nghe được" giọng nói đó, ta cần phải dẹp bỏ tạp niệm và đưa tâm thức về một trạng thái tĩnh lặng thích đáng**. Thiền định là một trong những phương pháp rất tốt để "nghe" được "giọng nói nội tại." Mỗi tôn giáo đều có những phương pháp tĩnh tâm, giúp ta nghe được tiếng nói sâu kín đó.

Những cuộc khảo sát [có tầm] quốc gia bởi những nhà tâm lý học cho thấy rằng, 1/10 những người được khảo sát thừa nhận rằng, họ nghe những giọng nói mà thường là tích cực và bổ ích trong bản chất. Thật là một nỗi nhẹ nhõm cho nhiều người, khi biết rằng, **những giọng nói nội tại của họ không phải là những ảo giác của những kẻ mắc bệnh tâm thần**. Không có gì phải lo lắng về một tiếng nói nội tại, bởi vì nó giống như tiếng nói của người cố vấn của chính bạn trên điện thoại. Thường khi, đây là giọng nói của những vị hướng đạo của chúng ta. Những vị hướng đạo – được phái đến phụ trách những linh hồn khác nhau – thực sự làm việc cùng nhau, "tiếp vận" những thông điệp tâm linh cho nhau. Những người không thể giúp chính họ trong những tình huống nguy kịch, có thể tìm thấy những cố vấn, bạn hữu, và ngay cả những người lạ, đến trợ giúp họ đúng lúc.

Trong đời sống thường nhật của mình, thì sức mạnh nội tại đến với chúng ta không phải do ta thấy những vị hướng đạo của mình xuất hiện một cách rõ ràng, cho bằng từ những cảm nhận và cảm xúc mang đến cho chúng ta xác tín rằng, chúng ta không cô độc.

Những người đã lắng nghe và động viên tiếng nói nội tại của họ thông qua sự suy niệm tĩnh lặng, nói rằng, họ cảm thấy một sự kết nối cá nhân với một năng lượng vượt quá chính họ, cung cấp sự hỗ trợ và sự trấn an.

Nếu bạn thích gọi cái này là "hệ thống hướng dẫn nội tại" về cảm hứng hay trực giác, thì cũng tốt, bởi vì hệ thống này là một khía cạnh của chúng ta, cũng như của những sức mạnh cao hơn.

Vào những lúc rắc rối trong đời mình, chúng ta có khuynh hướng cầu xin sự hướng dẫn để tức thì chỉnh đốn sự việc. Khi họ ở trong cơn thôi miên, những thân chủ của tôi thấy rằng, những vị hướng đạo của họ không giúp họ giải quyết tất cả những vấn đề của họ ngay lập tức, mà đúng hơn, **các vị soi sáng những lối đi bằng cách dùng những đầu mối**.

Đây là một lý do tại sao tôi thận trọng khi trong cơn thôi miên, thân chủ bị "chặn," không tiết lộ những thông tin nào đó. "Tri kiến" [insight][106] thì dễ dàng được phát lộ với một mức độ được kiểm soát, tùy

[106] Insight: Sự thấu hiểu bên trong sự vật; sự minh mẫn, sáng suốt.

theo mỗi người. Ở một thời điểm nào đó, một vị thầy thận trọng có thể không muốn tiết lộ cho học trò của họ mọi khía cạnh của một vấn đề nào đó. Chúng ta khác nhau trong khả năng xử lý những điều được tiết lộ.

Khi cầu xin trợ giúp từ sức mạnh tâm linh cao hơn của bạn, tôi nghĩ, tốt nhất, là không yêu cầu sự thay đổi tức thì. Mặc dù sự thành công của chúng ta trong đời, tùy thuộc vào việc hoạch định trước, nhưng chúng ta thực sự có những "lối đi thay thế" để chọn, nhằm vươn tới những mục tiêu nào đó. Khi tìm kiếm sự hướng dẫn, tôi gợi ý, **chỉ thỉnh cầu sự giúp đỡ với bước kế tiếp trong đời bạn**. Khi bạn làm điều này, hãy chuẩn bị cho những khả tính[107] bất ngờ.

Hãy có đức tin và sự khiêm cung để mở rộng lòng ra trước sự đa dạng của những lối đi tiến về những giải pháp. Sau cái chết, chúng ta trở thành "linh hồn," và không trải nghiệm nỗi buồn theo định nghĩa bình thường về cảm xúc, chẳng hạn như sầu muộn, được cảm nhận trong hình thức vật lý. Thế nhưng, như chúng ta đã thấy, những linh hồn không "dửng dưng' [detached], lạnh lùng, vô cảm. Tôi đã học được rằng, những sức mạnh vốn theo dõi chúng ta, "họ" cũng cảm thấy cái mà tôi gọi là một "nỗi sầu muộn tâm linh," khi họ thấy chúng ta làm những chọn lựa tồi tệ trong đời và trải nghiệm sự đau đớn.

Chắc chắn là, những bạn linh hồn và bạn cùng nhóm của chúng ta cảm thấy sầu muộn khi chúng ta bị dằn vặt, song những vị hướng đạo của chúng ta cũng vậy. Những vị hướng đạo có thể không bày tỏ nỗi sầu muộn trong những hội nghị định hướng và trong những cuộc thảo luận nhóm [trong thế giới linh hồn], nhưng họ sâu sắc cảm thấy những trách nhiệm của họ đối với chúng ta, với tư cách là những vị thầy.

Trong chương XI, chúng ta sẽ có một "góc nhìn"[perspective] về một vị hướng đạo ở cấp độ V. Tôi chưa bao giờ thấy một chủ thể đang sống đạt tới cấp độ VI, hay một vị hướng đạo ở đẳng cấp "tôn sư" [master guide]. Tôi đoán rằng, chúng ta không có nhiều những linh hồn tiến hóa cao này ở Cõi Trần, ở bất cứ một thời gian nào.

Phần lớn những người ở cấp độ VI, thì quá bận rộn với việc vạch kế hoạch và chỉ đạo từ thế giới linh hồn, đến nỗi họ hiếm khi đầu thai trở lại Cõi Trần. Từ những bản tường thuật của những người ở cấp độ V mà

[107] Possibility: Khả tính; điều có thể xảy ra.

tôi đã có, thì dường như cấp độ VI không có bài học mới nào để học, nhưng tôi có một linh cảm rằng, một linh hồn cấp độ V, "vẫn-đang-đầu-thai," có thể không biết tất cả những nhiệm vụ "bí truyền" [esoteric tasks] mà những thực thể ở đẳng cấp "tôn sư" phải thực hiện. Thỉnh thoảng, trong khi đang ở trong một phiên thôi miên với một linh hồn tiến hóa cao, tôi nghe những lời ám chỉ về một mức linh hồn còn cao hơn cấp độ VI. Những thực thể này – mà ngay cả bậc "tôn sư" cũng ở dưới sự chỉ đạo của họ – thì ở trong biên độ [range] năng lượng màu đỏ tía. Những hữu thể "bề trên" [superior beings] này hẳn là ở gần sát với "Đấng Sáng Tạo."[108] Tôi được cho biết rằng, những nhân vật "mờ ảo" này thì rất khó tiếp cận, nhưng họ là những hữu thể rất được sùng kính trong thế giới linh hồn.

Thân chủ trung bình không biết, liệu có nên xếp những vị hướng đạo tâm linh vào một phạm trù thấp hơn thần linh, hay [có nên] xem họ là những vị thần có đẳng cấp thấp hơn. Không có gì bất ổn với bất cứ khái niệm tâm linh nào, miễn là nó cung cấp sự an ủi, sự "thăng hoa," và có ý nghĩa với mỗi cá nhân.

Mặc dù vài thân chủ của tôi có khuynh hướng xem những vị hướng đạo như là "có phẩm chất thần linh," nhưng các vị không phải là Thượng đế. Theo ý tôi, thì những vị hướng đạo không có thần-tính nhiều hơn hay ít hơn chúng ta, và đó là lý do tại sao họ được xem như là những hữu thể "có ngôi vị" [personal]. Trong những ca của tôi, Thượng đế không bao giờ được nhìn thấy. Những người trong cơn thôi miên nói rằng, họ cảm thấy **sự hiện diện của một sức mạnh tối cao đang chỉ đạo thế giới linh hồn, nhưng họ không thoải mái khi dùng chữ "Thượng đế" để mô tả một Kẻ Sáng Tạo**. Có lẽ, triết gia Spinoza nói điều ấy một cách tốt nhất với những lời: *"Thượng đế hiện hữu như là 'Cái ấy'* [That], *chứ không như là 'Ông ấy' "* [He][109].

---

[108] The creator: "Đấng Sáng Tạo"; "Thượng đế"; "Tạo Hóa"; "Hóa Công"… Cần lưu ý: "Kẻ sáng tạo" này **không nhất thiết là một thực thể có nhân trạng, có quyền thưởng phạt** như trong Ki-tô giáo, Do Thái giáo, Hồi giáo…

[109] Nguyên tác: "God is not He who is, but That which is." Chú ý: Spinoza là triết gia có khuynh hướng Phiếm thần luận, và "Thượng đế" của ông rất khác với Thượng đế của các tôn giáo hữu thần luận, chẳng hạn như Ki tô giáo, Hồi giáo, Do Thái giáo. Nói rõ hơn, thì "Thượng đế" của ông chỉ là một "nguyên lý tối hậu," chứ **không phải là một thực thể có quyền ban phúc, giáng họa cho con người**.

Mọi linh hồn đều có một sức mạnh tâm linh cao hơn nối kết với sự hiện hữu của chúng. **Mọi linh hồn đều là thành phần của cùng một "yếu tính thiêng liêng" [divine essence], khởi phát từ một Linh hồn Tối cao.** Cái năng lượng thông minh này là đại đồng và như thế, tất cả chúng ta đều dự phần vào "thần tính" [divine status].[110] Nếu linh hồn chúng ta phản ánh một mảnh nhỏ của Linh hồn Tối cao, mà chúng ta gọi là Thượng đế, thì những những vị hướng đạo của chúng ta cung cấp tấm gương mà qua đó, chúng ta có thể thấy chính mình được kết nối với "kẻ sáng tạo" [creator] này.

* * * * * * * * *

106. Quan niệm này khá giống với Phiếm thần luận (pantheism) – cụ thể là của Epictetus và Marcus Aurelius nói riêng, và chủ nghĩa Khắc kỷ nói chung.

CHƯƠNG IX
Linh hồn sơ cấp

Có 2 loại linh hồn sơ cấp: a/những linh hồn thực sự "trẻ," vì chúng có rất ít kinh nghiệm về Cõi Trần, b/ và những linh hồn vốn đã tái sinh ở Cõi Trần trong những giai đoạn dài, nhưng vẫn còn chưa phát triển. Tôi tìm thấy những linh hồn sơ cấp ở trong cấp độ I và II.

Tôi tin rằng, trong tổng số linh hồn "sống trong" những cơ thể người ở Cõi Trần hôm nay, có gần ¾ vẫn ở trong những giai đoạn đầu tiên của sự phát triển. Tôi biết, đây là một tuyên bố hết sức bi quan, bởi vì nó có nghĩa là, phần lớn dân số con người trên thế giới đang có "trình độ" ở mức thấp nhất. Mặt khác, khi tôi xem xét một số lượng lớn dân số thế giới bị bao vây bởi quá nhiều sự hiểu lầm tiêu cực và bạo động giữa các nền văn hóa khác nhau, thì tôi không muốn thay đổi quan niệm của mình về số phần trăm cao của những linh hồn "sơ cấp" ở Cõi Trần. Tuy nhiên, tôi thực sự nghĩ rằng, mỗi thế kỷ đều mang đến sự cải thiện về sự nhận thức trong mọi con người.

Qua một số năm, trong những hồ sơ bệnh án của mình, tôi đã thiết lập một bản thống kê về những cấp độ của linh hồn. Không nghi ngờ gì, những con số, tới mức độ nào đó, nghiêng về những cấp độ thấp hơn, bởi vì những chủ thể này không được lựa chọn một cách ngẫu nhiên. Có thể, con số phần trăm trong những ca của tôi không phản ánh đúng hiện thực – bởi vì những thân chủ đến với tôi đều là những người cần đến sự trợ giúp trong đời, và có lẽ, họ đến để tìm kiếm thông tin. Do vậy, đương nhiên là họ thường rơi vào loại linh hồn có mức phát triển khá thấp.

Đối với những ai hiếu kỳ, thì số phần trăm về cấp độ linh hồn của những ca của tôi là như sau:

+ Cấp độ I: 42%.
+ Cấp độ II: 31%.
+ Cấp độ III: 17%.
+ Cấp độ IV: 9%.
+ Cấp độ V: 1%.

Nếu áp dụng những con số thống kê này vào dân số thế giới, với 5 tỷ linh hồn, thì chúng không đáng tin cậy.

Tuy nhiên, tôi thấy khả tính rằng, có lẽ, chúng ta chỉ có vài trăm ngàn người ở Cõi Trần ở cấp độ V. Những thân chủ của tôi tuyên bố rằng, những linh hồn chấm dứt những cuộc đầu thai của chúng ở Cõi Trần khi chúng đạt tới sự trưởng thành trọn vẹn.

Cái có ý nghĩa về số phần trăm cao của những linh hồn ở trong những giai đoạn đầu của sự phát triển, là dân số đang tăng nhanh theo cấp số nhân, và luôn có những hài nhi cho những linh hồn "sẵn sàng" đầu thai. Hiện nay, mỗi ngày có 260.000 đứa trẻ ra đời, và chúng cần có linh hồn. Sự cần thiết này có nghĩa là, bình thường, linh hồn phải được lấy ra từ cái "ao tâm linh" của những thực thể kém tiến hóa hơn, vốn cần những cuộc đầu thai để tiến bộ, và do vậy, sẵn sàng tái sinh để sống một kiếp sống khác.

Tôi rất hiểu tình cảm của những thân chủ mà tôi biết, đang ở trong những giai đoạn phát triển đầu tiên. Tôi không thể đếm số lượng những lần mà một thân chủ đã vào trong phòng mạch của tôi, và nói: "Tôi biết, tôi là một linh hồn "cao tuổi" [old], nhưng dường như tôi có nhiều khó khăn trong việc đương đầu với cuộc đời."

Tất cả chúng ta đều muốn mình là những linh hồn phát triển cao, bởi vì phần lớn người ta không thích bị xem là một "kẻ sơ cơ" trong bất cứ cái gì. Mọi ca đều có tính độc nhất [unique]. Có nhiều biến số bên trong tính cách của mỗi linh hồn, tốc độ phát triển cá nhân, và những phẩm chất của những vị hướng đạo phụ trách chúng. Tôi thấy nhiệm vụ của tôi, là cung cấp những thuyết minh về những gì mà những thân chủ tường thuật cho tôi về sự phát triển của linh hồn họ.

Tôi có nhiều ca mà trong đó một thân chủ đã tái sinh trong gần 30.000 năm ở Cõi Trần, và vẫn còn ở cấp độ I và II. Cái ngược lại cũng đúng, với một vài người, mặc dù sự tăng tốc trong sự phát triển tâm linh là điều bất thường.

Như với bất cứ mô hình giáo dục nào, học sinh thấy một số bài học nào đó là khó khăn hơn những bài học khác. Một trong những thân chủ của tôi đã không thể chế ngự được lòng đố kỵ trong 850 năm, trong vô số kiếp sống, nhưng cô ấy không gặp nhiều khó khăn trong việc khắc

phục sự cố chấp, ở cuối chính giai đoạn đó. Một người khác, đã trải qua gần 1700 năm, một cách gián đoạn, tìm kiếm loại quyền lực nào đó trên những người khác. Ca kết tiếp, đại diện cho một linh hồn hoàn toàn sơ cơ. Cho tới nay, không có bằng bằng chứng nào cho thấy rằng, cô có một nhóm linh hồn, bởi vì cô đã trải qua quá ít kiếp sống quá khứ. Trong kiếp đầu tiên của mình, cô bị giết vào năm 1260 CN tại phía Bắc Syria, bởi một cuộc xâm lăng Mông Cổ. Tên cô là Shabez. Khu định cư bị cướp phá, và những cư dân bị tàn sát khủng khiếp khi cô mới 5 tuổi.

CA 20:

** TS N: Shabez, bây giờ cô đã chết, và trở lại thế giới linh hồn, hãy nói cho tôi biết, cô cảm thấy gì?*

+ CT: [quát lên] ***Bị lừa gạt!*** *Cuộc đời đó quá* ***tàn nhẫn!*** *Tôi không thể lưu lại đó. Tôi chỉ là một cô gái nhỏ, không thể giúp đỡ ai. Thật là một sai lầm!*

** TS N: Ai phạm sai lầm này?*

+ CT: [bằng giọng bí ẩn] *Vị "thủ lĩnh"* [111] [leader] *của tôi. Tôi tin cậy sự phán đoán của ông ấy, nhưng ông ấy sai lầm khi gửi tôi vào trong kiếp sống tàn nhẫn đó để bị giết trước khi đời tôi khởi sự.*

** TS N: Nhưng cô có thực sự đồng ý đi vào cơ thể của Shabez không?*

+ CT: [bực mình] *Tôi không biết rằng Cõi Trần sẽ là một nơi chốn khủng khiếp, hãi hùng như thế. Toàn bộ kiếp sống ngu xuẩn đó là một sai lầm, và thủ lĩnh của tôi phải chịu trách nhiệm.*

** TS N: Há chẳng phải là cô đã học được cái gì đó từ kiếp sống này?*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi bắt đầu học cách thương yêu…vâng, cái đó tuyệt vời…anh tôi…bố mẹ tôi…nhưng nó quá ngắn…*

** TS N: Có cái gì tốt đẹp từ kiếp sống này?*

+ CT: Anh tôi, Ahmed…được ở cùng anh…

[111] Leader: Thủ lĩnh; người lãnh đạo. Ở đây, nó đồng nghĩa với "vị hướng đạo" [guide].

** TS N: Ahmed có mặt trong kiếp hiện tại của cô không?*

+ CT: [bất ngờ, thân chủ đứng lên ra khỏi ghế] ***Tôi không thể tin điều đó****! Ahmed là Bill, chồng tôi – cùng một người – làm thế nào có thể…?*

** TS N:* [sau khi xoa dịu thân chủ, tôi giải thích quá trình thuyên chuyển của linh hồn tới một cơ thể mới và rồi tiếp tục] *Cô có thấy Ahmed khi cô trở lại thế giới linh hồn sau khi chết như là Shabez?*

+ CT: Vâng, thủ lĩnh của chúng tôi mang chúng tôi đến đây…nơi mà chúng tôi lưu lại.

** TS N: Ahmed có phóng ra cùng màu năng lượng như của cô, hay có những khác biệt?*

+ CT: [ngừng] *Chúng tôi…đều màu trắng.*

** CT: Hãy mô tả, cô làm gì ở đây.*

+ CT: Trong khi vị thủ lĩnh đến và đi, thì Ahmed và tôi…làm việc cùng nhau.

** TS N: Làm cái gì?*

+ CT: Chúng tôi lục lọi những gì mà chúng tôi nghĩ về chính mình, về nhau – kinh nghiệm của chúng tôi ở Cõi Trần. Tôi vẫn tức tối về việc bị giết chết quá sớm như thế…nhưng có niềm hạnh phúc…đi dạo dưới nắng…thở không khí của Trái Đất…tình yêu.

** TS N: Hãy trở lại xa hơn, đến thời gian trước khi cô và Ahmed sống chung với nhau, có lẽ, khi cô đang độc thân. Khi linh hồn cô được sáng tạo ra, cô có cảm giác ra sao?*

+ CT: [bối rối] *Tôi không biết…tôi chỉ đơn giản ở đây…với ý nghĩ…*

** TS N: Trong khi linh hồn cô được sáng tạo, cô có nhớ, lần đầu tiên cô bắt đầu suy nghĩ như là một hữu thể thông minh, là khi nào không?*

+ CT: Tôi nhận thức rằng…tôi hiện hữu…nhưng tôi không biết mình là ai, cho đến khi tôi được di chuyển vào trong cái nơi yên tĩnh này với Ahmed.

** TS N: Có phải cô đang nói rằng, cái "bản sắc"* [identity] *cá nhân của cô bắt đầu rõ nét hơn, khi cô bắt đầu tương tác với một thực thể linh hồn khác ngoài vị hướng đạo của cô?*

+ CT: Vâng, với Ahmed.

** TS N: Hãy nói về thời gian trước khi cô gặp Ahmed. Lúc bấy giờ, cô như thế nào?*

+ CT: Ấm áp…được yêu thương, chiều chuộng, trí óc tôi mở ra… lúc ấy ***bà*** *ở cùng tôi.*

** TS N: Bà? Tôi nghĩ, vị hướng đạo của cô hiện ra với cô như là một nam nhân.*

+ CT: Tôi không có ý nói về ông ấy, mà về một ai đó đang ở xung quanh tôi…sự có mặt của một…người mẹ và người cha…chủ yếu là người mẹ.

** TS N: Sự có mặt nào vậy?*

+ CT: Tôi không biết…một làn ánh sáng mát dịu…những đường nét biến đổi…tôi không thể chụp bắt nó…những thông điệp đầy yêu thương…sự động viên…

** TS N: Đây là vào thời điểm mà linh hồn cô được tạo ra?*

+ CT: Vâng…nó hoàn toàn mơ hồ…có những người khác…những người trợ giúp…khi tôi ra đời.

** TS N: Cô có thể kể cho tôi cái gì khác về cái nơi mà* [linh hồn] *cô được tạo ra?*

+ CT: [ngừng lâu] *Những người khác…yêu thương tôi… trong một ký nhi viện* [nursery]*…rồi chúng tôi rời nơi đó và tôi ở cùng Ahmed và thủ lĩnh của chúng tôi.*

** TS N: Ai đã thực sự tạo ra cô và Ahmed?*

+ CT: "Đấng ấy" [The One].[112]

Tôi đã học được rằng, dường như có một "phòng hộ sinh" của thế giới linh hồn cho những linh hồn mới sinh. Một thân chủ bảo tôi: *"Nơi này là nơi mà "ánh sáng bé bỏng"* [infantile light] *được sắp xếp theo cách của một tổ ong, như những cái trứng chưa ấp, sẵn sàng để sử dụng.*" Trong chương 4, về những linh hồn "lưu vong," chúng ta đã thấy, những linh hồn bị tàn phá có thể được "thiết kế lại" như thế nào. Tôi đoán rằng, những trung tâm "sáng tạo linh hồn" [creation centers] được mô tả bởi Shabez, có cùng chức năng. Trong chương kế tiếp, ca 22 sẽ giải thích

[112] Chữ "The One" rất khó dịch. Trong ngữ cảnh này, nó không có nghĩa là "Thượng đế" theo nghĩa của Ki-tô giáo, Do Thái giáo hay Hồi giáo. Về sau, ta sẽ thấy, đây cũng là "vị Thượng đế bất toàn", vị "Thượng đế của vũ trụ chúng ta". Vị "Thượng đế hoàn hảo", sẽ được gọi là "cội nguồn" [the Source]. Đây là một khái niệm rất khó hiểu.

thêm về những khu vực tâm linh tạo ra ego [ego creation] nơi mà năng lượng thô, chưa xác định, có thể được "nhào nặn" thành một "Bản Ngã" [Self].

Ca 20 có vài nét hiển nhiên của linh hồn non nớt. Chủ thể là một phụ nữ 67 tuổi, đã có một đời người bị kẹt trong những vũng lầy thảm khốc. Bà ta không biểu lộ một tâm hồn rộng lượng đối với những người khác, cũng không muốn nhận trách nhiệm cá nhân về những hành động của mình.

Thân chủ này đến với tôi để tìm những câu trả lời cho câu hỏi: *"Tại sao cuộc đời đã lừa gạt tôi, đuổi tôi ra khỏi hạnh phúc"*. Trong phiên thôi miên, chúng tôi biết được rằng Ahmed là Bill, người chồng đầu tiên của bà. Cách đây đã lâu, bà bỏ ông để lấy một người đàn ông khác, mà bà cũng ly hôn, bởi vì bà không có khả năng gắn bó với người khác. Bà không cảm thấy gần gũi với bất cứ đứa con nào của bà.

Linh hồn sơ cấp có thể sống một số kiếp sống trong tình trạng hỗn độn và không hiệu quả, bị ảnh hưởng bởi một "chương trình học" [curriculum] của Cõi Trần, vốn khác với sự mạch lạc [coherence], và sự hòa điệu của thế giới linh hồn. Xã hội con người – với một cấu trúc kinh tế xã hội mà dễ khiến cho một tỷ lệ dân số lớn lệ thuộc vào những người khác. Do thiếu tư duy độc lập, những linh hồn thiếu kinh nghiệm có khuynh hướng bị trấn áp, và quy phục những sức mạnh có ảnh hưởng đến cuộc sống vật lý của chúng. Chúng cũng có khuynh hướng quy-ngã [self-centered] và không dễ chấp nhận những người khác như họ đang là. Tôi không có ý định vẽ một bức tranh hoàn toàn ảm đạm về những linh hồn vốn chiếm đa số dân số thế giới của chúng ta – nếu ước tính của tôi về tỷ lệ cao của phạm trù này là chính xác. Những linh hồn ở cấp độ thấp cũng có thể sống cuộc sống có nhiều yếu tố tích cực. Nếu không như vậy, thì không ai có thể tiến bộ. Không nên gán điều ô nhục nào cho những linh hồn này, bởi vì mọi linh hồn đều đã từng là linh hồn sơ cấp. Nếu chúng ta trở nên giận dữ, oán trách, và bị bối rối bởi những tình huống trong cuộc đời mình, thì điều này không có nghĩa là nhất thiết chúng ta có một linh hồn kém phát triển. Sự phát triển linh hồn là một vấn đề phức tạp: tất cả chúng ta đều tiến bộ từ từ trong nhiều khu vực khác nhau, một cách không đều. Điều quan trọng, là nhận ra những lỗi

lầm của ta, tránh sự phủ nhận mình,[113] và có lòng can đảm và sự độc lập [self-sufficiency] để làm những điều chỉnh thường trực trong đời ta.

Một trong những dấu hiệu rõ ràng cho thấy rằng những linh hồn đang ra khỏi tình trạng "tập việc," là khi chúng rời bỏ sự cô lập tương đối trong hiện hữu tâm linh của mình. Chúng được di chuyển – cùng với những "kẻ tập việc" khác – ra khỏi những chiếc kén nhỏ của chúng, và được đặt vào trong một nhóm lớn hơn, dành cho những linh hồn sơ cấp.

Ở giai đoạn này, chúng ít lệ thuộc hơn vào sự giám sát chặt chẽ và sự nuôi nấng đặc biệt từ những vị hướng đạo của chúng. Đối với những linh hồn "trẻ hơn," thì nhận thức đầu tiên rằng, chính chúng là một phần của một nhóm linh hồn lớn, là một nguồn phúc lạc. Nhìn chung, tôi nhận thấy, biến cố tâm linh quan trọng này xảy ra vào khoảng cuối kiếp sống thứ 5 ở Cõi Trần, bất kể linh hồn sơ cấp trải qua tình trạng bán-cô lập trong thời gian dài bao lâu. Vài trong số những thực thể của những nhóm linh hồn mới này, là linh hồn của những thân thích và bạn hữu mà với họ, những linh hồn trẻ có quan hệ trong vài kiếp quá khứ của chúng ở Cõi Trần. Cái đặc biệt có ý nghĩa về sự hình thành một "cụm" mới, là những thành viên nhóm [cùng mức phát triển] này, cũng là những linh hồn mới hơn, thấy mình ở cùng nhau lần đầu tiên.

Trong chương 7 về việc "xếp lớp," chúng ta thấy, như thế nào mà một nhóm xuất hiện khi [chủ thể] ca 16 tái gia nhập nó, và cái cách thức mà trong đó những kinh nghiệm sống được nghiên cứu thông qua những cảnh sống động, như được tường thuật bởi chủ thể này. Ca 21 sẽ cung cấp thêm một bản tường thuật chi tiết về sự tương tác của nhóm linh hồn, và những thành viên của nhóm ảnh hưởng đến nhau ra sao. Xét về năng lực học tập, thì linh hồn này có thể "giỏi" hơn hay "dở" hơn linh kia, tùy thuộc vào khuynh hướng, động cơ, và kinh nghiệm về đầu thai trước đây.

Những cụm được thiết kế cẩn thận, để mang đến sự hỗ trợ của nhóm, mà ở đó, mọi thành viên đều hiểu rõ những "nét tính cách" của nhau. Sự kết dính này vượt rất xa khỏi những gì mà chúng ta biết ở Cõi Trần.

---

[113] Self-denial.

Mặc dù ca kế tiếp được trình bày từ điểm nhìn của một thành viên nhóm, nhưng tâm trí siêu thức của anh ta cung cấp một khách quan tính về những gì diễn ra trong những nhóm. Chủ thể sẽ mô tả một nhóm linh hồn to lớn, gồm có những thực thể thuộc nam giới. Những thực thể "lắm mồm" của nhóm này được kết nối với nhau bởi tính khoe khoang, mà có thể được dán nhãn là có tính ái-kỷ [narcistic]. Những phương pháp phổ biến mà những linh hồn này sử dụng trong việc tìm ra giá trị cá nhân, là một chỉ định cho thấy tại sao mà chúng đang làm việc cùng nhau.

Những kiểu hành vi thái quá của những linh hồn này được bù trừ, tới mức nào đó, bởi linh tính [spiritual prescience]. Bởi vì **trong một thế giới thần giao cách cảm, thì mọi thành viên nhóm đều biết toàn bộ sự thật của nhau**, nên sự hài hước là không thể thiếu. Vài bạn đọc có thể thấy khó mà chấp nhận rằng, những linh hồn thực sự trêu chọc nhau về những khuyết điểm của chúng, nhưng sự hài hước là cái cơ sở mà dựa vào đó, sự tự lừa gạt và tính giả hình được phanh phui.

Việc tự bảo vệ "cái tôi" [ego] được mọi người trong những nhóm linh hồn hiểu quá rõ, đến nỗi, bằng chứng về sự làm chủ bản thân giữa những kẻ cùng mức phát triển, là một động lực mạnh mẽ cho sự thay đổi.

"Liệu pháp" tâm linh xảy ra do sự phản hồi trung thực của thành viên nhóm, sự tin cậy lẫn nhau, và niềm mơ ước muốn tiến lên với những kẻ khác qua những kỷ nguyên thời gian. Những linh hồn có thể bị tổn thương, và chúng cần những thực thể ân cần xung quanh chúng. Sự tương tác của nhóm linh hồn có sức mạnh chữa trị rất đáng kể.

Những linh hồn thành viên liên kết với nhau bằng cách dùng sự phê bình và sự tán thưởng, trong khi mỗi linh hồn phấn đấu để đạt tới những mục tiêu chung. Vài trong số những trợ giúp tốt nhất, mà tôi có thể mang đến cho những thân chủ của tôi, đến từ thông tin mà tôi nhận được về nhóm linh hồn của họ.

Nhóm linh hồn là phương tiện hàng đầu của sự giáo dục linh hồn. Nhóm cùng-mức-phát-triển giúp cho linh hồn tiến bộ, có hiệu quả không kém so với kỹ năng của những vị hướng đạo vốn giám sát, chỉ đạo những nhóm này.

Trong ca kế tiếp, thân chủ tôi đã hoàn tất việc sống lại kiếp quá khứ vừa qua của anh ta như là một họa sỹ người Hà Lan, sống tại

Amsterdam. Anh ta chết trẻ vì lao phổi, năm 1841, vào thời điểm khi mà sự nghiệp hội họa của anh ta bắt đầu được công nhận. Khi vừa tái gia nhập nhóm linh hồn của mình, thì thân chủ tôi bật cười.

CA 21:

** TS N: Tại sao anh cười?*

+ CT: Tôi đang trở lại với các bạn tôi, và họ đang "làm khó" tôi.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Bởi vì tôi đang mang đôi giày cầu kỳ, cài móc khóa, và mặc cái áo khoác ngoài bằng nhung, màu xanh lá cây, với đường viền vàng chạy xuống hai cạnh sườn – tôi đang khoe với họ cái mũ họa sỹ rộng vành của tôi.

** TS N: Họ đang trêu chọc anh, vì đã hiện ra trong y phục này?*

+ CT: Ông biết điều đó! Tôi quá tự đắc về y phục và tôi thực sự được ái mộ như là một họa sỹ ở những quán café tại Amsterdam. Tôi ưa thích và diễn tốt vai diễn này. Tôi không muốn nó chấm dứt.

** TS N: Cái gì xảy ra kế tiếp?*

+ CT: Các bạn cũ đang ở xung quanh tôi và chúng tôi đang nói chuyện về cái nực cười của cuộc đời. Chúng tôi trêu ghẹo nhau về mọi thứ ở Cõi Trần – chúng đầy "kịch tính" ra sao – và tất cả chúng tôi đều "quan trọng hóa" đời mình như thế nào.

** TS N: Anh và các bạn anh không nghĩ, là quan trọng, khi xem trọng cuộc sống ở Cõi Trần?*

+ CT: Hãy nhìn xem, Cõi Trần là một vở kịch sân khấu lớn – tất cả chúng ta đều biết điều đó.

** TS N: Và nhóm của anh đều nhất trí về cảm nhận này?*

+ CT: Chắc chắn rồi, chúng tôi thấy chính mình như là những diễn viên trong một vở kịch lớn trên sân khấu.

** TS N: Có bao nhiêu thực thể trong nhóm của anh, trong thế giới linh hồn?*

+ CT: [ngừng] *Vâng, chúng tôi làm việc với…vài người khác…nhưng có 5 người trong chúng tôi thân thiết với nhau.*
** TS N: Họ gọi anh bằng cái tên gì?*
+ CT: Lemmm…không, không phải – đó là Allum…đó là tôi.
** TS N: Được rồi, Allum, hãy nói cho tôi biết về những bạn thân của anh.*
+ CT: [cười] *Norcross…anh ấy ngộ nghĩnh nhất…ít ra, anh ấy "ồn ào" nhất.*
** TS N: Norcross có phải là "thủ lĩnh"* [leader] *của nhóm anh?*
+ CT: Không, anh ấy chỉ là kẻ to mồm nhất. Ở đây chúng tôi đều bình đẳng, nhưng chúng tôi có những khác biệt. Norcross thì cố chấp và thẳng thừng.
** TS N: Vậy sao? Anh sẽ đặc trưng hóa cách hành xử của anh ta ở Cõi Trần như thế nào?*
+ CT: Ồ, khá thiếu trung thực, nhưng không nguy hiểm.
** TS N: Ai là thành viên ít nói nhất và nhũn nhặn nhất trong nhóm anh?*
+ CT: [hơi bối rối] *Làm thế nào ông đoán ra – đó là Vilo.*
** TS N: Có phải thuộc tính này khiến cho Vilo trở nên thành viên đóng góp ít hiệu quả nhất của nhóm anh?*
** TS N: Ông lấy đâu ra cái ý tưởng đó? Vilo đưa ra vài ý tưởng thú vị về những người còn lại trong chúng tôi.*
** TS N: Hãy cho tôi một thí dụ.*
+ CT: Trong kiếp sống của tôi tại Hà Lan, thì một đôi vợ chồng Hà Lan đã nhận tôi làm con nuôi sau khi bố mẹ tôi mất. Họ có một khu vườn đẹp. Vilo nhắc tôi về món nợ đối với họ – rằng khu vườn gợi hứng cho hội họa của tôi – nhìn đời như một họa sỹ…và với tài năng của tôi, tôi chưa làm được những gì.

** TS N: Vilo có phát biểu ý tưởng nào khác về điều này?*

+ CT: [buồn] *Rằng, lẽ ra, tôi nên bớt rượu chè, bớt đi vênh vang, và vẽ nhiều hơn. Rằng nghệ thuật của tôi…đạt tới chỗ làm xúc động lòng người…*[chủ thể kéo hai vai ra sau] *nhưng tôi cũng không nên "nhốt mình trong chuồng," vẽ trong mọi lúc!*

** TS N: Anh có tôn trọng những ý kiến của Vilo?*

+ CT: [thở dài sâu] *Vâng, chúng tôi biết, anh ấy là lương tâm chúng tôi.*

** TS N: Như vậy, anh nói gì với anh ta?*

+ CT: Tôi nói: "Chủ quán trọ, hãy lo công việc của chính anh – anh cũng đang vui chơi đó thôi."

** TS N: Vilo là chủ quán trọ?*

+ CT: Vâng, tại Hà Lan. Làm kinh doanh để kiếm lợi nhuận, tôi có thể nói thêm.

** TS N: Anh có nghĩ đây là điều sai trái của Vilo?*

+ CT: [hối hận] *Không…không hẳn thế…tất cả chúng tôi biết, anh ấy chấp nhận lỗ lã để giúp những người nghèo trên đường, họ cần thức ăn và chỗ trọ. Đời anh ấy hữu ích cho những người khác.*

** TS N: Tôi đoán, sự truyền thông thần giao cách cảm, khiến cho anh khó bênh vực những luận cứ của mình, khi toàn bộ sự thật được mọi người hiểu rõ. Phải thế không?*

+ CT: Vâng, tất cả chúng tôi đều biết rằng, Vilo đang tiến bộ – mẹ kiếp!

** TS N: Anh có bận lòng khi thấy rằng, có thể Vilo đang tiến bộ nhanh hơn những người còn lại trong nhóm anh?*

+ CT: Vâng…chúng tôi đã từng rong chơi với nhau…[rồi chủ thể hồi tưởng một kiếp sống trước đây với Vilo, mà trong đó, họ du lịch cùng nhau như là anh em tại Ấn Độ]

** TS N: Cái gì sẽ xảy ra cho Vilo?*

+ CT: Chẳng bao lâu nữa, anh ấy sẽ rời chúng tôi – tất cả chúng tôi đều biết điều đó – để giao kết với những người khác, mà cũng đã ra đi.

** TS N: Bao nhiêu linh hồn đã rời "nhóm gốc" của anh, Allum?*

+ CT: [ngừng lâu, và rồi, nuối tiếc] *Ồ…2 người đã tiến lên…sau cùng, chúng tôi sẽ bắt kịp họ…nhưng không phải trong chốc lát. Họ chưa biến đi – chỉ có điều là chúng tôi không thấy năng lượng của họ nhiều như trước.*

** TS N: Hãy kể tên những người khác trong nhóm của anh, ngoài Vilo và Norcross.*

+ CT: [tươi tỉnh] *Dubri và Trinian – bây giờ 2 người này đã biết cách vui chơi!*

** TS N: Đâu là đặc điểm của nhóm anh?*

+ CT: [thích thú] ***Sự mạo hiểm! Sự hào hứng!*** *Chúng tôi có vài kẻ tiên phong thực thụ ở quanh đây.* [chủ thể nói một hơi, tỏ vẻ vui sướng]*. Dubri vừa ra khỏi một kiếp sống hoang dã như là một thuyền trưởng. Norcross là một thương gia tự do. Chúng tôi sống hết mình, bởi vì chúng tôi có khả năng nhận lấy những gì mà cuộc đời có để hiến tặng.*

** TS N: Nói như thế, có tự mãn lắm không, Allum?*

+ CT: [tự vệ] *Và có gì sai nào? Nhóm chúng tôi không phải là những "bông hoa mắc cỡ," ông biết đó.*

** TS N: Câu chuyện về kiếp vừa qua của Trinian ra sao?*

+ CT: [phản ứng ầm ĩ] *Anh ấy là một Giám mục. Ông có thể tin được không? Thật là đạo đức giả.*

** TS N: Nó như thế nào?*

+ CT: Một sự từ lừa dối! Norcross, Dubri và tôi bảo Trinian rằng, sự lựa chọn làm giáo sỹ của anh ấy không dính dáng gì đến sự thiện, lòng bác ái, và tính tâm linh.

** TS N: Và linh hồn Trinian nói gì để tự bào chữa?*

+ CT: Anh ấy bảo chúng tôi rằng, anh ấy mang sự an ủi đến cho nhiều người.

** TS N: Anh, Norcross và Dubri nói gì để trả lời anh ta?*

+ CT: Rằng anh ấy đang đánh mất sự quyết tâm. Norcross bảo Trinian rằng, anh ấy muốn có tiền bạc, nếu không, thì anh ấy đã là một giáo sỹ giản dị. Tôi đồng ý. Và tôi cũng đang nói với Triniam như vậy. Ông có thể đoán, Dubri nghĩ gì về mọi cái này!

** TS N: Tôi không đoán ra. Hãy nói cho tôi biết.*

+ CT: Humph – rằng Trinian chọn một thành phố lớn với một thánh đường giàu có – đổ một tấn tiền bạc vào cái túi "bự" [fat] *của anh ấy.*

** TS N: Và chính anh, anh nói gì với Trinian?*

+ CT: Ồ, tôi bị hấp dẫn bởi những cái áo thụng cầu kỳ mà anh ấy mặc – màu đỏ tươi, loại vải tốt nhất – cái nhẫn Giám mục mà anh ấy yêu thích và tất cả vàng bạc xung quanh. Tôi cũng nói đến lòng ham muốn của anh ấy – muốn tắm mình trong sự nịnh hót từ đám con chiên của anh ấy. Trinian không thể giấu chúng tôi cái gì – anh ấy muốn một cuộc sống dễ dãi, nhẹ nhàng, được "vỗ béo."

** TS N: Anh ta có cố gắng giải thích những động cơ cho việc chọn cuộc sống này?*

+ CT: Vâng, nhưng Norcross trách mắng anh ấy. Đối chất Trinian về việc quyến rũ một cô gái trẻ tại phòng họp nhà thờ. [cởi mở] *Vâng, nó thực sự xảy ra!...Cái đó gọi là "mang lại sự an ủi cho giáo dân"! Chúng tôi biết con người thực của Trinian – một tên đểu cáng từ đầu đến chân!*

** TS N: Trinian có đưa ra lời bào chữa nào về cách hành xử của anh ta không?*

+ CT: [trở nên điềm đạm hơn] *Ồ, như thường lệ. Rằng anh ấy bị lôi đi, bởi vì cô gái cần anh ấy – cô ta không có gia đình – còn anh ấy thì cô đơn khi chọn đời giáo sỹ, độc thân. Anh ấy nói, đang cố tránh xa cuộc sống quen thường mà tất cả chúng ta chọn bằng cách đi vào trong nhà thờ – rằng anh ấy yêu cô gái.*

** TS N: Bây giờ, anh, Norcross và Dubri cảm thấy thế nào về Trinian?*

+ CT: [nghiêm khắc] *Chúng tôi nghĩ, anh ấy đang cố bắt chước Vilo* [như là một linh hồn đang tiến hóa]*, nhưng anh ấy thất bại. Những ý định tốt lành của anh ấy không đưa tới kết quả mong muốn.*

** TS N: Allum, anh có vẻ khinh bạc* [cynical] *về những nỗ lực của Trinian trong việc tự cải thiện và làm những thay đổi. Hãy nói thành thật, anh cảm thấy thế nào về Trinian?*

+ CT: Ồ, chúng tôi chỉ trêu chọc anh ấy thôi…dù sao đi nữa…

** TS N: Có vẻ như các anh đang chế nhạo cái mà có thể là ý định định tốt lành của Trinian.*

+ CT: [buồn bã] *Ông nói đúng…và tất cả chúng tôi cũng biết điều đó…Norcross, Dubri và tôi…ờ, chúng tôi cũng không muốn mất anh ấy trong nhóm chúng tôi.*

** TS N: Vilo nói gì về Trinian?*

+ CT: Vilo bênh vực những ý định tốt lành nguyên thủy của Trinian, và bảo Trinian rằng, anh ấy đã rơi vào cái bẫy của sự tự-mãn trong kiếp sống của anh ấy trong nhà thờ. Trinian cũng quá khao khát sự ngưỡng mộ và sự trọng vọng.

** TS N: Allum, hãy tha thứ cho tôi, về việc phán đoán nhóm của anh. Nhưng tôi thấy, có vẻ như tất cả các anh – có lẽ, trừ ra Vilo – đều muốn được ngưỡng mộ. Đúng không?*

+ CT: Ồ, có lẽ, Vilo khá tự mãn. Có thể nói, vấn đề của anh ấy là tính tự cao và Dubri nói thẳng thừng với anh ấy như thế.

** TS N: Và Vilo có phủ nhận điều đó không?*

+ CT: Không, anh ấy không phủ nhận…anh ấy nói, ít ra, anh ấy đang tìm cách cải thiện nó.

** TS N: Trong số các anh, ai là người nhạy cảm nhất trước sự chỉ trích?*

+ CT: [ngừng một lát] *Ồ, tôi đoán, đó sẽ là Norcross, nhưng tất cả chúng tôi đều thấy khó mà tự nhận lỗi của mình.*

** TS N: Hãy thành thật với tôi, Allum. Như anh cho biết, trong thế giới linh hồn, không ai có thể che giấu ai điều gì – và mọi khuyết điểm trong một kiếp quá khứ đều bị tiết lộ. Các anh có bận tâm về điều đó không?*

+ CT: [ngừng một lát] *Chúng tôi nhạy cảm về điều đó – nhưng không bệnh hoạn. Ở đây, chúng tôi đều hiểu rõ nhau. Tôi muốn mang đến lạc thú nghệ thuật cho người khác và phát triển tâm linh thông qua ý nghĩa của nghệ thuật. Như thế, tôi đã làm gì? Vào ban đêm, tôi thường chạy quanh những con kênh đào của Amsterdam, và bị kẹt trong những trò chơi và sự ham vui. Mục đích nguyên thủy của tôi bị đẩy sang một bên.*

** TS N: Nếu anh thừa nhận điều này trước nhóm, thì anh nhận được loại phản hồi nào? Thí dụ, anh và Norcross xem nhau như thế nào?*

+ CT: Norcross thường hay vạch ra rằng, tôi không ưa nhận trách nhiệm về chính mình và những kẻ khác. Còn tôi, thì tôi thấy Norcross yêu sự giàu sang, quyền lực…cả hai chúng tôi đều ích kỷ…nhưng tôi tự phụ tự đắc nhiều hơn. Không ai trong chúng tôi đạt nhiều "ngôi sao vàng."

** TS N: Với những lỗi lầm của anh ta, làm thế nào Dubri có thể phù hợp với nhóm của anh?*

+ CT: Anh ấy ưa kiểm soát và lãnh đạo những người khác. Anh ấy là một "lãnh tụ" bẩm sinh, so với những người còn lại trong nhóm tôi. Anh ấy đã từng là một thuyền trưởng – một tên cướp biển – một tên đầu gấu. Không ai muốn chống đối anh ấy.

** TS N: Anh ta đã từng tàn nhẫn?*

+ CT: Không, chỉ cứng rắn thôi. Anh ấy được kính trọng như là một thuyền trưởng. Dubri tàn nhẫn với những đối thủ trong những trận hải chiến, nhưng anh ấy chăm sóc thuộc hạ của mình.

** TS N: Anh đã nói với tôi rằng, Vilo giúp đỡ những người lỡ bước trên đường, nhưng anh chưa nói nhiều về khía cạnh tích cực của đời các anh. Có ai trong nhóm được tặng những" ngôi sao vàng" cho những hành vi vị tha?*

+ CT: : [sôi nổi] *Có một cái gì khác về Dubri ...*

** TS N: Cái gì vậy?*

+ CT: Anh ấy đã làm một điều nổi trội. Một lần, trong cơn biển động, một thủy thủ rơi từ cột buồm xuống biển, và sắp chết đuối. Anh ấy cột một sợi dây xung quanh thắt lưng mình và nhảy xuống. Anh ấy liều mình và đã cứu sống thủy thủ đó.

** TS N: Khi việc này được thảo luận trong nhóm anh, thì mọi người đáp ứng thế nào với Dubri?*

+ CT: Chúng tôi khen ngợi anh ấy, với sự ngưỡng mộ trong tâm hồn. Chúng tôi đi tới cùng một kết luận rằng, trong những kiếp quá khứ của mình, không ai trong chúng tôi có được hành vi dũng cảm như vậy.

** TS N: Tôi hiểu. Thế nhưng, cuộc đời của Vilo tại quán trọ – cung cấp thức ăn và chỗ trọ cho những người khác, vốn không có đủ tiền để trả – có thể đại diện cho những hành vi vị tha trong thời gian lâu hơn, và do vậy, đáng khen hơn?*

+ CT: Đồng ý. Và chúng tôi ca ngợi anh ấy. [cười] *Anh ấy có nhiều ngôi sao vàng hơn Dubri.*

** TS N: Trong kiếp sống vừa qua của mình, anh có hành vi nào bị nhóm anh chỉ trích nặng nề không?*

+ CT: [ngừng] *Cũng không nhiều lắm. Tôi đã phải chạy vạy kiếm những nhà bảo trợ để sống sót như là họa sỹ, nhưng tôi đối xử tốt với mọi người…tôi thích mang lại niềm vui thú. Nhóm tôi công nhận rằng, tôi có tâm địa tốt.*

CHÚ THÍCH: Mọi người trong số những thân chủ của tôi đều có những gắn bó đặc biệt với nhóm linh hồn của mình, bất kể tính cách của họ ra sao. Người ta có khuynh hướng nghĩ rằng, những linh hồn trong tình trạng tự do [không bị thể xác ràng buộc], thì không có những thiếu

sót vốn có của con người. Thực ra, tôi nghĩ, có nhiều tương tự giữa những nhóm linh hồn thân thiết với nhau và những [hệ thống] gia đình của con người [ở Cõi Trần]. Chẳng hạn, tôi thấy Norcross như là kẻ nổi loạn của nhóm linh hồn này, trong khi anh ta và Allum là "người kiểm kê" những khuyết điểm của mọi người trong nhóm. Allum nói rằng, Norcross thường là người đầu tiên công khai xem xét kỹ bất cứ lý lẽ nào do những thành viên khác đưa ra để biện minh cho những thất bại của họ trong kiếp quá khứ. Anh ta có vẻ như có ít lòng tự-nghi và ít "sự đầu tư cảm xúc"[114] [emotional investment] nhất đối với những tiêu chuẩn hành vi. Điều này có thể nói lên nỗi bất an của chính anh ta, bởi vì rất có thể, Norcross đang chiến đấu cam go nhất để bắt kịp nhóm của mình, nó đang tiến lên.

Tôi ngờ rằng, Allum, chính anh ta, có thể là "bùa hộ mạng" [mascot][115] của nhóm [thường là đứa con út trong gia đình] – ưa đùa cợt, hài lòng về chính mình, và xem nhẹ những vấn đề nghiêm trọng.

Tôi thấy, vài linh hồn trong những nhóm linh hồn thực sự có vẻ như dễ bị tổn thương và được che chở hơn những thành viên khác. Cách hành xử của Vilo cho thấy rằng, hiện nay, anh ta là "nhân vật chính" [hay niên trưởng] của nhóm, đang phấn đấu đạt tới sự xuất chúng. Qua tường thuật của Allum, tôi có ấn tượng rằng, Vilo là kẻ ít ương ngạnh [defian] nhất của nhóm, một phần bởi vì anh ta có thành tích tốt nhất trong những kiếp quá khứ gần đây.

Giống như trong những hệ thống gia đình, những vai trò của những thành viên nhóm linh hồn có thể được luân chuyển, nhưng tôi được cho biết rằng, năng lượng của Vilo đang chuyển sang màu hồng, tín hiệu cho thấy sự phát triển của anh ta sang cấp độ II.

Tôi dán những cái nhãn con người cho những linh hồn, bởi vì, nói gì đi nữa, thì những linh hồn về Cõi Trần thực sự tự biểu hiện chính mình thông qua những đặc điểm con người. Tuy nhiên, tôi không thấy sự thù hận, nghi ngờ, và sự bất kính trong những nhóm linh hồn. Trong bầu không khí của lòng từ bi, không có những cuộc tranh giành quyền lực giữa những nhóm cùng mức phát triển này, mà trong đó, những thành viên của chúng không thể "điều khiển" nhau, hay giữ bí mật.

[114] Investment: sự đầu tư; sự phong tỏa.

[115] Mascot: Bùa hộ mạng; linh vật; người hay vật mang đến điều may.

Những linh hồn nghi ngờ chính mình, chứ không nghi ngờ nhau.Tôi thực sự thấy sự ngoan cường, ước mơ, và ư chí tiếp tục cố gắng trong những cơ thể vật lý của chúng.

Trong một nỗ lực để xác nhận một vài trong số những quan sát của tôi – về sự tương tác giữa những thành viên nhóm trong ca này – tôi hỏi Allum thêm vài câu hỏi.

** S N: Allum, anh có tin rằng, sự phê bình lẫn nhau là luôn luôn bổ ích?*
+ CT: Chắc chắn rồi. Không có sự thù địch thực sự. Chúng tôi đùa vui "trên sự đau khổ của nhau" – tôi thừa nhận điều đó – nhưng đó chỉ là một hình thức…công nhận con người thực của chúng tôi, và chúng tôi nên đang đi tới đâu.
** TS N: Có bao giờ một thành viên bị làm cho xấu hổ hay cảm thấy tội lỗi về một kiếp sống quá khứ?*
+ CT: Đó là…những vũ khí của con người…và quá hạn hẹp đối với những gì mà chúng tôi cảm thấy.
** TS N: Vậy, hãy cho phép tôi tiếp cận những cảm xúc của* [linh hồn] *anh trong một cách khác. Khi nhận phản hồi từ những thành viên nhóm, anh có cảm thấy an toàn hơn khi nó đến từ một thành viên nào đó, so với từ một thành viên khác?*
+ CT: Không, tất cả chúng tôi đều hết sức tôn trọng nhau. Sự chỉ trích lớn nhất đến từ bên trong chính mình.
** TS N: Anh có hối tiếc về sự hành xử của anh trong một kiếp quá khứ nào không?*
+ CT: [ngừng lâu] *Vâng…nếu tôi đã làm tổn thương một ai đó, thì tôi hối hận, và nói cho mọi người biết về những sai lầm của mình. Nhưng chúng tôi rút ra những bài học.*
** TS N: Và các anh làm cái gì về sự hiểu biết này?*
+ CT: Trao đổi với nhau…và cố sửa chữa trong lần sau.
** TS N: Từ những gì anh nói cho tôi biết trước đây, tôi có ý tưởng rằng, anh, Norcross và Dubri có thể đang giải tỏa những cảm xúc bị đè nén đối với những khuyết điểm của chính các anh, bằng cách đổ chúng lên nhau.*

+ CT: [trầm tư] *Chúng tôi đưa ra những nhận xét khinh bạc, nhưng nó không còn giống như cách của con người. Không có cơ thể, chúng tôi xử lý sự chỉ trích hơi khác một chút. Chúng tôi nhìn nhau như con người thực đang là của mình, mà không oán hận hay ghen tỵ.*

** TS N: Tôi không muốn đặt những từ ngữ vào miệng anh, nhưng tôi chỉ tự hỏi, phải chăng tất cả mọi cái khoa trương được phô bày bởi nhóm của anh có thể biểu hiện mặc cảm về sự bất xứng* [unworthiness]*?*

+ CT: Ồ, đó là một cái gì khác. Vâng, với tư cách là những linh hồn, chúng tôi trở nên nản lòng và cảm thấy khả năng của mình… không xứng đáng với sự tin cậy đặt vào chúng tôi – chúng tôi chưa cải thiện được bao nhiêu.

** TS N: Như thế, mặc dù các anh có lòng tự-nghi* [self-doubt] *về chính mình, nhưng đưa ra những nhận xét khinh bạc về động cơ của nhau thì cũng tốt?*

+ CT: Dĩ nhiên, nhưng mỗi người trong chúng tôi đều muốn được công nhận rằng, mình thành khẩn trong việc tiến hành những chương trình [cải thiện] *cá nhân. Đôi khi, lòng tự cao xen vào, và chúng tôi sử dụng nhau để vượt qua tật xấu này.*

GHI CHU: Trong đoạn đối thoại kế tiếp, tôi giới thiệu một hiện tượng tâm linh khác, liên hệ tới sự chữa trị của nhóm. Tôi đã nghe nhiều biến thể về hoạt động này, được xác nhận bởi những thuyết minh của ca 21.

** TS N: Bây giờ, Allum, bao lâu mà chúng ta còn đang thảo luận về sự tương tác của các thành viên trong nhóm, tôi muốn anh mô tả cái năng lượng tâm linh mà đã trợ giúp anh trong quá trình này.*

+ CT: [lưỡng lự] *Tôi không chắc là tôi có thể nói cho ông biết…*

** TS N: Hãy suy nghĩ kỹ. Há chẳng phải, có một phương tiện khác, một năng lượng thông minh nào đó, đã giúp nhóm của anh hòa điệu với nhau?*

+ CT: [ngừng lâu] *À ... ông muốn nói, từ những "cái nón"* [the cones][116]*?*

** TS N:* [từ "the cone" là mới mẻ với tôi, nhưng tôi biết mình đang đi đúng đường] *Vâng, những cái nón. Hãy giải thích những gì anh biết về chúng, trong quan hệ với nhóm anh.*

+ CT: [chậm rãi] *Vâng, những cái nón thực sự trợ giúp chúng tôi.*

** TS N: Xin tiếp tục, và nói cho tôi biết, cái nón làm cái gì. Tôi nghĩ, tôi đã nghe nói về cái này trước đây, nhưng tôi muốn nghe "phiên bản" của anh.*

+ CT: Nó được tạo hình để đi xung quanh chúng tôi, ông biết đó.

** TS N: Được tạo hình như thế nào? Hãy cố giải thích tường minh hơn.*

+ CT: Nó có hình lăng trụ – rất chói lọi – nó ở bên trên và xung quanh chúng tôi. Nó nhỏ ở chóp và rộng ở đáy, do vậy, nó vừa vặn với tất cả chúng tôi, giống như ở dưới một cái nón lớn màu trắng – tất cả chúng tôi có thể trôi bồng bềnh dưới cái nón để sử dụng nó.

** TS N: Anh có chắc rằng, cái này không phải là "vòi sen chữa trị" mà anh trải nghiệm ngay sau khi anh trở lại thế giới linh hồn?*

+ CT: Ồ, không, cái đó là sự thanh tẩy cá nhân nhiều hơn – để chữa trị những vết thương ở Cõi Trần. Tôi nghĩ, ông biết…

** TS N: Tôi biết. Nhưng tôi muốn anh giải thích, cái nón khác với vòi sen chữa trị như thế nào.*

+ CT: Năng lượng từ cái chóp đổ xuống như một thác nước, trong một vòng tròn trải rộng xung quanh tất cả chúng tôi và cho phép chúng tôi thực sự tập trung trên sự nhất thể [sameness] *của chúng tôi như là một nhóm.*

** TS N: Và anh cảm thấy gì, khi anh ở dưới cái nón?*

+ CT: Chúng tôi có thể cảm thấy mọi ý tưởng của mình đang được nới rộng…rồi được sắp xếp một cách có trật tự…và được trả lại cho mỗi người…với nhiều kiến thức được thêm vào.

** TS N: Năng lượng thông minh này có giúp nhóm anh tư duy một cách tập trung hơn, khi nó biến nhóm thành một nhất thể* [unity] *?*

+ CT: Vâng, nó trợ giúp.

---

[116] The cones.

** TS N:* [cố tình vặn hỏi] *Thành thật với anh, Allum, tôi tự hỏi, liệu cái nón này có đang tẩy não những ý tưởng nguyên thủy của anh? Nói gì thì nói, những tranh biện và những bất đồng giữa anh và những người khác trong nhóm anh, là những cái làm cho anh trở thành cá thể.*

+ CT: [cười] *Chúng tôi không bị tẩy não! Ông không biết gì về thế giới linh hồn sao? Nó cho chúng tôi thêm sự sáng suốt tập thể, để làm việc cùng nhau.*

** TS N: Có phải cái nón luôn luôn "có sẵn" ?*

+ CT: Nó ở đó khi nào chúng ta cần nó.

** TS N: Ai điều hành cái nón?*

+ CT: Những ai trông coi, giám sát chúng tôi.

** TS N: Vị hướng đạo của anh?*

+ CT: [bật cười] *Shato? Tôi nghĩ, ông ấy quá bận rộn du hành đó đây trên chuyến "kinh lý" của mình.*

** TS N: Anh muốn nói gì?*

+ CT: Chúng tôi nghĩ về ông ấy như là một chủ gánh xiếc – một quản lý sân khấu – của nhóm chúng tôi.

** TS N: Có phải Shato đóng một vai trò tích cực trong nhóm anh trong những buổi thảo luận nhóm?*

+ CT: [lắc đầu] *Không thực sự như vậy. Những vị hướng đạo thì cao hơn nhiều so với cái thứ này. Chúng tôi được độc lập khá nhiều, và cái đó là tốt đẹp.*

** TS N: Anh có nghĩ, có một lý do đặc biệt cho những lần vắng mặt của Shato?*

+ CT: [ngừng] *Ồ, rất có thể, ông ấy trở nên chán, vì chúng tôi tiến bộ chậm như rùa. Mặc dù vậy, ông ấy thích xuất hiện như là MC.*

** TS N: Trong cách nào?*

+ CT: [cười khúc khích] *Ồ, đột nhiên xuất hiện trước chúng tôi trong một trong những cuộc tranh luận sôi nổi của chúng tôi, ném ra những tia sáng màu thiên thanh – giống như một phù thủy. Ông ấy là một điều tiết viên* [moderator] *toàn năng!*

** TS N: Một phù thủy?*

+ CT: [vẫn đang cười] *Shato xuất hiện trong áo thụng màu lam ngọc-thiên thanh với một cái mũ cao, nhọn. Với bộ râu dài chảy xuống, ông ấy nom rất phong độ, và chúng tôi thực sự ngưỡng mộ ông ấy.*
** TS N: Tôi hình dung ra một Merlin[117] tâm linh.*
+ CT: Có thể nói, ông ấy là một Merlin phương Đông. Đôi khi rất bí hiểm. Ông ấy thích xuất hiện một cách uy nghi, trong bộ lễ phục trang trọng, nhất là khi chúng tôi sắp chọn một kiếp sống khác. Ông ấy biết, chúng tôi đánh giá cao hành vi của ông ấy ra sao.
** TS N: Với mọi sự quản lý* [theo kiểu sân khấu] *này, tôi tò mò muốn biết, với tư cách là một vị hướng đạo nghiêm túc, liệu Shato có nhiều sự nối kết cảm xúc với nhóm của anh.*
+ CT: [chế nhạo tôi] *Nghe đây, Shato biết chúng tôi là một lũ hoang dã, nên ông ấy đóng vai một kẻ "không theo lề thói"* [non-conformist]*. Nhưng ông ấy cũng rất khôn ngoan.*
** TS N: Shato có nuông chiều nhóm của anh? Ông ta có vẻ như không câu thúc quá nhiều.*
+ CT: Cách hành xử của ông ấy rất hiệu quả, bởi vì ông ấy không "nặng tay" và "giảng đạo." Cái đó sẽ không phù hợp với nhóm chúng tôi. Chúng tôi kính trọng ông ấy.
** TS N: Anh thấy Shato như là một nhà tư vấn, chỉ thỉnh thoảng đến để quan sát, hay như là một giám thị năng nổ?*
+ CT: Ông ấy thường tạt vào không báo trước, để đưa ra một vấn đề cho chúng tôi thảo luận, rồi bỏ đi. Một thời gian sau, ông ấy trở lại để lắng nghe, xem chúng tôi có thể giải quyết những sự việc nào đó ra sao…
** TS N: Hãy cho tôi một thí dụ về một vấn đề quan trọng với nhóm của anh.*
+ CT: [ngừng một lát] *Shato biết chúng tôi là những diễn viên tự đồng hóa mình quá nhiều với những "vai diễn" ở Cõi Trần. Ông ấy chỉ trích…sự hời hợt. Ông ấy đang cố làm cho chúng tôi ném mình từ trong ra ngoài, hơn là ngược lại.*
** TS N: Như thế, giáo huấn của Shato là nghiêm túc, nhưng ông ta biết tất cả các anh đều thích vui chơi dọc theo lối đi?*

[117] Merlin: một pháp sư huyền thoại của thời Trung Cổ.

+ CT: Vâng, tôi nghĩ, đó là lý do tại sao Shato đang ở với chúng tôi. Ông ấy biết, chúng tôi đã bỏ phí những cơ hội. Ông ấy trợ giúp chúng tôi trong việc thuyết minh những cảnh ngộ mà chúng tôi rơi vào, để chúng tôi có thể "chuyển họa thành phúc."
** TS N: Từ những gì mà anh đã nói với tôi, tôi có ấn tượng rằng, nhóm của anh được điều hành như một loại hội thảo, được chỉ đạo bởi vị hướng đạo của anh.*
+ CT: Vâng, ông ấy bơm cho chúng tôi nhuệ khí, và giữ cho chúng tôi tiếp tục phấn đấu.

CHÚ THÍCH: Không giống như những lớp học hay những nhóm trị liệu ở Cõi Trần, tôi đã học được rằng, vai trò của những giáo viên/cố vấn trong thế giới linh hồn không bị thu hẹp như là thủ lĩnh của hoạt động nhóm, một cách liên tục. Mặc dù Shato và những học trò của ông ta là một gia đình linh hồn đầy màu sắc, ở đây có nhiều cái tiêu biểu cho mọi nhóm linh hồn. Một vị hướng đạo chỉ đạo bằng lòng yêu thương của bậc bố mẹ hơn bằng sự độc tài. Trong ca này, Shato là một cố vấn chỉ đạo nhưng không có tính chiếm hữu, ông ta cũng không đưa ra sự đe dọa nào cho nhóm. Vị hướng đạo thấu cảm này dành cho những linh hồn trẻ này sự chấp nhận ấm áp: có vẻ như ông thỏa mãn [đáp ứng] những khuynh hướng nam giới của chúng. Tôi sẽ kết thúc ca này với vài câu hỏi sau cùng về nhóm như là một đơn vị tâm linh.

** TS N: Tại sao, ở Cõi Trần, nhóm của anh quá nghiêng về giới tính nam?*
+ CT: Cõi Trần là một hành tinh năng động, vốn tặng thưởng cho nỗ lực thể xác. Chúng tôi có khuynh hướng nghiêng về những vai trò nam giới, để chúng tôi có thể nắm bắt và "uốn nắn" những biến cố…để thống trị môi trường chúng tôi…để được công nhận.
** TS N: Phụ nữ cũng có thế lực trong xã hội. Làm thế nào mà nhóm anh có thể hy vọng tiến bộ mà không có thêm kinh nghiệm trong những vai trò phụ nữ?*

+ CT: Chúng tôi biết thế, nhưng chúng tôi muốn có sự độc lập: đó là một ước vọng quá cuồng nhiệt. Thực ra, chúng tôi thường hay tiêu phí quá nhiều năng lượng nhưng kết quả chẳng được bao nhiêu; nhưng ngay bây giờ, thì những khía cạnh phụ nữ không hấp dẫn chúng tôi nhiều.

** TS N: Nếu các anh không có đối tác phụ nữ nào trong nhóm gần gũi của anh, thì anh đi đâu để tìm những thực thể đó, để bổ túc cho kiếp sống của anh ở Cõi Trần?*

+ CT: Ở gần đây, có vài người có quan hệ tốt hơn với phụ nữ. Tôi hợp với Josey, cô ấy ở cùng tôi trong vài kiếp sống của tôi. Trinian gắn bó với Nyala – và có những người khác nữa.

** TS N: Allum, tôi muốn kết thúc buổi đàm thoại của chúng ta về những kết giao của anh, bằng cách hỏi anh, anh biết gì về nguồn gốc của nhóm anh.*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi…không thể nói cho ông biết…chúng tôi chỉ đơn giản đến cùng nhau vào cùng một thời điểm.*

** TS N: Vậy, hẳn phải có một ai đó mang những người có cùng những thuộc tính trong các anh lại với nhau. Anh có nghĩ, đó là Thượng đế?*

+ CT: [bối rối] *Không, dưới "cội nguồn"* [the source]*... những vị có đẳng cấp cao …*

** TS N: Shato, hoặc những vị hướng đạo giống như ông ta?*

+ CT: Không, cao hơn, tôi nghĩ thế…những "kẻ hoạch định"…tôi không biết gì thêm.

** TS N: Lúc nãy, anh cho tôi biết về một vài bạn cũ đang giảm bớt sự tham dự tích cực vào nhóm của anh, do sự phát triển của họ. Các anh có bao giờ có thêm thành viên mới?*

+ CT: Không bao giờ.

** TS N: Có phải vì một thành viên mới có thể có khó khăn trong việc "đồng hóa" với những người còn lại của nhóm?*

+ CT: [cười] *Chúng tôi không* ***quá tệ*** *như thế! Chỉ có điều, chúng tôi quá gắn bó với nhau bằng tư tưởng, nên một người ngoài sẽ không thích hợp, và có lẽ họ cũng không chia sẻ những kinh nghiệm quá khứ của chúng tôi.*

** TS N: Nhóm của anh có tin rằng, những cuộc thảo luận của các anh về những kiếp quá khứ của nhau, đóng góp vào sự cải thiện xã hội con người?*
+ CT: [ngừng một lát] *Chúng tôi muốn rằng, sự có mặt của chúng tôi trong một cộng đồng sẽ thách thức những quy ước – tra vấn những giả định căn bản. Tôi nghĩ, chúng tôi mang dũng khí vào trong kiếp sống vật lý của mình – và tiếng cười, nữa…*
** TS N: Và khi nhóm của anh đã hoàn tất việc thảo luận về những gì cần thiết để đẩy mạnh* [việc đạt tới] *những mục tiêu của các anh, thì các anh có mong đợi một kiếp sống mới không?*
+ CT: [sôi nổi] *Ồ, vâng ! Lần nào rời thế giới linh hồn để đảm nhận một vai trò mới ở Cõi Trần, tôi đều nói lời tạm biệt: "Hẹn gặp tất cả các bạn ở đây, sau công nguyên (sau cái chết)."*

CHÚ THÍCH: Ca này là một thí dụ về những linh hồn "đồng thanh đồng khí," có nhu cầu khẳng định và phát huy cái tôi. Những linh hồn này tán thành và "phê chuẩn" những tình cảm và thái độ của nhau. Chìa khóa để hiểu sự hình thành của những nhóm linh hồn nằm ở đây. Tôi đã học được rằng, nhiều nhóm có tiểu nhóm, cấu thành bởi những thực thể được nối kết với nhau bởi những vấn đề tương tự vẫn đang ngăn chặn sự tiến hóa của chúng. Mặc dù vậy, những linh hồn này thực sự có những khác biệt về ưu, khuyết điểm của chúng. Mỗi thành viên đóng góp cái thuộc tính tốt nhất của nó nhằm phát huy những mục tiêu của những người khác trong nhóm.
Tôi không muốn, với ca 21, để lại ấn tượng rằng, vài linh hồn còn lại trong "nhóm bạn thân thiết" này đại diện cho những nét hành vi của mọi người trong nhóm gốc. Khi một nhóm chủ yếu – chẳng hạn, có 15 hay 20 linh hồn – được thành lập, có những tương tự rõ nét trong tài năng và những mối quan tâm của chúng. Nhưng một nhóm hỗ trợ cũng được thiết kế sao cho có những khác biệt trong tính nết, cảm xúc, và những phản ứng. Một cách tiêu biểu, những thân chủ tường thuật rằng, nhóm của họ có nhiều loại tính cách – pha trộn giữa nam giới và nữ giới. Có thể liệt kê như sau:

1/ Can đảm, giỏi thích nghi, kiên quyết.
2/ Dịu dàng, ít nói, tận tụy, và hơi ngây thơ.
3/ Ham vui, hài hước, thích đùa và liều mạng.
4/ Nghiêm túc, đáng tin cậy, cẩn trọng.
5/ Khoa trương, nhiệt tình, thẳng thắn.
6/ Kiên nhẫn, kiên trì, sáng suốt.
7/ Trầm tư, tính toán, cương quyết.
8/ Có óc canh tân, cơ trí, thích nghi giỏi.

Những khác biệt này mang đến cho một nhóm sự cân bằng. Tuy nhiên, nếu toàn bộ một nhóm phô bày một khuynh hướng mạnh mẽ về sự khoa trương, hay sự liều lĩnh, thì thành viên cẩn thận nhất sẽ có vẻ bớt khoa trương và liều lĩnh, so với một nhóm linh hồn khác.
Không có chuyện những linh hồn trong ca 21 sẽ trải qua một giai đoạn phát triển dài. Thế nhưng, chúng thực sự đóng góp vào cái sinh lực [vitality] của Cõi Trần. Sau khi "tra vấn" chủ thể này thêm, tôi phát hiện rằng, những linh hồn này tiếp tục con đường của chúng trong thế kỷ 20. Chẳng hạn, Allum là một nhà thiết kế đồ họa và một *guitarist* chuyên nghiệp bán thời gian, có quan hệ gắn bó với Josey, một ca sỹ.
Sự kiện rằng, những linh hồn khắng khít trong ca này quá ưa thích chọn cơ thể nam giới trong những sống kiếp vật lý của chúng, không lấy mất khả năng của chúng – khả năng kết giao với những linh hồn mới mẻ thích chọn cơ thể nữ giới cho kiếp sống vật lý của chúng. Nhóm thì trộn lẫn về giới tính. Như tôi đã đề cập, những linh hồn nào thực sự phát triển cao, có những sở thích cân bằng về giới tính trong việc chọn lựa cơ thể vật lý của chúng.
Niềm mơ ước muốn biểu đạt "ý thức về bản sắc của mình" [self-identity] là một yếu tố mang tính động cơ, thúc đẩy những linh hồn chọn việc trở lại Cõi Trần để học những bài học thực tiễn.
Đôi khi, một lý do khiến cho linh hồn ở cấp độ thấp cảm thấy bất an, là sự mâu thuẫn [discrepancy] giữa sự tri giác về "Bản ngã" [Self] trong trạng thái tự do của linh hồn, và cách mà chúng hành động trong cơ thể người. Những linh hồn có thể trở nên bối rối với con người mà chúng đang là trong đời. Ca 21 có vẻ không biểu lộ

sự xung đột nào trong khía cạnh này, nhưng tôi hoài nghi cái tốc độ của sự tăng trưởng mà Allum đạt tới trong những kiếp quá khứ gần đây. Tuy nhiên, kinh nghiệm căn bản của một kiếp sống, có thể bù trừ, tới mức nào đó, cho sự thiếu sáng suốt trong kiếp sống đó.

Trong thế giới linh hồn, chúng ta dễ thừa nhận những thiếu soát và xung đột nội tâm của mình hơn, so với khi còn ở Cõi Trần. Chúng ta đã thấy, như thế nào mà những sắc thái tế nhị [nuances] của việc lấy quyết định được "mổ xẻ" và phân tích trong những nhóm linh hồn. Những thành viên nhóm đã làm việc cùng nhau trong thời gian quá dài trong những năm Cõi Trần, đến nỗi, những thực thể đó trở nên chịu trách nhiệm về nhau và về nhóm như là một toàn bộ. Điều này vun đắp một cảm thức sâu sắc về "sự thuộc về" trong mọi nhóm linh hồn, và có thể cho cảm tưởng rằng, có những "hàng rào tư tưởng" giữa những cụm, nhất là với những linh hồn ở những cấp độ thấp hơn. Tuy nhiên, mặc dù sự khước từ và nỗi cô đơn là thành phần của của mọi "sinh mệnh" của linh hồn trong hình dáng con người, nhưng trong thế giới linh hồn, thì cái "ngã tính" [ego identity] cá nhân của chúng ta thường trực được tôn lên bởi sự tương tác ấm áp giữa các thành viên nhóm.

Cái cấu trúc xã hội của những nhóm linh hồn không giống hệt như [cấu trúc] của những nhóm người ở Cõi Trần. Mặc dù có bằng chứng nào đó về "đôi bạn thân thiết," nhưng tôi không nghe nói về hiện tượng bè phái, những ngôi sao chói sáng, hay những linh hồn bị cô lập bên trong nhóm. Tôi được cho biết, khi gắn bó với nhóm, những hồn cũng thực sự trải qua thời gian một mình trong sự yên lặng của suy tư cá nhân. Những linh hồn nào từng là những thực thể thâm tình trong những mối quan hệ gia đình của chúng ở Cõi Trần, thì khi trở lại thế giới linh hồn, chúng tham gia vào cuộc sống cộng đồng của nhóm. Và thế nhưng, những linh hồn thực sự học hỏi nhiều từ sự cô độc.

Từ những thân chủ có năng lượng trắng, tôi hiểu rằng, những linh hồn ở những cấp độ sơ cấp thường xuyên bị ly cách khỏi những nhóm của chúng để làm việc một cách cá thể trên những dự án

năng lượng đơn giản.[118] Một linh hồn khá trẻ hồi tưởng rằng, nó ở trong một khu vực có hàng rào bao quanh, cố gắng ghép lại "một mảnh ghép di động" [moving puzzle] của những hình thể hình học tách rời: hình lăng trụ, hình cầu, hình vuông, hình khối, với năng lượng "tự sản xuất." Mảnh ghép này được mô tả như là đa chiều, nhiều màu sắc, và có 3 chiều [holographic] trong bản chất. Anh ta nói, "*Chúng tôi phải học cách tăng cường năng lượng của mình để quy tụ những cái phân tán và hỗn tạp vào một điểm, để mang lại cho chúng một loại hình thể căn bản nào đó."* Một chủ thể khác nói thêm: *"Những bài trắc nghiệm này cho những kẻ giám sát thông tin về trí tưởng tượng, tính sáng tạo, và sự khéo léo của chúng ta, và họ mang đến cho chúng ta sự động viên, hơn là sự phán xét."* Khi ở một mình, những linh hồn trên mọi cấp độ dấn mình vào một hoạt động rất quan trọng khác. Chúng được mong đợi trải qua thời gian tập trung trên việc giúp [bằng thần thức] những ai ở Cõi Trần [hay những thế giới vật lý khác] mà chúng đã biết và quan tâm. Từ những gì tôi có thể thu thập, thì chúng đi tới một không gian mà một vài người gọi là nơi để "phóng năng lượng." Ở đây, chúng đi vào một "trường giao thoa các chiều kích" của năng lượng bồng bềnh, màu bạc-thiên thanh, phóng ra ngoài đến một khu vực địa lý do chúng chọn lựa. Tôi được cho biết, đây là một bài tập tinh thần trong việc "nắm giữ và phóng thích năng lượng rung động tích cực, để tạo ra một lãnh thổ." Điều này có nghĩa là, những linh hồn "cưỡi" trên những làn sóng tư tưởng của chúng, đến những người, những tòa nhà cụ thể, hay một vùng đất nhất định, trong một cố gắng để mang đến sự an ủi hay tạo ra sự thay đổi nào đó.

* * * * * * * * *

[118] "Những dự án năng lượng đơn giản," là để phân biệt với "những dự án năng lượng phức tạp," dành cho những linh hồn tiến hóa cao.

CHƯƠNG X
LINH HỒN TRUNG CẤP

Một khi linh hồn chúng ta tiến lên vượt quá cấp độ II vào trong cấp độ III [Trung cấp], thì sự hoạt động nhóm của chúng ta được rút ngắn một cách đáng kể. Điều này không có nghĩa là, chúng ta trở lại loại cô lập mà chúng ta đã thấy với linh hồn sơ cấp. Những linh hồn chuyển sang cấp độ III, có ít sự giao kết hơn với những nhóm chủ yếu, bởi vì chúng đã thủ đắc sự chín chắn và kinh nghiệm cho sự hoạt động độc lập hơn. Những linh hồn này đang rút bớt số lượng những lần đầu thai của chúng. Bên trong cấp độ III và IV, sau cùng, chúng ta sẵn sàng cho những trách nhiệm nghiêm túc hơn. Bây giờ, mối quan hệ giữa chúng ta và những vị hướng đạo thay đổi, từ thầy/trò, sang mối quan hệ của những đồng nghiệp làm việc với nhau. Bởi vì những vị hướng đạo cũ của chúng ta đã có những nhóm học trò mới, bây giờ, đến lượt mình, chúng ta phát triển những kỹ năng giảng dạy mà sau cùng, sẽ khiến ta đủ tiêu chuẩn cho những trách nhiệm của một vị hướng đạo.

Tôi đã nói rằng, những giai đoạn chuyển tiếp của cấp độ II và IV, là đặc biệt khó khăn để cho tôi xác định sự phát triển của một linh hồn. Chẳng hạn, vài linh hồn cấp độ IV bắt đầu tự nhắm đến việc thực tập giảng dạy cụm chủ yếu trong khi vẫn đang ở cấp độ III; trái lại, những chủ thể khác, rõ ràng ở cấp độ IV, nhưng thấy rằng họ chưa đủ năng lực để đảm nhận vai trò hướng đạo.

Mặc dù những thực thể đạt tới mức Trung cấp đều rất chuẩn mực về đạo đức và cách hành xử, nhưng họ rất khiêm tốn về những thành tựu của mình. Đương nhiên, mỗi ca đều khác

nhau, nhưng tôi nhận thấy, những thân chủ ở giai đoạn này và giai đoạn cao hơn, biểu lộ sự trầm tĩnh lớn hơn. Tôi thấy sự tin cậy nhiều hơn sự ngờ vực đối với những động lực của người khác, trên cả bình diện ý thức lẫn tiềm thức. Những người này cho thấy một thái độ tin tưởng về tương lai của nhân loại – thái độ này động viên những ai xung quanh họ.

Những câu hỏi của tôi dành cho những linh hồn chín chắn hơn, được nhắm tới những ý tưởng sâu xa về mục đích và sự sáng tạo. Tôi thừa nhận rằng, việc tận dụng kiến thức cao sở hữu bởi những linh hồn này cung cấp loại thông tin tâm linh mà những linh hồn khác thiếu. Có những thân chủ nói với tôi rằng, họ cảm thấy tôi đã "đẩy" họ quá mạnh trong việc thu thập những ký ức tâm linh, và tôi biết họ có lý. Những linh hồn tiến hóa cao của thế giới này sở hữu sự thấu hiểu đáng kể về một kế hoạch sống đại đồng. Tôi muốn học hỏi từ họ càng nhiều càng tốt.

Ca kế tiếp của tôi rơi vào phần cao hơn trong cấp độ III, phát ra một năng lượng vàng, không có một chút màu đỏ nào. Thân chủ này là một người đàn ông nhỏ bé, không thể mô tả, gần 50 tuổi. Một cách lặng lẽ, ông lịch sự với tôi trong khi chúng tôi gặp nhau, và tôi nghĩ, ông hơi "đạo mạo." Tôi cảm thấy sự "dửng dưng" [detachment] nhũn nhặn của ông là phần nào giả tạo, hầu như là một cái vỏ bọc cho những cảm xúc mạnh mẽ hơn. Nét ấn tượng nhất ở ông ta, là đôi mắt đen, buồn rầu, mà trở nên càng mãnh liệt hơn, khi ông ta bắt đầu nói về chính mình trong một thể cách trực tiếp và thuyết phục.

Ông bảo tôi rằng, ông làm việc cho một tổ chức từ thiện, cấp phát thực phẩm cho những kẻ không nhà, và rằng, ông đã từng là một ký giả. Vị thân chủ này đã du hành một quãng đường khá xa, để thảo luận với tôi về mối quan tâm của ông : lòng nhiệt huyết đối với công việc của ông đang giảm sút. Ông nói, ông mệt mỏi và muốn trải qua phần đời còn lại lặng lẽ một

mình. Phiên thôi miên đầu tiên của ông bao gồm việc duyệt qua những nét lớn của nhiều kiếp quá khứ của ông, để chúng tôi có thể tìm ra một hướng đi đúng cho phần còn lại của kiếp sống hiện nay của ông.

Tôi bắt đầu bằng cách đưa chủ thể này nhanh chóng lùi lại xuyên qua một loạt những kiếp sống xa xưa, khởi sự từ kiếp sống đầu tiên của ông như là một người *Cro-Magnon* trong một nền văn hóa Đồ Đá, cách đây khoảng 30. 000 ngàn năm.

Trong khi chúng tôi di chuyển về phía trước trong thời gian, tôi ghi nhận một sự nhất quán trong những mẫu hành vi của ông – "con sói cô độc," đối nghịch với sự hòa nhập với bộ tộc của mình, như bình thường vào thời đó. Từ khoảng năm 3000 TCN đến năm 500 TCN, thân chủ tôi sống vài kiếp sống tại Trung Đông, khi những thành quốc sớm sủa nổi lên tại Sumer, Babylone, và sự xuất hiện của những nền văn hóa Ai Cập. Tuy nhiên, ngay cả trong những kiếp sống như là phụ nữ, chủ thể này thường tránh những ràng buộc gia đình, kể cả việc không có con cái. Mỗi khi tái sinh làm đàn ông, ông biểu lộ sở thích sống đời du mục.

Vào thời điểm chúng tôi duyệt qua một kiếp sống của ông tại châu Âu vào thời Trung Cổ, tôi bắt đầu nhận ra rằng, đây là một linh hồn nổi loạn, chống lại những xã hội chuyên chế. Trong những kiếp sống của mình, ông làm việc để nâng dân chúng lên khỏi sợ hãi, trong khi vẫn giữ lập trường không liên kết đối với những phe phái chống đối nhau. Chịu đựng những khó khăn và nhiều trở ngại, ông tiếp tục là một kẻ lang thang với một ám ảnh về tự do di chuyển. Một vài kiếp sống không quá nhiều hoa trái, nhưng trong thế kỷ 12, tôi thấy ông tại Trung Mỹ, trong cơ thể của một Aztec, tổ chức một băng đảng người Da Đỏ chống lại những cuộc đàn áp của một giáo sĩ có chức sắc cao. Ông bị giết trong bối cảnh này như là một kẻ bị ruồng bỏ thực

thụ, trong khi xiển dương những quan hệ bất bạo động giữa những bộ lạc vốn là những kẻ thù truyền kiếp.

Trong thế kỷ 14, linh hồn này là một phóng viên Âu châu, du hành con đường tơ lụa đến Cathay để tìm hiểu những dân tộc của châu Á. Luôn luôn thông thạo những ngôn ngữ [như hiện nay], thân chủ tôi chết tại châu Á như là một người đàn ông sống hạnh phúc trong một làng nông dân.

Tại Nhật, ở đầu thế kỷ 17, ông là thành viên của đảng *The Bleeding Crane*. Những người đàn ông này là những lính viễn chinh Samurai, độc lập, được kính nể. Ở cuối kiếp sống này, chủ thể của tôi đang sống ẩn dật tách khỏi những *shogun Tokugawa* đang thống trị, bởi vì ông cố vấn về chiến lược cho những đối thủ yếu hơn.

Thường xuyên là kẻ ngoại cuộc, luôn luôn là một kẻ thám hiểm tìm kiếm chân lý băng qua nhiều vùng đất, linh hồn này tiếp tục tìm kiếm một ý nghĩa cho cuộc đời, trong khi giúp đỡ những ai mà ông gặp trên lối đi.

Tôi kinh ngạc khi ông đột ngột xuất hiện như là một người vợ của một nông dân Mỹ trên biên giới, trong thế kỷ 19. Người nông dân chết ngay sau khi kết hôn. Tôi biết rằng, chủ thể của tôi đã cố tình tái đầu thai như là một góa phụ với những đứa con, gắn bó với một bất động sản, trái với khuynh hướng ưa di chuyển của ông.

Khi phần này của phiên thôi miên chấm dứt, tôi biết rằng, tôi đang làm việc với một linh hồn tiến hóa cao, "có tuổi," cho dù ông ta đã có rất nhiều kiếp sống mà chúng tôi không duyệt qua.

Bởi vì linh hồn này đang tiến gần đến cấp độ IV, có lẽ tôi sẽ không ngạc nhiên, nếu ông xuất hiện trên Trái Đất cách đây 70. 000 năm, thay vì ½ của khoảng thời gian đó. Tuy nhiên, như tôi đã đề cập, những linh hồn không cần phải có hàng trăm

những kiếp sống vật lý – như là một điều kiện tiên quyết – để tiến hóa. Một lần, tôi đã có một thân chủ bước vào cấp độ III chỉ sau 4 000 năm – một thành tích xuất sắc. Tôi đã nói chuyện với thân chủ của tôi về kiếp sống hiện nay của ông và những phương pháp học hỏi quen thường của ông trong những kiếp sống trước đây. Ông giải thích, ông không bao giờ kết hôn, và rằng, việc tránh những gắn bó có tính xã hội là thuận lợi nhất cho ông. Tôi gợi ý một vài tình huống thay thế để ông cân nhắc. Ban đầu, tôi cảm thấy sự thiếu thâm tình của ông với người khác trong quá nhiều kiếp sống, đang ngăn trở sự tiến bộ của ông. Khi phiên thôi miên này chấm dứt, ông sốt ruột muốn rằng, chúng tôi sẽ thám hiểm tâm trí ông xa hơn, để đạt tới những tri giác về thế giới linh hồn trong một phiên thôi miên khác. Khi ông đến, ngày sau đó, tôi đặt ông vào một trạng thái siêu thức, và chúng tôi đi trở lại công việc.

CA 22:

** TS N: Trong thế giới linh hồn, tên anh là gì?*

+ CT: Nenthum.

** TS N: Nenthum, ngay bây giờ, có những linh hồn xung quanh anh, hay anh ở một mình?*

+ CT: [ngừng] *Tôi đang ở cùng 2 trong số những bạn đồng hành lâu năm của tôi.*

** TS N: Họ tên là gì?*

+ CT: Raoul và Senji.

** TS N: Và có phải 3 người trong số các bạn là một phần trong nhóm linh hồn lớn hơn đang làm việc cùng nhau?*

+ CT: Vâng ... nhưng bây giờ, 3 người trong chúng tôi làm việc... với nhau nhiều hơn.

** TS N: Các bạn đang làm gì bây giờ?*

+ CT: Chúng tôi đang thảo luận những cách tốt nhất để giúp nhau trong những cuộc đầu thai của chúng tôi.

** TS N: Hãy nói cho tôi biết, các bạn làm gì cho nhau?*

+ CT: Tôi giúp Senji tha thứ chính mình về những sai lầm và trân trọng giá trị của chính cô ấy. Cô ấy cần chấm dứt việc tạo ra một "hình ảnh người mẹ" [mother-figure] *trong mọi lúc ở Cõi Trần.*

** TS N: Và cô ấy trợ gúp anh ra sao?*

+ CT: Giúp tôi thấy rằng...tôi thiếu một cảm thức "thuộc về" [a sense of belonging].

** TS N: Hãy cho tôi một thí dụ về những hành động của Senji để giúp anh với vấn đề này.*

+ CT: Ờ, cô ấy là vợ tôi tại Nhật Bản sau khi những ngày chiến binh của tôi đã qua.

[một cái gì đó đang quấy rầy Nenthum, và sau khi ngừng một lát, ông nói thêm] *Raoul thích cặp đôi với Senji và tôi thường ở một mình.*

** TS N: Về Raoul thì sao? Các bạn giúp nhau ra sao?*

+ CT: Tôi giúp anh ấy có sự kiên nhẫn và anh ấy giúp tôi giảm bớt khuynh hướng trốn tránh cuộc sống cộng đồng.

** TS N : Các bạn có luôn luôn là 2 nam và 1 nữ trong những lần đầu thai ở Cõi Trần?*

+ CT: Không, chúng tôi có thể thay đổi – nhưng tình huống này thoải mái cho chúng tôi hơn.

** TS N: Tại sao 3 người trong các bạn đang làm việc độc lập với phần còn lại của nhóm các bạn?*

+ CT: [ngừng] *Ồ, tôi thấy họ ở đây... vài người không đi về đằng trước với chúng tôi...một vài người khác thì xa phía trước chúng tôi trong những nhiệm vụ của họ.*

** TS N: Anh có một vị hướng đạo hay một vị thầy?*

+ CT: [nói khẽ] *Cô ấy là Idis.*

** T.S N: Nghe ra, anh kính trọng cô ấy. Anh có hay giao tiếp với Idish không?*

+ CT: Vâng. Nhưng không phải là chúng tôi không có những bất đồng.

** TS N: Đâu là khu vực xung đột chính giữa anh và cô ấy?*

+ CT: Cô ấy không đầu thai nhiều, và tôi bảo cô ấy rằng, cô ấy nên tiếp xúc trực tiếp hơn với những điều kiện hiện thời ở Cõi Trần.

** TS N: Anh có hòa điệu với Idish tới mức mà anh biết mọi sự về sự rèn luyện của cô ấy như là một vị hướng đạo?*

+ CT: [lắc đầu trong khi cân nhắc] *Không phải là chúng tôi không thể hỏi những câu hỏi... nhưng chúng tôi chỉ có thê hỏi những gì mà chúng tôi biết. Idis tiết lộ với tôi những gì mà cô ấy nghĩ là có ăn nhập tới kinh nghiệm của chính tôi.*

** TS N: Có phải những vị hướng đạo có thể che giấu những ý tưởng của họ, nên anh không thể đọc tâm trí họ một cách hoàn toàn?*

+ CT: Vâng, những người "cao tuổi" hơn, trở nên lành nghề về chuyện đó – họ biết cách "lọc" những điều mà chúng ta không cần biết, bởi vì kiến thức này sẽ làm cho chúng ta bối rối.

** TS N: Anh có học cách "lọc" những hình ảnh không?*

+ CT: Tôi có học được... một chút.

** TS N: Đây hẳn là lý do tại sao có nhiều người bảo tôi rằng, không phải mọi câu hỏi của họ đều được những vị hướng đạo cho những câu trả lời dứt khoát.*

+ CT: Vâng, và ý định của câu hỏi là quan trọng... nó được hỏi khi nào, và tại sao. Có lẽ, một số thông tin nào đó không có lợi cho họ, vì nó có thể khiến họ bị xáo trộn.

** TS N: Bên cạnh những kỹ thuật giảng dạy của cô ấy, anh có thích cái "bản sắc"* [identity] *của cô ấy?*

+ CT: Vâng... tôi chỉ mong, cô ấy đồng ý đến với tôi... một lần.

** TS N: Ồ, anh muốn thực sự cùng tái sinh ở Cõi Trần với cô ấy?*

+ CT: [cười ranh mãnh] *Tôi đã bảo cô ấy rằng, chúng tôi sẽ có quan hệ với nhau tốt hơn ở Cõi Trần, nếu cô ấy chịu đồng ý đến đó một lúc nào đó và "cặp đôi" với tôi.*

** TS N: Và cô ấy nói gì về gợi ý đó?*

+ CT: Cô ấy cười và nói, sẽ suy nghĩ về điều đó – nếu tôi có thể chứng tỏ cho cô ấy là nó sẽ có nhiều kết quả tốt.

CHÚ THÍCH: Tại điểm này, tôi hỏi Nenthum, Idis đã kết giao với ông ta bao lâu, và biết rằng, cô ấy đã được phân công phụ trách 3 thực thể này khi họ di chuyển vào cấp độ III. Nenthum, Raoul, and Senji đều ở dưới sự giám hộ của một vị hướng đạo thân thiết, ở đẳng cấp tôn sư, vốn đã ở cùng họ từ khởi đầu của hiện hữu họ. Sẽ là không chính xác, khi cho rằng, những linh hồn tiến hóa cao có những kiếp sống cô đơn. Chủ thể này bảo tôi rằng, ông ta tiếp xúc với nhiều linh hồn. Raoul and Senji chỉ là những người bạn thân nhất của ông ta.

Cấp độ III và IV, là những giai đoạn có ý nghĩa cho những linh hồn trong sự phát triển của chúng, bởi vì bây giờ chúng được trao cho những trách nhiệm nặng nề hơn, chăm sóc những linh hồn trẻ hơn. Tuy nhiên, vị thế của một vị hướng đạo không

được trao cho chúng ta ngay ngay lập tức. Như với nhiều khía cạnh khác của cuộc sống linh hồn, chúng ta được trắc nghiệm cẩn thận. Những giai đoạn ở cấp độ III [trung cấp] là những giai đoạn thử thách cho những giáo viên tiềm năng.

Trong khi hào quang chúng ta vẫn còn màu vàng, thì những vị thầy của ta giao cho ta một linh hồn để chăm sóc, và rồi đánh giá thành tích lãnh đạo của ta, cả trong và ngoài những cuộc đầu thai vật lý.

Chỉ khi nào việc thực tập sơ khởi này thành công, thì chúng ta mới được phép vận hành, thậm chí ở cấp độ của một vị hướng đạo "sơ cấp." Không phải ai cũng thích hợp cho việc giảng dạy, nhưng điều này không ngăn cản chúng ta trở thành một linh hồn cao cấp có hào quang thiên thanh. Những vị hướng đạo, giống như mọi người khác, có những khả năng và tài năng khác nhau, cũng như những khuyết điểm. Vào thời điểm ta đạt tới cấp độ V, thì những năng khiếu của ta được "nổi danh" trong thế giới linh hồn. Chúng ta được trao cho những nhiệm vụ tương ứng với những khả năng của chúng ta, mà tôi sẽ đề cập về sau trong chương này. Những con đường khác nhau của phương pháp học hỏi, sau cùng, mang tất cả chúng ta đến cùng một mục đích trong việc thủ đắc sự toàn bộ về tâm linh. Sự đa dạng là thành phần của một quy hoạch chung cho sự tiến bộ của mọi linh hồn, và tôi quan tâm đến cách mà ca 22 đang tiến vào cấp độ III.

** TS N: Nenthum, anh có thể nói cho tôi biết, có phải Idis đang chuẩn bị cho anh trở thành một vị hướng đạo vì cô ấy nghĩ rằng, anh có hứng thú trong hoạt động đó?*

+ CT: [đáp nhanh] *Vâng, đúng vậy.*

** TS N: Ồ, vậy, anh đang phát triển như là một vị hướng đạo, chính anh?*

+ CT: [khiêm tốn] *Đừng quan trọng hóa điều ấy quá. Tôi chỉ là một "quản gia"* [caretaker] *... giúp Idis và nhận những chỉ thị.*

** TS N: Anh có cố bắt chước phong cách giảng dạy của cô ấy không?*

+ CT: Không, chúng tôi khác nhau. Dù sao, với tư cách là một kẻ tập sự, một quản gia, tôi không thể làm những cái mà cô ấy thành tựu.

** TS N: Khi nào thì anh biết, anh đã sẵn sàng là một quản gia và bắt đầu trợ giúp kẻ khác về tâm linh?*

+ CT: Nó là một ... sự nhận biết, đến với bạn sau một số kiếp sống ... rằng bạn trở nên quân bình với chính mình hơn trước kia, và có khả năng trợ giúp người khác, với tư cách là một linh hồn, và trong cơ thể vật lý.

** TS N: Và anh đang hoạt động trong và ngoài thế giới linh hồn như là một quản gia vào lúc này?*

+ CT: [có khó khăn trong việc trả lời] *Tôi ra ngoài... trong 2 "sinh mệnh"* [cuộc đời] *khác nhau.*

** TS N: Bây giờ, anh đang sống trong 2 "sinh mệnh"* [lives] *song song?*[119]

+ CT: Vâng, đúng vậy.

** TS N: Anh đang sống ở đâu, trong cuộc đời kia?*

+ CT: Canada.

** TS N: Địa lý có quan trọng đối với cuộc đầu thai của anh tại Canada?*

+ CT: Vâng, tôi chọn một gia đình nghèo tại một cộng đồng nông thôn, nơi mà sự có mặt của tôi sẽ cần thiết hơn. Tôi đang ở một thị trấn nhỏ miền núi.

---

[119] Chú ý: **Một linh hồn có thể, nếu muốn, nhập vào 2 cơ thể vật lý khác nhau cùng một lúc.** Đây là khả năng "phân chia năng lượng" của linh hồn. Vấn đề này đã được đề cập trước đây, chỉ xin nhắc lại.

** TS N: Hãy cho tôi những chi tiết về cuộc đời của anh tại Canada và những nhiệm vụ của anh.*
+ CT: [chậm rãi] *Tôi đang ... săn sóc em trai tôi, Billy. Khuôn mặt và hai bàn tay của nó bị bỏng khủng khiếp bởi một tia lửa từ một cái lò nhà bếp, khi nó 4 tuổi. Tôi 10 tuổi khi tai nạn xảy ra.*
** TS N: Có phải trong cuộc đời tại Canada, anh cũng ở độ tuổi đó, như bây giờ anh đang ở trong cuộc đời tại Mỹ?*
+ CT: Vâng, vào cùng độ tuổi đó.
** TS N: Và nhiệm vụ chủ yếu trong cuộc đời tại Canada của anh là gì?*
+ CT: Săn sóc Billy. Giúp nó nhìn cuộc đời vượt lên nỗi đau của nó. Nó hầu như mù và sự biến dạng trên khuôn mặt khiến cho nó bị cộng đồng bỏ rơi. Tôi cố khai mở cho nó, giúp nó chấp nhận cuộc đời và biết nó thực sự là ai từ bên trong. Tôi đọc sách cho nó nghe và đi dạo trong rừng, nắm cánh tay nó. Tôi không nắm hai bàn tay nó, bởi vì chúng bị thương tích quá nặng.
** TS N: Còn về bố mẹ của cậu bé tại Canada thì sao?*
+ CT: [khiêm tốn] *Tôi đảm nhận vai trò bố mẹ nó. Sau tai nạn, cha tôi bỏ đi và không bao giờ trở lại. Ông là một kẻ yếu đuối và không tử tế với gia đình, ngay cả trước khi tai nạn xảy ra. Linh hồn mẹ tôi thì không ... có năng lực trong cơ thể bà. Họ cần một ai đó có kinh nghiệm dày dạn.*
** TS N: Một ai đó mạnh mẽ về thể xác?*
+ CT: [cười] *Không, tại Canada, tôi là một phụ nữ. Tôi là chị gái của Billy. Mẹ tôi và em trai tôi cần một ai đó vững chãi về tinh thần để giữ cho gia đình đứng vững và cho họ một hướng đi.*
** TS N: Anh chu cấp cho gia đình bằng cách nào?*
+ CT: Tôi là thợ làm bánh và tôi sẽ không bao giờ kết hôn, bởi vì tôi không thể rời bỏ họ.
** TS N: Đâu là bài học chủ yếu của em trai anh?*

+ CT: Thủ đắc sự khiêm cung mà không bị nghiền nát bởi một cuộc sống có rất ít sự thỏa mãn.
** TS N: Tạ sao anh không đảm nhận vai trò của cậu em trai bị bỏng? Há chẳng phải kịch bản đó sẽ cung cấp cho anh nhiều thử thách hơn?*
+ CT: [nhăn mặt] *Hmm. Tôi đã từng kinh qua cái đó!*

CHÚ THÍCH: Chủ thể này đã từng bị thương tích thể xác trong một số kiếp sống quá khứ.

** TS N: Vâng, tôi cho rằng anh đã kinh qua cái đó. Tôi tự hỏi, liệu có bao giờ linh hồn Billy gây tổn thương về thể xác cho anh trong một kiếp quá khứ nào đó của anh?*

+ CT: Quả vậy, trong một kiếp quá khứ, cậu ta đã gây tổn thương thể xác cho tôi. Khi tôi là nạn nhân, thì một quản gia khác lưu lại với tôi và tôi là một kẻ hàm ân. Bây giờ đến lượt Billy, và tôi ở đây để săn sóc nó...

** TS N: Trước khi anh bước vào cuộc đời tại Canada, anh có biết trước, rằng em trai anh sẽ bị tàn phế?*

+ CT: Chắc chắn rồi, ***Idis và tôi thảo luận toàn bộ tình huống****. Cô ấy nói, linh hồn Billy sẽ cần một quản gia, và bởi vì trước đây tôi đã có sự tiếp xúc tiêu cực với linh hồn này trong một kiếp sống khác, nên tôi hoan nghênh công việc đó.*

** TS N: Bên cạnh bài học về nghiệp báo cho linh hồn Billy, có vài bài học cho anh nữa – bởi vì anh ở trong vai trò của một phụ nữ bị bó chân bó tay. Anh không thể rũ bỏ và rong chơi như anh thường làm trong những kiếp sống khác của anh.*
+ CT: Đúng. Cái mức độ khó khăn trong một kiếp sống, được đo bằng cái thử thách của tình huống dành cho bạn, chứ không

phải cho kẻ khác. Đối với tôi, là quản gia của Billy thì khó hơn khi tôi là kẻ chịu ơn, với một linh hồn khác như là quản gia của tôi.

** TS N: Đâu là yếu tố khó khăn nhất của nhiệm vụ này của anh như là một quản gia?*

+ CT: Nuôi dưỡng một đứa trẻ... giúp nó vượt qua sự bất lực... của bản thân tới tuổi trưởng thành... dạy một đứa trẻ đương đầu với sự tra tấn một cách dũng cảm.

** TS N: Cuộc đời của Billy là một thí dụ cực đoan, nhưng có vẻ như những đứa trẻ ở Cõi Trần đều có nhiều nỗi đau thể xác và cảm xúc phải kinh qua.*

+ CT: Không tiếp xúc và vượt qua nỗi đau, bạn sẽ không bao giờ có thể thực sự nối kết với con người thực của bạn và nương dựa vào đó. Tôi cần phải nói với ông rằng, càng nhiều nỗi đau và nghịch cảnh đến với ta khi ta là một đứa trẻ, thì ta càng có nhiều cơ hội để nới rộng tiềm năng của mình.

** TS N: Và như là một quản gia tại Canadat, công việc của anh đang tiến hành ra sao?*

+ CT: Có một chuỗi lựa chọn khó khăn hơn phải chọn trong gia đình tại Canada – không như cuộc đời tại Mỹ. Nhưng, tôi có lòng tin vào chính mình ... đưa sự hiểu biết của tôi vào sử dụng.

** TS N: Idis động viên hay ngăn cản ý muốn của anh – muốn đẩy nhanh sự phát triển bằng cách sống những 2 cuộc đời song song?*

+ CT: Cô ấy luôn luôn rất thoáng về điều này... Tôi không làm việc này nhiều trong quá khứ.

** TS N: Tại sao không ?*

+ CT: Những cuộc đời song song có thể mệt mỏi và làm phân tán năng lượng. Nỗ lực đó có thể phản tác dụng, bởi vì nó làm giảm sút những kết quả cho cả 2 cuộc đời.

** TS N: Tôi thấy rằng, anh đang giúp kẻ khác trong cả 2 cuộc đời hiện nay, nhưng có bao giờ anh sống những cuộc đời tương phản: cuộc đời này tốt, cuộc đời sống kia thì xấu, cùng một lúc?*

+ CT: Vâng, mặc dù trường hợp đó xảy ra cách đây đã lâu ở Cõi Trần. Đây là một trong những thuận lợi của những cuộc đời song song. Một cuộc đời này có thể bù trừ cho một cuộc đời kia. Tuy nhiên, đây là một việc làm vất vả.

** TS N: Vậy, tại sao những vị hướng đạo lại cho phép những cuộc đời song song?*

+ CT:[cau mày với tôi] *Những linh hồn không ở trong một môi trường quan liêu cứng nhắc. Chúng ta được phép phạm những sai lầm trong phán đoán và học hỏi từ chúng.*

** TS N: Tôi có ấn tượng, anh nghĩ rằng linh hồn trung bình nên sống mỗi lúc một cuộc đời.*

+ CT: Tôi sẽ nói vâng, trong đa số trường hợp, nhưng có những động lực khác, thúc giục chúng ta đẩy nhanh những cuộc đầu thai.

** TS N: Chẳng hạn như...?*

+ CT: [thích thú] *Những phần thưởng cho việc sống những cuộc đời song song có thể cho phép linh hồn suy tư nhiều hơn về việc đầu thai.*

** TS N: Anh muốn nói, những giai đoạn nghỉ ngơi giữa những kiếp sống có thể kéo dài lâu hơn cho chúng ta sau những cuộc đời song song?*

+ CT: [mỉm cười] *Chắc chắn rồi, phải mất nhiều thời gian hơn để suy tưởng về 2 cuộc đời, so với 1 cuộc đời.*

** TS N: Nenthum, tôi chỉ có thêm vài câu hỏi về phương thức phân chia năng lượng. Cái thể cách mà trong đó anh phân chia năng lượng linh hồn mình thành những phần khác nhau, nó ra làm sao?*

+ CT: Chúng ta là ... như là những phân tử của ... những đơn vị năng lượng hóa.

** TS N: Đâu là đơn vị gốc?*

+ CT: "Kẻ tạo dựng" [the maker]*. Chúng ta là ... những phân tử ... của những đơn vị năng lượng hóa. Chúng ta khởi nguồn từ một đơn vị.*

** TS N: Có phải mỗi phần của linh hồn anh vẫn nguyên vẹn, hoàn chỉnh bên trong chính nó?*

+ T:: Vâng, đúng vậy

** TS N: Có phải mọi phần của năng lượng linh hồn chúng ta đi ra khỏi thế giới linh hồn khi chúng ta tái sinh?*[120]

+ CT: ***Một phần năng lượng của chúng ta không bao giờ rời nơi đó****, bởi vì chúng ta không hoàn toàn tách khỏi "kẻ tạo dựng."*

** TS N: Cái phần năng lượng lưu lại trong thế giới linh hồn làm cái gì trong khi chúng ta ở ở Cõi Trần trong một hay nhiều hơn một cơ thể?*

+ CT: Nó ... ngủ ngầm nhiều hơn ... đợi để tái hợp với phần năng lượng còn lại của chúng ta.

CHÚ THÍCH: Phần lớn những đồng nghiệp của tôi, làm việc với những thân chủ lùi về kiếp quá khứ, đã lắng nghe những cuốn sử biên niên gối lên nhau từ những người sống ở Cõi Trần trong 2 nơi cùng một lúc. Thỉnh thoảng, có 3 hay nhiều hơn những cuộc đời song song. Những linh hồn trong hầu hết bất cứ giai đoạn phát triển nào, đều có thể sống nhiều cuộc đời

[120] Chú ý: Xin nhắc lại: Khi một linh hồn đầu thai xuống Cõi Trần, **nó luôn luôn để lại thế giới linh hồn một phần năng lượng của mình.**

cùng một lúc, nhưng tôi thực sự không thấy nhiều về điều này trong những ca của tôi.

Nhiều người cảm thấy ý tưởng về những linh hồn có năng lực phân chia năng lượng trong thế giới linh hồn và rồi gắn vào 2 hay nhiều cơ thể hơn, là chống lại tất cả những tiên kiến của họ về linh hồn riêng lẻ, cá thể hóa. Tôi thú nhận rằng, tôi cũng cảm thấy không thoải mái, khi lần đầu tiên một thân chủ nói với tôi về việc có những cuộc đời song song. Tôi có thể hiểu tại sao một số người thấy khái niệm "những cuộc đời song song" là khó hiểu, nhất là khi đối mặt với cái mệnh đề bổ sung rằng, một linh hồn thậm chí có thể sống trong những chiều khác nhau trong cùng một thời gian.

Cái mà chúng ta phải nhận thức, là: nếu linh hồn chúng ta, tất cả đều là thành phần của một năng lượng của linh hồn tối cao – vốn phân chia, hay tự nới rộng chính nó để sáng tạo ra linh hồn chúng ta – thì tại sao, "hậu duệ" của năng lượng thông minh này lại không có năng lực tách ra, rồi lại tái kết hợp?

Việc thu thập thông tin về hoạt động tâm linh từ những linh hồn ở trong những giai đoạn phát triển cao hơn, thì đôi khi gây phẫn chí. Sở dĩ như vậy, là bởi vì cái bản chất phức tạp của ký ức và kiến thức ở những cấp độ này có thể gây khó khăn trong việc phân biệt những gì mà những người này nhận ra và không muốn nói với tôi, với những gì mà họ thực sự không biết.

Ca 22 vừa thông minh uyên bác, vừa cởi mở với những câu hỏi của tôi. Ca này tương thích với những bản tường thuật khác trong những hồ sơ của tôi về sự tập luyện đa dạng của linh hồn trong thế giới linh hồn.

** TS N: Nenthum, bây giờ tôi muốn quay sang những hoạt động của anh trong thế giới linh hồn – khi anh không bận rộn với những cuộc đầu thai ở Cõi Trần – tương tác với những nhóm linh hồn và học làm một vị hướng đạo. Anh có thể nói cho tôi biết về những khu vực tâm linh khác, mà trong đó anh bận rộn?*

+ CT: [ngừng lâu] *Vâng, có những khu vực khác ... Tôi biết về chúng.*

** TS N: Có bao nhiêu lãnh vực?*

+ CT: [thận trọng] *Tôi nghĩ, có 4.*

** TS N: Anh sẽ gọi những lãnh vực hoạt động này là gì?*

\+ CT: Thế giới không Ego, Thế giới Toàn trí, Thế giới của Sáng tạo và Hủy bỏ [non-creation], và Thế giới của Thời gian Bị biến đổi.

** TS N: Chúng có phải là những thế giới hiện hữu trong vũ trụ vật lý của chúng ta?*

+ CT: Một trong số đó hiện hữu trong vũ trụ vật lý của chúng ta, những thế giới còn lại là những khu vực phi chiều kích [non-dementional spheres*]*.

** TS N: Được rồi, hãy khởi sự với những khu vực phi chiều kích. Có phải 3 khu vực này trong thế giới linh hồn là dành cho việc sử dụng của những linh hồn?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Tại sao anh gọi tất cả những lãnh vực tâm linh này là những "thế giới"?*

+ CT: Tôi nhìn chúng như là ... những nơi chốn cho cuộc sống tâm linh.

** TS N: Như thế, 3 trong số chúng là những thế giới tinh thần?*

+ CT: Vâng, chúng là như vậy.

** TS N: Thế giới không có Ego là gì?*

+ CT: Nó là nơi để học về ý nghĩa của hiện hữu.

** TS N: Tôi đã nghe nói về nó, được diễn tả trong nhiều cách khác nhau. Há chẳng phải, nó liên quan đến những kẻ sơ cơ?*

+ CT: Vâng, linh hồn mới được tạo dựng ở đó để học biết chúng là ai. Đó là nơi gốc gác.

** TS N: Có phải bản tính của ego "ra lò" một cách ngẫu nhiên, hay có một lựa chọn cho những linh hồn sơ cơ?*

+ CT: Linh hồn mới được tạo dựng không có khả năng lựa chọn. Bạn thủ đắc tính cách của bạn dựa trên cách mà năng lượng của bạn ... được kết hợp ... được ráp lại với nhau cho bạn.

** TS N: Có một bản liệt kê những đặc điểm mà sẽ được phân bổ cho những linh hồn?*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi nghĩ, nhiều yếu tố được xem xét tại cái nơi tạo dựng ra con người mà chúng ta đang là. Cái mà tôi thực sự biết, là: một khi được ban cho, thì ego có một giao ước giữa bản thân nó và những kẻ ban cho.*

** TS N: Cái đó nghĩa là gì?*

+ CT: Làm cái tốt nhất với con người của tôi.

** TS N: Như vậy, mục đích của thế giới này là sự phân phát "bản sắc linh hồn" bởi những hữu thể cao cấp?*

+ CT: Vâng, linh hồn mới được tạo dựng là năng lượng thuần túy, chưa có "Bản Ngã" [Self]*. Thế giới không Ego cấp cho bạn một chữ ký.*

** TS N: Vậy, tại sao anh gọi nó là Thế giới không Ego?*

+ CT: Bởi vì linh hồn mới được tạo dựng không có ego nào. Cái ý tưởng về "Bản Ngã" chưa đến trong ý thức của linh hồn mới. Chính là ở đây mà linh hồn được ban ý nghĩa cho sự hiện hữu của nó.

** TS N: Và có phải việc sáng tạo những linh hồn với bản vị cá nhân tiếp tục không gián đoạn?*

+ CT: Theo tôi biết, vâng.

** TS N: Tôi muốn anh trả lời câu hỏi kế tiếp một cách cẩn thận. Khi anh thủ đắc cái "bản sắc" đặc thù của mình như là một linh hồn, cái đó có tự động có nghĩa là anh được đăng ký cho việc đầu thai ở Cõi Trần trong hình dáng con người?*

+ CT: Không. Những hành tinh không tồn tại mãi mãi.

** TS N: Tôi tự hỏi, có phải những loại linh hồn nào đó có một ái lực đối với những hình thức đặc biệt của sự sống vật lý trong vũ trụ?*

+ CT: [ngừng] *Tôi sẽ không biện luận chống lại cái đó.*

** TS N: Từ khởi đầu, Nenthum, anh có được cho cơ hội chọn những "cơ thể chủ" trên những hành tinh khác, ngoài những cơ thể người trên Trái Đất?*

+ CT: À ... như là một linh hồn mới.... những vị hướng đạo sẽ trợ giúp trong những lựa chọn đó.. Tôi bị hấp dẫn bởi những hữu thể người.

** TS N: Anh có được cho những lựa chọn khác?*

+ CT: [ngừng lâu] *Vâng ... nhưng nó không rõ ràng mấy vào lúc đó. Họ thường cho bạn khởi sự tập luyện trên một hay 2 thế giới dễ dàng, không có nhiều cái để làm. Rồi tôi được phép phục vụ trên cái hành tinh khắc nghiệt này.*

** TS N: Trái Đất được xem là khắc nghiệt?*

+ CT: Vâng. Trên vài thế giới, bạn phải vượt qua những khó chịu vật lý – ngay cả sự khổ. Những thế giới khác nghiêng về những cuộc xung khắc tinh thần [mental contests]. *Trái Đất có cả hai. Chúng tôi "nổi danh" nhờ làm tốt trên những thế giới khó khăn.* [mỉm cười] *Những ai không du hành nhiều gọi chúng tôi là những kẻ mạo hiểm.*

** TS N: Trái Đất thực sự hấp dẫn anh ở điểm nào?*

+ CT: Mối quan hệ họ hàng mà họ dành cho nhau, trong khi họ tranh đấu chống lại nhau ... cạnh tranh và hợp tác đồng thời.

** TS N: Há chẳng phải đó là một mâu thuẫn?*

+ CT: [cười] *Đó là cái hấp dẫn tôi – hòa giải những cãi vã của một giống loài dễ phạm sai lầm vốn có quá nhiều sự kiêu ngạo, và đồng thời, cũng muốn giữ lòng tự trọng. Bộ não người khá là độc nhất, ông biết đó.*

** TS N: Như thế nào?*

+ CT: Những con người thì vị kỷ, nhưng dễ bị thương tổn. Họ có thể làm cho tính cách mình trở thành đê tiện và thế nhưng, có năng lực lớn cho lòng nhân ái. Trên Trái Đất, có cách hành xử yếu đuối, nhưng cũng có lòng dũng cảm. Nó luôn luôn là một trò chơi kéo co diễn tiến với những giá trị con người. Sự đa dạng này phù hợp với linh hồn tôi.

** TS N: Đâu là vài trong số những cái khác, về những cơ thể chủ của con người, mà có thể hấp dẫn những linh hồn được gửi về Trái Đất?*

+ CT: Hmm... những người trong chúng tôi đang phát triển trên Trái Đất có một ... nhiệm vụ phải trợ giúp những con người biết cái vô hạn vượt quá đời họ, và trợ giúp họ trong việc diễn đạt lòng nhân từ đích thực chống lại dục vọng/đam mê của họ. Có một ***dục vọng/đam mê*** *để suốt đời chiến đấu chống lại – đó là nhiệm vụ xứng đáng của giống người.*

** TS N: Con người cũng dễ dàng trở nên tàn nhẫn, ác tâm.*

+ CT: Đó là thành phần của dục vọng/đam mê. Nhưng nó cũng đang tiến hóa, và khi con người trải nghiệm sự rắc rối, họ có thể đạt tới cái tốt nhất của họ và ...hoàn toàn cao thượng.

** TS N: Có lẽ chính linh hồn nuôi dưỡng những đặc tính mà anh gợi ý?*

+ CT: Chúng tôi cố gắng phát huy cái đã có sẵn ở đó.

** TS N: Có linh hồn nào từng đi trở lại Thế giới không Ego sau khi chúng đã một lần ở đó và thủ đắc "bản sắc"?*

+ CT: [khó chịu] *Vâng ... nhưng tôi không muốn bàn về cái đó.*

** TS N: Thế thì chúng ta sẽ không nói tới cái đó, nhưng tôi đã được cho biết rằng, vài linh hồn thực sự trở lại nơi đó, nếu cách hành xử của chúng trong những kiếp sống vật lý trở nên bất thường một cách nhất quán. Tôi có ấn tượng rằng, họ bị xem là khiếm khuyết và bị gửi trả lại "nhà máy" cho một loại "phẫu thuật thùy não tâm linh"?*

CT: [lắc đầu khó chịu] *Tôi bị xúc phạm bởi mô tả đó. Ông lấy đâu ra cái ý niệm đó? Những linh hồn nào đã phát triển những trở ngại nghiêm trọng cho sự cải thiện, thì được sửa chữa bởi sự phục hồi năng lượng tích cực.*

** TS N: Có phải thủ tục này chỉ dành cho những linh hồn ở Cõi Trần?*

+ CT: Không, những linh hồn trẻ từ khắp nơi có thể cần có sự phục hồi như là biện pháp sau cùng.

** TS N: Có phải những linh hồn được phục hồi này sẽ trở lại nhóm của chúng và sau cùng, tái sinh trên những thế giới vật lý?*

+ CT: [thở dài sâu] *Vâng.*

** TS N: Thế giới không Ego và Thế giới Biết mọi sự khác nhau ra sao?*

+ CT: Chúng đối nghịch với nhau. Thế giới Biết mọi sự không dành cho những linh hồn trẻ.

** TS N: Anh đã từng ở trong Thế giới Biết mọi sự chưa?*

+ CT: Không, tôi chưa sẵn sàng. Tôi chỉ biết về nó như là một nơi mà chúng ta phấn đấu để đạt tới.

** TS N: Anh biết gì về khu vực tâm linh này?*

+ CT: [ngừng lâu] *Nó là một nơi của chiêm niệm ... thế giới tinh thần tối hậu dành cho việc hoạch định và thiết kế. Tôi có*

thể nói với ông một chút về cái khu vực này, rằng, nó là đích đến sau cùng của mọi tư tưởng. Cảm thức về mọi sự vật sống thì được điều phối ở đây.

** TS N: Vậy, Thế giới của sự Hiểu biết mọi sự thì trừu tượng trong hình thức cao nhất?*

+ CT: Vâng, nó hòa trộn nội dung với hình thức – cái lý tính với những lý tưởng. Nó là một chiều kích nơi mà sự hiện thực hóa mọi hy vọng của chúng ta và những giấc mơ của chúng ta là có thể được.

** TS N: Nếu anh chưa đi tới đó, thì làm thế nào anh biết về nó?*

+ CT: Chúng tôi có ... những thoáng nhìn ... như là một động lực để động viên chúng tôi làm cái nỗ lực sau cùng đó, để hoàn tất công việc của chúng tôi và gia nhập vào hàng ngũ các bậc tôn sư.

Nền tảng của thế giới linh hồn là một nơi của sự hiểu biết và đã được ám chỉ dưới những cái tên khác nhau bởi những thân chủ. Họ chỉ đề cập đến cái tuyệt đối phổ quát này, bởi vì ngay cả những chủ thể cao cấp của tôi cũng không có kinh nghiệm trực tiếp nào ở đó. Mọi linh hồn đều sốt ruột muốn đạt tới và được thẩm thấu bởi cái "tâm điểm" [nucleus] này, nhất là khi chúng đi tới gần hơn và bị khuyến dụ bởi những cái ít ỏi mà chúng có thể thấy. Tôi e rằng, *Thế giới của sự Hiểu biết mọi sự* chỉ có thể được hiểu trọn vẹn bởi một linh hồn không-còn-tái-sinh, ở cấp độ V.

** TS N: Nếu Thế giới không Ego và Thế giới của sự Hiểu biết mọi sự là ở hai cực đối nghịch trong kinh nghiệm của một linh hồn, thì Thế giới của Thời gian bị Biến đổi rơi vào đâu?*

+ CT: Mọi linh hồn đều có thể đạt tới cái khu vực này, bởi vì nó đại diện cho thế giới vật lý của riêng nó. Trong trường hợp của tôi, nó là Trái Đất.

** TS N: Ồ, cái này hẳn là chiều kích vật lý mà anh đã nói với tôi?*

+ CT: Không, khu vực của Trái Đất chỉ được mô phỏng [simulated] *cho việc sử dụng của tôi.*

** TS N: Vậy, mọi linh hồn trong thế giới linh hồn sẽ không nghiên cứu cùng cái thế giới được mô phỏng đó?*

+ CT: Không, mỗi người trong chúng ta nghiên cứu cái hành tinh của riêng mình, nơi mà chúng ta đầu thai. Chúng thực một cách vật lý ... một cách tạm thời.

** TS N: Và anh không sống một cách vật lý trên thế giới được mô phỏng này, mà có vẻ giống như Trái Đất – anh chỉ sử dụng nó?*

+ CT: Vâng, đúng rồi – cho những mục đích tập luyện.

** TS N: Tại sao anh gọi cái lãnh vực thứ ba này là Thế giới của Thời gian Bị biến đổi?*

+ CT: Bởi vì chúng ta có thể thay đổi những trình tự thời gian để nghiên cứu những biến cố đặc biệt.

** TS N: Đâu là mục đích căn bản của việc thay đổi những trình tự thời gian?*

+ CT: Để cải thiện những quyết định của tôi về sự sống. Việc nghiên cứu này khiến cho tôi phán đoán tách bạch hơn và chuẩn bị cho tôi tiến về Thế giới của Hiểu biết mọi sự [the World of All knowing].

CHÚ THÍCH: Những chủ thể thường xuyên dùng thuật ngữ "thế giới" để mô tả những khu vực không gian phi-vật lý.
Những vùng này có thể nhỏ bé hay cực kỳ rộng lớn trong quan hệ với linh hồn và có thể bao gồm những chiều kích khác nhau. Tôi tin rằng, có những thực tại tách biệt cho những kinh nghiệm học hỏi khác nhau bên ngoài những hạn chế của thời gian. Sự cộng tồn của quá khứ, hiện tại và tương lai trong những bối cảnh tâm linh gợi ý bởi ca này sẽ được khám phá thêm trong hai chương kế tiếp, với ca 23 và 25.

** TS N: Chúng ta chưa nói đến Thế giới của Sáng tạo và Hủy bỏ* [the World of Creation and Non-creation]. *Đây có phải là thế giới 3 chiều mà anh đã nói đến trước đây?*

+ CT: Vâng, và chúng tôi cũng thích sử dụng nó.

** TS N: Có phải thế giới này được dự định cho việc sử dụng của những linh hồn?*

+ CT: Không, không phải. Tôi chỉ khởi sự làm việc ở đó. Tôi được xem như là một "lính mới."

** TS N: Trước khi chúng ta đi vào cái đó, tôi muốn hỏi, liệu thế giới vật lý này có tương tự như trái Đất không?*

+ CT: Không, hơi khác một chút. Nó lớn hơn và phần nào lạnh hơn. Có ít nước hơn, ít đại dương hơn, nhưng tương tự.

** TS N: Hành tinh này xa mặt trời hơn Trái Đất xa mặt trời?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Nếu tôi có thể gọi thế giới vật lý này là Trái Đất II, bởi vì nó có vẻ tương tự về mặt địa lý với Trái Đất mà chúng ta biết, nó sẽ gần Trái Đất I trên bầu trời?*

+ CT: Không.

** TS N: Trái Đất II ở đâu trong quan hệ với Trái Đất I?*

+ CT: [ngừng] *Tôi không thể nói cho ông biết.*

** TS N: Trái Đất II ở trong dải Ngân Hà của chúng ta?*

+ CT: [ngừng lâu] *Không, tôi nghĩ, xa nhiều hơn.*

** TS N: Tôi có thể thấy thiên hà củaTrái Đất II tọa lạc với một kính thiên văn từ sân sau của tôi không?*

+ CT: Tôi nghĩ như vậy.

** TS N: Bạn sẽ nói, dải thiên hà chứa đựng thế giới vật lý này được tạo hình theo vòng xoắn ốc như thiên hà chúng ta, hay nó hình bầu dục? Từ xa, nó nom ra sao trong một kính thiên văn?*

+ CT: ... như là một sợi xích lớn được nới rộng... [với vẻ bối rối] *Tôi không thể nói gì thêm.*

CHÚ THÍCH: Như là một nhà thiên văn nghiệp dư, sử dụng một kính thiên văn lớn, có gương phản xạ, thiết kế cho những vật thể ở xa trên bầu trời, tôi luôn luôn tò mò khi một phiên thôi miên có liên hệ tới thiên văn. Những câu trả lời của thân chủ cho những loại câu hỏi này thường không đáp ứng những mong đợi của tôi. Tôi không bao giờ chắc chắn rằng, đó là do bị chặn bởi những vị hướng đạo, hay do sự thiếu "hệ quy chiếu" của chủ thể giữa Trái Đất và phần còn lại của vũ trụ.

** TS N:* [tôi ném ra một câu hỏi có tính chủ đạo] *Tôi cho rằng, anh đi tới Trái Đất II để đầu thai với loại hữu thể thông minh nào đó?*

+ CT: [nói to] *Không ! Đó chính là cái mà chúng tôi không muốn làm ở đó.*

** TS N: Anh đi tới Trái Đất II vào lúc nào?*

+ CT: Giữa những kiếp sống của tôi trên Trái Đất này.

** TS N: Tại sao anh đi tới Trái Đất II?*

+ CT: Chúng tôi đi tới đó để sáng tạo và chỉ để tận hưởng như là những linh hồn tự do.

** TS N: Và anh không bận tâm về những cư dân của Trái Đất II?*

+ CT: [hăng hái] ***Không*** *có người ... nó thanh bình ... Chúng tôi rong chơi giữa những khu rừng, những sa mạc, và qua những đại dương, mà không có trách nhiệm nào.*

** TS N: Đâu là hình thức sự sống cao nhất trên Trái Đất II?*

+ CT: [tránh né] *Ồ ... những con vật nhỏ bé ... không có nhiều trí thông minh.*

** TS N: Những con vật đó có linh hồn không?*

+ CT: Vâng, mọi sinh vật đều có linh hồn. Nhưng chúng có những mảnh năng lượng tâm trí rất đơn giản.

** TS N: Linh hồn anh, và linh hồn các bạn anh, có tiến hóa từ việc sử dụng những hình thức thấp hơn của sự sống vật lý trên Trái Đất I, sau khi ê-kíp của các anh đã sáng tạo ra những vật thể nào đó?*

+ CT: Chúng tôi không biết chắc, nhưng không ai trong chúng tôi nghĩ vậy.

** TS N: Tại sao không?*

+ CT: Bởi vì năng lượng thông minh được sắp xếp bởi ... một cái đi trước sự sống. Thảo mộc, côn trùng, loài bò sát – mỗi loài ở trong một gia đình linh hồn.

** TS N: Và tất cả mọi phạm trù sinh vật đều bị tách biệt khỏi nhau?*

+ CT: Không. Năng lượng của "kẻ tạo dựng" nối kết những đơn vị của mọi sinh vật đang hiện hữu.

** TS N: Anh có dính líu với yếu tố sáng tạo này không?*

+ CT: [thẳng thốt] *Ồ, không!*

** TS N: Vậy, ai được chọn để viếng thăm Trái Đất II?*

+ CT: Ai trong chúng tôi được kết nối với Trái Đất, đến đây. Đây là một địa điểm nghỉ hè so với Trái Đất.

** TS N: Tại sao?*

+ CT: Không có chiến đấu, cãi vã hay phấn đấu cho uy thế. Có một bầu khí tinh khôi. Và toàn bộ sự sống thì ... yên tĩnh ... Nơi này cho chúng tôi một động lực để trở lại Trái Đất và làm cho nó hòa bình hơn.

** TS N: Tôi thực sự thấy, như thế nào mà Vườn Địa Đàng này sẽ cho phép anh nghỉ ngơi và vô tư, nhưng anh cũng nói, anh đến đây để sáng tạo mà.*

+ CT: Vâng, đúng thế.

** TS N: Không phải ngẫu nhiên mà những linh hồn từ Trái Đất đến một thế giới mà quá tương tự* [với Trái Đất] *về mặt địa lý?*

+ CT: Đúng thế.

** TS N: Những linh hồn khác, không bị ràng buộc vào Trái Đất, có đi tới những thế giới vật lý giống như những hành tinh nơi mà chúng đầu thai?*

+ CT: Vâng ... những thế giới "trẻ hơn", với những sinh vật đơn giản hơn ... để học cách sáng tạo mà không có sự sống thông minh nào xung quanh.

** TS N: Xin nói tiếp.*

+ CT: Ở đây chúng tôi có thể thí nghiệm với việc sáng tạo và thấy nó phát triển. Như thể bạn ở trong một phòng thí nghiệm nơi mà bạn có thể tạo ra những sự vật vật lý từ năng lượng của bạn.

** TS N: Những sự vật vật lý này có giống với những gì mà anh có thể thấy trên Trái Đất I?*

+ CT: Vâng, chỉ trên Trái Đất. Đó là lý do tại sao tôi đang ở đây.

** TS N: Hãy khởi sự với việc đến Trái Đất II và giải thích cho tôi, linh hồn anh làm cái gì trước tiên.*

+ CT: [lẩn tránh câu hỏi của tôi và sau cùng nói] *Tôi không ... sành sỏi lắm.*

CHÚ THÍCH: Bởi vì chủ thể này đang trải nghiệm sự chống đối, tôi bỏ ra vài phút để "điều chỉnh" và chấm dứt với câu nói sau đây : *"Khi tôi đếm 3, anh sẽ cảm thấy thư giãn hơn về việc nói với tôi cái mà anh và Idis thấy phù hợp cho kiến thức của tôi. Một, hai, ba!"* Tôi lặp lại câu hỏi của tôi.

+ CT: Tôi quan sát để xem tôi phải làm gì trên đất đằng trước mặt tôi. Rồi, tôi tạo hình trong trí một vật thể nào đó, và cố sáng tạo chính vật đó với liều lượng năng lượng nhỏ. Vị thầy trợ giúp chúng tôi với ... sự kiểm soát. Tôi phải thấy những sai lầm và làm những sửa chữa.

** TS N: Những vị thầy là ai?*

+ CT: Idis and Mulcafgil [những vị hướng đạo cao cấp của chủ thể]*... và có những vị thầy khác xung quanh ... Tôi không biết họ rõ lắm.*

** TS N: Hãy cố nói càng rõ càng tốt. Chính xác, anh đang làm gì?*

+ CT: Chúng tôi ... tạo hình những sự vật.

** TS N: Những sinh vật?*

+ CT: Tôi chưa sẵn sàng cho cái đó. Tôi thí nghiệm với những thành tố căn bản – ông biết đó, hydrogen and oxygen – để sáng tạo chất liệu của hành tinh ... những tảng đá, không khí, nước ... mọi sự vật rất nhỏ.

** TS N: Anh có thực sự sáng tạo ra những thành tố căn bản của vũ trụ chúng ta không?*

+ CT: Không, tôi chỉ sử dụng những yếu tố có sẵn.

** TS N: Bằng cách nào?*

+ CT: Tôi lấy những yếu tố căn bản và thay đổi chúng một cách bốc đồng từ năng lượng của tôi ...và chúng có thể thay đổi.

** TS N: Thay đổi thành cái gì?*

+ CT: [giản dị] *Tôi thạo về đá tảng ...*

** TS N: Anh tạo ra đá tảng như thế nào với năng lượng của anh?*

+ CT: Ồ ... bằng cách đun nóng bụi và làm cho nó nguội.... làm cho nó cứng.

** TS N: Anh có làm ra những khoáng sản trong bụi?*

+ CT: Họ làm cái đó cho bạn ... những vị thầy cho chúng ta cái chất liệu ... hơi gas để tạo ra nước ... và vân vân ...

** TS N: Tôi muốn hiểu rõ cái này. Công việc của anh gồm có việc học sáng tạo bằng cách tạo ra nhiệt lượng, áp suất, làm nguội từ dòng năng lượng của anh?*

+ CT: Gần đúng như thế – bằng cách làm biến đổi dòng năng lượng.

** TS N: Như thế, anh không thực sự sản xuất ra chất liệu như đá tảng và nước theo một phương pháp hóa học nào đó?*

+ CT: Không, như tôi đã bảo ông, công việc của tôi là chuyển hóa những sự vật bằng cách ... trộn những cái mà tôi được cho. Tôi "chơi" với tần số và những liều lượng của năng lượng mình – nó rắc rối, nhưng không quá phức tạp ...

** TS N: Không phức tạp! Tôi nghĩ, thiên nhiên làm những cái này?*

+ CT: [cười] *Ông nghĩ, thiên nhiên là ai?*

** TS N: Ồ, kẻ tạo ra những thành tố căn bản mà anh sử dụng trong thí nghiệm của anh. Những chất căn bản của vật lý?*

+ CT: Kẻ tạo dựng ... và những ai đang sáng tạo trên một quy mô lớn hơn tôi.

** TS N: Vậy, trong một nghĩa, anh đang tạo ra những vật thể vô tri như đá tảng.*

+ CT: Hmm ... giống với việc sao chép những gì mà chúng tôi thấy đằng trước chúng tôi ... những gì mà chúng tôi biết. Tôi đang "đi vào" lãnh vực thảo mộc, nhưng tôi chưa thể tạo ra chúng.

** TS N: Và anh khởi sự với thí nghiệm nhỏ, cho đến khi anh trở nên thành thạo hơn?*

+ CT: Đúng rồi. Chúng tôi sao chép những sự vật và rồi so sánh chúng với bản gốc, để chúng tôi có thể làm những mô hình lớn hơn.

** TS N: Mọi cái này cho cảm giác rằng, những linh hồn chơi đùa như những đứa trẻ trong một "khung cát"* [sandbox] *với những đồ chơi của chúng.*

+ CT: [mỉm cười] *Chúng tôi* ***là*** *trẻ con. Điều khiển một dòng năng lượng giống như việc điêu khắc từ đất sét.*

** TS N: Có phải những thành viên khác của lớp tập-luyện-sáng-tạo này đến từ nhóm gốc của anh?*

+ CT: Một vài người. Phần lớn đến từ khắp thế giới linh hồn, nhưng tất cả họ đều đầu thai về Trái Đất.

** TS N: Có phải mọi người cùng làm những sự vật như anh làm?*

+ CT: Vâng, dĩ nhiên, vài người trong chúng tôi thì thành thạo hơn với những sự vật nào đó, nhưng chúng tôi giúp đỡ nhau. Những vị thầy đến và mách nước cho chúng tôi và cho lời khuyên về cách cải thiện ... nhưng [ngừng]*...*

** TS N: Nhưng, cái gì?*

+ CT: [ngượng ngùng] *Nếu tôi vụng về, và làm hỏng việc, thì tôi tháo rời vài "sản phẩm" mà không đưa chúng cho Idis xem.*

** TS N: Hãy cho tôi một thí dụ.*

+ CT: Những thảo mộc .... Tôi không áp dụng năng lượng của tôi một cách đủ tinh tế để tạo ra những chuyển đổi hóa học thích hợp.

** TS N: Anh không thạo việc tạo ra sự sống thảo mộc?*

+ CT: Vâng. Do vậy, tôi hủy bỏ những "vật kinh tởm" [abominations] *của mình.*

** TS N: Có phải đây là cái anh gọi là "phá hủy sản phẩm đã sáng tạo"? Anh có thể hủy diệt năng lượng?*

+ CT: Năng lượng không thể bị hủy diệt. Chúng tôi ráp lại những kết hợp khác nhau.

** TS N: Tôi không hiểu, tại sao "kẻ tạo dựng" cần sự trợ giúp của anh trong việc sáng tạo.*

+ CT: Vì lợi ích của chúng ta. Chúng ta tham gia vào những bài tập này để khi công việc của chúng ta được đánh giá là có chất lượng, thì hy vọng rằng, chúng ta có thể làm những đóng góp đích thực vào sự sống.

** TS N: Nenthum, nếu tất cả chúng ta đều đang làm việc để đi lên bậc thang của sự phát triển như là những linh hồn, thì tôi có ấn tượng rằng, thế giới linh hồn là một kim tự tháp khổng lồ có tổ chức, với một thẩm quyền tối cao ở chóp.*

+ CT: [thở dài] *Không, ông nhầm rồi. Nó không phải là một kim tự tháp. Tất cả chúng ta đều là những sợi trong cùng một tấm vải. Tất cả chúng ta đều được dệt vào trong nó.*

** TS N: Thật khó cho tôi hình dung tấm vải khi mà những linh hồn có quá nhiều mức độ năng lực.*

+ CT: Hãy nghĩ về nó như là một thể liên tục di động [moving continuum] *hơn là những linh hồn bị xếp loại ở mức cao và thấp.*

** TS N: Tôi luôn luôn nghĩ rằng, những linh hồn đều đang di chuyển đi lên trong hiện hữu của chúng.*

+ CT: Tôi biết ông nghĩ như thế, nhưng hãy xem như chúng ta di chuyển theo đường chéo.

** TS N: Hãy cho tôi một cái gì đó mà tôi có thể vẽ ra trong trí tôi.*

+ CT: Nó như thể, chúng ta đều là thành phần của một xe lửa đại đồng trên một đường ray phẳng của sự hiện hữu. Phần lớn những linh hồn trên Trái Đất đều ở trên một xe lửa đang di chuyển dọc theo đường ray.

** TS N: Có phải mọi linh hồn khác ở trong những xe lửa khác?*

+ CT: Vâng, nhưng tất cả đều ở trên cùng một lối đi.

** TS* N: *Những người chỉ đạo như Idis ở đâu?*

+ CT: Họ di chuyển lui tới giữa những xe lửa kết nối với nhau, nhưng họ ngồi gần đầu máy hơn.

** TS N: Đầu máy ở đâu?*

+ CT: Kẻ tạo dựng? Ở phía trước, dĩ nhiên.

** TS N: Anh có thể thấy cái đầu máy từ xe lửa của anh?*

+ CT: [cười] *Không, nhưng tôi có thể ngửi thấy mùi khói. Tôi có thể cảm nhận cái đầu máy đang kêu rầm rầm và tôi có thể nghe tiếng động cơ.*

** TS N: Sẽ rất thú vị, nếu tất cả chúng ta ở gần đầu máy hơn.*

+ CT: Sau cùng, chúng ta sẽ.

Từ những gì mà tôi có thể xác định, thì những linh hồn được mong đợi sẽ trở nên quen thuộc với những lực của sáng tạo vào thời điểm mà chúng được xác lập vững vàng ở cấp độ III.

Sự quang hợp của thảo mộc xảy ra trước khi những linh hồn tập sự làm việc tiến lên phạm vi hữu cơ của sự sống. Tôi được cho biết rằng, ban đầu, việc tập-luyện-sáng-tạo bao gồm việc những linh hồn học những mối quan hệ giữa những chất liệu [substances] để phát triển khả năng hợp nhất [unifying] năng lượng

của chúng với những giá trị khác nhau trong những thành tố. Sự hình thành từ vật vô tri đến vật có sự sống, từ đơn giản đến phức tạp, là một quá trình lâu dài, chậm chạp. Những học viên được động viên tạo ra những môi trường sống tự nhiên cỡ nhỏ, cho một chuỗi cơ thể sống nhất định, mà có thể thích nghi với những điều kiện môi trường nào đó. Với sự thực hành, sự cải thiện sẽ đến, nhưng mãi cho đến khi họ tiến gần đến cấp độ V, thì những thân chủ của tôi mới bắt đầu cảm thấy rằng, họ có thể thực sự đóng góp vào sự phát triển của những sinh vật. Chúng ta sẽ nghe nhiều hơn về điều này với ca 23; tuy nhiên, nhiều trong số những thân chủ của tôi không muốn, hay không thể, nói về sự sáng tạo.

Vài linh hồn có vẻ như có năng khiếu tự nhiên cho việc sử dụng năng lượng trong những lớp tập-luyện-sáng-tạo của chúng. Những ca của tôi cho thấy rằng, khả năng trong nhiệm vụ sáng tạo không có nghĩa là một linh hồn phát triển đồng đều trong mọi lãnh vực khác của chương trình học tâm linh. Một linh hồn có thể là một kỹ thuật gia thành thạo trong việc khai thác những lực sáng tạo, nhưng thiếu những kỹ thuật tinh tế của một vị hướng đạo có năng lực. Có lẽ, đây là lý do tại sao tôi có ấn tượng rằng, linh hồn tiến hóa cao thì được phép chuyên môn một ngành nào đó.

Trong chương vừa rồi, tôi đã giải thích vài lợi ích của sự cô độc của linh hồn, và ca vừa rồi cho chúng ta một thí dụ khác. Kinh nghiệm tâm linh không dễ dàng được dịch sang ngôn ngữ con người. Ca 22 nói về *Thế giới của Thời gian bị Biến đổi* [the World of Altered time] như là một phương tiện của việc nghiên cứu hành tinh, vốn biến đổi, vô thường. Đối với một ai đó đang bị thôi miên, thì chính thế giới tinh thần phi thời gian mới là thực tại đích thực, trong khi mọi cái khác là một ảo tưởng được tạo ra

cho những lợi ích khác nhau. Những chủ thể khác ở cùng cấp độ gọi "thế giới" này là "không gian của sự chuyển hóa," hay chỉ đơn giản "những căn phòng của tái sáng tạo." Ở đây, tôi được cho biết, những linh hồn có thể pha trộn năng lượng của chúng với những vật thể có tri giác và vô tri giác được tạo ra cho việc học và sự vui thú. Một chủ thể bảo tôi: *"Tôi nghĩ về cái mà tôi muốn và nó xảy ra. Tôi biết tôi đang được trợ giúp. Chúng ta có thể là bất cứ cái gì quen thuộc với những kinh nghiệm quá khứ của chúng ta."*

Chẳng hạn, những linh hồn có thể trở thành những tảng đá để nắm bắt cái yếu tính của sự dày đặc [density]; những cái cây, cho sự bình lặng, thanh thản; nước, cho sự dính kết trôi chảy; những con bướm, cho sự tự do và cái đẹp; và những con cá voi, cho sức mạnh và sự to lớn.

Tôi cũng đã học được rằng, những linh hồn có thể trở thành không hình dạng [amorphous], không "thực thể" [substance] hay kết cấu [texture] và hoàn toàn tích hợp vào trong một cảm nhận cụ thể nào đó, như lòng từ bi, để làm sắc bén cảm quan của chúng.

Vài chủ thể nói rằng, họ đã từng là những linh hồn huyền bí của thiên nhiên, bao gồm những nhân vật mà tôi xếp vào loại văn học dân gian [folklore], chẳng hạn như những người tí hon, những người khổng lồ, và những người cá. Sự tiếp xúc cá nhân với những con thú kỳ lạ, có tính huyền thoại cũng được nói đến. Những bản tường thuật này cũng quá sinh động, đến nỗi tôi khó mà dán nhãn chúng như là có tính ẩn dụ. Có phải những câu chuyện cổ dân gian của nhiều sắc tộc chỉ là mê tín thuần túy, hay đó là những biểu hiện của những kinh nghiệm được chia sẻ của những linh hồn? Tôi có cảm thức rằng, nhiều trong những truyền thuyết của chúng ta là những ký ức đồng cảm của những

linh hồn, đã được mang đến từ những nơi khác đến Trái Đất từ lâu về trước.

* * * * * * * * * * *

CHƯƠNG XI
LINH HỒN CAO CẤP

Những người sở hữu một linh hồn vừa "cao tuổi," [old] vừa tiến hóa cao, là rất hiếm. Mặc dù tôi chưa có cơ hội để làm việc với nhiều linh hồn có năng lượng màu thiên thanh ở cấp độ V, nhưng làm việc với chúng rất hào hứng, do sự thấu hiểu và ý thức tâm linh [spiritual consciousness] quảng bác của chúng.

Trong thực tế, một người ở mức phát triển cao này không tìm kiếm một nhà trị liệu bằng phương pháp "soi kiếp" để giải quyết những xung đột về kế hoạch sống của họ. Trong hầu hết trường hợp, những linh hồn cấp độ V ở đây [cõi trần] như là những vị hướng đạo tái sinh. Đã am hiểu tất cả mọi vấn đề nền tảng mà phần lớn chúng ta phải đương đầu hằng ngày, linh hồn cao cấp quan tâm nhiều hơn đến việc làm những cải tiến nhỏ đối với những nhiệm vụ cụ thể nào đó.

Chúng ta có thể nhận ra họ, khi họ xuất hiện như là những nhân vật của công chúng, như Mẹ Teresa; tuy nhiên, bình thường hơn, linh hồn cao cấp thường thực hiện những công việc tốt lành của họ một cách âm thầm, nhũn nhặn. Không tỏ ra tự chiều chuộng mình, sự thành tựu của họ đến từ việc cải thiện cuộc đời của những người khác. Họ ít tập trung trên những vấn đề có tính định chế, mà tập trung nhiều hơn trên việc phát huy những giá trị cá nhân. Tuy nhiên, những linh hồn cấp độ V cũng thực tiễn, và như vậy, có thể tìm thấy họ đang làm việc trong một dòng chủ lưu về văn hóa, vốn cho phép họ ảnh hưởng đến những con người và những biến cố.

Tôi đã được hỏi, có phải phần lớn những người nhạy cảm,

có óc thẩm mỹ, và đặc biệt thiên về bán cầu não phải, [right-brained], là linh hồn cao cấp? Bởi vì những cá thể với những đặc điểm này thường hay có vẻ bất bình với những bất công của một thế giới bất toàn. Tôi không thấy mối tương quan nào ở đây. Việc dễ cảm xúc, biết thưởng thức cái đẹp, hay có những ấn tượng ngoại cảm bao gồm tài năng siêu linh [psychic] – không nhất thiết biểu thị một linh hồn cao cấp.

Dấu hiệu của một linh hồn cao cấp, là có sự kiên nhẫn với xã hội, và phô bày những kỹ năng ứng phó phi thường. Nổi bật nhất, là cái thị kiến [insight] khác thường của chúng. Điều này không có nghĩa là, cuộc đời không có những cái bẫy về nghiệp báo dành cho chúng; bởi vì, nếu khác đi, thì linh hồn cấp độ V sẽ không ở đây [cõi trần].

Chúng có thể được tìm thấy trong mọi tầng lớp xã hội, nhưng thường xuyên ở trong những nghề có tính nhân đạo, hay chiến đấu chống lại bất công xã hội trong cách nào đó. Linh hồn cao cấp toát lên sự điềm đạm, lòng nhân ái, và sự hiểu biết đối với tha nhân. Không bị thúc đẩy bởi tư lợi, chúng có thể xem nhẹ những nhu cầu thể chất của chính mình và sống trong những hoàn cảnh thiếu thốn.

Cá nhân mà tôi chọn để làm mẫu cho linh hồn cấp độ V, là một phụ nữ ở khoảng tuổi 35, làm việc cho một cơ sở chữa trị y học lớn, chuyên về sự lạm dụng chất hóa học [chemical substance abuse]. Tôi được giới thiệu với người phụ nữ này bởi một đồng nghiệp, bạn ấy kể cho tôi về kỹ năng của bà trong việc hướng dẫn những con nghiện [ma túy] đang hồi phục, tiến đến một trạng thái tự nhận biết cao hơn.

Khi gặp bà lần đầu tiên, tôi bị ấn tượng bởi vẻ thanh thản [serenity] của người phụ nữ này, trong khi bị vây quanh bởi một bầu khi khẩn trương hỗn loạn [chaotic emergencies] tại nơi làm việc của bà. Bà cao và rất gầy, với mái tóc đỏ rực, chìa ra ngoài về mọi

hướng. Mặc dù ấm áp và thân thiện, ở bà có một vẻ bí hiểm, khôn dò. Đôi mắt dạ quang ngời sáng của bà, là của những người thấy được những điều nhỏ mặt mà những người bình thường không chú ý. Tôi cảm thấy rằng, bà nhìn vào **trong** tôi hơn là nhìn tôi. Bạn đồng nghiệp của tôi đề nghị ba chúng tôi dùng bữa trưa, bởi vì người phụ nữ này quan tâm đến những nghiên cứu của tôi về thế giới linh hồn. Bà bảo tôi rằng, bà chưa bao giờ lùi lại những kiếp quá khứ qua cơn thôi miên, nhưng có cảm thức về một phả-hệ tâm linh dài, qua những buổi thiền định của chính bà.

Bà nghĩ rằng, cuộc gặp gỡ của chúng tôi không phải là ngẫu nhiên trên con đường học hỏi của chính bà, và chúng tôi thỏa thuận khám phá sự hiểu biết tâm linh của bà. Vài tuần sau đó, bà đến phòng mạch của tôi. Rõ ràng, người phụ nữ này không hề ước vọng, một cách bức thiết, có một cuốn sử biên niên dài về những kiếp quá khứ. Tôi quyết định ghi lại một bản phác thảo ngắn gọn về những kiếp sống xa xưa nhất của bà ở Cõi Trần, để dùng như một bàn đạp vào trong những ký ức siêu thức. Bà nhanh chóng bước vào một cơn xuất thần sâu và tiếp xúc ngay với cái "bản ngã nội tại" [inner self] của mình.

Gần như ngay lập tức, tôi phát hiện rằng, cái chiều dài của những lần đầu thai của người phụ nữ này thật là đáng kinh ngạc, xa tận quá khứ xa xôi của cuộc sống con người ở Cõi Trần. Tiếp xúc với những ký ức xa xưa nhất của bà, tôi đi tới kết luận rằng, những kiếp sống đầu tiên của bà diễn ra ở khởi đầu của giai đoạn "gian băng"[121] ấm cuối cùng [the last warm interglacial period], vốn kéo dài từ 130.000 cho đến 70.000 năm về trước, trước Thời kỳ Băng hà lớn cuối cùng lan tràn qua hành tinh. Trong suốt khí hậu ấm hơn của giai đoạn Đồ Đá Giữa của lịch sử Trái Đất, chủ thể này mô tả việc sống trong những hoang mạc ẩm ướt, những

[121] Interglacial period.

hoang mạc cận nhiệt đới gần những khu vực săn bắn, đánh cá và hái lượm thảo mộc. Về sau, cách đây 50.000 năm, khi những tảng băng lục địa đã một lần nữa làm thay đổi khí hậu của Trái Đất, thì bà nói đến việc sống trong hang và chịu đựng cái lạnh cắt da.

Băng nhanh qua những quãng thời gian dài, tôi phát hiện ra, ngoại hình vật lý của bà thay đổi từ một dáng điệu hơi gù, sang tư thế thẳng đứng hơn. Trong khi chúng tôi di chuyển về đằng trước trong thời gian, tôi hướng dẫn bà nhìn vào trong những vũng nước và cho biết cảm giác cơ thể bà trong khi tường thuật cho tôi. Cái trán nghiêng của bà trở nên thẳng đứng hơn qua hàng ngàn năm trong những cơ thể khác nhau. Những đường gợn phía trên đôi mắt trở nên bớt rõ nét hơn, lông cơ thể và hai chiếc cằm đồ sộ của người tiền sử [archaic] cũng vậy. Trong nhiều kiếp sống của bà, như là đàn ông và phụ nữ, tôi được cho đủ thông tin về môi trường sống tự nhiên, cách dùng lửa, dụng cụ, y phục, thực phẩm, và những nghi thức tế lễ của bộ lạc, cho việc xác định sơ khởi niên đại của ngành nhân chủng học.

Những nhà khảo cổ học đã ước tính "Người đứng thẳng" [Homo erectus] – một tổ tiên vượn người – của con người hiện đại, xuất hiện ít nhất cách đây 1.7 triệu năm. Phải chăng những linh hồn đã và đang đầu thai ở Cõi Trần lâu như vậy, sử dụng cơ thể của những động vật hai chân bán khai, mà chúng ta gọi là *hominids*? [122]

Một vài trong số những thân chủ tiến hóa hơn, tuyến bố rằng, những linh hồn tiến hóa cao – mà công việc chuyên môn của họ là tìm kiếm những "cơ thể chủ" thích hợp cho những linh hồn trẻ – đánh giá sự sống ở Cõi Trần qua suốt 1 triệu năm. Ấn tượng của tôi là, những linh hồn này nhận thấy cái khoang não của giống *hominid* cổ xưa, và cái thanh quản bị thu hẹp là bất

[122] Hominid.

cập cho sự phát triển của linh hồn cách đây 200.000. Những "con người thông minh" [homo sapiens] tiền sử, mà chúng ta gọi là những con người, đã tiến hóa cách đây vài trăm ngàn năm. Trong vòng 100.000 năm vừa qua, chúng ta tìm thấy 2 dấu hiệu của ý thức tâm linh và sự truyền thông. Đây là những phong tục mai táng và nghệ thuật có tính nghi thức, như được tìm thấy trong những vật tổ được khắc và những tranh vẽ trên đá. Không có bằng chứng dân tộc học nào cho thấy rằng, những tập tục này đã hiện hữu trên trái đất trước khi giống người *Neanderthal* xuất hiện. Những linh hồn, sau cùng, làm cho chúng ta thành người, chứ không phải ngược lại.

Một trong những chủ thể "tiến hóa cao" [advanced] của tôi nhận xét: "*Những linh hồn đã gieo hạt* [seeded] *vào Trái Đất trong những chu kỳ khác nhau."* Một thông tin tập hợp từ nhiều loại thân chủ khác nhau, gợi ý với tôi rằng, những khối đất [the land masses] – mà chúng ta biết hôm nay – chệch khỏi những lục địa trước đây, bị nhận chìm, có lẽ, bởi những cuộc biến động có tính từ lực, hay của núi lửa. Chẳng hạn, người ta nói rằng, rặng *Azores* trong Đại Tây Dương, đại diện cho những đỉnh núi của lục địa Atlantis, đã bị nhận chìm xuống biển. Quả thật, đã có những chủ thể nói rằng, họ ở trong những vùng đất cổ xưa trên Trái Đất mà tôi không thể nhận diện với địa lý học hiện đại. Như thế, có thể là, những linh hồn đã hiện hữu trong những cơ thể tiến hóa cao hơn *Homo erectus*, đã chết cách đây vào khoảng ¼ triệu năm, với bằng chứng hóa thạch bị che khuất khỏi chúng ta do thay đổi về địa chất học. Tuy nhiên, cái giả thiết này có nghĩa là, sự tiến hóa vật lý của những con người là một vấn đề lên, xuống, lên, mà tôi nghĩ, không thể xảy ra.

Bây giờ tôi di chuyển chủ thể vào trong một kiếp sống tại châu Phi cách đây khoảng 9.000 năm, mà bà nói, là một dấu mốc quan trọng trong sự phát triển của bà. Đây là kiếp sống cuối

cùng mà bà đã trải qua với vị hướng đạo Kumara. Trong kiếp sống này, Kumara, chính bà ta, là một linh hồn tiến hóa cao, đang cố vấn cho một tù trưởng nhân từ với tư cách là người vợ có thế lực của ông ta. Tôi thử định vị vùng đất của họ như là những cao nguyên của Ethiopia. Rõ ràng là, chủ thể của tôi đã biết Kumara trong một số kiếp sống xa xưa, trải qua hàng ngàn năm trong suốt những lần đầu thai sau cùng của Kumara trên Trái Đất. Sự kết giao của họ trong hình dáng con người chấm dứt khi chủ thể chết để cứu mạng sống của Kumara trên một con thuyền, bằng cách tự ném mình đằng trước lưỡi lê của kẻ thù.

Đầy tình yêu, Kumara hiện ra với chủ thể này như là một phụ nữ có vóc người to lớn, với nước da màu gỗ mun, bóng láng và một mái tóc trắng, đội một cái mũ bằng lông chim. Bà ta gần như trần truồng, ngoại trừ một mảnh da thú xung quanh cái bụng to lớn của bà. Trên cổ, treo lủng lẳng một chùm đá sặc sỡ, nhiều màu, mà đôi khi bà lắc nhẹ trong tai chủ thể, để gợi sự chú ý trong những giấc mơ giữa canh khuya.

Kumara dạy bằng một kỹ thuật truyền đi những ký ức có tính biểu tượng về những bài học trước đây, đã được học trong những kiếp quá khứ. Những cách giải quyết những vấn đề được trộn lẫn với những lựa chọn mới, có tính giả thiết, trong hình thức những câu đố bằng hình ảnh, có tính ẩn dụ. Bằng những phương tiện này, Kumara trắc nghiệm cái kho chứa đáng kể về kiến thức trong những buổi thiền định và những giấc mơ của thân chủ.

Tôi liếc nhìn đồng hồ đeo tay. Không còn thời gian cho thông tin "nền," [background information] nếu tôi muốn khám phá những kinh nghiệm "sau cái chết" [after life experiences] của người phụ nữ này. Tôi đưa bà vào trạng thái siêu thức, chờ đợi vài sự tiết lộ thú vị về tâm linh. Bà sẽ không làm tôi thất vọng.

CA 23:

** TS N: Cái tên của bà trong thế giới linh hồn là gì?*

+ CT: Thece.

** TS N: Và vị hướng đạo của bà giữ cái tên châu Phi của bà ta, Kumara?*

+ CT: Dành cho tôi, vâng.

** TS N: Trong thế giới linh hồn, bà nom ra sao?*

+ CT: Một mảng ánh sáng rực rỡ.

** TS N: Chính xác, bà có màu năng lượng gì?*

+ CT: Thiên thanh [sky-blue]*.*

** TS N: Màu năng lượng của bà có những đốm nhỏ của một màu khác trong nó?*

+ CT: [ngừng một lát] *Một chút màu vàng…không nhiều.*

** TS N: Còn màu năng lượng của Kumara thì thế nào?*

+ CT: Màu tím [violet]*.*

** TS N: Ánh sáng và màu sắc xác định phẩm tính của sự thành tựu tâm linh của một linh hồn như thế nào?*

+ CT: Cường độ của sức mạnh tinh thần gia tăng với những giai đoạn sẫm hơn của ánh sáng.

** TS N: Cường độ mạnh nhất của năng lượng ánh sáng thông minh phát xuất từ đâu?*

+ CT: Cái kiến thức – mà bởi đó năng lượng của ánh sáng sẫm hơn được nới rộng đến chúng ta – đến từ "cội nguồn" [the source]. Ánh sáng của chúng ta được gắn bó với "cội nguồn".

** TS N: Khi bà nói "cội nguồn," là có muốn ám chỉ Thượng đế?*

+ CT: Cái từ đó đã và đang bị sử dụng sai.

** TS N: Sai ra sao?*

+ CT: Bằng cách "cá nhân hóa" [personalizing] *quá nhiều, khiến cho cội nguồn ít giống với "cái mà nó là."*

** TS N: Có gì sai khi làm thế?*

+ CT: Nó tùy tùy tiện làm cho cội nguồn trở thành quá… "con người," mặc dù tất cả chúng ta đều là một phần của cái nhất thể của nó.

** TS N: Thece, tôi muốn bà suy tư về cội nguồn trong khi chúng ta trao đổi về những khía cạnh khác của cuộc sống linh hồn và thế giới linh hồn. Về sau, tôi sẽ hỏi bà thêm về cái nhất thể này. Bây giờ, chúng ta hãy trở lại những hiển thị năng lượng của linh hồn. Tại sao linh hồn phô bày 2 hốc đen lóng lánh thay cho đôi mắt, mà không cho thấy những hình dáng con người của chúng? Nó có vẻ quá "ma mỵ"* [spooky] *với tôi.*

+ CT: [cười và thư giãn hơn] *Những truyền thuyết về ma xuất phát từ những ký ức này. Khối năng lượng của chúng ta không đồng dạng. Đôi mắt mà ông nói đến, đại diện cho một cường độ tư tưởng tập trung hơn.*

** TS N: Vậy, nếu những huyền thoại về ma là không quá huyền hoặc, thì những hốc mắt đen phải là những nới rộng hữu ích của năng lượng của chúng.*

+ CT: Còn hơn là đôi mắt ... chúng là những cửa sổ đối với những cơ thể "cao tuổi" [old] *... và tất cả những nới rộng vật lý của những bản ngã trước đây. Cái màu đen này là một ... sự tập trung của sự hiện diện của chúng tôi. Chúng tôi truyền thông bằng cách "hấp thu" cái sự hiện diện bằng năng lượng* [energy presence] *của nhau.*

** TS N: Khi trở lại thế giới linh hồn, bà có tiếp xúc bằng năng lượng với những linh hồn khác, mà có thể, chúng nom giống như những hồn ma?*

+ CT: Vâng, và "sự trình hiện" [appearance] *là một vấn đề thuộc sở thích cá nhân. Dĩ nhiên, luôn luôn có vô số làn sóng tư*

tưởng xung quanh tôi – trộn lẫn với năng lượng đang trở lại của tôi, nhưng tôi tránh tiếp xúc quá nhiều.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Tôi không cần phải tạo ra những gắn bó ở đây. Tôi sẽ ở một mình trong một thời gian, để chiêm niệm và lựa ra bất cứ sai lầm nào từ lần đầu thai gần đây nhất của tôi, trước khi trao đổi với Kumara.

CHÚ THÍCH: Phát biểu này tiêu biểu cho những linh hồn "cao cấp" trở lại thế giới linh hồn, đã đề cập trước đây trong ca 9. Tuy nhiên, linh hồn này phát triển quá cao, đến nỗi bà sẽ không có những thảo luận với vị hướng đạo của bà cho đến mãi về sau, theo thỉnh cầu của bà.

** TS N: Có lẽ, chúng ta nên nói về những linh hồn khác trong một phút. Kumara có đầu thai về Cõi Trần nữa không?*

+ CT: Không.

** TS N: Bà có biết những người như Kumara, vốn đã ở Cõi Trần trong những thuở xa xưa, không tái sinh nữa?*

+ CT: [thận trọng] *Một vài người… vâng… nhiều người về Cõi Trần sớm, và rời bỏ trước khi tôi đến.*

** TS N: Có ai lưu lại không?*

+ CT: Ông muốn nói gì?

** TS N: Những linh hồn cao cấp, vẫn trở lại Cõi Trần, khi họ có thể lưu lại trong thế giới linh hồn.*

+ CT: Ồ, ông muốn nói đến những Hiền Nhân [Sages]*?*

** TS N: Vâng, những Hiền Nhân – hãy cho tôi biết về họ.*

[đây là một thuật ngữ mới mẻ với tôi, nhưng với những linh hồn cao cấp, tôi thường hay giả vờ tỏ ra mình biết nhiều hơn, để "moi" thông tin]

+ CT: [với sự ngưỡng mộ] *Họ là những "kẻ theo dõi" đích thực của Cõi Trần. Ông biết đó, họ ở đây và theo dõi những gì đang diễn ra.*

** TS N: Với tư cách là những linh hồn tiến hóa cao, tiếp tục đầu thai?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Há chẳng phải là những Hiền Nhân trở nên chán việc quanh quẩn ở Cõi Trần?*

+ CT: Họ chọn việc lưu lại và giúp con người một cách trực tiếp bởi vì họ tận tụy gắn bó với Cõi Trần.

** TS N: Những Hiền Nhân ở đâu?*

+ CT: [thèm thuồng] *Họ sống đời giản dị. Lần đầu tiên tôi bắt đầu biết họ, là cách đây hàng ngàn năm. Hôm nay, khó mà thấy họ…họ không mấy thích những thành phố.*

** TS N: Họ có nhiều không?*

+ CT: Không, họ sống trong những cộng đồng nhỏ, hay ở ngoài trời…trong những sa mạc và núi non…trên những ngọn núi ... trong những nơi trú ẩn đơn giản. Họ cũng lang thang đây đó…

** TS N: Làm thế nào để nhận ra họ?*

+ CT: [thở dài] *Phần lớn mọi người không nhận ra họ. Họ được biết đến như là* [tác giả của] *những lời sấm truyền của chân lý trong những thời xa xưa ở Cõi Trần.*

** TS N: Tôi biết, nghe ra có vẻ "thực dụng", nhưng há chẳng phải, sẽ hữu ích hơn, nếu những linh hồn "cao tuổi," phát triển cao này giúp nhân loại trong những vị trí của nhà lãnh đạo quốc tế, thay vì là những nhà ẩn dật?*

+ CT: Ai nói họ là những ẩn sĩ? Họ thích ở cùng dân chúng, vốn bị ảnh hưởng nhiều nhất bởi những "kẻ làm thay đổi vận mệnh thế giới."

** TS N: Khi gặp một Hiền Nhân ở Cõi Trần, ta có cảm giác gì?*

+ CT: ...cảm thấy một sự hiện diện đặc biệt. Sức mạnh của sự hiểu biết của họ, và lời khuyên của họ thì quá minh triết. Họ thực sự sống giản dị. Những cái vật chất không có ý nghĩa gì với họ.

** TS N: Bà có quan tâm đến loại phục vụ này không, Thece?*

+ CT: Hmm ... không, họ là những bậc thánh. Tôi đón chào cái thời điểm khi mà tôi có thể ngừng đầu thai.

** TS N: Có lẽ, từ Hiền Nhân có thể được áp dụng cho những linh hồn như Kumara, hay ngay cả với những thực thể mà bà ta quay sang để thu thập kiến thức?*

+ CT: [ngừng một lát] *Không, họ khác…họ vượt lên những Hiền Nhân. Chúng tôi gọi họ là "những bậc kỳ cựu"* [the old ones]**.**

CHÚ THÍCH: Tôi sẽ đặt những hữu thể này vào phạm trù cao hơn cấp độ VI.

** TS N: Có nhiều "bậc kỳ cựu" đang làm việc ở cấp độ của Kumara và cao hơn ?*

+ CT: Tôi không nghĩ vậy…những người còn lại trong chúng tôi cũng vậy ... nhưng chúng tôi cảm nhận ảnh hưởng của họ.

** TS N: Bà cảm thấy gì trong sự hiện diện của họ?*

+ CT: [trầm tư] *Một…sức mạnh tập trung của sự chứng ngộ và sự hướng dẫn…*

** TS N: Có thể nào "những bậc kỳ cựu" là những hiện thân của chính cội nguồn?*

+ CT: Tôi không có quyền nói về điều đó, nhưng tôi không nghĩ vậy. Hẳn là họ gần với cội nguồn. Những Bậc kỳ cựu đại diện cho những yếu tố thuần khiết nhất của tư tưởng... dấn mình vào việc trù hoạch và sắp xếp những…"chất liệu" [substances].

** TS N: Bà có thể nói rõ hơn một chút về những linh hồn ở gần cội nguồn này không?*

+ CT: [mơ hồ] *Tôi chỉ có thể nói rằng, chắc chắn họ ở gần cội nguồn.*

** TS N: Có bao giờ Kumara nói về những thực thể này, vốn giúp đỡ bà ta?*

+ CT: Bà chỉ nói với tôi một ít. Bà khao khát là một trong số họ, như tất cả chúng tôi đều khao khát.

** TS N: Có phải bà ta đang tiến gần đến những Bậc Kỳ Cựu trong kiến thức?*

+ CT: [nói khẽ] *Bà ấy…tiến đến gần họ, như tôi tiến đến gần bà ấy. Việc đồng hóa với cội nguồn là rất chậm, bởi vì chúng ta bất toàn.*

CHÚ THÍCH: Một khi những bổn phận của một vị hướng đạo đã được xác lập cho linh hồn đang tiến lên, thì những thực thể này cần phải ném 2 quả bóng lên không trung. Ngoài việc hoàn tất công việc dở dang của họ, với những lần đầu thai tiếp tục, [mặc dù bớt thường xuyên hơn], thì họ cũng phải giúp những kẻ khác trong khi ở trong một tình trạng không có thân xác [discarnated]. Thece nói với tôi về khía cạnh này của cuộc sống linh hồn của bà.

** TS N: Khi bà trở lại trong thế giới linh hồn và ra khỏi sự cô lập tự nguyện, bà thường làm gì?*

+ CT: Tôi gia nhập những thành viên trong "tốp" [company] *của tôi.*

** TS N: Có bao nhiêu linh hồn trong tốp của bà?*

+ CT: Chín [9].

** TS N:* [kết luận quá sớm] *Ồ, như vậy, 10 người trong số này là một nhóm linh hồn dưới quyền lãnh đạo của Kumara?*

+ CT: Không, tôi chịu trách nhiệm hướng dẫn họ.

** TS N: Vậy, 9 thực thể này là "học trò" mà bà giảng dạy?*

+ CT: Có thể nói như vậy.

** TS N: Và tất cả họ, đều ở trong một "cụm"*[cluster] *mà tôi cho là thuộc tốp của bà?*

+ CT: [nói khẽ] *Không, tốp của tôi được cấu thành bởi 2 nhóm khác nhau.*

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Họ…ở trong những cấp độ khác nhau.

** TS N: Và thế nhưng, bà là vị thầy tâm linh cho cả 9 người?*

+ CT: Tôi thích tự gọi mình là một "kẻ theo dõi" hơn. Ba người trong tốp của tôi cũng là những kẻ theo dõi.

** TS N: Vậy, 6 người còn lại là những ai?*

+ CT: [tỉnh rót] *Những người không theo dõi.*

** TS N: Thece, tôi muốn làm sáng tỏ điều này bằng cách dùng những thuật ngữ của tôi, nếu bà muốn. Nếu bà là một kẻ theo dõi "cao cấp,"* [senior watcher]*, thì 3 người trong tốp của bà phải là những vị hướng đạo "sơ cấp"?*

+ CT: Vâng, song những từ "cao cấp" và "sơ cấp," – mô tả chúng tôi như là kẻ có "uy quyền," mà chúng tôi không là!

** TS N: Ý định của tôi không phải là nói về đẳng cấp. Đó chỉ là một cách nói cho dễ hiểu, để xác định trách nhiệm của 2 loại hướng đạo. Hãy xem từ "senior" có nghĩa là một "giáo*

viên cao cấp." Tôi sẽ gọi Kumara là một vị thầy ở đẳng cấp "tôn sư" [master teacher]*, hay là một kẻ chỉ đạo.*

+ CT: [nhún vai] *Tôi cho rằng nói vậy cũng được, miễn là "kẻ chỉ đạo" không có nghĩa là "kẻ độc tài."*

** TS N: Nó không có nghĩa như vậy. Thece, hãy "ném" tâm trí của bà đến nơi mà bà có thể thấy những màu năng lượng của toàn bộ tốp của bà. Sáu [6] linh hồn mà không phải là kẻ theo dõi, họ nom ra sao?*

+ CT: [mỉm cười] *Những quả bóng tuyết dơ dáy!*

** TS N: Nếu họ có màu trắng, thì những người còn lại thế nào?*

+ CT: [ngừng một lát] *Ờ…2 người thì hơi vàng một chút.*

** TS N: Chúng ta bỏ sót mất một người. Còn thành viên thứ 9 thì sao?*

+ CT: S: Đó là An-ras. Cậu ấy đang tiến triển khá tốt.

** TS N: Hãy mô tả màu năng lượng của anh ta.*

+ CT: Cậu ấy đang trở nên…có chút màu thiên thanh…một kẻ theo dõi xuất sắc... chẳng bao lâu, cậu ấy sẽ rời tôi.

** TS N: Hãy nói đến thực thể kém nhất trong tốp của bà. Thành viên nào mà bà quan ngại nhất, và tại sao?*

+ CT: Ojanowin. Cô ta có xác tín từ nhiều kiếp sống, rằng tình yêu và lòng tin cậy chỉ mang đến sự tổn thương. [trầm tư] *Cô ta có những phẩm chất tốt đẹp mà tôi muốn cô phát huy, nhưng thái độ này đang ngăn cô lại.*

** TS N: Ojanowin đang phát triển chậm hơn những người còn lại?*

+ CT: Đừng hiểu lầm, tôi tự hào về nỗ lực của cô. Cô có sự nhạy cảm và sự trung thực lớn, mà tôi yêu mến. Cô chỉ đòi hỏi ở tôi nhiều sự chú ý hơn.

** TS N: Như là một "giáo viên-theo dõi," đâu là một phẩm chất An-ras đã thủ đắc, mà bà muốn thấy ở Ojanowin?*

+ CT: [không lưỡng lự] *Khả năng thích nghi với sự thay đổi.*

** TS N: Tôi hiểu kỳ, muốn biết, 9 thành viên trong tốp của bà có tiến bộ trong một cách khá đồng đều dưới sự giảng dạy của bà?*

+ CT: Điều đó hoàn toàn không thể được.

** TS N: Tại sao?*

+ CT: Bởi vì, có những khác biệt trong tính cách và lòng trung thực.

** TS N: Như vậy, nếu tốc độ học hỏi là khác nhau giữa những linh hồn do tính cách và lòng trung thực, thì làm thế nào điều này tương ứng với những năng lực tâm thần của bộ não người mà một linh hồn chọn lựa?*

+ CT: Nó không tương ứng. Tôi đang nói về động cơ. Ở Cõi Trần, chúng ta dùng nhiều biến thể của bộ não vật lý trong quá trình nới rộng của mình. Tuy nhiên, mỗi linh hồn bị thúc đẩy bởi lòng trung thực của nó.

** TS N: Có phải đây là cái mà bà muốn nói, để chỉ một linh hồn có tính cách?*

+ CT: Vâng, và cường độ của ước vọng, là thành phần của tính cách.

** TS N: Nếu tính cách là "bản sắc"* [the identity] *của một linh hồn, thì ước vọng đi vào từ đâu?*

+ CT: Sự thúc đẩy nhắm tới sự nổi trội, là thúc đẩy nội tại trong mỗi linh hồn, nhưng cái này cũng có thể dao động giữa những kiếp sống.

** TS N: Vậy, lòng trung thực của linh hồn có dính dáng gì tới điều này?*

+ CT: Sự nới rộng của ước vọng. Lòng trung thực, là ước vọng được trung thực về "Bản Ngã" [123] *và những động cơ, đến*

[123] Self: Bản Ngã. Lưu ý: Chữ "Bản Ngã" ở đây được viết hoa, không nên nhầm lẫn với chữ "bản ngã" thông thường, có tính ích kỷ. Đây là cái "Bản Ngã" thuần khiết của linh hồn.

một mức độ mà sự nhận biết đầy đủ về con đường tới cội nguồn là có thể được.

** TS N: Nếu về cơ bản, toàn bộ năng lương thông minh là một* [the same]*, thì tại sao những linh hồn lại khác nhau trong tính cách và lòng trung thực của chúng?*

+ CT: Bởi vì những kinh nghiệm của chúng với cuộc sống vật lý làm chúng thay đổi, và điều này là có dụng ý. Do sự thay đổi đó, có những thành tố mới được thêm vào cái trí thông minh tập thể của mọi linh hồn.

** TS N: Và đây là mục đích của việc đầu thai về Cõi Trần?*

+ CT: Vâng, sự đầu thai là một dụng cụ quan trọng. Vài linh hồn bị thúc đẩy nhiều hơn những linh hồn khác để nới rộng và hiện thực hóa cái tiềm năng của chúng, nhưng cuối cùng, tất cả chúng ta sẽ làm như vậy. Việc ở trong những cơ thể và bối cảnh vật lý, nới rộng bản chất của cái tôi thực của chúng ta.

** TS N: Và loại tự thực hiện* [self-actualization] *này của "bản sắc" linh hồn* [soul identity] *là mục đích của cuộc sống trên thế giới chúng ta?*

+ CT: Trên bất cứ thế giới nào.

** TS N: Nếu mỗi linh hồn đều bận tâm với "Bản Ngã," thì há chẳng phải điều này giải thích, tại sao chúng ta có một thế giới bao gồm những con người quy-ngã* [self-centered]*?*

+ CT: Không, ông thuyết minh sai rồi. Sự thành tựu không phải là phát triển Bản Ngã cho những phương tiện ích kỷ, mà cho phép một sự tích hợp với với tha nhân trong đời. Cái đó cũng biểu lộ tính cách và lòng trung thực. Đây là cách hành xử hợp đạo đức.

** TS N: Có phải Ojanowin có ít lòng trung thực hơn An-ras?*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi e rằng, cô ấy dấn mình vào sự tự dối mình.*

** TS N: Tôi tự hỏi, làm thế nào mà bà có thể vận hành hữu hiệu như một vị hướng đạo cho 9 thành viên của tốp bà, và vẫn còn đầu thai về Cõi Trần để hoàn tất những bài học của chính bà.*[124]

+ CT: Trước đây, nó thường ảnh hưởng phần nào đến sự tập trung của tôi, nhưng bây giờ, không có xung đột nào.

** TS N: Bà có phải phân chia năng lượng linh hồn của mình để thành tựu việc này?*

+ CT: Vâng, cái năng lực này [của linh hồn]*, cho phép sự quản lý của cả hai. Việc có mặt ở Cõi Trần cũng cho phép tôi trực tiếp trợ giúp một thành viên trong tốp của tôi, và đồng thời tự giúp mình.*

** TS N: Cái ý kiến rằng,* ***những linh hồn có thể tự phân thân,*** *không phải là một điều mà tôi có thể dễ quan niệm.*

+ CT: Ông sử dụng thuật ngữ "phân thân" là không chính xác lắm. Mọi phần của chúng ta vẫn là toàn bộ. Tôi chỉ đang nói rằng, ban đầu, phải mất một thời gian để tập cho quen, bởi vì phải quản lý nhiều hơn một chương trình trong một lúc.

** TS N: Như thế, tính hiệu quả như là một giáo viên, không bị giảm sút bởi việc có nhiều hoạt động?*

+ CT: Không chút nào.

** TS N: Bà xem việc giáo huấn nào là chủ yếu, ở Cõi Trần với cơ thể con người của bà, hay trong thế giới linh hồn như một thực thể tự do?*

+ CT: Chúng là hai bối cảnh khác nhau. Sự giáo huấn của tôi là đa dạng, nhưng không kém hiệu quả.

** TS N: Nhưng sự tiếp cận của bà với một thành viên trong tốp, sẽ khác nhau, tùy theo bối cảnh?*

---

[124] Chú ý: Đây là một trường hợp về sự "phân chia năng lượng": Thece vừa đầu thai xuống Cõi Trần, vừa giữ lại một phần năng lượng trong thế giới linh hồn. Do vậy, **linh hồn này có thể "hoạt động" cả 2 nơi cùng một lúc**.

+ CT: Vâng, nó sẽ khác nhau.

** TS N: Há chẳng phải, bà nói rằng, thế giới linh hồn là trung tâm chính cho việc học hỏi?*

+ CT: Nó là trung tâm cho sự đánh giá và phân tích, song những linh hồn cũng thực sự nghỉ ngơi.

** TS N: Khi những học trò của bà đang sống ở Cõi Trần, họ có biết, bà là vị hướng đạo của họ, và luôn ở cùng họ?*

+ CT: [cười] *Vài người biết nhiều hơn những người khác, nhưng tất cả họ đều cảm nhận ảnh hưởng của tôi, lúc này hay lúc nọ.*

** TS N: Thece, ngay bây giờ bà đang ở Cõi Trần với tôi như là một phụ nữ. Bà cũng có thể tiếp xúc với những thành viên trong tốp của bà?*

+ CT: Tôi đã bảo ông, vâng.

** TS N: Theo những gì mà tôi thu nhận được, thì há chẳng phải dạy bằng cách nêu gương tốt là khó, khi hiện nay, những chuyến viếng thăm Cõi Trần của bà không còn thường xuyên?*

+ CT: Nếu tôi đến quá thường xuyên và làm việc với họ trực tiếp như là một con người, thì tôi sẽ can thiệp vào sự phát triển tự nhiên của họ.

** TS N: Như là một giáo viên hoạt động từ thế giới linh hồn, trong một trạng thái không thân xác, bà cũng thận trọng như thế?*

+ CT: Vâng, mặc dù những kỹ thuật thì khác nhau.

** TS N: Cho sự tiếp xúc tinh thần?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Tôi muốn biết thêm về khả năng của những giáo viên trong việc tiếp xúc với những học trò của họ. Chính xác, bà làm gì từ thế giới linh hồn, để an ủi hay khuyên nhủ một trong 9 thành viên của bà ở Cõi Trần?*

+ CT: [không trả lời]

** TS N:* [dỗ ngọt] *Bà có biết tôi đang hỏi gì không? Bà "cấy vào" những ý kiến bằng cách nào?*

+ CT: [sau cùng] *Tôi không thể cho ông biết.*

CHÚ THÍCH: Tôi đoán rằng, có sự ngăn chặn ở đây, nhưng tôi không thể than phiền. Cho tới nay, Thece đã cởi mở trong việc cung cấp thông tin, và vị hướng đạo của bà cũng vậy. Tôi quyết định ngừng phiên thôi miên trong một phút để trực tiếp "cầu cứu" Kumara. Nó là "bài diễn văn" mà tôi đã đọc trước đây.

** TS N: Kumara, hãy cho phép tôi trao đổi với bà thông qua Thece. Công việc của tôi ở đây, là có mục đích tốt. Bằng cách hỏi đệ tử của bà, tôi mong muốn thêm vào kiến thức của mình cho việc chữa trị và đưa người ta gần hơn với cái sức mạnh sáng tạo cao hơn, có sẵn bên trong chính họ. Sứ mệnh lớn hơn của tôi, là chiến đấu chống lại nỗi sợ chết bằng cách cung cấp cho con người sự hiểu biết về bản chất của linh hồn họ, và ngôi nhà tâm linh của họ. Bà có trợ giúp tôi trong nỗ lực này không?*

+ CT: [trả lời bằng giọng kỳ dị] *Chúng tôi biết ông là ai.*

** TS N: Vậy, cả hai người có muốn giúp tôi không?*

+ CT: Chúng tôi sẽ nói chuyện với ông…với sự dè dặt, cân nhắc.

***CHÚ THÍCH*:** Điều này cho tôi biết rằng, nếu tôi vượt quá cái ranh giới "bất thành văn" của hai vị hướng đạo này, với những câu hỏi "đường đột," thì họ sẽ không trả lời.

** TS N: Được rồi, Thece, khi tôi đếm ba, bà sẽ cảm thấy thoải mái hơn khi nói với tôi về cách mà những linh hồn vận hành như những vị hướng đạo. Trước hết, hãy cho tôi biết, bằng cách nào mà một thành viên trong tốp của bà ở Cõi Trần có thể gửi tín hiệu để gợi sự chú ý của bà. Một, hai, ba !* [tôi búng những ngón tay để tăng thêm tác dụng]

+ CT: [ngừng lâu] *Trước hết, họ phải làm cho tâm trí họ trầm lặng và tập trung sự chú ý, xa khỏi môi trường trực tiếp của họ.*

** TS N: Họ sẽ làm việc này như thế nào?*

+ CT: Bằng sự im lặng…đi sâu vào bên trong…chăm chú nghe tiếng nói nội tại của họ.

** TS N: Có phải đây là cách mà người ta kêu gọi sự trợ giúp tâm linh?*

+ CT: Vâng, ít ra là với tôi. Họ phải nới rộng ý thức nội tại của họ để nối kết với tôi trên một tư tưởng trung tâm.

** TS N: Tập trung trên bà, hay trên vấn đề cụ thể mà đang làm bận lòng họ?*

+ CT: Họ phải vươn ra, khỏi những gì đang quấy rầy họ, để có thể tiếp nhận thông điệp của tôi. Cái đó là rất khó khăn, khi họ không giữ bình tĩnh.

** TS N: Có phải tất cả 9 thành viên có cùng những khả năng vươn tới bà để xin trợ giúp?*

+ CT: Không, khả năng của họ khác nhau.

** TS N: Có lẽ, Ojanowin có nhiều vấn đề nhất?*

+ CT: Mmm, cô ấy là một trong những người...

** TS N: Tại sao?*

+ CT: Đối với tôi, nhận những tín hiệu thì dễ. Còn những người ở Cõi Tràn thì khó hơn. Năng lượng của ý tưởng chỉ đạo phải lướt thắng cảm xúc con người.

** TS N: Bên trong một khung khổ của thế giới linh hồn, thì làm thế nào bà "nhặt lên" chỉ những tin nhắn từ tốp của bà ra khỏi hàng triệu tín hiệu cầu cứu của những linh hồn khác, gửi đến những vị hướng đạo khác?*

+ CT: Tôi biết ngay lập tức. Mọi "kẻ theo dõi" đều như vậy, bởi vì người ta gửi ra những mẫu tư tưởng cá nhân của họ.

** TS N: Giống như một "mã"* [code] *rung động trong một trường của những phân tử tư tưởng?*

+ CT: [cười] *Tôi cho rằng, ông có thể mô tả một mẫu năng lượng theo cách đó.*

** TS N: Vậy, làm thế nào bà vươn tới một ai đó cần sự hướng dẫn?*

+ CT: [cười toe] *Bằng cách thì thầm những câu trả lời vào tai họ!*

** TS N:* [nhẹ nhàng] *Có phải đó là cái mà một linh hồn thân thiện làm với một tâm trí bị rắc rối ở Cõi Trần?*

+ CT: Còn tùy…

** TS N: Tùy thuộc vào cái gì? Có phải linh hồn các vị thầy hơi lãnh đạm với những vấn đề hôm nay của con người?*

+ CT: Không thờ ơ, nếu không, thì chúng tôi sẽ không truyền thông. Chúng tôi đo lường mỗi tình huống. Chúng tôi biết cuộc đời là phù du. Chúng tôi…bớt dính mắc hơn. Bởi vì không có cơ thể con người, chúng tôi không bị tác động trực tiếp bởi cảm xúc con người.

** TS N: Nhưng khi tình huống thực sự đòi hỏi sự hướng dẫn tâm linh, thì bà làm gì?*

+ CT: [nghiêm trọng] *Như là những kẻ theo dõi thầm lặng, chúng tôi nhận ra số lượng của sự hỗn độn ... loạn động... Rồi chúng tôi cẩn thận hòa nhập với nó* [sự loạn động] *và chạm nhẹ vào tâm trí của đương sự.*

** TS N: Làm ơn mô tả thêm về quá trình kết nối này.*

+ CT: [ngừng một lát] *Nó là một luồng tư tưởng mà thường hỗn loạn hơn là êm thắm, từ một ai đó đang sầu muộn. Ban đầu, tôi hơi lúng túng, bởi vì tôi vẫn chưa có kỹ năng của Kumara. Người ta phải bước vào với sự tế nhị ... đợi sự tiếp nhận tốt nhất.*

** TS N: Làm thế nào mà bà có thể lúng túng, khi bà đã có hàng ngàn năm kinh nghiệm?*

+ CT: Những kẻ truyền thông, họ không giống nhau. Những kẻ theo dõi cũng có khả năng khác nhau. Nếu một trong những học trò của tôi bị khủng hoảng – tổn thương về thể xác, buồn, lo lắng, oán hận – thì họ gửi đi những số lượng lớn năng lượng tiêu cực không được kiểm soát, chúng báo động tôi, nhưng chúng làm họ kiệt quệ. Đây là sự thách thức của một kẻ theo dõi: phải biết khi nào và cách nào để truyền thông. Khi người ta cần sự nhẹ nhõm tức thì, họ có thể không ở trong tâm thái thích hợp cho sự suy tưởng.

** TS N: Xét về năng lực, bà có thể nói cho tôi biết, bà lúng túng ra sao, như là một vị hướng đạo thiếu kinh nghiệm?*

+ CT: Tôi muốn lao vào quá nhanh, để trợ giúp, mà không phối hợp với những "mẫu tư tưởng" mà chúng ta đã nói đến. Người ta có thể bị tê liệt. ***Bạn không thể tiếp cận với họ khi họ quá phiền muộn, chẳng hạn****. Bạn bị đóng lại trước một tâm trí ngổn ngang, khi sự chú ý và năng lượng tư tưởng bị phân tán khắp nơi.*

** TS N: 9 thành viên của bà có cảm nhận sự "đột nhập" của bà vào trong tâm trí họ theo sau một tiếng kêu cứu ?*

+ CT: Những kẻ theo dõi không nên đột nhập. Đúng hơn, nó là một…sự nối kết nhẹ nhàng. Tôi "cấy vào" những ý kiến – mà họ cho là cảm hứng – để họ cố gắng, và cho họ sự bình an.

** TS N: Bà có vấn đề nào khó khăn nhất trong những truyền thông với những người ở Cõi Trần?*

+ CT: Nỗi sợ hãi.

** TS N: Bà có thể nói thêm về cái đó?*

+ CT: Tôi phải cẩn thận, để không làm hỏng những học trò của tôi bằng cách làm cho cuộc đời quá dễ dàng với họ…để cho họ giải quyết phần lớn những khó khăn của họ mà không nhảy vào ngay. Họ chỉ đau khổ hơn, nếu một kẻ theo dõi di chuyển vào quá nhanh trước khi họ nỗ lực. Kumara là một chuyên gia về chuyện này…

** TS N: Có phải bà ta chịu trách nhiệm tối hậu về bà và tốp của bà?*

+ CT: Ồ, vâng, tất cả chúng tôi đều ở dưới ảnh hưởng của bà ấy.

** TS N: Có bao giờ bà thấy ai trong số những thành viên cùng mức phát triển với chính bà quanh đây? Tôi đang nghĩ về những người cộng sự ở cấp độ của bà, mà bà có thể hội ý về những phương pháp giảng dạy.*

+ CT: Ồ, ông muốn nói, với những người mà với họ, tôi đã lớn lên?

** TS N: Vâng.*

+ CT: Vâng…cụ thể, có 3 người.

** TS N: Và có phải chính họ cũng đang lãnh đạo tốp của mình?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Những linh hồn tiến hóa này chịu trách nhiệm về cùng một số lượng linh hồn như bà?*

+ CT: Uh…vâng, trừ ra Wa-roo. Tốp của anh ấy lớn gấp đôi của chính tôi. Anh ấy giỏi. Một tốp khác đang được thêm vào cái trách nhiệm nặng nề của anh ấy.

** TS N: Có bao nhiêu thực thể cao hơn, mà bà và các bạn bà – đang lãnh đạo tốp của họ – đi tới để xin lời khuyên và sự chỉ đạo?*

+ CT: Một. Tất cả chúng tôi đều đi tới Kumara để trao đổi những nhận xét và tìm những cách cải thiện.

** TS N: Có bao nhiêu linh hồn giống như bà và Wa-roo, mà Kumara giám sát?*

+ CT: Ồ…tôi không thể biết điều đó…

** TS N: Hãy cố và đưa ra ước tính về số lượng.*

+ CT: [sau khi suy nghĩ] *Ít nhất là 50, rất có thể, nhiều hơn.*

CHÚ THÍCH: Những điều tra bổ sung về những hoạt động tâm linh của Kumara đều vô hiệu, nên kế đó, tôi quay sang việc tập luyện về sáng tạo của Thece. Những kinh nghiệm của bà [mà tôi đã cô đọng lại] đưa chúng ta xa hơn một chút so với những bài tập được mô tả bởi Nenthum trong chương vừa qua. Đối với những bạn đọc có khuynh hướng khoa học, tôi muốn nhấn mạnh rằng, khi một chủ thể tường thuật cho tôi về sự sáng tạo, thì cái "khung quy chiếu" [frame of reference] của họ thực sự không đặt nền trên khoa học của Cõi Trần. Tôi phải đưa ra những thuyết minh tốt nhất mà tôi có thể, từ thông tin được cung cấp.

** TS N: Cái chương trình học cho những linh hồn có vẻ như có khác biệt lớn, Thece. Tôi muốn đi vào một khía cạnh khác của sự tập luyện của bà. Năng lượng của bà có vận dụng những thuộc tính của ánh sáng, nhiệt lượng, và sự chuyển động trong việc sáng tạo ra sự sống?*

+ CT: [sửng sốt] *Uh…ông biết về cái đó?*

** TS N: Bà có thể nói gì thêm với tôi?*

+ CT: Chỉ nói rằng, tôi quen thuộc với cái này…

** TS N: Tôi không muốn nói về bất cứ cái gì mà khiến cho bà không thoải mái, nhưng tôi sẽ đánh giá cao sự xác nhận của*

bà về những hậu quả sinh học nào đó, gây ra bởi những hành động của những linh hồn.

+ CT: [lưỡng lự] *Ồ…tôi không nghĩ…*

** TS N:* [nhảy vào nhanh chóng] *Gần đây, bà đã sáng tạo được cái gì, mà khiến cho Kumara tự hào về bà?*

+ CT: [không chống cự] *Tôi có năng lực với cá.*

** TS N:* [cố ý phóng đại, để giữ cho bà tiếp tục] *Ồ, như vậy, bà có thể tạo ra toàn bộ một con cá, với năng lượng tinh thần của bà?*

+ CT: [bực mình] *… hẳn ông đang đùa hả?*

** TS N: Vậy, bà khởi đầu từ đâu?*

+ CT: Với những cái phôi, dĩ nhiên. Tôi nghĩ, ông đã biết…

** TS N: Chỉ kiểm tra lại thôi. Bà nghĩ, bao giờ thì bà sẽ sẵn sàng để tạo ra động vật có vú?*

+ CT: [không trả lời]

** TS N: Thece, nhìn đây, nếu bà cố hợp tác với tôi thêm vài phút nữa, thì tôi hứa sẽ không kéo dài thời gian với những câu hỏi trên đề tài này. Bà có đồng ý không?*

+ CT: [ngừng một lát] *Để xem.*

** TS N: Tốt, như là một phương tiện giải thích căn bản, hãy cho tôi biết, bà thực sự làm gì với năng lượng của mình để phát triển sự sống lên tới giai đoạn của cá.*

+ CT: [miễn cưỡng] *Chúng tôi đưa ra những giáo huấn cho…những cơ thể sống* [organisms] *...bên trong những điều kiện môi trường.*

** TS N: Bà làm cái này trên một hay nhiều thế giới, trong việc thực tập của bà?*

+ CT: Hơn một thế giới. [không chịu đi vào chi tiết, chỉ nói rằng, những hành tinh này "thuộc loại trái đất"]

** TS N: Bây giờ bà đang làm việc trong loại môi trường nào?*

+ CT: Trong những đại dương.

** TS N: Với sự sống căn bản ở biển, chẳng hạn như tảo và phiêu sinh vật?*

+ CT: Khi tôi mới khởi sự.

** TS N: Bà muốn nói, trước khi bà làm việc lên tới phôi của cá?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Vậy, khi những linh hồn khởi sự tạo ra những dạng sự sống, chúng bắt đầu với những vi sinh vật?*

+ CT: Những tế bào nhỏ, vâng, và điều này rất khó học.

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: Những tế bào của sự sống…năng lượng chúng tôi không thể có hiệu quả, trừ phi chúng tôi có thể hướng dẫn nó ... thay đổi những phân tử.

** TS N: Vậy, bà đang thực sự sản xuất ra những hợp chất hóa học, bằng cách trộn lẫn những yếu tố căn bản của sự sống, bằng dòng chảy năng lượng của bà?*

+ CT: [gật đầu]

** TS N: Bà có thể tường minh hơn được không?*

+ CT: Không, tôi không thể.

** TS N: Xin được tóm tắt việc này, và làm ơn cho tôi biết, tôi có sai đường hay không. Nếu muốn trở nên đủ năng lực để thực sự tạo ra sự sống, thì một linh hồn phải có thể chẻ những tế bào và đưa ra những hướng dẫn về DNA, và bà làm cái này bằng cách gửi những phân tử năng lượng vào trong nguyên sinh chất?*

+ CT: Chúng tôi phải làm việc này, vâng, phối hợp nó với năng lượng mặt trời.

** TS N: Tại sao?*

+ CT: Bởi vì mỗi mặt trời có những tác dụng năng lượng khác nhau trên những thế giới xung quanh chúng.

** TS N: Vậy, tại sao bà can thiệp vào những gì mà một mặt trời đang làm một cách tự nhiên, với năng lượng của chính nó trên một hành tinh?*

+ CT: Đó không phải là sự can thiệp. Chúng tôi xem xét những cấu trúc mới…những đột biến …để quan sát và xem cái gì có thể dùng được. Chúng tôi sắp xếp những chất liệu để sử dụng có hiệu quả nhất với những mặt trời khác nhau.

** TS N: Khi một giống loài của sự sống tiến hóa trên một hành tinh, thì những điều kiện môi trường cho sự chọn lọc và thích nghi là tự nhiên, hay là những linh hồn thông minh can thiệp vào những gì xảy ra?*

CT: [lảng tránh] *Thường khi, trên một hành tinh hiếu khách với sự sống, có những linh hồn theo dõi, và bất cứ cái gì mà chúng tôi làm đều tự nhiên.*

** TS N: Làm thế nào mà những linh hồn có thể theo dõi và ảnh hưởng đến những thuộc tính sinh học của sự tăng trưởng, vốn tiến hóa qua hàng triệu năm, trên một thế giới nguyên thủy?*

+ CT: Với chúng tôi, thì thời gian không được tính theo cách của Cõi Trần. Chúng tôi chỉ dùng nó như một phương tiện cho những thí nghiệm của mình.

** TS N: Bà có đích thân tạo ra những mặt trời trong vũ trụ chúng ta?*

+ CT: Một mặt trời có quy mô đầy đủ? Ồ, không, cách đó quá sức tôi…và đòi hỏi những sức mạnh của nhiều người. Tôi chỉ tạo ra những mặt trời nho nhỏ.

** TS N: Bà có thể tạo ra cái gì?*

+ CT: À …những gói vật chất có năng lượng tập trung cao... được đun nóng.

** TS N: Nhưng công trình của bà nom ra sao, khi hoàn tất?*

+CT: Những hệ mặt trời nhỏ.

** TS N: Có phải những mặt trời và hành tinh "bỏ túi" của bà có kích cỡ của những tảng đá, dinh thự, mặt trăng – mà chúng ta đang nói đến ở đây?*

+ CT: [cười] *Những mặt trời của tôi thuộc cỡ những quả bóng rổ, và những hành tinh, cỡ những hòn bi …đó là cái tốt nhất mà tôi có thể làm.*

** TS N: Tại sao bà làm cái này trên một quy mô nhỏ?*

+ CT: Để thực tập, để có thể làm những mặt trời lớn hơn. Sau khi bị nén ở mức thích hợp, thì những nguyên tử bùng nổ và cô đọng lại, nhưng tôi không thể một mình làm bất cứ cái gì thực sự lớn.

** TS N: Bà muốn nói gì?*

+ CT: Chúng tôi phải học cách làm việc cùng nhau, để phối hợp năng lượng của chúng tôi cho những kết quả tốt nhất.

** TS N: Vậy, ai làm những vụ nổ hạt nhân cỡ lớn, vốn tạo ra những vũ trụ vật lý và chính không gian?*

+ CT: Cội nguồn…năng lượng tập trung của những Bậc Kỳ Cựu.

** TS N: Ồ, vậy cội nguồn cũng cần có sự trợ giúp ư?*

+ CT: Tôi nghĩ vậy…

** TS N: Tại sao năng lượng của bà phấn đấu tạo ra vật chất và sự sống phức tạp hơn, khi Kumara và những thực thể "bề trên" của bà ta đã có năng lực làm cái đó?*

+ CT: Chúng tôi được mong đợi gia nhập hàng ngũ của họ, hệt như họ mong ước hợp nhất năng lượng của họ với những Bậc Kỳ Cựu.

Những câu hỏi về sáng tạo luôn luôn gợi lên vấn đề về Nguyên nhân Đầu tiên. Khối vật chất đang bùng nổ giữa các vì sao, vốn cho ra đời những ngôi sao và hành tinh của chúng ta, là

một sự ngẫu nhiên của thiên nhiên, hay được hoạch định bởi một sức mạnh thông minh? Khi tôi lắng nghe những chủ thể như Thece, tôi tự hỏi, tại sao những linh hồn đang thực tập những phản ứng dây chuyền của vật chất có năng lượng [energy matter] với những mô hình "bỏ túi," nếu họ không đang có ý định tạo ra những thiên thể lớn hơn. Tôi không có chủ thể nào ở cấp độ VI và cao hơn, để chứng thực, bằng cách nào mà họ có thể mang những sức mạnh sáng tạo đi xa hơn. Sẽ có vẻ như, nếu những linh hồn thực sự tiến bộ, thì những thực thể ở cấp độ này có thể được mong đợi dấn mình vào việc cho ra đời những hành tinh và sự phát triển của những dạng sự sống có thể có trí thông minh cao hơn phù hợp cho "việc sử dụng" của linh hồn.

Sau khi suy ngẫm tại sao những linh hồn bất toàn có quan hệ tới sự sáng tạo, tôi đi tới kết luận sau đây: Mọi linh hồn được cho cơ hội tham dự vào sự phát triển của những dạng thấp hơn của sự sống thông minh để chính chúng [linh hồn] tiến hóa.

Nguyên lý này có thể được áp dụng để giải thích lý do tại sao những linh hồn đầu thai trong dạng vật lý. Thece gợi ý rằng, sự thông minh tối cao mà bà gọi là "cội nguồn" được cấu thành bởi sự phối hợp của những "kẻ sáng tạo" [ở đây là những Bậc Kỳ Cựu], họ hòa trộn năng lượng của họ để "đẻ ra" những vũ trụ. Ý tưởng này đã được diễn đạt với tôi trong những cách khác nhau bởi những chủ thể khác khi họ mô tả sức mạnh phối hợp của những linh hồn "cao tuổi" không còn đầu thai.

Khái niệm này không mới. Chẳng hạn, cái ý tưởng rằng, chúng ta không có một Thượng đế duy nhất [single Godhead], là triết lý của giáo phái Jaina tại Ấn Độ. Những người Jaina tin tưởng rằng, những linh hồn hoàn thiện, gọi là *Siddhas*, là một nhóm những kẻ sáng tạo đại đồng [universal creators]. Những linh hồn này hoàn toàn được giải phóng khỏi sự đầu thai. Dưới chúng, là những linh hồn "A-la-hán," những kẻ chứng ngộ, mà vẫn còn

đầu thai cùng với 3 cấp độ thấp hơn, bao gồm những linh hồn đang tiến hóa. Đối với những người Jaina, thì thực tại là "bất sinh" [uncreated] và vĩnh cửu. Như thế, những *Siddhas* không cần kẻ sáng tạo. Phần lớn triết học phương Đông phủ nhận giáo lý này của Jaina giáo. Thay vào đó, chúng công nhận một hội đồng thiêng liêng, được tạo ra bởi một vị "chủ tịch" [chairman]. Kết luận này cũng "hợp khẩu vị" hơn đối với một đầu óc phương Tây.

Với vài chủ thể, thì họ có thể thảo luận nhiều chủ đề đa dạng, trong những giai đoạn mà trong đó, thời gian nén lại. Trước đây, Thece đã ám chỉ rằng, sự sống thông minh hiện hữu trên những thế giới khác khi bà nói về việc một linh hồn thực tập sáng tạo ra vũ trụ. Điều này đưa ra một khía cạnh khác về cuộc sống linh hồn, vốn khó cho chúng ta chấp nhận.

Một con số phần trăm nhỏ trong số những thân chủ, thường là những linh hồn tiến hóa "cao tuổi," có thể nhớ lại rằng, **họ đã từng ở trong những dạng sự sống thông minh, kỳ lạ, "phi nhân trạng** [non-human], **trên những thế giới khác.** Những ký ức của họ là khá phù du và mơ hồ về những hoàn cảnh của những kiếp sống này, những chi tiết vật lý, và địa điểm ở một hành tinh nào đó, trong quan hệ với vũ trụ vật lý của chúng ta. Tôi tự hỏi, liệu cách đây đã lâu, Thece đã có kinh nghiệm nào như thế, nên tôi mở ra hướng điều tra này vài phút để xem nó có thể dẫn tới đâu.

** TS N: Lúc nãy, bà nhận xét về những thế giới khác bên cạnh Trái Đất, mà linh hồn có thể đầu thai.*

+ CT: [lưỡng lự] *Vâng.*

** TS N:* [bất chợt] *Và, tôi cho rằng, vài trong số những hành tinh này thuận lợi cho sự sống thông minh, hữu ích cho những linh hồn mong ước đầu thai?*

+ CT: Đúng, có nhiều "sân trường" [schoolyards]**.**

** TS N: Bà có bao giờ nói chuyện với những linh hồn khác về những sân trường của họ trên một hành tinh nào đó – những trường học khác?*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi không có khuynh hướng làm như thế – tôi không bị họ lôi cuốn – tới những trường học khác.*

** TS N: Có lẽ, bà có thể cho tôi ý kiến nào đó về họ: họ nom ra làm sao?*

+ CT: Ồ, vài trường, là…những trường phân tích. Những trường khác, cơ bản là những thế giới tinh thần…những nơi tinh tế.

** TS N: So sánh với trường học trên Trái Đất, bà có ý nghĩ gì?*

+CT: Tuy vậy, ngôi trường trái đất thì không an toàn. Rất nhiều người oán hận vì họ bị thống trị, và sự chống đối nhau giữa những lãnh tụ. Có quá nhiều sợ hãi để vượt qua ở đây. Nó là một thế giới xung đột, bởi vì có quá nhiều sự khác biệt giữa quá nhiều người. Những thế giới khác có dân số thấp, với nhiều sự hòa điệu hơn. ***Dân số Trái Đất đã tăng nhanh hơn so với sự phát triển tâm linh của nó****.*

** TS N: Vậy, bà thích thực tập việc sáng tạo trên một hành tinh khác hơn?*

+ CT: Không, mặc dù Trái Đất có nhiều xung đột và tàn nhẫn, nhưng có lòng nhiệt huyết và lòng dũng cảm ở đây. Tôi thích làm việc trong những tình huống khủng hoảng. Để đưa cái hỗn loạn vào trật tự. Chúng tôi đều biết, Trái Đất là một ngôi trường khó khăn.

** TS N: Như vậy, cơ thể người không phải là một "chủ nhân" cho những linh hồn?*

+ CT: … Có những dạng sống khác dễ hơn…ít xung đột với chính mình hơn…

** TS N: Vậy, làm thế nào bà biết điều này, trừ phi linh hồn bà đã từng ở trong một dạng sống khác?*

CHÚ THÍCH: Sau khi tôi đã đưa ra sự khởi đầu thích hợp này, thì Thece bắt đầu nói rằng, **bà đã từng là một sinh vật nhỏ biết bay**, trong môi trường xa lạ, trên một thế giới đang chết, nơi đó rất khó thở. Từ những mô tả của bà, thì mặt trời của hành tinh này rõ ràng đang đi vào một giai đoạn hình thành một ngôi sao mới. Những lời nói của bà ngập ngừng, trong những hơi thở ngắn, gấp gáp.

Thece nói, bà đã sống trên thế giới này trong một khu rừng rậm ẩm ướt, với một bầu trời đêm quá dày đặc những ngôi sao, đến nỗi không có làn đường tối đen nào nào ở khoảng giữa. Cái này cho tôi ấn tượng rằng, bà tọa lạc gần trung tâm của một dải thiên hà, có lẽ của chính chúng ta. Bà cũng nói, bà trải qua một thời gian ngắn ngủi trên thế giới này, như là một linh hồn rất trẻ, và Kumara là ân sư của bà.

Sau khi thế giới không còn có thể thuận lợi cho sự sống, thì họ phải đến Trái Đất để tiếp tục làm việc cùng nhau. Tôi được cho biết, có một gắn bó thâm tình trong sự tiến hóa tinh thần của sự sống trên Trái Đất và những gì mà bà đã trải qua trước đây. Những sinh vật biết bay này bắt đầu bị cô lập, sợ nhau và nguy hiểm đối với nhau. Giống như Trái Đất, những gắn bó gia đình là quan trọng, đại diện cho những biểu hiện của lòng trung thành và sự tận tụy. Trong khi tôi đang khép lại việc điều tra theo hướng này, thì có một sự phát triển xa hơn.

** TS N: Bà có nghĩ, có những linh hồn khác trên Trái Đất, mà chúng cũng có những kiếp sống vật lý trên cái thế giới bây giờ đã chết không?*

+ CT: [ngừng, rồi không thể kềm chế được mình] *Thực ra, tôi đã gặp một linh hồn như thế.*

** TS N: Trong những hoàn cảnh nào?*

+ CT: [cười] *Tôi gặp một người đàn ông tại một bữa tiệc cách đây một thời gian. Ông ta nhận ra tôi, không phải bằng giác quan vật lý, mà bằng tâm trí. Tôi bị bất ngờ khi ông đến gần tôi và nắm lấy bàn tay tôi. Tôi nghĩ, ông huênh hoang khi ông nói, ông biết tôi.*

** TS N: Rồi, cái gì xảy ra?*

+ CT: [nhẹ nhàng] *Tôi sửng sốt, là điều bất thường với tôi. Tôi biết, có một cái gì đó giữa chúng tôi. Tôi nghĩ, nó có liên quan đến tình dục. Bây giờ, tôi có thể thấy nó rõ ràng. Đó là ... Ikak.* [cái tên này được thốt ra với một tiếng lốp cốp từ phía sau cổ họng bà] *Ông ta bảo tôi, chúng tôi đã có lần có mặt cùng nhau ở một nơi xa xôi, và có một cặp khác ở đây...*

** TS N: Ông ta có nói gì về họ không?*

+ CT: [khẽ] *Không...tôi ngạc nhiên tự hỏi... tôi phải biết họ...*

** TS N: Ikak có nói cái gì khác về mối quan hệ vật lý của hai người trước đây trên thế giới này không?*

+ CT: Không. Ông ta thấy tôi bối rối. Tôi không biết ông ta nói về cái gì.

** TS N: Làm thế nào mà ông ta biết về cái hành tinh này khi bà không biết?*

+ CT: [bối rối] *Ông ta ... lớn tuổi hơn tôi ... ông ta biết Kumara.* [rồi, nói với chính bà, hơn là với tôi] *Ông ta đang làm gì ở đây nhỉ?*

** TS N: Tại sao bà không kể tiếp về ông ta tại bữa tiệc?*

+ CT: [lại cười] *Tôi nghĩ, ông chỉ đang "nhặt tôi lên" một cách tình cờ. Thật lúng túng, bởi vì tôi bị ông lôi cuốn. Ông nói, tôi*

rất quyến rũ, là điều mà đàn ông không thường nói với tôi. Có những ý tưởng xẹt qua trong tâm trí tôi, rằng chúng tôi đã từng ở cùng nhau trước đây... như là những mảnh nhỏ rời rạc trong một giấc mơ.
** TS N: Cuộc đàm thoại kết thúc ra sao với người đàn ông này?*
+ CT: Ông thấy sự bối rối của tôi. Tôi đoán, ông nghĩ, tốt nhất, là không có thêm sự tiếp xúc nào nữa – bởi vì tôi đã không gặp lại ông kể từ đó. Dù vậy, tôi đã nghĩ về ông, và có lẽ, chúng tôi sẽ gặp lại nhau...

CHÚ THÍCH: Tôi tin rằng, những linh hồn thực sự băng qua thời gian và không gian để tìm nhau. Gần đây, tôi có 2 thân chủ, họ là bạn thân của nhau và đến với tôi cùng một lúc để soi kiếp. Họ không chỉ đã là những bạn linh hồn trong nhiều kiếp trước trên Trái Đất, nhưng còn đã kết đôi với nhau như là những sinh vật có trí thông minh, có hình dáng giống như cá, trong thế giới xinh đẹp ở dưới nước.
Cả hai đều nhớ lại rằng, họ rất thích chơi đùa dưới nước với tứ chi mạnh mẽ, và nhô lên mặt nước, để "nhìn trộm ." Cả hai đều không thể nhớ lại nhiều về hành tinh này, hay những gì xảy ra cho giống loài sinh vật biển của họ. Có lẽ, họ là bộ phận của một thử nghiệm thất bại của Trái Đất, trước khi một động vật có vú phát triển thành những giống loài triển vọng nhất trên Trái Đất cho những linh hồn.
Tôi ngờ rằng, nó không phải là Trái Đất, bởi vì tôi đã có những chủ thể khác, họ kể về việc sống trong một môi trường nước, mà họ biết là khác với Trái Đất. Một trong những chủ thể này nói: *"Thế giới dưới nước của tôi rất ấm, và sáng sủa, bởi vì chúng tôi có 3 mặt trời trên đầu. Dưới nước thì sáng, chứ không hề tối, đây là cái rất dễ chịu, và nó làm cho việc xây dựng chỗ ở của*

chúng tôi trở nên dễ hơn nhiều." Tôi thường tự hỏi, phải chăng những giấc mơ mà chúng ta có vào ban đêm về việc bay, thở dưới nước, và thực hiện những việc khác thường, phi nhân-trạng khác, đều có liên hệ tới những kinh nghiệm vật lý trước đây của chúng ta trong những môi trường khác?

Trong những ngày đầu của công việc nghiên cứu của tôi, tôi đã có phần mong đợi rằng, những thân chủ nào mà có thể nhớ lại những thế giới khác, sẽ nói rằng, họ đã sống trong dải thiên hà của chúng ta, gần vùng lân cận của mặt trời. Giả định này là ngây thơ. Trái đất ở trong một khu vực thưa thớt của Ngân Hà, với chỉ 8 ngôi sao, cách mặt trời 10 năm ánh sáng. Chúng ta biết, thiên hà [galaxy] của chúng ta có nhiều hơn 200 triệu ngôi sao bên trong một vũ trụ, hiện nay ước tính, có 100 triệu thiên hà. Những thế giới xung quanh những mặt trời có thể hỗ trợ sự sống, là quá nhiều, đến nỗi ta khó lòng tưởng tượng. Hãy xem xét, nếu chỉ một phần li ti của 1% của những ngôi sao trong thiên hà của chúng ta có những hành tinh với sự sống thông minh hữu ích cho những linh hồn, thì con số sẽ vẫn là hàng triệu.

Theo những gì mà tôi có thể thu thập từ những chủ thể có thể và sẵn lòng thảo luận về những lần đầu thai trước đây của họ, thì những linh hồn được gửi tới bất cứ thế giới nào với dạng sống thông minh phù hợp. Trong số mọi ngôi sao được chúng ta biết đến, chỉ có 4% là giống như mặt trời của chúng ta. Hiển nhiên, điều này không có ý nghĩa gì đối với những linh hồn. Những cuộc đầu thai của chúng trên các hành tinh, không nối kết với những thế giới thuộc loại Trái Đất hay với những động vật 2 chân có trí thông minh vốn bước đi trên đất. Những linh hồn đã từng ở những thế giới khác, nói với tôi rằng, họ ưa thích một vài thế giới nào đó, và trở lại chúng [những thế giới giống như Trái Đất] theo định kỳ, trong chuỗi nối tiếp của những kiếp sống. Tôi không có

nhiều chủ thể mà họ có thể nhớ lại những chi tiết đặc biệt về việc sống trên những thế giới khác. Điều này, có thể do thiếu kinh nghiệm, hay do những ngăn chặn bị áp đặt bởi những vị hướng đạo, để tránh sự khó chịu khi nhớ lại việc sống trong những cơ thể khác với cơ thể ở Trái Đất.

Những chủ thể nào có thể thảo luận những kinh nghiệm của họ trên những thế giới khác, nói với tôi rằng, trước khi đến Trái Đất, những linh hồn thường xuyên được đặt vào trong những cơ thể của những sinh vật với ít trí thông minh hơn những hữu thể người [không giống như ca của Thece]. Tuy nhiên, một khi đã ở trong một cơ thể người, thì những linh hồn không bị gửi trả lại mức thấp hơn của bậc thang tiến hóa tâm linh. Thế nhưng, những tương phản vật lý có thể là hoàn toàn và chuyến đi khỏi Trái Đất không nhất thiết là thú vị.

Mộ thân chủ ở mức Trung cấp của tôi diễn tả nó trong cách như sau: *"Sau một loạt những kiếp sống con người, tôi bảo vị hướng đạo của tôi rằng, tôi cần một thời gian giải lao khỏi Trái Đất trong một thời gian, trong một loại môi trường khác. Ông ta cảnh báo tôi: 'Có thể con không thích sự thay đổi này ngay bây giờ, bởi vì con đã trở nên quá quen với những thuộc tính của tâm trí và cơ thể người'."* Thân chủ tôi nài nỉ, và được trao cho một cuộc sống trên một thế giới, được mô tả như là "sống giữa một giống loài nhỏ bé, lực lưỡng. Họ là những người có suy nghĩ nhưng ủ rủ, với những khuôn mặt tí hon, trắng như phấn, và không bao giờ mỉm cười. Không có tiếng cười của con người, và sự linh hoạt vật lý, tôi không tương thích." Cái nhiệm vụ đó hẳn là đặc biệt khó cho cá nhân này, khi chúng ta xem xét rằng, sự hài hước và tiếng cười là tiêu chuẩn của cuộc sống linh hồn trong thế giới linh hồn.

Bây giờ tôi đang đến gần chặng cuối cùng của phiên thôi miên của tôi với ca 23. Cần phải áp dụng thêm những kỹ thuật đào

sâu, bởi vì tôi muốn Thece vươn vào trong những ngóc ngách cao nhất của tâm trí siêu thức của bà, để nói với tôi về không gian-thời gian, và "cội nguồn."

** TS N: Thece, chúng ta đang sắp hết thời gian cùng nhau, và tôi muốn bà một lần nữa xoay hướng tâm trí sang cội nguồn-kẻ sáng tạo.* [ngừng] *Bà có làm chuyện đó cho tôi?*
+ CT: Vâng.
** TS N: Bà nói, cái mục tiêu tối hậu của linh hồn, là tìm kiếm sự hợp nhất với cội nguồn tối cao của năng lượng sáng tạo – bà nhớ không?*
+ CT: ... hành vi kết hợp, vâng.
** TS N: Hãy cho tôi biết, có phải cội nguồn cư ngụ trong không gian trung tâm đặc biệt trong thế giới linh hồn?*
+ CT: Cội nguồn là thế giới linh hồn.
** TS N: Vậy, tại sao những linh hồn nói về việc vươn tới cái lõi của đời sống tâm linh?*
+ CT: Khi chúng ta là những linh hồn trẻ, chúng ta cảm nhận sức mạnh xung quanh chúng ta khắp nơi, và thế nhưng, chúng ta cảm thấy…chúng ta ở bờ mép của nó. Khi chúng ta trưởng thành hơn, có một sự nhận biết về một sức mạnh tập trung, nhưng nó cùng là một cảm nhận.
** TS N: Cho dẫu bà đã gọi đây là nơi của Những Bậc Kỳ Cựu?*
+ CT: Vâng, họ là thành phần của sức mạnh tập trung của cội nguồn, vốn nuôi dưỡng chúng ta như là những linh hồn.
** TS N: Dồn sức mạnh này lại với nhau như là một cội nguồn năng lượng, bà có thể mô tả kẻ sáng tạo trong những thuật ngữ có tính người hơn?*

+ CT: Như là hữu thể vô ngã tối hậu [ultimate selfless being] *mà chúng ta phấn đấu để trở thành.*
** TS N: Nếu cội nguồn đại diện cho toàn bộ thế giới linh hồn, thì làm thế nào cái nơi tâm linh này lại khác với những vũ trụ vật lý với những ngôi sao, hành tinh, và những sinh vật?*
+ CT: Những vũ trụ được tạo ra, để sống và chết, cho việc sử dụng của cội nguồn. Nơi của những linh hồn…là cội nguồn.
** TS N: Có vẻ như chúng ta sống trong một vũ trụ đang dãn ra và lại co vào, và sau cùng, chết đi. Bởi vì chúng ta sống trong một không gian với những hạn chế về thời gian, làm thế nào mà thế giới linh hồn, chính nó, là phi thời gian?*
+ CT: Bởi vì ở đây chúng tôi sống trong phi-không gian [non-space]*, vốn phi thời gian* [timeless] *…trừ ra, trong những khu vực nào đó.*
** TS N: Làm ơn giải thích, những khu vực này là gì.*
+ CT: Chúng là…những cánh cửa nối liền với nhau ... những khe hỡ cho chúng ta băng qua, vào trong một vũ trụ vật lý của thời gian.
** TS N: Làm thế nào mà những cánh cửa thời gian có thể hiện hữu trong phi-không gian?*
+ CT: Những khe hỡ hiện hữu như là những cái ngưỡng giữa những thực tại.
** TS N: Vậy, nếu thế giới linh hồn là phi chiều kích* [non-dimensional]*, thì nó là loại thực tại nào?*
+ CT: Một trạng thái thực tại bất biến, như là đối nghịch với những thực tại dịch chuyển của những thế giới có chiều kích, vốn có tính vật chất và khả biến.

** TS N: Quá khứ, hiện tại, và tương lai có ảnh hưởng gì đối với những linh hồn sống trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Chỉ như một phương tiện để hiểu sự nối tiếp trong dạng vật lý. Sống ở đây…có một sự bất biến…cho những ai trong chúng ta không băng qua những cái ngưỡng vào trong một vũ trụ của vật chất và thời gian.

CHÚ THÍCH: Một áp dụng của những "ngưỡng thời gian" được những linh hồn sử dụng, sẽ được xem xét trong chương sắp tới, về việc "lựa chọn sinh mệnh."

** TS N: Bà nói về những vũ trụ trong số nhiều. Có phải đây là những vũ trụ vật lý khác bên cạnh cái vũ trụ vốn chứa đựng Trái Đất?*

+ CT: [mơ hồ] *Có…những thực tại khác nhau, để phù hợp với cội nguồn.*

** TS N: Có phải bà đang nói, những linh hồn có thể bước vào những căn phòng khác nhau của những thực tại vật lý khác nhau từ những cánh cửa tâm linh?*

+ CT: [gật đầu] *Vâng, chúng có thể, và đã thực sự làm như thế.*

Trước khi kết thúc phiên thôi miên với chủ thể tiến hóa cao này, tôi sẽ nói thêm rằng, hầu hết mọi người ở trong cơn xuất thần sâu, có thể thấy vượt lên một thực thể Trái Đất của không gian 3 chiều, vào trong những "thực tại thay thế" của sự phi thời gian. Trong trạng thái **tiềm thức**, những chủ thể của tôi trải nghiệm một loại thời gian có trình tự trước sau, với những kiếp

quá khứ và hiện tại của họ, vốn giống những gì mà họ tri giác khi họ ý thức. Có một sự thay đổi, khi tôi đưa họ vào trong **siêu thức**, và thế giới linh hồn.

Ở đây họ thấy cái hiện tại của thời gian như là một đơn vị đồng thể [homogeneous] của quá khứ, hiện tại và tương lai. Những dây đồng hồ trong thế giới linh hồn có vẻ đại diện cho những năm trên Trái Đất. Khi những phiên thôi miên của họ đã xong, những thân chủ thường diễn tả sự ngạc nhiên : như thế nào mà thời gian trong thế giới linh hồn lại hợp nhất hóa.

Cơ học lượng tử là một ngành vật lý học hiện đại, vốn điều nghiên toàn bộ chuyển động hạ nguyên tử, xét như là những cấp độ của năng lượng điện từ, nơi mà mọi sự trong đời được cho là không cứng chắc một cách tối hậu [ultimately non-solid] và hiện hữu trong một trường hợp-nhất-hóa. Vượt qua luật vật lý về trọng lực của Newton, những yếu tố của hành động trên thời gian cũng được xem là hợp nhất bởi tần số ánh sáng và năng lượng động lực học [kinetic energy]. Tôi đã thấy rằng, những linh hồn thực sự trải nghiệm cảm nhận về sự trôi đi của thời gian trong một thể cách biên niên trong thế giới linh hồn. Và há chẳng phải, cái này mâu thuẫn với khái niệm về nhất thể cho quá khứ, hiện tại và tương lai?

Không. Sự khảo cứu của tôi cho phép tôi có thể khẳng định rằng, cái ảo tưởng về sự diễn tiến của thời gian được tạo ra và nuôi dưỡng cho những linh hồn đến và rời bỏ những chiều kích vật lý [vốn quen với những đáp ứng sinh học như lão hóa], để chúng có thể dễ dàng đo lường sự tiến bộ của chúng. Như thế, tôi có thể hiểu được, khi những nhà vật lý lượng tử giả thiết rằng, thời gian, thay vì là một cái tuyệt đối của 3 giai đoạn, chỉ là một diễn đạt của sự thay đổi.

Khi những chủ thể nói về việc du hành như là linh hồn trên những đường vạch cong, tôi nghĩ về những lý thuyết không

gian-thời gian của những nhà vật lý thiên văn – họ tin rằng, ánh sáng và chuyển động là một hợp nhất của thời gian và không gian, cong lại trên chính nó. Họ nói, **nếu không gian bị bẻ cong đủ trầm trọng, thì thời gian ngừng lại.** Quả thực, khi lắng nghe những thân chủ nói về những khu vực thời gian và những đường hầm dẫn vào trong những chiều kích khác nhau, tôi nghĩ về những tương tự ở đây với những lý thuyết hiện hành về không gian vật lý bị bẻ cong, hay bị xoắn lại, thành những vòng trôn ốc vũ trụ [cosmic loops], tạo ra những "cái miệng" của siêu không gian [hyperspace] và những lỗ đen mà có thể dẫn ra khỏi vũ trụ 3 chiều của chúng ta. Có lẽ, những khái niệm không gian - thời gian của những nhà vật lý thiên văn và của những nhà siêu hình học, đang xích lại gần nhau hơn.

Tôi đã gợi ý với các chủ thể rằng, nếu thế giới linh hồn có vẻ tròn với họ, và có vẻ như cong lại khi họ du hành nhanh chóng với tư cách là những linh hồn, thì thế giới này có thể đại diện cho một khối cầu hữu hạn, khép kín. Họ phủ nhận ý kiến về bất cứ những ranh giới về chiều kích nào, nhưng cung cấp cho tôi ít cái gì khác, ngoài những ẩn dụ. Ca 23 nói, thế giới linh hồn, chính nó, là cội nguồn của sáng tạo. Vài người đã gọi nơi này là trái tim, hay hơi thở, của Thượng đế. Ca 22 định nghĩa không gian của linh hồn như là "cấu trúc" và tôi đã có những chủ thể khác gán cho thế giới linh hồn một phẩm tính của "những nếp gấp của một chiếc váy liền một mảnh [seamless], đang sột soạt lui tới." Đôi khi họ cảm nhận những tác động của một chuyển động lăn tăn từ năng lượng ánh sáng, vốn được mô tả như là "những làn sóng" lăn ra phía ngoài từ một vũng nước bị khuấy động."

Bình thường, địa lý của những không gian linh hồn có một sự nhất quán và mở ra đối với những người trong trạng thái siêu thức, mà không phô bày những thuộc tính của trọng lực, nhiệt

độ, áp lực, vật chất, hay một thời gian đồng hồ, liên quan đến một vũ trụ vật lý hỗn loạn.

Tuy nhiên, khi tôi nỗ lực để đặc trưng hóa toàn bộ thế giới linh hồn như là một chân không [void], thì những người trong cơn xuất thần chống lại khái niệm này.

Mặc dù những ca của tôi không thể giải thích đầy đủ cái nơi mà linh hồn họ sống, tất cả họ đều thẳng thắn về cái thực tại tối hậu của nó đối với họ. Một chủ thể trong cơn thôi miên không thấy thế giới linh hồn như là ở gần hay xa khỏi vũ trụ vật lý của chúng ta.

Tuy nhiên, một cách khó hiểu, họ mô tả những "vật thể" trong thế giới linh hồn như là nhẹ hay nặng, dày hay mỏng, lớn hay nhỏ, khi so sánh những kinh nghiệm của họ [trong thế giới linh hồn] với cuộc sống trên Trái Đất.

Mặc dù cái thực tại tuyệt đối của thế giới linh hồn có vẻ như vẫn bất biến [constant] trong tâm trí của những người trong cơn thôi miên, song những ám chỉ của họ về những chiều kích vật lý khác, thì thay đổi. Tôi có cảm thức rằng, những vũ trụ khác với vũ trụ của chính chúng ta, được tạo ra với mục đích cung cấp những môi trường thích hợp cho sự phát triển của những linh hồn với những hữu thể mà thậm chí, chúng ta không thể tưởng tượng.

Một chủ thể tiến hóa cao bảo tôi rằng, ông ta đã sống trên một số thế giới trong một hiện hữu lâu dài, không bao giờ "phân chia" linh [năng lượng] hồn ông ta nhiều hơn một lần, cùng một lúc. Vài kiếp sống [của người trưởng thành] kéo dài chỉ một tháng tính theo thời gian Cõi Trần, do những điều kiện địa phương của hành tinh, và khoảng thời gian sống của dạng sống thống trị nhất. Trong khi nói về một "hành tinh thiên đàng" với ít người hơn và một phiên bản tĩnh lặng hơn, giản dị hơn của Trái Đất, ông ta

thêm rằng, thế giới này không xa Trái Đất. *"Ồ,"* tôi xen vào, *"vậy, hẳn là nó chỉ cách Trái Đất một vài năm ánh sáng?"* Ông ta kiên nhẫn giải thích rằng, cái hành tinh đó không ở trong vũ trụ của chúng ta, nhưng gần Trái Đất hơn so với nhiều hành tinh trong dải thiên hà của chính chúng ta.

Thật quan trọng cho bạn đọc hiểu rằng, khi người ta hồi tưởng việc sống trên những thế giới khác, họ có vẻ như không bị hạn chế bởi những chiều kích của vũ trụ chúng ta. Khi những linh hồn du hành tới những hành tinh giữa các thiên hà và giữa các chiều [intergalactically or interdimensionally], chúng đo chuyến đi bằng thời gian mà chúng phải mất để tới đích đến của chúng xuyên qua hiệu ứng đường hầm từ thế giới linh hồn. Cái kích cỡ của vùng không gian có liên quan, và vị trí tương đối của những thế giới với nhau, cũng là những cái cần phải tính đến. Sau khi lắng nghe những ám chỉ về những thực tại đa chiều từ vài chủ thể, tôi có ấn tượng rằng, họ tin có một hợp lưu của tất cả những dòng sông có chiều kích này vào trong một con sông lớn của thế giới linh hồn. Nếu tôi có thể tách riêng ra tất cả những "thực tại thay thế" này, nằm sâu trong tâm trí của những chủ thể của tôi, thì nó sẽ giống như việc bóc vỏ một cái bông a-ti-sô khỏi những tầng của nó, cho tới cái lõi của nó.

Tôi đã tra vấn Thece một thời gian khá dài, và tôi có thể thấy, bà đang trở nên mệt. Ít chủ thể có thể chịu nổi mức độ căng thẳng tâm linh cao như vậy, trong thời gian dài như vậy. Tôi quyết định kết thúc phiên thôi miên với một vài câu hỏi về sự sáng thế của mọi sáng tạo.

** TS N: Thece, tôi muốn khép lại, bằng cách hỏi bà về cội nguồn. Bà đã từng là một linh hồn trong một thời gian dài, như*

vậy, làm thế nào bà thấy chính mình được nối kết với cái nhất thể của sáng tạo mà bà đã nói với tôi lúc nãy?

+ CT: [ngừng lâu] *Bằng những cảm giác về chuyển động.*

Ban đầu, có một sự thiên di ra phía ngoài [outward migration] *của năng lượng linh hồn chúng ta từ cội nguồn. Về sau, đời chúng ta được trải qua trong việc di chuyển vào bên trong…về phía sự dính kết và sự hợp nhất ...*

** TS N: Theo cách trình bày của bà, thì quá trình này có vẻ như một sinh vật đang dãn ra và co lại.*

+ CT: Vâng. Có một sự phóng thích bùng vỡ... rồi một sự trở lại ... cội nguồn [như trái tim đang] *nhảy đập.*

** TS N: Và bà đang di chuyển về phía trung tâm của năng lượng cội nguồn này?*

+ CT: Thực sự không có trung tâm. Cội nguồn ở xung quanh chúng ta, như thể chúng ta ở…bên trong một trái tim đang đập.

** TS N: Nhưng, bà nói, bà đang di chuyển trở lại một điểm gốc trong khi linh hồn bà tiến lên trong kiến thức?*

+ CT: Vâng, khi tôi bị đẩy ra ngoài, tôi là một đứa bé. Bây giờ, tôi đang bị đẩy trở lại khi tuổi thiếu niên của tôi phai nhạt đi ...

** TS N: Trở lại đâu?*

+ CT: Xa hơn vào trong cội nguồn.

** TS N: Có lẽ, bà có thể mô tả cái cội nguồn năng lượng này thông qua cách dùng những màu sắc, để giải thích sự chuyển động của linh hồn và quy mô của sự sáng tạo.*

+ CT: [thở dài] *Nó như thể, những linh hồn là bộ phận của một vụ nổ điện từ cực lớn, tạo ra...một hiệu ứng hào quang. Trong cái vòng hào quang này, là một làn ánh sáng màu tím sẫm, mà lóe ra ... thắp lên một màu trắng tại những bờ mép. Sự nhận biết của chúng ta bắt đầu tại những mép của làn ánh sáng*

rực rỡ và khi chúng ta lớn lên ... chúng ta trở nên bị nhận chìm trong làn ánh sáng tối hơn.

** TS N: Tôi thấy khó hình dung một vị thần của sáng tạo như là một làn ánh sáng lạnh, đen sẫm.*

CT: Đó là bởi vì, tôi không đủ gần với cội nguồn để giải thích nó tốt hơn. Làn ánh sáng tối sẫm, chính nó, là một ... vỏ bọc, mà bên kia nó, chúng ta cảm thấy hơi ấm nồng nàn ... một sự hiện diện đầy hiểu biết, vốn ở mọi nơi cho chúng ta và... sống động!

** TS N: Nó ra sao, khi ban đầu bà nhận biết về "lý lịch"* [identity] *linh hồn mình, sau khi bị đẩy ra tới mép của cái vòng hào quang này?*

+ CT: Tương tự như quan sát bông hoa đầu tiên của mùa xuân mở ra và bông hoa là bạn. Và, khi nó mở ra nhiều hơn, bạn trở nên nhận biết về những bông hoa khác trong một trường lộng lẫy và có…niềm vui vô hạn.

** TS N: Nếu cái cội nguồn năng lượng đa sắc, bùng nổ này sụp xuống trên chính nó, thì tất cả những bông hoa sẽ sau cùng chết đi?*

+ CT: Không có cái gì sụp xuống ...cội nguồn là vô tận. Như là linh hồn, chúng ta sẽ không bao giờ chết – chúng ta biết điều đó, bằng cách nào đó. Trong khi chúng ta hợp nhất lại với nhau, thì sự khôn ngoan đang gia tăng, làm cho cội nguồn mạnh mẽ hơn.

** TS N: Có phải đó là lý do mà cội nguồn ước mơ thực hiện loại thao tác này?*

+ CT: Vâng, mang sự sống đến cho chúng ta, để chúng ta có thể đạt tới một trạng thái hoàn hảo.

** TS N: Tại sao một cội nguồn, rõ ràng là đã hoàn hảo, lại cần phải sáng tạo thêm trí thông minh, vốn bất toàn?*

+ CT: Để giúp kẻ sáng tạo sáng tạo. Trong cách này, tự chuyển hóa, và đạt tới những bình diện cao hơn, chúng ta thêm vào "những vật liệu xây dựng" của sự sống.

** TS N: Những linh hồn có bị buộc phải cắt lìa khỏi cội nguồn và đến những nơi như Trái Đất, bởi vì một loại tội tổ tông nào đó, hay một sự thất sủng nào đó, trong thế giới linh hồn?*

+ CT: Cái đó là vớ vẩn. Chúng ta đến để ... phát triển to lớn thêm ... trong cái đa dạng đẹp đẽ của sự sáng tạo.

** TS N: Thece, tôi muốn bà lắng nghe tôi cẩn thận. Nếu cội nguồn cần được làm cho mạnh mẽ hơn, hay khôn ngoan hơn, bằng cách dùng một phần của năng lượng thiêng liêng của nó, để tạo một Trí Thông Minh nhỏ hơn, mà nó hy vọng sẽ làm cho lớn thêm ra – thì há chẳng phải, điều này gợi ý rằng,* ***chính nó thiếu sự hoàn hảo trọn vẹn?***

+ CT: [ngừng một lát] *Cội nguồn sáng tạo cho sự thành tựu của chính nó.*

** TS N: Đó là điều tôi muốn biết. Làm thế nào, mà cái là tuyệt đối trở nên tuyệt đối hơn, trừ phi một cái gì đó đang thiếu?*

+ CT: [lưỡng lự] *Cái mà chúng ta xem là ...cội nguồn của chúng ta ... là tất cả những gì chúng ta có thể biết, và chúng ta nghĩ rằng, cái mà kẻ sáng tạo mơ ước, là tự biểu hiện mình thông qua chúng ta, bằng cách ...cho ra đời một sự thể nào đó* [by birthing]

** TS N: Và bà có nghĩ, cội nguồn thực sự được làm cho mạnh mẽ hơn, bằng sự hiện hữu của chúng ta như là những linh hồn ?*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi thấy sự hoàn hảo của kẻ sáng tạo...được duy trì và làm cho phong phú... bằng cách chia sẻ khả tính của sự hoàn hảo với chúng ta, và đây là cái sự nới rộng tối hậu của chính nó.*

** TS N: Như vậy, cội nguồn bắt đầu bằng cách cố ý tạo ra những linh hồn bất toàn và những dạng sống bất toàn cho những linh hồn này và theo dõi những gì xảy ra để tự nới rộng chính nó?*

+ CT: Vâng, và chúng ta phải có đức tin vào quyết định này và tin cậy cái quá trình trở lại nguồn gốc của sự sống. Người ta phải đói để biết giá trị của thực phẩm, phải lạnh để hiểu những phúc lành của hơi ấm, và là đứa con để hiểu giá trị của bố mẹ. Sự chuyển hóa cho chúng ta mục đích.

** TS N: Bà có muốn là mẹ của những linh hồn?*

+ CT: Sự tham dự vào việc thai nghén [conception] *để sinh ra chính chúng ta…là một giấc mơ của tôi.*[125]

** TS N: Nếu những linh hồn của chúng ta không trải nghiệm cuộc sống vật lý, thì chúng ta có bao giờ biết về những điều mà bà đang nói với tôi về chúng?*

+ CT: Chúng ta biết chúng, nhưng không phải biết về chúng. Nó sẽ như thể là năng lượng tâm linh của chúng ta được bảo phải chơi những âm giai với chỉ một nốt nhạc.

** TS N: Và bà có tin rằng, nếu cội nguồn không tạo ra những linh hồn để nuôi dưỡng và phát triển, thì năng lượng cao cả của nó sẽ thu nhỏ lại vì thiếu sự biểu hiện?*

+ CT: [thở dài] *Có lẽ, đó là mục đích của nó.*

CHÚ THÍCH: Với lời phát biểu cuối cùng, có tính tiên tri của Thece, tôi kết thúc phiên thôi miên. Khi tôi đưa chủ thể này ra khỏi cơn thôi miên sâu của bà, thì nó như thể bà đang trở lại với tôi sau chuyến đi băng qua thời gian và không gian. Khi bà ngồi lặng lẽ, đảo mắt xung quanh phòng mạch của tôi, tôi nói

[125] Câu này hơi tối nghĩa. Nguyên tác tiếng Anh: "Participation in the conception of ourselves... is a dream of mine".

với bà rằng, tôi đánh giá cao về cơ hội làm việc với bà trên một mức độ cao như thế. Mỉm cười, người phụ nữ nói, nếu bà có bất cứ y kiến nào về sự "tra tấn" đang chờ đợi bà, thì có lẽ bà đã từ chối làm việc với tôi. Trong khi chúng tôi nói lời tạm biệt, tôi nghĩ về lời phát biểu sau cùng của bà, liên quan đến cội nguồn của sự sống. Tại Ba Tư cổ đại, những người Sufi có một câu nói rằng, nếu kẻ sáng tạo đại diện cho cái thiện tuyệt đối, và do vậy, cái mỹ tuyệt đối, thì nó là bản chất của cái đẹp đang ước muốn sự biểu hiện.

* * * * * * * *

CHƯƠNG XII
TUYỂN CHỌN SINH MỆNH [126]

Sẽ đến một thời điểm, khi mà linh hồn phải một lần nữa rời "cung thánh" [sanctuary] của thế giới linh hồn, để bắt đầu một chuyến đi trở lại Cõi Trần. Đây là một quyết định không dễ dàng. Linh hồn phải rời bỏ một thế giới của sự minh triết toàn triệt – nơi mà chúng hiện hữu trong một trạng thái vui sướng của tự do – để đáp ứng những yêu cầu thể chất và tinh thần của một cơ thể con người.

Chúng ta đã thấy, những linh hồn mệt mỏi ra sao, khi trở lại thế giới linh hồn. Nhiều linh hồn không muốn nghĩ đến việc quay về Cõi Trần nữa. Điều này đặc biệt đúng, nếu chúng ta đã không tiến gần đến những mục tiêu của mình, khi một cuộc sống vật lý chấm dứt. Một khi đã trở lại trong thế giới linh hồn, thì những linh hồn có những mối lo âu khi phải [thậm chí] tạm thời rời bỏ một thế giới của sự tự tri [self-understanding], tình đồng chí và lòng từ bi, để đi tới một môi trường [cõi trần] đầy bất trắc và sợ hãi, phải chung đụng với những con người gây hấn, cạnh tranh.

Mặc dù ở Cõi Trần có gia đình và bạn hữu, nhưng nhiều linh hồn nhập thể cảm thấy cô đơn và "vô danh" [anonymous] giữa những khối dân số to lớn, lạnh lùng. Tôi hy vọng những ca của tôi sẽ cho thấy rằng, Cõi Trần đối nghịch lại với thế giới linh hồn, nơi mà linh hồn chúng ta vĩnh viễn chan hòa với nhau, trong sự chia sẻ thâm tình. Cái "bản sắc tâm linh" [spiritual identity] của chúng ta được biết đến và thấu hiểu bởi rất đông những thực thể khác, mà sự hỗ trợ của họ thì không bao giờ chấm dứt. Việc "trẻ hóa" [rejuvenation] năng lượng và việc lượng giá cá nhân [personal assessment] về "Bản Ngã" [Self] của mỗi linh hồn đều khác nhau : một số linh hồn phải mất nhiều thời gian hơn, so với những linh

---

[126] Life selection: Tạm dịch như trên. Nhưng chữ "life" [cuộc sống] trên đây có thể hiểu là "sinh mệnh". Trước khi rời thế giới linh hồn để xuống Cõi Trần, linh hồn có một số những "sinh mệnh" – với một cơ thể nào đó, thuận lợi nhất cho việc học hỏi của nó – để tuyển chọn. Thí dụ, trở thành một người giàu, một người nghèo, một người mạnh khỏe, một người tàn tật… Mỗi người như thế tạm gọi là một "sinh mệnh." Như vậy, có nhiều "sinh mệnh" để tuyển chọn, và linh hồn phải quyết định chọn một "sinh mệnh" cho kiếp sau của nó.

hồn khác; nhưng sau cùng, linh hồn được khích lệ khởi động tiến trình đầu thai.

Môi trường của thế giới linh hồn là [rất tuyệt vời] khó rời bỏ; mặc dù vậy, với tư cách là linh hồn, chúng ta cũng nhớ những lạc thú [của cuộc sống] ở Cõi Trần với sự trìu mến, và thậm chí, niềm hoài cảm.

Khi những vết thương của một kiếp sống quá khứ được chữa lành, và chúng ta lại hoàn toàn "là một" với chính mình, thì chúng ta cảm thấy một sự thúc đẩy, muốn có một biểu hiện vật lý cho cái "bản ngã"[127] [identity] của linh hồn mình. Những buổi học tập với những người cố vấn và nhóm cùng mức phát triển với chúng ta, cung cấp một nỗ lực tâm linh, để chuẩn bị cho cuộc sống kế tiếp. Karma [nghiệp] của chúng ta về những hành vi quá khứ: lòng nhân đạo [humanity], những lỗi lầm và thành tựu của chúng ta được đánh giá dựa trên một mục đích: vạch ra cái đường lối tốt nhất [best course] cho những nỗ lực tương lai. Bây giờ, linh hồn phải "tiêu hóa" toàn bộ thông tin này và thực hiện hành động có mục đích dựa trên 3 quyết định chủ yếu:

1. Tôi đã sẵn sàng cho một cuộc sống vật lý mới chưa?
2. Tôi muốn học những bài học cụ thể nào, để thăng tiến việc học hỏi và sự phát triển [tâm linh] của tôi?
3. Tôi nên đi đâu, và tôi sẽ là ai trong cuộc sống kế tiếp của tôi – với cơ hội tốt nhất để phấn đấu, nhằm đạt tới những mục tiêu của mình?

Những linh hồn "già hơn," thường ít đầu thai hơn, bất kể những yêu cầu về dân số của những hành tinh.

Khi một thế giới chết đi, thì những thực thể nào chưa hoàn tất công việc của mình, **sẽ di chuyển đến một thế giới khác** – ở đó có một dạng sự sống thích hợp cho loại công việc mà chúng đã và đang làm. Những chu kỳ đầu thai của linh hồn, có vẻ như được điều khiển bởi ước vọng nội tại

---

[127] Identity: Từ này có nhiều nghĩa: 1. Nét để nhận dạng. 2. Tính đồng nhất. 3. Lý lịch. 4. Bản sắc; đặc điểm riêng. 5. Căn tính. 6. Căn cước.

Tùy theo ngữ cảnh, nó sẽ được dịch một cách khác nhau. Trong ngữ cảnh này, xin tạm dịch là "bản ngã" – để nói lên tính "độc đáo," không có một cái thứ hai giống hệt nó.

của một linh hồn đặc thù, hơn là bởi sự cấp thiết của những "cơ thể chủ" [host bodies] đang tiến hóa trong một vũ trụ của những hành tinh.
Tuy nhiên, chắc chắn là, Trái Đất [cõi trần] cần có sự đầu thai của những linh hồn, và nhu cầu này đang ngày càng tăng lên. Hôm nay, chúng ta có hơn 5 tỷ người. Về câu hỏi, có bao nhiêu cá thể đã sống ở Cõi Trần trong trong 200.000 năm qua? – thì những nhà dân số học có những tính toán khác nhau. Ước tính trung bình, là vào khoảng 50 tỷ người. Con số này, mà tôi nghĩ là thấp, không nói lên số lượng những "cuộc thăm viếng" [visitations] của những linh hồn khác nhau. Hãy ghi nhớ trong trí rằng, cùng những linh hồn đó tiếp tục tái đầu thai, và có những linh hồn [mà] chiếm cứ hơn một cơ thể cùng một lúc.[128] Một số người tin vào sự tái sinh tin rằng, số lượng người sống trên Trái Đất hôm nay là gần [xấp xỉ] với tổng số những linh hồn mà đã từng sống ở đây. Tần số đầu thai [về Trái Đất] của những linh hồn, thì không đều. Rõ ràng là, ngày nay, Trái Đất có nhiều nhu cầu về [những] linh hồn hơn, so với trong quá khứ. Trong thế kỷ thứ I sau CN, dân số ước tính là khoảng 200 triệu. Vào năm 1800, dân số đã tăng gấp 4 lần, và chỉ 170 năm sau đó, lại tăng lên 4 lần. Giữa 1970 và 2010, dân số thế giới được mong đợi là sẽ tăng gấp đôi một lần nữa.
Khi tôi nghiên cứu việc đầu thai của một thân chủ theo thứ tự thời gian, thì tôi nhận thấy, trong những nền văn hóa du mục, thời kỳ Đồ Đá Cũ, thì thường là, mỗi kiếp sống của họ cách nhau một khoảng thời gian dài hàng trăm, thậm chí, hàng ngàn năm. Với sự nổi lên của nông nghiệp và chăn nuôi gia súc, trong Thời kỳ Đồ Đá Mới, từ 7 ngàn đến 5 ngàn năm trước, những thân chủ của tôi tường thuật rằng, họ đầu thai thường xuyên hơn. Tuy nhiên, mỗi kiếp sống của họ thường cách nhau khoảng 500 năm. Với sự mọc lên của những đô thị, của thương mại, và thực phẩm dễ kiếm hơn, tôi thấy những "kế hoạch" đầu thai của những linh hồn gia tăng cùng với sự gia tăng dân số. Giữa năm 1000 và 1500 sau CN, thì cứ 2 thế kỷ, những thân chủ tôi đầu thai trung bình 1 lần. Sau

[128] Nguyên tác: " … and there are those who occupy more than one body at a time…" Có những linh hồn chiếm cứ nhiều cơ thể cùng một lúc? Đây là một điều rất khó hiểu. Trong *Destiny of Souls*, cũng của của tác giả này, ông giải thích rõ hơn về hiện tượng này. Tóm lại, đó là khả năng "phân chia năng lượng" – hay sự "phân thân" – của linh hồn.

1700, cứ 1 thế kỷ, họ đầu thai 1 lần. Vào những năm 1900, việc sống hơn một kiếp sống trong 1 thế kỷ, là phổ biến trong số những ca của tôi.
Người ta biện luận rằng, tần số đầu thai của linh hồn chỉ có vẻ như gia tăng – bởi vì, [trong cơn thôi miên], khi những thân chủ càng đến gần những kiếp sống hiện nay của họ, thì sự hồi tưởng [về kiếp sống quá khứ] của họ càng rõ ràng, cụ thể hơn. Điều này, ở mức độ nào đó, có thể đúng, nhưng nếu một kiếp sống nào đó là quan trọng, thì nó sẽ được nhớ lại một cách sống động – bất luận nó ở thời đại nào trong thời gian. Không nghi ngờ gì, sự gia tăng khổng lồ về dân số trên Trái Đất, là nguyên nhân căn bản khiến cho những linh hồn đến đây càng thường xuyên hơn. Có chăng một khả tính, rằng số lượng những linh hồn "ghi danh" về Trái Đất, có thể bị thúc ép bởi sự bùng nổ dân số của con người trên Trái Đất?
Khi tôi hỏi một thân chủ về bản danh sách những linh hồn sẵn sàng trở lại Trái Đất, thì họ bảo tôi rằng, tôi nên lo lắng nhiều hơn về việc hành tinh chúng ta sẽ chết vì nạn nhân mãn hơn là vì cạn kiệt nguồn dự trữ [của] những linh hồn. Có xác tín rằng, luôn có sẵn những linh hồn mới để thỏa mãn những đòi hỏi về dân số đang ngày càng tăng lên.[129] Nếu hành tinh chúng ta chỉ là một thí dụ trong số tất cả những hành tinh "có trí thông minh" hiện hữu trong vũ trụ này, thì cái danh sách những linh hồn "ghi danh đầu thai," phải thực sự dài vô tận.
Tôi đã nói rằng, **những linh hồn thực sự có tự do lựa chọn khi nào, ở đâu, và chúng muốn là ai trong những cơ thể vật lý của chúng.**[130] Một vài linh hồn muốn rời bỏ thế giới linh hồn, [về Trái Đất] để tăng tốc sự phát triển, trong khi những linh hồn khác, do dự không muốn rời bỏ.

[129] Chúng ta cần nhớ: con người có 2 phần cơ bản: thể xác và linh hồn. Do vậy, phải có linh hồn, để cho con người được hoàn chỉnh. Mà muốn có linh hồn, thì phải có những linh hồn đầu thai xuống Cõi Trần. Theo tác giả cuốn sách này, thì việc đầu thai này **tuân theo một "kế hoạch" nhất định, được sắp xếp trước trong thế giới linh hồn**. Các chương sau sẽ nói rõ hơn về vấn đề này.
[130] Đây là điều hơi khác với quan niệm của đạo Phật. Theo đạo Phật, thì sự "tự do, tự nguyện" đầu thai, chỉ có ở những bậc giác ngộ ở đẳng cấp cao – họ đã thoát khỏi vòng luân hồi, nhưng tự nguyện trở lại Cõi Trần để phổ độ chúng sinh. Vị Dalai Lama hiện nay, ở vào trường hợp này. Bình thường, thì linh hồn **bắt buộc phải đầu thai – do sự lôi kéo của nghiệp lực** – vào những cõi giới tương ứng với "nghiệp" của nó.

Chắc chắn là những vị hướng đạo của chúng ta có ảnh hưởng lớn trong vấn đề này. Câu hỏi, là họ đã làm những gì.
Trong thời kỳ định hướng ngay sau cái chết, linh hồn có một cuộc phỏng vấn "nhập cảnh"; thì cũng như vậy, có những cuộc phỏng vấn chuẩn bị cho việc "xuất cảnh," bởi những cố vấn tâm linh, để xác định rằng, linh hồn đã sẵn sàng cho việc tái sinh.
Ca tiếp theo đây sẽ minh họa một cảnh tiêu biểu, với một linh hồn ở mức phát triển tâm linh thấp hơn.

CA 24:

** TS N: Lần đầu tiên mà bạn nhận thức rằng, có lẽ bạn sắp trở lại Cõi Trần là khi nào ?*
+ CT: Một giọng nói thì thầm đến trong tâm trí tôi và nói: "Đã đến lúc rồi, con không nghĩ vậy sao?"
** TS N: Đây là giọng nói của ai vậy?*
+ CT: Vị thầy của tôi. Vài người trong chúng tôi phải được cho một "cú đẩy" khi họ nghĩ rằng họ đã sẵn sàng một lần nữa.
** TS N: Bạn có cảm thấy sẵn sàng để trở lại Cõi Trần không?*
+ CT: Vâng, tôi nghĩ thế…Tôi đã chuẩn bị cho điều đó. Nhưng việc học tập của tôi sẽ phải mất thêm rất nhiều thời gian, tính theo những năm ở Cõi Trần trước khi hoàn tất. Khá bề bộn.
** TS N: Và ở gần cuối những lần đầu thai của bạn, bạn có nghĩ rằng, bạn vẫn sẽ trở lại Cõi Trần ?*
+ CT: [ngừng lâu] *À…có lẽ không…ngoài Cõi Trần* [trái đất] *ra, còn có một thế giới khác…nhưng với những người của Cõi Trần…*
** TS N: Điều này nghĩa là gì?*
+ CT: Cõi Trần sẽ có ít người hơn…ít đông đúc hơn…tôi không rõ lắm…
** TS N: Vậy, bạn nghĩ, bạn có thể ở đâu?*
+ CT: Tôi đang có ấn tượng rằng, có một khu định cư tại một nơi nào đó khác – tôi không rõ.

CHÚ THÍCH: Cái đối nghịch với việc "lùi về kiếp quá khứ," là sự "tiến về kiếp tương lai," cho phép vài thân chủ thấy một số "khúc đoạn" về tương lai như là những cảnh không hoàn chỉnh. Chẳng hạn, vài người bảo tôi rằng, dân số của Cõi Trần sẽ sụt giảm mạnh vào cuối thế kỷ 22, một phần do đất đai bị cằn cỗi, và sự thay đổi của bầu khí quyển.
Họ cũng thấy những người sống trong những tòa nhà có mái vòm, nom kỳ cục. Những chi tiết về tương lai luôn luôn khá hạn chế, tôi đoán rằng, do bệnh mất trí nhớ bẩm sinh phát xuất từ những câu thúc về nghiệp báo. Tôi sẽ có nhiều cái để nói về điều này, trong ca kế tiếp.

** TS N: Hãy trở lại với những gì mà bạn đang nói về những vị thầy, họ cho bạn một cú đẩy để rời thế giới linh hồn. Bạn có thấy thích hơn, nếu họ không làm cái việc này?*
+ CT: Ồ…Tôi muốn lưu lại…nhưng các vị thầy cũng không muốn chúng tôi la cà ở đây lâu, sợ rằng, chúng tôi sẽ ở mãi trên một lối mòn cũ kỹ, giậm chân tại chỗ.
** TS N: Bạn có năn nỉ xin lưu lại đây?*
+ CT: Ờ…vâng…những vị thầy không ép buộc bạn rời bỏ nơi đây, bởi vì họ quá dịu dàng. [cười]. *Nhưng họ có những cách riêng để…động viên bạn khi thời điểm đến.*
** TS N: Bạn có biết ai không muốn tái sinh trở lại Cõi Trần, vì một lý do nào đó?*
+ CT: Vâng, bạn tôi, Mark. Anh ấy nói, anh ấy không có gì để đóng góp thêm. Anh ấy chán cuộc sống ở Cõi Trần và không muốn trở lại đó.
** TS N: Anh ta có sống nhiều kiếp sống không?*
+ CT: Không, không nhiều lắm. Và anh ấy không thích nghi tốt trong những kiếp sống đó.
** TS N: Những vị thầy làm gì với anh ta? Anh ta có được phép lưu lại trong thế giới linh hồn?*
+ CT: [trầm tư] *Chúng ta chọn việc tái sinh khi các vị* [cố vấn] *quyết định rằng, chúng ta đã sẵn sàng. Họ không ép buộc chúng ta phải làm cái gì cả. Mark được cho thấy rằng, anh ấy làm lợi cho những người khác xung quanh mình.*

** TS N: Cái gì đã xảy ra cho Mark?*
+ CT: Sau một vài…"thuyết giáo" [indoctrination]*…Mark nhận thức rằng, anh ấy đã đánh giá sai những khả năng của mình, và sau cùng, anh ấy đi trở lại Cõi Trần.*
** TS N: "Thuyết giáo" ! Điều này khiến tôi nghĩ về sự cưỡng bách.*
+ CT: [bực mình vì nhận xét của tôi] *Không hề như vậy! Mark chỉ nản chí, và cần lòng tự tin để tiếp tục cố gắng.*

CHÚ THÍCH: Ca 10 trong chương 4, về những linh hồn bị nhiễu loạn, nói cho chúng ta biết về những linh hồn hấp thu quá nhiều năng lượng tiêu cực từ Cõi Trần, chúng được "tái thiết kế" ra sao.
Ca 22 cũng đề cập sự cần thiết phải phục hồi đối với vài linh hồn bị tàn phá. So với sự "tái cấu trúc" căn bản được sử dụng trên linh hồn mỏi mệt của Mark, thì việc "tái thiết kế" đòi hỏi nhiều biện pháp mạnh mẽ, "cực đoan" hơn.

** TS N: Nếu những vị hướng đạo không ép buộc, thì một linh hồn có thể tuyệt đối từ chối việc tái sinh?*
+ CT: [ngừng một lát] *Vâng…Tôi đoán rằng, chúng ta có thể lưu lại đây và không bao giờ tái sinh nếu quá ghét việc ấy. Nhưng các vị thầy bảo Mark rằng, nếu không có cuộc sống trong một cơ thể, thì việc học hỏi sẽ mất nhiều thời gian hơn. Nếu chúng ta bỏ mất kinh nghiệm trực tiếp, thì chúng ta bỏ mất rất nhiều.*
** TS N: Còn về tình huống ngược lại, nếu một linh hồn năn nỉ xin trở lại Cõi Trần ngay lập tức, chẳng hạn, sau một cái chết sớm, thì như thế nào?*
+ CT : Tôi cũng đã thấy trường hợp đó. Đó chỉ là một phản ứng bốc đồng, và nó thực sự "xẹp xuống" sau một thời gian.

CHÚ THÍCH: Những vị thầy làm cho chúng ta thấy rằng, việc muốn vội vàng "nhập thể" vào một hài nhi, sẽ không thay đổi hoàn cảnh [của] cái chết của chúng ta. Sự việc có thể sẽ khác đi, nếu ta tái sinh ngay lập

tức như là một người lớn [adult], trong cùng tình huống. Sau cùng, mọi người nhận thức rằng, họ phải nghỉ ngơi và suy tư nhiều hơn.

** TS N: Bây giờ, hãy cho tôi biết những ý nghĩ cuối cùng của bạn về cái viễn tượng sống lại.*
+ CT: Tôi hào hứng về chuyện đó. Tôi sẽ không có sự thỏa mãn nào, nếu không có những kiếp sống vật lý của mình.
** TS N: Khi bạn đã sẵn sàng cho một cuộc đầu thai mới, thì bạn làm gì?*
+ CT: Tôi đi tới một nơi đặc biệt.

CHÚ THÍCH: Một khi một linh hồn đã quyết định đầu thai lần nữa, thì tiếp đó, nó sẽ được hướng dẫn tới cái nơi để "chọn sinh mệnh" [life selection]. Ở đó, linh hồn cân nhắc, xem nó muốn trở lại Cõi Trần vào thời gian nào và ở đâu [when and where], trước khi làm một quyết định : nó sẽ là ai trong kiếp sống mới. Để dễ hiểu cái tiến trình [tâm linh] này, tôi đã chia việc "tuyển chọn sinh mệnh" và việc chọn một cơ thể thành 2 chương riêng rẽ.
Việc chọn một thời gian và nơi chốn để đầu thai, và việc chúng ta muốn mình sẽ là ai, thì không hoàn toàn là những quyết định tách rời nhau. Tuy nhiên, trước hết, chúng ta sẽ có cơ hội xem xét, bằng cách nào mà chúng ta có thể thích nghi tốt với những môi trường nào đó trong những khúc đoạn thời gian [time segments] nhất định. Rồi, sự chú ý của ta được hướng về những người sống trong những nơi đó. Tôi hơi ngạc nhiên trước cái "thủ tục" [procedure] này, cho đến khi tôi nhận thức rằng, một linh hồn bị ảnh hưởng một cách to lớn bởi những điều kiện và những biến cố văn hóa, cũng như bởi những tham dự viên trong những biến cố này, trong một khoảng thời gian có tính biên niên. Tôi đã đi đến chỗ tin rằng, thế giới linh hồn, xét như một toàn bộ, không phải là "đồng phục" [uniform] về mặt chức năng.
Đối với những linh hồn đang du hành, thì tất cả những vùng tâm linh được nhìn thấy như là có cùng những thuộc tính "của tầng thanh khí"

[ethereal],[131] nhưng với những ứng dụng khác nhau. Như là một minh họa, không gian của sự định hướng cho những linh hồn "nhập cảnh,"[132] có thể đối chiếu với không gian của việc "tuyển chọn sinh mệnh" đối với những linh hồn sắp đầu thai.

Đối với những linh hồn đang chuyển tiếp, thì cả hai [trường hợp] đều bao gồm những đánh giá về cuộc sống[133] : có những cảnh từ Cõi Trần, nhưng sự giống nhau chấm dứt ở đó. Những "không gian định hướng" được cho là những khu vực hội nghị nhỏ bé, được thiết kế để tạo cho một linh hồn mới đến sự thoải mái, nhưng thái độ tinh thần của chúng ta trong không gian này có thể phần nào "thủ thế." Sở dĩ như vậy, là bởi vì ta có cảm nhận rằng, mình đã có thể làm tốt hơn trong kiếp vừa qua. Trong không gian định hướng, thì một vị hướng đạo luôn luôn tương tác trực tiếp với chúng ta. Trái lại, khi chúng ta bước vào không gian dành cho việc "tuyển chọn sinh mệnh," thì chúng ta tràn đầy hy vọng, đầy phấn khởi, và những kỳ vọng cao xa. Ở đây, linh hồn hầu như một mình – những vị hướng đạo vắng mặt – trong khi nó đánh giá những tùy chọn về cuộc sống mới. Cái nơi sôi nổi, đầy kích thích [hectic, stimulating] này, được mô tả như là rộng lớn hơn nhiều so với những khu vực học tập. Chủ thể của Ca 22 xem nó là một thế giới riêng, nơi mà năng lượng siêu việt làm thay đổi thời gian, để tiện lợi cho việc học hỏi về Cõi Trần.

Mặc dù vài địa điểm tâm linh là rất khó cho những thân chủ tôi mô tả, nhưng phần lớn họ thích nói về cái nơi tuyển chọn sinh mệnh, và họ dùng những mô tả giống nhau một cách đáng chú ý. Người ta nói với tôi rằng, nó giống như một rạp chiếu bóng, cho phép linh hồn thấy chính nó trong tương lai, đóng những vai trò khác nhau trong những bối cảnh khác nhau.[134] Trước khi rời nơi đó, [nơi để chọn sinh mệnh], thì linh hồn đã chọn xong một "kịch bản" cho chính mình. Hãy tưởng tượng rằng,

---

[131] Ethereal: Từ này có 2 nghĩa chính: a/ Siêu phàm. b/ Thuộc về bầu trời; thuộc về tầng thanh khí.

[132] "Nhập cảnh" ở đây, là đi vào thế giới linh hồn, để phân biệt với "xuất cảnh," là ra khỏi thế giới linh hồn để xuống Cõi Trần.

[133] Chỗ này, tác giả nói hơi tối nghĩa. Có thể hiểu như sau: Khi linh hồn bước vào thế giới linh hồn, thì nó sẽ làm việc với vị hướng đạo của mình và một vài thực thể khác, để "đánh giá" **kiếp sống vừa qua** của nó: đã làm được gì, không làm được gì, có những sai lầm nào cần sửa chữa… Khi linh hồn sắp rời thế giới linh hồn, để xuống Cõi Trần, thì nó cũng phải "hội ý" với những thực thể đó, để "đánh giá" xem cái "sinh mệnh" nào, cơ thể nào nên chọn cho **kiếp sống sắp tới** của nó. Về sau, ta sẽ rõ hơn.

[134] Chú ý: Theo cuốn sách này, thì tại nơi "chọn sinh mệnh," **linh hồn được xem trước một phần kiếp sống sắp tới của nó.** Nhưng khi xuống Cõi Trần, thì nó bị bệnh "mất trí nhớ," nên nó quên đi hầu hết những cái mà nó đã thấy. Tuy nhiên, cũng có một số linh hồn "sáng suốt" hơn, nên chúng có thể nhớ lại được nhiều hơn.

bạn được dành cho một "buổi diễn thử" [dress rehearsal] trước khi "diễn thật" trong một cuộc sống mới. Để trình bày buổi "diễn thử" này, tôi đã chọn một thân chủ nam giới, vốn quen với cách thức mà linh hồn anh ta được trợ giúp để làm những quyết định thích hợp.

CA 25:

** Sau khi anh đã quyết định rằng anh muốn trở lại Cõi Trần, thì cái gì xảy ra kế tiếp?*
+ CT: Ờ, khi "huấn luyện viên" của tôi và tôi đã thỏa thuận rằng, thời điểm thích hợp để trở lại Cõi Trần đã đến, thì tôi gửi ra những ý tưởng…
** TS N: Hãy tiếp tục.*
+ CT: Những tin nhắn của tôi được tiếp nhận bởi những "điều hợp viên" [coordinators]*.*
** TS N: Họ là ai vậy? Há chẳng phải vị hướng đạo của anh xử lý mọi sắp xếp cho việc đầu thai?*
+ CT: Không chính xác như thế. Ông ấy trao đổi với những điều hợp viên. Tại "Vòng Tròn,"[135] họ trực tiếp trợ giúp chúng tôi trong việc "xem trước" những khả tính về cuộc sống mới của chúng tôi.
** TS N: "Vòng Tròn" là gì vậy?*
+ CT: Đó là nơi mà tôi đang đi tới. Tôi gọi nó là Vòng Tròn Số Phận [The Ring of Destiny]*.*
** TS N: Có phải trong thế giới linh hồn chỉ có một nơi như thế?*
+ CT: [ngừng một chút] *Ồ, tôi nghĩ, chắc có nhiều, nhưng tôi không thấy chúng.*
** TS N: Được rồi, khi tôi đếm 3, chúng ta hãy cùng nhau đi tới cái Vòng Tròn. Khi tôi đếm 3, anh sẽ có năng lực nhớ mọi chi tiết về cái kinh nghiệm này. Anh đã sẵn sàng đi chưa?*
+ CT: Vâng.

---

[135] The Ring: Tạm dịch như trên, để câu văn gọn hơn. Đây là khu vực rộng lớn, có hình tròn. Trong ngữ cảnh này, "Vòng Tròn" là nơi để linh hồn "tuyển chọn sinh mệnh." Cứ đọc tiếp, ta sẽ hiểu rõ thuật ngữ này hơn.

** TS N: Một, hai, ba ! Bây giờ linh hồn anh đang di chuyển về phía cái nơi để "chọn sinh mệnh." Hãy giải thích những gì anh thấy.*
+ CT: [ngừng lâu] *Tôi…đang trôi bồng bềnh về phía cái Vòng Tròn…nó có hình tròn…một cái bong bóng khổng lồ.*
** TS N: Xin tiếp tục. Hãy kể cho tôi cái gì khác.*
+ CT: Có một…lực năng lượng tập trung…ánh sáng quá chói chang. Tôi đang bị hút mạnh vào bên trong…qua một đường hầm…nó tối hơn một chút.
** TS N: Anh có sợ không?*
+ CT: Hmm…không, nói gì đi nữa, thì tôi đã từng ở đây trước kia. Sẽ rất thú vị. Tôi đang hồi hộp [hào hứng] *trước những gì đang dành sẵn, chờ đợi tôi.*
** TS N: Được rồi, trong khi anh trôi bồng bềnh bên trong Vòng Tròn, thì đâu là những ấn tượng đầu tiên của anh?*
+ CT: [hạ thấp giọng] *Tôi…hơi lo lắng một chút…nhưng mà năng lượng làm tôi thư dãn. Tôi nhận biết về sự quan tâm dành cho tôi…tôi không cảm thấy cô độc ... huấn luyện viên* [trainer] *của tôi cũng có mặt với tôi.*
** TS N: Hãy tiếp tục tường thuật mọi sự. Anh thấy cái gì kế tiếp?*
+ CT: Vòng Tròn được vây quanh bởi những cái mép của những màn hình. Tôi đang nhìn vào chúng.
** TS N: Những màn hình trên những bức tường?*
+ CT: Chúng hiện ra như chính những bức tường, nhưng không có gì thực sự rắn chắc…nó hoàn toàn có tính đàn hồi…những màn hình xoay vòng xung quanh tôi, theo đường cong…di chuyển…
** TS N: Hãy nói thêm về những màn hình.*
+ CT: Chúng đều trống rỗng … không phản chiếu một cái gì cả…chúng chiếu sáng lập lòe như những tấm thủy tinh…những tấm gương soi.
** TS N: Cái gì xảy ra kế tiếp?*
+ CT: [bồn chồn] *Tôi cảm thấy một khoảnh khắc yên lặng – nó luôn như vậy – rồi, như thể là một ai đó bật một cái công-tắc trên cái máy chiếu phim trong một rạp hát có màn ảnh rộng* [panorama]*. Những màn hình bỗng trở nên sống động với những hình ảnh và có màu sắc…hành động…đầy ánh sáng và âm thanh.*
** TS N: Hãy tiếp tục tường thuật. Linh hồn anh ở đâu trong quan hệ với những màn hình?*

+ CT: Tôi đang bay lơ lửng ở giữa, đang xem toàn cảnh cuộc sống xung quanh tôi…những nơi chốn…những con người [tự tin]*. Tôi* ***biết*** *thành phố này!*
** TS N: Anh thấy cái gì vậy?*
+ CT: New York.
** TS N: Có phải anh yêu cầu được thấy thành phố New York?*
+ CT: Chúng tôi trao đổi về việc tôi sẽ trở lại đây… [chăm chú] *Ồ! – nó đã thay đổi…thêm nhiều tòa nhà…và xe cộ…ồn ào như bao giờ.*
** TS N: Tôi sẽ "quay lại New York" trong vài phút nữa. Ngay bây giờ, tôi muốn biết, cái gì được chờ đợi ở anh tại Vòng Tròn.*
+ CT: Tôi sắp vận hành [bằng tâm trí] *một thiết bị.*
** TS N: Nó là cái gì vậy?*
+ CT: Một "máy thám sát" [scanning device] *ở đằng trước những màn hình. Tôi thấy nó như một khối ánh sáng và những nút bấm* [buttons]*. Như thể là tôi đang ở trong buồng lái của một máy bay.*
** TS N: Và anh thấy những vật cơ khí này trong một bối cảnh tâm linh?*
+ CT: Tôi biết, nó nghe có vẻ điên rồ, nhưng đây là cái đang đến với tôi, nên tôi có thể giải thích cho ông cái mà tôi đang làm.
** TS N: Tốt, đừng lo lắng về chuyện đó. Chỉ cần nói cho tôi biết, anh phải làm gì với cái thiết bị đó.*
+ CT: Tôi sẽ giúp những "kiểm soát viên" [controllers] *thay đổi những hình ảnh trên những màn hình, bằng cách vận hành cái "máy thám sát" với tâm trí tôi.*
** TS N: Ồ, anh đang vận hành cái máy chiếu phim, như thể anh đang làm việc trong một rạp chiếu bóng?*
+ CT: [cười] *Không phải là cái máy chiếu phim, mà là cái máy thám sát. Dù sao, ở đây không phải thực sự là những bộ phim. Tôi đang xem cuộc sống thực, đang diễn ra trên những đường phố New York. Tâm trí tôi kết nối với cái máy thám sát, để kiểm soát* [control] *chuyển động của những cảnh. Tôi đang quan sát.*
** TS N: Anh muốn nói, cái thiết bị này giống như một cái computer?*
+ CT: Gần như vậy…nó làm việc trên một "hệ thống theo dõi" [tracking system]*…nó…chuyển đổi…*
** TS N: Chuyển đổi cái gì vậy?*

+ CT: Những mệnh lệnh của tôi…được ghi trên cái máy thám sát, để tôi có thể theo dõi những hành động.
** TS N: Hãy tự đặt mình trước cái máy thám sát, và trở thành người điều khiển, trong khi tiếp tục giải thích mọi sự cho tôi.*
+ CT: [ngừng] *Tôi đã nắm bộ phận kiểm soát. Tôi thấy…những đường vạch* [lines] *hội tụ dọc theo những điểm khác nhau trong một loạt những cảnh…Bây giờ, tôi đang du hành xuyên qua thời gian trên những đường vạch và đang quan sát những hình ảnh trên những màn hình thay đổi.*
** TS N: Và những cảnh đang không ngớt di chuyển xung quanh anh?*
+ CT: Vâng, rồi những điểm bỗng sáng lên trên những đường vạch khi tôi muốn cái cảnh đó ngừng lại.

CHÚ THÍCH: Du hành theo những "đường vạch," là một thuật ngữ mà chúng ta đã nghe trước đây, trong những vùng tâm linh khác, để mô tả sự chuyển tiếp của linh hồn [trong ca 14].

** TS N: Tại sao anh đang làm mọi cái này?*
+ CT: Tôi đang thám sát. Những chỗ ngừng là những bước ngoặt quan trọng trên những lối đi của cuộc đời, bao gồm những quyết định quan trọng…những khả tính…những biến cố mà cần phải xem xét giữa những "tuyển trạch" [136] [alternate] *trong thời gian.*
** TS N: Như vậy, những đường vạch đánh dấu những lối đi xuyên qua một loạt những biến cố trong thời gian và không gian?*
+ CT: Vâng, cái lối đi [lộ trình] *được kiểm soát tại Vòng Tròn và truyền đạt tới cho tôi.*
** TS N: Anh có tạo ra những cảnh đời trong khi anh theo dõi* [track]*?*
+ CT: Ồ, không ! Tôi chỉ đơn giản kiểm soát chuyển động của chúng xuyên qua thời gian trên những đường vạch.
** TS N: Anh có thể nói thêm cái gì khác về những đường vạch?*

[136] Alternate: Cái thay thế; tuyển trạch: có thể chọn 1 trong 2 cái gì đó.

+ CT: Những đường vạch năng lượng là…những con đường với những điểm ánh sáng có màu như là những cột mốc chỉ đường [guide posts] *mà tôi có thể di chuyển tới, lui, hay làm cho ngừng lại.*
** TS N: Như thể anh là đang cho chạy một cuộn băng video với những nút khởi động, nhanh về phía trước, quay lại ?*
+ CT: [cười] *Đúng vậy.*
** TS N: Được rồi, anh đang di chuyển dọc theo lối đi, thám sát những cảnh và anh quyết định ngừng chúng lại. Hãy nói cho tôi biết, anh làm gì kế tiếp.*
+ CT: Tôi "đình chỉ" [suspend] *cái cảnh trên những màn hình, để tôi có thể bước vào nó.*
** TS N: Cái gì? Có phải anh đang nói rằng, anh trở thành một phần của cảnh đó, chính anh?*
+ CT: Vâng, bây giờ, tôi tiếp cận trực tiếp với những hành động [trên màn hình].
** TS N: Bằng cách nào? Có phải anh trở thành một người trong cảnh đó, hay linh hồn anh bay lượn phía trên đầu, trong khi những con người đang di chuyển đó đây?*
+ CT: Cả hai. Tôi có thể trải nghiệm cuộc sống với bất kỳ ai trong cảnh đó, hay chỉ đơn giản quan sát từ bất cứ điểm nhìn thuận lợi [vantage point] *nào.*
** TS N: Làm thế nào mà anh có thể rời cái máy thám sát và đi vào cái cảnh ở Cõi Trần, trong khi vẫn giám sát* [monitoring] *hành động tại Vòng Tròn?*
+ CT: Tôi biết, rất có thể là ông sẽ không hiểu cái này, nhưng một bộ phận của tôi lưu lại ở chỗ điều khiển, nên tôi có thể khởi động lại cảnh đó, và làm cho nó ngừng lại bất cứ thời gian nào.
** TS N: Có lẽ tôi hiểu. Anh có thể phân chia năng lượng của mình?*
+ CT: Vâng, và tôi có thể gửi những ý tưởng về lại cho chính mình. Dĩ nhiên, những "kiểm soát viên" cũng đang giúp tôi, trong khi tôi đi vào, đi ra khỏi những màn hình.
** TS N: Như vậy, về cơ bản, anh có thể di chuyển thời gian về phía trước, về phía sau, và làm nó ngừng lại, trong khi đang theo dõi?*
+ CT: Vâng… tại Vòng Tròn.

** TS N: Bên ngoài Vòng Tròn, trong thế giới linh hồn, anh thấy thời gian "cộng sinh,"[137] hay nó đang tiến về phía trước?*
+ CT: Ở đây [138] thì nó "cộng sinh," nhưng chúng tôi vẫn có thể thấy nó tiến về phía trước ở Cõi Trần.
** TS N: Đối với tôi, dường như khi những linh hồn ở tại Vòng Tròn Số Phận, thì chúng dùng thời gian gần như một dụng cụ.*
+ CT: Khi ở dạng linh hồn, chúng tôi thực sự dùng thời gian một cách chủ quan. Những sự vật và biến cố bị di chuyển chỗ này chỗ kia…và trở thành những vật thể trong thời gian…nhưng với chúng tôi, thời gian là "đồng phục". [uniform: mọi thời điểm đều y hệt nhau.[ND]

** TS N: Tôi thấy thời gian ở đây có một nghịch lý: cái sắp xảy ra, thì đã xảy ra, nên bạn có thể gặp chính linh hồn bạn trong hữu thể người nào đó trong khi bạn đến và đi trong những cảnh đời* [life scene] *tương lai.*
+ CT: [mỉm cười bí hiểm] *Chúng tôi chỉ tiếp xúc với những linh hồn "sở tại"* [in residence] *trong một khoảnh khắc tương đối ngắn. Chúng tôi không can thiệp vào những chu kỳ sống khi theo dõi xuyên qua thời gian.*
** TS N: Vậy, nếu quá khứ, hiện tại, và tương lai không thực sự tách rời nhau trong khi anh đang theo dõi, thì tại sao anh phải làm cho những cảnh ngừng lại để xem xét những lựa chọn, khi anh có thể nhìn vào trong tương lai?*
+ CT: Tôi e rằng, ông không nhận thức được cái mục đích thực thụ của việc sử dụng thời gian bởi những kiểm soát viên của Vòng Tròn. Cuộc sống vẫn là có tính điều kiện. Thời gian "đồng hồ" [139] được tạo ra để trắc nghiệm chúng ta. Chúng ta không được cho thấy mọi kết cục khả thể [possible ending] *của một cảnh. Nhiều phần của cuộc sống bị che khuất khỏi chúng ta.*

---

[137] Co-exist: "Cộng sinh" – hiện hữu đồng thời với nhau. "Cộng sinh" ở đây có nghĩa là "quá khứ, hiện tại và tương lai cùng hiện hữu đồng thời" – nghĩa là, không có quá khứ, hiện tại và tương lai như cách nhận thức ở Cõi Trần. Nhưng khi cần thiết, như tại "Vòng Tròn," thì linh hồn có thể trải nghiệm "thời gian đồng hồ" như ở Cõi Trần.
[138] "Ở đây", trong ngữ cảnh này, là ở trong thế giới linh hồn.
[139] Thời gian "đồng hồ" là thời gian của Cõi Trần: phút này là "hiện tại," phút trước là "quá khứ," và phút sau là "tương lai." Trái lại, trong thế giới linh hồn, không có kiểu "thời gian" như vậy, mà mọi thời điểm đều như nhau [uniform].

** TS N: Như vậy, thời gian được dùng như một "vật xúc tác" cho việc học hỏi bằng cách quan sát những "sinh mệnh"* [lives] *khi bạn không thể thấy mọi sự sắp xảy ra?*
+ CT: Vâng, để trắc nghiệm khả năng của chúng ta trong việc tìm kiếm những giải pháp. Chúng ta đo lường những khả năng của mình thông qua sự khó khăn của những biến cố. Vòng Tròn dựng lên những cuộc thí nghiệm khác nhau để chúng ta chọn lựa. Khi đến Cõi Trần, chúng ta sẽ cố giải quyết chúng.
** TS N: Tại Vòng Tròn, anh có thể nhìn thấy cuộc sống trên những hành tinh khác với Trái Đất?*
+ CT: Tôi không thể, bởi vì tôi được "lập trình" cho việc theo dõi thời gian trên Trái Đất.
** TS N: Việc anh có khả năng nhảy xuyên qua thời gian từ những màn hình, nghe ra, giống như một quả bóng!*
+ CT: [cười toe] *Ồ, nó rất hào hứng – chắc chắn rồi – nhưng chúng tôi không thể cứ nô đùa vớ vẩn, bởi vì có những quyết định phải làm cho cuộc sống kế tiếp. Tôi sẽ phải chấp nhận những hậu quả của bất cứ sai lầm nào trong những chọn lựa của mình…nếu tôi không thể xử lý tốt một "sinh mệnh"* [life]
** TS N: Tôi vẫn không hiểu,* ***làm thế nào mà anh có thể phạm những sai lầm nghiêm trọng, khi anh thực sự "thấy trước" một phần cuộc sống mà anh đã hoạch định trước.***
+ CT: Những lựa chọn của tôi về những môi trường sống là vô giới hạn [unlimited]. *Như tôi đã nói, có lẽ, tôi sẽ không thể thấy toàn bộ một cảnh trong một khúc đoạn thời gian nào đó. Bởi vì,* ***có những cái người ta không cho chúng tôi xem****,*[140] *nên có sự "rủi ro" gắn liền với mọi chọn lựa cơ thể.*
** TS N: Nếu số phận tương lai của một người không hoàn toàn được định sẵn, như anh nói, thì tại sao lại gọi không gian này là Vòng Tròn Số Phận ?*
+ CT: Ồ, quả thực là có số phận. Những chu kỳ sống là có trật tự, đâu vào đó. Chỉ có điều, có quá nhiều "tùy chọn," vốn không rõ ràng.

---

[140] Chú ý: Tại Vòng Tròn, linh hồn chỉ được cho "thấy trước" **một phần** nào đó của kiếp sau, chứ **không được thấy toàn bộ** kiếp sống đó. Do vậy, những "rủi ro" khi "chọn sinh mệnh" là điều dĩ nhiên.

CHÚ THÍCH: Khi tôi đưa những thân chủ của tôi vào trong khu vực của việc "chọn sinh mệnh," họ thấy một vòng tròn của quá khứ, hiện tại và tương lai – như Vòng Tròn trong ca này. Cảm nhận rằng chúng đang rời "thời gian Hiện tại"[141] [Now time] bên trong Vòng Tròn, những linh hồn có vẻ như xoay vòng lui tới trên những làn sóng cộng hưởng [resonating] trong suốt những vòng quan sát của chúng. Mọi khía cạnh của thời gian đều được trình diện với chúng như là những thực tại đang tái hiện, rút xuống và dâng lên cùng nhau. Bởi vì những thực tại song song được xếp chồng lên nhau, nên chúng cũng có thể được nhìn thấy như là những khả tính cho những "sinh mệnh" vật lý, nhất là bởi những linh hồn giàu kinh nghiệm hơn.

Tôi không hiểu, tại sao, dưới những điều kiện này, những thân chủ không thấy tương lai một cách đầy đủ, bao quát. Khi cố tìm hiểu điều này, thì sau cùng, tôi đi tới kết luận rằng, thế giới linh hồn được thiết kế để bảo vệ quyền lợi của mỗi linh hồn.

Nhìn chung, những người tôi làm việc với, là những linh hồn "vẫn-còn-đầu-thai" trẻ hơn. Có thể, chúng không thể thấy rõ những biến cố quan trọng ở quá xa trong tương lai, bởi vì, linh hồn càng đi xa hơn khỏi những khả tính hiện tại [present probabilities], thì càng có nhiều "thực tại thay thế"[142] để chọn lựa, vốn che mờ những hình ảnh của những biến cố đó.

Mặc dù đối với thời gian trong quá khứ xa xăm, thì chính những thuộc tính đó vẫn đúng, nhưng có một ngoại lệ. Những kiếp quá khứ của chính

---

[141] Chú ý: Thời gian ở Cõi Trần rất khác với thời gian trong thế giới linh hồn và trong những "cảnh giới" khác. Thí dụ: theo đạo Phật, thì một ngày và một đêm trên cõi trời Đâu Suất, bằng 400 năm ở Cõi Trần…

[142] Possible alternative realities: "Những thực tại thay thế," có thể là những "phương án" nào đó mà linh hồn có thể chọn – thí dụ, Ashley trong ca 26, có thể chọn một trong những "kịch bản" như sau: a/ Asley bị gãy hai chân, không thể đi lại được. b/ Asley bị gãy chân, nhưng có thể đi lại được bằng nạng. c/ Asley có đôi chân bình thường, trở thành một phụ nữ sống một cuộc sống dễ dàng hơn, nhưng bất hạnh, tẻ nhạt – không giúp được gì cho ai. Trong ca này, linh hồn chọn trường hợp (a), vì nhờ không đi lại được, nên Asley mới có nhiều điều kiện để học tập, và có thể hữu ích cho những người bị khuyết tật khác.

một linh hồn, thì dễ nhận diện hơn. Sở dĩ như vậy, là bởi vì, một thực tại riêng lẻ [a single reality] – với một đường lối hành động rõ ràng, xác định – đã được thiết lập trước đây để huấn luyện linh hồn này, và như thế, được in đậm lên trí nhớ của nó.

Trong chương 5, ca 13 cho thấy, như thế nào mà **bệnh mất trí nhớ** bị áp đặt lên chúng ta khi chúng ta đi vào kiếp sống hiện tại, **để cho những kinh nghiệm trong những kiếp quá khứ sẽ không ngăn trở sự tự khám phá trong hiện tại**.[143] Điều kiện tương tự cũng đúng đối với những linh hồn đang cân nhắc những tùy chọn cho kiếp sống tương lai. Không biết tại sao, phần lớn người ta tin rằng, đời họ được hoạch định trước. Dĩ nhiên, họ có lý.

Mặc dù bệnh mất trí nhớ thực sự ngăn cản việc sở hữu đầy đủ kiến thức hữu-thức [conscious knowledge] về kế hoạch này, nhưng tâm trí bất-thức [unconscious mind] nắm giữ chìa khóa mở vào những ký ức tâm linh của một "kế hoạch tỉ mỉ," bao quát của một cuộc đời. Việc "chọn sinh mệnh" là một phương tiện cung cấp một loại "máy thời gian" cho những linh hồn – ở đó, chúng thấy vri lộ trẽnh "thay thế," [tủy chọn] bẹn cạnh con đường chính. Mặc dù những lối đi này không phô bày ra một cách đầy đủ cho chúng ta khi chúng ta là những linh hồn, **nhưng chúng ta mang về Cõi Trần một phần nào đó của cái bản đồ chỉ đường này**.

Có lần, một thân chủ đã nói với tôi: *"Bất cứ khi nào tôi bối rối không biết phải làm gì trong cuộc đời, thì tôi lặng lẽ ngồi xuống và nghĩ về cái nơi mà tôi đã từng sống, và so sánh cái nơi đó với cái nơi mà tôi có thể sẽ muốn đi tới trong tương lai. Câu trả lời về bước kế tiếp, đơn giản đến với tôi từ bên trong chính tôi."*

Chấp nhận những gì đổ xuống chúng ta trên đường đời như là "những hành vi của Thượng đế," không có nghĩa là hiện hữu của chúng ta sẽ bị khóa kín vào trong sự tất định tâm linh, mà theo đó, ta phải tuân phục một định mệnh không thể thay đổi. Nếu mọi sự đều tiền định, thì sẽ không có sự công bằng, và cuộc phấn đấu của chúng ta sẽ không có mục đích. Khi nghịch cảnh ập tới, thì không có nghĩa là, chúng ta phải ngồi

[143] Chú ý: Việc chúng ta **không nhớ lại những kiếp quá khứ của mình**, là có mục đích: để việc tự khám phá của chúng ta được dễ dàng hơn.

yên với một thái độ buông xuôi, và không chiến đấu để cải thiện tình huống bằng cách làm những thay đổi "tại thực địa."
Trong đời mình, tất cả chúng ta sẽ trải nghiệm những cơ hội cho sự thay đổi, vốn bao hàm rủi ro. Những dịp này có thể đến vào những thời điểm không thuận tiện. Chúng ta có thể biến những nghịch cảnh thành phúc lành, nhưng chúng vẫn là một thách thức đối với chúng ta. **Mục đích của sự tái đầu thai, là để tạo điều kiện cho ta sử dụng ý chí tự do**. Quả thực, nếu thiếu khả năng này, thì chúng ta sẽ là những sinh vật bất lực. Như thế, **"định mệnh"[144] chỉ là một hệ quả của nghiệp báo** – có nghĩa là, chúng ta không đơn giản bị kẹt cứng trong những biến cố mà chúng ta không có sự kiểm soát nào. Điều này cũng có nghĩa là, chúng ta có những bài học về nghiệp báo và những trách nhiệm. Luật nhân quả luôn chi phối những hành động của chúng ta, đó là lý do tại sao ca này không muốn phạm một sai lầm trong việc chọn một "sinh mệnh" [cuộc đời] không phù hợp với mình.
Nhưng bất luận cái gì xảy ra với chúng ta trong đời, thì điều quan trọng là chúng ta hiểu rằng, hạnh phúc hay nỗi đau đớn của chúng ta không phản ánh phúc lành hay sự phản bội của Thượng đế-Linh hồn tối cao, hay của những vị hướng đạo, hay của những điều hợp viên trong việc chọn sinh mệnh. **Chúng ta là chủ nhân số phận của mình**.
Khi đọc xong cuộc chuyện trò của tôi với ca 25, bạn đọc có thể có ấn tượng rằng, những mục đích về âm nhạc của cá nhân này cho kiếp sống kế tiếp của anh ta, là hơi ích kỷ. Chắc chắn là, những mơ ước của anh ta – muốn được ái mộ như là một tài năng âm nhạc – có những yếu tố của sự bù trừ cá nhân, mà sẽ bớt lộ liễu trong một linh hồn tiến hóa hơn. Tuy nhiên, người ta cũng sẽ thấy rằng, linh hồn này muốn cống hiến tài năng của chính mình.

** TS N: Bây giờ, tôi muốn anh nói thêm về những cảnh mà anh đang nhìn trong thành phố New York. Trước khi đến Vòng Tròn, anh có được chuẩn bị gì về những tuyển chọn về mặt địa lý không?*

[144] Chú ý: Cần phân biệt "Định mệnh" và "nghiệp" [Karma] : "định mệnh" thì tất yếu, không thể thay đổi; "nghiệp", thì còn có thể "chuyển nghiệp" bằng những việc làm tốt.

+ CT: Ồ, ở mức độ nào đó. Huấn luyện viên của tôi và tôi trao đổi về sự kiện rằng, tôi đã chết yểu tại New York trong kiếp vừa qua. Tôi muốn đi trở lại thành phố năng động này và học âm nhạc.
** TS N: Anh có trao đổi với huấn luyện viên của anh về những linh hồn khác – những người bạn muốn đầu thai với anh?*
+ CT: Chắc chắn rồi, đó là một phần của cuộc hội ý. Vài người trong chúng ta bắt đầu "đánh cuộc" một cuộc sống mới, bằng cách quyết định môi trường nào thích hợp nhất cho tất cả những ai có liên quan. Tôi làm rõ rằng, tôi muốn khởi sự lại ở chính cái nơi mà tôi đã bị giết chết. Huấn luyện viên và những người bạn của tôi đưa ra những gợi ý của họ.

CHÚ THÍCH: Trong kiếp sống vừa qua, chủ thể này đến nước Mỹ như là một người di trú Nga. Anh ta chết vì một tai nạn tại New York, ở tuổi 22, năm 1898. Vào năm 1937, anh ta tái sinh ở chính thành phố đó.

** TS N: Những gợi ý gì vậy?*
+ CT: Chúng tôi trao đổi về việc tôi muốn trở thành một dương cầm thủ nhạc cổ điển. Tôi đã chơi accordion để có chút tiền lẻ, thu nhập thêm – tại những buổi tiệc, đám cưới – đại loại như thế.
** TS N: Và kinh nghiệm này kích thích sự ưa thích của anh đối với cây đàn dương cầm?*
+ CT: Khi giao nước đá trên những đường phố New York, tôi thường đi ngang qua phòng hòa nhạc. Mục tiêu của tôi là, một ngày nào đó, học âm nhạc và tạo cho mình một tên tuổi trong thành phố lớn này. Nhưng tôi chưa kịp khởi sự, thì đã chết.
** TS N: Trong lần cuối cùng viếng thăm Vòng Tròn, anh có thấy anh bị chết yểu không?*
+ CT: [buồn bã] *Vâng…và chấp nhận điều đó…như là một điều kiện của kiếp sống đó. Đó là một cuộc sống tốt, chỉ có điều, là nó quá ngắn ngủi. Bây giờ tôi muốn đi trở lại với một khởi đầu tốt hơn và tạo cho mình một tên tuổi trong âm nhạc.*
** TS N: Anh có thể yêu cầu được đi tới bất cứ nơi nào ở Cõi Trần không?*

+ CT: Hmm…vâng. Nếu tôi có những sở thích nào đó, thì chúng được cân nhắc giữa những tùy chọn đã được đề xuất.
** TS N: Anh muốn nói, giữa những cơ thể mà anh được phép chọn?*
+ CT: Vâng, tại những nơi nào đó.
** TS N: Khi anh nói, anh muốn có một khởi đầu tốt hơn trong âm nhạc, thì tôi đoán rằng, đây là một lý do khác khiến anh muốn trở lại New York.*
+ CT: Thành phố này sẽ cho tôi cơ hội tốt nhất để nuôi lớn ước mơ học piano. Tôi muốn [sống tại] *một thành phố quốc tế, với những trường âm nhạc.*
** TS N: Có gì bất ổn với một thành phố giống như Paris?*
+ CT: Tôi không được đề xuất [offered] *một cơ thể tại Paris.*
** TS N: Tôi muốn hiểu rõ về những tùy chọn của anh trong việc tuyển chọn sinh mệnh. Khi anh khởi sự "xem trước" những cảnh đời tại Vòng Tròn, thì anh chủ yếu quan sát những con người hay những địa điểm?*
+ CT: Chúng tôi bắt đầu với những địa điểm.
** TS N: Tốt, và như vậy, anh đang nhìn những đường phố của New York vào khoảnh khắc này?*
+ CT: Đúng rồi, và thật tuyệt vời, bởi vì tôi đang làm nhiều hơn là chỉ nhìn. Tôi đang trôi bồng bềnh đó đây, ngửi mùi thực phẩm trong những nhà hàng… Tôi nghe tiếng còi xe hơi…tôi đang dõi theo những người đang bước đi ngang qua những cửa tiệm trên Đại lộ số 5…sống lại cảm giác về cái nơi đó.
** TS N: Vào thời điểm này, anh đã thực sự đi vào tâm trí của những người đang bước đi dọc theo những đường phố?*
+ CT: Không, chưa.
** TS N: Anh làm gì kế tiếp?*
+ CT: Tôi đi tới những thành phố khác.
** TS N: Ồ, tôi tưởng rằng, những cơ thể được đề xuất cho anh lựa chọn, phải là tại thành phố New York.*
CT: Tôi đâu có nói như vậy. Tôi cũng có thể đi tới Los Angeles, Buenos Aires, hay Oslo.
** TS N: Tôi sắp đếm từ 1 tới 5. Và khi tôi đếm tới 5, anh sẽ thám sát những thành phố này trong khi chúng ta tiếp tục trao đổi…một…hai…ba…bốn…năm! Hãy tường thuật những gì anh đang làm.*

+ CT: Tôi đang đi tới những phòng hòa nhạc và những nhạc viện, và quan sát những nhạc sinh thực tập.
** TS N: Có phải anh chỉ quan sát bối cảnh tổng quát trong khi trôi bồng bềnh xung quanh những nhạc sinh này?*
+ CT: Tôi làm nhiều hơn thế. Tôi đi vào bên trong đầu của vài nhạc sinh để xem họ chơi nhạc ra sao.
** TS N: Anh có cần phải ở một nơi đặc biệt như Vòng Tròn, để xem xét những quá trình tâm lý của những con người?*
+ CT: Đối với những biến cố [sự kiện] *quá khứ và tương lai, tôi cần. Nhưng việc tiếp xúc với một ai đó trong hiện tại ở Cõi Trần, thì có thể được làm bất cứ nơi đâu* [trong thế giới linh hồn]*.*
** TS N: Anh có thể mô tả cách mà linh hồn anh tiếp xúc với một ai đó?*
+ CT: [ngừng một lát] *Như là…một cái chạm nhẹ.*

CHÚ THÍCH: Những linh hồn hoàn toàn có khả năng gửi và nhận những tin nhắn từ nhau giữa thế giới linh hồn và Cõi Trần, như nhiều người trong chúng ta đã đích thân trải nghiệm.
Tuy nhiên, những nối kết tạm thời này được hình thành và bị cắt đứt nhanh chóng. Việc kết nối [joining] của một linh hồn với một hài nhi không có linh hồn [soulless] suốt một đời người [for a lifetime], thì khó khăn hơn, và nó sẽ được mô tả nhiều hơn trong ca 29.

** TS N: Trong khi anh nhìn vào những "sinh mệnh" này, được đề xuất cho anh, thì nó ở vào năm nào ở Cõi Trần?*
+ CT: [do dự] *Bây giờ, là…năm 1956, và phần lớn những triển vọng của tôi là từ năm 1913 cho đến năm 1919. Tôi sẽ kiểm tra chúng trước và sau năm này…theo mức độ mà Vòng Tròn sẽ cho phép tôi.*
** TS N: Như thế, Vòng Tròn cho anh cơ hội để thực sự* ***trở thành*** *nhiều người khác nhau,*[145] *mà, theo thời gian tương đối ở Cõi Trần, họ vẫn chưa ra đời?*

[145] Chú ý: Tại "Vòng Tròn," linh hồn có thể "thấy trước" những "tùy chọn" : đó có thể là "người này" hoặc "người kia," và mỗi người sẽ có một "cuộc đời". Từ "cuộc đời" ở đây, có thể được hiểu là "sinh mệnh".

+ CT: Uh-huh, để xem, liệu sự lựa chọn của tôi có phù hợp [thỏa đáng] *không – kiểm tra tài năng và bố mẹ của "họ" – đại loại như thế.* [dứt khoát] *Tôi muốn tái sinh ở New York.*

** TS N: Anh có nghĩ, anh đã quan sát những thành phố khác đủ cẩn thận?*

+ CT: [mất kiên nhẫn] *Vâng. Tôi đã làm cái đó, nhưng tôi không muốn chúng.*

** TS N: Hãy đợi một phút. Nếu anh thích một nhạc sinh tại Oslo, nhưng lại muốn sống tại New York, thì sao?*

+ CT: [cười] *Thật ra, có một một cô gái "đầy hứa hẹn"* [promising girl] *tại Los Angeles, nhưng tôi vẫn muốn sống tại New York.*

** TS N: Được rồi, hãy di chuyển về phía trước. Khi thời gian tại Vòng Tròn đi dần tới chỗ kết thúc, hãy cho tôi những chi tiết trong sự "lựa chọn sinh mệnh" của anh.*

+ CT: Tôi dự định sẽ đi tới New York để trở thành một nhạc sĩ. Tôi vẫn đang cân nhắc giữa 2 người [sinh mệnh]*, nhưng tôi nghĩ, tôi sẽ chọn ...* [ngừng lại để cười] *một chú nhóc mập lùn với nhiều tài năng. Cơ thể nó sẽ không có cái sức chịu đựng* [dẻo dai] *của kiếp sống vừa qua của tôi, nhưng tôi sẽ có thuận lợi: bố mẹ có chút tiền bạc, họ sẽ động viên tôi tập luyện, tập luyện chăm chỉ.*

** TS N: Tiền bạc cũng quan trọng à ?*

+ CT: Tôi biết, có vẻ như tôi…tham lam…ích kỷ…nhưng trong kiếp vừa qua, tôi không có đồng xu dính túi. Nếu tôi muốn diễn đạt cái đẹp của âm nhạc và mang lại sự thích thú cho chính tôi và những người khác, thì tôi cần sự huấn luyện thích đáng và sự hỗ trợ của bố mẹ, nếu không, tôi sẽ bị chệch sang hướng khác…tôi biết chính mình.

** TS N: Nếu anh không thích bất cứ tùy chọn nào được trình diện cho anh tại Vòng Tròn, thì anh có thể yêu cầu được xem thêm những nơi chốn và những con người khác không?*

+ CT: Không cần thiết, ít ra, là đối với tôi. Chừng đó là đủ.

** TS N: Hãy cho phép tôi tò mò, khiếm nhã hơn một chút. Nếu anh phải chọn một "sinh mệnh" từ chỉ những tùy chọn được trình diện cho anh tại Vòng Tròn, thì làm thế nào anh biết, rằng những điều hợp viên không đang sắp xếp một cái gì đó bất lợi cho anh? Có thể, họ đang "lập trình," buộc anh phải làm những lựa chọn nào đó?*

+ CT: [ngừng một lát] *Tôi không nghĩ vậy, căn cứ trên tất cả những lần mà tôi đã đến Vòng Tròn. Chúng ta sẽ không đi tới đó, trừ phi chúng ta đã quyết định về loại cuộc đời mà chúng ta muốn sống, và tôi luôn luôn có những lựa chọn thú vị dựa trên những ý kiến của riêng tôi.*
** TS N: Tốt, sau khi anh hoàn tất việc duyệt qua những "sinh mệnh"* [tùy chọn] *tại Vòng Tròn, thì cái gì xảy ra kế tiếp?*
+ CT: Những kiểm soát viên [controllers]*…đến trong tâm trí tôi, để xem, liệu tôi có thỏa mãn với những gì mà tôi được cho xem, hay không.*
** TS N: Có phải là họ luôn luôn vẫn là những thực thể đó?*
+ CT: Tôi nghĩ vậy…như tôi có thể nhớ được.
** TS N: Họ có áp lực buộc anh phải làm một quyết định trước khi rời Vòng Tròn?*
+ CT: Không hề. Tôi trôi bồng bềnh và đi trở lại trao đổi với những người bạn trước khi quyết định.

CHÚ THÍCH: Ca 25 nói cho chúng ta biết về sự chọn lựa địa điểm của anh ta, giới hạn vào 4 thành phố. Dĩ nhiên, cứ mỗi lần đến Vòng Tròn, thì số lượng những cảnh mà linh hồn được thấy trước, trước một kiếp sống mới, là rất khác nhau. Những "sinh mệnh" được đề xuất, đều có tính chọn lọc – điều này cho tôi thấy rằng, những thực thể tâm linh khác đang tích cự làm việc vì chúng ta, để dựng lên những cảnh về địa điểm trước khi chúng ta đến. Số lượng những linh hồn "chuyên gia," họ giúp linh hồn tại không gian chọn sinh mệnh, có vẻ như không bao giờ lớn. Họ hiện ra với những thân chủ của tôi như những "hiện hình" mơ hồ [vague apparitions], mặc dù phần lớn tin rằng, những thành viên của Hội Đồng Trưởng Lão của họ, và những vị hướng đạo cá nhân của họ đều tham dự.
Những thân chủ cũng nhớ lại những kiếp sống xa xưa – trong thời kỳ sớm sủa của lịch sử, khi thế giới còn chưa đông dân số. Trong thời kỳ đó, họ luôn chào đời trong những khu định cư thưa thớt. Dần dần, với sự nổi lên của những làng mạc và những trung tâm lớn hơn của những nền văn minh cổ xưa, thì những ca tường thuật rằng, **họ trở lại chính những khu vực mà họ đã từng sống.** Những cuộc đầu thai được phân bổ rải rác về mặt địa lý, bởi những cuộc di trú lớn của những người

chiếm cứ những vùng đất mới, nhất là trong 400 năm vừa qua. Trong thế kỷ nhân mãn này, có thêm nhiều linh hồn đang chọn sống tại những nơi mà chúng đã từng sống trước đây.

Ngày nay, phải chăng xu hướng này có nghĩa là, những linh hồn muốn trở lại chính những đất nước mà chúng đã từng sống, do ái lực về sắc tộc? Thật ra, những linh hồn không có khuynh hướng chọn cuộc sống dựa trên nhân chủng [ethnicity] hay chủ nghĩa dân tộc. Sự phân biệt chủng tộc là những sản phẩm của con người, được dạy dỗ vào thời thơ ấu. Trong sự lựa chọn của một linh hồn, thì ngoài sự quen thuộc dễ chịu của nền văn hóa [khác với thành kiến về chủng tộc], chúng ta cũng phải kể đến ái lực của nhiều linh hồn đối với sa mạc, núi non, hay biển cả.

Linh hồn cũng có thể ưa thích cuộc sống thôn dã hay [cuộc sống] thành thị hơn. Có phải linh hồn bị kéo trở lại những khu vực địa lý cũ [mà chúng đã từng sống], bởi vì chúng muốn sống một kiếp sống mới với chính cái gia đình của chúng trong kiếp quá khứ? Trong những nền văn hóa nào đó – chẳng hạn, của những người Mỹ Bản Địa – có một truyền thống, mà theo đó, linh hồn chọn lưu lại bên trong quan hệ máu mủ của gia đình. Một người hấp hối, được mong đợi là sẽ trở lại trong thân xác đứa cháu trai của chính ông ta. Trong việc hành nghề của tôi, tôi hiếm khi thấy những linh hồn lặp lại cùng những lựa chọn về *gene* trong những kiếp quá khứ, bởi vì điều này sẽ ngăn trở sự tăng trưởng và cơ hội.

Thỉnh thoảng, tôi nghe nói về một linh hồn trở lại cơ thể của một thân thích [ruột thịt] trong kiếp trước, dưới những hoàn cảnh khác thường về nghiệp báo. Thí dụ, nếu một anh [em] trai hay một chị [em] gái có một ái lực gắn bó với nhau, và một người phải chết đột ngột trong khi còn trẻ, thì linh hồn của người anh [em] trai hay chị [em] gái đã chết, có thể muốn trở lại làm con của người còn sống, để nối lại sợi dây bị đứt, để hoàn tất một nhiệm vụ quan trọng nào đó.

Theo kinh nghiệm của tôi, thì có một hiện tượng phổ biến hơn: **linh hồn của một hài nhi chết ngay sau khi sinh, thường trở lại bố mẹ cũ của nó như là đứa con kế tiếp của họ**. Những kế hoạch này đều được vạch ra trước, bởi những linh hồn tham dự vào những biến cố bi đát của gia đình. Chúng bao gồm một "mê cung" của những vấn đề nghiệp báo. Cách đây không lâu, tôi đã có một ca như sau: trong kiếp sống vừa qua,

thân chủ tôi đã chết yểu do một khuyết tật bẩm sinh. Tôi hỏi: "Đời anh kết thúc khi anh chỉ mới vài ngày tuổi. Sự chết yểu đó nhằm mục đích gì?" Anh ta đáp: **"Bài học là dành cho bố mẹ tôi**, không phải cho tôi, và đó là lý do tại sao tôi chọn trở lại với họ như là một "kẻ lấp đầy khoảng trống" [filler]. Khi một linh hồn trở lại Cõi Trần chỉ một thời gian ngắn ngủi để giúp một ai khác – thay vì làm việc trên những vấn đề của chính nó – thì một vài người gọi hiện tượng này là "một kiếp sống lấp đầy khoảng trống." Trong ca này, những người bố mẹ đã ngược đãi và sau cùng gây ra cái chết của một đứa trẻ khác khi họ sống chung trong kiếp trước. Mặc dù trong kiếp sống vừa qua, họ không phải là một cặp vợ chồng trẻ, yêu nhau thắm thiết, nhưng rõ ràng là, những người bố mẹ này cần trải nghiệm nỗi sầu muộn do bị mất đi một đứa con mà họ rất muốn có. Việc trải nghiệm nỗi thống khổ từ sự mất mát khủng khiếp này, sẽ mang đến cho linh hồn [của] những người bố mẹ này một nhận thức thấm thía về những hậu quả của việc cắt đứt một sợi dây huyết thống. Tôi sẽ có một thí dụ về chủ đề này trong ca 27.

Thông thường, những linh hồn không thấy cái chết của chúng trong những kiếp tương lai. Nhưng nếu một linh hồn **chọn** một kiếp sống quá ngắn, và cái chết đến quá sớm, thì tại nơi chọn sinh mệnh [trong thế giới linh hồn], nó thường **thấy trước** cảnh chết đó. Tôi đã phát hiện rằng, về cơ bản, linh hồn **tự nguyện chọn những cơ thể** mà sẽ có những căn bệnh hiểm nghèo,[146] hoặc phải bị giết bởi ai đó, hoặc chết bất đắc kỳ tử, với nhiều người khác trong một biến cố thảm khốc. Đối với những linh hồn có liên quan tới những bi kịch này, thì không phải là chúng đầu thai không đúng chỗ, không đúng lúc, với một vị Thượng đế bốc đồng ngoảnh mặt đi chỗ khác. Mọi linh hồn đều có một động cơ cho những biến cố mà trong đó chúng chọn tham dự vào. Một thân chủ bảo tôi rằng, kiếp sống vừa qua của anh ta được hoạch định trước, là sẽ kết thúc ở lúc 7 tuổi, như là một cậu bé Da Đỏ. Anh ta nói: *"Tôi đang tìm kiếm một bài học sâu sắc, nhanh chóng về sự khiêm cung, và kiếp sống này, tái sinh làm một đứa con lai bị ngược đãi và đói khát, là đủ."*

Một trong những thân chủ của tôi sẽ cho một thí dụ khác – cụ thể hơn về một linh hồn **tự nguyện** hoàn thành một nhiệm vụ khủng khiếp. Trong

[146] Lưu ý chữ "tự nguyện."

kiếp sống vừa qua, linh hồn cô ta [cùng với 3 người khác trong nhóm cô] "nhập vào" cơ thể của những phụ nữ Do Thái, bị đưa từ Munich vào trong trại tập trung tại Dachau vào năm 1941. Tất cả họ đều được phân bổ vào cùng những doanh trại [cũng được sắp xếp trước], nơi mà thân chủ tôi chết vào năm 1943 ở tuổi 18, an ủi những đứa trẻ và cố giúp chúng sống sót. Sứ mệnh của cô được hoàn tất với lòng dũng cảm. Mặc dù những biến cố, sắc tộc, nền văn hóa, và địa điểm địa lý thường có vẻ như là ưu tiên hàng đầu trong quá trình tuyển chọn [sinh mệnh], nhưng chúng không phải là những chọn lựa có ý nghĩa nhất cho cuộc sống kế tiếp của linh hồn. Ngoài mọi cân nhắc khác, thì sự đầu thai của những linh hồn, rút lại, là làm cái quyết định tối quan trọng về một cơ thể đặc thù, và có thể học được cái gì, bằng cách sử dụng bộ não của một hữu thể người nào đó. Chương kế tiếp được dành cho một phân tích về lý do tại sao một linh hồn chọn một cơ thể nhất định nào đó: những lý do khác nhau về mặt sinh vật học và tâm lý học.

* * * * * * * *

CHƯƠNG XIII
CHỌN MỘT CƠ THỂ MỚI

Tại nơi chọn sinh mệnh, linh hồn chúng ta được "xem trước" khoảng thời gian sống của một vài "sinh mệnh" bên trong cùng một chu kỳ thời gian [time cycle]. Khi rời khu vực này, phần lớn linh hồn đã nghiêng về một "ứng viên" hàng đầu được trình diện cho chúng, để linh hồn "nhập thể" vào đó. Tuy nhiên, những cố vấn tâm linh cho chúng ta cơ hội rộng rãi để suy ngẫm về tất cả những gì mà chúng ta đã thấy trong tương lai, trước khi làm một quyết định sau cùng. Chương này dành cho nhiều yếu tố góp phần vào cái quyết định đó.

Những cân nhắc về những cơ thể – mà sẽ được đề xuất để chúng ta chọn lựa – thực sự bắt đầu trước khi chúng ta đi tới cái nơi dành cho việc "chọn sinh mệnh." Việc cân nhắc này, là để chuẩn bị đầy đủ cho việc quan sát những cơ thể đó, trong những bối cảnh văn hóa khác nhau ở Cõi Trần. Tôi cảm nhận rằng, những thực thể mà đã dựng lên cái phòng "chiếu phim" này, **đã biết trước là họ phải cho chúng ta xem những gì, bởi vì họ "đọc" được những ý nghĩ này trong tâm trí chúng ta**. Phải rất cẩn thận trong việc chọn cơ thể thích hợp, để phục vụ chúng ta trong kiếp sống sắp đến. Những vị hướng đạo và những thành viên của nhóm [cùng mức phát triển], đều góp phần vào quá trình đánh giá,[147] trước và sau khi chúng ta đến nơi chọn sinh mệnh.

Khi lắng nghe những thân chủ mô tả những chuẩn bị cho việc chọn một cơ thể vật lý mới, tôi không ngớt nhớ lại sự lưu động [fluidity] của thời gian tâm linh. Ở nơi chọn sinh mệnh, các vị thầy dùng thời gian tương lai tương đối,[148] để thuận lợi cho linh hồn làm việc trên những "kế hoạch" dở dang. Tùy tình huống, mà những kế hoạch tỉ mỉ cho kiếp sống kế tiếp sẽ khác nhau – và mức độ khó khăn cũng sẽ khác nhau. Nếu chúng ta vừa ra khỏi một kiếp sống dễ dàng, ít sự tiến bộ trong mối quan

---

[147] Evaluation process: "quá trình đánh giá." Có một vài cơ thể vật lý mà linh hồn được phép "chọn" để "nhập vào." Việc đánh giá này, là để cân nhắc, xem "cơ thể" nào tốt nhất cho những "bài học" mà linh hồn cần phải học khi xuống Cõi Trần.

[148] Chú ý: Trong thế giới linh hồn, thì bình thường, không có "thời gian tương đối", là loại thời gian tính theo đồng hồ của Cõi Trần. Nhưng có vài ngoại lệ, như ở Vòng Tròn, thì **linh hồn được phép sử dụng thời gian tương đối** – vì nó đang "xem trước" một số cảnh ở Cõi Trần, mà nơi đó, thời gian được tính theo đồng hồ.

hệ liên cá nhân, thì cho kiếp sống kế đó, linh hồn chúng ta có thể muốn chọn một "sinh mệnh" mà nó sẽ đối mặt với nỗi đau lòng, và có lẽ, bi kịch. Tôi đã thấy, nếu một ai đó đã trải qua một cuộc sống êm đềm, không thử thách, thì trong kiếp kế đó, họ sẽ chọn một cuộc đời "sóng gió," để bắt kịp những mục tiêu học hỏi của họ. Đây không phải là điều bất thường.

Trong khi linh hồn làm việc phối hợp với một bộ não sinh vật, thì còn xa nó mới không phạm những sai lầm. Bất luận linh hồn ta ở mức phát triển nào, thì với tư cách là con người, có nghĩa là tất cả chúng ta đều sẽ phạm sai lầm và nhất thiết phải làm những sửa chữa "giữa đường," trong suốt đời ta. Điều này sẽ đúng với bất cứ cơ thể nào mà chúng ta lựa chọn.

Khi một linh hồn đã quyết định "kết nối" [join] với bộ não của một hài nhi, thì nó sẽ gặp phải một số yếu tố tâm thần phức tạp. Trước hết, tôi sẽ bắt đầu với những khía cạnh vật lý của sự lựa chọn cơ thể. Mặc dù linh hồn chúng ta biết trước, là chúng sẽ có ngoại hình [cơ thể] ra sao, nhưng một cuộc thăm dò ý kiến có tầm quốc gia tại Mỹ, cho thấy 90% cả đàn ông lẫn phụ nữ đều không thỏa mãn với những đặc tính vật lý của cơ thể họ. Đây là sức mạnh của bệnh mất trí nhớ hữu thức. Xã hội đã "công thức hóa" một ngoại hình lý tưởng, và đã tạo ra nhiều đau khổ. Thế nhưng, điều này cũng là một phần trong cái "kế hoạch học hỏi" của một linh hồn.

Đã bao nhiêu lần chúng ta nhìn vào gương và nói: "Có phải đây là cái tôi đích thực? Tại sao tôi hiện ra trong cách này? Có phải tôi đang ở trong một cơ thể mà tôi thuộc về?" Những câu hỏi này đặc biệt nhức nhói, khi loại cơ thể mà chúng ta có, ngăn cản chúng ta làm những cái mà chúng ta nghĩ là mình đã có thể làm trong đời. Một số thân chủ đến với tôi xác tín rằng, cơ thể họ ngăn cản họ thành tựu những kiếp sống thỏa mãn. Nhiều kẻ tàn tật nghĩ rằng, nếu không vì một sai lầm về gene, hay là nạn nhân của một tai nạn, tàn phá cơ thể họ, thì cuộc sống của họ sẽ mãn nguyện nhiều hơn.

Mặc dù nghe có vẻ tàn nhẫn, song những ca của tôi cho thấy, ít tai nạn thực sự mang đến sự tàn phá cơ thể, **mà không do ý chí tự do của**

những linh hồn.[149] Với tư cách là linh hồn, chúng ta chọn cơ thể mình vì một lý do. Sống trong một cơ thể tàn phế, không nhất thiết là chúng ta đang trả một món nợ [có tính] nghiệp báo[150] – do một tổn thương nào đó, mà chúng ta đã gây ra cho ai đó, trong một kiếp quá khứ của mình.

Như ca kế tiếp sẽ cho thấy, khi một linh hồn ở bên trong một cơ thể tàn phế, thì sự lựa chọn này có thể bao gồm một con đường học tập dẫn đến một loại bài học khác. Thật khó để nói với một người mới bị thương tật, đang đối mặt với sự tàn phế vật lý, rằng anh ta có một cơ hội để phát triển nhanh hơn những người có cơ thể mạnh khỏe và tâm trí lành mạnh. Sự hiểu biết này phải đến thông qua sự tự khám phá.

Những hồ sơ của những thân chủ tôi cho tôi xác tín rằng, cái nỗ lực cần thiết để khắc phục một khuyết tật cơ thể, quả thực đẩy nhanh sự phát triển [tâm linh]. Những ai trong chúng ta bị xã hội xem là kém hoàn hảo, đều phải chịu sự kỳ thị, vốn làm cho gánh nặng càng trở nên nặng nề hơn. Việc khắc phục những trở ngại của những bệnh tật và đau đớn thể xác, sẽ khiến chúng ta mạnh mẽ hơn, để đối mặt với cơn thử thách [ordeal]. Cơ thể ta là một phần quan trọng của cái thử thách mà ta dựng lên cho chính mình trong đời. Nhưng sự tự do chọn lựa mà ta có với cơ thể này, đặt nền tảng **chủ yếu trên những yếu tố tâm lý**, hơn là trên 100 ngàn gene mà một con người thừa hưởng.

Tuy nhiên, trong ca mở đầu của chương này, tôi muốn cho thấy, tại sao những linh hồn muốn những cơ thể nào đó, chủ yếu dựa trên những lý do vật lý, mà không có những hệ quả tâm lý nặng nề.

Ca này cho thấy sự hoạch định bao gồm trong quyết định [kỳ lạ] của một linh hồn : nó chọn một cơ thể vật lý tương phản với những cơ thể vật lý mà nó đã có, trong những kiếp quá khứ khác nhau. Sau ca này, chúng ta sẽ xem xét, tại sao những linh hồn chọn cơ thể của chúng vì những lý do khác.

Ca 26 là một phụ nữ có dáng người cao, cân đối, thích chơi thể thao, mặc dù suốt đời cô bị đau nhức định kỳ nơi cẳng chân. Trong lần

---

[149] Ý nói: những cái gọi là "tai nạn" nghiêm trọng, khiến cho cơ thể ta bị tàn phá, không nhất thiết là do nghiệp báo, có tính "bắt buộc." Có thể, đương sự "**tự nguyện"** chọn cái tai nạn đó, để **"học hỏi"** một cái gì đó. Cái cần chú ý ở đây, là "ý chí tự do" của đương sự.

[150] Chú ý: Cuốn sách này có một số điểm **hơi khác** với quan niệm của đạo Phật: a/ Linh hồn có tự do "chọn sinh mệnh" của mình. b/ Đôi khi, việc chọn lựa này không phải để "trả" một "món nợ" nào đó trong [các] kiếp trước, mà là để "học" một bài học nào đó.

phỏng vấn đầu tiên, tôi biết rằng, đó là cơn đau nhức âm ỉ trong cả 2 chân, vào khoảng giữa xương đùi. Qua một thời kỳ nhiều năm, cô đã đi khám một số bác sĩ, nhưng họ không thể phát hiện ra, chân cô có gì bất ổn. Rõ ràng, cô bị kiệt quệ, và sẵn sàng thử bất cứ cái gì để lành bệnh. Khi tôi nghe những bác sĩ kết luận rằng, rất có thể sự khó chịu của cô là do thần kinh căng thẳng, tôi ngờ rằng, **gốc rễ của sự đau đớn này của cô, nằm trong một kiếp quá khứ**. Trước khi đi tới nguồn gốc của vấn đề của cô, tôi quyết định đưa thân chủ này xuyên qua 2 kiếp quá khứ, để xác định động cơ chọn cơ thể của cô. Khi tôi hỏi cô về một kiếp sống mà trong đó cô hạnh phúc nhất với một cơ thể con người, thì cô kể rằng, xưa kia, cô đã "ở trong" cơ thể của một Viking[151] gọi là Leth, vào khoảng năm 800 sau CN.

Cô nói, Leth là "một đứa con của thiên nhiên," vượt biển Baltic, vào miền Bắc nước Nga. Leth mặc áo khoác dài, viền da thú, và quần dài bằng da thú mềm, vừa vặn, với đôi ủng buộc lại với nhau, và đội một cái mũ lưỡi trai bằng kim loại. Anh ta mang một cái rìu và một thanh kiếm nặng, lưỡi to, mà anh ta vung lên một cách dễ dàng trong những cuộc chiến.

Thân chủ tôi say mê bức tranh trong tâm trí cô: linh hồn cô đã "ở trong" cơ thể của người chiến binh này, có vóc hình cân đối một cách tuyệt vời, với "những lọn tóc hung dơ dáy xõa xuống hai vai tôi."

Cao trên 1,82 [152] anh ta hẳn là một người khổng lồ trong thời của mình, với sức mạnh phi thường, một bộ ngực khổng lồ, và tứ chi hùng mạnh. Một người có sức chịu đựng, Leth vượt biển với những người Na-uy khác, dọc theo những đoạn đường dài, dong thuyền ngược những con sông, và lang thang xuyên qua những khu rừng rậm, nguyên sơ, cướp phá những khu định cư dọc theo con đường. Leth bị giết chết trong một trận càn, trong khi đang cướp phá một ngôi làng.

---

[151] Viking: Trích từ điển Wikipedia: "Người **Viking** dùng để chỉ những nhà thám hiểm, thương nhân, chiến binh, hải tặc ở Bắc Âu vào thời đại Đồ Đá Muộn, trên bán đảo Scandinavia, vùng Đan Mạch, Na Uy, Thuỵ Điển và Phần Lan ngày nay."

[152] 6 feet: 1,82m.

CA 26:

** TS N: Đối với cô, cái gì là quan trọng nhất về cuộc đời mà cô vừa hồi tưởng như là Leth, một Viking?*

+ CT: Trải nghiệm cái cơ thể kỳ vĩ [magnificent] *và cái cảm giác về sức mạnh thô ráp của thể xác. Tôi chưa từng có một cơ thể như thế, trong tất cả những kiếp sống của tôi ở Cõi Trần. Tôi không sợ hãi, bởi vì cơ thể tôi không cảm thấy đau đớn khi bị thương. Trên mọi phương diện, nó hoàn hảo. Tôi không bao giờ bị bệnh.*

** TS N: Trong kiếp sống này, Leth có bị khổ tâm về cái gì không?*

+ CT: [bật cười] *Ông đùa hả? Không bao giờ! Tôi đã chỉ sống cho mỗi ngày. Mối quan tâm của tôi, là có đủ sự chiến đâu, cướp phá, thực phẩm, thức uống, và tình dục. Tất cả những cảm xúc của tôi, đều được đổ vào những theo đuổi thể xác. Thật là một cơ thể kỳ lạ!*

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy phân tích, tại sao cô quyết định chọn cái cơ thể kỳ vỹ này trước khi* [cô] *sống cuộc đời của Leth. Vào lúc cô làm quyết định của mình trong thế giới linh hồn, thì chính cô chọn cái cơ thể tuyệt hảo này, hay vị hướng đạo của cô chọn giùm cho cô?*

+ CT: Những người cố vấn không làm chuyện đó.

** TS N: Vậy, hãy giải thích cho tôi, tại sao cô chọn cái cơ thể này?*

+ CT: Tôi muốn một trong những "mẫu" cơ thể vật lý tốt nhất ở Cõi Trần vào thời đó và Leth được đề xuất cho tôi như là một khả tính.

** TS N: Cô chỉ có một chọn lựa?*

+ CT: Không, tôi có 2 lựa chọn trong số những người đang sống vào thời điểm này.

** TS N: Nếu cô không thích cả 2 cơ thể được trình diện cho cô, thì sao?*

+ CT: [trầm tư] *Những lựa chọn của tôi luôn có vẻ rất phù hợp với những gì mà tôi muốn trải nghiệm trong những kiếp sống* [lives] *của tôi.*

** TS N: Cô có cảm thức rằng, những người cố vấn biết trước, sự lựa chọn cơ thể nào sẽ thích hợp với cô, hay, họ quá bị thúc bách, đến nỗi, họ chỉ chọn một cách qua loa, tùy tiện?*

+ CT: Ở đây không có gì là cẩu thả. Những người cố vấn sắp xếp mọi sự.

** TS N: Tôi đã tự hỏi, có phải, thỉnh thoảng, những người cố vấn có thể bị rối trí, lẫn lộn? Với mọi hài nhi được sinh ra, có bao giờ họ phân bổ 2 linh hồn vào cùng một cơ thể, hay để cho một hài nhi không có linh hồn một thời gian?*

+ CT: [cười] *Chúng tôi không ở trên một dây chuyền sản xuất. Tôi nói với ông, họ biết họ đang làm cái gì. Họ không thể phạm những sai lầm như thế.*

** TS N: Tôi tin cô. Bây giờ, về những lựa chọn của cô, tôi tò mò muốn biết, liệu 2 cơ thể có đủ cho việc xem xét của cô tại nơi chọn sinh mệnh?*

+ CT: Một khi những người cố vấn đã hội ý với nhau về những ước muốn của chúng ta, thì không cần phải có nhiều "sinh mệnh" để chọn. Tôi đã có ý kiến nào đó về kích cỡ, hình dáng và giới tính phù hợp mà tôi muốn, trước khi được xem trước 2 [cơ thể] *tùy chọn của tôi.*

** TS N: Lựa chọn nào bị cô từ khước, để chọn Leth?*

+ CT: [ngừng] *Cơ thể của một người lính La Mã…đó cũng là một cơ thể mạnh mẽ mà tôi muốn có, vào kiếp sống đó.*

** TS N: Là một người lính Ý, có gì bất ổn?*

+ CT: Tôi không muốn…bị nhà nước kiểm soat [chủ thể lắc đầu]*…quá tù túng…*

** TS N: Như tôi nhớ, vào thế kỷ thứ 9, nhiều vùng của châu Âu đã rơi vào thẩm quyền của Đế quốc La Mã, trị vì bởi Charlemagne.*

+ CT: Đó là cái rắc rối của đời lính. Với tư cách là một Viking, tôi không chịu trách nhiệm với bất cứ ai. Tôi tự do. Tôi có thể di chuyển đó đây với băng đảng [cướp phá] *của tôi trong vùng hoang dã mà không bị chính quyền kiểm soát.*

** TS N: Vậy, sự tự do cũng là một vấn đề trong sự lựa chọn của cô?*

+ CT: Tuyệt đối. Tự do di chuyển…cái cuồng nộ của chiến trường, việc sử dụng sức mạnh của tôi và hành động không bị ai câu thúc. Cuộc sống ở biển khơi và trong rừng thật là đầy sinh khí và năng động. Tôi biết cuộc sống đó tàn nhẫn, nhưng đó là một thời đại tàn nhẫn. Tôi không tốt hơn hay xấu hơn những người còn lại.

** TS N: Nhưng còn về những cái khác, như nhân cách* [personality]*, thì sao?*

+ CT: Không có gì làm tôi bận tâm, chừng nào tôi còn có thể tự biểu hiện chính mình tới mức đầy đủ nhất, về mặt thể xác.

** TS N: Leth có vợ-con không?*

+ CT: [nhún vai] *Quá tù túng. Tôi luôn di chuyển. Tôi sở hữu nhiều phụ nữ – một vài người ưng chịu, những người khác, thì không. Và cái lạc thú này cộng thêm vào sự biểu hiện sức mạnh thể xác của tôi. Tôi không muốn bị ràng buộc trong bất cứ cách nào.*

** TS N: Như vậy, cơ thể của Leth là chọn lựa của cô, như là một sự nới rộng của cảm giác nhục thể?*

+ CT: Vâng, tôi muốn trải nghiệm tất cả mọi giác quan thể xác cho tới mức đầy đủ – chỉ thế thôi.

CHÚ THÍCH: Tôi thấy, bây giờ thân chủ đã sẵn sàng làm việc trên vấn đề hiện nay của cô. Sau khi đưa cô ra khỏi trạng thái siêu thức vào trong trạng thái tiềm thức, tôi yêu cầu cô đi trực tiếp tới một kiếp sống mà có thể đã có liên hệ tới sự đau nhức của đôi chân cô.

Hầu như ngay lập tức, người phụ nữ "rơi vào" kiếp sống gần đây nhất của cô và trở thành một bé gái 6 tuổi, tên là Ashley, sống tại New England vào năm 1871.

Ashley đang ngồi trong một xe ngựa chở đầy người, thì bỗng nhiên, em mở cửa xe và rớt ra ngoài, dưới chiếc xe. Khi em chạm vào mặt đường lát đá, thì một trong những bánh xe sau lăn qua hai cẳng chân em, cùng một điểm phía trên cả hai đầu gối, nghiền nát những cái xương.

Thân chủ tôi lại trải nghiệm cơn đau nhức dữ dội ở hai chân, trong khi mô tả cú ngã đó. Mặc dù những nỗ lực của những vị bác sĩ địa phương và phải sử dụng nẹp gỗ một thời gian dài, những cái xương chân của em vẫn không lành hẳn. Em không bao giờ có thể đứng hay đi bộ, và sự tuần hoàn máu bị tắc nghẽn, gây ra vết sưng tái đi tái lại trong phần còn lại của một cuộc đời khá ngắn ngủi. Ashley chết vào năm 1912, sau một giai đoạn hữu ích như là một nhà văn và gia sư của những đứa trẻ khuyết tật. Khi thân chủ kể xong về cuộc đời của Ashley, thì tôi đưa cô trở lại thế giới linh hồn.

** TS N: Trong lịch sử chọn sinh mệnh của cô, tại sao giữa kiếp sống của một người đàn ông mạnh mẽ và một phụ nữ tàn tật, cô phải đợi cả một ngàn năm?*

+ CT: Vâng, dĩ nhiên, sau khi là Leth, tôi đã trải qua nhiều kiếp sống khác. Dần dần, tôi phát triển một cảm thức tốt hơn về việc tôi là ai. ***Tôi chọn làm người tàn tật, để có nhiều thời gian cho việc mở mang trí óc.***

** TS N: Vì lý do này, mà cô chọn một cơ thể tàn phế?*

+ Vâng, ông thấy đó, vì không thể bước đi, nên tôi có thể đọc và học tập nhiều hơn. Tôi phát triển tâm trí tôi…lắng nghe tâm trí tôi. Tôi học cách truyền thông tốt và viết lách tốt hơn, bởi vì tôi không bị chia trí. Tôi luôn ở trên giường.

** TS N: Trong cả Asley và Leth, có đặc điểm nào đặc biệt nổi bật?*

+ CT: Trong cả hai cơ thể, đều có lòng khao khao khát cháy bỏng, muốn tự thể hiện mình.

** TS N: Tôi muốn cô đi tới cái khoảnh khắc mà* [linh hồn] *cô đang ở trong tiến trình chọn cái cơ thể của Ashley. Hãy cho tôi biết, tại sao cô chọn cái cơ thể tàn phế đặc thù này.*

+ CT: Tôi chọn một gia đình tại một vùng ổn định của Mỹ. Tôi muốn một nơi có nhiều thư viện và được bố mẹ yêu thương, săn sóc – để tôi có thể dành hết thời gian cho việc học tập, nghiên cứu. Tôi liên tục viết thư cho nhiều con người bất hạnh và trở thành một giáo viên tốt.

** TS N: Với tư cách là Ashley, cô làm gì cho cái gia đình thân thương này, cho những người săn sóc cô?*

+ CT: Luôn luôn có 2 chiều: lợi và hại. Tôi chọn gia đình này, bởi vì họ cần sự thắm thiết của tình yêu. Họ cần một ai đó hoàn toàn lệ thuộc vào cuộc đời họ. Chúng tôi là một gia đình gắn bó, bởi vì trước khi tôi ra đời, họ rất quạnh quẽ. Tôi đến muộn, đứa con độc nhất của họ. Họ muốn một đứa con gái mà sẽ không lấy chồng, để cho đời họ sẽ không quạnh quẽ.

** TS N: Như vậy, đó là một sự trao đổi tương xứng?*

+ CT: Dứt khoát như thế.

** TS N: Vậy, chúng ta hãy theo dõi quyết định này, về tận cái nơi chọn sinh mệnh, khi linh hồn cô lần đầu tiên thấy cuộc đời của Ashley.* ***Cô có thấy những chi tiết về tai nạn xe ngựa vào lúc đó?***

+ CT: Dĩ nhiên, nhưng nó không phải là một tai nạn – nó xảy ra do ***cố ý****.*

** TS N: Một khi cô đến Cõi Trần, thì ai chịu trách nhiệm về cú ngã? Tâm trí của linh hồn cô, hay "tâm trí" sinh vật học của Ashley?*[153]

+ CT: Chúng tôi làm việc chung. Em bé đang nghịch vớ vẩn với cái móc gài cửa xe ngựa…Tôi chớp lấy thời cơ.

** TS N: Hãy cho tôi biết, cái gì đang đi xuyên qua linh hồn cô tại phòng chọn sinh mệnh, khi cô thấy cảnh Ashley đang ngã và bị thương tích?*

+ CT: Tôi nghĩ, làm thế nào để sử dụng tốt cái cơ thể tàn tật này. Tôi có vài tùy chọn về thương tích của cơ thể Ashley, nhưng thích trường hợp này hơn, bởi vì tôi không muốn mình có khả năng di chuyển nhiều.

** TS N: Tôi tự hỏi, phải chăng có vấn đề nhân quả ở đây? Liệu Ashley có ngã ra ngoài, nếu em có một linh hồn khác, không phải linh hồn của chính cô?*

+ CT: [tự vệ] *Chúng tôi phù hợp cho nhau…*

** TS N: Cái đó không trả lời câu hỏi của tôi.*

+ CT: [ngừng lâu] *Có những lực vượt quá sự hiểu biết của tôi với tư cách là một linh hồn. Khi tôi thấy Ashley lần đầu tiên…Tôi có thể thấy em mà không có tôi…mạnh khỏe…già hơn…một khả tính khác về sinh mệnh…*

** TS N: Bây giờ, chúng ta đã bước đầu làm sáng tỏ vấn đề. Có phải cô đang nói, nếu Ashley đã bắt đầu cuộc sống của em với một linh hồn khác, thì có lẽ, em đã không ngã ra ngoài xe?*

+ CT: Vâng…đó là một khả tính…một trong nhiều khả tính…có thể, em bé sẽ bị thương nhẹ hơn, có thể đi nạng.

** TS N: Cô có thấy một Ashley mạnh khỏe về thể xác đang sống hạnh phúc, nếu không có linh hồn cô?*

---

[153] Chú ý: Cần phân biệt "tâm trí của linh hồn," [soul-mind] và "tâm trí cơ thể" [body-mind] ." Tâm trí cơ thể, chủ yếu nói đến "bộ não."

+ CT: Tôi thấy…một phụ nữ trưởng thành…đôi chân bình thường, bất hạnh với một người đàn ông…phẫn chí vì bị đánh bẫy trong một cuộc sống vô vị…những ông bố bà mẹ sầu muộn…nhưng dễ dàng hơn [giọng trở nên cương quyết] *Không ! Cái "phương án" đó sẽ không hữu hiệu cho chúng tôi – tôi là linh hồn tốt nhất cho Ashley.*

** TS N: Có phải cô là nguyên động lực của cú ngã, một khi cô đã chọn trở thành linh hồn của Ashley?*

+ CT: Nó…phát xuất từ cả hai chúng tôi…chúng tôi là một vào khoảnh khắc đó…em bé đang nghịch ngợm, đang nhảy xung quanh trong cái xe ngựa, chơi đùa với móc gài cửa xe, khi mẹ em nói, em phải ngừng cái trò đùa nghịch đó. Rồi…tôi sẵn sàng và em sẵn sàng…

** TS N: Số phận của cô khắt khe như vậy sao? Một khi cô là linh hồn Ashley, có cách nào cô có thể rút lui khỏi cái tai nạn đó ?*

+ CT: [ngừng] *Tôi có thể nói với ông rằng, tôi có một "tin nhắn giờ chót"* [flash] *ngay trước khi tôi ngã. Tôi đã có thể ngả người ra phía sau và không rơi ra ngoài. Nhưng có* ***một giọng nói*** *bên trong tâm trí tôi… "Nó là một cơ hội, đừng đợi chờ nữa, hãy ngã xuống, đây là cái mà con muốn – nó là phương án hành động tốt nhất."*

** TS N: Cái khoảnh khắc đặc thù ấy có quan trọng không?*

+ CT: Tôi không muốn "nhập vào" [cơ thể] *Ashley khi em lớn tuổi hơn.*

** TS N: Nhưng, còn sự đau đớn và đau khổ mà đứa bé này đã trải qua…?*

+ CT: Nó thật khủng khiếp. Nỗi thống khổ của những tuần đầu tiên thì không thể nào tin nổi. Tôi hầu như chết, nhưng tôi học hỏi từ việc chịu đựng mọi cái đó, và bây giờ, tôi thấy những ký ức về khả năng xử lý sự đau nhức của Leth đã giúp tôi.

** TS N: Trong những khoảnh khắc khi mà sự đau đớn trở nên dữ dội nhất, thì cái "tâm trí sâu kín"* [inner mind] *của cô có hối tiếc gì không?*

+ CT: Trong khi tôi trượt vào và ra khỏi ý thức trong suốt cơn tra tấn khủng khiếp đó, tâm trí tôi bắt đầu trở nên mạnh mẽ hơn. Lướt thắng cái cơ thể tàn phế của mình, tôi khởi sự kiểm soát cơn đau tốt hơn… nằm trên giường…những bác sĩ đều bất lực. Những kỹ năng xử lý cơn đau mà tôi có được, sau này được dùng để tập trung vào việc nghiên

cứu của tôi, và những cố vấn của tôi cũng đang giúp đỡ tôi trong những cách thức tế nhị.

** TS N: Như vậy, bằng cách bỏ mất khả năng bước đi, cô được nhiều cái trong đời?*

+ CT: Vâng, tôi trở thành một người lắng nghe và một nhà tư tưởng. Tôi giao thiệp thư tín với nhiều người và học cách viết văn với cảm hứng. Tôi thủ đắc khả năng giáo dục giới trẻ, và cảm thấy được hướng dẫn bởi một sức mạnh nội tại.

** TS N: Người cố vấn của cô có tự hào về những thành tích của cô sau khi cô trở lại thế giới linh hồn?*

+ CT: Rất tự hào, mặc dù người ta bảo tôi, tôi đã được cưng chiều quá mức, [cười] *nhưng đó là một trao đổi tương xứng, cũng không sao cả.*

** TS N: Trải nghiệm với cơ thể mạnh mẽ của Leth và cơ thể yếu ớt của Ashley giúp đỡ cô ra sao, hay trải nghiệm này không ảnh hưởng gì?*

+ CT: Hằng ngày, tôi hưởng lợi từ việc thấu hiểu sự cần thiết của sự hợp nhất giữa tâm trí và cơ thể, để học những bài học.

CHÚ THÍCH: Trong khi thân chủ sống lại cảnh trên đường phố, nơi mà cô bị gãy đôi chân, tôi khởi sự những biện pháp "giải mẫn cảm" [desensitization measures]. Khi cùng nhau kết thúc phiên thôi miên, tôi "gỡ bỏ chương trình" [deprogrammed] những ký ức [có tính kế thừa] về cơn đau chân của cô. Về sau, phụ nữ này thông báo, **cô không còn bị đau chân nữa, và cô đều đặn hưởng cái thú chơi tennis.**

Hai kiếp quá khứ mà tôi vừa trình bày trong ca này, phần lớn dành cho những lựa chọn cơ thể để linh hồn thành tựu mục đích của mình, trong 2 môi trường hoàn toàn khác nhau.

Những linh hồn tìm kiếm sự tự biểu hiện bằng cách phát triển những khía cạnh khác nhau của tính cách. Bất luận những dụng cụ thể xác hay tinh thần nào được sử dụng thông qua việc sử dụng nhiều cơ thể, luật nhân quả sẽ thắng thế. **Nếu một linh hồn chọn một cực đoan, thì sau cùng, nó sẽ chọn một cực đoan khác đối nghịch, để cân bằng sự phát triển.** Những kiếp sống vật lý của Leth và Ashley là những thí dụ của sự bù trừ có tính nghiệp báo. Những người Hindu tin rằng, một

người giàu, không sớm thì muộn, phải trở thành một người ăn xin, để cho linh hồn anh ta phát triển đầy đủ.

Bằng cách vượt qua những thử thách khác nhau, cái "bản sắc" [identity] của linh hồn chúng ta được mạnh mẽ hơn. Không nên hiểu lầm từ "mạnh mẽ." Những thân chủ tôi nói rằng, những bài học thực thụ về cuộc sống được học bằng cách nhận ra và hòa điệu với thân phận con người. Ngay cả như là nạn nhân, chúng ta là kẻ hưởng lợi, bởi vì, chính là qua việc đối mặt với thất bại và sự cưỡng bức, mà chúng ta có thể thực sự tiến bộ trong đời.

Đôi khi, một trong những bài học quan trọng nhất, là học cách buông bỏ quá khứ. Mặc dù những linh hồn cẩn thận xem xét những thuộc tính thể xác của một cơ thể Cõi Trần trong nhiều bối cảnh văn hóa khác nhau, nhưng chúng chú ý nhiều hơn đến những khía cạnh tâm lý của cuộc sống con người. Quyết định này là phần trọng yếu nhất của toàn bộ quá trình chọn lựa cho linh hồn. Trước khi bước vào nơi chọn sinh mệnh, linh hồn cần suy ngẫm về những yếu tố của di truyền và môi trường, vốn ảnh hưởng đến cách vận hành của cuộc sống sinh vật. Tôi nghe nói rằng, năng lượng tâm linh có một ảnh hưởng lớn trên tính khí của "cơ thể chủ": nó sẽ thiên về hướng ngoại hay hướng nội, duy lý hay mơ mộng thiếu thực tế, giàu cảm xúc hay ưa phân tích.

Do những bất định như thế, nên những linh hồn cần suy tư trước, về những loại cơ thể mà sẽ phục vụ chúng tốt nhất trong kiếp sống tương lai. Từ những gì mà tôi có thể thu thập, thì sở thích của linh hồn về một hành vi nào đó mà nó sẽ thực hiện trong kiếp sống kế tiếp, đều được biết đến bởi những vị hướng đạo và những bậc tôn sư có trách nhiệm điều hành những trạm chọn sinh mệnh.

Tôi thấy, một vài linh hồn xem trọng điều này hơn những linh hồn khác. Thế nhưng, trong giai đoạn trước khi lựa chọn sinh mệnh, thì một linh hồn chỉ suy tư nhiều về việc làm thế nào để "ăn khớp" với một cơ thể cụ thể.

Khi một linh hồn được gọi đến nơi chọn sinh mệnh, thì "việc phỏng đoán" [guesswork] đã xong. Bây giờ, nó phải làm cho cái "bản sắc" tâm linh của nó phù hợp với một thực thể hữu tử. Tại sao – vì những lý do tâm lý – một linh hồn nhập vào 2 "cơ thể người" cách nhau hàng ngàn năm, là điểm căn bản trong ca kế tiếp của tôi.

Ca 27 là Steve, một doanh nhân Texas, làm chủ một hãng sản xuất áo quần lớn, phát đạt. Trong một kỳ nghỉ tại California, ông ta đến gặp tôi theo lời khuyên của một người bạn. Trong khi tôi hỏi về lịch sử đời ông, thì tôi nhận thấy ông căng thẳng và cảnh giác quá độ. Trong khi những ngón tay ông nghịch với một chùm chìa khóa, đôi mắt ông đảo quanh phòng mạch của tôi. Tôi hỏi, có phải ông lo lắng hay sợ thủ tục thôi miên, ông đáp: *"Không, tôi sợ những gì mà ông sẽ tiết lộ."*

Thân chủ này bảo tôi rằng, những người làm công của ông đang yêu sách và không trung thành, và vô số những than phiền của nhân viên, đã trở nên hết chịu đựng nổi. Giải pháp của ông là tăng cường kỷ luật và sa thải nhân viên. Tôi biết rằng, ông có 2 cuộc hôn nhân thất bại và là một kẻ nát rượu. Ông nói, gần đây, ông đã thử một chương trình hồi phục, nhưng đã bỏ ngang, bởi vì "người ta chỉ trích tôi quá chừng." Khi chúng tôi trò chuyện nhiều hơn, Steve giải thích rằng, mẹ ông đã biến đi sau khi để ông lại trên những bậc cấp của một nhà thờ, tại Texas, khi ông mới 1 tuần tuổi. Sau một vài năm cô đơn và đau khổ trong một cô nhi viện, thì một đôi vợ chồng đứng tuổi nhận ông làm con nuôi. Ông nói thêm, những người này rất kỷ luật, nghiêm khắc, có vẻ như lúc nào họ cũng rầy la ông.

Ở tuổi thiếu niên, Steve bỏ nhà đi bụi đời. Phạm pháp nhiều lần, và một lần tự tử. Tôi nhận thấy nhân cách vị thân chủ này cực kỳ quyết đoán và không tin vào thẩm quyền [authority]. Sự giận dữ của ông có gốc rễ trong những cảm giác bị cô lập và bị bỏ rơi. Steve nói, ông cảm thấy rằng, ông không còn kiểm soát được đời mình, và sẵn sàng thử bất cứ cái gì "để tìm con người thực của tôi."

Tôi đồng ý làm một cuộc khám phá ngắn hạn về tâm trí bất-thức của ông, nếu sau đó, ông sẽ tìm đến một bác sĩ tại thành phố của ông để được tư vấn và khích lệ.

Khi ca này diễn tiến, chúng ta sẽ thấy, linh hồn Steve duy trì cái "bản sắc" của nó như thế nào, trong khi đáp ứng với cuộc sống vật lý trong một cơ thể người. Trong cơn thôi miên, cường độ của sự hợp tác được gia tăng, khi những thân chủ thảo luận những động cơ cho việc chọn cơ thể của họ.

Một lý do tại sao tôi đã dùng ca này, là để cho thấy một rào cản khó khăn đối với việc khám phá "bản sắc" [identity] của chúng ta – cái rào

cản của chấn thương tâm lý thời thơ ấu. Linh hồn nào hợp nhất với [cơ thể của] người có những nhiễu loạn nhân cách, thì nó cố ý tự dựng lên cho mình một đời sống khó khăn.

Trước khi thân chủ được đưa vào trong thế giới linh hồn để biết tại sao linh hồn ông chọn kiếp sống này, thì ông cần phải được sống lại những ký ức thơ ấu của mình. Trong trích đoạn ngắn bắt đầu ca này, thân chủ này sẽ gặp lại người mẹ đẻ của ông. Nó là một trong những cảnh nhức nhói nhất mà tôi từng gặp.

CA 27:

** TS N: Bây giờ anh là một hài nhi trong tuần thứ nhất của cuộc đời, và mẹ anh đang nhìn anh lần cuối cùng. Việc anh là một hài nhi không thành vấn đề, bởi vì cái tâm trí sâu kín, trưởng thành của anh biết mọi sự đang diễn ra. Hãy mô tả chính xác cái gì xảy ra.*

+ CT: [bắt đầu lắc lư] *Tôi…đang ở trong một cái rổ… có một cái chăn màu thiên thanh bạc màu xung quanh tôi…Tôi đang bị đặt xuống trên vài bực cấp…trời lạnh…*

** TS N: Những bậc cấp này ở đâu?*

+ CT: Đằng trước một nhà thờ…ở Texas.

** TS N: Ai đang đặt anh xuống trên những bậc cấp nhà thờ?*

+ CT: [sự lắc lư gia tăng] *Mẹ tôi…đang cúi xuống tôi…từ giã…*[bắt đầu khóc]

** TS N: Anh có thể nói gì về lý do tại sao mẹ anh bỏ rơi anh?*

+ CT: Bà…còn trẻ…không kết hôn với cha tôi…ông đã kết hôn…Bà đang khóc…Tôi có thể cảm nhận những giọt lệ của bà trên khuôn mặt tôi.

** TS N: Hãy ngước lên nhìn bà. Anh thấy cái gì khác?*

+CT: [nghẹn ngào] *Mái tóc huyền…dài và đẹp. Tôi vươn lên sờ vào miệng bà…Bà hôn tôi…dịu dàng … Bà đang trải qua một thời gian khó khăn khủng khiếp khi bỏ tôi ở đây.*

** TS N: Bà có nói gì với anh trước khi ra về?*

+ CT: [không thốt ra lời] *"Mẹ phải rời bỏ con, vì lợi ích của con. Mẹ không có tiền để chăm sóc con. Song thân mẹ sẽ không giúp chúng ta. Mẹ yêu con. Mẹ luôn luôn yêu con và ôm con trong tim mẹ mãi mãi."*

** TS N: Rồi cái gì xảy ra?*

+ CT: Bà nắm lấy một cái búa gõ cửa nặng…có khắc một con vật trên nó…và đập vào cửa lớn…chúng tôi nghe những bước chân đang đến…bây giờ bà đã đi.

** TS N: Những ý tưởng sâu kín của anh nói gì với anh về tất cả những gì mà anh đã thấy?*

+ CT: [hầu như bị chế ngự bởi xúc động] *Ồ…bà muốn có tôi, nói gì đi nữa…không muốn rời bỏ tôi…**bà thương yêu tôi!***

** TS N:* [tôi đặt bàn tay lên trán thân chủ và bắt đầu những gợi ý, [154] mà kết thúc với những huấn thị sau đây] *Steve, anh sẽ có thể nhớ lại ký ức tiềm thức này trong tâm trí ý thức của anh. Anh sẽ lưu giữ hình ảnh này về mẹ anh suốt phần còn lại của đời mình. Bây giờ anh biết, bà thực sự cảm thấy ra sao về anh, và rằng, năng lượng của bà vẫn ở cùng anh. Anh đã hiểu rõ điều này chưa?*

+ CT: Vâng…rõ rồi.

** TS N: Bây giờ, hãy di chuyển về phía trước và nói cho tôi biết, anh nghĩ thế nào về bố mẹ nuôi của anh.*

+ CT: Không bao giờ bằng lòng về tôi…làm cho tôi cảm thấy tội lỗi về mọi sự…kiểm soát và phán xét tôi…[khuôn mặt thân chủ đầm đìa nước mắt và ướt đẫm mồ hôi] *tôi không biết tôi phải là ai. Tôi không phải là con người thực của mình.*

** TS N:* [tôi cao giọng] *Hãy nói cho tôi biết, cái gì không thực ở anh.*

+ CT: Giả vờ … [ngừng]

** TS N: Xin tiếp tục!*

+ CT: Tôi không thực sự làm chủ bản thân…giận dữ thường trực... ngược đãi mọi người để…trả thù…tuyệt vọng…

[154] Post-hypnotic suggestions: Những gợi ý để chủ thể ghi vào tiềm thức, trước khi kết thúc phiên thôi miên.

CHÚ THÍCH: Sau một vài kỹ thuật "xoa dịu" thân chủ, bây giờ tôi sẽ đưa anh ta lui tới giữa tâm trí tiềm thức và tâm trí siêu thức của anh ta.

** TS N: Được rồi, Steve, bây giờ, chúng ta hãy cùng đi trở lại thời điểm khi anh chào đời trong kiếp này. Hãy nói cho tôi biết, anh có từng sống một kiếp sống nào khác với linh hồn người mẹ đẻ của anh không?*

+ CT: [ngừng lâu] *Vâng…có.*

** TS N: Phải chăng từng có một kiếp sống đặc thù, mà anh đã sống với linh hồn này ở Cõi Trần, vốn có liên quan đến một loại đau đớn thể xác hay tinh thần nào đó, giữa hai người ?*

+ CT: [sau một khoảnh khắc, hai bàn tay thân chủ nắm lấy thành ghế] ***Ồ, mẹ kiếp – chính thế – dĩ nhiên, đó là bà ấy!***

** TS N: Hãy cố thư dãn và đừng đi nhanh quá. Tôi muốn, khi tôi đếm ba, anh sẽ bước vào kiếp sống này tại điểm hệ trọng nhất trong mối quan hệ của anh với linh hồn này. Một, hai, ba!*

+ CT: [thở dài sâu] *Ôi, Chúa ơi…cũng là con người đó…một cơ thể khác, nhưng bà cũng là mẹ tôi.*

** TS N: Hãy tập trung lên cảnh ở Cõi Trần. Lúc đó là ngày hay đêm?*

+ CT: Giữa thanh thiên bạch nhật. Mặt trời và cát nóng…

** TS N: Hãy mô tả, cái gì đang xảy ra dưới mặt trời oi bức trên cát.*

+ CT: [ngập ngừng] *Tôi đang đứng đằng trước ngôi đền của tôi…trước một đám đông lớn …những vệ sĩ của tôi ở đằng sau tôi.*

** TS N: Tên anh là gì?*

+ CT: Haroum.

** TS N: Anh đang mặc cái gì, Haroum?*

+ CT: Một áo thụng dài, màu trắng. Mang sandal. Trong tay, là một cái gậy nạm vàng, có khắc hình con rắn, như là biểu tượng cho uy quyền của tôi.

** TS N: Uy quyền gì vậy, Haroum?*

+ CT: [tự hào] *Tôi là một giáo sĩ có chức sắc cao.*

CHÚ THÍCH: Những điều nghiên kỹ hơn, tiết lộ rằng, người đàn ông này là một tù trưởng, trên bán đảo Á Rập gần Biển Đỏ, khoảng năm 2000 trước CN. Trong thời tiền cổ đại, khu vực này được biết đến như là Vương quốc của Sheba [hay Saba]. Tôi cũng biết được rằng, ngôi đền là một kiến trúc hình bầu dục, bằng gạch và đá, thờ thần mặt trăng.

** TS N: Anh đang làm gì đằng trước ngôi đền?*

+ CT: Tôi ở trên những bậc cấp, đang phán xử một phụ nữ. ***Bà là mẹ tôi.*** *Bà đang quỳ xuống trước mặt tôi. Có một cái vẻ thương xót và sợ hãi trong đôi mắt bà khi bà ngước lên nhìn tôi.*

** TS N: Làm thế nào mà đôi mắt bà có thể vừa biểu lộ lòng thương xót, vừa nỗi sợ hãi cùng một lúc?*

+ CT: Có lòng thương xót trong đôi mắt bà, bởi vì quyền lực đã thiêu đốt tôi …tôi đã kiểm soát cuộc sống hằng ngày của giáo chúng của tôi. Và có nỗi sợ hãi, nữa, về những gì mà tôi sắp làm. Điều này khiến tôi băn khoăn, nhưng tôi không được biểu lộ nó ra.

** TS N: Tại sao mẹ anh đang quỳ trên những bậc cấp của ngôi đền trước mặt anh?*

+ CT: Bà đã đột nhập vào nhà kho, ăn cắp thực phẩm để phát cho dân chúng. Nhiều người đói vào thời điểm này của năm, nhưng chỉ mình tôi mới có thể ra lệnh cấp phát. Thực phẩm phải được đong đếm cẩn thận.

** TS N: Có phải bà hành động trái với quy tắc nào đó về khẩu phần thực phẩm? Đây có phải là vấn đề hệ trọng cho việc sống còn?*

+ CT: [cả quyết] *Còn hơn thế nữa. Bằng cách không vâng lời tôi, bà đang bào mòn uy quyền của tôi. Tôi dùng việc phân phát thực phẩm như một phương tiện…để kiểm soát giáo dân. Tôi muốn tất cả họ phải trung thành với tôi.*

** TS N: Anh sắp làm gì với mẹ anh?*

+ CT: [xác tín] *Mẹ tôi đã vi phạm luật pháp. Tôi có thể cứu bà, nhưng bà phải bị trừng phạt để làm gương. Tôi quyết định, bà sẽ chết.*

** TS N: Anh cảm thấy thế nào về việc giết chính mẹ mình, Haroum?*

+ CT: Phải làm việc ấy. Do vị thế của mình, bà đã từng là một cái gai thường trực bên cạnh sườn tôi, gây ra sự rối loạn giữa giáo dân.. Với sự có mặt của bà ở đây, tôi không thể tự do cai quản họ nữa. Ngay cả bây giờ, bà vẫn thách thức. Tôi ra lệnh hành quyết bà, bằng cách đập cái gậy của mình lên những bậc đá.

** TS N: Về sau, anh có buồn về việc ra lệnh hành quyết mẹ anh?*

+ CT: [giọng nói trở nên gượng gạo] *Tôi không được phép nghĩ về những điều như thế, nếu tôi muốn duy trì quyền lực.*

CHÚ THÍCH: Vào thời điểm này, tâm trí của Steve đã sống lại 2 biến cố đau lòng, bao gồm những hành động tự ý dẫn đến việc chia cách giữa mẹ và con trai. Mặc dù anh ta đã làm sự kết nối về nghiệp báo, thật quan trọng rằng, việc bị bỏ rơi khi còn là hài nhi, không nên bị tách riêng ra như là sự báo oán thuần túy. Để bắt đầu việc chữa lành, chúng ta phải đi xa hơn.

Giai đoạn kế tiếp trong phiên thôi miên của chúng tôi, được thiết kế để phục hồi cái "lý lịch gốc" [identity] của linh hồn Steve. Để làm điều này, tôi đưa anh ta vào trong thế giới linh hồn. Trong mỗi ca của tôi, tôi cố đưa thân chủ trở lại cái khu vực tâm linh phù hợp nhất để đạt những kết quả tốt nhất. Trong ca 13, tôi sử dụng nơi định hướng. Với ca 27, chúng ta sẽ trở lại để sống lại thời gian tâm linh ngay sau khi anh ta trở lại nơi chọn sinh mệnh. Trong bối cảnh này, tôi muốn Steve thấy những lý do tại sao anh ta lựa chọn cơ thể hiện nay của mình, và vai trò của những linh hồn mà sẽ tham dự vào kiếp sống này của anh ta.

** TS N: Trong thế giới linh hồn, anh tên gì?*

+ CT: Sumus.

** TS N: Được rồi, Sumus, bởi vì bây giờ anh đang lại ở trong thế giới linh hồn, tôi muốn anh đi tới giai đoạn ngay sau khi anh quan sát* [xem trước] *người đàn ông tên là Steve. Anh có những ý nghĩ nào?*

+ CT: Một người đàn ông hết sức phẫn uất... Anh ta quá tức giận về việc bị mẹ bỏ rơi trên một bậc cửa… và những người cứng ngắc mà sẽ là bố mẹ nuôi của anh ta…Tôi không biết, liệu tôi có muốn nhận lấy cái cơ thể này không!

** TS N: Tôi hiểu, nhưng tại sao chúng ta không đặt quyết định đó sang một bên trong một vài phút, trong khi những chuyện khác phát triển? Hãy nói cho tôi biết, anh thực sự làm gì, một khi anh rời cái nơi chọn sinh mệnh.*

+ CT: Đôi khi, có thể tôi muốn ở một mình trong một lát. Thường thường, tôi nôn nóng muốn có ý kiến của các bạn tôi về những sinh mệnh [lives] *mà tôi quan sát, nhất là cái sinh mệnh "khó nhằn" này.*

** TS N: Chắc chắn, anh có hơn một cơ thể để lựa chọn?*

+ CT: [lắc đầu] *Tôi nên chọn sinh mệnh này…nó là một quyết định cam go.*

** TS N: Hãy nói cho tôi biết, khi anh trở lại với nhóm bạn của mình, thì anh và họ có thảo luận khả tính rằng, anh sẽ kết giao với họ trong kiếp sống kế tiếp?*

+ CT: Vâng, thường thì, những người bạn thân này sẽ có mặt trong kiếp sắp tới của tôi, hệt như tôi sẽ có mặt trong đời họ. Một vài người trong nhóm của tôi sẽ không có mặt trong những kiếp sống nào đó. Điều đó không quan trọng. Tất cả chúng tôi thảo luận kiếp sắp tới với nhau. Tôi muốn có ý kiến của họ về những chi tiết. Ông thấy đó, tất cả chúng tôi biết nhau quá rõ – ưu, khuyết điểm, thất bại và thành công trước đây – cái gì phải cảnh giác…đại loại như thế.

** TS N: Anh có thảo luận với họ những chi tiết về loại người mà anh nên là trong kiếp sắp tới, trước khi thực sự đi tới nơi chọn sinh mệnh?*

+ CT: Ồ, vâng, một cách vòng vèo. Không có gì cụ thể. Bây giờ – khi tôi đã nhìn thấy Steve, và những kẻ khác có thể là ai, trong quan hệ với anh ta trong kiếp sống này – thì có những dè dặt. Do vậy, tôi trao đổi với Jor.

** TS N: Jor có phải là vị hướng đạo của anh?*

+ CT: Vâng, ông ấy lắng nghe những gì tôi nói, về việc tôi nghĩ rằng tôi nên là ai trước khi tôi được gửi đến nơi mà ở đó, tôi quan sát những sinh mệnh.

** TS N: Được rồi, Sumus, anh vừa trở lại nhóm chính yếu của anh từ nơi chọn sinh mệnh. Anh làm cái gì trước tiên?*

+ CT: Tôi nói về gã Steve bất hạnh này…không có người mẹ đích thực…mọi thứ đại loại như thế…những loại người nào sẽ ở xung quanh

anh ta…những kế hoạch của họ, nữa…mọi cái này phải ăn khớp với nhau.

** TS N: Anh muốn nói, những linh hồn nào đó, sẽ nhận những cơ thể nào đó?*

+ CT: Đúng rồi, chúng tôi cần xác định cái đó.

** TS N: Tại thời điểm này, vẫn còn có thể "đàm phán" về việc linh hồn nào sẽ ở trong cơ thể nào, hay mọi người được nói cho biết, là họ sẽ ở trong cơ thể nào đó, sau khi rời nơi chọn sinh mệnh?*

+ CT: Không ai bị ép buộc phải làm cái gì cả. Chúng tôi biết, nên làm cái gì. Jor…và những người khác giúp chúng tôi làm những điều chỉnh…họ được gửi tới để hoàn chỉnh bức tranh… [khuôn mặt thân chủ trở nên nghiêm trọng]

** TS N: Có phải một cái gì đó đang làm anh bận tâm vào khoảnh khắc này, Sumus?*

+ CT: [không vui] *Uh…các bạn tôi đang di chuyển ra xa…có những người khác đang đến…ồ…*

** TS N: Tôi đoán rằng, vài bàn cãi sắp xảy ra với những linh hồn khác. Hãy cố thư dãn một cách tốt nhất có thể. Khi tôi ra lệnh, anh sẽ tường thuật rõ ràng cho tôi mọi sự đang xảy ra. Anh hiểu rồi chứ?*

+ CT: [lo lắng] *Vâng.*

** TS N:* ***Hãy bắt đầu****! Anh thấy bao nhiêu thực thể?*

+ CT: Họ có…4 người…đang đến gần tôi… Jor là một trong số họ.

** TS N: Ai đến đầu tiên?*

+ CT: [chủ thể chộp lấy bàn tay tôi] *Đó là…bà ấy muốn…lại là mẹ tôi.*

** TS N: Có phải đây là linh hồn của người phụ nữ, mà đã là mẹ của Haroum và Steve không?*

+ CT: Vâng, đúng là bà ấy…ồ tôi không muốn…

** TS N: Cái gì đang diễn ra vậy?*

+ CT: Eone đang bảo tôi, đã đến lúc chúng tôi thanh toán mọi sự với nhau…lại có mặt trong một kiếp sống mà ở đó, mẹ và con xung đột với nhau.

** TS N: Nhưng Sumus, há chẳng phải, anh biết điều này tại nơi chọn sinh mệnh, khi mà anh quan sát việc mẹ của Steve mang đứa hài nhi đến nhà thờ?*

+ CT: Tôi đã thấy những người…nhưng đó chỉ là một khả tính… nó vẫn còn là một nhận định trừu tượng…đó chưa thực sự là ***tôi****. Tôi đoán rằng, tôi cần nhiều xác tín hơn, bởi vì Eone ở đây vì một lý do.*

** TS N: Tôi cho rằng, trong số những thực thể mới đến này, không có ai ở trong chính nhóm của anh?*

+ CT: [thở dài] *Vâng, không có.*

** TS N: Tại sao anh và Eone phải đợi 4 ngàn năm, trước khi thảo luận việc "tái lập sự cân bằng" cho sự hành xử của anh đối với bà tại Ả Rập?*

+ CT: Những năm ở Cõi Trần không có ý nghĩa gì cả; nó có thể chỉ là mới hôm qua. Chỉ có điều, là tôi không sẵn sàng bù đắp sự tổn hại mà tôi đã gây ra cho bà khi tôi là Haroum. Bà nói, hoàn cảnh bây giờ đã thích hợp cho việc đền ơn trả oán.

** TS N: Khi linh hồn anh nhập vào cơ thể của Steve ở Texas, thì liệu Eone có xem đây là việc trả món nợ của anh, theo định luật nhân quả, nghiệp báo?*

+ CT: [ngừng] *Kiếp sống mà trong đó tôi là Steve,* ***không được xem như một sự trừng phạt.***

** TS N: Tôi vui mừng vì anh thấy được điều đó. Như vậy, đâu là bài học phải được học?*

+ CT: Cảm nhận…sự bỏ rơi là như thế nào trong mối quan hệ gia đình…sự chia cắt cố ý…

** TS N: Sự cắt đứt sợi dây mẹ/con, bằng hành động cố ý?*

+ CT: Vâng…để hiểu rõ, thế nào là bị vứt bỏ.

** TS N: Hãy để cho Eone di chuyển ra xa, và để cho những thực thể khác đến với chúng ta, Sumus.*

+ CT: [phiền muộn] *Eone đang trôi bồng bềnh trở lại với… Jor...còn những người đang trôi bồng bềnh về phía trước là…****Ồ, mẹ kiếp – đó là Talu và Kalish****!* [chủ thể cựa quậy trong ghế và cố xua đuổi hai linh hồn này trong tâm trí anh ta bằng cách đẩy hai lòng bàn tay ra phía ngoài].

** TS N: Họ là ai vậy?*

+ CT: [nói một hơi] *Talu và Kalish đã tình nguyện làm bố mẹ nuôi của Steve. Họ làm việc nhiều cùng nhau.*

** TS N: Có vấn đề gì vậy?*

+ CT: Tôi không muốn có họ quá sớm như thế!

** TS N: Hãy chậm lại một chút, Sumus. Anh đã làm việc với những linh hồn này trước đây?*

+ CT: [vẫn lẩm bẩm với chính mình] *Vâng, vâng, nhưng thật khó mà sống cùng họ, nhất là Kalish. Quá sớm. Họ là những người có quan hệ thông gia với tôi trong kiếp sống tại Đức.*

CHÚ THÍCH: Trước khi trở lại chủ đề chính, Sumus bỏ ra vài phút để giải thích ngắn gọn về một kiếp quá khứ của mình tại châu Âu như là một sĩ quan cao cấp, ông ta bỏ bê gia đình và bị bố mẹ vợ của anh ta, những người có quyền thế, khinh bỉ.

** TS N: Có phải anh đang nói rằng, Talu và Kalish thiếu năng lực cho nhiệm vụ làm bố mẹ nuôi của anh tại Texas?*

+ CT: [lắc đầu với sự cam chịu] *Không, họ biết cái mà họ đang làm. Chỉ có điều, phải sống với Kalish,* ***luôn luôn*** *là một chuyến đi gập ghềnh, gian khổ. Bà ta cố ý biểu hiện ra như là một người ưa chỉ trích, yêu sách, lạnh lùng…*

** TS N: Có phải bà ta ta luôn luôn biểu hiện cái loại ứng xử đó trong những cơ thể con người?*

+ CT: Vâng, đó là kiểu đối xử của bà ta với tôi. Kalish không phải là một linh hồn dễ dàng chan hòa với những người khác. Bà độc lập và rất cương quyết.

** TS N: Còn Talu, với tư cách là cha nuôi của anh, thì thế nào?*

+ CT: Nghiêm nghị…để cho Kalish lãnh đạo…có thể quá lãnh đạm…kín đáo, ít biểu lộ cảm xúc…lần này, tôi sẽ thực sự nổi loạn chống lại họ.

** TS N: Được rồi, nhưng họ sẽ dạy anh một cái gì đó?*

+ CT: Vâng, tôi biết thế, nhưng tôi vẫn đang biện luận về cái đó. Jor và Eone vừa đến đây.

** TS N: Tại buổi hội ý sắp tới, anh sẽ nói gì?*

+ CT: Tôi muốn Eone là mẹ nuôi của tôi. Họ đều cười. Jor không tin những lời giải thích của tôi. Ông ấy biết, tôi thân thiết với Eone.

** TS N: Có phải họ chế nhạo anh không, hả Sumus?*

+ CT: Ồ, không, họ không hề như vậy. Talu và Kalish tra vấn, tại sao tôi miễn cưỡng trong việc sửa chữa những lỗi lầm của tôi đối với họ.

** TS N: Ồ, tôi đang có ấn tượng rằng, anh nghĩ là những linh hồn này đang lấn lướt anh, ép buộc anh quyết định "nhập vào" cơ thể của đứa hài nhi ở Texas.*

+ CT: Nó không xảy ra theo cách đó. Chúng tôi đang thảo luận những băn khoăn của tôi về chính kiếp sống đó.

** TS N: Nhưng tôi nghĩ, anh không thích Talu và Kalis, đúng không?*

+ CT: Họ biết về tôi…tôi cần những người nghiêm khắc, nếu không, tôi sẽ lấn lướt họ. Mọi người ở đây thấy rằng, tôi có khuynh hướng tự nuông chiều chính mình. Họ thuyết phục tôi rằng, một cuộc đời dễ dàng mà không có họ, thì sẽ là bước đi trên nước. Cả hai người đều rất ưa kỷ cương, khuôn phép.

** TS N: Ồ, có vẻ như anh đã quyết định đi với họ vào trong kiếp sống Texas.*

+ CT: [trầm tư] *Vâng…họ sắp đưa ra nhiều yêu cầu mà tôi phải thực hiện với tư cách là một đứa con…Kalish thì chua cay…Talu là một kẻ theo chủ nghĩa hoàn hảo…mất Eone…đó sẽ là một "chuyến đi gay go."*

** TS N: Khi đóng vai trò cha mẹ nuôi của anh, thì Talu và Kalish thu được cái gì?*

+ Kalish và Talu thì ở trong những…cấu hình [configurations] *khác với tôi. Tôi không được phép can thiệp vào công việc của họ. Đó là một cuộc sống khắc kỷ, và biết khắc phục sự kiêu ngạo.*

** TS N: Khi anh ở ở Cõi Trần, thì linh hồn anh có luôn biết lý do tại sao những người vốn ảnh hưởng đến anh một cách tích cực hay tiêu cực, là những người quan trọng trong đời anh?*

+ CT: Vâng, nhưng điều đó không có nghĩa là, con-người-mà-tôi-là trong kiếp sống đó hiểu những gì mà linh hồn tôi biết. [mỉm cười] *Đó là cái mà chúng ta phải tìm cách để khám phá ra ở Cõi Trần.*

** TS N: Đó là cái mà anh và tôi đang làm bây giờ?*

+ CT: Vâng…và tôi đang "ăn gian" một chút với sự trợ giúp của ông, nhưng không sao... tôi có thể sử dụng nó.

CHÚ THÍCH: Dường như là một điều bí ẩn, rằng sự hiểu biết về con người thực của chúng ta như là linh hồn, là quá khó cho nhiều người

trong chúng ta vươn tới, thông qua tâm trí hữu thức của mình. Vào thời điểm này, chắc bạn đọc đã phát hiện rằng, ngay cả trong một trạng thái siêu thức, chúng ta thực sự lưu giữ khả năng quan sát chính mình với một phần của "ý thức" chúng ta.

Trợ giúp những thân chủ vươn tới bản ngã sâu kín của họ, bằng cách kết nối mọi khía cạnh của tâm trí, là phần quan trọng nhất của công việc của tôi trong liệu pháp thôi miên.

Tôi muốn Steve đạt tới "cái nhìn sâu" [insight] vào trong những động cơ thúc đẩy cách ứng xử của anh ta, bằng cách hiểu linh hồn mình. Cuộc đôi thoại theo sau, cung cấp cho chúng ta những tiết lộ về lý do tại sao [linh hồn] Sumus hợp nhất với cơ thể của Steve. Cuộc hội ý với Jor, Eone, Talu và Kalish đã xong, và tôi đưa Sumus tới một bối cảnh yên tĩnh trong thế giới linh hồn cho cuộc thảo luận này.

** TS N: Sumus, hãy cho tôi biết, có bao nhiêu phần con người thực của anh – "bản sắc" của linh hồn anh – được phản ánh trong những cơ thể người mà anh đã "chiếm cứ"?*

+ CT: Khá nhiều – nhưng không có 2 cơ thể nào giống nhau. [cười] *Sự hòa điệu giữa một linh hồn và một cơ thể không luôn xảy ra, ông biết đó. Trong số những cơ thể kiếp trước của tôi, có vài cơ thể được tôi nhớ một cách trìu mến hơn những cơ thể khác.*

** TS N: Anh sẽ nói, linh hồn anh thống trị hay bị lệ thuộc vào bộ não người?*

+ CT: Khó trả lời câu hỏi đó, bởi vì có những khác biệt tế nhị với bộ não của mỗi cơ thể vốn tác động đến cách biểu hiện của chúng ta trong cơ thể đó. Một con người sẽ khá trống rỗng nếu không có [linh hồn] *chúng tôi…tuy vậy, chúng tôi kính trọng những cơ thể Cõi Trần.*

** TS N: Anh nghĩ, con người sẽ ra sao, nếu không có linh hồn?*

+ CT: Ồ, bị thống trị bởi những giác quan và cảm xúc.

** TS N: Và anh tin, mỗi bộ não người khiến anh phản ứng một cách khác nhau?*

+ CT: Ồ, cái linh hồn mà tôi là, [that which I am] *có thể sử dụng vài cơ thể tốt hơn những cơ thể khác. Tôi không luôn cảm thấy gắn bó đầy*

đủ với một con người. Vài cảm xúc vật lý thì mạnh mẽ, và [linh hồn] *tôi…không đủ sức để chế ngự.*

** TS N: Chẳng hạn, cái tính khí cuồng nộ của Steve, có lẽ bị tác động bởi hệ thần kinh trung ương của cái cơ thể này?*

+ CT: Vâng, chúng tôi thừa hưởng những cái này…

** TS N: Nhưng anh đã biết Steve sẽ như thế nào trước khi anh chọn cơ thể của anh ta chứ?*

+ CT: [ghê tởm] *Đúng rồi, và nó tiêu biểu cho việc tôi có thể làm cho một tình huống xấu càng xấu hơn. Tôi chỉ có thể "thuyết minh"* [interpret] *khi nào những cơn bão của tâm trí con người lắng dịu, và thế nhưng, tôi muốn mình là con người bão táp.*

** TS N: Anh muốn nói gì với từ "thuyết minh"?*

+ CT: Thuyết minh những ý tưởng mà giải thích những phản ứng náo loạn của Steve.

** TS N: Thành thật mà nói, Sumus, nghe ra, anh giống như một người lạ bên trong cơ thể của Steve.*

+ CT: Tôi tiếc là đã tạo cho ông ấn tượng đó. Chúng tôi không kiểm soát tâm trí con người…chúng tôi cố, bằng sự có mặt của mình, nâng nó lên để thấy…ý nghĩa trong thế giới và mở ra trước đạo đức…để mang đến sự hiểu biết.

** TS N: Mọi cái này rất tốt, nhưng anh cũng dùng những cơ thể người cho sự phát triển của chính mình, phải không?*

+ CT: Chắc chắn rồi, đó là một…hòa trộn…chúng tôi cho và nhận với năng lượng của mình.

** TS N: Ồ, anh điều chỉnh năng lượng của anh để thích nghi với một "cơ thể chủ"?*

+ CT: Sẽ tốt hơn, nếu nói rằng, tôi dùng những khía cạnh khác nhau của sự biểu đạt, tùy thuộc vào những thúc đẩy của mỗi cơ thể.

** TS N: Chúng ta hãy cụ thể, Sumus. Cái gì đang diễn tiến giữa anh và bộ não của Steve vào lúc này ở Cõi Trần?*

+CT: Tôi…cảm thấy…bị nhận chìm…đôi khi năng lượng của tôi mệt mỏi và không đáp ứng trước quá nhiều sự tiêu cực.

** TS N: Steve, hãy quay lại đằng sau, nhìn vào những lựa chọn của anh về Haroum, và những cơ thể khác xen kẽ, chúng có những nét chung vốn hấp dẫn anh?*

+ CT: [ngừng lâu] *Tôi là một kẻ ưa tiếp xúc. Tôi tìm những con người tự mình dây dưa…một cách gây hấn với những người khác.*

** TS N: Khi tôi nghe chữ "gây hấn," nó có nghĩa là sự thù địch, đối nghịch với sự quả quyết. Có phải anh có ý định nói như vậy không?*

+ CT: [ngừng] *Ồ, tôi bị cuốn hút tới những người* [mà họ] c*ó ảnh hưởng đến những người khác.. sống mãnh liệt, hết tốc lực.*

** TS N: Có phải anh là một linh hồn ưa thích kiểm soát những người khác?*

+ CT: Một cách chính xác, tôi không nói là "kiểm soát." Tôi tránh chọn làm một người không có sự gắn bó thâm tình với những người xung quanh y.

** TS N: Sumus, há chẳng phải là anh đang kiểm soát, khi anh cố "chỉ đạo" những linh hồn khác trong đời họ?*

+ CT: [không trả lời]

** TS N: Jor sẽ nói gì về những mối quan hệ con người của anh?*

+ CT: Hmm…rằng tôi thích quyền lực như là một phương tiện để gây ảnh hưởng trên những hành vi của những kẻ có quyền quyết định. Rằng tôi thèm khát những nhóm xã hội và chính trị nơi tôi lãnh đạo.

** TS N: Như vậy, anh sẽ không thích ở trong một cơ thể "hiền lành" và nhũn nhặn?*

+ CT: Dứt khoát là không.

** TS N:* [đẩy mạnh hơn] *Sumus, há chẳng phải đúng rằng, anh thích thú với sự lạm dụng quyền lực của Haroum tại Ả Rập, vr rằng, khi lr Steve, anh thỏa măn với việc ngược đãi nhân viên của anh ở Texas?*

+ CT: [nói to] *Không, không đúng! Khi bạn cố lãnh đạo những con người, thì những sự việc dễ dàng vượt ra khỏi tầm tay. Đó là những điều kiện ở Cõi Trần, vốn làm hỏng bét mọi sự. Đó không phải lỗi của tôi.*

** TS N: Có thể nào, cả Haroum và Steve đã trở nên cực đoan hơn trong cách ứng xử, bởi vì linh hồn anh ở cùng họ?*

+ CT: [nặng nề] *Tôi đã không làm tốt, tôi biết thế…*

** TS N: Hãy nghe đây, Sumus. Tôi hy vọng, anh không nghĩ rằng anh là một linh hồn xấu. Nhưng có lẽ, anh dễ dàng bị khuyến dụ bởi những cạm bẫy của quyền lực và bây giờ anh trở thành một người cảm thấy mình xung đột với xã hội.*

+ CT: [hơi bực mình] *Ông bắt đầu có vẻ giống như Jor!*

** TS N: Tôi không cho là như vậy, Sumus. Có lẽ, Jor đang giúp cả hai chúng ta hiểu cái gì đang diễn ra bên trong anh.*

+ CT: Rất có thể là vậy.

CHÚ THÍCH: Đến đây, việc tiếp xúc với linh hồn Steve đã đạt tới giai đoạn khả quan. Tôi nói chuyện với chủ thể này như thể anh ta là 2 người, trong khi thắt chặt sợi dây giữa bản ngã ý-thức và bất-thức của anh ta. Sau khi áp dụng thêm vài kỹ thuật để kéo 2 lực này gần nhau hơn, tôi khép lại phiên thôi miên với một loạt câu hỏi sau cùng. Điều quan trọng, là tâm trí anh ta không được phép trôi dạt, hay những ký ức của anh ta không bị phân tán, rời rạc.

Để phát huy sự đáp ứng, tôi đặt những câu hỏi có tính trực diện, và được nói ra nhanh chóng, để tăng nhịp độ những câu trả lời của chủ thể.

** TS N: Sumus, trước hết, hãy cho tôi biết, tại sao ban đầu anh chấp nhận cơ thể của Steve?*

+ CT: Để…có sự hấp dẫn nổi trội, nhằm lãnh đạo những người khác…luôn luôn muốn nắm quyền cai quản …

** TS N: "Linh hồn gốc" của anh có xung đột với cái chiều hướng mà đời Steve đã đi theo không?*

+ CT: Ở anh ta, có một cái mà tôi không thích – đó là: vừa chiến đấu để được "ở trên đỉnh," và cùng lúc, lại có những ý tưởng muốn trốn thoát bằng cách tự hủy hoại mình.

** TS N: Nếu điều này là một mâu thuẫn đối với anh, thì tại sao nó lại hiện hữu?*

+ CT: Thời thơ ấu…nỗi buồn… [ngừng]

** TS N: Bây giờ tôi đang lắng nghe ai? Sumus, tại sao, với tư cách là Steve, anh không năng động hơn trong việc giúp chính mình khắc phục sự nhục nhã vì bị Eone bỏ rơi, và* [khắc phục] *sự giận dữ đối với một tuổi thơ thiếu tình thương với Talu và Kalish?*

+ CT: …Bây giờ tôi đã trưởng thành…và quản lý những người khác…tôi sẽ không để cho người ta làm tổn thương tôi nữa.

** TS N: Sumus, nếu bây giờ anh và Steve đang nói với tôi như là một kẻ biết suy xét, thì tôi muốn biết, tại sao anh lại tự hủy hoại mình thái quá như vậy.*

+ CT: [ngừng lâu] *Bởi vì nhược điểm của tôi là sử dụng quyền lực để tự bảo toàn ở Cõi Trần.*

** TS N: Anh có nghĩ, nếu với cương vị một người lớn, mà anh bớt kiểm soát người khác, thì cuộc sống sẽ quay lại cái cách mà anh đã bị đối xử khi còn bé?*

+ CT: [giận dữ] *Vâng !*

** TS N: Và khi cái cơ thể mà anh đã chọn không làm anh thỏa mãn, thì, với tư cách là linh hồn, anh làm gì?*

+ CT: Tôi…không đáp ứng …

** TS N: Tôi hiểu, và cái này được thực hiện ra sao, Sumus?*

+ CT: Bằng cách…không quá năng động.

** TS N: Bởi vì anh bị dọa dẫm bởi một cơ thể bị kẹt trong một vòng xoáy cảm xúc?*

+ CT: Ờ…tôi rút vào một vỏ ốc.

** TS N: Như thế, anh trốn tránh bằng cách không tích cực xử lý bài học chủ yếu mà anh đến Cõi Trần để học?*

+ CT: Uh hu.

** TS N: Steve, bố mẹ nuôi của anh khắc nghiệt với anh, phải không?*

+ CT: Vâng.

** TS N: Bây giờ anh có hiểu tại sao không?*

+ CT: [ngừng] *Để biết, bị thường trực phán xét, là như thế nào.*

** TS N: Còn cái gì khác?*

+ CT: Để…khắc phục…và trở thành toàn bộ. [cay đắng] *Tôi không biết…*

** TS N: Tôi nghĩ rằng anh biết, Steve. Hãy nói cho tôi biết "cái tôi bị tàn phá" mà anh phô bày ra với những người xung quanh anh.*

+ CT: [sau một chút trì hoãn] *Giả vờ hạnh phúc, che giấu những tình cảm của mình bằng rượu chè và ngược đãi những người khác.*

** TS N: Anh có muốn chấm dứt cái sự che giấu này và bắt đầu làm việc?*

+ CT: Vâng, tôi muốn.

** TS N: Hãy xác định rõ, anh muốn mình là ai.*

+ CT: [ràn rụa nước mắt] *Tôi…chúng tôi không muốn thù nghịch với người khác…nhưng cũng không muốn có nguy cơ trở thành một…kẻ vô danh tiểu tốt... không được kính nể hay công nhận.*

** TS N: Như vậy, anh đang "ở trên hàng rào"?*

+ CT: [trầm lặng] *Vâng, cuộc sống đau đớn quá.*

** TS N: Anh có nghĩ, đây là một tai nạn?*

+ CT: Không, tôi thấy nó không phải vậy.

** TS N: Steve và Sumus, hãy lặp lại theo tôi: "Tôi sắp trả lại sự đau đớn mà Eone, Talu, và Kalish, đã trao cho tôi vì sự tốt lành của chính tôi, và tiếp tục sống, bằng cách trở thành cái "bản ngã thực" mà tôi mong ước trở thành."* [chủ thể lặp lại những lời này 3 lần]

** TS N: Steve, anh sắp làm gì để tự "phơi trần" chính mình trong tương lai, và nhận trách nhiệm để tự cải thiện?*

+ CT: [giả vờ giật mình] *Học cách lương thiện hơn.*

** TS N: Và tin tưởng rằng, anh không phải là một nạn nhân của xã hội, đúng không?*

+ CT: Vâng.

CHÚ THÍCH: Sau khi củng cố sự hiểu biết của Steve về con người thực và sứ mệnh của anh ta trên đời, tôi kết thúc phiên thôi miên. Tôi muốn trợ giúp Steve tự giải phóng chính mình, bằng cách cho anh ta thấy rằng, anh ta là một người có giá trị, có đóng góp cho xã hội. Chúng tôi trao đổi về tình yêu thương và nỗi sợ hãi trong những chọn lựa của anh ta. Tôi cảm thấy, chúng tôi đã đặt nền móng cho việc xử lý sự oán hận và sự thiếu thâm tình. Tôi nhắc nhở Steve rằng, sau phiên thôi miên này, anh ta cần có sự cố vấn. Khoảng 1 năm sau đó, anh ta viết thư, **cho tôi biết về sự hồi phục đang diễn tiến tốt, và rằng, anh phát hiện, anh đã tìm lại đứa trẻ "bị lạc mất" trong chính mình**. Steve nhận thức rằng, những thất bại quá khứ của anh ta không phải là những sai lầm, mà là phương tiện cho sự cải thiện. Ca 27 chứng minh rằng, những nhiệm vụ khó khăn mà chúng ta đặt ra cho chính mình, thường bắt đầu trong thời thơ ấu. Đây là lý do tại sao việc linh hồn chọn lựa gia đình, lại có tầm quan trọng đáng kể. Ý tưởng rằng, trước khi chúng ta đi vào kiếp

sống này, mỗi người trong chúng ta đều tự nguyện là con của một chuỗi bố mẹ định trước – đó là một khái niệm khó chấp nhận đối với một số người. Bình thường, một người trải nghiệm tình yêu từ bố mẹ mình, nhưng nhiều người trong chúng ta có những ký ức đau đớn, bị tổn thương, từ những người gần gũi với chúng ta. Thay vì mang đến sự che chở, thì họ đã làm ngược lại. Chúng ta lớn lên, tự xem mình là nạn nhân của những yếu tố sinh học, thừa hưởng từ bố mẹ và những thành viên gia đình, mà không có tự do lựa chọn trong vấn đề đó. Nhưng giả định này sai lầm. Khi những thân chủ kể cho tôi, họ đau khổ ra sao vì những hành động của những thành viên gia đình, thì câu hỏi đầu tiên cho tâm trí hữu thức của họ là: *"Nếu bạn không làm con của người này, thì bây giờ bạn sẽ thiếu mất cái gì trong sự hiểu biết?"* Có thể phải mất một thời gian mới có được câu trả lời, nhưng nó đã nằm sẵn trong tâm trí chúng ta. Có những lý do tâm linh, tại sao khi còn bé, chúng ta được nuôi dạy bên cạnh những loại người nào đó; nhưng khi lớn lên, thì chúng ta lại ở gần những người khác. Mọi cái này đều nằm trong "kế hoạch." Biết chính mình về mặt tâm linh, có nghĩa là hiểu tại sao, trong kiếp sống của mình, ta nối kết với linh hồn của bố mẹ, anh chị em, vợ chồng, hay những người bạn thân. Thường thường, có mục đích nào đó về nghiệp báo, để nhận sự đau đớn hay lạc thú từ một ai đó gần gũi với chúng ta. Hãy nhớ, cùng với việc học những bài học, ta đến Cõi Trần để đóng một vai trò trong tấn kịch của những người khác – trong những bài học của họ. Có những người, bởi vì họ sống trong một môi trường kinh khủng, cho rằng, thế giới linh hồn không phải là một trung tâm của lòng từ bi thiêng liêng. Tuy nhiên, đó là nơi chốn của lòng từ bi cao nhất – ở đó, những linh hồn nối kết với nhau về tâm linh, thỏa thuận tự nguyện đầu thai về Cõi Trần, để sống những kiếp sống bao gồm những mối quan hệ yêu/ghét. Khắc phục nghịch cảnh trong những mối quan hệ này, có thể có nghĩa là, chúng ta sẽ không phải lặp lại những những mối ràng buộc xung đột nào đó trong những kiếp tương lai. Khi vượt qua những thử thách như thế ở Cõi Trần, chúng ta sẽ đạt tới một tri giác "nâng cao" với mỗi kiếp sống, và tăng cường cái "bản sắc" của chúng ta như là linh hồn.

Những người trong cơn thôi miên có thể có khó khăn trong việc phân biệt rõ ràng giữa "bản sắc"[155] của linh hồn họ và cái "bản ngã con người" [human ego]. Nếu nhân cách con người có cấu trúc nhỏ bé, không vượt quá ngũ quan và những đòi hỏi căn bản cho sự sinh tồn mà thiếu một linh hồn, thì linh hồn **là** toàn bộ nhân cách chúng ta. Điều này có nghĩa là, chẳng hạn, người ta không thể có một bản ngã con người vốn ghen tuông, và đồng thời, sở hữu một linh hồn không ghen tuông.

Thế nhưng, những ca của tôi cho thấy rằng, có những biến thể tế nhị giữa "bản sắc" của linh hồn họ và tất cả những gì được biểu hiện bởi những nhân cách con người [human personalities] của nhiều "cơ thể chủ." Ca 27 cho thấy những tương tự và dị biệt trong nhân cách của Haroum và Steve.

Cái "bản sắc" bất biến [constant] của chúng ta có vẻ như là một tác nhân quy định tính khí con người, nhưng chúng ta có thể tự biểu hiện mình một cách khác nhau với mỗi cơ thể. Rõ ràng là, những linh hồn của những thân chủ của tôi chọn những cơ thể mà cố làm cho những khiếm khuyết của chúng về tính cách phù hợp với tính khí con người, cho những mô hình tăng trưởng cụ thể. Trong một kiếp sống, thì một linh hồn quá cẩn thận, năng lượng thấp, có thể có khuynh hướng hòa trộn với một cơ thể chủ khá bình lặng, biết kềm chế. Cùng linh hồn này – được động viên chấp nhận những rủi ro lớn hơn trong một kiếp sống khác – có thể chọn một tính cách khác, ngược lại với cái tính cách tự nhiên của nó, bằng cách kết hợp với một loại cơ thể có khí chất dễ bị kích động, ưa gây hấn ở Cõi Trần.

Những linh hồn vừa cho vừa nhận những món quà tinh thần trong đời, xuyên qua một cộng sinh của [những tế bào của] bộ não người và năng lượng thông minh. Những tình cảm sâu xa được tạo ra bởi một ý thức vĩnh cửu, được kết nối với cảm xúc con người trong sự biểu đạt của một nhân cách, cái nhân cách mà linh hồn nên trở thành. Chúng ta không cần thay đổi con người của ta – với những kinh nghiệm sống đặc thù nào

[155] Chú ý: Cần phân biệt "bản ngã/căn nguyên" của linh hồn [soul identity] và "bản ngã con người [human ego]." Cái trước, có bản chất thuần khiết, không bị ô nhiễm. Nhưng khi linh hồn "nhập vào" một cơ thể, thì nó trở thành "bản ngã con người," có thể bị ô nhiễm bởi bộ não sinh vật. Tuy tạm thời bị ô nhiễm khi "ở trong" một cơ thể vật lý, nhưng bản chất của "bản ngã/căn nguyên" của linh hồn **vẫn thuần khiết**: khi trở lại thế giới linh hồn, sau khi trải qua một quá trình tái thích nghi, tái định hướng… sau cùng, linh hồn sẽ tìm thấy lại cái "bản ngã/căn nguyên" của linh hồn nó.

đó – mà chỉ cần thay đổi những phản ứng tiêu cực của ta trước những biến cố này. Những Phật tử châu Á nói rằng, sự giác ngộ là thấy "bản ngã linh hồn tuyệt đối " [absolute soul ego] được phản chiếu trong "bản ngã tương đối" của con người [relative human ego] và hành động xuyên qua nó trong đời.

Trong những chương về những cấp độ của linh hồn: sơ, trung và cao cấp, tôi đưa ra những ca tiêu biểu về mức phát triển của linh hồn. Tôi nghĩ, những linh hồn thực sự cho thấy những mẫu "bản ngã" [ego] của chính chúng trong những cơ thể mà chúng cư ngụ, và những "mẫu" này tạo ra một ảnh hưởng to lớn trên sự biểu hiện của cơ thể.

Tuy nhiên, nếu đưa ra những phán đoán vội vàng về mức phát triển của một linh hồn, mà chỉ dựa trên những nét hành vi, thì có thể phạm sai lầm. Cái kế hoạch của linh hồn có thể bao gồm việc dự trữ một số năng lượng của chúng trong vài kiếp sống. Đôi khi, một linh hồn phát triển cao, có thể chọn những nét tiêu cực nào đó trong một cơ thể, và dành cho chúng sự chú ý đặc biệt.

Chúng ta đã thấy, như thế nào mà một linh hồn chọn một [cơ thể] người mà nó mong muốn kết nối trong một kiếp sống nhất định. Điều này không có nghĩa là, nó có sự kiểm soát tuyệt đối trên cái cơ thể đó. Trong những ca cực đoan, thì một nhân cách vỡ nát [fractured personality] đang tranh đấu với những xung đột nội tâm, có thể đưa tới một phản ứng dẫn đến sự ly cách với thực tại.

Tôi cảm thấy rằng, đây là một dấu hiệu cho thấy rằng, linh hồn không luôn luôn có thể điều chỉnh và hợp nhất với tâm trí con người. Tôi đã nói rằng, linh hồn có thể trở nên quá bị "chôn vùi" – bởi cảm xúc con người trong những cơ thể không ổn định – đến nỗi vào thời điểm chết, chúng là những linh hồn bị ô nhiễm.

Nếu ta trở nên bị ám ảnh bởi cái thân xác vật lý – hay bị cuốn đi trên những đợt sóng cảm xúc quá dữ dội trên đời – thì linh hồn có thể bị lật đổ bởi cái bản ngã bên ngoài của nó.

Nhiều nhà tư tưởng lớn trong lịch sử tin rằng, linh hồn không bao giờ có thể đồng chất [homogeneous] với cơ thể người và rằng, con người có 2 trí năng [intellects]. Tôi cho rằng, những ý kiến và trí tưởng tượng của con người phát xuất từ linh hồn, vốn cung cấp một vật xúc tác cho bộ não người.

Chúng ta không thể biết, sẽ có bao nhiêu sức mạnh lý luận nếu không có linh hồn, nhưng tôi cảm thấy rằng, sự gắn bó của linh hồn với cơ thể con người, cung cấp cho chúng ta tri kiến [insight] và ý tưởng trừu tượng. Tôi cho rằng, linh hồn cung hiến cho con người một thực tại định tính, tùy thuộc vào những điều kiện của di truyền và môi trường.

Nếu đúng là mọi bộ não người đều có một số đặc tính sinh học, bao gồm trí thông minh thô sơ và năng khiếu sáng tạo, vốn rời [separate] khỏi linh hồn, thì việc chọn cơ thể của chúng ta đặt ra một vấn đề: Có phải linh hồn chọn một cơ thể mà những năng lực trí thức của cơ thể đó tương xứng với sự phát triển của chính nó? Chẳng hạn, có phải linh hồn cao cấp bị hấp dẫn tới những bộ não người với trí thông minh cao? Khi nhìn vào những thành tích học thuật có tính hàn lâm của những thân chủ của tôi, thì tôi nhận thấy rằng, có tương quan giữa linh hồn và bộ não người. Linh hồn non nớt có khuynh hướng chọn một cơ thể với bộ não có mức thông minh thấp hơn.

Triết gia Kant viết rằng, bộ não người chỉ là một chức năng của ý thức, không phải là cội nguồn của kiến thức đích thực. Tôi phát hiện rằng, bất luận linh hồn chọn lựa cơ thể nào, thì nó thực sự biểu hiện tính cá nhân của nó thông qua tâm trí con người. Một người có thể rất thông minh, nhưng có một thái độ khép kín về việc thích nghi với những tình huống mới, và ít tò mò về thế giới. Đối với tôi, điều này là dấu hiệu của một linh hồn sơ cấp. Nếu tôi thấy một ai đó với một tâm thái bình thản – và những mối quan tâm và năng lực của người ấy được tập trung một cách vững chắc, và được hướng về việc giúp con người tiến bộ – thì tôi đoán rằng, một linh hồn tiến hóa cao đang làm việc. Đây là những linh hồn tìm kiếm chân lý cá nhân vượt lên những đòi hỏi của bản ngã. Trong bất kỳ kiếp sống mới nào, thì một linh hồn đều phải tìm kiếm lại từ đầu để tìm thấy cái "bản ngã" đích thực của nó trong một cơ thể khác. Điều này có vẻ như là một gánh nặng. Tuy nhiên, xuyên qua cái bóng tối toàn diện của bệnh mất trí nhớ, thì **một làn ánh sáng nào đó được cho phép hiện lên** – do ý chí của những bậc tôn sư tâm linh, họ vốn không thờ ơ với cảnh ngộ của chúng ta.

Sẽ đến một thời điểm, khi mà chúng ta phải tìm kiếm những bạn linh hồn [để cùng đầu thai về Cõi Trần] và nhớ những khía cạnh của những "sinh mệnh" – mà chúng ta đã thấy tại nơi chọn sinh mệnh. Sẽ có một

dạng “kềm cặp” thiện xảo được dành cho linh hồn ngay trước kiếp sống kế tiếp của nó. Chúng ta sẽ thấy, điều này được làm ra sao, trong chương kế tiếp.

* * * * * * * *

CHƯƠNG XIV
CHUẨN BỊ CHO VIỆC XUỐNG TÀU [về cõi trần]

Sau khi linh hồn đã hoàn tất những cuộc hội ý với vị hướng đạo và những bạn cùng nhóm về nhiều hệ quả [ramification] vật lý và tâm lý của một sinh mệnh mới và của sự chọn lựa cơ thể, thì nó làm quyết định đầu thai. Có vẻ như là hợp logic, khi cho rằng linh hồn đó sẽ ngay lập tức đi về Cõi Trần. Nhưng không phải vậy: phải cần thêm một yếu tố khác nữa.

Tới lúc này, chắc bạn đã hiểu rằng, linh hồn trở về từ nơi chọn lựa sinh mệnh không chỉ phải "lọc ra" sự lựa chọn tốt nhất của nó – về việc nó sẽ là ai trong kiếp sống sắp tới – mà nó còn phải **phối hợp quyết định này với những "diễn viên" khác trong vở kịch tương lai**. Nếu xem cuộc đời như một vở kịch sân khấu, thì chúng ta là người đóng vai chính, là diễn viên chính. Mọi sự mà chúng ta làm trong vở kịch, ảnh hưởng đến những vai phụ khác [nói là phụ, bởi vì họ không phải là chúng ta] trong kịch bản. Vai diễn của họ có thể bị thay đổi bởi chúng ta, và vai diễn của chúng ta, bởi họ – bởi vì kịch bản có thể thay đổi trong khi vở kịch diễn tiến. Những linh hồn nào sắp có mối quan hệ mật thiết với chúng ta trên sân khấu cuộc đời, đại diện cho "bộ phận hỗ trợ" [supporting cast] của chúng ta, mỗi linh hồn với những vai trò nổi bật. Nhưng chúng ta nhận ra họ bằng cách nào? Vấn đề làm thế nào để tìm thấy những bạn linh hồn [soul mate] và những người quan trọng khác trong đời họ, là mối quan tâm hàng đầu với nhiều trong số những thân chủ đến để biết những kiếp quá khứ của họ qua thuật thôi miên.

Sau cùng, hầu hết thân chủ của tôi tự trả lời câu hỏi của chính mình trong trạng thái siêu thức, bởi vì việc tìm thấy những linh hồn này, [bạn linh hồn & những người quan trọng], là một phần không thể thiếu trong những chuẩn bị của họ cho việc rời bỏ thế giới linh hồn. Cái không gian mà linh hồn đi tới cho việc này trong thế giới linh hồn, được gọi là nơi nhận diện, hay "lớp học nhận diện" [recognition class]. Tôi được cho biết rằng, hoạt động ở đây giống như việc "học gạo" cho một kỳ thi tốt nghiệp. Do vậy, những thân chủ của tôi cũng dùng thuật ngữ "lớp chuẩn

bị" [prep class] để mô tả cái khía cạnh này của sự "củng cố tâm linh" vốn diễn ra ngay trước khi linh hồn họ "xuống tàu" [embark] trên lối đi trở lại Cõi Trần.

Ca kế tiếp đại điện cho kinh nghiệm này. Để hiểu rõ cái gì nằm đằng sau hoạt động [tâm linh] của lớp học nhận diện, có lẽ, từ "bạn linh hồn" cần được định nghĩa lại. Đối với nhiều người trong chúng ta, thì bạn linh hồn gần gũi nhất và yêu dấu nhất, là người phối ngẫu của chúng ta. Thế nhưng, như chúng ta đã thấy trong ca vừa rồi, những linh hồn quan trọng trong đời chúng ta, cũng có thể là những thành viên khác của gia đình, hay một người bạn thân. Thời lượng mà họ ở cùng chúng ta ở Cõi Trần, có thể dài hay ngắn. Điều quan trọng, là cái ảnh hưởng của họ trong khi còn ở đây.

Đây là một vấn đề phức tạp, không thể đơn giản hóa nó được. Tuy nhiên, có thể tạm chia những mối quan hệ của chúng ta thành những phạm trù tổng quát. Thứ nhất, có loại quan hệ bao gồm tình yêu sâu xa, quá gắn bó, đến nỗi, cả hai "đối tác" đều thực sự cảm thấy rằng, họ không thể sống thiếu người kia. Đây là một cuốn hút tinh thần và thể xác, quá mạnh mẽ, đến nỗi không đối tác nào nghi ngờ rằng, họ sinh ra dành cho nhau. Thứ hai, có những mối quan hệ dựa trên tình đồng chí, tình bạn, và lòng tương kính. Sau cùng, chúng ta có những quan hệ dựa phần lớn trên sự quen biết ngẫu nhiên hơn, vốn cung cấp một cấu-tố có mục đích nào đó cho đời ta. Như thế, một bạn linh hồn có thể mang nhiều hình thức, và việc gặp những người rơi vào một trong những phạm trù này, không phải là trò chơi *roulette* của Nga.

Bạn linh hồn là những "bạn đường" được chỉ định để giúp chúng ta và chính họ thành tựu những mục tiêu chung, mà có thể được thành tựu tốt nhất, bằng cách hỗ trợ nhau trong nhiều tình huống khác nhau.

Sự nhận diện những linh hồn thân thiết – như người yêu và bạn linh hồn – đến từ cái "ý thức cao nhất" của chúng ta. Nó là một kinh nghiệm bí ẩn và tuyệt vời, cả về phương diện thể xác lẫn tinh thần.

Việc kết nối với những hữu thể mà chúng ta biết từ thế giới linh hồn, trong mọi loại "ngụy trang" vật lý, có thể là hòa điệu hay gây phẫn chí. Bài học mà chúng ta phải học từ những mối quan hệ con người, là chấp nhận mỗi người như họ đang là, mà không trông đợi rằng, hạnh phúc của chúng ta hoàn toàn tùy thuộc vào bất cứ ai. Tôi đã có những

thân chủ, họ đến với tôi với giả định rằng, rất có thể, họ không ở cùng một bạn linh hồn – bởi vì trong hôn nhân và trong những mối quan hệ của họ, họ gặp quá nhiều rắc rối và nỗi đau lòng. Họ không nhận thức rằng, những bài học về nghiệp báo đã dựng lên những tiêu chuẩn khó khăn cho mỗi người trong chúng ta, và **những kinh nghiệm đau đớn trong đời, là những "bài kiểm tra" có dụng ý**. Đó thường là những bài kiểm tra thuộc loại khó khăn nhất. Bất luận hoàn cảnh nào, thì những mối quan hệ giữa con người, là phần trọng yếu nhất của đời chúng ta. Khi bạn gặp một ai đó lần đầu tiên – một người mà sẽ mang ý nghĩa vào trong đời bạn – thì phải chăng là đó là sự ngẫu nhiên, hay do giác quan thứ 6? Có chăng một ký ức bị lãng quên, đang sống lại như tia chớp – một cái gì đó quen thuộc, một cái giật mạnh từ đáy sâu tâm thức bạn? Tôi muốn yêu cầu bạn đọc, xuyên qua những ký ức này, "lọc ra" một ký ức liên quan đến một lần gặp gỡ đầu tiên, đầy ấn tượng, với một ai đó quan trọng trong [kiếp] quá khứ của bạn. Có phải tại trường? Cá thể này sống ở vùng lân cận ? Bạn gặp người ấy tại chỗ làm của anh [cô] ta hay trong một trò giải trí nào đó? Một ai đó giới thiệu cho bạn, hay gặp tình cờ? Bạn cảm thấy thế nào vào khoảnh khắc đó?

Tôi không thích can thiệp vào những hồi ức thân thương của bạn, về một gặp gỡ được cho là tự phát, song những sự việc được cho là tình cờ, ngẫu nhiên, hay do ý thích bốc đồng, không thể áp dụng cho những tiếp xúc hệ trọng. Cảm nhận về sự "ngẫu nhiên" này làm cho lần gặp gỡ không kém phần lãng mạn. Trong những ca có liên hệ tới bạn linh hồn, tôi đã nghe những bản tường thuật cảm động về **những hữu thể tâm linh thân thiết, họ du hành băng qua thời gian và không gian để tìm nhau** [như là hữu thể vật lý] ở Cõi Trần, ở một địa điểm, một thời gian đặc thù nào đó. Cũng đúng là, bệnh mất trí nhớ [hữu thức] của chúng ta, có thể làm cho việc gặp những người quan trọng thành ra khó khăn, và chúng ta có thể chọn một chỗ rẽ sai lầm, và bỏ mất sự nối kết vào một thời điểm hệ trọng nào đó. Tuy nhiên, có thể có một dàn xếp trước ở đây cho một "bản sao lưu" [back-up] về những tình huống bất ngờ. Trong ca sau đây, trong phiên thôi miên, tôi sẽ bắt đầu cuộc đối thoại ở thời điểm khi mà tôi đang hỏi thân chủ về hoạt động của thế giới linh hồn ngay trước khi anh ta tái sinh trong kiếp hiện tại.

CA 28 :

** TS N: Có phải gần đến thời điểm* [khi mà] *anh sắp rời thế giới linh hồn cho một kiếp sống mới?*

+ CT: Vâng…Về cơ bản, tôi đã sẵn sàng.

** TS N: Sau khi anh rời nơi chọn sinh mệnh, thì linh hồn anh đã quyết định về việc anh sẽ là ai, và những người mà anh phải gặp ở Cõi Trần?*

+ CT: Vâng, mọi sự đang bắt đầu tập hợp lại cho tôi.

** TS N: Nếu anh suy nghĩ lại về việc chọn lựa một "khung thời gian"* [time frame] *hay một cơ thể người đặc thù nào đó, thì sao? Anh có thể "rút lui" không?*

+ CT: [thở dài] *Vâng, và tôi đã làm việc này trước đây – tất cả chúng tôi đều làm cái đó – ít ra, những người mà tôi biết. Nhìn chung, thật là hào hứng khi nghĩ về việc sống lại ở Cõi Trần.*

** TS N: Nhưng nếu anh chống cự lại việc quay về Cõi Trần ngay trước khi đúng thời điểm đầu thai, thì sao?*

+ CT: Không quá…cứng nhắc như thế. Tôi luôn luôn thảo luận những khả tính…những mối quan tâm của tôi cho một kiếp sống mới, với vị hướng đạo và các "bạn đường" của tôi, trước khi làm một cam kết dứt khoát. Những vị hướng đạo biết khi nào chúng ta đang "tròng trành," do dự, nhưng tôi đã quyết định.

** TS N: Vậy, tôi mừng cho anh. Bây giờ, hãy cho tôi biết, một khi anh đã cương quyết cam kết quay lại Cõi Trần, thì còn gì khác quan trọng xảy ra cho anh trong thế giới linh hồn không?*

+ CT: Tôi phải đi tới "lớp học nhận diện."

** TS N: Chỗ này nom ra sao với anh?*

*+ CT: Đó là một buổi gặp mặt để quan sát...với những bạn đồng hành của tôi…**để tôi có thể nhận ra họ sau này**.*

** TS N: Khi tôi búng những ngón tay tôi, anh sẽ ngay lập tức đi tới lớp học này. Anh đã sẵn sàng chưa?*

+ CT: Vâng. Sẵn sàng rồi.

** TS N:* [búng ngón tay] *Hãy giải thích cho tôi, anh đang làm gì.*

+ CT: Tôi đang ... trôi bồng bềnh vào…với những người khác…để nghe vị diễn giả nói chuyện.

** TS N: Tôi muốn đi theo anh, nhưng anh sẽ là "tai mắt" của tôi – được không?*

+ CT: Chắc chắn rồi, nhưng chúng ta phải nhanh lên một chút.

** TS N: Cái nơi này hiện ra như thế nào với anh?*

+ CT: Mm…một thính đường có hình tròn, với một cái bục cao, ở giữa, dành cho những diễn giả.

** TS N: Có phải chúng ta đang trôi bồng bềnh vào và ngồi xuống ghế?*

+ CT: [lắc đầu] *Tại sao chúng ta lại cần có ghế?*

** TS N: Tôi chỉ thắc mắc thế thôi. Có bao nhiêu linh hồn xung quanh anh?*

+ CT: Ồ…vào khoảng 10 hay 15…những người sẽ thân thiết với tôi trong kiếp sống sắp tới.

** TS N: Đó là tất cả những linh hồn mà anh thấy?*

+ CT: Không, ông chỉ hỏi có bao nhiêu linh hồn xung quanh tôi. Có những người khác…nhưng ở xa xa, trong những nhóm…để nghe những diễn giả của họ.

** TS N: Có phải 10 hay 15 linh hồn xung quanh anh, tất cả đều từ nhóm của anh?*

+ CT: Một vài người trong số họ.

** TS N: Có phải cuộc họp mặt này tương tự như cuộc họp mặt gần cổng vào* [thế giới linh hồn]*, nơi mà anh gặp một vài người ngay sau kiếp vừa qua của anh?*

+ CT: Ồ, cuộc họp mặt đó yên tĩnh nhiều hơn…chỉ có gia đình tôi.

** TS N: Tại sao cuộc họp mặt lúc "về nhà," lại yên tĩnh hơn nơi mà anh đang có mặt bây giờ?*

+ CT: Lúc đó, tôi vẫn đang choáng váng vì bị mất cơ thể. Còn ở đây, người ta chuyện trò và đi quanh …năng lượng của chúng tôi thực sự lên cao. Nhưng chúng ta phải di chuyển nhanh hơn, tôi phải nghe những diễn giả đang nói gì.

** TS N: Những diễn giả này có phải là những vị hướng đạo của anh không?*

+ CT: Không, họ là những "người nhắc tuồng" [prompter].

** TS N: Họ có phải là những linh hồn chuyên về loại công việc này?*

+ CT: Vâng, họ cho chúng tôi những dấu hiệu …

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy di chuyển đến gần "người nhắc tuồng" hơn, trong khi anh kể cho tôi những gì đang diễn ra.*

+ CT: Chúng tôi tạo thành một vòng tròn xung quanh cái bục. "Người nhắc tuồng" đang trôi bồng bềnh lui tới ở trung tâm, trỏ ngón tay vào vào mỗi chúng tôi, nói rằng, chúng tôi phải chú ý cẩn thận. Tôi phải chú tâm!

** TS N:* [hạ giọng] *Tôi hiểu, và tôi không muốn anh bỏ mất bất cứ cái gì, nhưng làm ơn giải thích cho tôi, "dấu hiệu" là cái gì vậy?*

+ CT: "Người nhắc tuồng" sẽ cho chúng ta biết, phải tìm kiếm cái gì trong kiếp sống sắp tới. Những dấu hiệu được đặt vào tâm trí chúng ta bây giờ, để khêu gợi những ký ức của chúng ta sau này, khi chúng ta tái sinh làm người.

** TS N: Loại dấu hiệu gì thế?*

+ CT: Những lá cờ – ***những tấm biển chỉ dẫn trên đường đời****.*

** TS N: Anh có thể nói rõ hơn không?*

+ CT: Những biển chỉ đường "ném" chúng ta vào một hướng mới trong đời, ở những thời điểm nhất định, khi một cái gì đó quan trọng sẽ phải xảy ra…và rồi, chúng ta cũng phải biết những tấm chỉ đường này, để nhận ra nhau.

** TS N: Và lớp học này diễn ra cho linh hồn, trước mỗi kiếp sống mới?*

+ CT: Đương nhiên rồi. Chúng ta cần phải nhớ những điều nhỏ nhặt…

** TS N: Nhưng, há chẳng phải là anh đã thấy trước những chi tiết về kiếp sống sắp tới của anh, tại nơi chọn sinh mệnh?*

+ CT: Đúng thế, nhưng tôi không thấy trước những ***chi tiết nhỏ****. Lúc đó, tôi không biết tất cả những người mà sẽ sinh hoạt với tôi. Lớp học này là một lần "duyệt" sau cùng…mang tất cả chúng tôi lại với nhau.*

** TS N: Cho những ai trong các bạn, mà sẽ có một ảnh hưởng quan trọng trong đời nhau?*

+ CT: Đúng rồi. Nó chủ yếu là một "lớp học chuẩn bị" [prep-class]*, bởi vì chúng tôi sẽ không nhận ra nhau khi gặp nhau lần đầu tiên ở Cõi Trần.*

** TS N: Anh có thấy bạn linh hồn chính yếu của anh ở đây không?*

+ CT: [đỏ bừng mặt]*…cô ấy ở đây…và có những người khác mà tôi sẽ phải tiếp xúc, nữa…hoặc, họ sẽ tiếp xúc với tôi trong cách nào đó…những người khác cũng cần những dấu hiệu.*

** TS N: Ồ, như vậy, đó là lý do tại sao mà có một cuộc họp mặt trộn lẫn, từ những nhóm khác nhau. Họ sẽ đóng vai trò có ý nghĩa nào đó trong kiếp sống mới của nhau.*

+ CT: [sốt ruột] *Vâng, nhưng nếu cứ nói chuyện với ông như thế này, thì tôi không thể lắng nghe những gì đang diễn ra… Suỵt!*

** TS N:* [lại hạ giọng] *Được rồi, khi tôi đếm 3, tôi sẽ "tạm ngừng" lớp học này vài phút, để anh sẽ có thể không bỏ mất cái gì cả.* [nói khẽ] *một, hai, ba. Bây giờ diễn giả sẽ im lặng một lát, trong khi anh sắp giải thích cho tôi thêm một chút về những lá cờ và những dấu hiệu. Được chứ?*

+ CT: Tôi…đoán thế.

** TS N: Tôi sẽ gọi những dấu hiệu này là "những cái khêu gợi ký ức." Có phải anh đang bảo tôi rằng, sẽ có "những cái khêu gợi ký ức" đặc biệt cho mỗi trong những người này, đang ở đây với anh?*

+ CT: Đó là lý do tại sao, chúng tôi đã được mang lại với nhau. Sẽ có những lúc nào đó trong đời tôi, khi mà những người này sẽ xuất hiện. Tôi phải cố nhớ…ngoại hình của họ…cách họ đi đứng…nói năng.

** TS N: Và mỗi cử chỉ, sẽ "khêu gợi" một ký ức cho anh?*

+ CT: Vâng, và tôi sắp bỏ mất vài dấu hiệu. Những dấu hiệu sẽ phải "kêu tích tắc" [click] *trong trí nhớ chúng ta ngay lập tức và nói với chúng ta: "Ồ, tốt, bây giờ bạn đang ở đây." Bên trong chúng ta…chúng ta có thể nhủ thầm: "Đã đến lúc làm việc trên chặng kế tiếp." Chúng có vẻ như là những cái vặt vãnh, song những lá cờ là những chỗ ngoặt trong đời chúng ta.*

** TS N: Nếu anh bỏ mất những lá cờ chỉ đường hay những dấu hiệu nhận diện, như anh nói, thì* [có nghĩa là] *anh đã quên những gì mà người "người nhắc tuồng" đã nói với anh ? Hoặc, nếu anh chọn việc bỏ lơ những khuynh hướng của mình, và chọn một lối đi khác, thì sao?*

+ CT: [ngừng một lát] *Chúng ta có những lựa chọn khác – chúng có thể sẽ không tốt bằng – chúng ta có thể bướng bỉnh, nhưng…* [ngừng]

** TS N: Nhưng cái gì?*

+ CT: [xác tín] *Sau lớp học này, chúng ta thường không quên những dấu hiệu quan trọng.*

** TS N: Tại sao những vị hướng đạo của chúng ta không cho chúng ta những câu trả lời mà chúng ta cần ở Cõi Trần? Tại sao phải mất thì giờ với những dấu hiệu để nhớ lại những sự việc ?*

+ CT: Đó cũng là lý do tại sao chúng ta quay về Cõi Trần, mà ***không biết trước mọi sự****. Linh hồn chúng ta phát triển với những gì mà chúng ta khám phá. Đôi khi, chúng ta áp dụng những bài học khá nhanh chóng…nhưng thường thường, thì không. Phần thú vị nhất của con đường, là những chỗ rẽ, và tốt nhất là không bỏ quên những lá cờ trong tâm trí ta.*

** TS N: Được rồi, tôi sắp đếm từ 10 xuống 1, và khi tôi đếm tới 1, thì lớp học của anh sẽ khởi động lại, và anh sẽ lắng nghe trong khi "người nhắc tuồng" đưa ra những dấu hiệu. Tôi sẽ không nói chuyện cho đến khi anh nhấc ngón trỏ của bàn tay phải lên. Đây là dấu hiệu cho tôi biết rằng lớp học đã xong, và anh có thể tường thuật cho tôi những dấu hiệu mà anh phải nhớ. Anh sẵn sàng chưa?*

+ CT: Vâng.

CHÚ THÍCH: Tôi đếm xong, và đợi vài phút, thì thân chủ nhấc ngón tay trỏ của anh ta lên. Đây là một thí dụ đơn giản cho thấy rằng, so sánh thời gian giữa Cõi Trần và thế giới linh hồn là vô nghĩa.

** TS N: Diễn giả nói chuyện không lâu lắm nhỉ.*

+ CT: Lâu lắm chứ. Diễn giả có nhiều cái để thông báo với tất cả chúng tôi.

** TS N: Tôi cho rằng, bây giờ, anh đã ghi khắc vào tâm trí nhiều chi tiết để nhận ra những dấu hiệu. Đúng thế không?*

+ CT: Tôi hy vọng như thế.

** TS N: Tốt, vậy, hãy nói cho tôi biết cái dấu hiệu sau cùng được đưa ra khi lớp học chấm dứt.*

+ CT: [ngừng một lát] *Một cái dây chuyền bằng bạc…Tôi sẽ thấy nó khi tôi lên 7, xung quanh cổ của một phụ nữ trên con phố của tôi…cô ấy đã luôn đeo nó.*

** TS N: Bằng cách nào mà vật thể bằng bạc này sẽ là cái "châm ngòi" cho ký ức anh?*

+ CT: Nó chiếu sáng dưới mặt trời…để lôi cuốn sự chú ý của tôi… tôi phải nhớ…

** TS N:* [bằng giọng ra lệnh] *Anh có năng lực mang kiến thức tâm linh và Cõi Trần lại với nhau.* [đặt bàn tay lên trán thân chủ] *Tại sao linh hồn người phụ nữ này quan trọng với anh?*

+ CT: Tôi thấy cô ấy khi tôi đang đạp xe đi trên con phố chúng tôi…Cô mỉm cười…cái dây chuyền bạc thì lấp lánh …tôi hỏi về nó…chúng tôi trở thành bạn của nhau.

** TS N: Rồi, sao nữa?*

+ CT: [nuối tiếc] *Tôi sẽ quen biết cô ấy chỉ trong một thời gian ngắn trước khi chúng tôi dời đi nơi khác, nhưng chừng đó là đủ. Cô ấy sẽ đọc cho tôi và nói chuyện với tôi về cuộc sống* [156] *và dạy tôi…tôn trọng người khác…*

** TS N: Khi anh lớn lên, những con người, chính họ, có thể là những dấu hiệu, hay họ có thể cung cấp những lá cờ để giúp anh làm một nối kết?*

+ CT: Chắc chắn rồi. Những cuộc giới thiệu có thể được sắp xếp vào thời điểm thích hợp.

** TS N: Anh có biết hầu hết những linh hồn mà sẽ là những người có ý nghĩa với anh ở Cõi Trần?*

+ CT: Vâng, và nếu tôi không biết, thì tôi sẽ gặp họ trong lớp học.

** TS N: Tôi đoán rằng, "ban tổ chức" cũng sắp xếp những cuộc họp mặt cho quan hệ tình yêu nữa, đúng không?*

+ CT: [cười] *Ồ, những "kẻ mai mối" – vâng, họ làm cái đó; tuy nhiên, những cuộc họp mặt có thể dành cho tình bạn…đưa người ta lại với nhau để giúp nhau trong sự nghiệp…đại loại như thế.*

---

[156] Nguyên tác: " She will read to me and talk to me about life…" Câu này hơi tối nghĩa?

** TS N: Vậy, những linh hồn trong thính đường này và những nơi khác, có thể liên quan tới những loại quan hệ khác nhau trong đời anh?*

+ CT: [hăng hái] *Vâng, tôi sắp kết nối với một gã trong đội dã cầu của tôi. Một người khác, sẽ là một đối tác về nông nghiệp – rồi, sẽ có một người bạn "nối khố" từ trường phổ thông.*

** TS N: Nếu trong kinh doanh, tình yêu, hay bất cứ cái gì khác, anh kết nối nhầm người, thì thế nào? Có phải, điều ấy có nghĩa là anh bỏ mất một dấu hiệu về quan hệ hay một lá cờ đỏ cho một biến cố quan trọng?*

+ CT: Hmm…nói cho đúng, thì rất có thể, đó không phải là nối kết nhầm người... nó có thể là một "cú nhảy,"đưa chúng ta đi sang một hướng mới.

** TS N: Được rồi, bây giờ, hãy cho tôi biết, đâu là dấu hiệu quan trọng nhất mà anh phải nhớ, từ lớp học chuẩn bị này.*

+ CT: Tiếng cười của Melinda.

** TS N: Melinda là ai vậy?*

+ CT: Người vợ tương lai của tôi.

** TS N: Có gì phải nhớ về tiếng cười của Melinda?*

+ CT: Khi chúng tôi gặp nhau, tiếng cười của nàng sẽ…vang lên như những hồi chuông khe khẽ…Tôi thực sự không thể mô tả cho ông. Rồi, mùi nước hoa của nàng khi chúng tôi lần đầu khiêu vũ…một mùi hương quen thuộc…đôi mắt nàng.

** TS N: Như vậy, anh thực sự được cho nhiều hơn một dấu hiệu để nhận ra bạn linh hồn của mình?*

+ CT: Tôi quá đần độn [dense]*, nên tôi đoán rằng, "người nhắc tuồng" nghĩ, tôi cần nhiều đầu mối hơn. Tôi không muốn phạm sai lầm khi tôi gặp đúng người.*

** TS N: Cái gì được xem là dấu hiệu cho cô ấy gợi nhớ ký ức về anh?*

+ CT: Đôi tai to lớn của tôi…việc giẫm lên những ngón chân nàng khi khiêu vũ…cái mà chúng tôi cảm nhận khi lần đầu tiên chúng tôi ôm nhau.

CHÚ THÍCH: Có câu nói: "đôi mắt là cửa sổ linh hồn ta." Không có thuộc tính vật lý nào gây nhiều "ấn tượng" hơn khi những bạn linh hồn gặp nhau ở Cõi Trần. Về những giác quan khác, tôi đã nói đến trong một chương trước, rằng linh hồn lưu giữ những ký ức như âm thanh và mùi hương. Tất cả 5 giác quan có thể được những "người nhắc tuồng" sử dụng như là tín hiệu trong những kiếp sống tương lai.

Ca 28 bắt đầu biểu lộ đôi chút khó chịu về việc những câu hỏi của tôi khiến cho anh ta khó lòng tham dự vào lớp học nhận diện của mình. Tôi giúp thân chủ ghi khắc vào tâm trí cái cảnh linh hồn anh ta trôi bồng bềnh xung quanh một cái bục trung tâm trong một thính đường [những người khác dùng những cái tên khác]. Tôi dành cho chủ thể thời gian để hoàn tất việc thu nhận lời chỉ dẫn và truyền thông với những người bạn, và rồi di chuyển anh ta ra khỏi "lớp học nhận diện."

Trong một phiên thôi miên, tôi có thói quen không bao giờ hối hả đưa thân chủ vào và ra khỏi những bối cảnh tâm linh của họ, bởi vì tôi nhận thấy rằng, điều này ngăn trở cường độ tập trung và hồi ức. Khi tôi đã đưa thân chủ xa khỏi những linh hồn khác, tôi nói chuyện với người đàn ông này về bạn linh hồn của anh ta, Melinda. Tôi biết được rằng, 2 linh hồn này thoải mái nhất trong vai trò chồng và vợ, mặc dù thỉnh thoảng họ chọn một mối quan hệ khác trong những kiếp sống của họ với nhau. Cả 2 linh hồn này đều muốn chắc chắn rằng, chúng sẽ kết nối với nhau ở Cõi Trần trong kiếp hiện tại. Tôi nghĩ, tôi sẽ theo dõi, kiểm tra những gì thực sự đã xảy ra.

** TS N: Khi anh và Melinda đến Cõi Trần và còn trẻ, thì anh và cô ấy có sống gần gũi với nhau không?*

+ CT: Không, tôi sống tại Iowa và nàng, tại California…[trầm tư] *Người tôi biết tại Iowa chính là Clair.*

** TS N: Anh yêu Clair với một tình yêu lãng mạn?*

+ CT: Vâng, tôi suýt cưới cô ấy. Xem xém… – nhưng, có lẽ đó sẽ là một sai lầm. Clair và tôi không "tâm đầu ý hợp," nhưng ở trường trung học, chúng tôi có thói quen đi học cùng nhau.

** TS N: Và thế nhưng, anh dời đến sinh sống tại California?*

+ CT: Vâng…Clair không muốn tôi đi, nhưng bố mẹ tôi muốn rời nông trại của chúng tôi và di chuyển về phía Tây. Tôi thích Iowa và phân vân về việc di chuyển. Tôi do dự không muốn rời bỏ Clair, cô ấy vẫn còn ở trung học.

** TS N: Có phải một biển chỉ đường, một lá cờ thuộc loại nào đó, đã giúp anh quyết định dời chỗ cùng bố mẹ anh?*

+ CT: [thở dài] *Chính em gái tôi đã vẫy tôi bằng một lá cờ đỏ. Cô ấy thuyết phục tôi rằng, tôi sẽ có nhiều cơ hội hơn tại thành phố mà bố mẹ tôi đang hoạch định đi tới.*

** TS N: Anh có thấy em gái anh trong thế giới linh hồn không?*

+ CT: Ồ, vâng. ***Cô ấy ở trong nhóm của tôi****.*

** TS N: Clair có phải là một trong những bạn linh hồn của anh?*

+ CT: [ngừng một lát] *Một người bạn nhiều hơn…chỉ là bạn.*

** TS N: Việc rời bỏ Clair có khó khăn cho anh không?*

+ CT: Ồ, vâng…thậm chí, khó cho Clair nhiều hơn. Tại trường trung học, chúng tôi lối cuốn lẫn nhau về tình dục. Đó chỉ là sự lôi cuốn về xác thịt, chứ không có sự nối kết thực sự trong tâm hồn…Ở Cõi Trần, thật khó mà phát hiện ra, chúng ta phải làm cái gì với những người khác…tình dục là một cái bẫy lớn…nếu cứ tiếp tục, thì có lẽ, chúng tôi đã trở nên chán nhau.

** TS N: Sự lôi cuốn thể xác của Melinda, có khác với sự lôi cuốn thể xác của Clair?*

+ CT: [ngừng một lát] *Khi Melinda và tôi gặp nhau tại buổi khiêu vũ, có sự lôi cuốn mạnh mẽ của thể xác nàng…tôi nghĩ, nàng cũng thích cái ngoại hình của tôi…nhưng cả hai chúng tôi đều cảm thấy một cái gì nhiều hơn thế…*

** TS N: Tôi muốn chắc chắn là mình hiểu đúng điều này. Trong thế giới linh hồn, anh và Melinda có chọn cơ thể* [đàn ông và phụ nữ] *một cách cố ý, để lôi cuốn nhau khi anh và cô ấy đến Cõi Trần?*

+ CT: [gật đầu] *Tới…mức độ nào đó…nhưng chúng tôi bị lôi cuốn đến với nhau ở Cõi Trần, bởi vì, bên trong tâm trí chúng tôi là ký ức về những gì mà chúng tôi phải "trình diện" ra.*

** TS N: Khi thời gian của buổi khiêu vũ trôi đi, thì cái gì đã xảy ra trong tâm trí anh?*

+ CT: Bây giờ, tôi có thể hiểu mọi sự. Vị hướng đạo của tôi đang giúp đỡ Melinda và tôi đêm ấy. Ý tưởng đi tới buổi khiêu vũ là hoàn toàn bất ngờ. Tôi ghét khiêu vũ, bởi vì tôi vụng về. Tôi chưa quen biết ai trong thị trấn, và tôi cảm thấy mình rất "ngố," nhưng vị hướng đạo ở đó.

** TS N: Trong "lớp chuẩn bị," anh và Melinda có đưa cảnh khiêu vũ vào "kịch bản" không?*

+ CT: Vâng, lúc đó, chúng tôi đã biết về nó, và khi tôi thấy nàng ở buổi khiêu vũ, thì ***cái chuông báo động reo lên****. Tôi làm một cái gì đó rất trái ngược với tính cách của mình…một người đàn ông đang khiêu vũ với nàng, nhưng tôi xen vào. Khi lần đầu tiên tôi ôm nàng, hai chân tôi mềm như bún.*

** TS N: Anh và Melinda cảm thấy cái gì khác, vào khoảnh khắc đó?*

*+ CT: Như thể là chúng tôi ở trong một thế giới khác…có sự quen thuộc…suốt buổi khiêu vũ…chúng tôi biết, không chút ngờ vực, rằng một cái gì quan trọng đang diễn ra…sự hướng dẫn…****có bàn tay nào đó sắp xếp buổi gặp gỡ của chúng tôi****…trái tim chúng tôi đang đập mạnh…cơ hồ như ăn phải bùa mê.*

** TS N: Vậy, tại sao Clair lại đến sớm hơn trong đời anh, khiến cho sự việc trở nên "phức tạp"?*

+ CT: Để cám dỗ tôi lưu lại trên nông trại , một trong những lối đi sai lầm mà tôi cần phải vượt qua…một loại cuộc đời khác. Sau khi tôi dời đi, Clair đã tìm thấy đúng người của cô ấy.

** TS N: Nếu anh và Clair đã cùng nhau chọn lối đi "sai lầm" đó, và bỏ mất lá cờ của em gái anh, thì có lẽ, cuộc đời đó là một thảm họa toàn diện?*

+ CT: Không, nhưng có lẽ, nó sẽ không tốt bằng. Có một con đường đời chính yếu mà chúng ta chọn trước, song những "cái thay thế" luôn luôn hiện hữu, và chúng ta cũng học hỏi từ chúng, nữa.

** TS N: Trong những kiếp sống của anh, anh có bao giờ phạm những sai lầm và chọn những lối đi sai và bỏ mất những lá cờ giữa đường, không gặp những người quan trọng – do sự thay đổi nghề nghiệp, dời đến một thị trấn khác – bởi vì những chi tiết mà anh đã thấy*

tại nơi chọn sinh mệnh hay tại lớp nhận diện không được "ghi khắc" một cách sâu xa vào tâm trí?

+ CT: [ngừng lâu] *Những dấu hiệu vẫn luôn có mặt ở đó. Nhưng, đôi khi tôi không đếm xỉa tới…những khuynh hướng của tôi. Trong những kiếp sống của mình, có những lúc tôi thay đổi hướng đi do suy nghĩ và phân tích quá nhiều. Hoặc, tôi không làm gì cả, vì cùng những lý do đó.*

** TS N: À, như vậy, anh có thể làm một cái gì đó khác hơn là cái được "cấy vào" tại thế giới linh hồn?*

+ CT: Vâng, và nó có thể không vận hành tốt bằng…nhưng chúng ta có quyền bỏ quên những lá cờ đỏ.

** TSN: Tôi rất thích cuộc trò chuyện của chúng ta về nơi nhận diện và tôi tự hỏi, trong "lớp học nhận diện" này, còn có cái gì khác mà sẽ hữu ích cho anh về sau trong cuộc sống vật lý?*

+ CT: [giọng xa vắng] *Vâng,* ***đôi khi tôi bối rối về đời mình và không biết bước kế tiếp phải rẽ về đâu, thì tôi chỉ cần…tưởng tượng ra cái nơi mà tôi có thể đang đi tới, so với cái nơi mà tôi đã từng sống…và tôi biết, tôi phải làm cái gì.***

CHÚ THÍCH: Giúp đỡ những thân chủ nhận ra những người mà [như một tiền định] sẽ có một ảnh hưởng lớn trên đời họ, là một khía cạnh hấp dẫn của việc hành nghề của tôi. Tôi tin rằng, không phải ngẫu nhiên mà những người đến với tôi – để tìm hiểu những mối quan hệ của họ – lại có mặt trong phòng mạch của tôi ở một thời điểm nhất định trong đời họ. Phải chăng tôi đang làm hỏng mục đích của "lớp học nhận diện," bằng cách trợ giúp những chủ thể này trong việc nhớ lại những đầu mối? Tôi không nghĩ vậy, vì 2 lý do căn bản. Thứ nhất, **những cái mà họ không được phép biết**, thì rất có thể sẽ không được tiết lộ trong phiên thôi miên. Thứ hai, khá nhiều thân chủ **chỉ muốn xác nhận** những gì mà họ đã mơ hồ cảm thấy là thực.

Về những dấu hiệu để nhận diện, thì tôi có thể đưa ra kinh nghiệm cá nhân của chính mình: tôi được trao cho 3 đầu mối cụ thể để giúp tôi tìm thấy vợ tôi. Ở tuổi thiếu niên, có một lần, khi đang giở những trang tạp chí *Look*, tôi thấy một quảng cáo nhân mùa Giáng Sinh. Nó quảng cáo những cái đồng hồ mang nhãn hiệu *Hamilton*, được làm mẫu bởi

một phụ nữ xinh đẹp, tóc đen, vận đồ trắng, với dòng chữ thuyết minh: "Gửi Peggy," bởi vì cô ta đang đeo một cái đồng hồ đeo tay, một món quà từ một người chồng tưởng tượng. Một cảm giác kỳ lạ đến với tôi, và tôi không bao giờ quên cái tên hay khuôn mặt đó. Vào sinh nhật thứ 21 của mình, tôi nhận được một đồng hồ đeo tay, cùng nhãn hiệu, từ một bà cô thân mến. Vài năm sau, tôi theo học một trường sau đại học tại Phoenix. Vào một ngày Chủ Nhật, khi tôi đang giặt một đống quần áo màu trắng, thì bỗng nhiên, "cái châm ngòi" đầu tiên được kích hoạt trong tâm trí tôi, với một tin nhắn: *"Đã đến lúc gặp người phụ nữ vận đồ trắng."* Tôi cố xua đuổi nó đi, nhưng khuôn mặt trong quảng cáo đẩy mọi ý tưởng khác ra xa. Tôi ngừng lại, nhìn vào cái đồng hồ *Hamilton*, và nghe mệnh lệnh: *"Hãy đi bây giờ."* Tôi nghĩ về những người mặc đồ trắng. Thế là, như thể bị ma ám, tôi đi tới cái bệnh viện lớn nhất trong thành phố, và tại bàn làm việc, hỏi về một cô y tá có cái tên và hình dáng như trong quảng cáo. Tôi được cho biết, có một người như thế, sắp xong ca trực. Khi thấy nàng, tôi sửng sốt, bởi vì nàng rất giống với cái hình ảnh trong trí tôi.

Cuộc gặp gỡ ấy thật là ngượng ngùng và bối rối, nhưng sau đó, chúng tôi ngồi trong hành lang và nói chuyện liên tục hàng giờ, như những bạn cũ đã lâu chưa gặp lại nhau – dĩ nhiên, điều ấy đúng. Tôi đợi cho đến sau khi chúng tôi kết hôn, tôi mới nói cho vợ tôi biết, về lý do tại sao tôi đã đến cái bệnh viện đó, và những đầu mối tôi được cung cấp để tìm thấy nàng. Tôi không muốn nàng nghĩ rằng tôi điên. Chính lúc đó, tôi biết được rằng, đúng vào ngày chúng tôi gặp nhau lần đầu, nàng đã nói với các bạn: *"Tớ đã gặp người đàn ông mà tớ dự định sẽ kết hôn."* Họ rất ngạc nhiên. Nhiều thân chủ kể lại những gặp gỡ có ý nghĩa của họ, và tôi thường khuyên họ, đừng nên dùng trí năng để suy diễn về những biến cố sắp tới. Một số những quyết định tốt nhất của chúng ta, đến từ cái mà chúng ta gọi là "bản năng." Hãy đi theo những cảm xúc "gan ruột" của chúng ta vào thời điểm đó. Khi một khoảnh khắc đặc biệt được an bài sẽ xảy ra trong đời, thì nó thường xảy ra.

Một trong những điều kiện sau cùng trước lúc "lên bờ" cho nhiều linh hồn, là đi tới trước Hội đồng Trưởng lão [Council of Elders], một lần thứ hai. Trong khi vài thân chủ gặp Hội Đồng này chỉ một lần giữa 2 kiếp sống, thì phần lớn thân chủ gặp họ 2 lần: một, ngay sau cái chết, và một,

ngay trước lúc tái sinh. Thế giới linh hồn là một môi trường có cấu trúc, trật tự, và khi một linh hồn sắp "xuống tàu," thì những bậc Trưởng Lão muốn nhắc nhở nó về ý nghĩa của những mục tiêu mà nó phải đạt được trong kiếp sống kế tiếp. Đôi khi, vài thân chủ bảo tôi rằng, sau cuộc gặp gỡ này, họ trở lại nhóm của họ để nói lời tạm biệt; trái lại, những người khác nói rằng, họ ngay lập tức rời bỏ thế giới linh hồn để tái sinh. Một thân chủ mô tả buổi gặp gỡ "xuất cảnh" [exit] này, như sau: *"Vị hướng đạo của tôi, Maggie, tháp tùng tôi đến một không gian màu trắng, dịu mát, giống như một khu vực có hàng rào bao quanh, mây phủ. Tôi thấy Hội đồng của tôi, gồm có 3 người như thường lệ, đang đợi tôi. Vị Trưởng Lão ở giữa, dường như có năng lượng mạnh nhất. Tất cả họ đều có khuôn mặt trái xoan, gò má cao, không có tóc và có những đường nét nhỏ bé. Họ có vẻ như phi giới tính – hay, dường như trộn lẫn, lúc đàn ông, lúc đàn bà, và luân phiên như thế. Tôi cảm thấy bình an. Bầu khí trang nghiêm, nhưng không kém phần thân thiện. Lần lượt, mỗi vị dịu dàng hỏi tôi những câu hỏi. Những vị Trưởng Lão, tất cả đều biết rõ toàn bộ những kiếp sống của tôi, nhưng họ không tỏ ra "quyền uy" như người ta tưởng. Họ muốn tôi cung cấp thêm dữ liệu, để lượng giá động cơ của tôi và sức mạnh của sự quyết tâm của tôi khi sắp "làm việc" trong một cơ thể mới. Tôi chắc rằng, họ đã góp một bàn tay trong việc đề xuất những "cơ thể tùy chọn" cho kiếp sống kế tiếp của tôi, bởi vì tôi cảm thấy họ là những "nhà chiến lược" thiện xảo trong việc lựa chọn sinh mệnh. Hội đồng muốn tôi tôn trọng bản hợp đồng của mình. Họ nhấn mạnh những lợi ích của sự kiên trì và sự trung thành với những giá trị của tôi khi gặp nghịch cảnh. Tôi thường quá dễ dàng nổi nóng, và họ nhắc tôi nhớ lại khuyết điểm này trong khi duyệt lại những hành vi và phản ứng quá khứ của tôi trước những biến cố và những con người. Những vị Trưởng Lão và Maggie cho tôi cảm hứng, hy vọng, và sự động viên, để tin vào chính mình nhiều hơn trong những tình huống xấu, và không để cho những sự việc ra khỏi tầm kiểm soát. Và rồi, như là hành vi sau cùng để động viên lòng tự tin của tôi khi tôi sắp rời thế giới linh hồn, họ nhấc cánh tay lên và gửi một "mũi tên sức mạnh"* [power bolt] – *năng lượng tích cực – vào trong tâm trí tôi, để tôi mang theo."* Một khía

cạnh của 2 cuộc họp mặt với Hội Đồng[157] mà ban đầu tôi thấy hơi khó hiểu, là: những thành viên của cùng nhóm linh hồn không nhất thiết phải trình diện trước cùng một hội đồng. Trong một thời gian, tôi cho rằng, sẽ luôn luôn có một mối tương quan ở đây, bởi vì mọi thành viên của một nhóm linh hồn riêng lẻ, có cùng một vị hướng đạo. Tôi nhầm. Trong tâm trí những thân chủ tôi, thì ngay cả những vị hướng đạo "cao cấp" [senior], cũng được xem là ở dưới vài bậc, so với mức phát triển của những hữu thể toàn năng, vốn cấu thành những hội đồng của họ. Các vị này tương tự như những "Bậc Kỳ Cựu" [the Old Ones] mà Thece đã nói cho chúng ta biết trong chương 11, nhưng với những trách nhiệm cụ thể hơn đối với việc "đánh giá sinh mệnh"[158] [life evaluation] của những linh hồn.

Mặc dù vị hướng đạo có thể, trên vài phương diện, được xem như một người tâm phúc cá nhân, nhưng sự thân mật này không nới rộng đến một vị Trưởng Lão. Dần dần, tôi bắt đầu nhận thức rằng, thẩm quyền của một vị Trưởng Lão – không giống của một vị hướng đạo – "phủ sóng" trên những linh hồn từ nhiều nhóm khác nhau. Rõ ràng là, mọi người trong một nhóm linh hồn đều tôn trọng cái bản chất hết sức riêng tư của những "thủ tục" [proceedings] này. Tất cả họ đều xem Hội đồng Trưởng lão cá nhân của họ như là những vị thần. Những vị Trưởng Lão tắm mình trong làn ánh sáng rực rỡ và toàn bộ bối cảnh có một vầng hào quang của thần-tính. Một chủ thể nói như sau: *"Khi chúng tôi được đưa ra trước sự hiện diện của những hữu thể "bề trên"* [superior] *này – vốn hiện hữu trong một cõi tâm linh cao vời – nó phê chuẩn* [validate] *những tình cảm của chúng tôi về cội nguồn* [source] *của sự sáng tạo."*[159]

* * * * * * * * *

[157] "Hai cuộc gặp gỡ với Hội Đồng": Lần thứ nhất, diễn ra sau cái chết vật lý, khi linh hồn **trở lại** thế giới linh hồn; lần thứ hai, khi linh hồn sắp tái sinh, **rời bỏ** thế giới linh hồn để xuống Cõi Trần.

4. Life evaluation: Tại không gian "chọn sinh mệnh," mỗi linh hồn được cho xem trước một vài "sinh mệnh" để nó "đánh giá" và lựa chọn. Nó sẽ cân nhắc, xem "sinh mệnh" nào tốt nhất cho những "mục đích học tập" của riêng nó. Việc "đánh giá" này có sự "góp ý" và "cố vấn" của vị hướng đạo và Hội Đồng Trưởng Lão.

5. "Cội nguồn của sự sáng tạo" ở đây không phải là vị Thượng đế hữu ngã trong Ki-tô giáo; nhưng có thể là Đạo của Lão Tử, hay Thiên Nhiên/ Vũ Trụ của Phiếm thần luận.

CHƯƠNG XV
TÁI SINH

Chúng ta đã thấy, trước khi một linh hồn quyết định tình nguyện tái sinh về Cõi Trần, ở một thời điểm và nơi chốn nhất định, thì nó đã trải qua một quá trình tiệm tiến, với những trù hoạch có trật tự. Trong khi tôi mang "ý thức" của linh hồn các chủ thể đến gần hơn cái khoảnh khắc mà nó đi ra khỏi thế giới linh hồn, thì đa số trở nên lặng lẽ, trầm tư [hướng nội], trong khi những linh hồn khác tham gia vào việc đùa giỡn vô tư với bạn của chúng. Những phản ứng này trước những gì nằm đằng trước mặt, tùy thuộc vào mỗi linh hồn cá nhân, hơn là [tùy thuộc vào] khoảng thời gian kể từ lần đầu thai vừa qua.

Tái sinh là một kinh nghiệm sâu xa. Những linh hồn chuẩn bị sẵn sàng cho việc xuống tàu về Cõi Trần, giống như những cựu chiến binh dày dạn, nai nịt gọn gàng cho cuộc chiến đấu. Đây là cơ hội cuối cùng cho những linh hồn sắp rời bỏ sự "toàn trí" [omniscience] của thế giới linh hồn – nơi mà chúng biết mình là ai – trước khi chúng phải thích nghi với một cơ thể mới. Ca cuối cùng của tôi với linh hồn của một phụ nữ, cung cấp cho chúng ta một mô tả chính xác về cuộc du hành trở lại Cõi Trần gần đây nhất của cô.

CA 29:

** TS N: Có phải đã đến thời điểm cô tái sinh vào kiếp sắp tới của mình?*

+ CT: Vâng, đến rồi.

** TS N: Cái gì nổi bật nhất trong tâm trí cô về việc trở lại Cõi Trần?*

+ CT: Cơ hội sống trong thế kỷ 20. Đó là một thời đại hào hứng, có nhiều thay đổi.

** TS N: Và cô đã "thấy trước" kiếp sống này, hay ít nhất, một phần của nó?*

+ CT: Vâng tôi đã từng duyệt qua nó…[chủ thể có vẻ bị chia trí]

** TS N: Có cái gì khác mà cô muốn nói với tôi, về lần đầu thai kế tiếp của cô?*

+ CT: Tôi đang có một cuộc trao đổi cuối cùng với Pomar [vị hướng đạo của chủ thể] *về tất cả những "phương án thay thế" trong cái dự án* [kiếp sống] *của tôi.*

** TS N: Có thể, đây được xem là buổi tham vấn cuối cùng với Pomar?*

+ CT: Tôi cho rằng như vậy.

** TS N: Nó sẽ giúp cô vạch ra những kế hoạch "lâm thời"* [contingen] *cho kiếp sắp tới?*

+ CT: [giọng khô khan và hơi nhỏ] *Tôi…nghĩ tôi đã giải thích chúng rõ ràng …*

** TS N: Lớp học nhận diện của cô diễn ra như thế nào? Tôi cho rằng, giai đoạn đó trong sự chuẩn bị của cô đã hoàn tất, đúng không?*

+ CT: [vẫn còn ngơ ngác] *Uh-hu…Tôi đã gặp những người còn lại* [trong số những tham dự viên] [160] *cho dự án của tôi.*

** TS N: Những "dấu hiệu nhận diện" có rõ ràng trong tâm trí cô, để gặp đúng những linh hồn, vào đúng thời điểm?*

+ CT: [cười một cách bồn chồn] *À…những tín hiệu…những "đàm phán" của tôi với những con người…vâng, tất cả xong rồi.*

** TS N: Không phân tích hay "kiểm duyệt" những ấn tượng của cô trong bất cứ cách nào, hãy nói cho tôi biết, cô đang cảm thấy gì vào khoảnh khắc này?*

+ CT: Tôi chỉ đang…thu hết sức lực cho…cú nhảy quan trọng vào trong một kiếp sống mới…có sự lo âu…nhưng tôi cũng hào hứng nữa.

** TS N: Cô có thấy đôi chút sợ hãi, hay có lẽ, đang tự hỏi, có nên trở lại Cõi Trần hay không?*

---

157. Những "tham dự viên" ở đây, là những người tham dự vào "vở kịch" mà chủ thể là vai chính, và họ là những vai phụ. Những tham dự viên này cũng sẽ tái sinh xuống Cõi Trần cùng với chủ thể.

+ CT: [ngừng và vui vẻ hơn] *Một chút…lo ngại…về cái nằm đằng trước mặt tôi…rời bỏ "ngôi nhà"* [home] *của tôi ở đây…nhưng cũng hạnh phúc trước cơ hội này.*

** TS N: Như vậy, cô có những cảm xúc lẫn lộn về việc rời bỏ thế giới linh hồn?*

+ CT: Phần lớn chúng tôi đều như vậy, khi thời gian đến gần. Trước vài kiếp sống, tôi có những "suy nghĩ lại"…nhưng Pomar biết khi nào tôi đang tụt hậu so với kế hoạch của mình – ở đây, chúng ta không thể che giấu bất cứ cái gì, ông biết đó.

** TS N: Tốt, chúng ta hãy giả định rằng, cô đã quyết định tái sinh. Khi tôi đếm 3, thì cô đã dứt khoát quyết định trở lại Cõi Trần vào một thời điểm nhất định, và cô đang ở chặng cuối cùng, sắp rời thế giới linh hồn.* ***Một, hai, ba!*** *Hãy mô tả cho tôi cái gì xảy ra cho cô bây giờ.*

+ CT: Tôi nói lời tạm biệt với mọi người…việc này có thể…khó khăn. [hất đầu ra sau với sự cương quyết] *Dù sao đi nữa, tất cả họ chúc tôi mọi điều tốt đẹp, và tôi di chuyển ra xa họ…trôi dạt một mình. Không có sự vội vàng hối hả, Pomar để cho tôi tập hợp những ý nghĩ của mình. Khi tôi hoàn toàn sẵn sàng, ông ấy hộ tống tôi…cho tôi sự động viên…sự trấn an…và ông ấy biết khi nào tôi sẵn sàng đi.*

** TS N: Tôi cảm nhận rằng, bây giờ cô lạc quan nhiều hơn về cái viễn tượng tái sinh.*

+ CT: Vâng, đó là giai đoạn đầy cảm hứng và kỳ vọng…một cơ thể mới và con đường trước mặt.

CHÚ THÍCH: Bây giờ là lần cuối cùng tôi chuẩn bị cho chủ thể này rời thế giới linh hồn, trước kiếp sống hiện nay của cô. Tôi cẩn thận ở đây, cũng như khi tôi đưa cô vào trong thế giới linh hồn lần đầu tiên, theo sau việc hồi nhớ bình thường về thời thơ ấu. Bắt đầu với một sự củng cố cái "lá chắn bảo vệ,"[161] đặt xung quanh chủ thể này, tôi áp dụng

158. Đây là một số "kỹ thuật chuyên môn" của bác sĩ M. Newton, tác giả cuốn sách này. Những kỹ thuật này nhằm giúp chủ thể lấy lại sự bình tĩnh trong những trường hợp người ấy bị mất thăng bằng tâm lý, do một tác động nào đó. Chúng tôi chưa đủ điều kiện để tìm hiểu về những kỹ thuật này.

thêm một số kỹ thuật khác, để giữ cho linh hồn này cân bằng thích đáng với tâm trí của đứa bé mà cô đang kết nối ở Cõi Trần.

** TS N: Được rồi, Pomar đang ở đây để hỗ trợ cô rời bỏ thế giới linh hồn. Tôi muốn cô đi sâu vào trong chính mình và giải thích cho tôi những gì xảy ra kế tiếp cho cô, như thể nó đang xảy ra chầm chậm.* ***Hãy lên đường****!*

+ CT: [ngừng] *Chúng tôi...bắt đầu di chuyển…với tốc độ cực lớn…Rồi tôi ý thức rằng Pomar…tách khỏi tôi…tôi đang ở một mình.*

** TS N: Cô thấy và cảm thấy những gì?*

+ CT: Ồ, tôi…

** TS N: Hãy lưu lại với nó! Cô đang một mình và đang di chuyển nhanh hơn. Rồi sao nữa?*

+ CT: [khe khẽ] *Đi ra xa…theo chiều xuống dốc…thoai thoải…xuyên qua những cái gối màu trắng…đi ra xa…*

** TS N:* ***Hãy lưu lại với nó****! Hãy tiếp tục đi và tường thuật cho tôi.*

+ CT: Ồ, tôi đang…băng qua…những nếp gấp của tấm vải óng mượt…phẳng phiu…tôi đang ở trên một dải băng [band]*…một lối đi…mỗi lúc một nhanh hơn.*

** TS N:* ***Hãy tiếp tục đi!*** *Hãy ngừng nói chuyện với tôi.*

+ CT: Mọi sự bị mờ đi…Tôi đang trượt xuống…một cái ống dài, tối om, rỗng…bóng tối…rồi…hơi ấm!

** TS N: Bây giờ cô đang ở đâu?*

+ CT: [ngừng] *Tôi nhận biết rằng, tôi đang ở bên trong mẹ tôi.*

** TS N:: Cô là ai vậy?*

+ CT: [cười khúc khích] *Tôi đang ở trong một hài nhi – tôi là một hài nhi.*

CHÚ THÍCH: Cái hiệu ứng về một cái ống lõm được mô tả bởi những ca của tôi, rõ ràng không phải là cái "cửa sinh" [birth canal] của người mẹ. Nó giống như cái đường hầm mà những linh hồn băng qua ở cái chết vật lý, và có thể là cùng một lộ trình.

Bạn đọc có thể tự hỏi, tại sao tôi muốn quan tâm nhiều hơn đến hành vi ra đời [act of birthing], mặc dù tôi đã mang chủ thể đi vào và ra khỏi nhiều kiếp sống quá khứ trong một phiên thôi miên.

Có 2 lý do. Thứ nhất, việc sống lại một kiếp quá khứ không cần phải bao gồm quá trình ra đời. Tôi giúp những thân chủ đi thẳng từ thế giới linh hồn vào trong kiếp sống kế tiếp, lúc họ đã trưởng thành. Thứ hai, nếu tôi đưa chủ thể trở lại cơ thể hiện nay của họ, và quyết định ra lệnh họ sống lại kinh nghiệm vào lúc họ ra đời, thì tôi muốn loại bỏ bất cứ sự khó chịu nhỏ bé nào mà người ta cảm thấy sau khi họ thức dậy.

Trước khi tiếp tục với ca này, tôi sẽ cung cấp thêm một chút thông tin tổng quát về những linh hồn và những hài nhi. Tất cả thân chủ của tôi đều bảo rằng, sự chuyển tiếp của linh hồn họ từ thế giới linh hồn sang tâm trí của một hài nhi, là tương đối nhanh hơn con đường trở lại [thế giới linh hồn].

Đâu là lý do cho sự khác biệt này? Sau cái chết vật lý, linh hồn chúng ta du hành xuyên qua đường hầm thời gian và di chuyển nhanh ngang qua cánh cổng vào trong thế giới linh hồn một cách tiệm tiến. Chúng ta đã thấy, con đường đi ra [khỏi cơ thể, sau cái chết vật lý], được dự định là từ từ nhiều hơn, so với cuộc du hành trở về Cõi Trần – sở dĩ như vậy, là để cho linh hồn có đủ thời gian thích nghi với môi trường mới. Nói chính xác, thì Cõi Trần cũng là một "môi trường mới," nhưng việc thích nghi tương đối nhanh hơn.[162] Tại sao vậy? Bởi vì, với tư cách là những linh hồn "đi vào" [nhập xác] những hài nhi, chúng ta đến từ một tình trạng "biết tất cả" [all-knowing], và như thế, có thể thích nghi [về tâm trí] nhanh hơn với môi trường của chúng ta, so với ở khoảnh khắc chết của cơ thể vật ly. Vả lại, chúng ta cũng được dành cho thêm thời gian để thích nghi, trong khi ở trong bụng mẹ.

Tuy nhiên, việc có thêm thời gian này bên trong bụng mẹ, không có nghĩa là chúng ta hoàn toàn được chuẩn bị cho cái biến cố kịch phát khó chịu của việc ra đời – với những ngọn đèn chói mắt của bệnh viện, phải đột nhiên thở không khí, và lần đầu tiên tiếp nhận sự xúc chạm vật lý. Những thân chủ tôi nói rằng, nếu so sánh khoảnh khắc ra đời với khoảnh khắc chết, thì cú sốc của việc ra đời lớn hơn rất nhiều.

---

[162] Đoạn này chúng tôi chỉ dịch thoát ý, để cho câu văn được sáng sủa hơn.

Ở một thời điểm nào đó trước lúc đứa bé ra đời, linh hồn sẽ cẩn thận xúc chạm và kết nối [join] đầy đủ hơn với cái bộ não đang phát triển, nhạy cảm của một hài nhi. Hiển nhiên là đứa bé đó không có tự do chọn lựa việc chấp nhận hay khước từ linh hồn đó. Ở khoảnh khắc đầu tiên đứa bé ra khỏi bụng mẹ, thì linh hồn bắt đầu trải nghiệm thời gian tính theo đồng hồ.[163]

Tùy thuộc khuynh hướng của từng linh hồn, mà sự kết nối có thể sớm hay muộn trong khoảng thời gian thai nghén của người mẹ. Tôi có những ca, mà trong đó **linh hồn "nhập" vào cơ thể đứa bé trong phút cuối cùng trước khi nó chào đời,**[164] nhưng điều này thì không bình thường. Những phát hiện của tôi cho thấy rằng, ngay cả những linh hồn "nhập vào" [join] đứa hài nhi sớm, thì có vẻ như chúng làm nhiều cuộc du hành ra ngoài bụng mẹ trong thời gian bà ở cử.[165]

Một khi hài nhi đã ra đời, thì sự hợp nhất giữa linh hồn và thể xác [cơ thể] đã được củng cố đầy đủ thành một quan hệ đối tác. Lúc đó, linh hồn bất tử trở thành cái "tổng hành dinh" [seat] của sự tri giác cho cái "bản ngã con người" [human ego] đang phát triển. Linh hồn mang đến một sức mạnh tâm linh, vốn là cái di sản [heritage] của ý thức vô hạn [infinite consciousness].

Mặc dù tôi đã nói rằng, những linh hồn có thể bị hạn chế bởi một cơ thể người trong cơn chấn thương, nhưng chúng không bao giờ bị đánh bẫy [trapped]. Ngoài việc rời thể xác ở khoảnh khắc chết, linh hồn có thể đến và đi khi cơ thể ngủ, trong thiền định sâu, hay dưới một cơn gây mê [toàn phần] trong phẫu thuật. Trong những ca bị chấn thương não trầm trọng, hay trong tình trạng hôn mê, thì linh hồn vắng mặt [ra khỏi xác] lâu hơn.

Ca 29 tiếp tục bằng cách giải thích cái đẹp sáng tạo của một linh hồn đang nối kết với một [cơ thể] con người mới. Sự nối kết với một lực sống thông minh [intelligent life force] trước sự ra đời, cùng với cảnh chết được mô tả trong ca 1, sẽ cho chúng ta một chu kỳ trọn vẹn.

---

[163] Cần nhớ: trong thế giới linh hồn, không có "thời gian đồng hồ," theo thứ tự trước, sau như thời gian ở Cõi Trần.

161. Về điểm này, có nhiều quan niệm khác nhau: theo đạo Phật, thì "thức" [linh hồn] nhập vào trong lúc người nam và nữ đang giao hợp.

[165] Điểm này rất "khó tin," cần có thêm nhiều nguồn thông tin khác để kiểm chứng .

** TS N: Tôi vui mừng khi biết rằng, cô đã đến bình an trong một cơ thể mới. Hãy nói cho tôi biết, đứa hài nhi bao nhiêu tuổi rồi?*

+ CT: 5 tháng đã trôi qua [từ khi mẹ có thai]*.*

** TS N:* [linh hồn] *Cô vẫn thường "đến" vào khoảng này, trong sự phát triển của một hài nhi?*

*+ CT: Trong những kiếp sống của tôi…**Tôi đã đến vào những thời điểm khác nhau**…tùy thuộc vào đứa bé, người mẹ, và cuộc sống tương lai của tôi.*

** TS N: Như là một linh hồn, cô có phiền muộn nếu người mẹ bị sẩy thai vì bất cứ lý do nào trước khi đúng kỳ sinh nở?*

+ CT: Chúng tôi biết một đứa bé có bị sẩy hay không. Không có gì ngạc nhiên với chúng tôi, nếu người mẹ sẩy thai. Chúng tôi có thể ở gần đó, chỉ để an ủi đứa bé.[166]

** TS N: Vậy, nếu đứa bé bị sẩy, thì linh hồn cô cũng bị sẩy theo?*

+ CT: Không, đối với một hài nhi chưa ra đời, thì [linh hồn] *chúng tôi không bao giờ có nhiệm vụ với nó trọn đời.*

** TS N: Có thể nào, **vài đứa bé bị sẩy thai, không bao giờ có linh hồn**?*

+ CT: Cái đó tùy thuộc vào việc, chúng đã phát triển bao xa. Những đứa bé chết quá sớm, thường không cần [linh hồn] *chúng tôi.*

CHÚ THÍCH: Vấn đề này được tranh cãi sôi nổi trong quá khứ, cũng như ngày nay. Trong thế kỷ 13, Giáo Hội Ki tô giáo thấy cần phải thiết lập những đường lối chỉ đạo [guidelines] cho sự hiện hữu của linh hồn đối với một cái phôi bị sẩy. St Thomas Aquinas và những nhà thần học Trung cổ khác võ đoán [arbitrarily] đưa ra phán quyết rằng, linh hồn "nhập xác" 40 ngày sau khi người mẹ có thai.

[166] Theo một số tài liệu, thì việc "sẩy thai" không phải là "tai nạn" hay tình cờ, mà là do quyết định của linh hồn đang ở trong bụng mẹ. Nó thấy rằng, ở thời điểm đó, việc ra đời của nó **không thuận lợi** cho mục đích của nó, hay không thuận lợi cho người mẹ. Do vậy, nó quyết định trở lại thế giới linh hồn .

** TS N: Giả dụ rằng, nếu một đứa bé ra đời đúng kỳ hạn, thì những linh hồn khác có đến "chào đón" đứa bé này không?*

+ CT: [tự nhiên, không khách sáo] *Ồ, vài linh hồn trôi bồng bềnh xung quanh đứa bé nhiều hơn, so với những linh hồn khác – vào và ra khỏi đứa bé cho đến khi nó ra đời, bởi vì họ trở nên chán.*

** TS N: Cô thường làm gì?*

+ CT: Tôi thuộc loại trung bình, tôi đoán thế. Thực ra, tôi không một mạch trải qua thời gian dài với những hài nhi, bởi vì việc đó có thể trở nên khá buồn tẻ.

** TS N: Được rồi, chúng ta hãy đơn cử tình huống hiện thời trong bụng mẹ cô, và để cho một khoảng thời gian trôi qua. Cô làm gì khi cô không ở cùng đứa bé chưa ra đời* [unborn] *?*

+ CT: [cười thích thú] *Ông muốn biết sự thực ư? Tôi sẽ nói cho ông biết. Tôi – tôi chơi đùa! Đó là một thời gian thuận lợi để rời đứa bé và hoàn toàn rong chơi…khi đứa bé bớt năng động. Tôi vui đùa với các bạn, họ cũng đang làm cái tương tự. Chúng tôi nhún nhảy xung quanh Cõi Trần để viếng thăm nhau…và đi tới những nơi thú vị…nơi mà chúng tôi đã từng sống cùng nhau trong những kiếp trước.*

** TS N: Cô và* [linh hồn] *bạn cô không cảm thấy rằng, rời những hài nhi chưa ra đời một giai đoạn dài, là chểnh mảng những nhiệm vụ của cô ở Cõi Trần?*

+ CT: [tự vệ] Ồ, hãy vui lên [lighten up]*! Ai nói là chúng tôi rời đứa bé những giai đoạn dài? Tôi không làm cái đó! Dù sao đi nữa, thì những công việc khó khăn của chúng tôi chưa bắt đầu.*

** TS N: Khi cô rời đứa bé trong một lát, cô ở tầng trung giới nào trong quan hệ với Cõi Trần?*

+ CT: Chúng tôi vẫn ở trong không gian Cõi Trần…chúng tôi cũng cố gắng không trở nên quá "ham chơi," nữa. Bình thường, chúng tôi chơi đùa trong vùng lân cận gần đứa bé. Tôi không muốn ông có ý tưởng rằng, chúng tôi không có gì để làm với những đứa bé chưa ra đời.

** TS N: Ồ, cô làm những gì?*

+ CT: [tiếp tục] *Tôi bận rộn với cái tâm trí non nớt này, cho dù nó không hoàn toàn sẵn sàng.*

** TS N: Tại sao chúng ta không nói thêm về chuyện đó? Khi linh hồn cô "bước vào" đứa bé để lưu lại với cơ thể mới này suốt một đời người, hãy cho biết tôi cái qui mô của cái nhiệm vụ này.*

+ CT: [thở dài sâu] *Một khi tôi gắn bó với một đứa bé, thì cần phải đồng bộ hóa tâm trí* [của linh hồn] *tôi với bộ não của nó. Chúng tôi phải trở nên quen với nhau như những đối tác.*

** TS N: Đây là điều mà những người khác đã bảo tôi, nhưng cô và đứa bé có một ái lực với nhau ngay lập tức?*

+ CT: Vâng…Tôi ở trong tâm trí của đứa bé nhưng cũng tách rời nữa. Ban đầu tôi tiến hành chầm chậm.

** TS N: Được rồi, tại sao cô không giải thích, cô làm gì với tâm trí của đứa bé.*

+ CT: Nó còn non nớt và không thể bị hối thúc. Tôi bắt đầu với một thăm dò nhẹ nhàng …xác định sự nối kết…nối liền những chỗ gián đoạn…mọi tâm trí đều khác nhau.

** TS N: Có sự xung đột nào bên trong đứa bé, chống lại cô?*

+ CT: [nói khẽ] *À ...ban đầu, có một kháng cự nhỏ…không hoàn toàn chấp nhận trong khi tôi tiến hành…thông thường là như vậy…cho đến khi quen dần* [ngừng một chút và cười khẽ] *Tôi cứ va vào chính mình !* [I keep bumping into myself]

** TS N: Trong khi cô "hợp nhất" với đứa bé, thì bao giờ nó bắt đầu tiếp nhận cái "sức mạnh" của cái "bản sắc linh hồn" của cô?*

+ CT: Tôi không thích cái từ "sức mạnh" của ông. Chúng tôi không bao giờ "cưỡng bức" khi bước vào một hài nhi chưa ra đời. Tôi tiến hành một cách thận trọng.

** TS N: Có phải mất nhiều kiếp sống, cô mới học được cách "thăm dò" một bộ não người?*

+ CT: Uh…một thời gian…những linh hồn "non tay nghề" được trợ giúp với việc thăm dò của chúng.

** TS N: Bởi vì* [linh hồn] *cô là năng lượng thuần túy, có phải cô đang kết nối với những dòng điện của não bộ, chẳng hạn những chất dẫn truyền thần kinh* [neurotransmitters], *những tế bào thần kinh, và đại loại như thế? ,*

+ CT: [ngừng] *Vâng, một cái gì như thế…Tôi không làm xáo trộn bất cứ cái gì, trong khi tôi khám phá những mẫu sóng não của đứa bé.*

** TS N: Có phải cô đang nói đến "hệ điều hành tư tưởng"* [thought-regulation circuitry] *của tâm trí đứa bé?*

+ CT: Cách đứa bé này "dịch" những tín hiệu. Năng lực của nó. Không có 2 đứa trẻ nào giống hệt nhau.

** TS N: Hãy hoàn toàn thẳng thắn với tôi. Há chẳng phải linh hồn cô "tiếp quản" tâm trí này và buộc nó tuân phục ý chí của cô?*

+ CT: Ông không hiểu. Nó là một sự kết hợp. Có một…sự trống rỗng trước khi tôi đến, mà tôi lấp đầy để làm cho đứa bé trở thành toàn bộ.

** TS N: Có phải cô có mang đến trí năng?*

+ CT: Chúng tôi mở rộng cái [đã có sẵn] *ở đó.*

** TS N: Cô có thể nói cụ thể hơn về những gì mà linh hồn cô thực sự cung cấp cho cơ thể người?*

+ CT: Chúng tôi mang đến một…sự lĩnh hội [comprehension] *về những sự vật…một sự "nhận ra"* [recognition] *về những gì mà bộ não thấy.*

** TS N: Cô có chắc, ban đầu, đứa bé này không nghĩ rằng cô là một thực thể xa lạ trong "tâm trí"* [167] *nó?*

+ CT: Không, đó là lý do tại sao chúng tôi hợp nhất hóa [unify] *với những tâm trí chưa phát triển. Nó nhận ra tôi như là một người bạn…một cặp song sinh…mà sẽ là một phần của nó. Như thể là đứa bé đang đợi tôi đến.*

** TS N: Cô có nghĩ, một sức mạnh cao hơn chuẩn bị đứa bé cho cô?*

+ CT: Tôi không biết, có vẻ như thế.

** TS N: Có phải việc hợp nhất hóa của cô đã hoàn tất trước khi đứa bé ra đời?*

+ CT: Không thực sự như vậy, nhưng vào lúc nó ra đời, chúng tôi đã bắt đầu bổ túc cho nhau.

** TS N: Như vậy, quá trình hợp nhất hóa thực sự mất một khoảng thời gian?*

+ CT: Chắc chắn rồi, trong khi chúng tôi thích nghi với nhau. Và, như tôi đã nói với ông, nhiều lúc tôi rời [cơ thể] *đứa bé chưa ra đời.*

---

[167] Mind. Chữ "mind" ở đây, có lẽ là "tâm trí của cơ thể," [body mind], khác với "tâm trí của linh hồn" [soul mind]. Như vậy, cơ thể, khi chưa có linh hồn, cũng có một loại "tâm trí" nào đó?

** TS N: Nhưng nếu linh hồn "nhập vào"* [join] *đứa bé vào phút cuối cùng trước khi nó ra đời, thì sao?*

+ CT: Humh! Đó là "phong cách" của những linh hồn đó, không phải của tôi. "Họ" phải khởi đầu công việc của họ trong nôi.

** TS N: Cô ngừng việc rời đứa bé vào lúc nó bao nhiêu tuổi?*

+ CT: Vào khoảng 5-6 tuổi. Thường thường, chúng tôi khởi sự hoạt động có nề nếp khi đứa bé bắt đầu đi học. Những đứa trẻ dưới tuổi này có thể được phép làm theo ý thích của chúng.

** TS N: Cô không có bổn phận phải luôn ở cùng cơ thể đứa bé chứ?*

+ CT: Nếu có gì bất ổn với cơ thể đứa bé, thì tôi trở lại bên trong như một mũi tên.

** TS N: Làm thế nào cô biết điều này, nếu cô bỏ đi chơi đùa vớ vẩn với những linh hồn khác?*

+ CT: Mọi bộ não đều có một ***mẫu sóng*** *– nó giống như một* ***dấu vân tay****.* [168] *Tôi biết ngay lập tức, nếu đứa hài nhi* [là tôi] *gặp rắc rối.*

** TS N: Như vậy, trong mọi lúc, cô đang canh chừng đứa bé được giao cho cô, bên trong và bên ngoài – trong những giai đoạn phát triển đầu tiên của nó?*

+ CT: [tự hào] *Ồ, vâng, và tôi cũng canh chừng những người bố, người mẹ nữa. Họ có thể đang có những trận cãi vã xung quanh đứa bé, vốn tạo ra những rung động gây nhiễu loạn.*[169]

** TS N: Nếu việc này xảy ra cho đứa bé, thì cô làm gì, với tư cách là linh hồn của nó?*

+ CT: Xoa dịu đứa bé một cách tốt nhất như tôi có thể. Vươn ra tới bố mẹ đứa bé thông qua nó, để làm cho họ bình tĩnh lại.

** TS N: Cô làm thế nào để vươn ra tới bố mẹ đứa bé? Hãy cho một thí dụ.*

+ CT: Ồ, làm cho đứa bé [là tôi] *cười với họ và thúc nhẹ khuôn mặt bố mẹ tôi với hai bàn tay. Cử chỉ này khiến cho bố mẹ yêu mến đứa bé hơn.*

---

[168] Cần chú ý chi tiết này.

[169] Ngày nay, việc "thai giáo" – dạy con từ trong bụng mẹ – đã được nhiều nhà giáo dục nhấn mạnh.

** TS N: Với tư cách là một linh hồn, cô có thể kiểm soát những cử động của đứa bé?*

+ CT: Tôi là…tôi. Tôi có thể đẩy một chút trên cái phần của não vốn kiểm soát những cử động. Đôi khi, tôi có thể cù vào cái khuỷu tay của đứa bé…Tôi sẽ làm bất cứ cái gì cần thiết để mang lại sự hòa điệu cho gia đình tôi.

** TS N: Hãy nói cho tôi biết, cô cảm thấy thế nào khi ở trong bụng mẹ?*

+ CT: Tôi thích cảm giác ấm áp, thoải mái của tình yêu. Phần lớn thời gian, có tình yêu; đôi khi có sự căng thẳng. Dù sao, ***tôi dùng thời gian này để suy nghĩ và hoạch định những gì mà tôi sắp làm sau khi ra đời****.*[170] *Tôi nghĩ về những kiếp quá khứ của mình – mà trong đó, tôi bỏ mất những cơ hội với những cơ thể khác – và điều này cho tôi sự khích lệ.*

** TS N: Và cô chưa có những ký ức về tất cả những kiếp quá khứ của mình,*[171] *và cuộc sống của cô trong thế giới linh hồn bị ngăn chặn do bệnh mất trí nhớ?*

+ CT: Cái đó bắt đầu sau khi [đứa bé] *ra đời.*[172]

** TS N: Khi đứa bé ra đời, nó có biết linh hồn của nó là ai không? – và tại sao nó phải gắn bó với linh hồn đó?*

+ CT: [ngừng một chút] *Tâm trí đứa bé chưa phát triển, cho nên nó không thể lý luận để hiểu thông tin này. Nhưng nó thực sự mơ hồ cảm nhận điều này* [linh hồn nó là ai] *– cảm nhận này khiến đứa bé dễ chịu, nhưng chẳng bao lâu, nó sẽ phai mờ đi. Vào lúc tôi biết nói, thì thông tin này bị chặn lại bên trong tôi và đó là cách nó phải vậy.*[173]

** TS N: Như thế, cô sẽ có những ý tưởng thoáng qua về những kiếp sống khác mà trong đó, cô là một đứa trẻ không?*

+ CT: Vâng…[lúc còn là một đứa trẻ] *chúng tôi mơ mộng* [daydream]*…chơi đùa…phịa ra những câu chuyện…có những người*

---

[170] Chú ý: Ta thường nghĩ rằng, khi còn là cái thai trong bụng mẹ, thì đứa bé "không biết gì." Nhưng theo ca này, thì cái thai đó rất "khôn ngoan" – vì mặc dù cái thai chưa phát triển thanh "con người," nhưng cái linh hồn ở trong nó đã rất khôn ngoan: linh hồn đó vừa ra khỏi thế giới linh hồn, nên nó **vẫn còn nhớ những thông tin từ thế giới đó.**

[171] Nguyên tác: "And you haven't yet had the memories of all your past lives…"

[172] Chú ý: Sau khi đứa bé ra đời, thì "bệnh mất trí nhớ" mới bắt đầu. Có nghĩa là, khi còn ở trong bụng mẹ, thì linh hồn vẫn còn nhớ những thông tin về thế giới linh hồn.

[173] Hiện nay, có nhiều cuốn sách nói về hiện tượng những đứa trẻ nhớ lại một số tiền kiếp của chúng. Nhưng khi lớn lên, thì chúng không còn khả năng ấy nữa.

bạn...có những người bạn "tưởng tượng," nhưng lại là thực[174]*...nhưng rồi ký ức đó phai nhạt đi.* ***Trong vài năm đầu tiên, những hài nhi biết nhiều điều hơn người ta tưởng****.*[175]

** TS N: Được rồi, bây giờ là thời điểm ngay trước khi cô ra đời trong kiếp này. Hãy nói cho tôi biết, cô đang làm gì.*

+ CT: Tôi đang [lắng] *nghe âm nhạc.*

** TS N: Âm nhạc gì vậy?*

+ CT: Tôi đang cùng bố tôi [lắng] *nghe những đĩa nhạc – chúng làm cho tâm hồn ông thư dãn – chúng giúp ông suy nghĩ – tôi hơi lo lắng cho ông.*

** TS N: Tại sao vậy?*

+ CT: [cười khúc khích] *Ông nghĩ, ông muốn có một đứa con trai, nhưng tôi sẽ làm cho ông đổi ý ngay thôi mà!*

** TS N: Vậy, đối với cô, đây là một thời gian "có năng suất cao"* [productive] *?*

+ CT: [quyết tâm] *Vâng,* ***tôi đang bận rộn hoạch định cho thời gian sắp đến,*** *khi tôi bước vào thế giới như một con người và thở hơi thở đầu tiên. Giai đoạn này* [ở trong bụng mẹ] *là cơ hội sau cùng của tôi, để lặng lẽ suy niệm về kiếp sống sắp tới. Khi tôi ra ngoài, tôi sẽ chạy.*

* * * * * * * *

[174] Chủ thể muốn nói, đó là những người bạn "tưởng tượng" – bởi vì chủ thể chưa gặp chúng ở Cõi Trần – nhưng chúng lại là "thực," bởi vì chủ thể **đã từng gặp chúng trong thế giới linh hồn**.

[175] Cần chú ý điều này. Tại sao? Có lẽ, vào những năm thơ dại đó, **ký ức của nó về thế giới linh hồn chưa bị phai đi hết**. Nhưng càng lớn lên, thì ký ức đó càng mờ nhạt đi, rồi mất hẳn.

CHƯƠNG KẾT LUẬN

Thông tin chứa đựng trong cuốn sách này – về sự hiện hữu của linh hồn sau cái chết vật lý – đưa ra lời giải thích có ý nghĩa nhất mà tôi đã tìm thấy trong đời tôi, về việc **tại sao chúng ta có mặt ở đây**, ở Cõi Trần này. Tất cả những năm tìm kiếm của tôi, để khám phá mục đích của cuộc đời, hầu như không cho tôi sự chuẩn bị tâm lý cần thiết, để không bị bất ngờ, vào cái khoảnh khắc khi mà một chủ thể trong cơn thôi miên, sau cùng, mở [cho tôi] cánh cửa vào một thế giới vĩnh hằng. Người bạn lâu năm nhất của tôi, hôm nay là một linh mục Công giáo. Khi còn bé, đi dạo cùng nhau trên những ngọn đồi và dọc theo những bãi biển của Los Angeles, chúng tôi đã có nhiều thảo luận triết học, song những niềm tin tâm linh của chúng tôi vẫn cách xa nghìn trùng. Một lần ông bảo tôi: *"Tôi nghĩ, anh cần phải có lòng can đảm để là một kẻ vô thần, không tin bất cứ cái gì ở bên kia kiếp sống này."*

Vào thời điểm đó, tôi không thấy vấn đề theo cách đó, và nhiều năm về sau, cũng vậy. Từ lúc 5 tuổi, bố mẹ tôi đã gửi tôi vào những trường nội trú có kỷ luật kiểu quân sự, trong những giai đoạn dài. Những cảm giác bị bỏ rơi và cô đơn là quá lớn, đến nỗi tôi không tin vào quyền lực nào cao hơn chính mình. Bây giờ, tôi nhận thức rằng, sức mạnh đã được ban cho tôi trong những cách thức tế nhị mà tôi không thể thấy.

Bạn tôi và tôi vẫn có những cách tiếp cận khác nhau với thế giới tâm linh [spirituality], nhưng ngày nay, cả hai chúng tôi đều có những xác tín rằng, trật tự và mục đích trong vũ trụ phát xuất từ một "ý thức cao hơn.[176]"

Nhìn lại đằng sau, tôi cho rằng, không phải ngẫu nhiên, mà sau cùng, trong đời tôi, người ta đến với tôi để trải qua phiên thôi miên – một phương tiện để phơi bày chân lý mà tôi có thể tin vào – để nói cho tôi về những vị hướng đạo, những cánh cổng thiên đường, những nhóm học tập tâm linh, và sự sáng tạo, chính nó, trong một thế giới của linh

[176] Higher consciousness.

hồn. Ngay cả bây giờ, đôi khi tôi cảm thấy mình là một "kẻ đột nhập" [intruder] vào trong tâm trí của những chủ thể – họ mô tả thế giới linh hồn và cái nơi chốn của họ trong đó – nhưng kiến thức của họ đã cho tôi hướng đi. Tuy nhiên, tôi tự hỏi, tại sao tôi là sứ giả cho kiến thức tâm linh chứa đựng trong cuốn sách này, khi mà lẽ ra, một ai đó [có niềm tin tôn giáo] – một kẻ mà trong bản chất, có ít sự ngờ vực và sự khinh bạc [cynicism] hơn – chắc hẳn sẽ phù hợp hơn rất nhiều.[177]

Thực ra, chính những người được trình bày trong những ca này, mới là những sứ giả đích thực của niềm hy vọng cho tương lai, chứ không phải là tôi. Mọi sự mà tôi đã học được – về việc chúng ta là ai, và chúng ta đến từ đâu – tôi mang ơn những người mà do sức hút nào đó, đã đến với tôi xin trợ giúp. Họ đã dạy tôi rằng, **một khía cạnh chủ yếu trong sứ mệnh của chúng ta ở Cõi Trần, với tư cách là linh hồn, là vượt qua, về mặt tâm linh, tình trạng bị chia cắt khỏi ngôi nhà đích thực của chúng ta.**

Trong khi ở trong một cơ thể người, thì trong yếu tính, linh hồn ta cô độc. Sự cô lập tương đối của một linh hồn ở Cõi Trần, trong một kiếp sống vật lý tạm bợ, tạo ra sự bất an. Cảm giác bất an trở nên càng khó chịu đựng hơn, trên một cấp độ hữu thức, do ý tưởng rằng, không có gì hiện hữu bên kia kiếp sống này. Những ngờ vực của chúng ta khuyến dụ chúng ta chỉ tìm kiếm những mối gắn bó trong một thế giới vật lý mà chúng ta có thể thấy.

Kiến thức khoa học – rằng Trái Đất chỉ là một hạt cát, tại mép của một dải đất ven bờ của Ngân hà, bên trong một đại dương bao la trong vũ trụ – càng gia tăng những cảm giác của chúng ta về sự nhỏ bé, vô giá trị của hiện hữu mình.

Tại sao không có sinh vật nào khác ở Cõi Trần quan ngại về sự sống sau cái chết? Có phải chỉ vì cái tự ngã [ego] phình to của chúng ta không ưa nghĩ rằng cuộc sống chỉ là tạm bợ, hay phải chăng, bởi vì **chúng ta được kết nối với một quyền lực cao hơn?** Người ta biện luận rằng, bất cứ ý tưởng nào về một "thế giới linh hồn", đều xuất phát từ

[177] Chú ý: Tác giả cuốn sách này, ban đầu là một kẻ "vô thần," không tin có thế giới linh hồn. Nhưng về sau, khi làm việc với các thân chủ, thì ông dần dần từ bỏ quan niệm cũ của mình. Bản thân người dịch, tuy trước đây có tin chút ít về thế giới linh hồn, nhưng vẫn "nửa tin, nửa ngờ." Sau khi đọc cuốn sách này, người dịch đã xác tín rằng, **thế giới linh hồn là có thật**.

một mong ước hão huyền. Trước đây, tôi vẫn thường nghĩ thế. Tuy nhiên, có logic trong khái niệm rằng, chúng ta không được sáng tạo ra một cách ngẫu nhiên, chỉ để tồn tại, và rằng, chúng ta thực sự vận hành bên trong một hệ thống đại đồng, vốn chỉ đạo sự chuyển hóa vật lý của Bản Ngã, vì một lý do. Tôi tin rằng, chính giọng nói của linh hồn chúng ta nói cho chúng ta biết, chúng ta thực sự có "bản vị cá nhân" [personhood], vốn **được tạo dựng nên vì một mục đích nào đó, chứ không phải chỉ để rồi chết đi.**

Tất cả những bản tường thuật về sự sống sau cái chết trong những hồ sơ của tôi, đều không có cơ sở khoa học để chứng minh những phát biểu của những chủ thể này. Đối với những bạn đọc nào nhận thấy rằng, cái tài liệu được trình bày trong cuốn sách này là quá lạ lẫm, chưa hề nghe nói đến – và do vậy, rất khó mà chấp nhận – thì tôi chỉ hy vọng một điều: Sau khi đọc cuốn sách này, nếu bạn không thu nhận được cái gì, ngoại trừ ý tưởng rằng, bạn có thể có một "bản sắc" [identity] vĩnh hằng xứng đáng được tìm thấy lại, thì tôi đã thành tựu được rất nhiều.

Một trong những mối băn khoăn lớn nhất của tất cả những người muốn tin vào một cái gì đó cao hơn chính họ, là tại sao có quá nhiều sự tiêu cực trên thế gian này. Sự ác được nêu ra như là thí dụ hàng đầu. Khi tôi hỏi những chủ thể của tôi, làm thế nào mà một vị Thượng đế nhân từ, có thể cho phép sự đau khổ, thì thật ngạc nhiên, những câu trả lời của họ không mấy khác nhau.

Những chủ thể tường thuật rằng, linh hồn chúng ta được sinh ra từ một "kẻ tạo dựng," [creator] và thực thể ấy cố ý đặt trạng thái bình yên ở ngoài tầm tay chúng ta, để cho chúng ta sẽ phấn đấu tích cực hơn. **Chúng ta học hỏi từ hành vi sai lầm**. Sự vắng mặt của những nét thiện lành trong mỗi cá nhân, phát lộ những khiếm khuyết nền tảng trong bản chất chúng ta. Những gì không tốt, là những cái đang trắc nghiệm chúng ta; bởi vì nếu không thế, thì chúng ta sẽ không có động lực để cải thiện thế giới thông qua chính mình, và không có cách nào để đo lường sự tiến bộ. Khi tôi hỏi những chủ thể về những tính chất nhân từ và sự giận dữ luân phiên nhau – mà chúng ta tri giác như là sự tự biểu hiện của một vị thầy-linh hồn tối cao [teacher-oversoul] – thì vài người trong số họ nói rằng, "kẻ tạo dựng" chỉ phô bày những thuộc tính nào đó cho chúng ta, vì những mục đích cụ thể nào đó.

Thí dụ, nếu chúng ta đánh đồng [equate] cái ác với sự công bằng, và lòng thương xót với sự thiện – và nếu Thượng đế cho phép chúng ta chỉ biết lòng thương xót – thì sẽ không có tình trạng công bằng.

Cuốn sách này trình bày một chủ đề của trật tự và sự minh triết xuất phát từ nhiều mức độ năng lượng tâm linh khác nhau. Trong một thông điệp nền tảng, đáng chú ý – nhất là từ những chủ thể tiến hóa cao – thì có khả tính rằng, Thượng đế-linh hồn tối cao của vũ trụ **chúng ta**, **ở một cấp độ chưa hoàn hảo**. [178] Như thế, sự không thể sai lầm toàn triệt, chỉ có thể có ở một **nguồn cội thiêng liêng cao hơn**.

Từ công việc của tôi, tôi đã đi tới chỗ tin rằng, chúng ta sống trong một thế giới bất toàn, không phải là ngẫu nhiên, mà do thiết kế[179] [by design]. Trái Đất chỉ là một trong vô số những thế giới với những hữu thể có trí thông minh [intelligent beings], mỗi thế giới có chuỗi bất toàn của chính nó, cần phải được đưa vào sự hòa điệu. Khai triển ý tưởng này xa hơn, có thể chúng ta hiện hữu trong một vũ trụ có chiều kích,[180] trong số nhiều vũ trụ – mỗi vũ trụ có "kẻ tạo dựng" của riêng nó, cai quản ở một mức năng lực khác nhau, trong những cấp độ [phát triển] tương tự như sự phát triển của những linh hồn được nhìn thấy trong cuốn sách này. Dưới cái ngôi đền [pantheon] này, hữu thể thiêng liêng của ngôi nhà đặc thù của chúng ta, sẽ được phép cai quản trong cách riêng của "Ông ấy," "Bà ấy," hay "Nó." [181]

Nếu những linh hồn đến những hành tinh trong vũ trụ chúng ta – và được làm cho khôn ngoan hơn bởi sự tranh đấu của chúng ta – là những hậu duệ của của một đại hồn "bố/mẹ" [parent oversoul], thì, phải chăng chúng ta có thể có một ông/bà thiêng liêng [divine grandparent],

---

[178] Cần chú ý nhận xét này: vị "Thượng đế" của vũ trụ **chúng ta** là **"chưa hoàn hảo**" (less-than-perfect). Điều này rất khác với khái niệm thông thường, truyền thống về "Thượng đế." Theo quan niệm truyền thống, thì Thượng đế có những thuộc tính như sau: toàn trí, toàn năng, toàn thiện …

[179] Có nghĩa là: Vũ trụ mà chúng ta đang sống, là **bất toàn** – nhưng sự bất toàn này là "cố ý," với một mục đích sâu xa, bí ẩn nào đó.

[180] Câu này tác giả viết hơi tối nghĩa. Chúng tôi chỉ dịch thoát ý.

[181] Nguyên tác: "Under this pantheon, the divine being of our particular house would be allowed to govern in His, Her, or Its own way." Chữ "Ông ấy," "Bà ấy," và "Nó," có thể hiểu như sau: chữ "Ông ấy/ Bà ấy," để chỉ một vị Thượng đế có nhân trạng, hữu ngã [personal], có quyền ban phúc, giáng họa. Trái lại, chữ "Nó," dùng để chỉ một "nguyên lý sáng tạo," và không có quyền thưởng phạt, cũng không trực tiếp can thiệp vào chuyện của con người. Đây là Đạo của Lão Tử, hoặc Thiên Nhiên/Vũ Trụ của Phiếm thần luận.

vốn là vị **Thượng đế tuyệt đối**? [182] Khái niệm rằng, vị Thượng đế mà trực tiếp "tạo dựng" ra chúng ta, thì vẫn đang tiến hóa [evolving] như chúng ta đang tiến hóa[183] – khái niệm đó không lấy mất cái gì từ một nguồn cội tối hậu của sự hoàn hảo, vốn "đẻ ra" [spawned] Thượng đế của chúng ta.

Theo ý tôi, một vị Thượng đế tối cao, hoàn thiện, sẽ không đánh mất sự toàn năng, hay sự kiểm soát toàn diện trên mọi sự tạo dựng, bằng cách cho phép sự trưởng thành [maturation] của những hậu duệ "bề trên" [superior] bất toàn. Những vị thần có đẳng cấp thấp hơn này có thể được phép sáng tạo ra những thế giới bất toàn của chính họ, như một phương tiện sau cùng của sự khai trí [edification], để họ có thể hợp nhất với vị Thượng đế tối cao.

Sự can thiệp thiêng liêng trong vũ trụ này – được phản ánh trong nhiều biểu hiện khác nhau – vẫn khởi nguồn từ thực tại tối cao của chúng ta. Nếu Thượng đế **của chúng ta** không phải là vị Thượng đế tốt nhất – bởi vì vị ấy sử dụng sự đau đớn như là một dụng cụ giảng dạy – thì chúng ta phải chấp nhận vị này như là vị Thượng đế tốt nhất mà chúng ta có, và vẫn xem sự hiện hữu của chúng ta như là một món quà thiêng liêng.

Chắc chắn, không dễ truyền đạt ý kiến này tới một ai đó đang đau khổ về thể xác, chẳng hạn, vì một bệnh nan y. Sự đau đớn trong đời có tác hại ngầm, bởi vì nó có thể ngăn chặn cái sức mạnh chữa trị của linh hồn chúng ta – nhất là nếu chúng ta không chấp nhận những gì đang xảy ra cho mình như là một thử thách tiền định. Thế nhưng, suốt cuộc đời, nghiệp [karma] của chúng ta được thiết kế, sao cho mỗi thử thách sẽ không quá lớn so với sức chịu đựng của chúng ta. Tại một thiền thất trong vùng núi của miền Bắc Thái Lan, một vị thầy Phật giáo nhắc nhở tôi về một chân lý giản dị. Ông nói, *"Cuộc đời được ban cho như là một phương tiện của sự tự biểu hiện. Và ta chỉ nhận được những gì mà ta tìm*

---

[182] Câu này cũng khá tối nghĩa. Có thể hiểu như sau: "Thượng đế" có thể rơi vào 2 loại chính: a/ vị Thượng đế bất toàn. b/ vị Thượng đế hoàn hảo. Trường hợp (a), là vị Thượng đế đang tiến hóa như chúng ta. Tạm gọi vị này là "bố/mẹ" của chúng ta, trực tiếp tạo dựng nên chúng ta và cai quản vũ trụ chúng ta. Trường hợp (b), là vị Thượng đế **tuyệt đối**, **hoàn hảo**, cội nguồn. Vị này tạm gọi là "ông/bà" của chúng ta, ở một đẳng cấp cao hơn.

[183] Ý tác giả muốn nói: kẻ đang cai quản vũ trụ **của chúng ta**, là một vị "Thượng đế" **bất toàn**, và đang tiến hóa như chúng ta – nhưng ở trên vị ấy, còn có một "cội nguồn" cao hơn, đó mới chính là vị "Thượng đế hoàn hảo." Đây là một khái niệm **rất "khó tin, khó hiểu," rất khác với những quan niệm truyền thống về "Thượng đế."**

kiếm, khi ta lắng nghe trái tim mình." Những hình thức cao nhất của sự biểu hiện này, là những hành vi nhân ái. Linh hồn chúng ta có thể đang du hành khỏi một ngôi nhà thường hằng, nhưng chúng ta không chỉ đơn giản là những du khách. Trong cuộc tiến hóa của một "ý thức cao hơn," chúng ta có trách nhiệm đối với chính mình và những người khác trong đời. Như thế, cuộc hành trình của chúng ta là một hành trình tập thể. Chúng ta là những hữu thể có thần-tính, nhưng bất toàn, hiện hữu trong 2 thế giới, vật chất và tâm linh. Số phận của chúng ta là di chuyển như con thoi, lui tới giữa những vũ trụ này xuyên qua không gian và thời gian, trong khi chúng ta học cách làm chủ bản thân và thủ đắc kiến thức. Chúng ta phải tin tưởng vào quá trình này với lòng kiên nhẫn và sự quyết tâm. Trong phần lớn những cơ thể chủ, thì cái yếu tính của chúng ta không thể được nhận biết một cách đầy đủ, nhưng "Bản Ngã" [Self][184] không bao giờ bị đánh mất, bởi vì chúng ta luôn được kết nối với cả 2 thế giới.

Có lẽ, cái làm tôi thỏa mãn nhất trong công việc của mình – việc khám phá sự hiện hữu của một thế giới linh hồn trong tâm trí của những chủ thể của tôi – là **cái tác dụng [effect] mà kiến thức hữu thức này mang đến cho họ**. Cái lợi lạc có ý nghĩa nhất – đến từ việc biết rằng chúng ta có một ngôi nhà của tình yêu vĩnh hằng, đang đợi chúng ta – là khả năng thụ cảm nhạy bén hơn, để tiếp cận cái sức mạnh tâm linh cao hơn, bên trong tâm trí chúng ta. Sự nhận biết rằng, chúng ta thực sự thuộc về một nơi nào đó, cung hiến cho chúng ta sự an tâm và sự bình an. Nó không chỉ là một bến đỗ tâm linh mỗi khi đời ta có sự xung đột, mà còn hợp nhất chúng ta với tâm thức đại đồng. Một ngày kia, chúng ta sẽ hoàn tất cuộc hành trình dài này – tất cả chúng ta – và đạt tới một trạng thái tối hậu của sự chứng ngộ [enlightenment], nơi mà mọi sự đều có thể.

HẾT

* * * * * * * * * * *

[184] Self: Từ này được viết hoa trong nguyên tác. Hơi tối nghĩa. Theo người dịch, nó đồng nghĩa với chữ "Identity" – căn tính của linh hồn. Nó không phải là cái "bản ngã" ích kỷ theo nghĩa thông thường.